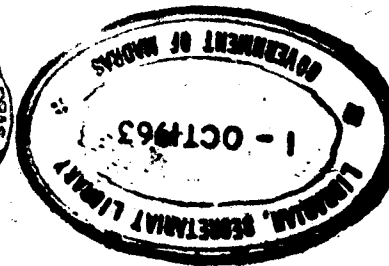

Issued—20-9-1963.]

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

1756

DEBATES

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY 7TH AUGUST 1963

LII—No. 1.

CONTENTS

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Legislative Council	ii
List of Members of the Legislative Council with their Constituencies.	iii-vi
I Expression of sorrow at the demise of Sri K. Sarvarayudu, Sri R. M. Palet and M. Subramania Karayalar, former Members of the Legislative Council.	1
II Questions and Answers	2-7
III Announcements—	
(1) Panel of Vice-Chairmen	7
(2) Decision of the Business Advisory Committee	8
IV Calling attention to the work of teachers of Municipal High School, Villupuram	8-9
V Presentation of the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1963	9-12
VI Government Resolutions—	
Ratification of the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963.	12-45
VII Papers laid on the table of the House	46-61

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1963

Legislative Council Department
Madras.

PRICE, 85 naye Paise

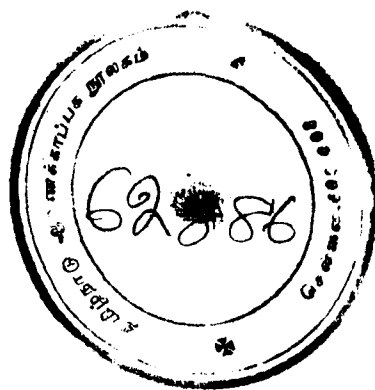
PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

Governor of Madras

SHRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in-charge of Public; Planning; General Administration including Board of Revenue and District Revenue Establishment; Community Development; Panchayats; Home; Transport.*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in-charge of Finance; Education; Labour; Courts and Prisons; Legislature; Elections; Khadi and Village Industries; Religious Endowments; Official Language.*
- 3 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in-charge of Industries; Commercial Taxes; Nationalized Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handloom; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies; Newsprint Control; Ex-servicemen; Legislation on Chits; Law.*
- 4 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in-charge of Food and Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition.*
- 5 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in-charge of Public Works; Revenue; Legislation on Money-lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; (Weights and Measures).*
- 6 THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control.*
- 7 THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR, *Minister in-charge of Co-operation; Fisheries; Forests and Cinchona.*
- 8 THE HON. SRI G. BOOVARAGHAN, *Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing; Government Press.*
- 9 THE HON. SRI S. M. A. MAJID, *Minister-in-charge of Municipal Administration.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen

1. SRI S. JAYARAMA REDDIAR.
2. DR. T. V. SIVANANDAM.
3. SRI M. SUBBIAH CHETTIAR.
4. SRI M. RAJAH IYER.

Secretary to the Council

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Tirunelveli Local Authorities.
3 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
4 Arunachalam, T. S.	State Legislative Assembly
5 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
6 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., F.R.F.P.S. (Glas.), D.L.O., F.R.C.S. (Edin.) (Chairman).	Madras District Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaram Pillai, I. A., M.A.	Kanyakumari Local Authorities.
9 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
10 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
11 Damodaran, G. R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.), (Durham) M.I.E.E., (Lond.) M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Durairaj, T.	Tiruchirappalli Local Authorities.
14 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	State Legislative Assembly.
15 Joghee Gowder, T.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
16 Janakirama Mudaliar, E. ..	State Legislative Assembly.
17 Jayarama Reddiar, S. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
18 Kamalakannan, K.	South Arcot Local Authorities
19 Karayalar, L. S., B.A., B.L. ..	State Legislative Assembly.
20 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
21 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanan Chettiar, S.P. K.A.	Ramanathapuram Local Authorities.
23 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.SC., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.S.	Madras District Graduates.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
24 Maharaja Pillai, M. S.	Tirunelveli Local Authorities.
25 Manjubhashini, S.	NOMINATED.
26 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
27 Muthukannappan, Vidwan P., B.A.	State Legislative Assembly.
28 Nallaswami, B. K.	Do.
29 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
30 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
31 Ponnuswamy Villavarayar, J.	State Legislative Assembly.
32 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
33 Rajagopal Pillai, M.	State Legislative Assembly.
34 Rajamannar, Dr. P. V.	NOMINATED.
35 Rajaram Naidu, K.	State Legislative Assembly.
36 Ramachandran, M. G.	Do.
37 Ramadoss, K.	Do.
38 Ramakrishna Achari, K.	Do.
39 Ramalingam Pillai, V.	NOMINATED.
40 Ramasamy, K. R.	State Legislative Assembly.
41 Ramaswamy, K. V.	Do.
42 Ramaswamy Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.
43 Rengaswamy, V., B.A.	Do.
44 Sambandhan, S. K., B.A.	Madras North Graduates.
45 Sambasiva Reddiar, A.	Salem Local Authorities.
46 Saraswathy Pandurangam	NOMINATED.
47 Seshachariar, M. B.A., B.L. ..	Chingleput Local Authorities.
48 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
49 Sivasankara Mehta, R.	Madras Local Authorities.
50 Somasundara Reddiar, A.	State Legislative Assembly.
51 Sreenivasan, Dr. A., M.B.O.P. (Lond.).	Madras South Graduates.
52 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
53 Subbiah Chettiar, M.,	Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Subramanyam, A.	State Legislative Assembly.
55 Sundarambal, K. B.	NOMINATED.
56 Surendra Ram, V. M.	State Legislative Assembly.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
57 Thangavel Mudaliar, A. K. --	South Arcot Local Authorities.
58 Thiagaraja Reddiar, P. B. K.	Madurai Local Authorities.
59 Thirupurasundari, T. L.	NOMINATED.
60 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
61 Venkatachala Thevar, P.	Thanjavur Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister—Leader of the House).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

TWENTY-SECOND SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Wednesday, the 7th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I. EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI K. SARVARAYUDU, SRI R. M. PALAT AND SRI VEMURI RAMJEE RAO, MEMBERS OF THE OLD LEGISLATIVE COUNCIL AND SRI M. SUBRAMANIA KARAYALAR, FORMER MEMBER OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN : I regret to announce to the House the death of Sri K. Sarvarayudu, Sri R. M. Palat, Sri Vemuri Ramjee Rao and Sri M. Subramania Karayalar.

Sri K. Sarvarayudu was a Member of the old Legislative Council from 1924 to 1926. He was Government Pleader and President of Kovvur Panchayat Board for over 25 years.

Sri R. M. Palat was a Member of the old Legislative Council from 1930 to 1936. He was, for a short time, a Member of the Interim Ministry formed by the Raja of Bobbili.

Sri Deenabandu Vemuri Ramjee Rao was a nominated Member of the old Legislative Council from August 1927 to April 1930 to represent the Depressed Classes. He was a pioneer in Harijan Uplift and he resigned his membership of the Council as a protest against the repressive policy of the then British Government.

Sri M. Subramania Karayalar was a Member of this House from April 1957 to April 1960. He was Vice-Chairman of the Shencottah Municipality from 1943 to 1947 and Chairman from 1949 to 1953 and again from 1956 to 1960. He donated liberally for the Maternity Ward in the District Hospital, Shencottah, and other public causes. By his amiable disposition, cordiality and courteous behaviour, he endeared himself to one and all. He took a keen interest in the debates and deliberations of this House.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved families.

I request hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the late Sri K. Sarvarayudu, Sri R. M. Palat, Sri Deenabandu Vemuri Ramjee Rao and Sri M. Subramania Karayalar.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a minute.

[7th August 1963]

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Basic education

* 1 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have under contemplation any changes in basic education in the elementary and basic training schools in the State; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government appointed a one man committee for the assessment of work done in Basic Training Schools in the State. The Committee has submitted a report and it is under examination by Government.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, will the Hon. Minister tell us when the Government propose to complete the examination and come to a final decision and, when the decision, if taken, will be implemented?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, we have already taken some tentative decisions. As and when we took decisions, the decisions were being implemented. But I cannot tell the hon. Member when exactly the complete examination of this report will be made.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us what are the decisions that have been arrived at on the recommendations of the one-man committee, and what are the decisions that are still under consideration of the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We have only taken some general decisions about the general policy. It is rather too early to tell the House what decisions have been taken on this basic education question.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: May I know the name of the person?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sri Ariyanayagam.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Government place on the table a copy of the report of that committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: We will consider that when we have examined it thoroughly and taken decisions.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any proposal before the Government to have one scheme, basic or non-basic, or a compromise between the two? If so, when is it to be introduced?

[7th August 1963]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that there has already been some rethinking on this basic education question even in the Centre. We are looking into the whole question. It will certainly not be one particular scheme for the entire system.

Age of retirement

* 2 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to raise the age of retirement of teachers under all agencies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The age of retirement of trained teachers in all elementary and secondary and other special schools under all managements and which are recognised by the Education Department has been raised from 55 to 58.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Are the Government aware that on account of the late publication of this Government Order raising the age of retirement from 55 to 58 many teachers, who attained the age of superannuation, were relieved and substitutes were appointed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, whenever cases like this are brought to the notice of the Government, the Government are looking into them and issuing necessary instructions.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Are the Government aware that under the rules framed under the Local Boards Act, the age of retirement is 55? Now the age of retirement is raised from 55 to 58. Is it a fact that some of the Commissioners have brought to the notice of the Government that this Government Order will not have any effect unless the rule framed under the Local Bodies Act is amended?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, a case about the Villupuram Municipal Council was brought to the notice of the Government. The Government have taken steps to issue the necessary amendment to rule 14 of the Municipal Council Establishment Rules, wherein it is stated that the age of retirement of municipal staff shall be 55, with retrospective effect. The Villupuram Municipal Council has been informed of the position. The Director of Public Instruction has also been asked to bring to the notice of the Government any difficulties experienced in implementing the orders of the Government.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: When the rule is amended, will it be given retrospective effect?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That is what I have said about the Villupuram Municipal Council.

4

QUESTIONS AND ANSWERS

[7th August 1963]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that the aided managements of secondary schools do not want to implement this Government Order by saying that there is want of strength or abolition of a section?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no such information.

Second Five-Year Plan

* 3 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount allotted to Kanyakumari district in the Second Five-Year Plan; and

(b) the amount spent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Rs. 365.00 lakhs.

(b) Rs. 303.56 lakhs.

This excludes expenditure incurred under Statewise schemes schemes the district-wise break up of which cannot be worked out.

SRI L. S. KARAYALAR: Why is the whole amount not spent, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: A substantial amount has been spent. Out of Rs. 365.00 lakhs a sum of Rs. 303.56 lakhs has been spent.

* 4 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount drawn from the former Travancore-Cochin State for the Second Five-Year Plan for Shencottah taluk; and

(b) the amount spent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Consequent on the reorganisation of States on 1st November 1956, the general cash balance of the former Travancore-Cochin State as it stood on 31st October 1956, which included their resources for both the Plan and Non-Plan schemes was allocated between the Governments of Kerala and Madras in the population ratio. Thus the amount transferred from the former Travancore-Cochin State to the Madras State includes the resources for both the Plan and Non-Plan schemes in the transferred areas, viz., Kanyakumari district and Shencottah taluk, and out of this the amount earmarked for Plan schemes in the Shencottah taluk cannot be segregated and identified.

(b) Does not arise.

SRI L. S. KARAYALAR: Was any work done according to population basis in Shencottah taluk?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This distribution of total cash balance between these two States was in proportion to the population, and the Madras State received on that basis Rs. 27.51 lakhs.

7th August 1963]

Integration of Medical and Public Health Departments

* 5 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 9 on 5th February 1963—

(a) whether the report of the High Power Committee appointed by the Government to work out the details of integration of Medical and Public Health Departments has been received;

(b) if so to place a copy of the report on the Table of House; and

(c) whether there is any proposal to constitute a Legislature Committee on the proposed integration of Medical and Public Health Departments on the lines of Legislature Committee on Education?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) The question of placing a copy of the report on the table of the House will be considered in due course.

(c) No.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister tell us whether before coming to a final decision, they will take the opinion of the Legislature?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, I cannot say anything at this stage. If a separate question is put later, I shall answer.

Drugs

* 6 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any periodical supervision of the places where drugs are manufactured is conducted, and, if so, by whom;

(b) the steps taken for the enforcement of sanitation in such places; and

(c) the measures taken to ensure purity of ingredients used in the manufacture of drugs and that qualified personnel are employed for the purpose?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) The Drugs Inspectors of the Districts concerned are making periodical inspection of the premises where drugs are manufactured. The Assistant State Drugs Controller also inspects those premises.

(b) The provisions of the Drugs Act and Rules are invoked and the manufacturers directed to rectify the defects noticed by the officers during their inspection of the premises and licences are not renewed till the firm carries out the orders.

[7th August 1963 .

(c) All the manufacturers are required either to purchase their own raw materials under a warranty or to test them to ensure their purity before they are used in manufacture of their product. The firms are required to maintain testing laboratory of their own with adequate qualified personnel for testing the drugs or make arrangements with approved institutions for having their drugs tested regularly. The records of such tests are scrutinised by Drug Inspectors during their inspections. The employment of a qualified technical man is a pre-requisite for the grant of a licence to a manufacturing concern.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any case of manufacture of spurious drugs detected within the State, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any provision existing in force by which each manufacturer of a particular drug shall be compelled or obliged to send a sample of the drug, that is to be sold in the market, for certification?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir. All the drugs manufactured by any manufacturer are being sent for analytical tests.

Consumers' Co-operative Stores

8-10
p.m.

*7 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of Consumers' Co-operative Stores in the State districtwise as on 1st April 1962; and

(b) the number of Stores which declared dividend for one year ended 30th June 1961?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (a) The districtwise figures are—

Chingleput	...	...	...	...	...	22
Coimbatore	...	...	...	...	...	67
South Arcot	...	...	...	...	...	29
Salem	...	...	...	...	...	28
Madurai	...	...	...	...	...	37
Kanyakumari	...	...	...	...	...	34
Thanjavur	...	...	...	...	...	41
Madras City	...	...	...	...	...	14
Nilgiris	...	...	...	...	...	17
Ramanathapuram	...	...	...	...	...	49
Tirunelveli	...	...	...	...	...	79
North Arcot	...	...	...	...	...	27
Tiruchirappalli	...	...	...	...	...	39
Total	...	...	...	...	...	483

7th August 1963]

(b) As on 15th July 1963, fifty-five (55) Stores have declared dividend for the year ended the 30th June 1961.

Co-operative Societies

* 8 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to a report published in the 'Indian Express', dated 14th February 1963 about the existence of bogus co-operative societies; and

(b) if so, the action proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (a) & (b) Evidently the Member refers to the observation of a German Agricultural Economist about the need to take stern action to wipe out bogus co-operatives. The expert did not tour Madras. His observation in the Press Report is too general and does not apply to the farming societies in this State. No action is, therefore, considered necessary.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Was any survey conducted here about the work done in Madras?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : The societies are all working well here. But the question does not relate to that. The German Agricultural Economist has not done any work here.

திரு. கே. வி. ராமஸ்வாமி : போலி கூட்டுறவு சங்கம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அது எங்கே இருக்கிறது என்ற விவரம் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : அதற்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN : I have, to announce to the House that, under rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the Twenty-Second Session of the Legislative Council under the Constitution :—

1. Sri S. Jayarama Reddiar.
2. Dr. T. V. Sivanandam.
3. Sri M. Subbiah Chettiar.
4. Sri M. Rajah Iyer.

[7th August 1963

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE

Mr. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. today, the following programme of business has been decided:—

7th August 1963	..	1. Presentation of the First Supplementary Statement of Expenditure for the year 1963-64.
		2. Ratification of the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963.
8th August 1963	..	Ratification of the Constitution (Sixteenth Amendment Bill, 1963.
9th August 1963	..	Non-official business.
10th August 1963	..	1. The Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963).
		2. Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64.
11th August 1963	..	Sunday—Holiday.
12th and 13th August 1963	..	Discussion on the State Electricity Board Budget.
14th August 1963	..	Official Bills.
15th August 1963	..	Independence Day—Holiday.
16th and 17th August 1963	..	Official Bills.

The Council will meet at 3 p.m. on all days.

VI.—CALLING ATTENTION TO RETIREMENT OF TEACHERS OF MUNICIPAL HIGH SCHOOL, VILLUPURAM.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, விழுப்புரம் நகராட்சிக்கு உட்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்தில் தலைமையாசிரியர் உட்பட சில ஆசிரியர்கள் ஐம்பத்தைந்துக்கு மேல் வயது எய்திவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்களை விழுப்புரம் நகராண்மைக் கழகம் வேலையிலிருந்து 1963 மே மாதத்தில் நீக்கி இருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களின் சிலர் 1962-63 கல்வி ஆண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஐம்பத்தைந்து வயது நிரம்பியிருந்தும் தொடர்ந்து அக்கல்வி ஆண்டு முடிய வேலைக்கு அந்நகராண்மைக் கழகத்தாரால் அமர்த்திக்கொள்ளப்பட்டவர்கள்.

அவர்கள் போன்றவர்கள் உட்பட ஐம்பத்தைந்து வயது நிரம்பும் வரை ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து பள்ளிக்கூடப் பணியில் வைத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்ற அரசாங்க ஆணையானது அவர்களை நீக்குவதற்கு முன்னால் இடப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் நீக்கப்பட்டது

CALLING ATTENTION TO RETIREMENT OF TEACHERS OF MUNICIPAL HIGH SCHOOL, VILLUPURAM

9

7th August 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

பொருந்தாது. அவர்கள் யாதொரு குறைபாடு உடையவர்களாகக் காணப்பட்டு, அதுபற்றிக் கேட்கப்பட்டு அவர்கள் தந்த சமாதானங்களுக்குப் பிறகு விசாரணை செய்து அகற்றப்பட்டவர்களாகத் தெரியவில்லை. ஓய்வுபெறும் ஆண்டு ஆசிரியர்களுக்கு ஐம்பத்தைந்து என்று அரசாங்க ஆணை பிறந்திருந்தும் அதனை விழுப்புரம் நகராண்மைக் கழகம் புறக்கணித்து அவர்களை நீக்கியிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to make the following statement about this matter:—

The age of superannuation of all teachers except those serving in aided elementary and Anglo-Indian schools was till recently 55. The Government raised the age of retirement of trained teachers employed in Government and non-Government secondary schools, training schools and other special schools, and which are recognised by the Education Department, from 55 to 58. This concession will also apply to those teachers who have attained the age of superannuation during the period 1st June 1962 to 31st March 1963 and are continued in service. Subsequently this concession was made applicable to the teachers who were in service on 31st March 1963 on re-employment terms but have not attained 58 on that date. It was also ordered that if, under any management, the age of retirement is now higher than 58 years, the age of retirement shall continue to be the higher age in such cases.

The Government have also taken steps to issue necessary amendment to rule 14 of the Municipal Council Establishment Rules wherein it is stated that the age of retirement of municipal staff shall be 55, with retrospective effect; the Villupuram Municipal Council has been informed of the position. The Director of Public Instruction has also been asked to bring to the notice of Government any difficulties experienced in implementing the orders of Government.

V.—PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1963-64.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I rise to present the First Supplementary Estimates for the year 1963-64. A detailed statement explaining the demands under different grants is placed on the table of the House. The total Supplementary Demand is for a sum of about Rs. 3.5 crores of which Rs. 2.28 crores will be on Revenue Account, the balance of Rs. 1.22 crores being on Capital Account. The Supplementary Estimates now presented to the House relate mainly to "New Service Schemes" sanctioned by the Government in the course of the year. We have also taken this opportunity to seek additional appropriation under certain Grants where, it is now expected, that the expenditure is likely to exceed the original Budget provision.

PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1963-64

[Sri M. Bhaktavatsalam] [7th August 1963]

2. In my Budget Speech I had referred to the possibility of further expenditure on programmes relating to defence effort. We have taken steps to further enlarge and strengthen the Home Guards Organisation. Our immediate aim is to raise the strength of Home Guards to at least 10,000 and accordingly an additional appropriation of Rs. 21.18 lakhs is being sought in the Supplementary Estimates. The Government have in recent years initiated several measures for improving the living conditions of the Policemen. Last year we undertook a large-scale programme of electrification of all Police quarters, and as a logical consequence of this policy, the Government have now decided to bear the electric current consumption charges in respect of the quarters of Head Constables and Police Constables, subject to certain limits. A provision of Rs. 7 lakhs for this purpose has been made in the Supplementary Estimates. The Government have also issued orders sanctioning payment of House Rent Allowance to Head Constables and Police Constables of the former Travancore-Cochin State who have been transferred to the Madras State. The expenditure on this account is estimated at Rs. 3.17 lakhs and has been included in the Supplementary Estimates.

3-20
p.m.

3. The House is aware of the Government's policy in regard to the expansion of National Cadet Corps in Colleges. Our original Budget provision for this programme is itself substantial being of the order of Rs. 57 lakhs. We have since then approved proposals for the raising of additional 50 Boys' Companies and 4 Girls' Companies of N.C.C. Rifles. A provision of Rs. 5 lakhs has been sought on this account in the Supplementary Estimates. The Government have also agreed to supply uniforms to over 1.23 lakhs of Auxiliary Cadets and an additional allocation of Rs. 16 lakhs on this account has been included in the Supplementary Estimates.

4. We have now made a close assessment of the needs of State Transport service in the light of the increased taxation on diesel oil and accessories and are seeking an additional appropriation of Rs. 60 lakhs under the Demand relating to Road Transport Schemes. In spite of the increased cost of operation, we have to maintain the transport service in the City at the maximum possible level of efficiency and seek to render better service to the public. Having regard to the growing traffic in the City, we have sanctioned the procurement of a larger number of new vehicles. A sum of Rs. 46 lakhs is being asked for in the present Supplementary Estimates over and above the original Budget provision.

5. The other Supplementary Demands reflect largely the increasing tempo of expenditure on Plan schemes. Hon. Members are aware of the need to step up the production of food in the conditions now prevailing in the country. We have recently sanctioned a scheme for promoting intensive cultivation of paddy and millets in the six districts of South Arcot, North Arcot, Salem, Tirunelveli, Tiruchirappalli and Coimbatore, at a total cost of

PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY
STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1963-64

11

7th August 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam.]

Rs. 13.87 lakhs. We have also in the course of the year sanctioned a large number of Minor Irrigation Schemes, details of which will be found under Grant 'XLI' relating to "Capital Outlay on Irrigation". While the expenditure on these new Minor Irrigation Schemes will be met out of the provision already made, the approval of these new Schemes is now sought in the form of token grants.

6. The present emergency has underlined the need for trained man-power in large number and we have therefore taken action as desired by the Government of India, to step up the existing facilities for training of engineering graduates and diploma holders. The admission in the four private Engineering Colleges has been increased from 120 to 180, while the intake in the Engineering College at Guindy has been raised from 275 to 360. Likewise, the admission in each of the Polytechnics has been raised to 180, while the Central Polytechnic at Madras will admit 320 students as against 190 previously. This programme of expansion of Polytechnics and Engineering Colleges naturally entails considerable additional expenditure on buildings, equipment and teaching staff. Approval of the Legislature has been sought for this additional expenditure in the Supplementary Estimates.

7. One of the important projects now under way is the Tuticorin Harbour Development Scheme. With the appointment by the Government of India of a Chief Engineer for this project, the work relating to this project is gathering momentum. Though this is a Central project, the State Government have taken necessary action for carrying out improvements to communications in the area keeping in view the prospective growth in traffic. We have taken up road works to the extent of Rs. 98 lakhs in this area, of which nearly Rs. 60 lakhs will be recovered from the project authorities. A Special Highways Division will be in charge of these works. For the present a provision of Rs. 10 lakhs has been sought in the Supplementary Estimates for these road works relating to the Tuticorin Harbour Project.

8. I referred in my Budget Speech to the steps taken for the preparation of a Project Report for the establishment of a Steel Plant based on Salem Iron Ore and Neyveli Lignite. As part of the programme, for the determination of the physical and chemical characteristics of the iron ore to be used for the project, we have undertaken diamond drilling in the iron ore deposits of Kanjamalai and Gudamalai with a view to collect representative bulk sample of 7,500 tons of iron ore. A provision of about Rs. 6 lakhs on this account has been included in the Supplementary Estimates.

9. The Government have sanctioned a number of schemes for the rehabilitation of goldsmiths who have been adversely affected by the implementation of the Gold Control Order. They have sanctioned the establishment of four industrial co-operatives for goldsmiths at Madras, Madurai, Tiruchirappalli and Coimbatore for production of not only gold ornaments but also precision parts

[Sri M. Bhaktavatsalam] [7th August 1963]

in metal. The total cost of this scheme is Rs. 5.65 lakhs and approval of the Legislature has been sought in the form of token grant. The Government have also sanctioned a scheme for grant of loans to goldsmiths to enable them to set up petty trades and thus find alternative employment. The anticipated expenditure of Rs. 5 lakhs on this account will be met by reappropriation from the provision already available under the head "Loans and Advances by State Government."

10. Hon. Members are aware that under the Madras Panchayats Act, 1958, a Local Road Grant calculated at 40 nP. per capita is paid to the Panchayat Union. On the basis of the figures disclosed by the latest census, Government have now raised the grant payable to Panchayat Unions with effect from 1961-62. It is therefore found that a provision of Rs. 15 lakhs will be required over and above the original Budget provision of Rs. 112 lakhs and this has been included in the Supplementary Estimates.

11. The other schemes included in the Supplementary Estimates do not call for any special comments.

12. With these remarks, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

VI. GOVERNMENT RESOLUTIONS.

(1) RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (FIFTEENTH AMENDMENT) BILL, 1963.

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, I move—

"That this House ratifies the amendments to the Constitution of India proposed to be made by the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the Houses of Parliament."

Sir, under Article 368 of the Constitution, amendments to the Constitution will have to be ratified in respect of certain matters by the Legislatures of not less than half the number of States. Some of the provisions of the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill require such ratification by the State Legislature and, therefore, the matter is now placed before the Legislature of Madras State.

I shall explain some of the salient features of this Bill. Under clause 4, the age of retirement of the High Court Judges is raised from 60 to 62. Whenever any dispute arises as to age of the Judge, it is proposed to be decided by the President after consultation with the Chief Justice of India. Hon. Members are aware of the recent dispute which arose in respect of the age of a Judge of the Bengal High Court and the very unpleasant controversy that was created in this country. It is, therefore, found necessary that the power to decide about the age should be given to the President so that he can, in consultation with the highest judicial authorities, determine the age.

[Sri R. Venkataraman] 7th August 1963]

Then, under the present Constitution, it is open to transfer Judges from one place to the other, but there is no provision for payment of any compensatory allowances for Judges so transferred. The National Integration Committee which discussed the matter felt that the transfer of Judges from one High Court to another might have a salutary effect on promoting national solidarity and integration and, therefore, suggested that these transfers should be effected as liberally as possible. But the one impediment against such transfer was the inconvenience to which the Judges of the High Court would be put and also the loss which they would necessarily incur, if they were asked to go and establish themselves in another High Court and incur the expenditure for maintaining two houses. Provision is made in clause 5 for payment of a compensatory allowance in addition to the pay in the case of those Judges who are now transferred from one High Court to another.

The Supreme Court is allowed to requisition the services of a retired Judge to come and sit and hear cases, but that provision does not apply now to the Judges of the High Court. Under clause 7, it is now proposed to permit the appointment of retired Judges at the sittings of the High Court. Provisions similar to Article 128 relating to the Supreme Court are embodied here.

Then, at the present moment the High Court has jurisdiction only to issue writs in respect of the authorities constituted within the territorial jurisdiction of the High Court. This has caused considerable inconvenience in practice. Sometimes the seat of authority in respect of whom an order is challenged may be different from or outside the jurisdiction of the local High Court and, therefore, it would not be possible for that High Court to exercise the writ jurisdiction under Article 226. The Article is now proposed to be amended enabling the High Court to exercise such jurisdiction in respect of those authorities whose seat may be different from or outside the jurisdiction of the High Court.

Occasion has also been taken to amend Article 311, sub-clauses (2) and (3) of the Constitution. Under the present Constitution, Civil servants are given an opportunity to show cause against the charges in the first instance and then also given another opportunity to show cause against the action proposed to be taken. There have been some doubts raised as to whether the second opportunity is restricted only to showing cause against the punishment or the penalty proposed to be imposed or whether the second opportunity should embrace the occasion to even agitate against the punishment itself. Recently the Supreme Court held that the officer charged could agitate against the charge framed against him even at the second stage, namely, when the punishment sought to be imposed on him was referred to him.

Sir, that is not the practice so far as Madras State is concerned. In our rules opportunity is first given to the accused officer to show cause against the charges framed against him and once the charges

[Sri R. Venkataraman] [7th August 1963]

are established, he is given a second opportunity when he is told of the nature of the punishment proposed to be imposed or inflicted on him and the officer on that occasion can only show cause against the penalty proposed to be imposed on him and not against the charges that had already been held proved against him.

Since there had been some doubts with regard to the interpretation of Article 311 of the Constitution, the occasion has been availed of to clarify this and to restrict the right of the accused officer to make representation on the second occasion only with regard to the penalty proposed to be imposed on him.

There has been considerable criticism in the Houses of Parliament that the right which has been granted to the Civil servants under the Constitution has been abridged. If any point is raised in that regard, I shall meet it in the course of my reply to the debate. Suffice it for my purpose at this stage to point out that there is not abridgment. What really the amendment to the Constitution seeks to do is to clarify the position that on the first occasion the accused officer has got the right to show cause against the charges and on the second occasion he has got the opportunity to show cause against the penalty proposed to be imposed on him.

Now, Sir, under clause 11, there is provision made for the appointment of acting Chairman of the Public Service Commission. Under the provisions of the Constitution, as it is, there is no provision for appointment of acting Chairman of the Public Service Commission and the lacuna is proposed to be filled.

These are the main features of the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill. I request the House to ratify the same.

MR. CHAIRMAN: Resolution moved—

That this House ratifies the amendments to the Constitution of India proposed to be made by the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the Houses of Parliament.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, at the outset, I must say that it has become the habit of the Government to amend the Constitution frequently. With this amendment there is another amendment, the sixteenth amendment. There is yet another amendment proposed, namely, the seventeenth amendment. Some of them have been of some importance. One or two of them are of very fundamental importance affecting largely the rights of the people, like the proposed seventeenth amendment which is, I know, not yet before the House. And some of them are of no importance at all except the anxiety of some to have some privileges and rights and so on, and these are clubbed together.

For example, in this particular amendment, the fifteenth amendment, the raising of the age of retirement of Judges and many other things are clubbed. To the ordinary people it is not a matter

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] 7th August 1963]

of any great importance. As Shri T. T. Krishnamachariar said in Parliament, a few people may be all right to continue to work after sixty. But many may not be. Now they are making it a rule that everybody should work till he is sixty-two. (Interruption). It is a salutary criticism and that is why I am mentioning it here. This is not my criticism. It is what Shri Krishnamachari said in Parliament. Therefore, I mentioned it here. And I leave it there. Now the age of retirement has been raised and there can be no serious objection to that. The fact that some judges leave even at the age of 55 is quite a different matter. I leave it there.

So far as the transfer of Judges is concerned, we have got the power even now. To say that the transfers should be frequently made is not a salutary principle at all. The independence of the judiciary is a thing of vital importance especially in a democracy like ours. To have all these inducements and powers and subtle powers over the judges will only contribute to the subtle way of undermining the independence of the judiciary. That is all what I feel. Of course, it is not written there in black and white in the Constitution but when you work it out, when the Executive is armed with such powers, when they can dangle before the judges so many allurements and privileges, naturally, human nature being what it is, and judges are also human beings, their independence will be greatly and seriously affected. In Mysore this was tried and it has not been found successful. A judge from Bengal was transferred to Mysore and he found it difficult to carry on at Mysore and so he went away. The traditions of one High Court and the habits and customs and traditions of the people of one State, are quite different from those of another State. The habits and customs of even the particular judge may not be quite in consonance with the habits and customs in another State and he may find himself out of sort in the new place. All these difficulties are there. The Government have already these powers of transfer. I am not saying anything against that. But to encourage frequent transfers, offer them compensatory allowances as may be determined by Parliament by law and all that is quite different. Judges are anxious about their salaries and allowances. The Hon. the Chief Justice of the Supreme Court also spoke about the salaries of Judges. I did not also say that the judges should not be helped. But to give powers to the executive to determine the conveniences to be given to the judges, the compensatory allowances to be paid to them and other things, these have a subtle way of undermining the independence of the judiciary. They have to look forward to the executive for various conveniences and compensatory allowances and all other things. That should be avoided and that is why the Constitution itself prohibited a retired judge from arguing in his own court. Why did they do it? Because they thought that if he were to argue in the Court in which he functioned as judge, it will have a subtle influence on the mind of the other judges. That is why I am stating that these are subtle influences that will undermine the independence of the judiciary, though they may appear

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [7th August 1963]

quite innocent on paper. I am not saying anything disparaging about anybody, but in practice as they are worked and implemented they will affect the judiciary seriously. There is a view even now held by some that retired judges should not be given any assignments after retirement as it is being done now. Even that view is there. All these things are mentioned only for the purpose of impressing upon the mind of our people that the independence of the judiciary should in no way be affected, even indirectly and subtly. That is the fundamental principle behind all these objections.

3-40
p.m.

Now, Sir, as is the case with the Supreme Court, in the High Courts also they want to appoint retired Judges as *ad hoc* judges. Now some of the judges if they are not appointed as permanent judges, may wish to be appointed as *ad hoc* judges. This is another inducement to these judges. All these things are quite unnecessary. Why should a Judge be an *ad hoc* Judge for a few months there in the Supreme Court? Going to Delhi has become the greatest temple worship in these days. Everybody should go to Delhi. If he does not go to Delhi and does not move with people there, he has no prospects. It has come to that. I am speaking of what people are feeling outside. It may not be quite proper to give instances here. I am not here to say about them. I do not want to be carping or critical. But there it is. We all look up to Delhi as we all look up to Heaven. I am not making any disrespectful remarks against any Judge. But this is natural that an *ad hoc* Judge will try to become a permanent Judge in the Supreme Court for some time. All these things have got really a very subtle influence upon the mind of Judges. Judges are people to be protected in flesh, I would put it. Their independence will suffer otherwise. There are so many cases, especially nowadays, when laws are being passed which affect the rights of the people on account of our policy of socialism and so on. When all these are taking place frequently, writs against Government have to be issued. The Government have become largely a machinery which affects the rights of the people and shakes the rights of the people by so much legislation. Frequently, the Government come into the picture. Therefore, it is more and more, a social democracy or a democratic socialism. Therefore, legislation will always be there affecting the rights of the people. That is why we have got to be very careful to see that the independence of the judiciary is maintained at any cost. Even indirectly, it should not affect their independence. This is the principle set by the Constitution, when they sought to prohibit practice in the court in which he presided. They are conscious of it. I am not saying anything which is inconsistent with the spirit of the Constitution. Consistent with that spirit. I say that some of these provisions are not very salutary at all. The change about the cause of action for issue of writs is quite all right. It is very necessary and has to be done. Unfortunately, in this ratification resolution, some parts are quite unobjec-

7th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

tionable, but some parts are. Anyhow, the whole thing has to be ratified. That is the principle of debating here on this particular ratification resolution.

As regards the amendment of Article 311, there has been a great deal of controversy. So far as I can see from the reports of the Parliamentary Proceedings, the person who spoke most against it is Sri V. K. Krishna Menon. His name appears frequently in the speeches of Law Minister Sri A. K. Sen and others. He seems to have said that the great constitutional safeguards to civil servants have been taken away. I am quoting a very prominent Congressman who was Minister in charge of Defence. Therefore, I am saying that his words also have to be taken into consideration so far as this particular matter is concerned. There are many others also in the Parliament who spoke against the amendments made. We see that the amendment to Article 311 seriously affects the rights of the civil servants. The reply of the Law Minister was "Nothing of the kind. I am only giving effect to what the Supreme Court Judge has said. I am only making the position clear." It is only a clarification. But when we read Article 311 and the amendment thereto, we see that the amendment is quite different from the original provisions. The clause after this amendment is quite different from the original provision. Now I shall read Article 311. Paragraph 1 is all right. Paragraph 2 says:

"No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank until he has been given a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him :"

Then the provisos to this Article are retained. The amendment now proposed is :

"No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank except after an inquiry in which he has been informed of the charges against him and given a reasonable opportunity of being heard in respect of those charges and where it is proposed, after such inquiry, to impose on him any such penalty, until he has been given a reasonable opportunity of making representation on the penalty proposed, but only on the basis of the evidence adduced during such inquiry :"

This limits it to one enquiry against the person charged. But in the original provision, just like the Criminal Procedure Code, there is a preliminary enquiry, then charges are framed and after the charges are framed, there is another trial in all cases. That is the principle in the Criminal Procedure Code. Now, strange to say, it is mentioned by the distinguished hon. Members of Parliament "Why there be rude reduplication of evidence?". Under the Criminal Procedure Code, there are provisions for a preliminary enquiry first. Many of the prosecution witnesses come and give evidence. Then charges are framed and afterwards there is another trial. What is there wrong in such a procedure? As a lawyer, I fail to see anything wrong in such a procedure. The Hon. Law

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [7th August 1963]

Minister says, "there shall be only one enquiry" and he asks, "why should there be a different procedure so far as civil servants are concerned?" I read the whole of the proceedings of the Parliament. Some of them have said "Take away the second opportunity". I ask, "What is there inconvenient in having a preliminary enquiry and a trial again?" By adducing evidence at the second opportunity, the person affected may be able to give evidence when the crime is not so great. (Sri A. Gajapathy Nayar: Who is to believe the evidence?) I do not know. The hon. Member must tell me. I am not here to answer that question. If the hon. Member is an *ad hoc* Judge, I can ask him to say what the exact procedure is and I do not find any indication or light in the proceedings before Parliament. It is only the answer which the Hon. Law Minister gave. I am not at all worried about the hon. Member's answer. I am worried about the answers which the Hon. Law Minister gave. He it was who moved the Bill in Parliament. He said two things, namely, the Supreme Court's judgment and the second opportunity to adduce further evidence at the time of imposing penalty. Whenever it suits them, they will say that the Supreme Court has said so. Whenever it does not suit them, the Government will set at naught the decisions of the Supreme Court. About 122 Acts are going to be legalised, if the 17th Amendment is to be passed. People talk about the respect to be given to the Supreme Court judgment. That is not relative here. I ask "Why should the Constitution worry itself now about saying that there should be only one enquiry?" They say in the first enquiry, he will be informed of the charges against him and there is no need for another enquiry. At the time of the imposition of penalty, he will only beg before the court for mercy. I ask, "Why should the affected person be not given another opportunity to adduce evidence in his favour?" Transfers are ordered sometimes as a measure of punishment. All these things are not here. For very grave offences, why should not the civil servant be given the chance to say that he has after all not done any serious harm? The penalty need not be severe. After all, the whole thing applies to permanent civil servants. In the interests of the civil servants themselves, some kind of safeguard should be ensured. An instance was mentioned in Parliament that somebody went and attended a political party meeting. Therefore, he was proceeded against. He said, 'Nothing of the kind; I went only to attend on my pregnant wife'. It is a very interesting case. The judge did not believe. But after the child was born, with the child and the woman, he came before the Court, and said that he was not saying anything untrue. They said, 'You may have another woman'. (laughter). Sir, I am not saying from my imagination. It is all in the proceedings of Parliament. After all, we are here to guarantee the security of service especially when Governments may change and policies may change. The parties may change. Everything may change. But the civil servants have to implement faithfully and loyally the policies of the Government determined from time to time, whatever be the

3-50
p.m.

[7th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Government in power. Why should the right to adduce evidence at the stage of imposition of penalty be withdrawn from them? Let them have this opportunity to show cause why action should not be taken against them and why the penalty also should not be imposed on them. There are occasions when the person concerned himself pleads guilty and falls upon the mercy of the enquiry officer. It is only in grave cases where there are unnecessary charges, he goes on pressing for trial. Therefore, Sir, I feel that the amendment to this Article is an unnecessary amendment. There is the provision in the Constitution that a two-thirds majority is necessary for amending the Constitution. So far as this amendment is concerned, there was strong difference of opinion even in the Houses of Parliament. That is why I am stating here my views with regard to this amendment. I make bold to venture my opinion also here. Some of the members in Parliament had stated that this amendment had the effect of curtailing the rights of civil servants and that there should be safeguards in the Constitution protecting the rights of the civil servants. This is an important point. There is another thing. Fortunately or unfortunately, there was the imposition of a fine of Rs. 250. That was left out after discussion. Even for this they were anxious to have an amendment to the Constitution. For everything, it is said, 'Change the Constitution'. It is asked, 'Why not change the Constitution?'. It is very easily said so. With all vehemence I say that our Constitution should be respected and should be kept above all ordinary failings. If we want to amend it, we will have to amend it for grave and important reasons. Only when the interests of the country and the prosperity of the country are in danger, the Constitution should be amended. It is on these two conditions I oppose this amendment. There are one or two small matters which may give a lot of trouble. It is on account of them we may have the ratification of the amendments here.

People have been going from Madras to Benares and from Benares to Rameswaram. There is no national integration in our country. For pilgrimages they think of going to all places from Amaranath down to Kanyakumari. All people come here and go there. Afterwards we find a lot of disintegration. National integration is achieved in other places and in other aspects of our life. National integration is not achieved merely by the transfer of one judge from one State to another. We cannot call it national integration of our country. This really seems to be really not a serious argument to support this plea of transferring judges from one State to another. We have left out so many other things in the matter of national integration. I am not harping upon them now. The reason given for amending the Constitution in respect of the transfer of judges from one place to another is that the compensatory allowance to be given to the judge will be later on fixed by Parliament and in the meantime the President may order the grant of compensatory allowance. It is said that these are all inducements for judges to go from one State to another. Therefore it is I feel some of these things are not justifiable. Still there are one

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [7th August 1963]

or two things which are important, and ratification of the amendment has to be done in respect of them. I do not think any purpose is going to be served by our opposing it. Subject to these remarks, I leave it to the good sense of the House to pass this ratification resolution.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, my hon. Friend the Deputy Leader of the Opposition has dealt with many aspects of this Bill. It is exceedingly unfortunate that within about twelve or thirteen years of the passing of the Constitution, we should have seventeen amendments placed before us. We do not know how many more amendments will be placed before us. Except one or two amendments, the rest are all amendments of convenience to the executive and not fundamental to the Constitution. The British Government has gone on without a Constitution, as you are well aware of, and no question has ever arisen for amending the Constitution. The American Constitution has been framed, but I do not think we can say that more than three or four amendments have at any time been proposed to it. Here we are in the mood of amending the Constitution which implies that we have no faith in the Constitution or in those that gave us the Constitution. This is a tendency which should certainly be curbed at every stage. I am not speaking on whether this amendment to the Constitution will be passed or other amendments also will be passed, but I should like to raise my voice of protest against this tendency to amend the Constitution on all inconvenient occasions so far as the executive is concerned. I will prove this as we go along. Secondly, Sir, as far as the age of retirement of judges is concerned, I am not at all worried. I would agree with my friend that it can be 65 once and for all, provided some of the other conditions that have been put in are removed. Mr. Balasubramanya Ayyar has very correctly said that the most fundamental thing for the judiciary is to be above the interference of the executive. Can we say that by adopting this amendment, that position will be maintained? I would respectfully submit that it is not so.

I shall come to the next point where it at once makes it obvious that a single particular incident should never be the reason for amending the Constitution. I am fully aware of the case that the Hon. the Leader of the House quoted about a judge from a particular State, which I shall not name, sticking to his position on the eve of his retirement saying that he was two years less than the age of retirement. These things happen not merely in the case of judges but in the case of students appearing for examinations. There is a rule that we should not take notice of such things. The Government should have said, 'On the evidence we have, you should not continue in service any longer'. Then he shall not and dare not sit on the Bench, without some penal action taken against him. For preventing an incident of this type, is it worth amending the Constitution? If the Government give the impres-

[7th August 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

sion that every little incident of this nature requires an amendment to the Constitution, then Parliament may sit for all time amending the Constitution from time to time.

Then, as regards the transfer of Judges from one High Court to another, let me make it plain that it is not a means of attaining integration at all. National integration is as far from any possible achievement. The transfer of Judges is a serious matter and only those who have been in Government service like you and me know exactly what transfer means. It is not a question of compensation at all. If the political power in a particular State feels that a particular Judge is acting rather independently and is not supporting the Government, immediately steps will be taken for his transfer. Shall I mention the States where such things might be done? I would rather not. The State of Madras will never take, has never taken and I hope will never take such steps. Therefore, passing an Act like this will mean the sword of Damocles hanging over the heads of High Court Judges so that they may be transferred from one State to another, from the most western of the States to the most eastern of the States, or from the most northern of the States to the most southern of the States. Are we likely to transfer these Judges if it is felt that they are not safe in a particular State to dot the i's and cross the t's of the decisions of the political powers? Let us be very frank about this. The time has come when in the interests of true democracy and in the interests of the progress of this country, we should speak what we feel. I have carefully gone through recent events in many States. It is the sword of Damocles hanging over the head of the High Court Judge if he does not toe the line of particular individuals who are in power. It has been so in Government service and it is not likely to be less so in regard to High Court Judges.

So far as the allowance is concerned, it is a petty matter. Why should not the amount be mentioned? Why should it be hanging fire? Why not say that an allowance of Rs. 500 or so would be given, and be done with it? Is the allowance to vary from Judge to Judge, or from State to State, or from Chief Justice to Chief Justice? The whole of the Act requires much more concentrated thought than has been possibly given to it.

Then, I come to the amendment of article 224A. Here is something kept hanging and the Judge will be constantly looking forward to it. Here is some bunch of fruit to look forward to. There may be persons who may be all the time hoping for it. Why should a retired Judge be appointed to the High Court again? As a matter of fact, Sri Balasubramanya Ayyar has very correctly said that once a High Court Judge retires, he cannot get back into the judiciary and he cannot even practise in the same High Court in which he was a Judge. Now that is going to be changed. There are as many fish in the sea as ever came out. Are we so desperately in need of High Court Judges for these posts? This is again another way by which the stamina and the stature of the judiciary in this

4-00
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [7th August 1963]

country will, unfortunately—whether it is admitted or not—be lowered. Therefore, this matter requires careful consideration, but the Act having been passed, it is going to be ratified.

The next point is about the writ. Sri Balasubramanya Ayyar said that he had no objection to writs being issued. We are suffering from a plethora of writs in many States. Therefore, this is a most unexpected thing. We have writs and writs. We have writs pending for six months and even one year. If writs from other States also are to be included in this list, I do not know how long it will take to dispose of them. That is another point on which I will not harp long.

So far as the amendment to article 311 is concerned, I must say, as one who has been in Government service and who has seen other Government servants being impeached, this is a most unfortunate and unfair intrusion into the rights and privileges of Government servants. I do not want the Government servant to be treated in this manner as if he were a suspect. I repeat it is not a question with regard to clean administration. It is a question which borders on unclean administration in certain respects. It is no use hiding the true fact. The true fact is that there are some who will misuse their political power to land these people in difficulties. We have cases on record. Once again I do not want to speak of the State or of the individual. It is a fact that an I.C.S. Officer has been persecuted from time to time and his life has been made miserable. Is this the way in which a Government servant who has rendered faithful service should be required to prove himself right? In these days no Government servant can afford to go against the political authority. I would ask hon. Members to read the autobiography of a distinguished ex-Supreme Court Chief Justice, Mr. Mahajan. It will give you enough material to think and re-think so that you may revise your ideas. That autobiography will give the fundamental concept of how democracy is to be run. I happened to have the good fortune of constant contact with Mr. Mahajan when he was a member of the Banaras Hindu College Enquiry Committee, and I should say he is one of the most upright, most noble persons that we have ever had amongst us. It seems to me that most of the provisions of this Bill are unwholesome. As regards the drafting of amendments to the Constitution, are the State Governments consulted long before the question is taken up? Or, is it that because Parliament is to enact, the Central Government takes over the whole function and then enacts it and then sends it to the States where, as I said, nobody's suggestions can be effective? Our requests and our pleas are ineffective if Constitutional amendments are to be passed in this manner. I would respectfully suggest to the Leader of the House and his colleagues in the Cabinet to bring it unofficially to the notice of the Central Government, which, after all, is the executive authority although Parliament enacts the law, that it may consult the State Governments before taking any decision and embarking on legislation. Let not the Law Member of the Government of India be the autocratic

7th August 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

authority to determine such things. We have very little opportunity to know whether these have been approved by the Cabinet. They might have been approved; but even so, I would suggest for the serious consideration of the State Government to take up this matter unofficially with the Centre.

I am not going to oppose it for obvious reasons. But I do feel very unhappy that such a Constitution (Amendment) Bill should have been brought in.

SRI M. SESHACHARIAR : Mr. Chairman, Sir, I would like to make only a very few remarks. In regard to the age of retirement of the High Court Judge, I would say that the amendment is necessary. Even the Law Commission has surely made this recommendation. The leading practitioners in the bar know that it is not right to say that a man above 60 years of age is not fit to act as Judge.

As regards the other thing, the only point is that the executive will interfere. I do not see how the executive can interfere. Even now the President decides the question. As a convention he has been consulting the Chief Justices of High Courts. Now under the Constitution he is asked to do it. Therefore, I am not able to see any difference between the existing position and the position after the amendment is made into law. If the judge has to go to Court to prove his age, it will take a long time. And in the case of an adverse decision, has he to appeal and be cross-examined? If the independence of the Judiciary is sought to be upheld, then the question of a judge being cross-examined and evidence taken in regard to his age and all these things should not be there. I feel it will all be shabby and it should not be allowed. And it is only for that reason that the President has been empowered to decide the issue. That is all that is sought to be done now. There is evidence enough on which the President can decide the question. And again what happened in the case of a judge, as was mentioned by Dr. A. L. Mudaliar, who had completed sixty years and still continues to sit and pass judgments? In the case of civil courts, he can go to the other courts. But in the case of criminal courts what happens? What happens if a person who is not entitled to be a judge sits and passes judgments? Therefore, the easier remedy is to say that the President shall decide the question. There has already been the convention and the convention is now put into the Constitution (Interruption).

Suppose there has been a real mistake committed. Number of such cases come before the Director of Public instruction where they say that the date of birth has been wrongly given. In certain cases the correct date of birth might not have been entered and why should they be made to go to Court to prove the correctness of the date of birth? We allow the Director of Public Instruction to set right the thing or the Government to do it. There may be a genuine mistake and at the fag end of his term of service a man

[Sri M. Seshachariar] [7th August 1963]

might find that his date of birth was wrong. Should there not be some provision to amend it or correct it at that stage? What is the harm in making such a provision?

The other point that was referred to was in respect of transfer of judges as if it was a new provision that has now been introduced. The provision is already there. It is not as if the provision is sought to be introduced now. My learned Friend Sri Balasubramanya Ayyar said that the legal tradition that was there had got to be protected and respected. He said that Judges who had been there can understand it. Sir, I may point out that we had European judges on the original side, on the appellate side and they were managing things very well. We even went to the Privy Council. And now to say that a person of another area cannot understand the tradition of this area is something which I cannot understand. We must realise that judges are human beings. We must also know that as human beings, they have their likes and dislikes. And, therefore, it may become necessary to transfer High Court Judges. And if they are sought to be transferred, then some of them say they have got several commitments. Added to that, they also say that they have to pay higher income-tax and all that. It is only in these cases where it is necessary and where the President thinks that it is necessary, that compensatory allowance is sought to be given. Therefore, there is no question of amending the Constitution now. The provision relating to transfer is already there. It was said that any judge who displeased the Government might be transferred. Where is it said that the Central Government or the State Government can transfer the judges?

Then, Sir, the other point was with regard to the appointment of *ad hoc* judges. Evidently my learned Friend Sri Balasubramanya Ayyar had not gone into the Constitution, had not read the Constitution.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am sorry to say, Sir, I have read the Constitution very well and better than even my learned Friend.

SRI M. SESHACHARIAR: May be for his purpose and not for the correct purpose.

My point is that even now the Supreme Court has powers to appoint *ad hoc* judges. If a judge is ill, for that temporary period they can appoint a judge in his place. But the High Court cannot make such appointments. They can only appoint permanent judges. They can appoint additional judges. But they cannot appoint a judge for a temporary period, for the period when a permanent judge is ill and is on leave. Therefore, they now say that for that temporary period they can appoint an *ad hoc* judge. Now power is taken to appoint *ad hoc* judges for the High Courts as it is now done in the case of the Supreme Court. How can we say that the executive is going to do it? Where does the executive come in here?

[Sri M. Seshachariar] [7th August 1963]

Sir, my Friend Sri Balasubramanya Ayyar who talks elsewhere about corruption in services, says here that the safeguard should be given under Article 311 all the while forgetting that the courts have definitely said that when an enquiry had once been made and the person concerned had made sufficient representations, when the enquiry had been completed and evidence let in once, he could not be given further opportunity. The Courts have said so. Without going into these things, the hon. member suddenly begins to shed tears for the services and says they should be given a second opportunity.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am not.

SRI M. SESHACHARIAR: He says they have done much for the Government, they are poor people and all that. Certainly everybody recognises the service rendered by the civil servants. But now we are dealing only with the corrupt men and where is it said that they should be given a second chance? He has done a wrong thing; it has been proved on evidence. The man concerned has already been examined and it is only after that the punishment proposed to be imposed on him is communicated to him and he is asked to offer his explanation. When the enquiry has been completed, where does the question of holding another enquiry arise? Even the Criminal Procedure Code had been amended. My hon. Friend forgets that and asks for a second enquiry and all that. Article 311 is clear on this. Where a person has been given a chance to explain his position in regard to the charges framed against him and the enquiry is complete, there is no purpose in saying that we should give an opportunity for a second enquiry and all that. The Law Member of the Government of India in moving the amendment has stated that he is only clarifying what the High Courts have said. The High Courts said that the person concerned should be given a chance, after the first enquiry was completed, to represent. What is the representation? The representation is with regard to the penalty proposed to be imposed on the person concerned. He might represent that the penalty is severe and he does not deserve such a severe penalty. He can place before the authority concerned the extenuating circumstances calling for a reduction of the penalty proposed to be imposed. It was said in certain cases the civil servants were harassed. If the officers harass the civil servants, there are other courses open to them to seek redress. There is provision for appeal and all that. Therefore, I say in regard to Article 311, the amendment is really correct and necessary and it follows the decisions of courts.

With these words, Sir, I support the Resolution.

* திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 4-20 p.m.
அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினுடைய 15-வது திருத்தத்தை ஒட்டி இந்த அவையில் அதை ஏற்கவேண்டும் அல்லது மறுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th August 1963]

பற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க நான் நிற்கிறேன், இந்தத் திருத்தங்கள் அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறுவதற்காக நிறைவேற்றப்படும்போது இந்தத் திருத்தங்கள் சாதாரணமான சிறு விஷயங்களாக இருப்பதையும் அனை அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறுமாறு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தினால்தான் நிறைவேற்றமுடியுமென்ற சூழ்நிலை இருப்பதையும் என்னும்போது அரசியல் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும்போது முழு கவனத்துடன் அது இயற்றப்படவில்லையோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. ஆட்சி அதிகார முறையில் பலப்பல வரம்புகள் கட்டிய காரணத்தால் அடிக்கடி திருத்தவேண்டிய இடம் ஏற்படுகிறது என்று நினைக்க வேண்டியதிருக்கிறது.

இந்த அவையினுடைய ஒப்புதலுக்கு இந்தத் திருத்தங்கள் வருகிற முறையை நோக்குமபோது வருத்தம் ஏற்படுகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கு தருகிற ஆலோசனைகள் மறு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியாத வகையில், இந்த அவைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று, சட்ட மன்றமாக இருந்தாலும், சட்டசபையாக இருந்தாலும், இந்த சபைகளுக்கு இருக்கிற உரிமை குறையுடையதாகும், அரசியல் சட்டத்தினைத் திருத்துகிற உரிமையில் மாநில சட்ட மன்றங்கள் கருத்து இடம் பெறும் வகையில் ஒழுங்குப் படுத்தப்பட்டிருக்குமானால், அத்திருத்தங்கள் முதலில் இந்த அவையில் இடம்பெறக்கூடிய வாய்ப்பு அளித்ததற்குப் பின்னர் அது பாராளு மன்றத்தில் சட்டமாக வேண்டுமே தவிர 'ரேட்டிபிகேஷன்' என்ற அளவில் மட்டும் ஒப்புக்கொள்வது அல்லது நிராகரிப்பது என்ற அளவில் மட்டும் திருத்தச் சட்டத்தை விவாதிக்க விடுவதும் அகில இந்தியாவில் இருக்கிற மாநிலங்களில் பாதி அளவு மாநில சட்டமன்றங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் சட்டமாவதற்கு அது உரிமை பெற்றுவிடுகிறது என்பதும் ஜனநாயகப் பண்புக்கு ஏற்றதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அவையில், மன்றத்தில் உள்ளவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு உறுப்பினர்கள் இந்த 'ரேட்டிபிகேஷன்' முறையில் ஏற்றுக்கொண்டாலும் மீதமுள்ள மூன்றில் ஒரு பங்கு உறுப்பினர்கள் எதிர்த்தாலும், எதிர்த்தவர்கள் கருத்துக்களை மறு பரிசீலனை செய்ய வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். அரசியல் சட்டத்திருத்தம் அந்த முறைக்குத் திருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். மற்றொரு வகையில் குறிப்பிட்டால், அகில இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களில் பாதி மாநிலங்கள் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரிவித்துவிட்டால், பிற சட்ட மன்றங்களில் எதிர்ப்பு இருந்தாலும் கூட, சட்டமாகலாம் என்ற முறையில் அகில இந்தியாவில் பல மாநில சட்டசபைகளில் எதிர்ப்பு இருக்கும்போதுகூட மற்ற பாதி மன்றங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் இது சட்டமாவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. வாக்குகள் எடுக்கிற முறையில் வாக்குகள் எண்ணிக்கையில் 100-க்கு 66 எண்கள் அல்லது மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாக்குகள் எல்லா சட்ட மன்றங்களிலும் ஆதரவாக இருந்தால்தான் சட்டமாக்கப்படலாம்

[7th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்ற முறையில் அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்யும் முறையை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதற்கு மாநில அரசாங்க அமைச்சர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'ரேட்டிபிகேஷன்' என்பது நம்மை மதிக்காமல் நம்மிடத்தில் ஒப்புதல் கேட்பதாக ஆகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் கூறியதுபோல் அவர்கள் சொல்வதில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கருத்து இருந்தாலும் அவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள இடமில்லை, அவசியமில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்துக்களைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் மாநிலங்களில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவது என்பது மாநிலங்களை மதிக்காத ஒப்புச் செயலாகும். ஆகையால் நமது சட்டமன்றத்துக்குள்ள உரிமை குறித்து வற்புறுத்தி வாதாடி மாநில சட்ட சபைத் தலைவர்கள் கூடும் மாநாடுகளிலும் சட்டமன்ற உரிமையை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று அரசியல் நோக்கத்தோடல்லாமல் சட்டமன்ற உரிமை என்னும் நோக்கத்தோடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்களில் 311-வது விதியில் நிகழ்த்திருக்கிற திருத்தம், சட்டமன்றத்தால் ஆராயப் படவேண்டிய திருத்தங்களுடன் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டிய பல திருத்தங்களுடன் இதுவும் வந்திருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் நமக்குத் தந்திருக்கிற உரிமைகள் முறைப்படி நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால் அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களை ஒன்றாக அங்கே நிறைவேற்றிவிடும் காரணத்தால் சட்டமன்றத்திற்கும் அப்படியே அனுப்பிவிடுவது நமக்குத் தரவேண்டிய மதிப்பைத் தருவதாக ஆகாது என்று கருதுகிறேன். மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துகிறார்கள் என்றால், முதலில் அது நமக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். நம்முடைய யோசனையைக் கேட்டுத் திருத்த விதியை மாற்றத் தேவையில்லை என்ற முறையில் அரசியல் சட்டத்தில் விதி அமைத்துக்கொண்டு அவர்கள் நிறைவேற்றுகிற சட்டத்தை ஒப்புதலுக்கு இங்கே அனுப்பும் முறை எதிர்காலத்தில் மாற்றப்படவேண்டியதாகும்.

பதினேந்தாவது திருத்தம் சபையில் இடம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் இதைப்பற்றியும் கருத்து தெரிவிக்க நான் விரும்பினேன். சட்டத் திருத்தங்களைப் பொருத்தவரையில் நான் முதலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள நீதிபதிகள் விலகும் வயதை 60-விருந்து 62-ஆக உயர்த்துவதற்கு வழிவகை செய்ய அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. 62 வயதை 65 வரையில் உயர்த்தியிருப்பார்களானால், மேல்நிலை நீதி மன்றம் சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதிகளுக்குத் தந்திருக்கிற அதே வயது உரிமையைத் தந்திருந்தால் என்ன தவறிப்போகும்? உயர்நீதி மன்றத்திலிருக்கும் நீதிபதிகள் மட்டும் 62-ல் ஓய்வு பெறுகிறார்கள். அப்போதே

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th August 1963]

தள்ளாடுகிறார்கள், மேல்நிலை நீதி மன்றத்தில் 65-ல்தான் கடி கொண்டு நடக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்று எதாவது காரணம் இருக்கிறதா? மாநில நீதிமன்றங்களிலுள்ள நீதிபதிகளின் விலகும் வயது 65-வரை என்று தீர்மானித்திருக்கவேண்டும். அல்லது மேல்நிலை நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கும் 62 என்று ஒரே வகையாக தீர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் நீதிபதிகள் முகத்தைப் பார்த்து அதற்கேற்ப இவை தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ என்று ஐப்படி அளவுக்கு இந்த திருத்தம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நீதிபதியினுடைய வயதைப் பற்றி உறுதி செய்வதில் தகராறு வந்த பிறகு அலுவலில் இருந்து விலகும் காலத்தில் மறுபடியும் அவரது வயதைத் தீர்மானிப்பதற்கு நம் முடைய குடியரசுத் தலைவர் மேல்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியினுடைய ஆலோசனையின்மீது தீர்மானிக்கலாமென்ற கருத்து கேலிக்கூத்தாக இருக்கிறது. பள்ளிமாணவர்கள் 9-ம் வகுப்பில் படிக்கும்போது கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் அலுவலில் சேரும்போதும் தங்கள் வயதைக் குறித்து உறுதி செய்கிறார்கள். அந்த வயதைக் குறித்து சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு உறுதிமொழி கொடுத்தாகவேண்டும். உயர்நீதி மன்றத்திலிருந்து ஊருக்கெல்லாம் நீதி வழங்குகிறவர்கள், அரசியல் சட்டத்திற்கு விளக்கம் கூறுகிறவர்கள்—ஆகிய நீதிபதிகளுடைய வயதைப் பற்றி பிரச்சனை ஏற்படுவதும் அதன் காரணமாக குடியரசுத் தலைவர் தீர்மானிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதும் முறையல்ல, அவசியமும்ல்ல. அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிப்பதற்கு முன்னர் குடியரசுத் தலைவர், அவர்களுடைய வயதைத் தீர்மானித்துத்தான் வேலையில் நியமனம் செய்யவேண்டும். 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒருவரை நியமிக்காமலிருக்க அதற்குப்பிறகு வயதை பரிசீலனை செய்வது என்பது எப்படி முறையிலேயோ அதைப் போலவேதான் முதலிலேயே வயதை உறுதிசெய்து நியமிக்க வேண்டும். மாறாக விலகிப் போகிறபோது வயதைக் கேட்பது, திருமணத்திற்குப் பெண் பார்க்கிறபோது வயதைக் கேட்காமல் முடித்துவிட்டு அந்தப் பெண் விதவையான பிறகு வயதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவது போல இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலையிலிருந்து விலகும்போது அவர்களுடைய வயதைத் தீர்மானிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் தங்களுக்கு வசதியான வயதை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய தங்கள் சொல்சாக்கைப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? எனக்குத் தெரிந்த அளவில் அரசாங்க அதிகாரிகள் தங்களுடைய வயதின்படி இன்ன கால கட்டத்தில் ஓய்வுபெறும்படி இருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிடும்போது அதை மாற்ற பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்த முறை நீதித் துறையைப் பாழ்படுத்திவிடும். குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் நீதிபதி விலகு முன்னர் தீர்மானிக்கலாம் என்று கொண்டுவந்திருப்பல் நல்லதல்ல, தேவையல்ல. கண்டனத்திற்குரியது. எனது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[7th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து நீதிபதிகளை ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்துக்கு, ஒரு உயர் நீதி மன்றத்திலிருந்து இன்னொரு உயர் நீதி மன்றத்திற்கு மாற்றுவது என்பது நீதித்துறையின் பெருமைக்கு அவ்வளவு சிறப்பானது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுவேன். பல ஆண்டுக்காலமாக ஒரு மாநிலத்திலே நீதிபதியாக இருக்கிறபோது அந்த மாநில அரசாங்கத்தின் தனிச் சட்டங்கள், அவை தொடர்பான துறைகளிலுள்ள துணுக்கங்கள், இவற்றைப்பற்றி ஆராய்ந்து அறிகிற வாய்ப்பைப் பெற்று இருப்பார்கள். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் நீதிபதியாக இருக்கிறவர்கள் இந்தச் சென்னை சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களையும் அதிலுள்ள துணுக்கங்களையும் வழக்குகளையும் தெரிந்தவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் தீர்ப்பு அளிக்கும் போது அவர்களுடைய பழுத்த அனுபவம் நமக்குக் கிடைக்கும். மதராசிலே உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருக்கிறவர், என்ன காரணத்தாலோ வங்காளத்துக்கு மாற்றப்பட்டால், அவர் கல்கத்தாவில் சென்று அமர்ந்தால், அந்த மாநிலச் சட்டங்கள் அவற்றின் துணுக்கங்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள நிச்சயம் நாளாகத்தான் செய்யும். அரசியல் சட்டத்தில் வேண்டுமானால் அவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களாக இருக்க முடியும். மற்றத் துறைகள்—சட்டங்கள், மாநிலங்கள்தோறும் வேறுபட்டதாக இருக்கும். எல்லா முறை வேண்டுகோள்களும் “ரிட்”-கள் அல்ல. சட்டப் பிரச்சனை அல்ல. மற்ற பல பிரச்சனைகள் வரும்போது நீதிபதிகள் ஒரு மாநிலத்திலேயே தொடர்ந்து இருப்பதுதான் நல்லது. அப்படி மாற்றவேண்டிய இன்றியமையாத நிலைமை ஏற்பட்டாலும், எந்த மாநிலத்துக்கு மாற்றுவதானாலும், அந்த மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழி தெரிந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற விதியையும் சேர்த்திருந்தால், அரசியல் சட்டத்தில் பொதுமக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்கிறார்கள் என்று பொருள். உயர் நீதி மன்றங்கள் எதிர்காலத்தில் அந்தந்த மாநில ஆட்சி மொழியில் நடைபெறவேண்டும் என்ற கருத்து ஆளும் கட்சியினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஏற்றுக்கொண்ட பல வற்றை அவர்கள் நிறைவேற்றுவது இல்லையானாலும் கருத்து அளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு மாநில ஆட்சி மன்றத்தில் எந்த மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறதோ, அதுவே நீதிமன்றத்திலும் இடம்பெறவேண்டும் என்றால், நீதிபதிகள் அந்தந்த மாநிலத்திலேயே நீடிக்கும் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்தந்த மாநில ஆட்சிமொழி தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். தெலுங்கு தெரிந்தவர் தமிழ்நாடு நீதிமன்றத்தில் இருப்பாரானால், அவர் வேண்டுமானால் தெலுங்குப் பகுதிக்கு மாற்றப்படலாம். தெலுங்கு தெரியும், தமிழ்நாடு நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறார். அவர் வங்காளத்துக்கு மாற்றப்படுகிறார் என்றாலோ வங்காள மொழியில் வல்லவர், ஆங்கிலத்தில் மேதை. அவர் கோளத்துக்கு மாற்றப்படுகிறார் என்றாலோ, அது பொருந்தாம் அல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் ஒருவர் பிடிக்கடுமையாகவே கேட்டார்கள். ஐரோப்பிய நீதிபதிகள் எல்லாம்

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th August 1963]

இருந்து நீதி வழங்கினார்களே என்று நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐரோப்பியன் நீதிபதிகளாக இருந்தவர்கள் அந்நியர்களாகவும் இருந்தார்கள். உள்நாட்டிலே உள்ள தனிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்குக்கு கட்டுப்பட வேண்டாதவர்களாக இருந்தார்கள். அரசாங்கத்தின் தயவு தாட்சண்யத்தை அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதானாலும், அதுவும் அந்நிய அரசாங்கமாக இருந்ததால், அவர்களது முடிவுகளில் தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லாததாக ஆட்சி இருந்தது. அப்படிப்பட்ட நீதிபதிகளுக்கிட இந்த நாட்டில் பணியாற்றியபோது சில தவறுகள் செய்ய நேரிட்டுள்ளன. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், கோளப்பகுதியில்—இப்போதுள்ள கோளம் அல்ல—மதராஸ் அரசாங்கத்தில் இணைப்பு கொண்டிருந்த மலபார் பகுதியில் ஒரு மேல்நாட்டு நீதிபதி ஒரு பெண்மணி செய்த தவறுக்கு சுமார் 50 அல்லது 100 ரூபாய் அபராதம் விதித்தார். அந்தப் பெண்மணி அதைச் செலுத்த முடியாத நிலையில் பணம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டார். தெரிவித்தாலும்கூட, நீதிபதி கண்ணுக்கு அந்தப் பெண்மணியின் கழுத்திலே இருந்த நகை தெரிந்தது. அது தெரிந்த காரணத்தால் தங்கச் சங்கலி இருக்கிறதே, அதை எடுத்துக் கொடு என்று சொன்னார். அது என் தாலி என்று பெண்மணி சொல்லிப் பார்த்தார்கள். தாலியின் முக்கியத்துவத்தையும் சிறப்பையும் உணராத, உணர வேண்டிய அவசியம் இல்லாத நீதிபதியாக இருந்த காரணத்தால், அதை வாங்கும்படி உத்தரவிட்டார். வாங்கப்பட்டது. அதை வாங்கிய காரணத்தால் அப்போது அரசியலில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த ஒரு கட்சி தாலி அறுத்த அரசியல் கட்சி என்று கேலி பேசப்பட்டு அதன் காரணமாக ஒரு தேர்தல் முடிவே கூட மாற நேரிட்டது. தேர்தல் முடிவுக்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. அப்படி நீதிபதிகள் தவறு செய்ய வேண்டிய நிலை அந்தந்த வட்டார மொழி தெரியாதபோது ஏற்படுகிறது என்பதற்காகவே இதை குறிப்பிடுகிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அகில இந்தியாவில் நீதிபதிகளை மாற்றுவதின் மூலமாக ஒற்றுமை உண்டாக்கப்பட்டுவிடும் என்று நம்பி அதற்காக அலுவன்சு தர வேண்டும் என்ற கருத்துடன் அதைத் தீர்மானிக்க பாராளுமன்றத்துக்கு அதிகாரம் வைத்து அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியிருப்பது தேவை இல்லாத, விரும்பத்தக்கதா ஒன்று. ஒரு வேளை எதிர்காலத்தில் எந்த ஒரு மாநிலத்திலுள்ள அமைச்சர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர்களாக இருந்தால்கூட, இன்னொரு மாநிலத்துக்கு மாற்றப்பட்டால்தான் நாட்டில் ஒற்றுமை ஏற்படும் என்று பேசும் தடுமாற்றம் கூட ஏற்படலாம். அந்தந்த மாநில அமைச்சர்கள் அந்தந்த மாநில உரிமைக்காக வாதாடுவார்கள். அதனால் அவர்கள் அந்தந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடாது என்பதற்கு வழிவகை செய்தால் கூட செய்வார்கள். அந்த அளவுக்கு நீதிபதிகளை மாற்றுவதால் ஒற்றுமை உண்டாகும் என்று கருதி இப்படி ஒரு திருத்தத்தை நிறைவேற்றியது முறையல்ல, தேவையல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th August 1963]

அடுத்து நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது பதவியி் விருந்து விலக்கு பெற்ற, நீக்கப்பெற்ற நீதிபதிகள் தேவையானால் குடியரசுத் தலைவரால் “ad-hoc Judge” ஆக நியமிக்கப்படலாம் என்பது பற்றியதாகும். ஒருவேளை நீதிமன்றப் பணியை விரைவாகச் செய்ய இது துணைபுரியும் என்றாலும் வேறு பல சிக்கல்களை உண்டாக்கும். ஓய்வு பெற்ற நீதிபதிகள் மேலும் நீதிமன்றத்தில் இடம் பெறலாம் என்றால் நிச்சயமாக யார் யாரை எப்படி எப்படி அவர்கள் அணுகிக் கொண்டு இருப்பார்கள் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பின்னரும் உயர்நீதி மன்றத்தில் சென்று நீதிபதியாக அமரலாம் என்றால் ஓய்வுபெற்ற நீதிபதிகளுக்கு ஓய்வே கிடைக்காது. ஓய்வு இல்லாமல் இருக்கக்ஷடப்படுவார்கள். அவர்களிலே சிலரை சில இடங்களில் குடியரசுத் தலைவர் அமர்த்தலாம் என்ற நினைப்பு மூலமாக நீதிபதிகளின் முடிவுகளில் தரம் நிச்சயமாகக் கெடத்தான் செய்யும். குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களைப்பற்றி பெரும் குற்றச் சாட்டுகள் எதுவும் யாரும் சொல்லுவதற்கில்லை. சொல்லும்படி நேரவும் இல்லை. சொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை எழவும் இல்லை. மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கிற எந்த அமைச்சரும் தன் கை தூய்மையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு இன்றையதினம் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே அம்பலப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அமைச்சர்கள் பொறுப்பிலே இருக்கிற பல்வேறு மாநிலங்களில் நீதிபதிகள் ஓய்வுபெற்ற பின்பும் பதவியில் அமர்த்தப்படலாம் என்றால், அந்த அமைச்சர்களுக்கு, தப்பித்தவறியும் நீதிமன்றத்தில் அவர்கள் தண்டிக்கப்பட முடியாத அளவு செல்வாக்கை உண்டாக்கிவிடும். நம் மாநிலத்துக்கு மட்டும் வரும் சட்டம் என்றால் இங்கே மட்டும் வைத்துப் பேசலாம். இது அகில இந்தியாவில் எல்லா மாநிலங்களிலேயும் எல்லா உயர்நீதிமன்றங்களிலேயும் கையாளப்படும் உரிமை பெற்றுள்ள காரணத்தால் சர்க்கார் செய்யும் தவறுகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தர துணை செய்துவிடும் என்பதை நான் நினைவூட்டிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக இங்கே ratification -க்கு ஏற்கப்படுவதற்கு உரியதில்லை என்றாலும் பலரும் கருத்து தெரிவித்தவாறு அரசியல் சட்டம் 311-வது விதியை திருத்துகிறவர்கள் மேல் உயர் நீதிமன்றம் தந்திருக்கிற முடிவை ஒட்டித் திருத்துவதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த நீதிமன்றம் தந்த முடிவைப் பற்றி மத்திய சட்ட அமைச்சர் சொல்லுகிறபோது, இந்தத் திருத்தம் ஏன் ஏற்பட்டது என்று விளக்குவதற்கு கூறுவது இது—“Because the Supreme Court has said that the original enquiry into the charges would not be enough.” உயர் நீதிமன்றம் சொல்லுவது முதல் முறையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவுடன் அந்தக் குற்றச் சாட்டுகளைப் பற்றிய முதல் விசாரணை நடத்தி அதை வைத்துக்கொண்டே முடிவு கூறுவது, அந்த முடிவையே அமலாக்குவது என்பது முறை

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th August 1963]

யல்ல, போதுமானதல்ல என்பது. தண்டிப்பதற்கு அது போதுமான விசாரணையாகாது என்று மேல் உயர் நீதி மன்றம் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லிவிட்ட காரணத்தால் இரண்டாவது முறை விசாரணையை வற்புறுத்தி அரசியல் சட்டம் இருக்கும் விசாரணையை வற்புறுத்தி அரசியல் சட்டம் இருக்கும்போது, போது, மேல் உயர் நீதி மன்றம் இப்படி ஒரு கருத்து சொல்கிறது. இதைச் சொல்ல அரசியல் சட்டம் இடம் தருகிறது. இடம் தந்த காரணத்தால் அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுகிறோம் என்று அரசியல் சட்டத்தை மாற்றுகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் காணும் நீதியைப் பாதுகாப்பதற்காக நியாயத்தை வற்புறுத்துவதற்காக, ஒரு முறை நடத்திய விசாரணையைக் கொண்டு எடுக்கிற முடிவு, நியாயத்தை தந்து விடாது, அரசாங்க ஊழியர்களின் உரிமையைப் பாதுகாப்பதாகாது என்று மேல் உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளிக்கிறபோது, அந்தத் தீர்ப்பின் காரணமாக ஒரு முறை போதும் என்று அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி விடுகிறோம் என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். தெரிவித்தது மட்டுமல்ல இப்படி நடத்துவது விசாரணை வேலையை மிச்சப்படுத்தும் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது முறை விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றால், அது 'repetition of work' அவசியம் ஏற்பட்டு வேலையிலிருந்து விட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும், வேலையில் தாழ்த்த வேண்டும் என்று நினைத்தால்கூட உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க இது தொல்லையாக இருக்கிறது என்ற கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் திரு. கிருஷ்ணமேனன் ஊழியர்களின் உண்மையான உரிமைகளை பாதிக்கிறதாகச் சொல்லி கண்டித்து இருக்கிறார். அரசியல் கட்சிகோட்பாடுகளால் ஊழியர்கள் பாதிக்கப்படும் அளவுக்கு ஜனநாயகம் இருக்கிற நிலையில், எந்த அரசியல் தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள கருத்திலும் தொடர்பின்றி முடியாத நிலையில் ஊழியர்கள் இருக்கிறபோது, ஊழியர்கள் அரசியல் கட்சித் தொடர்பு காரணமாகக் குற்றம் சாட்டப் படுகிற நேரங்களில், ஒரு முறை "என்ன விளக்கம் சொல்லுகிறாய்?" என்று கேட்டு தந்த விளக்கத்தை வைத்து 'enquiry' விசாரணை நடத்தி, அதன் மீது தீர்ப்பு எழுதி, அந்தத் தீர்ப்புக்குப் பின்னர் முடிவை மட்டும் மாற்ற வேண்டுகோள் செய்யலாம், மறுபடியும் முழு விசாரணை நடத்தினால் தனக்கு நீதி கிடைப்பதற்கான காரணத்தைத் திரும்பச் சொல்வதற்குக்கூட இடமில்லாத முறையில் திருத்தப் படுகிற காரணத்தால் திரு. கிருஷ்ணமேனன் அவர்கள் இது அடிப்படை உரிமையைப் பறிப்பது என்று கண்டித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியருக்கு இருக்கிற அடிப்படை உரிமை என்று சொல்லும்போது, வேலையில் இருந்து நீக்குவதற்காக அல்ல, அவர்களை விட்டுக்கு அனுப்புவதற்காக அல்ல. அரசாங்கப் பதவியில் ஒரு நிலை தாழ்த்துவதற்குத்தான் 'Reversion' என்று ஒரு சில அமைச்சர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் மேல் நிலையிலிருந்து தாழ்த்துவதையும் ஒரு பெரிய

4-30
p.m.

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th August 1963]

தண்டனையாகத்தான் கருதுவார்கள். எவ்வளவு ரூபாய் லஞ்சம் இழப்பு என்பவை முக்கியமல்ல. ஒரு முறை குற்றம் சாட்டப் பட்டு, ஒரு 'black mark', 'reversion' ஏற்பட்டாலும் அதைப் பெரிய தண்டனையாகக் கருதுவார்கள். சில மாதம் சிறைச் சாலைக்குப் போனால்தான், அல்லது வேலை போனால்தான் பெரிய தண்டனை என்பது அல்ல. அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுகிறவர்கள் அதனால் தங்கள் மரியாதையை இழக்கிற காரணத்தால், தங்கள் வளர்ச்சியை இழக்கிற காரணத்தால், பெரும் தண்டனையாகக் கருத நேரிடுகிறது. அதுதான் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய மனப்பான்மை. Reversion - தானே தாசில்தாரிலிருந்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் ஆகிறோம் என்று அலட்சியமாகக் கருதக் கூடாது. கலெக்டரிலிருந்து டெபுடி கலெக்டர் தானே ஆகிறோம் என்று கருதக் கூடாது. அந்த மனப்பான்மை ஏற்பட்டால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராகப் போகத் தயார், என்று எவ்வளவு தவறுகள் வேண்டுமானாலும் செய்து விடக்கூடும். இந்தச் சூழ்நிலை வளரக் கூடாது என்றால், நிச்சயமாக அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள நியாயமான உரிமைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். இதிலே இருக்கிற சிக்கலைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவில்லை. பாராளுமன்ற நடவடிக்கையைப் பார்த்தால், இவர் தன்னுள்ள குறிப்பில் தெரிவித்திருக்கிறார். ஏற்கெனவே இருக்கிற முறையான நடவடிக்கை இவையாகும்—

- (1) framing of charges and allegation and obtaining the statement of explanation of the Government servant;
- (2) holding an enquiry;
- (3) supplying a copy of the enquiry officer's report;
- (4) issuing a show cause notice proposing a definite penalty;
- (5) obtaining the defence of the employee showing cause as to why no action or less action than proposed should be taken;
- (6) issuing final proceedings.

இப்படி ஆறு கட்டங்களாக அந்த விசாரணை நடத்தப்படும் உரிமை இந்த சென்னை மாநில ஊழியர்களுக்கு அமைச்சர்கள் தாழ்மையாக இருக்கலாம். அதனால் அவர்களும் கேட்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்த உரிமை மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்குத் தரப் பட்டிருந்த அரசியல் சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமையைப் பறிக்கும் அளவுக்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது என்றால், விரும்பினால் விரும்பியதைப் பெற அரசியல் சட்டத்தையும் திருத்தச் செய்வோம் என்பதுதான் பொருள். அது நீதியைப் பாதுகாப்பது ஆகாது. அதற்கு மேலும் இந்தக் கருத்து எண்ணப்பட வேண்டும் "The opportunity to contest the proposed penalty has to be taken as a fundamental right guaranteeing equality before law." பாராளுமன்றத்தில் பேசிய உறுப்பினர் அப்படி வற்புறுத்தியுள்ளார். அடிப்படை உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்றால், இந்தச் சட்டம் திருத்தப்படக் கூடாது. இவ்வாறு திருத்துவது உடனடியாக தண்டனை விதித்துவிட ஏதுவாகும் என்று கயம்பன் டி.கே.சி.

[திரு. க. அன்பழகன்] [7th August 1963]

எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்கள் பேசிய போது, ஆளுங் கட்சி அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் ஊழல் செய்கிறார்கள், லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த திருத்தம் வந்தால் இதைக் கூட கண்டிக்கிறார்கள் என்று பேசுகிறார்கள். திரும்பவும் ஒரு சொற்றொடரைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்துக்கு ஆளாகிறேன். தண்டிக்கின்ற உரிமை உள்ளவர்கள் விருப்பு வெறுப்புக்கு ஆட்படாமல் ஊழல் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்களா? தத்தம் விருப்பு வெறுப்புக்கு ஆட்பட்டவர்கள் தாங்கள் வாங்குகின்ற லஞ்சத்திற்கு ஒத்துழைக்காதவர்கள், தாங்கள் செய்கிற தவறுகளுக்கு உடந்தையாக இல்லாதவர்களைத் தண்டிக்கும் மனப்பான்மையும் இருக்கிறது. அதனால் ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு முழு அளவுக்குத் தரப்பட வேண்டும். இரண்டாவது முறையும் தங்கள் மீது கொண்டு வந்த குற்றச் சாட்டை முறை அல்ல என்று முழு விளக்கம் சொல்லி எதிர்த்து வாதாட வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். நீதி மன்றமாக இருந்தால் வக்கீல் வைத்துக் கொள்ள முடியும். அரசாங்க ஊழியர்கள் வக்கீல் வைத்து வாதாடவில்லை. தாங்களாகவே விளக்கம் கூற வேண்டியிருக்கிறது. முதல் கட்டத்திலேயே சட்டப்படி பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அலசி சொல்லிவிட முடியாது. குற்றச்சாட்டின் தரத்தை நோக்கி, விளைவை நோக்கி சான்றுகளைச் சொல்லி குற்ற மற்ற தன்மையை நிரூபிக்க வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் இருந்தால் யாரும் இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றி வருத்தப்பட மாட்டார்கள். என்றாலும் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை வலிவு ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிறது. சட்ட மன்றத்திலேயும் இருக்கிறது. எதுவும் சட்டம் ஆகலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதற்கும் அரசியல் சட்டம் அருமையான வாய்ப்பு அளித்து இருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் இங்கேயும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்டால், என்னைப் போன்று எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் வருத்தத்தை தெரிவிப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, I propose to confine myself to Article 311. The Leader of the House has explained to us the implications of the amendment. First, the person affected is informed of the charges against him. Then he is given a reasonable opportunity to explain. So far so good. In the original provision, it is not so clearly stated. What is stated therein is that—

'No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank until he has been given a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him.'

There is no mention of information being given to him of the charges against him, and giving him an opportunity to offer his explanation.

7th August 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

(Deputy Chairman in the Chair.)

So far I should say that it is an improvement, because the language is clear. Now the question is, when once that opportunity is given, the next thing is communicating to him the penalty that is sought to be imposed on him. At this stage, there will be no opportunity given to the aggrieved person to adduce further evidence in his favour. This has to be carefully examined in the light of the experience that we have. I know of many cases where to frame charges itself it takes the head of the department nearly one year or even two years. The Government servants are kept under suspension, and no charges are framed against them. Even the subsistence allowance is not given to them. After two years the charges are framed and the explanation is asked for to be given within a particular time. After such a long time the affected person finds it difficult to adduce evidence which he would have otherwise adduced if the charges had been framed against him and communicated to him earlier. But I know in so many cases after the explanation has been received, after 15 or 16 months, orders are issued saying, 'his charge is dropped; this charge is proved, and so on'. When we go through the records produced by the person affected, we find that some records are taken in the case of one charge as proved, and in the case of some other charges, they are not so taken. That is the way in which these disciplinary proceedings are going on. If it is left to the head of the department to impose the punishment, certainly he will try to see that the penalty is imposed upon the aggrieved person. The head of the department will try to justify the charges against the person affected. In cases where the head of the department continues in that position for seven years and eight years, then the poor affected person has no chance of getting any redress at all. If some other person becomes the head of the department, and if the affected person gets another opportunity to explain his position, it is very likely that he produces some evidence in his favour. After some months, this aggrieved person may be able to produce evidence, which he was not able to produce earlier, and that may be a first class evidence. If, after the stage of enquiry, if the officer says, 'I am not going to take that evidence', then the poor affected person loses his case. Therefore, there is a good deal of force in what our hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar said that at a later stage also if the evidence that was placed before the enquiry officer was a sufficient proof to exonerate the affected person, then that evidence must be admitted. I quite agree with the Government that cases should be disposed of as quickly as possible. For that this is the only way, and we cannot be going on having enquiry after enquiry. But it must be conceded that ample and reasonable opportunities should be given to the aggrieved person. Otherwise, his career is ruined once for all. That is the point which I should like to make. I am not at any rate convinced that the second opportunity given to him is only for pleading for a mitigation of the penalty. There are only three penalties. They are dismissal,

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [7th August 1963]

removal and demotion. I do not think that any affected officer will go with any self-respect and ask for demotion. He will not ask, 'Demote me, but do not send me out'. It is up to the presiding officer, who is more or less a judge, to equate the charge with the punishment which he proposes to inflict upon the offender. There is no question of mitigation at all. This is left to the presiding officer and not to the person who is affected. I quite see the force of the argument that this amendment to Article 311 affects the fundamental rights of the civil servant if we may call them the elementary rights. Any ordinary human being must be given all reasonable opportunities before he is convicted of any offence. With these words, Sir, I conclude my speech.

SRI. A. GAJAPATHY NAYAGAR : Mr. Deputy Chairman, Sir, I shall speak in English with regard to the amendment raising the age of retirement of High Court Judges to 62. The raising of the age to 62 is in keeping with the times. Our longevity has increased. The prospects of life have also increased. Therefore, there can be no objection to the raising of the age to 62. I leave it at that.

4-50
p.m.

With regard to the amendment to Article 311, I may say that the Criminal Procedure Code has been amended. In no case before has an accused been examined. Now the accused is being examined. Then there is the inquiry into the charge and the Examination of witnesses. Evidence is taken. Therefore, there is no chance of any evidence being left out. There is an inquiry. It is as much as a good inquiry before the charge is framed. So, when the Criminal Procedure Code has been amended, this thing follows it. But if any fresh evidence is out, it is open to the accused to bring it. I do not think it is shut out. Therefore, in the enforcement of Article 311, I hope the Government will not put any obstacles in the way of a man being given full opportunity to defend himself so that he may get justice. With regard to the Public Service Commission, I beg to state that the amendment will be so used as not to affect the existing practice. Examinations would not be used to supplant promotions. Strict seniority should be observed and the work done by the person must be taken into account.

Further, our Constitution is not of the confederate type. It is of a federal type with a strong Centre. When there is a strong Centre, the Centre has got every power to make laws. If it is otherwise, the Central Government may consult the State Governments and pass laws. Anyway, our Government is a popular Government. We are not acting against the interests of the people. We are progressing towards democratic socialism. Therefore, there is nothing to be afraid of. Our people are vigilant and there will be a strong public opinion. No harm will be done. The only thing is you must have confidence in yourselves. With these words, I support the Bill.

[7th August 1963]

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்பு திருத்தத்தைப் பற்றி மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், துணைத் தலைவர் நண்பர் அனபழ கனும் சொல்லியவற்றை நான் முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்தத் திருத்தங்கள் பாராளுமன்றத்தில் அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பது மத்திய அரசாங்கத்தின் குறுகிய நோக்கத்தைத்தான் காண்பிக்கிறதென்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பரந்த மனப்பான்மையோடு அரசியலை நடத்திச் செல்ல வேண்டிய அரசாங்கம் இப்படி குறுகிய நோக்கத் தோடு சிறு சிறு காரணங்களுக்கெல்லாம் அரசியல் அமைப்பைத் திருத்த வேண்டிய நிலைமையை உருவாக்குகிறதே என்பதைப் பார்க்க வருத்தப்பட வேண்டி இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக ஏதேதோ சிறு சிறு காரணங் களைச் சொல்லி அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதென்பது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சர்வ சாதாரணமாகப் போய் விட்டது. உதாரணமாக, நம் அமைச்சரால் சொல்லப்பட்ட காரணம், 311-வது விதி திருத்த நிலை பற்றி சொன்னார்கள். மத்திய பாராளுமன்றத்திலும் அதே காரணம் தான் சொல்லப்பட்டது. அதாவது, உயர் நீதிமன்றம் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜட்ஜ்மெண்டை சொன்னதால் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதென்று. ஒரு சில காரணத்திற்காக, முக்கியமாக, அரசியல் அமைப்பையொட்டி, அந்த சுப்ரீம் கோர்ட் கொடுக்கிற ஒரு ஜட்ஜ்மெண்டை நிராகரிக்கும் நோக்கத்தோடு தான் இந்த மாதிரித் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. இது ஜனநாயக முன்னேற்றத் திற்கு உகந்ததா என்பதை நமது மாநில அரசாங்கம் பன்முறை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எவ்வளவுதான் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தாலும், எதிர்ப்பு என்று தான் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தை ratify பண்ண வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால், இந்த மன்ற உறுப்பினர் எதிர்ப்பை அல்லது தனிப்பட்டவர்கள் எதிர்ப்பைச் சொல்லியாக வேண்டியிருக்கிறது.

அதே மாதிரி, உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள் வயது வரம்பை உயர்த்துவதும் நீதிபதிகளின் வயதை உயர்த்த எண்ணினால், அரசாங்கம் இரண்டு ஆண்டுக்கு மட்டும் ஏன் உயர்த்த வேண்டுமென்றும் புரியவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளில் அவர்கள் என்ன சாதிக்கப் போகிறார்கள்? உயர்த்த எண்ணினால், அவர்கள் ஒரே யடியாக, சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு இருப்பதைப் போல் 65 வயது என்று உயர்த்தி இருக்கலாம். இல்லையென்றால், இப்பொழுது இருக்கிற மாதிரியில் ஓய்வு பெற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிற இருக்கலாம். ஒன்று இரண்டு ஆண்டுகள் என்று அவ்வளவு சிறு மையோடு உயர்த்தக் காரணம் என்னவென்பதை மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது.

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

[7th August 1963]

நீதிபதிகள் மாற்றுதல் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர்கள் அவர்கள் சொல்லிய கருத்தைத் தொடர்ந்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நீதிபதிகளை அடிக்கடி மாற்றுவதால் அந்தந்த மாநிலத்திலுள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்கும் நீதிக்குத்தான் கால தாமதமாகும். இப்பொழுது நீதி ஸ்தலத்திற்குச் சென்றால் நீதி கிடைக்க பல ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஒரு சில வழக்குகள் 20 ஆண்டுகள் ஆகியும் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமை நீடிக்கும் நாட்டில் ஏழை எளிய மக்கள் நீதிமன்றத்திற்கும் போக, மிகத் தயங்க வேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் காரணம் இருந்தாலும் பணக்கஷ்டமிருப்பதால், இவ்வளவு கால தாமதமேற்பட்டு இவர்களுக்கு நீதி கிடைப்பதால் எந்தவிதப் பிரயோஜனமும் இருக்காதென்று அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த நீதிபதிகளை மாற்றும் நிலை ஏற்பட்டாலும், அதே நிலைமை தான் ஏற்படுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுவேன்.

அத்துடன், நீதிபதிகளைத் தற்காலிகமாக நியமிக்கும் திருத்தம் மிக மிக ஆட்சேபிக்கப்படுகிறதென்று சொல்லுவேன். இப்பொழுது, முதலில் கூறியபடி பல நீதி மன்றங்களில் ஆரிரக் கணக்கான வழக்குகள் குவிந்து கிடக்கின்றன. அப்படி இருக்கும் பொழுது, அதிகமான நீதிபதிகளை நியமித்து, வழக்குகளை உடனடியாக பரிசீலிக்க வகை செய்யாதது சங்கடமானது. இதற்கு என் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. T. ADITYAN : Mr. Deputy Chairman, I shall confine my remarks to Article 311 of the Constitution. It was said, "Whereas the Criminal Procedure Code has been amended, whereas the procedure formerly was two inquiries, and whereas the two-inquiry system under the Criminal Procedure Code has been simplified into a single inquiry system, why not the same system be followed in the case of Government officers also?" The answer is very simple. First, under the Criminal Procedure Code in the criminal courts you find no presiding Judge who has not been trained in law. It is not the case with officers who make inquiries into charges against their subordinates. If these tribunals and the officers have similar training like a magistrate, then perhaps it may be unnecessary to have two inquiries. But at the present time, seeing the mettle of certain people who make enquiries, I submit it is absolutely necessary to have a two-stage inquiry. A two-stage inquiry was made in those days in India in order to protect the citizens against the semi-qualified judges. Now we are finding a better qualified judge. I mean no offence to anybody. Now, ordinarily we find a better qualified judge. Therefore, the procedure has been modified. A number of statistics were taken before the Criminal Procedure Code was amended and it was found necessary in the interests of justice to simplify it into a single inquiry.

Secondly, in these tribunals and official inquiries we find that the judge is the same as the prosecutor. Therefore, again, it is absolutely necessary that there should be some justice. There

[Sri S. T. Adityan]

[7th August 1963]

should be quite a number of safeguards. For instance, I remember a case in which a certain officer was prosecuted and he was finally dismissed. The offence was bribery, bribery from a village. The village accounts were produced. The village people were against that officer. I was advising the person who was the subject of the inquiry. He told me that there seemed to be some forged accounts. I told him I could not appear there. I asked him to try to examine the binding of the notebook. The offence was that the bribe had been received in the year 1950 or so. When the binding of the notebook was loosened, inside it was found a cutting from a newspaper which had been pasted by the binder. It was of the year 1954. The accounts of the year 1950 were bound with paper of the year 1954. This was brought to the notice of the officer enquiring into the charges. Yet the officer held that the charge of bribery had been proved on the basis of these accounts. In the case of officers, by the very position they hold, there is a certain prejudice against them and they create enemies. It is therefore very necessary that the double protection should be there.

Sir, my hon. Friend Sri Balasubramanya Ayyar was talking about democracy and socialism. That seems to be a contradiction in terms which I have never been able to understand. I have understood what democracy is. I have understood what socialism is. I have understood democracy to be the opposite of socialism. I have understood socialism to be the opposite of democracy. Very often, especially in India I come across the term democratic-socialism. There can be no democracy in socialism. Either we have democracy or socialism. Well, we are now moving towards socialism in this country. The rights of the individual be he an officer of a citizen, the rights of the individual will be curbed. The State is above all. The State is all in all. Therefore when we are progressing towards socialism, we find one by one the rights of the citizens taken away, the rights of the officers taken away, the rights of the peasants taken away, the rights of the industrialists taken away. When we are progressing towards socialism, more and more socialism, why should we be surprised when more and more rights of the people are taken away. When the rights of the people are protected, it is called democracy. When the rights of the State is protected, it is called socialism. More the rights of the State, the less the rights of the people. The more the rights of the people, the less the rights of the State. How can there be a democratic-socialism, I fail to understand. We are proceeding towards more and more socialism and as a result more and more rights of the people are taken away. Here we have the latest instance where the civil servants who had hitherto the security of double enquiry, are deprived of this privilege and their position made less secure.

Sir, there is only one more point and I will finish with it. I said the officers, especially honest officers, are faced with a peculiar difficulty or danger when they rub or move with the village communities. Now the village communities are getting more and more closely and tightly organised especially after the introduction of the Panchayat system. When an officer comes into conflict with these

[Sri S. T. Adityan] [7th August 1963]

panchayats especially the village communities, what we find is a prolonged warfare between them. We find there are a number of anonymous petitions and even signed petitions sent against such officers. They contain only half-truths and very often untruth. So long as the prejudice against the officers is there, so long as the difficulties are there, the officers certainly require this double protection. There are possibilities of these officers coming into conflict with the village communities. I therefore submit that as conditions stand at present, it is absolutely necessary that there must be this double protection and I oppose the move to take away the double protection.

With these words I thank you, Sir.

* SRI M. RAJAH IYER: Mr. Deputy Chairman, Sir, I shall confine my remarks to the raising of the age of retirement of judges. While I am certainly in favour of the judges being as old as possible, because with age there is maturity, sobriety and wisdom, I would even go to the extent of saying that judges like lawyers should not retire but only die. But some provision has to be made in regard to this and perhaps some injustice that was done is now sought to be set right by raising the age limit. It must logically follow that if an older judge is an asset a younger judge may not be quite so. Youth and inexperience may be a liability. I am not sure about it because I have been looking into the Constitution of India to find if there is any disqualification because of a lower age limit. It would be well and wise to say that one who is below 45 shall not be a judge of the High Court.

Sir, it is a bit surprising that provision has to be made in order to establish proof of age of a judge. It must be a very simple thing to prove one's age. The most indisputable fact in one's life is one's entry into this world. How that could be made a subject of controversy, a thing for which the President of India has to use his good offices and come to a decision, is a thing which is really amazing. It is due to the fact that we are not always truthful when we declare our age. I am aware of the tendency among parents to make false declarations about date of birth of their children. In our anxiety to put precocious children into school we make them older than what they really are. And when they enter the services or when they are about to retire from the service, we realise that we had done more harm than good to our children. We try to undo that wrong at that late stage.

I would submit, however relevant or irrelevant to the occasion, that here at least in the State of Madras, it must be incumbent on every parent who puts his child into the school to prove the age of the child categorically and truthfully. That is being done in Ceylon. There is absolutely no question of dispute about the age of retirement. The birth certificate is put in at the time of admission and it is admitted by the school. And it is there rigid, inviolable for the child to prove his age. Otherwise you will find all sorts of machinations by parents. My hon. Friend referred to the fact that when a child reaches the IX standard the parent has

[Sri M. Rajah Iyer] 7th August 1963]

an opportunity to affirm the correctness of the date of birth of the child. I know of a particular case where the boy has been there for a number of years and the parent wanted to alter the date of birth. If it had to be agreed, the child should have come into the first standard straight from the confinement room of the mother because the boy had repeatedly stayed in the same class for a number of years. So we make no bones about altering the date of birth according to the manipulation of the parent which should be made impossible by taking the elementary, fundamental precaution of forcing the parent to put in proof of age a certified extract from the birth register at the time of admission of the child into the school. It should be there inviolable for all time.

Thank you, Sir.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, first of all let me thank all the hon. Members who have contributed to the debate and expressed different points of view with regard to the amendment proposed to the Constitution in the fifteenth Constitution amendment Bill.

I am afraid I have committed a tactical mistake of not taking more time and explaining all the provisions when I introduced this motion for discussion.

(Mr. Chairman in the Chair.)

I thought that since it has been very well debated in the Houses of Parliament and as the proceedings have been printed and copies distributed to the members it may not be necessary to repeat over again all that has been said in the Houses of Parliament. But from the quotation of certain Sections of this Bill, it appears that I have somewhat misjudged the situation.

Sir, so far as the clause relating to the appointment of acting Chairman of the Public Service Commission is concerned, there has been no complaint, nor any comment. So far as the clause relating to the vesting of jurisdiction in High Courts for the issue of writs in respect of authorities outside the jurisdiction of the High Court is concerned, there has been a welcome. It is only in respect of two or three clauses, there has been a certain measure of criticism and a certain measure of heat. The first criticism that was levelled by a fairly large number of speakers was that we made amendments to the Constitution frequently. If the necessity arises, and if the occasion arises, the Constitution has got to be amended. The Constitution is not inviolable. If it were so, the fathers of the Constitution would have provided that the Constitution shall not be changed. In the past fifteen years the social conceptions have been changing so fast that many of the amendments have become necessary for the purpose of fulfilling the aspirations of the people. Therefore we have had to amend the Constitution from time to time. The amendment to the Constitution should not be judged, from the point of view of the number of times it has been amended, but from the point of view of the need for and the desirability of the particular amendment before the House. I shall not dwell more on that.

5-10
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [7th August 1963]

The second criticism that has been levelled is that the amendment which is now proposed, injures in some way the independence of the judiciary. But, at the outset, I want to make it very clear that it is neither the intention nor the purpose to injure the independence of the judiciary by these amendments. On the contrary, we are very keen that the independence of the judiciary should be maintained, as we believe in a democratic form of Government, which can be ensured only by the independent judiciary. Whether the amendment now proposed has the remote effect of impinging on the independence of the judiciary, is a matter which we have now to examine. We have not said that the age of some of the judges should be raised to 62. We have made it a uniform rule that every one of the Judges of the High Court will be entitled to sit as Judge till the age of 62. Therefore, that particular section would not take away the independence of the judiciary.

The second question is, why only the age of 62 has been fixed for High Court Judges and why it was not fixed at 65. Sir, this was debated in several places, first in the Law Commission and then in both the Houses of Parliament. The one reason why the age of retirement has been fixed at 62 and not at 65 is to provide a recruiting ground for the Supreme Court Judge from the High Court. Today Judges of the Supreme Court are selected and appointed from the Judges of the High Court. In order to induce the Judges of the High Court to go to the Supreme Court, we have provided that the Judge of the Supreme Court will retire at the age of 65, while if he prefers to stay as a Judge of the High Court, he will have to retire at 62. If we should provide the retiring age for both the High Court and Supreme Court Judges at 65, there may be less incentive for some of the people at least, to go away from the State and serve in the Supreme Court in a far away place, while they can continue to be Judges in the same State. This was one of the reasons why a lower age of retirement was fixed for the Judges of the High Courts and higher age of retirement has been fixed for the Judges of the Supreme Court. People may agree or may not agree. But there is a logic in fixing differential age between the retirement age of the Judges of the High Courts and of the Supreme Court.

Another question which was raised in the debate was the consequences of transferring of Judges from one High Court to another. If some of the hon. Members were under a mistake that the transfer is provided for by this amendment, I would say it is not correct. Provision already exists for the transfer of Judges from one High Court to the other under Article 222 of the Constitution. Now why this has been introduced in this Constitution (Amendment) Bill, is to enable some compensatory allowances to be paid for those Judges who are transferred from one High Court to the other. It is obvious that when a Judge of one High Court is transferred to another High Court he will have to maintain two establishments and he will have to incur extra expenditure. It is, therefore,

SRI R. VENKATARAMAN

[Sri R. Venkataraman]
7th August 1963]

necessary to provide some allowance to compensate for the inconvenience caused by the transfer. I do not know if this very small inducement of compensatory allowance will induce such Judge to forsake the independence of the judiciary in which he has been bred up. Then, Sir, the principle itself was questioned as to why it was necessary at all to transfer Judges from one place to the other. There is a feeling in the country that certain causes at least require an unbiassed hearing and decision by people who are not likely to be affected by the events or circumstances of the same State. It has been the experience particularly of some of us, who have had the occasion to practise in the Madras High Court before European Judges to see that on certain questions their approach was catholic, free from any prejudice, because they were completely away and removed from all the social environs of the place. It was felt by the National Integration Committee that if some of the Judges were transferred to other High Courts and thereby a leavening effect was brought into the general atmosphere of the court by a person taking a completely independent and unbiassed approach to the problems that confronted that particular State, it would have a very salutary effect on other Members also. If we believe in the interexchangeability of personnel in the whole country and that by such interchange, we will only enhance the sum total of the value of human material. I do not think we should ever object to the transfer of Judges from one place to the other. Though under the Constitution it has not been provided, I do not think that either the Supreme Court Judge or for that matter the President will oblige any executive of a State by transferring a Judge, because the Judge does not suit the executive. I am afraid, we have a very poor respect for the high offices which we have created under the Constitution. I, therefore, submit that neither the provision relating to the transfer of Judges, nor the provision relating to the payment of compensatory allowance militates against the independence of the judiciary.

Then, Sir, considerable argument was urged against the provision relating to the amendment of Article 311. I think it is because of the several variations that took place during the consideration of the Bill in Parliament that a certain amount of confusion has arisen. The clause, as it was originally introduced in the Bill amending the Constitution is totally different from the clause as it emerged from the Parliament on passing. The bulk of the criticism relating to the security of tenure of the Government servants or the civil servants was directed against the clause as it was introduced.

The clause as it was introduced runs as follows :—

“ No such person as aforesaid shall be dismissed or removed except after an inquiry in which he has been informed of the charges against him and given a reasonable opportunity of being heard in respect of those charges. ”

[Sri R. Venkataraman]

[7th August 1963]

The clause as it has emerged in this final Bill is—

“ No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank except after an inquiry in which he has been informed of the charges against him and given a reasonable opportunity of being heard in respect of those charges and where it is proposed after such inquiry, to impose on him any such penalty, until he has been given a reasonable opportunity of making representation on the penalty proposed, but only on the basis of the evidence adduced during such inquiry ”.

This really clarifies many of the doubts that have arisen in the minds of both Civil servants and Members of Parliament.

With regard to what the Government propose to do in respect of disciplinary action against Civil servants, first of all, as the clause has been adopted, an opportunity is provided by framing the charge and an opportunity is given for showing cause against the charge as such. Then, on the evidence as a whole, examination, cross-examination, etc., that is what is meant by the term ‘an opportunity’ being afforded—a decision is taken namely, whether the person is guilty or not. Normally, when the judge in a trial case takes the decision that the man is guilty, he does not give him another opportunity to say what sentence should be imposed on him. But, in the case of Civil servants, it is further provided that an opportunity should be given to the Civil servant to show cause against the severity of the punishment. Therefore, at that stage, the law provides he should get an opportunity to make representations with regard to the penalty proposed to be imposed on him. Let us take the original clause of the Article in the Constitution. Article 311 in the original Constitution is ambiguous. That is why the clarification has been brought in. The original clause runs like this :—

“ No such person as aforesaid shall be dismissed or removed or reduced in rank until he has been given a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him ”.

Now, if you interpret this Article as it stands, it only means one opportunity. But, in practice, Government have been following the principle of giving two opportunities, one in relation to the charge and the other in relation to the penalty. When that was questioned in the Supreme Court, the Supreme Court said that the clause only said that an opportunity should be given and that, therefore, the opportunity to show cause against the offence as well as the nature of the punishment should be provided even at that stage. That is not what is contemplated. An amendment to the Constitution becomes necessary because the interpretation of the Supreme Court makes it obligatory to go on giving ~~de novo~~ another opportunity to show cause against the charge ~~itself even after an~~ inquiry in which the person has been found guilty. If people

[7th August 1963]

[Sri R. Venkataraman]

understand the difference, I think the bulk of the criticism that has been levelled against the Government would miss the mark. The well-known principle of justice is that no man should be punished without being provided with an opportunity to show cause against the action taken. Now that is fully guaranteed in the clause as amended. It also goes further and says that you will have a second opportunity to show cause against the penalty proposed to be imposed. He can plead that it should be only suspension or reduction in rank or merely a stoppage of increment and that it need not be dismissal. For that purpose he can quote precedents of the ways in which cases of similar kind have been treated, and therefore, that has been ensured.

If hon. Members think that notwithstanding what was found in the original Constitution, we have provided an opportunity once to show cause against the charges and then even after the man has been found guilty, again given an opportunity to show cause against the very decision that he is guilty, it is a thing which is not contemplated by the Government. I, therefore, venture to submit that whatever be the criticism that was legitimate against the clause as it stood when it was introduced loses all its force against the clause that has been adopted by Parliament after the Report of the Select Committee.

There is another very interesting information in the proceedings. Mr. Sen, the Law Minister, said that he had consultations with the Civil servants, and that what the Civil servants themselves wanted was only an opportunity to show cause against the punishment, the penalty. This is what he says (I am reading from the report of the proceedings) :—

‘ I find that we are bringing into the Constitution by the proposed amendment, which I moved yesterday, something in addition to what was there when the Joint Committee had reported, a right which, I was told by hon. Members on the other side, was the only right which was demanded, namely, the right to make a representation on the penalty proposed, because Article 311, as will be seen, before it was referred to the Joint Committee, did give a right of representation and a right of hearing on the charges framed against the officer concerned, and reasonable opportunity of being heard in respect of those charges. What was sought was that even after the hearing on the charges and a conclusion on the facts, the officer should have a right to make a representation on the penalty proposed when the facts are found and the penalty is proposed. It was then, after the representatives of the Civil servants had seen me and made it clear that they do not want a right of re-hearing in the matter again and a repetition of the entire proceedings but only a right to represent against the penalty proposed, that I brought this amendment ’.

I think, Sir, this completely answers the criticism.

[Sri R. Venkataraman] [7th August 1963]

I have only one thing more to say. Both the distinguished Leader of the Opposition and the hon. Member Sri Anbazhagan said that the method of amending the Constitution is undemocratic. We are amending the Constitution in accordance with its provisions whatever our view with regard to democracy. Article 368 provides that the Constitution shall be amended in a particular manner and that is being done. If half the number of States do not accept then it does not become law. That is the general provision. But to say that the Government of the States and these people should be consulted before the amendments are framed or the Legislature should be consulted before the amendments are framed is to merely create a multitudinous proceedings. I do not think there is much valid criticism in saying that the proposed amendment or the procedure adopted is undemocratic.

After this explanation I do hope the House will accept the motion unanimously.

Mr. CHAIRMAN : The question is :

'That this House ratifies the amendments to the Constitution of India proposed to be made by the Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the Houses of Parliament'.

The resolution was put and carried.

Mr. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 1. Fourth Report of the Committee on Subordinate Legislation of the Third Legislative Assembly.

† 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 667, Revenue, dated 15th February 1963, relating to the constitution of the Tahsildar, Ambasamudram, as the Rent Court with jurisdiction over that taluk.

† 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 4337, Revenue, dated 24th November 1962, relating to the ryotwari settlement of Melakondaiyur inam estate in Tiruvallur taluk, Chingleput district.

† 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 615, Public (Elections), dated 25th March 1963, relating to the allocation of seats in House of the People for States under the Delimitation Commission Act.

† 5. Proceedings issued by the Chairman, State Bhoodan Yagna Board, appointing Sri S. R. Subramaniam, as the Secretary of the Board under Section 12 (1) of the Madras State Bhoodan Yagna Act, 1958.

† 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 524, Food and Agriculture, dated 15th February 1963, relating to the control over the purchase and sale of coconut and cashewnut in the Kanyakumari district.

7th August 1963]

† 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 294, Public (General-M), dated 19th February 1963, regarding introduction of Tamil in Government Offices up to District level in the areas transferred from Andhra Pradesh.

† 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 172, Public (Services-A), dated 2nd February 1963, regarding the inclusion of Executive Officers (Grades I to IV) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.

† 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 2693, Rural Development and Local Administration, dated 12th December 1962, regarding issue of rules made under the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959.

† 10. Notification issued with G.O. Ms. No. 527, Food and Agriculture, dated 15th February 1963, relating to the establishment of a regulated market at Thanjavur under Section 5(3) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

† 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 652, Food and Agriculture, dated 20th March 1963, regarding the regulation of trade in tobacco in Karur taluk of Tiruchirappalli district.

† 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 293, Public (General-M), dated 19th February 1963, relating to introduction of Tamil in Government offices up to the district level in certain offices in the Fisheries Department.

† 13. Notification issued with G.O. Ps. No. 4435, Revenue, dated 30th November 1962, reducing the rate of tax payable by a dealer under the Madras General Sales Tax Act, 1959, in respect of his sales of ready-made goods of cloth to one per cent of his turnover of such sales.

† 14. Short review of activities of the Office of the Registrar of Firms and of the Labour Department for the first half of the year 1962.

† 15. Short review of activities of the Irrigation Department for the first half-year ending 30th September 1962.

† 16. Notification issued with G.O. No. 844, Revenue, dated 28th February 1963, regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-1966 of 1959, dated 28th March 1959, published at pages 480-490 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated 1st April 1959.

† 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 289, Public (General-M), dated 19th February 1963, regarding introduction of Tamil in Government offices in the Local Fund Audit Department.

† 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 196, Rural Development and Local Administration, dated 24th January 1963, regarding amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 301 of 1961.

[7th August 1963]

dated the 12th April 1961, published at pages 70 to 75 of Part II—Section 2 of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 13th April 1961, relating to the North Tiruchirappalli Development district.

† 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 3068, Home, dated 5th September 1962, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 389, Rural Development and Local Administration, dated 20th February 1963, regarding the removal of Sri T. Duraiswami from the office of the Chairman of the Ranipet Municipal Council.

† 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 935, Revenue, dated 5th March 1963, regarding amendment to the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Rules, 1951.

† 22. Notification issued with G.O. Press No. 752, Revenue, dated 22nd February 1963, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

† 23. Notification issued with G.O. Press No. 175, Revenue, dated 11th January 1963, regarding exemption from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959, on the sales, by any dealer, of educational films and film strips to recognized educational institutions.

† 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 523, Food and Agriculture, dated 15th February 1963, regarding the establishment of a regulated market at Pudur in Tirunelveli district under section 5 (3) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

† 25. Notification issued with G.O. Ms. No. 726, Food and Agriculture, dated 28th February 1963, specifying the market area and notified market areas to the market at Sirkali in Thanjavur district.

† 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 390, Food and Agriculture, dated 7th February 1963, regarding issue of the Fishing (Immature Carp Fry and Fingerlings) in River Waters Rules, 1963.

† 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 601, Home, dated 18th February 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 3206, Public Works, dated 28th November 1962, regarding amendments to the rules published with Public Works Department Notification S.R.O. No. A-5559 of 1958, dated the 9th August 1958, at pages 363-364 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 20th August 1958.

† 29. Notification issued with G.O. Press No. 841, Revenue, dated 28th February 1963, regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

[7th August 1963]

† 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 329, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 18th January 1963, exempting the Y.W.C.A. Canteen attached to the C.M.C. Hospital, Vellore from the provisions of section 10 of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958) for a period of one year commencing from the 30th January 1963.

† 31. Notification issued with G.O. No. 1042, Revenue, dated 11th March 1963, regarding reduction of the rate of tax payable under item 42 in the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, at the point of first sale in the State, of spoons made of silver and aluminium.

† 32. Notification issued with G.O. Press No. 725, Revenue, dated 20th February 1963, regarding amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. II-1 No. 4498 of 1961, dated 23rd September 1961, published at page 1556 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated 11th October 1961.

† 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 466, Rural Development and Local Administration, dated 2nd March 1963, regarding amendments to the rules relating to 'House Tax' by Panchayats.

† 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 855, Rural Development and Local Administration, dated 23rd March 1963, regarding amendment to the rules relating to Election Authorities.

† 35. Notification, dated 26th November 1962, issued by the Collector of North Arcot, regarding the removal of Sri T. Vellai Gounder from the office of the President of Kunambadi Panchayat in North Arcot district.

† 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 684, Home, dated 23rd February 1963, regarding collection of quarterly tax in respect of the luxury coach bearing registration No. MDU 7483, belonging to Kodaikanal Motor Union (Private) Limited, Madurai at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used for tourist purposes.

† 37. Notification issued with Memorandum—No. 5146/A. II—63-2, Food and Agriculture, dated 27th February 1963, relating to regulation of trade in groundnut, gingelly and cotton in South Arcot district.

† 38. Notification issued with G.O. Ms. No. 976, Food and Agriculture, dated 15th March 1963, regarding the establishment of a regulated market at Pennadam in South Arcot district under section 5 (3) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

† 39. Notification issued with G.O. Ms. No. 2440, Public (Services-A), dated 22nd December 1962, regarding the inclusion of certain temporary posts of the Madras Agricultural Subordinate Service, Madras Industries Subordinate Service, Madras Forest Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.

[7th August 1963]

† 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 739, Rural Development and Local Administration, dated 1st April 1963, regarding issue of rule relating to general establishments, appointment and punishment of officers and servants of panchayats.

† 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 502, Rural Development and Local Administration, dated 7th March 1963, regarding the inclusion of a portion of Melur village within the municipal limits of (Tiruchirappalli district) Srirangam Municipality.

† 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 1055, Home, dated 22nd March 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 811, Home, dated 6th March 1963, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

† 44. Notification issued with G.O. Ms. No. 247, Home, dated 21st January 1963, regarding amendment to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960.

§ 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 2017, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 1st April 1963, regarding amendment to the Rules framed under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932).

§ 46. Notification issued with G.O. Ms. No. 523, Public (General-M), dated 9th March 1963, regarding the introduction of Tamil in the offices of Assistant Agricultural Engineers of the Agriculture Department.

§ 47. Notification issued with G.O. Ms. No. 811, Food and Agriculture, dated 6th March 1963, regarding amendment to the Food and Agriculture Department Notification No. 2021 of 1962, dated the 26th March 1962, published at pages 796-801 of Part II of the Fort St. George Gazette, dated the 2nd May 1962.

§ 48. Annual Report of the Madras Public Service Commission for the year ending 31st March 1962.—G.O. Ms. No. 608, Public (Services-A), dated 23rd March 1963.

§ 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 572, Revenue, dated 11th February 1963, regarding amendment to the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Rules, 1962.

§ 50. Notification issued with G.O. Ms. No. 2771, Rural Development and Local Administration, dated 22nd December 1962, regarding amendment to the rule specifying offensive trades for the purposes of section 92 of the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939).

§ 51. Notification issued with Memorandum No. 32468-U1/62-12, dated 4th March 1963, regarding amendments to rules relating to exchange, sale, etc., of inam lands.

7th August 1963]

§ 52. Notification issued with Memorandum No. 111840-U1/62-6, Revenue, dated 21st February 1963, regarding amendment to the special rules for the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service.

§ 53. Notification issued with G.O. Ms. No. 1127, Revenue, dated 16th March 1963, appointing 1st May 1963 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 58-A, 62, 67 and 68 shall come into force in the Puliampet inam estate in Saidapet taluk of Chingleput district.

§ 54. Notification issued with G.O. Ms. No. 893, Revenue, dated 4th March 1963 regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

§ 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 1092, Home, dated 27th March 1963 regarding amendment to the rule published with Home Department Notification S.R.O. No. A-648 of 1962, dated 16th July 1962 at page 605 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated 25th July 1963.

§ 56. Notification issued with G.O. Ms. No. 570, Food and Agriculture, dated 19th February 1963 regarding amendment to the Madras Land Improvement Schemes Rules, 1961.

§ 57. Notification issued with G.O. Ms. No. 1878, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 27th March 1963 regarding amendment to the Madras Factories Rules, 1950.

§ 58. Notification issued with Memorandum No. 23088-J3/63-4, Revenue, dated 5th April 1963 regarding amendments to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-4464, dated 12th June 1958 published at pages 1202-1211 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated 9th July 1958.

§ 59. Notification issued with G.O. Ms. No. 443, Food and Agriculture, dated 12th February 1963 regarding issue of the Prohibition of Fishing Immatured Fry and Fingerlings Rules, 1963.

§ 60. Notification issued with G.O. Ms. No. 1146, Home, dated 30th March 1963 regarding collection of quarterly tax, for a further period of one year with effect from 22nd March 1963, be collected in respect of the luxury coach bearing registration No. MDE 2990 belonging to the Anamallois Bus Transport, Private, Limited, belonging to the Anamallais Bus Transport, Private, Limited, long as the said vehicle is used only for tourist purposes.

§ 61. Notification issued with G.O. Ms. No. 1148, Home, dated 30th March 1963 regarding issue of rule issued under the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act No. X of 1937).

§ 62. Notification issued with G.O. Ms. No. 609, Public (General-M), dated 23rd March 1963 regarding the introduction of

[7th August 1963]

Tamil as Official language in the office of the Commissioner for Government Examinations and certain other offices with Statewide jurisdiction.

§ 63. Notification issued with G.O. Ms. No. 1029, Food and Agriculture, dated 20th March 1963 regarding the establishment of markets at Aruppukottai and Sigampuneri in Ramanathapuram district under section 5 (3) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

§ 64. Notification issued with G.O. No. 894, Revenue, dated 4th March 1963 regarding amendments to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

§ 65. Short review of the activities of the National Employment Service, Madras, for the half-year ending 31st December 1962.

§ 66. Notification issued with G.O. Ms. No. 1076, Revenue, dated 12th March 1963 regarding amendment to the Madras Inams (Assessment) Rules, 1957.

§ 67. Notification issued with G.O. Ms. No. 473, Industries, Labour and Co-operation, dated 24th January 1963 regarding amendments to the Madras Pawn brokers' Rules, 1944.

§ 68. Notification issued with G.O. Ms. No. 1126, Home, dated 29th March 1963 regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), in respect of the car bearing registration No. MSV 3598 belonging to Prof. Myril B. Reed, Visiting Professor, United States Agency for International Development Mission for India.

§ 69. Notification issued with G.O. Ms. No. 547, Home, dated 14th February 1963 regarding amendment to the Madras Cinematograph Rules, 1933.

§ 70. Notification issued with G.O. Ms. No. 1440, Revenue, dated 11th April 1963 regarding relaxation of rules in respect of gift of idols in favour of Sri Subramaniaswami Temple, Tiruchendur town and taluk, Tirunelveli district under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act.

§ 71. Notification issued with G.O. Ms. No. 964, Revenue, dated 7th March 1963 regarding amendment to the Tiruchirappalli Kaieruwarem and Mattuwarem Rules, 1959.

§ 72. Madras Bricks (Control) of Price and Supply Order, 1963 issued under the Defence of India Rules (G.O. Ms. No. 2264, I.L.C., dated 16th April 1963).

§ 73. Notification issued with G.O. Ms. No. 1420, Revenue, dated 10th April 1963 appointing the 8th May 1963 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948) which have already come into force shall come into force in the inam estate of Jagir Karupalli in Salem District.

[7th August 1963]

|| 74. Notification issued with G.O. Ms. No. 475, Public (General-M), dated 6th March 1963 regarding introduction of partial scheme of Tamil correspondence in the regional offices of the Industries and Commerce, Labour and Jail Departments.

|| 75. Notification issued with G.O. Ms. No. 1224, Home, dated 6th April 1963 regarding the issue of the Madras Home Guard Rules.

|| 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 1203, Home, dated 5th April 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

‡ 77. Short review of the activities of the Chief Electrical Inspectorate for the half-year ending 30th September 1962.

|| 78. Statement No. XXXIV showing further replies received in regard to the assurances included in the statements appended to the II, VI, VIII, IX and X Reports of the Committee on Government Assurances.

‡ 79. Short review of the activities of the Boiler Department for the first half-year of 1962-63 (from 1st April to 30th September 1962).

|| 80. Notification issued with G.O. Ms. No. 3921, Home, dated 20th November 1962 regarding amendment to the Madras Hemp Drugs Rules, 1961.

|| 81. Notification issued with G.O. Ms. No. 535, Home, dated 13th February 1963 regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act in respect of all stage-carriages of Pondicherry passing through stretches of roads in Madras State.

|| 82. Notification issued with G.O. Ms. No. 1321, Home, dated 16th April 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

|| 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 676, Local Administration, dated 25th March 1963 regarding amendments to the Municipal Councils Provident Fund Rules.

|| 84. Notification issued with G.O. Ms. No. 1368, Revenue, dated 5th April 1963 relating to ryotwari settlement of Virapandiyapulikkulam under-tenure estate in Tirunelveli district.

|| 85. Notification issued with G.O. Ms. No. 1395, Home, dated 15th April 1963 regarding the collection of quarterly tax in respect of luxury coach bearing registration No. MDE 2915, belonging to Anjaneya Motor Transports (Private) Limited, Erode at reduced rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used only for tourist purposes.

[7th August 1963]

¶ 86. Notification issued with G.O. Ms. No. 1387, Home, dated 20th April 1963, allowing grace time for payment of tax within fifteen days of the commencement of the quarters in respect of stage-carriages and public carriages ordinarily kept in this State.

¶ 87. Notification issued with G.O. Ms. No. 1175, Food and Agriculture, dated 30th March 1963 regarding amendments to the Madras Agricultural Produce Markets Rules, 1962.

¶ 88. Notification issued with G.O. Ms. No. 719, Public (General), dated 11th April 1963 regarding introduction of Tamil in Government Offices in the Hindu Religious and Charitable Endowments Department and the Office of the Verification Officer, Madras.

¶ 89. Notification issued with G.O. P. No. 1328, Revenue, dated 30th March 1963, regarding reduction of General Sales Tax to 1 per cent for the ready-made hand-woven quilt beds and pillows.

¶ 90. Resume for the Twenty-first Session of the Madras Legislative Council.

¶ 91. Notification issued with G.O. No. 1164, Revenue, dated 18th March 1963 regarding exemption from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 on the sales of ready-made Khadi cotton goods by dealers dealing exclusively in Khadi with effect on and from the 1st April 1962.

¶ 92. Notification issued with G.O. Ms. No. 713, Rural Development and Local Administration, dated 30th March 1963 regarding amendment to the Rules relating to 'Power to write off irrecoverable taxes, fees, etc.—Restrictions and control by Panchayat Union Councils'.

‡ 93. Short review on the activities of the Department of Industries and Commerce for the half-year ending 30th September 1961.

¶ 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 2357, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 22nd April 1963 regarding amendment to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

¶ 95. Notification issued with G.O. No. 762, Revenue, dated 23rd February 1963, regarding amendment to the rule published with Revenue Department notification, dated 5th August 1949 at pages 249-250 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated 16th August 1949.

¶ 96. Notification issued with G.O. Ms. No. 1310, Home, dated 15th April 1963, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, in

[7th August 1963]

respect of motor car MSV 4229 used by the Trade Commissioner, Trade Representation of the Czechoslovak Republic, Madras Branch.

¶ 97. Notification issued with G.O. Ms. No. 1367, Revenue, dated 5th April 1963, relating to ryotwari settlement of Thethupatti under-tenure estate in Tirupattur taluk and Mudukkavayal under-tenure estate in Tiruvadanai taluk of Ramanathapuram district.

¶ 98. Notification issued with G.O. Ms. No. 2330, Industries Labour and Co-operation, dated 18th April 1963, regarding amendment to the Travancore Chitties Rules in their application to the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of Tirunelveli district.

¶ 99. Notification issued with G.O. No. 1419, Revenue, dated 9th April 1963, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

‡ 100. Short review on the activities of the Department of Industries and Commerce for the half-year ending 30th September 1962.

¶ 101. Notification issued with G.O. Ms. No. 1319, Home, dated 16th April 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

¶ 102. Notification issued with G.O. P. No. 1639, Revenue, dated 1st May 1963, regarding exemption from the tax payable with effect on and from the 1st April 1959 under the Madras General Sales Tax Act, 1959, in respect of sales of electrical energy.

¶ 103. Notification issued with G.O. Ms. No. 885, Rural Development and Local Administration, dated 19th April 1963, regarding amendments to the Madras Panchayat Union Councils (Election of Chairmen and Vice-Chairmen) Rules, 1960.

¶ 104. Notification issued with G.O. Ms. No. 1121, Home, dated 28th March 1963, allowing time till 15th April 1963 for the payment of tax in respect of stage-carriages and public carriers ordinarily kept in this State for the quarter commencing on the 1st April 1963.

¶ 105. Notification issued with G.O. Ms. No. 1508, Revenue, dated 23rd April 1963, cancelling the Notification S.R.O. No. A-1334 of 1957 published in the Fort St. George Gazette, dated 27th February 1957 appointing the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, came into force in the inam estate of one-fourth share of Duranallur village in Ponneri taluk of Chingleput district.

[7th August 1963]

¶ 106. Notification issued with G.O. Ms. No. 2545, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st May 1963, regarding amendments to the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959.

¶ 107. Notification issued with G.O. Ms. No. 2509, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 1st May 1963, exempting permanently the Virudhunagar Railway Refreshment Room, Virudhunagar, from section 9 of the Madras Catering Establishments Act, 1958.

¶ 108. Notification issued with G.O. Ms. No. 1404, Home, dated 22nd April 1963, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

¶ 109. Notification issued with G.O. Ms. No. 887, Rural Development and Local Administration, dated 19th April 1963, regarding amendments to the rules for the conduct of election of Municipal Councillors.

¶ 110. Statement XXXV showing action taken on assurances, promises and undertakings given during Ninth to Twentieth Sessions, 1959—62 of the Madras Legislative Council.

** 111. Notification issued with G.O. Press No. 1677, Revenue, dated 3rd May 1963, regarding amendment to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939.

** 112. Notification issued with G.O. Ms. No. 1171, Food and Agriculture, dated 29th March 1963, regarding reconstitution of the Madras State Khadi and Village Industries Board.

** 113. Notification issued with G.O. Ms. No. 1702, Revenue, dated 6th May 1963, regarding amendment to the Notification No. 280, dated 1st September 1951, published at pages 1 to 14 of Part I—Extraordinary of the Fort St. George Gazette, dated the 7th September 1951.

** 114. Notification issued with G.O. Ms. No. 1793, Revenue, dated 17th May 1963, regarding ryotwari settlement of Rangasamudram and Vidyasankarapuram inam estates in Gudiyatham taluk of North Arcot district.

** 115. Notification issued with G.O. Ms. No. 872, Public (General-M), dated 14th May 1963, regarding introduction of Tamil in certain offices in the Animal Husbandry Department up to the district level.

** 116. Notification issued with G.O. Ms. No. 858, Rural Development and Local Administration, dated 16th April 1963.

** 117. Notification issued with G.O. Ms. No. 2547, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st May 1963, regarding amendment to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

7th August 1963]

** 118. Notification issued with G.O. Ms. No. 2361, Industries, Labour and Co-operation, dated 22nd April 1963, regarding amendments to the Madras Factories Rules, 1950.

** 119. Notification issued with G.O. Ms. No. 1709, Revenue, dated 7th May 1963, regarding amendment to the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959.

†† 120. Notification Roc. No. 282/62-F5, dated 14th May 1963, issued by the Additional Development Commissioner regarding extension of the Madras District Municipalities Act and other relevant provisions relating to Vital Statistics to the Pernambut Panchayat in the Gudiyatham taluk, North Arcot district with effect from 1st June 1963.

†† 121. Notification Roc. No. 15085/63-F5, dated 7th May 1963 issued by the Additional Development Commissioner regarding extension of the Madras District Municipalities Act, 1920, relating to water-supply to the Sattur Town Panchayat in Ramanathapuram district with effect from 22nd May 1963.

†† 122. Notification issued by the Collector of Coimbatore, dated 19th April 1963, regarding removal of Sri K. Thirumalaiswami Gounder from the office of the President of the Devanurpudur Panchayat, Udamalpet taluk, Coimbatore district.

†† 123. Notification Roc. No. 9649/63-F4, dated 29th April 1963, issued by the Additional Development Commissioner, regarding date of coming into effect of the alteration of classification of zamin Pallavaram Panchayat in Saidapet taluk, Chingleput district.

†† 124. Notification issued with G.O. Ms. No. 1137, Rural Development and Local Administration, dated 21st May 1963, regarding issue of rules relating to limit of law charges to be incurred by panchayat union councils without outside sanction.

†† 125. Notification issued with G.O. Ms. No. 1206, Home, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 5th April 1963, directing that the Madras Catering Establishments Act, 1958, shall come into force in the areas comprised in certain revenue villages in Pallipet sub-taluk and Tiruthani taluk in Chingleput district with effect from 19th June 1963.

†† 126. Notification issued with G.O. Ms. No. 1206, Home, dated 4th April 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

†† 127. Notification issued with G.O. Ms. No. 1680, Home, dated 18th May 1963, regarding exemption from payment of tax under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the car bearing registration number MSV 3977, belonging to Sri G. R. Pecover, Assistant Trade Commissioner for the United Kingdom in India at Madras.

[7th August 1963]

†† 128. Notification issued with G.O. Ms. No. 1581, Home, dated 9th May 1963, regarding exemption from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, the stage-carriages and goods vehicles belonging to the Neyveli Lignite Corporation, Limited, Neyveli.

†† 129. Notification issued with G.O. Ms. No. 1730, Food and Agriculture, dated 24th May 1963, relating to regulation of trade in paddy, cotton, groundnut and chillies under the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959, in Madurai district.

†† 130. Notification issued with G.O. Ms. No. 126, Food and Agriculture regarding amendments to the rules for the regulation of hunting, shooting and fishing and to prohibit the poisoning of water and setting up of traps or snares within the limits of all reserved forests situated in the State of Madras.

†† 131. Notification issued with G.O. Ms. No. 912, Public (General-M), dated 18th May 1963, regarding introduction of Tamil in the offices of certain Heads of Departments and certain Regional Offices.

†† 132. Notification issued with G.O. No. 1361, Revenue, dated 5th April 1963, regarding amendments to the rules issued under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

§§ 133. Short review of activities of various Departments under the control of Public Works Department for the first half of 1961-62.

†† 134. Notification issued with G.O. Ms. No. 1476, Food and Agriculture, dated 29th April 1963, regarding appointment of an Official Member, vice Sri G. Ramachandran, I.A.S., Joint Secretary, Finance Department, on leave, in the Madras State Khadi and Village Industries Board.

†† 135. Notification issued with G.O. Ms. No. 2310, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 17th April 1963, regarding amendment to the Madras Small-Scale and Cottage Industries, Loans and Subsidy Rules, 1956.

†† 136. Notification issued with G.O. Ms. No. 1810, Revenue, dated 18th May 1963.

†† 137. Notification issued with G.O. Ms. No. 2908, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 23rd May 1963, regarding amendment to the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959.

†† 138. Notification issued with G.O. Ms. No. 1759, Revenue, dated 14th May 1963, regarding relaxation of rule 27 of the rules framed under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, in respect of the gift of idols of Sri Natarajan and Kariikkal Ammayar belonging to Sri Kailasanathaswamy Temple, Thenthirupperai, Tiruchendur taluk, Tirunelveli district and Sri

[7th August 1963]

Sankarameswarar Temple, Tuticorin, Srivaikuntam taluk, Tirunelveli district respectively by the trustees of the said temples in favour of Sri Viswanathaswamy Temple, Ottapidaram, Koilpatti taluk, Tirunelveli district.

†† 139. Notification issued with G.O. Ms. No. 1689, Revenue, dated 4th May 1963, regarding appointment of Members and Chairman of Area Committees under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

†† 140. Notification issued with G.O. Ms. No. 1762, Home, dated 27th May 1963, regarding collection of quarterly tax in respect of the Luxury Coach MDU 6197, belonging to the Southern Roadways (Private) Ltd., Madurai at the rate of Rs. 10 per seat so long as the said vehicle is used for tourist purposes.

†† 141. Notification issued with G.O. Ms. No. 476, Public (Services-A), dated 6th March 1963, regarding exclusion of posts of Principal and Professors in Central College of Karnataka Music, Madras from the purview of the Madras Public Service Commission.

†† 142. Notification issued with G.O. Ms. No. 1748, Food and Agriculture, dated 27th May 1963, regarding amendment to rule 15 of the general rules for the management of reserved and unreserved lands.

†† 143. Notification issued with G.O. Ms. No. 1523, Food and Agriculture, dated 4th May 1963, regarding declaration of market area and notified Market areas to the market at Chidambaram in South Arcot District.

†† 144. Notification issued with G.O. Ms. No. 1164, Rural Development and Local Administration, dated 25th May 1963, regarding issue of the Madras Transferred Territory (Extension of Panchayats Service) Rules, 1963.

§§ 145. Short review of the activities and achievements of the Highways and Rural Works Department during the first half of 1962-63.

†† 146. Notification issued with G.O. Ms. No. 843, Local Administration, dated 12th April 1963, regarding extension of the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958 to certain Townships in the State.

†† 147. Notification issued with G.O. Ms. No. 825, Administration, dated 10th April 1963, directing the re-constitution of the Valparai Township Committee to be members of the Panchayat Union Council, Valparai.

†† 148. Notification issued with G.O. Ms. No. 1759, Local Administration, dated 4th April 1963, regarding Manimuthar Township in Tirunelveli District.

[7th August 1963]

†† 149. Notification issued by the Additional Development Commissioner, dated 5th February 1963, relating to division of wards in the Lalgudi Town Panchayat, Tiruchirappalli district.

†† 150. Notification issued with G.O. Ms. No. 1845, Revenue, dated 24th May 1963, appointing the 28th June 1963 as the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 shall come into force in the Kalkulam (Ayan darmasanam) under-tenure estate in Sivaganga taluk, Ramanathapuram District.

†† 151 & 152. Notifications issued with G.O. Ms. Nos. 755 and 758, Local Administration, dated 4th April 1963, regarding constitution of Aravangadu Township in the Nilgiris District and Harveypatti Township in the Madurai District.

†† 153. Notification issued with G.O. Ms. No. 436, Rural Development and Local Administration, dated 25th February 1963, relating to Valparai Panchayat Union.

†† 154. Notification issued by the Additional Development Commissioner, Madras relating to alteration of classification of panchayats.

†† 155. Notification issued with G.O. Ms. No. 824, Local Administration, dated 10th April 1963, regarding constitution of Panchayat Union Council with effect from 11th April 1963, for the Valparai Panchayat Union.

†† 156. Notification issued with G.O. Ms. No. 823, Local Administration, dated 10th April 1963, regarding declaration of Panchayat Development Block and constitution of Panchayat Union in Coimbatore Development District.

†† 157 & 158. Notification issued with G.O. Ms. No. 759, Local Administration, dated 4th April 1963, and G.O. Ms. No. 826, Local Administration, dated 10th April, 1963 regarding constitution of Annamalai University Campus Township and Valparai Township.

†† 159 & 160. Notifications issued with G.O. Ms. Nos. 757 and 760, Local Administration, dated 4th April 1963, regarding constitution of Madukkarai Township and Sankaranagar Township.

†† 161. Notification issued with G.O. Ms. No. 1149, Home, dated 30th March 1963, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

†† 162. Notification issued with G.O. Ms. No. 1766, Revenue, dated 15th May 1963, regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

†† 163. Notification issued with G.O. Ms. 469, Public (Services-A), dated 5th March 1963, regarding dispensation of the procedure to consult the Madras Public Service Commission in regard to the posts created for work connected with National Emergency.

7th August 1963]

§§ 164. Notification issued with G.O. Press No. 1777, Revenue, dated 16th May 1963, regarding amendment to the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939.

†† 165. Notification issued with G.O. Ms. No. 2907, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 28th May 1963, regarding amendment to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

§§ 166. Notification issued with G.O. Ms. No. 1138, Rural Development and Local Administration, dated 21st May 1963.

§§ 167. Notification issued with G.O. Ms. No. 1404, Food and Agriculture, dated 23rd April 1963, relating to regulation of trade in chillies and sugarcane jaggery in all forms.

§§ 168. Notification issued with G.O. Ms. No. 1691, Home, dated 20th May 1963, regarding amendment to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1950.

¶¶ 169. Notification issued with G.O. Ms. No. 3365, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 28th June 1963, regarding amendments to the Madras Catering Establishments Rules, 1959.

*** The Constitution (Fifteenth Amendment) Bill, 1963 (As passed by the House of Parliament) Speeches of the Law Minister in the Parliament.

*** Parliamentary Proceedings on the Bill (Volumes I and II).

*** The Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963.

-
- * Laid on the Table of the House on 30-3-1963.
 - † Sent by post to all M.L.Cs. on 25-4-1963.
 - ‡ Kept in the Library for perusal by Members.
 - § Sent by post to all M.L.Cs. on 15-5-1963.
 - || Sent by post to all M.L.Cs. on 30-5-1963.
 - ¶ Sent by post to all M.L.Cs. on 18-6-1963.
 - ** Sent by post to all M.L.Cs. on 10-7-1963.
 - †† Sent by post to all M.L.Cs. on 18th June 1963.
 - ‡‡ Sent by post to all M.L.Cs. on 10th July 1963.
 - §§ Kept in the Legislature Library for perusal by Members.
 - ||| Sent by post to all M.L.Cs. on 25th July 1963.
 - ¶¶ Sent by post to all M.L.Cs. on 25th July 1963.
 - *** Sent by post to all M.L.Cs. on 24th July 1963.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 8th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Tribunal for Disciplinary Proceedings

* 9 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri L. S. Karayalar) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of cases disposed of by the Tribunal for Disciplinary Proceedings, Madras, during 1960-61, 1961-62, and 1962-63;

(b) the number of cases in which there was disagreement between the Tribunal and the Service Commission; and

(c) the number of cases in which the Government disagreed with the Tribunal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister)—

(a) 1960-61	...	...	31
1961-62	...	...	26
1962-63	...	...	23
(b) 1960-61	...	...	2
1961-62	...	...	Nil
1962-63	...	...	Nil
(c) 1960-61	...	...	4
1961-62	...	...	1
1962-63	...	...	Nil

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us what happens when there is disagreement between the Government and the Tribunal or between the Tribunal and the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Normally, Sir, it is referred to the Public Service Commission and then the Government decide.

* 10 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri L. S. Karayalar) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of cases pending before the Tribunal for Disciplinary Proceedings in different categories as on 1st March 1963;

[8th August 1963]

- (b) the average time taken in disposing of such cases; and
 (c) the steps taken to expedite the proceedings in such cases?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) 83—

Gazetted Officers—9.

Non-Gazetted Officers—

(a) drawing Rs. 200 and above—20.

(b) drawing less than Rs. 200—52.

Municipal Employees (drawing less than Rs. 200)—2.

(b) About a year.

(c) Every effort is being taken to expedite the disposal of cases.

Prime Minister's Visit

* 11 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the expenditure incurred in connection with the visit of the Prime Minister to the City of Madras and Neyveli on the 12th, 13th and 14th June 1963?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : Details of the expenditure incurred in connection with the visit of the Prime Minister of India to Madras State on 12 June 1963 are not readily available; orders sanctioning the expenditure have to be issued in different departments after ascertaining the final claims from the officers who were in charge of the arrangements. The time and labour involved in collecting the details will not be commensurate with the public interest sought to be served.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, பிரதம மந்திரி வரும்போது ஆன செலவைவிட இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்க அதிகச் செலவு ஏற்படுமா? இல்லாவிட்டால் அரசாங்கம் இதைத் தெரிவிக்க ஏன் தயங்குகிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதற்கு என்ன செலவு செய்தாலும், அது வேஸ்ட் என்று சர்க்காருக்குத் தெரியும்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் வேஸ்ட் என்றார்கள்? அல்லது பிரதம மந்திரி வந்ததற்குச் செலவு செய்ததையே வேஸ்ட் என்று கருதி இந்தக் கணக்கு எடுக்காமல் இருக்கிறார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அபிப்பிராயமெல்லாம் கேள்வி மூலம் கேட்டால் பதில் கிடைக்காது.

8th August 1963]

Poonamallee Panchayat

* 12 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Poonamallee Panchayat is an endemic area for malaria and filariasis;

(b) whether it is a fact that a reorientation centre for workers is stationed in Poonamallee; and

(c) if so, why the Poonamallee Panchayat has become endemic for malaria and filariasis?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Poonamallee Panchayat is not an endemic area for malaria. But it is slightly endemic for filariasis.

(b) An Orientation Training Centre with Ford Foundation funds is located at Poonamallee.

(c) Anti-filariasis schemes are carried out by the local bodies in the State. The State Government give a grant-in-aid for this purpose. But the orientation training centre has no supervisory jurisdiction over the Poonamallee Panchayat.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I know, Sir, the nature of work to be turned out by the reorientated workers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : With regard to endemic and epidemic diseases, reorientation training is given to these people so that in cases of emergency, they may be posted to the villages.

Lok Sabha seats

* 13 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri L. S. Karayalar) : Will the Hon. Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the number of seats allotted for this State in the Lok Sabha has been reduced from 41 to 39;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether there is any proposal to increase the number of Assembly seats from 5 to 7 for each Parliament Constituency?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Attention is invited to the Delimitation Commission Order No. 1 published in the Fort St. George Gazette—Part VI—Section 2 (Extraordinary), dated 27th March 1963, copies of which have also been placed on the table of the House.

(c) At its meeting with the Associate Members representing this State held at Ootacamund on 18th May 1963, the Delimitation Commission expressed the view that the number of seats to be assigned to the Legislative Assembly of this State might be 234, adopting the integral multiple of 6.

[8th August 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us the names of the associate members from this State who represented this State on the delimitation committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. R. V. Reddiar, Mr. Elayaperumal, Mr. K. Rajaram and Mr. P.G. Karuthiruman. They are Members of Parliament. The Members of the State Assembly are Messrs. K. A. Mathialagan, B. Parameswaran, P. Ramachandran, K. R. Sambandan and R. V. Swaminathan.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether those members approved of the increase in the number of Members of the Assembly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether the Government approve of the increase in the number of Members of the Assembly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government already made the suggestion.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What are the extraneous circumstances that led the Government to come to this decision and recommend it to the Election Commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of extraneous circumstances. As a result of reduction of Parliamentary seats from 41 to 39, the number of seats in the Assembly got reduced. Therefore, the Government thought it could be on the multiple of six, and now it is 234.

SRI S. K. SAMBANDHAN : The Hon. Minister himself in answer to a question on this very floor of the House said a few months ago that the Government did not believe in increasing the number of seats in the Assembly. The Hon. Minister is no doubt, aware that the Legislature did not generally believe in increasing the number of seats in the Assembly. While such was the case a few months ago, how is it that the Government have now come to conclusion that the number should be increased to 234?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I still stick to the view and Government do not believe in increasing the number of Assembly seats. But here, in this case, the number of Parliamentary seats was reduced from 41 to 39. In those circumstances, we reconsidered the question and we thought that it could be on the multiple of six for every Parliamentary seat, and so, we have the number 234.

SRI S. K. SAMBANDHAN : How is it that when the Hon. Minister did not believe in increasing the number, the Government approved of the increase in the number from five to six?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry the hon. Member has not understood what I stated. The number of Parliamentary seats has been reduced from 41 to 39. 5×41 meant that

[8th August 1963]

we had 205 Assembly seats. Now when it has been reduced to 39, it would mean we would have only $5 \times 39 = 195$ seats, less than the number that we now have. So, we thought while it need not be more than 205, it should not be less than that. Therefore, we decided on the multiple of six for every Parliamentary seat so that it is now 234.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Is it a fact, Sir, that there was reduction in population in our State because our State Government followed the Family Planning Scheme very seriously while the other States eye-washed the whole scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If that is the argument of the hon. Member, then that is a compliment to my esteemed colleague the Hon. the Minister for Health and the people of the Madras State.

Mahabalipuram

* 14 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to give modern look to the architectural works at Mahabalipuram, and, if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Government have no information, as the monuments are preserved as " National Monuments " by the Government of India.

Immoral traffic

* 15 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Sri L. S. Karayalar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of cases of immoral traffic detected during the year 1961 and 1962?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The number of cases of immoral traffic in women and girls detected in this State during 1961 and 1962 was 537 and 621 respectively.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What was the action taken by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about it, Sir.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தரப்படுகிற புள்ளிவிவரத்தில் முதல் ஆண்டில் அடுத்த ஆண்டு ஏற்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின் எண்ணிக்கை பெருகியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது அரசாங்கத்தினுடைய கண்டுபிடிப்புத் திறமையாலா அல்லது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற நலிவு நிலையாலா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி இன்னும் சீராக ஆராயவில்லை?

[8th August 1963]

Government Industrial Engineering Workshop

* 16 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the profit and loss account of the Government Industrial Engineering Workshop, Madras, for the year 1960-61?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A paper^a is placed on the table of the House.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. GOVERNMENT RESOLUTION.

RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (SIXTEENTH AMENDMENT)
BILL, 1963.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the Houses of Parliament’.

Sir, the National Integration Committee recommended in its report that the State should be authorized to enact laws for prohibiting the propaganda for any secession of territory of the Indian Union. They said it would be in the interest of the country to have the sovereignty and the integrity of the Union preserved and by legislation, if necessary. As the law now stands, it is open to doubt whether the words ‘the security of the State’ would cover also enacting laws prohibiting the propaganda in favour of secession of territory or anything which would affect the integrity of the Indian Union. Therefore, it was felt that the Constitution should be amended by suitable provision to the explanation to Article 19 providing facility to the State Governments to enact laws for the preservation of the integrity and the sovereignty of the Indian Union. The Constitution (Sixteenth Amendment) Bill as passed by the Houses of Parliament provides for this.

We have also provided that any Member of the Legislature, be it at the State or Parliament, should, before seeking election to the respective office, make a declaration that he shall maintain the sovereignty and integrity of the Indian Union. The amendments have therefore been adopted to Forms III and VII of the Third Schedule to the Constitution, whereby it is obligatory on the part of the Members who seek election, to take a pledge that they will maintain the sovereignty and integrity of the country. After the election when the oath of office is taken, they have to make a similar declaration.

^a Printed as Appendix I on pages 117-118.

[8th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

Sir, the principle of the Bill is very simple. If we believe in the national solidarity and the maintenance of the integrity of the Indian Union as one entity, there can be no dispute that this Bill should be welcomed. But if we do not believe in the national integrity and do not believe in the national solidarity, it may be open to question whether such a Bill could be passed. I do not want to anticipate criticism of this measure at this stage, but I shall reserve my reply and meet all the legitimate points that may be raised in the course of the debate. Sir, I move that the resolution be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the Houses of Parliament.”

The motion is before the House for discussion.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I rise to support the Sixteenth Amendment to the Constitution. The Bill was introduced on the recommendation of the National Integration Committee that Article 19 of the Constitution should be amended so as to make it possible for the States to impose restrictions for the purpose of preventing all activities designed to have further disintegration of the country, and to make it impossible for the parties to make secession from India or disintegration of India as an issue for election purposes. The Bill seeks to give power to the Government to impose restrictions by amending the Constitution suitably.

Sir, I should like to point out that our country is linked by rivers, mountains and holy places, and there is fundamentally a common culture. Now, if we go back to the history of our country, we will find that before we got Independence, we all of us worked for the Independence of this country and we find all parties worked to wrest power from the British Government. Then there was no question of this secession or disintegration. People, who sacrificed their wealth and who underwent sufferings for the sake of the Independence of the country, will naturally rebel against this idea of disintegration. Especially, the Congress Party suffered most. There is no gain saying the fact that it was that party that got Independence for our country. It was this party (which got this Independence) that had to succumb to the fanatical propaganda of a particular communal party in the North. We suffered. We made sacrifices, I mean, mostly the Congress Party. Those who are in the Congress have had to yield, at any rate, to have peaceful advancement of the country. They had to yield to the ‘cry of Pakistan’. The country was divided. As a result of the division of this country, there was untold suffering. Many families were uprooted from the West Punjab and East Bengal. Millions were uprooted. It took a long time for rehabilitating them all. By God’s grace they were all rehabilitated. Those who actually saw the suffering put the question to Pandit Nehru, “ Are we cattle to be sold? How is it you agreed to the

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [8th August 1963]

partition of this country? You did not consult us." I am reliably told that Mr. Nehru shed tears and he felt that what was done was hastily done. Actually many families were uprooted. Muslims wanted a separate kingdom. Before that, what did they do? Again, if we read history, we will find that the provinces which had Muslims in a majority wanted provincial autonomy. First, they asked for provincial autonomy and subsequently, they wanted this cutting away from the Indian Union. So, we paid the penalty for this. Still, things are unsettled, and many people have lost their properties. We are told that there has been no satisfactory settlement. People think that by these amendments, their fundamental rights are taken away. I should like to know, what is meant by fundamental right. They think fundamental right is something absolute. It is not. It is hedged in by limitations. Before we think of fundamental rights and privileges, we should think of the duties. Part II of the Constitution lays down provisions as regards citizenship and also the duties of the citizens. These are followed by the fundamental rights. If anybody claims rights, he must first realise the duties and obligations which he owes to the society and to the country at large. One cannot have rights and privileges without discharging one's duties and obligations to the country. Another thing they say is "We have the right to do propaganda for secession." If one has got the right to do propaganda for secession, then everyone else has got the right to do any kind of propaganda. I can go about and say that, in the middle of the streets, animals should be sacrificed to appease the Gods. Then, if a particular party or a particular State says, "We will cut away from the Indian Union, we want to be separated and we want to secede", the logical conclusion will be this. If, within that State, there is another small group, that group will say, "We want to secede". I will concretise my example. In Tamil Nad we have got a sizable number of Andhras. If these Andhras were to say, "If you have the right to secede from the Indian Union, why not we, Andhras, secede from you? We shall have our own State". I hope hon. Members will remember that Moplas in Malabar wanted Moplahstan once. Similarly here, if any State or if any particular group wants to secede from the Indian Union or the State, the minority people in that State will put in their demand for their own State. I have taken the Andhras only as an example. I know they are very loyal to the State. But, at the same time, I shall say that every group within a State asking for its own State will be the logical conclusion. We want these Andhras to understand the regional language here. We tell them they must be loyal to this State. This cry of disintegration or secession is not based upon any logic. What will be the consequences, if some people secede? The argument they put forward is, "So many people have voted for our party. Therefore, we want to secede. We have the right to do so." Then what about those people who voted for the other party? I find from the proceedings of the Rajya Sabha that 8.5 millions of voters voted for disintegration and 5.3 millions against

8th August 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

We say that we are in democracy. Then we should cease talking about secession, because 5.3 million voters did not vote for disintegration. For instance, take the voting in the Lok Sabha. This amendment was carried by a very large majority, that is to say, many States voted for this amendment, which seeks to prevent secession. If we spoke of majority and minority, then disintegration is sealed, that is to say, no one should talk of secession. But, if people were to say, "We have got the fundamental right, we will go on agitating for it", my fear is that the other groups within the State will agitate for further disintegration. How can we prevent them? Even granting that in our State, the majority is for secession, what about the minority groups. Do you mean to say that the minority will keep quiet? Will they not also say "No No." we shall have a separate State within the State." Coimbatore and Salem will form one State and Madurai and other districts will form another State. That will be the result. We unfortunately yielded to linguistic division. This separation is quite different from secession. Separation is something. It may be because of domestic quarrel or economic quarrel. But secession is quite a different thing. Even harmless separation on linguistic basis has produced very great harm. We cannot get a drop of water from Krishna or from Godavari. What about our river Cauvery? It comes from Mysore. So far as the cry of Southern Region forming one State is concerned, Andhra is against this, Mysore is against this and Kerala is against this. We are surrounded by three States which are opposed to any kind of regional grouping. River Cauvery is our mainstay. Cauvery hails from Mysore. We have to depend upon Cauvery for projects like Hoganekal. I am saying all this not as a politician, but as a teacher. I say this secession talk sows the seed of dissension and trouble. When I was in the school, Pakistan was created. As soon as Pakistan was created, some Muslim boys in the Hindu High School came with jibbah and Jinnah cap on. You know in our State non-Muslims are the majority. Unfortunately, some of these youngsters were misled. When they said, "We got Pakistan", then the other boys began to tell them. "Then, you go to Pakistan this is no place for you." We had very hard days then. It was most unfortunate. To-day we are having the same trouble. Politicians may not be aware of this. But we teachers know that this insidious propaganda is being carried on in schools. It does not stop with the politicians.

Then, you find text-books eulogising only Tamil Nad as if Tamil Nad is a separate State and it does not form part of the Indian Union. I shall give you one example. In the month of June last I was in Delhi. There was a seminar of educationists. Delegates from Singapore, Malaya and Australia had come. The Singapore and Malaya delegates told me that in Singapore the majority were the Chinese. Those who were English-educated were all for Malaysia. Those who were educated through the Chinese language, had their own text-books which said, "China is our motherland; Chinese is our mother tongue. We should always look up to China." That is what their text-books say as if Singapore

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [8th August 1963]

is foreign country. In Malaya also the same is the case. If you instil such ideas into the youngsters, there is trouble. One of the reasons why this Malaysia is formed is to reduce the Chinese majority. As it is, in Singapore, they are in a majority. I am told in Malaya 60 per cent are Malaysians and 30 per cent are Chinese and the rest form 10 per cent.

SRI S. T. ADITYAN : I know the exact figures. In Malaya the Chinese are in a majority. In Singapore they were till about ten years ago in a minority and to-day they are in a majority.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Whatever it is whether they are in a majority or in a minority (laughter) the main reason why I am saying it is this. The delegates from Singapore and Malaya said, "That is our trouble. You find in the Chinese schools this is what is being taught." Some four or five years ago some politicians said, "North Ceylon is part of Tamil Nad." Nobody can contradict it. Indians in Jaffna are suffering on account of this statement. Some of the students from Jaffna came and studied in my school. They were telling me this. They still say, "We are citizens of Ceylon." But there is a lurking fear among the Sinhalese that these people might one day betray them. By our cry in season and out of season we are placing our own brethren in other countries—Ceylon, Malaya, etc., in trouble. At the same time, we say that we will fight for their cause. Now, when a man goes and settles in a country, his first loyalty is to that country. He has no business to say that his loyalty is to his motherland and, at the same time, to earn and get profit, he must live there. That is what we have been telling even our own brethren. So, that will be the result if you ask for this secession and if you say that is your fundamental right. Fundamental right has got its own limitation and we must see that this fundamental right is not misused.

Then when you ask for secession, on what grounds do you ask for it? It is mostly on communal grounds. When once Communal passions are roused, there is no end to them. Much harm will be done to all communities.

Then, for the sake of the unity of India, for the sake of our country, for the sake of the progress of this country as a whole, we must all stand united. Otherwise, there will not be any progress in the industrial or other field. The danger if you want this disintegration seems to me to be this. If you want a separate state, to get that separate State it is very likely that some people may even join the enemy. There is no doubt about it. If you do not get that by fair means, you may adopt other means to get it. We find in the papers now that Pakistan is in collusion with China over the Kashmir issue. It is as patent as anything. Pakistan through the U.N. Council tried its best. It could not succeed. Now it has allied itself with China. China itself is a menace to us. Pakistan has joined it. What for? Pakistan in season and out of season is saying that if Kashmir is given, everything is settled. So it is none too soon that they have brought in this amendment. Everyone must take the oath affirm-

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [8th August 1963]

ing his loyalty to the sovereignty and integrity of India. It is very essential. If we quarrel with one another, there is no hope for any party, even for the party which advocates such a thing. All of us will be ruined. All of us will be quarrelling against one another and this will lead to civil war. Already when a particular party took out a procession making this claim, the Congress volunteer force, or whatever it is, said that they would take out a procession and shout counter slogans. The Government banned that procession. But how long can they do it? It will only lead to civil war if one party says it will cut away from the Union and the other party says, 'No, we will remain in the Union'. You know, Sir, what happened in the United States of America. The Southern States wanted to cut away from the Northern States on the question of slavery. Abraham Lincoln said : 'No, I won't allow you to cut away'. A battle was fought and the battle was won. Even now there are some domestic quarrels there over the colour bar. But still they do not say they will cut away from the rest of the States. They do not say that.

Sir, I should like to end my speech by quoting a sentence from Francis Bacon. He said : 'It is impossible to displace by reasoning processes, ideas that were arrived at by other than the reasoning processes'.

Thank you, Sir.

* DR. T. V. SIVANANDAM : Mr. Chairman, Sir, I support the Sixteenth Amendment to the Constitution. Several times it was criticised that the Constitution had been amended very often. It was also said by the hon. the Leader of the Opposition yesterday that the Constitution of the United States of America after so many years standing was amended only three or four times. I presume the people of that country stand by the Constitution and have no idea of breaking the Constitution in any way they like. But people of our country are intelligent and they have scheming brains. Instead of standing by the Constitution when we are faced with so many grave problems, some people find loopholes in the Constitution and want to break the Constitution. That is why the High Courts and the Supreme Courts felt there was some lacuna in the Constitution and that had to be filled. Hence, the necessity has come to amend the Constitution. Unless we amend the Constitution, the integrity, the sovereignty and the solidarity of our country cannot stand for long. People who criticised that the Constitution was being amended very often said that it was being done to safeguard the interest of the particular party in power. No. It is now amended to safeguard the integrity the solidarity of the nation and to see that the people or parties do not rise and to disintegrate the unity of the country. I say the amendment is absolutely necessary.

I know it is the duty of the Opposition parties to criticise the amendment and the Government. Otherwise, they cannot justify their existence as Opposition parties. Our Council has set up a healthy standard in this regard and, they are keeping it up. They

[Dr. T. V. Sivanandam] [8th August 1963]

give healthy criticisms to the ruling party. If it is found that it is in the interest of the unity of the country, certainly, the ruling party would come forward to consider them.

Now, Sir, it is really a wonder to me why a particular party should consider that this has been brought forward to curb its activities. After all, the amendment is not intended to apply to one State alone. It is an amendment to the Constitution applicable to all the States in the Union. That being so, I do not understand why a particular party should feel that it is aimed at curbing their activities. If we go into the voting figures in the elections, we can see that that party has a hold only in the Madras State and not in others. But when they talk of this Dravidasthan, they say it will comprise parts of the States of Mysore, Andhra, Kerala and Madras. I have my own doubts, when they talk of this separate Dravidanad consisting of Mysore, Andhra, Kerala and Madras, whether they have any representatives in the other States to put forward or support their point of view. That being the case, I cannot understand why they should feel that this amendment is aimed at only curbing their feelings. There are some other parties in other States which believe in separation. And that is why the Government have brought forward this amendment. A section of the people in the Communist Party say they support this amendment. They wish to show that they are more loyal to the country than those belonging to the D.M.K. These Communists say that they are loyal to the country and do not encourage any separatist tendencies and so on. But, at the same time, in their heart of hearts they have got extra-territorial loyalties to which they always bow down. That being an All-India party with many years' standing, they are clever and say one thing here, namely, that they do not want this secession and separation and, at the same time, show their loyalty to another country and expect all protection they can get from it. It is, therefore, befitting that at a time when the country is faced with foreign invasion on its borders, it is the duty of every one born in the Indian Union to safeguard the integrity and the sovereignty of the country. At any time, the Chinese may throw a bomb on our soil. This is a time when all parties irrespective of their ideologies must come together and work together and see that the enemy is driven out. It is a pity that in our State, the D.M.K. should have thought of launching direct action against this amendment to the Constitution. I would request them, in the interest of the country in the interest of the integrity of the country when the Chinese are knocking at our doors, to see that we stop all these differences for at least one year and see that the Chinese are driven out. After that they can think of separation or secession. Even if in some pockets they have won the elections, it does not mean that all the people are on their side. Even during the election meetings they have not won any election making this an election issue. Surely the people are there to judge things. It is not for the party in power to judge it. The party in power has got the support of the people in the country. If really the people of our country think that separation is essential and secession is the only goal, then they would have voted for it. Therefore, I would request that party

3.40
p.m.

[8th August 1963] [Dr. T. V. Sivanandam]

to go to the electorate and put this as an issue to them, and ask them, 'Do you want secession from the Indian Union or not. (Interruption by Sri R. Venkatachalam). Excuse me, Mr. Chairman, this is already over. They ought to have thought of it a bit earlier. They should have put it before the electorate. If ideology had been brought to the electorate on that day, even these pockets where they won would have rejected them. Hence, I request them not to flare up these things at present. They have their own responsibilities. They are born and bread up in our country. They have got their responsibilities. The first thing that should engage our attention is the external enemy affairs. We must see that all our external affairs are settled amicably. As far as the internal affairs are concerned, they do not rest with the party. Let us know the verdict of the electorate. We have to know the verdict of the electorate. Hence, I request the parties to joint with the Government in their developmental programmes and see that our country rises up. If the other parties really feel that there should be a change of the Government, it is not a new slogan. The electorate must feel it. The electorate must be educated even now. In spite of the several taxes, the people are fully believing that the Congress Party is the only party which can serve the country at best at present. If the D.M.K. party have got some seats somewhere, I do not think it is for the ideology of their party. It is because the people are disgruntled. Some are dissatisfied with the Government, because they have got to bear very heavy taxes. Some others wanted that there should be opposition to the Government. It is only on account of these they voted for the opposition, and not because they disliked the Congress Party, which, they know very well, had done very good work for the people during the last fifteen years. A good deal of progress has been achieved during the last fifteen years. Particularly in Madras State, a good deal of development work has been done. Therefore, we have got to face facts. In supporting this 16th amendment, I request all the leaders of political parties to see that this cry of separation is put an end to. Some other ideology could be taken up and appealed to the masses to get their support. Thank you, Sir.

* SRI M. RAJAH IYER : Sir, Yesterday, we were discussing the 15th amendment, and to-day we are discussing the 16th amendment to the Constitution. The hon. the Deputy Leader of the Opposition already expressed himself over the 17th amendment that would be placed before us. But of all the amendments, I think the 16th amendment strikes me as the most momentous as it concerns everybody. It relates to national integration, and it cannot be taken lightly. There is no harm in our amending the constitution whenever the need therefor arises, as the Hon. the Leader of the House has no forcefully pointed out. In their abundant wisdom, the framers of the Constitution have given us the necessary provision in the Constitution itself so that when grave contingencies unforeseen at the time of the framing of the Constitution or any stress or strain through which we have to pass, were to arise, we can still amend

[Sri M. Rajah Iyer] [8th August 1963]

the Constitution reasonably. This amendment relates to national integration. As the Hon. the Leader of the House pointed out the two words 'nation' and 'integration' are quite significant. 'Nation and integration' are the two words that count. Anybody who believes that we are a nation cannot take exception to the amendment that is now sought to be made to the Constitution. It is intended to make us feel that we are members of one nation. It used to be said of the Jews that even though they did not have a country of their own, they still felt and lived as a nation. They were spread throughout the world. The Jewish nation was a virile nation that could not be ignored by the whole world. They could keep their national character even though they did not get their homeland till quite recently. It strikes me as rather odd that we here belonging to a great country have got to be repeatedly told that we belong to a great nation. Lest this disintegration should take root, the giants in our country have put their heads together to promote national integration. It was pointed out here that very insidious propaganda was being done through text-books, if they could be called text-books at all. The text-books used by young children should be pure and should promote their intellectual growth. If they should contain anything poisonous it passes my comprehension as to how they can be called 'text-books'. The material contents in the text-books are, after all, mere tools in the hands of the teacher. It is the personality of the teacher that counts. Therefore it was quite heartening to see Mr. T. P. Srinivasavaradan speaking here as a teacher and saying that he was in favour of this amendment, because the teachers want the children of the country to feel that they all belong to one nation. I wish to make it very clear that I am a teacher first and last. I am an independent Member of this House without any political leanings whatsoever. I do feel that that should be the ideal of every working teacher. He shall have nothing to do with politics directly or indirectly. We are seeking to infuse confidence in the children that we are teaching. The teachers who handle the text-books must be weaned away from politics, and they should preach this gospel of national integration in the schools. The text-books, it was pointed out by the Hon. Minister, should contain positive suggestions towards national integration and not merely negative things to be avoided. A very pious wish indeed. Our resolution should be to put in certain special matter conducive to such positive moulding of the child's mind. But as I pointed out, it is in the hands of the teacher who handles it. It was pointed out to me the other day that a teacher in social studies teaching Asoka was pointing to his class how the great Asoka, the great military leader, who came down to Kalinga, could not march southward. The great sacrifice of Asoka, the greatest renunciation that a warrior could have made at the height of his military fame in order to wed non-violence, is being pointed out as an example of one who could come only up to Kalinga and not into Tamilnad. It is the twisting of a historical truth to suit a particular ideology, may be to tell the young children that they come from a very brave and virile Tamil race. We are proud of it. The part that our Tamil soldiers from Tamil Nad, and Tamilians

2-50
p.m

8th August 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

in Delhi, Bombay and Calcutta play in various sphere of activity is a matter of pride to us, but that is a part of a bigger whole. The fact that we are proud of being Tamilians is only second to the fact that we are proud of being a great nation, and that nation is from Kashmir to Kanyakumari. This is a very basic principle about which there could be no compromise. So, if teachers through text-books do a little to promote such a feeling, the leaders can do a great lot. However much teachers could try to encourage this principle of national integration in classrooms, in the present day teachers count as somebody inferior to our social leaders. The big leaders, the M.L.As. and political leaders who thunder in the street corners with a mike before them, people who edit papers and send round their views, people who have got a stranglehold over the mass mind, count for much more than teachers because theirs is a potent weapon. However much we may try to make this nation through text-books and teachers, unless, our leaders subscribe to this view that they belong to a great nation and that that nation is the Indian Union, very grave harm can happen to the country, and that, I believe, is the foundation of this amendment. Even though we are trying to do a lot for national integration, unless people who stand for election, who are naturally social leaders, can subscribe to this philosophy that they belong to this great nation, incalculable harm will be done to our country, and so the framers of our Constitution are waking up to undo the mischief and to nip it in the bud before much harm is done. About this basic principle, I do not think that there can be any compromise whatsoever, speaking as a mere teacher.

My hon. Friend Sri Srinivasavaradan pointed out that no less godly a person than Abraham Lincoln himself had to go to war on this question of trying to prevent the secession of the Southern States from the American Union. He was not only soft towards the Southerners but he wanted to be very sympathetic towards them. and when the leaders twitted him and asked him whether he did not want to end his enemies, Abraham Lincoln in his famous repartee said. "I merely do not want to end enemies; I want to end enmity altogether, and I can do it by making friends of enemies". That was what he said. So, people who do not believe in this national integration have to be treated as our friends and have got to be educated. What pains us in public life is to see the water-tight compartments in which politicians move. I think we should learn the great principle of fellowship that we should live together as good friends, fellows and comrades, trying to educate the other. If democracy is Government by persuasion, I believe that we should try to persuade the people who have got the opposite political ideology to come round to our view. Secession is something that never ends anywhere, it was pointed out. It was pointed out that if we cried for Tamil Nad, people might ask for Pandya Nad and even Kongu Nad. We are very painfully aware of it in our everyday life. No problem will be solved by trying to cut away from the major body. Even in our Development Committees, the East Ramanathapuram Development Committee feels that the West Ramanathapuram Committee where

[Sri M. Rajah Iyer]

[8th August 1963]

Sri Jayarama Keddiam is there is taking away all the grains and that we merely get the chaff. Why have a grouse against the Malayalees or the Kerala people who would not give us water when we cannot brook Virudhunagar or any other place getting something which is being denied to Ramanathapuram? That is the mentality that is being developed, namely, that if we try to separate, we can live well. I think that is a basic defect in our mental make-up and that has got to be remedied by the leaders setting an example, and because this amendment to the Constitution sets itself to this great task, I have very great pleasure in supporting it.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்ட திருத்த சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று நாடு இருக்கிற நிலையில் நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தபோதிலும், எந்த விதமான கொள்கை வேறுபாடுகள் உள்ளவர்களாக இருந்தபோதிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைத் தவிர, அதிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரைத் தவிர, நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்பதை மறுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இது போன்ற திருத்தத்திற்கு அவசியமா முக்கியமா என்பதைப் பற்றி அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை. என்றாலும் நாடு எம்ஜின்சியில் இருக்கிற நேரத்தில், இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது தான் எந்த அளவுக்கு உசிதமாகும்? ஒற்றுமையாக இருக்கிற ஒரு சிலரைக் கூட புண்படுத்தி மாறுபட்ட கருத்து கொள்ளச் செய்கிறதாகத்தான் இருக்கிறது இது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் கிட்ட தட்ட நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள் நாடு ஒரே நாடாக ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் கூறுபவர்களாக, அந்த எண்ணம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலும் சமீபத்தில் நடந்த அல்லது நடந்துகொண்டிருக்கிற ஜே.நாட்டின் ஒற்றுமைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளும்போது, அந்த மாதிரி எண்ணம் இன்னும் மேலோங்கித்தான் இருக்கிறதே தவிர, நாட்டின் பிரிவினை செய்து அல்லது அங்கம் அங்கமாகப் பிரிந்து போகவேண்டுமென்ற கருத்து அதிகமாகப் பரவ சாத்தியம் இல்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் மலேயா நாடும் அதைச் சேர்ந்த பகுதி பிரிந்தது போலவே வெள்ளைக்காரர்கள் அதைவிட்டுச் சென்ற பிறகு சிங்கப்பூர் என்ற தனி நாடும், அதற்குப் பக்கத்திலுள்ள போர்னியோ போன்ற நாடும் ஒற்றுமையாக வாழ விரும்புகிறது. பல நாடுகள் ஒரே நாடாக ஒரே தலைமையின் கீழ் ஆட்சி நடத்த விரும்புகின்றன. நம் நாட்டில் இன்னும் அதிகமான மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ விரும்புகிறார்கள். பலருக்குப் பிரிய மனம் வராது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மலேயா, சிங்கப்பூர் போர்னியோ மற்ற நாடுகளும் தங்களுக்குள் ஒற்றுமைக் கருத்து ஏற்பட்டு அந்தந்த நாட்டுக் குரிய பிரதம மந்திரிகள் சம்மதம் தெரிவித்து அறிக்கை வெளியிட்டிருப்பது அறிந்ததே. பிவிப்

8th August 1963]

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

பைன்ஸ் நாடு மலேயா நாட்டைவிட பரப்பும் ஜனத்தொகையும் அதிகமுள்ளது. இந்தோனேஷியாவுடன் சேர்ந்து ஒரு காலத்தில் மாலிஸாண்டோ என்ற நாட்டை உருவாக்க ஆதரவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த சூழ்நிலையில் நாட்டு மக்கள் அனைவருடைய சம்மதத்தோடு இந்த நாடு என்னும் ஒற்றுமையாக இருக்கத்தான் பாடுபடவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரிவினைப் பிரசாரத்தைத் தடுப்பதற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்தம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டு வந்தது எந்த அளவுக்கு உசிதம் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது இருக்கிற அரசியலமைப்புப்படி நம் நாட்டு சட்டத்திட்டங்களின்படி எந்தத் தனிப்பட்ட ஒரு சில மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களோ பிரிந்து போவதற்கு வழி வகை கிடையாது. திராவிடநாடு என்றாலும் தமிழ்நாடு பிரிய வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அந்தந்த மாநில மக்களை மட்டும் சேர்ந்தது அல்ல. அவர்கள் பிரிய வேண்டுமென்றால் ஜனத்தொகை முறைப்படி இப்போதிருக்கிற சட்டப்படி பிரிந்துபோக இயலாது என்பது அறிந்ததே. பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் வந்தால்தான் பிரிந்துபோக முடியும். அப்படிப் பிரிந்துபோக எந்த மாநிலத்தாரும் கேட்டால்கூட பத்து அல்லது இருபது ஆண்டுகளிலேகூட பாராளுமன்றத்தில் இந்தியநாட்டு பகுதி பிரிந்துபோக சம்மதம் கிடைக்குமளவுக்கு பாராளுமன்றம் சம்மதிக்காது என்று தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது இந்தச் சட்டம் எதற்காகக் கொண்டுவரவேண்டும்? ஒரு சில கட்சிக்காரர்கள் பிரிவினைப்பற்றிப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், ஆளும் கட்சிக்கு அவர்களுடைய கொள்கையை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்து முறியடிக்க முடிய வில்லையா? ஆளும் கட்சி ஏன் அதைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடாது என்றும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு எண்ணம் தோன்றுகிறது. அந்த மாதிரி சலபமாக பிரிவினைக்குப் பிரசாரம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு இளைஞர்களைத் திருத்தக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருந்தபோதிலும், இந்த மாதிரி சட்டத்தை எம்ஜின்சியில் காலத்தில் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதனால் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் நாட்டில் ஒற்றுமையாக இருக்க பெரும்பாலானவர்கள் விரும்புகின்றபோது, பக்கத்து சைனா எந்த அளவுக்கு நம் மீது ஆக்கிரமிப்பு செலுத்துவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறது என்பதை அறிவோம். நம்மை விட்டுப் பிரிந்துசென்ற பாகிஸ்தான்கூட அவர்களோடு சேர்ந்து நமக்கு சிரமம் கொடுக்கத்திட்டம் தீட்டுகிறது என்பதை உணருகிறோம். ஆகையால் பிரிந்தால் நாம் என்ன கதியடைவோம் என்பதையும் உணரவேண்டும். ஒற்றுமையாக இருப்பதற்கு நம் மக்கள் தயாராக இருப்பார்களே தவிர, பிரிவினைக்கு ஆதரவு கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் இப்போது இந்த மாதிரித் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது இது தற்போது தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair)

[8th August 1963]

* SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Mr. Deputy Chirman, Sir, 4-00 p.m. I support the sixteenth Amendment to the Constitution. The Communist party say that they are against this secession. But we can find they still have their extra-territorial loyalty. They want to take hold of the nation as a whole and not a part. That is their point and, therefore, I do not see any meaning in the Communists saying they do not want secession.

After the Constitution was framed, we found there were some fissiparous tendencies, and so we began to examine the question. On the whole, the people of the Union want to remain as one nation, grow as one nation and fight out its enemies. There is no doubt about it. In fact, our Constitution is a Federal Constitution into which if one comes in, one cannot go out afterwards. That is a fundamental fact. Then why do we want this amendment? It is because the question was raised before the Supreme Court and it found that the words 'Security of the State' were not sufficient to check these fissiparous tendencies based on communal and so many other considerations. So, the Government found it necessary to enact the amendment before the House. According to the amendment, Judges, Members of the Lok Sabha and Members of the State Legislatures have to take the oath, saying that they support the Sovereignty and integrity of the Union. Members of the Legislatures have to take the oath before they stand for the election and those who are elected must take such oath again after election. This safeguard is quite necessary on the highest political level. Now that we are threatened by an external enemy, it is most necessary that we should stand as one nation and fight out the enemy. Therefore, on the political level this amendment is very necessary and must be welcome by all without any distinction whatsoever.

But the question arises whether this amendment alone would suffice to put down the fissiparous tendencies. We are the representatives of the nation. We know the need of the people. We know the backwardness of each State in our Union. We know how much we are progressing agriculturally and industrially. We know how far we are backward. Our Indian nation is made up of a number of backward people. Therefore, it has become necessary to understand the reasons that have given rise to these fissiparous tendencies and how best to combat them. Even in the services I find people preaching these fissiparous tendencies. I ask the Government why these service chiefs should not be asked to take the same oath as we take. Therefore, we have got to work not only on the political level but on all fronts. Wherever there is a tendency to create divisions, to spread fissiparous tendencies as in the press, the Government must take steps to counteract it. Therefore, keeping that in view, I would request the Government not to stop with this amendment alone but to go on pursuing the other things and see that the other causes which lead to these tendencies are stopped.

Thank you, sirs, for giving me this opportunity to speak on this amendment.

8th August 1963]

திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, பிரிவினை பற்றி இப்போது நாம் பேசவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறதே என்பது எனக்கு ரொம்ப வருத்தமாகத்தான் இருக்கின்றது. எதிரிகள் அங்கே முழுக்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றோ நானையோ என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று யாருக்கும் தெரியாது. இந்த நிலைமையில் நம் நாடு ஒற்றுமையாக இருப்பதைப் பற்றி நாம் பேச வேண்டிய நிலை நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறதே, என்பதை நினைக்கும்போது ரொம்பவும் மன வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. யாராக இருந்தாலும் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் கூட நாம் எல்லோரும் இந்தியர்கள் என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஏதோ பொலிடிகல் பவர் ஒன்று இன்று காங்கிரஸ் இடத்தில் இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு நாட்டை அதற்காகப் பிரிவினை செய்ய வேண்டுமென்று நாம் நினைப்பது அவ்வளவு உசிதமா என்பதை அவர்களும் யோசிக்கவேண்டும். ஏனென்றால் உலகம் பூராவும் பிரிந்திருந்தது எல்லாம் ஒன்று சேருகிறது. நம் நாட்டில்தான் பிரிவினைப்பற்றி பேசவேண்டிய சூழ்நிலை நமக்கு வந்திருக்கிறது. உலகத்தில் சிறுசிறு நாடுகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் அதற்குத் தகுந்த முறையில் வேலை செய்துகொண்டு வருகின்றன. நம்மைப் போன்ற ராஜ்ய நிலையில் இருக்கிறவர்களால்தான் சண்டை உண்டாகிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கிறபோது நாமெல்லாம் அரசாட்சியை ஆளுவதற்கு பண்புடையவர்களா என்பதைத்தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்போது நாடு இருக்கும் நிலையில் எதிரிகள் அதிகமாக முழுக்கம் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் நம்மிடமிருந்து பிரிந்த சகோதரர்கள் அவர்களுடன் சேர்ந்து தொல்லை கொடுத்துவரும் சமயத்தில் இதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன் சிந்திக்கவேண்டாமா என்று யோசிக்கவேண்டும். நம் அரசாங்கம் இதை இப்போது கொண்டுவந்திருக்கவேண்டியதில்லை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டுவந்து இருப்பதால் இன்னும் கொஞ்சம் எதிர் சர்ச்சைகள் உண்டாக்கி இதன்மூலம் நாட்டில் பல விதமான குழப்பம் உண்டாக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். உடனடியாக யாரும் பிரிந்துவிடப்போவதில்லை. பிரியவும் முடியாது. அது அவர்களுக்கே தெரியும். இருந்தாலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் நாம் சொல்வதை நடத்துவதில்லை என்ற கோபத்தில்தான் பேசுவருகிறார்கள். நாளைக்கு இந்த அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றி விடுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்போது அவர்கள் இந்த நாட்டுக்குத்தான் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆகையால் இதைப் பரிசீலனை செய்து நாடு இருக்கும் நிலையைப் பார்த்து தகுந்த முறையில் எல்லோரும் கடமையைச் செய்வோமானால் பிரிவினை இருக்காது. கடமையில் நாம் சில சந்தர்ப்பங்களில் தவறியிருக்கிறோம். நாமும் நம்மிடத்திலுள்ள தவறுகளைத் திருத்திக்கொண்டு மற்றவர்களையும் திருந்தச் செய்து தனியாகப் பிரியவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை மாற்றச் செய்யவேண்டும். அது

[திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார்] [8th August 1963]

மாறவேண்டும். இப்போது இருக்கிற சந்தர்ப்பத்தில் நாம் ரொம்ப பலவீனமாக இருக்கிறோம் என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. இந்த நிலையில் நாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து எதிரியை முறியடித்து நம்மிடத்தில் உள்ள பிரச்சனைகளைப் பற்றி பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

இதை ஒத்திப் போடுவது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது இதைப்பற்றியே பேச வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகையினாலே எதிர்க்கட்சியினரும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து ஒரே மனதுடன் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நன்றாகப் பரியாலோசனை செய்து தகுந்த முறையில் இந்த நாடு ஒன்றாக இருப்பதற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அதிகமாகப் பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. அவரவர்கள் ஒவ்வொரு அபிப்பிராயத்தில் வந்திருக்கிறார்கள். பேச்சினால் மாற்ற முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. தலைவர்களாக இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் யோசித்து தகுந்த முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகமாகப் பேச நான் தயாராயில்லை.

* டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்திய அரசியல் சீரமைப்புச் சட்டத்துக்கு முக்கிய திருத்தம் 19-வது பிரிவைப் பற்றியதாகும். 19 (1) (a), (b), (c) ஆகிய பிரிவுகள் இந்தத் திருத்தங்களால் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பிரிவுகள் சொல்லும் செய்தி இதுதான் :

19 (1) All citizens shall have the right—

- (a) to freedom of speech and expression;
- (b) to assemble peaceably and without arms;
- (c) to form association of unions;

இந்த (a), (b), (c) ஆகிய பிரிவுகளின்கீழ் காணப்பட்ட செய்திகள், இவைகளால் கொடுக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் தம்மளவிலே முழு உரிமைகளாக முன்னேற அமைக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் இந்த 19-வது உட்பிரிவுகள் (2), (3), (4) ஆகியவற்றிலே முழு உரிமை வழங்கப்படாமல், இன்னின்ன தடைகளுக்கு உட்பட்டு இவை உரிமைகளாக இருக்கக் கூடும் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலேதான்

(2) Nothing in sub-clause (a) of clause (1) shall affect the operation of any existing law, or prevent the State from making any law, in so far as such law imposes reasonable restrictions on the exercise of the right conferred by the said sub-clause in the interest of the security of the State, friendly relations with foreign States, public order, decency or morality, or in relation to contempt of Court, defamation or incitement to an offence.

இன்னின்ன சூழ்நிலைகளிலே இந்தப் பேச்சுரிமை எழுத்துரிமை, சமாதானமாகப் படைக்கலம், ஏந்தாமல் எல்லோரும் கூடுதல், தனியாக அமைப்புகள் அமைத்துக்கொண்டு கழகங்கள் கூட்டுதல்

8th August 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

—இவையெல்லாம் இன்னின்ன தடுப்புகளுக்கிடையே வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று 19 (2), (3), (4), ஆகிய உட்பிரிவுகள் கூறுகின்றன. இப்போது இந்திய அரசாங்கம் கருதியிருக்கிறது. “reasonable restrictions . . . in the interests of the security of the State”. என்று கூறுவது போதாது

“reasonable restriction . . . in the interests of the security of the State, the sovereignty and integrity of India”

என்பனவெல்லாம் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று. அதாவது ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய காரணபூர்வமாக ஒத்துக்கொள்ளக் கூடிய தடைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு மேலே கண்ட உரிமைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பது அந்த அரசியல் சட்டத்தின் உட்கருத்து. Reasonable restriction காரணத்துக்கு இயைந்த தடைகள் விதிக்கலாம் என்பது கருத்து. காரணத்துக்கு இயைந்த தடைகள் என்பவை எவை என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குத் தான் அதிகாரம். அரசாங்கம் சட்டம் செய்யலாம். சட்டம் செய்து reasonable restriction க்குப் பொருந்தியதுதானா என்பதைப்பற்றிக் கடைசியில் தீர்ப்புக் கூறும் உரிமை இந்திய மீயுயர் நீதிமன்றம், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குத்தான் இருக்கிறது என்று முன்னரே நியாய மன்றங்கள் எல்லாம் சொல்லி இருக்கின்றன. ஆகையினாலே இந்திய அரசாங்கம் கருதியிருப்பது இதுதான் —ஒருமைப் பாட்டுக்குக் குந்தகம் இல்லாமலும், இந்திய முழுமை ஆட்சிக்குக் குந்தகம் இல்லாமலும் சில காரணபூர்வமான, காரணத்துக்கு இயைந்த தடைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நாங்கள் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்பதுதான். இதனாலே பின்னாலே சட்டம் இயற்றுவதற்கு அதிகாரம் தரப்படுகிறது. இதை நாம் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நோக்கம் என்னவென்றால், பாரததேசம் பழம் பெரும்பூமி, இதில் தோன்றிய மக்கள் அனைவரும் பாரதப் புதல்வர்கள் என்ற எண்ணம் இந்திய தேசமக்கள் அனைவருக்கும் ஏற்படவேண்டும் என்பது தேசமக்களிடையே ஓர் ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்பது தான். அந்த ஒருமைப் பாட்டினை இந்தச்சட்டத்தினால் மாத்திரம் உண்டாக்கிவிட முடியாது. மக்களின் உள்ளத்தைத் திருத்துகிற வகையில்தான் முடியும் என்பதை National Integration கமிட்டி யினர் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தியா தேசத்திலே உள்ள சிறந்த எழுத்தாளர்கள் என்று கருதப்படுபவர்கள் சிலரை டெல்லிக்கு அழைத்து கருத்துக்களை National Integration Committee கேட்டதில் அப்போது சொல்லிய ஒன்றிரண்டு வாக்கியங்களை மட்டும் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

Sometimes it happens that the view of the majority whether good, or bad, or indifferent, is forced on the minority groups in a democratic set-up. Sometimes it happens that those who do not find themselves in a position to subscribe to the view of the majority are declared non-national or parochial. We, of the fraternity of writers, should do nothing in our power to deride persons who have views somewhat divergent from ours. Wisdom lies in trying to

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [8th August 1963]

recognise the fears and hopes, expectations and aims of minority groups whether they be linguistic minorities or religious minorities. Wisdom lies in not shutting our eyes against what is happening in the country but in trying to understand the other peoples's difficulties by placing ourselves in their position and by trying to see through their eyes too. It is no good trying to suppress the so called fissiparous tendencies because they are likely to come to the surface with redoubled vigour if suppressed. Therefore, it behoves us as writers to cultivate a spirit of tolerance, to try to understand each other and to love each other irrespective of the language or religion to which we might belong. If this tolerance, understanding, and love are achieved, I am sure we shall have nothing but amity and concord which ultimately will help the emotional integration of various sections of the population inhabiting our country.

நான் சொல்லிய இந்தக் கருத்துக்களைத் துண்டாக அச்சிட்டுச் சாகித்திய அகாடமியிலிருந்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதையும் தங்கள் பார்வைக்கு இதோ அனுப்பிவைக்கிறேன். இதன் உட்கருத்து என்னவென்றால் நாம் எல்லாம் ஓரினம், ஒரு ஜாதி, ஒரு குலம் என்ற உணர்ச்சியைச் சின்ன வயது, சின்ன வகுப்பு முதலே குழந்தைகளுக்கு ஊட்டவேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பது எலிமென்டரி ஸ்கூலில் இருக்கிறபோதே அதற்காகத்தான் தேசிய கீதம் என்பது பாட வேண்டுமென வைத்திருக்கிறோம். தேசிய கீதத்தைப் பாடப் புத்தகத்தில் போட்டாலொழிய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்வது இல்லை என்று விதி இருக்கிறது. எந்தப் புத்தகமாக இருந்தாலும் Readers, Text books இதில் தேசிய கீதம் இங்கிலிஷ் அல்லது தமிழில் இல்லாமல் இருந்தால் அந்தப் புத்தகத்துக்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரம் கொடுப்பதில்லை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் எழுத்திலேகூட அந்த தேசிய கீதத்தைப் போட்டுப் பொருள் விளக்கம் செய்து ஒவ்வொரு வகுப்பிலேயும் கற்பித்து வருகிறோம். அண்மையிலே அரசாங்கம் கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறது. சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் நிறைய இருப்பதால், சினிமாக் கொட்டகைகளில் தேசிய கீதம் பாடப்பட வேண்டும் என்றும் தேசியகீதம் பாடப்படும்போது எல்லோரும் எழுந்து நிற்க வேண்டும். தேசியக் கொடி காட்டப்படவேண்டும் என்று. தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியை இவ்வகையினாலும் நாம் வளர்க்க முற்பட்டிருக்கிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கது. அதே மாதிரி உயர் நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் பார்த்தால் ஒரே வகுப்பில் தமிழ் நாட்டுக் குழந்தைகளோடு தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் போன்ற சிறுபான்மை வகுப்பினர்கள் இருந்தால், அவர்களுடன் அன்போடு நேசத்தோடு பழகவேண்டும் என்ற உணர்ச்சியை ஊட்டி வருகிறோம். தெலுங்கு, கன்னடத்தில் நாடகம் நடத்தால், பாட்டுப்பாடினால், குச்சுப்படி டான்ஸ் என்ற நாடகம் நடந்தால் அதை எல்லாம் நாம் கண்டு சுவைக்கக் கூடிய அளவுக்குப் பக்குவப்படுத்தி வருகின்றோம். உயர் நிலைப்பள்ளி பிள்ளைகளை

8th August 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

கத்தாதே, கூக்குரல் போடாதே, என்று ஆசிரியர்கள் கற்பித்து வருகிறார்கள். திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் அதை முன்னாலே தெளிவு படுத்தினார். பல்கலைக்கழகத்துக்கு வந்தால், மற்ற மாநிலங்கள் பீஹார், பஞ்சாப், வங்காளம் போன்றவைகளிலிருந்து வரும் மாணவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, 100-க்குப் பத்துப் பேர் களுக்கு தொழிற்கல்லூரி (Engineering, agriculture; medical) ஒதுக்கிக் கொடுத்து வரவேற்றுப் பண உதவி கொடுத்து நம் அரசாங்கப் பணத்தில் படிக்க ஏற்பாடுசெய்கிறது. நம் மாநிலத் திலிருந்து அங்கே போய்ப்படிக்க அந்த அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கிறது. அப்படிப் பரிமாறிக் கொள்ளும்போது இந்த மாணவர்களை விடுதியில் போடும்போது வங்காளிகள் ஒரு இடத்தில், தமிழர்கள் ஒரு இடத்தில் என்று வைத்துத் திணிக்கக்கூடாது, பத்து பேர் தமிழர்கள் இருந்தால், ஒரு இடத்தில் அவர்கள் கூடிக் கொண்டு பேசுவார்கள் தெலுங்கர்கள் இருந்தால் தெலுங்கிலேயே பேசுவார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாமல் ஒரு மாணவர் மற்ற மாணவரோடு கலந்து பழகக்கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வேறு இன, மொழி மாணவர்களோடு பழக வேண்டுமென்று கல்லூரியில் செய்து வருகிறோம். இம்மாதிரிச் செய்வதால்தான் உண்மையில் ஒருமைப்பாடு வலுப்பெறுமே தவிர வேறு விதத்தில் செய்தால் வலுப்பெற முடியாது. இந்த நேரத்தில் ஒரு சின்ன கதை—நான் சின்ன பையனாக இருந்த போது பாட்டி சொன்னது ஞாபகம் வருகிறது. அந்த அம்மாள் சொன்னார்கள். ஜமீன்தார் ஒருவர் இருந்தாராம். 1,000 வேலி நிலம். அவருக்கு எட்டு பிள்ளை. இரண்டு பிள்ளைகள் மைனராக இருக்கும்போதே எனக்குப் பங்கு போட்டுக்கொடு என்று கேட்டார்கள். தகப்பனாருக்கு என்ன தோன்றியது. பிரித்துக் கொடுத்தால் அதில் 200, 300 வேலி போனால், 700 வேலிக்காரனாகிவிடுவோம், பிறகு 700 வேலிக்காரர்களோடுதான் தொடர்பு கொண்டு இருக்க முடியும். 1000 வேலிக்காரர்களுக்கு சமான் இல்லாதவர் என்று கருதப் படுவோம் என்று நினைத்துப் பிரித்து கொடுக்க மாட்டேன் உங்களாலானதைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி விட்டாராம். தயார் என்ன சொன்னார்கள்—பிரிக்கக்கூடாது என்று சொல்வதில் அவர்களுக்கும் நம்பிக்கை. ஜமீன்தாருக்கு இருக்கிற பெரு மதிப்பு ஜமீன்தாரிணிக்கும் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. இருக்கத்தானே செய்யும்? ஒழுங்காக உங்கள் தகப்பனரிடம் கேட்கிறபடி கேட்டால் வாங்கிக் கொள்ளலாம், அவரிடம் ஏன் முரண்டி கேட்கிறீர்கள் என்று பையன்களிடத்தில் புத்தி சொல்லிவிட்டு, தகப்பனரிடத்தில், பசங்களைக் கூப்பிட்டுக் கேளுங்கள்; என்ன கெட்டுப்போச்சு ஏன் பிரித்துக்கொடுக்க வேண்டும், காரணத்தைச் சொல் என்று கேளுங்கள். அதை அலசி ஆராய்ந்து, உண்மை இருக்கிறது என்று தோன்றினால் பிரித்துக் கொடுக்கிறேன் என்றுதான் சொல்லுங்களேன். அவர்களே பிரிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி விடுவார்கள் என்று அந்தத் தயார் தன் கணவனிடத்தில் வம்பு பண்ணின பிள்ளைகளின் தகப்பனரிடத்தில் சொன்னார்களாம். அந்தக் கதை நினைவுக்கு வருகிறது. அதைப்போல் தாயுள்ளம் படைத்த தலைவர்கள் நம் நாட்டுக்கு நிறைய தேவை.

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [8th August 1963]

ஏதாவது குற்றம் குறையிருந்தால் அவர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டு அவற்றைச் சீர்திருத்த முயலுங்களேன் என்று தாயார் சொன்னார்களாம். தந்தை இரவு எல்லாம் உட்கார்ந்து சிந்தித்தாராம். சிந்திக்கக் கூடிய, சிந்திக்க வேண்டிய தலைவர்கள்—தந்தைமார்கள் தேவை என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விருப்பமாக இருக்கிறது. எங்கே யாவது மொழித்துறையில், கலைத்துறையில், பண்பாட்டுத்துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் ஏதோ குறைபாடு நமக்கு ஏற்பட்டுவிடும்போல் தோன்றுகிறது என்று சிலர் கருதினால், அந்த ஐயங்களையும் அச்சங்களையும் நீக்குவதற்குரிய வகையில் இந்திய அரசாங்கம் முற்படுமேயானால், இந்தப் பூசலுக்கே இடம் இராது என்று கருதுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: மனைவி புருஷன் பிரிந்து போக சட்டம் இருக்கிறது. அண்ணன் தம்பி பங்காளி பிரிய சட்டம் இருக்கிறது. ஏன் இதைச் செய்யக்கூடாது?

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்திய அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை நாம் மதிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். இதில், நான் பிரிவினை வேண்டுமென்றே, அவசியம் இருக்க வேண்டும் என்றே சொல்லவில்லை. இந்தியா ஒன்றாகத்தானிருக்க வேண்டும், நாம் இந்திய மக்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நான் பரிபூரண நம்பிக்கை உள்ளவன். மற்றவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். நமக்கு முக்கியமாகத் தேவை, எனக்கு முன்பு பேசிய டாக்டர் சிதம்பரநாதன் செட்டியார் பேசியதுபோல, சிந்தித்துப் பார்க்கும் தகப்பனாரும், தாயுள்ளம் படைத்த தாயும் வேண்டும். அதுதான் முக்கிய தேவை. நடைமுறையில், 1947-ல் அன்னிய நாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெரும் முன்பு இருந்த ஒற்றுமை இப்பொழுதிருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. எம். கே. காந்தி இந்த நாட்டில் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி சுயராஜ்யம் வாங்கிக் கொடுத்தார் அரும்பாடுபட்டு. அந்த ஸ்தாபனமும் நல்ல முறையில் பாடுபட்டது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமானது அரசியல் கட்சியாக மாறி வேலை செய்யும்பொழுதுதான் பல இடைஞ்சலேற்படுகிறதென்பதை நான் சில உதாரணத்தோடு சொல்லுகிறேன். சமீபத்தில், மொழிவாரிப் பிரிவினையை ஏற்படுத்தி இராஜ்யத்தைத் துண்டு போட்டார்கள். மக்கள் விரும்பினர், கேட்டார்களென்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும், மக்கள் பிரிவினை வேண்டுமென்று விரும்பினால், அதைக் கொடுக்கும் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இவர்களிருக்கிறார்கள். மொழிவாரி இராஜ்யத்திற்கு இணங்கிய காங்கிரஸ் கட்சியானது, இதை தடுக்க அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுவேன். ஏன்? அன்று மொழி வாரிப் பிரிவினையால் ஏற்பட்ட நிலைமையையும் சிக்கல்களையும் நாம் அன்றாடம் கவனித்து வருகிறோம். முக்கியமாக, தமிழர்களுக்குப் பல

8th August 1963] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

வித இடைஞ்சலேற்படுகிறது. சமீபத்தில், பங்களூரில் தமிழ் மக்கள் கல்வினால் அடிபட்டு அவமானப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று வரை மத்திய அரசாங்கமோ, மாநில அரசாங்கமோ, மற்றவர்களோ, இந்த இடைபூறு ஏற்படாமலிருக்க எந்த வழியையும் செய்ததாக புலப்படவில்லை. தடுத்திருந்தால் தான் நல்லது. அதற்குத்தான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன் இந்தச் சட்டம் ஏற்படுவதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை நிற்குமென்று நினைத்தால், அது தவறு. அன்னிய நாட்டு அரசாங்கம் இருந்தபொழுது சுயராஜ்யம் கொடுக்கக்கூடாதென்று சட்டம் கொண்டு வரவில்லை. சுயராஜ்யம் கேட்டவர்களுக்கு இன்னலை கொடுத்தார்களே தவிர, இருந்த சட்டத்தைக் கொண்டதான் அமுல் நடத்தினார்கள், அதுமாதிரி இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை வைத்துப் பிரிவினை கேட்டால் அதைச் செய்யக் கூடாதென்று சொல்ல பல வாய்ப்புக்களிருக்கின்றன. மேலும், அவசரகால நிலையில் இந்த மாதிரி சர்ச்சையை கிளப்புவது தவறு. அவசர கால நிலை ஏற்பட்டவுடனே, பிரிவினையை ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றிப் பேசப்போவதில்லை. நாட்டு ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபட தயாரென்று பறை சாற்றினார்கள். எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த மாதிரிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பிரிவினைப் பேச்சு அடிபட இடம் தந்தது தவறென்று நினைக்கிறேன். இதற்கு இடமில்லாது, நாட்டு ஒற்றுமைக்கு நாமெல்லாம் சேர்ந்து பாடுபட வகை செய்ய ஆளுங்கட்சி வழி செய்து கொடுத்தால் நல்லதாக விருக்குமென்று தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

(Mr. Chairman in the Chair)

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, 4-30 P.M.
I rise to wholeheartedly support the amendment. The amendment has to be looked at from two or three points of view. Let us not confuse ourselves with any particular political situation or purpose. I would beg of all Members not to think about the particular time in which the amendment was brought forward. That produces a good deal of heat or unnecessary confusion in the arguments. This amendment has been brought forward for the purpose of making clear what was implicit in the Constitution. That is what I want first to mention to all of you here. This Constitution has brought about a Union of States. There were representatives of the various provinces which were constituted under the old Government of India Act, 1935. All those representatives joined together, and in the Constituent Assembly they discussed the various provisions of the Constitution and finally decided upon this particular Constitution as governing our country. That is why it is worthwhile remembering the Preamble to our Constitution at this juncture. In the Preamble to the Constitution, we find this.

'We, the people of India, having solemnly resolved to constitute India into a Sovereign Democratic Republic and to secure to all its citizens:

Justice, social, economic and political;
Liberty of thought, expression, belief, faith and worship;
Equality of status and of opportunity;

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th August 1963]

and to promote among them all

Fraternity assuring the dignity of the individual and the unity of the Nation;

In our Constituent Assembly this twenty-sixth day of November 1949, do hereby adopt, enact and give to ourselves this Constitution.'

"Ourselves" is important. The expression "*We, the People of India*" is also important. This is the Constitution which has been given to ourselves by all the representatives of our people at that time. There was no dissentient voice. The whole thing was fully discussed and finally adopted and the very first Article says "India, that is Bharat, shall be a Union of States." So, all the States at that time, which were represented in the Constituent Assembly joined together to form a Union. Under the Constitution, it is implicit according to me, the sovereignty and integrity is intact, and shall be maintained. Then, in the definition of Citizenship, we will find that everyone who is born in the territory of India shall be a citizen of India. There is no question of anybody being the citizen of a State. The Constitution does not contemplate anything of that sort at all. Everyone who is born in the territory of India is a citizen of India and therefore it is that anyone can hold property anywhere in the Union territory. The only thing is either of his parent should be born in India. Therefore, if one is a citizen of Madras State, he is at the same time a citizen of India. As a citizen of India, one is a citizen of Madras State. That is the fundamental conception of our Constitution. If anybody says that he will not be a citizen of India or if anybody say that he will work against his being styled a citizen of India, he will be going against the spirit and the letter of the Constitution. Anybody can be a citizen of India and not a citizen of a particular State. The Constitution itself proceeds on the footing that everyone is a citizen of India—the territory called India at that time. Unfortunately, there were some Indian States which, on account of the legal notion introduced by the British Government when they left India, said they were all bound by treaties with the British Government and as the British Government had left, they were all independent technically. But, if they had continued to be independent, what would have happened? Fortunately, in our Country good sense prevailed among the technically called independent India at that time. Let us remind ourselves of all these things. Then they came and joined the Union. That is why we have now the States Reorganisation Act which includes so many States. Many of the Indian States which said that they were independent, are now forming part of the Union. When we say that under the Constitution, the sovereignty and integrity of India shall be maintained, we are not saying anything to curb anybody's opinions or anything of the kind. The Constitution proceeds upon those fundamental principles. This Constitution that was given to ourselves by our representatives says "Give to Ourselves this Constitution". It is a Union of all States once and for all. Everyone who is living in India, as a citizen of India and of the whole country of India.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] 8th August 1963]

Therefore, the integrity of India is there especially mentioned. The only thing is, if there is going to be at any time any necessity for curbing anything which may endanger the integrity and the sovereignty of India as a whole, which is implicit in our Constitution, then under Article 19 there will be restriction on this type of propaganda. Therefore, nothing has been said now to curb the freedom of speech. I take it in that way. It all depends upon the way in which one speaks. It all depends upon the acts which we want to do and to be implemented by the speeches. If any law is enacted infringing the fundamental rights, then it is a justiciable right in a Court of Law. The word 'security' alone will not come within the justiciable right. Therefore, they have said, in the Preamble to our Constitution that India is a Sovereign, Democratic Republic. The word 'integrity' is added because everyone is a citizen of the whole of India. The Constitution does not contemplate any particular part of India being separate, or not yet joining it. This Constitution has been framed for the whole of India. I am one who reads Constitutions and the literature about those Constitutions. The thirteen colonies of America joined together to form a union which they called the United States of America. Afterwards the question of slave trade, owning of slaves, came up. The people of the United States seemed to be divided into North and South. The question was fought and it was finally decided that they had formed themselves into a Union and given themselves a Constitution and that, therefore, there could be no question of a legal secession at all. There is no parallel to the Civil War here. Let us not go on magnifying things by giving examples. My Friend Sri Srinivasavaradan talked about Malaysia being formed. All those people are quarrelling. Let us not mention those things here. We have given ourselves a Constitution and we have worked it for about fifteen years. Before Independence was granted, it was stated by the British that the native Indian States would become independent. But due to the great organising capacity of Sardar Patel and also the good sense of the people, the rulers, maharajahs and rajas, all these States were brought into the Union. The Pudukkottai ruler at first said, "I have got a small kingdom. Still I want to be independent." The British Government said that paramountcy was no longer there. According to the logic of the law which was propounded by the British Government, Pudukkottai would become an independent State. When the British left India, they wanted to give trouble—one was the Hindu-Muslim trouble and the other the question of the native Indian States. The one succeeded but the other did not succeed at all. We talk of Malaysia being formed. That will go on. Let us not imitate other countries. They may be butterflies which exist for some time and then case. But our Bharat was there even before many of us were born. Long ago the Himalayas were there to defend this country. The Lord evidently anticipating the difficulties created this wall which could not be easily crossed. The geographical boundary was there long ago. What about the United States? All communities and nations are there. It is a huge solvent of nations. Russians, Frenchmen and others are there.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th August 1963]

There are also Negroes. But still the thirteen States joined together and had a Constitution. That is why even after the Civil War it was decided that the Southern States had no power legally to secede from the Union. The same is the case with the Indian States. But we did not quarrel. Now, this oath-taking is not a new idea at all. It was implicit in the Constitution. My own feeling is that they ought to have done it even then. When the Independence Act was passed by the British Parliament, our people had to frame a Constitution for India. The Constituent Assembly had a big problem before it. At that time there was no idea of any State within India claiming to be independent. Everybody thought that the integrity of India would be preserved. They thought, "We have stated that we are a sovereign democratic Republic and we, the people of India, are giving to ourselves a Constitution. Therefore, there is no question of anybody affecting the sovereignty or the integrity of India." Therefore, there is nothing revolutionary that is being mentioned now. There is nothing which will hurt anybody. Whatever anybody may do, he must respect our Constitution. But if we join together and firmly resolve that this Constitution should not be there, then it goes. It is a written Constitution. So long as that written Constitution governs the whole of India it should declare the sovereignty and integrity of this country. Of course, other forces may join together and invade this country. That is a different matter. But even in argument I am anxious that we should not impair the unity of our country at this particular juncture. Of course, political parties in India have themselves stated that at a time of crisis they should not do anything which will impair the unity of the country. That is good for the preservation of the sovereignty of India. Let us not be giving examples of separate States. I do not want to elaborate more upon this aspect.

4-50
p.m.

Then, the Constitution has declared that India is a sovereign Republic. The integrity of the country has got to be preserved. That, I take it, is the object of this amendment.

The other thing is about the oath. They have already the oath. Here in our Legislature we say that we will abide by the Constitution. Now we say that the preservation of the integrity and sovereignty of the country should be included in the oath. Sir, with due regard to the feelings of all, I should like to mention that it is only the Constitution that can keep us together politically. Otherwise, what is there? We are a secular State. Like Pakistan we cannot appeal to religion. It is not there. There cannot be unity in the name of religion. If we wish to unite in the name of any community, there are so many communities and each community may say they are five or six thousand years old and they were conquered by other people and all that. It is again going into history and history from our own point of view. Therefore, we cannot appeal to communities or to races. We cannot appeal to community, we cannot appeal to religion. But what can we appeal to? The only thing which we can appeal to is the integrity and sovereignty of the country which has been guaranteed by our

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th August 1963]

Constitution. It is the Constitution that is the symbol of our unity. So long as the Constitution exists and we owe allegiance to it, we will be united. The Constitution is the symbol of our unity and therefore it is that there should be a oath. It gives a solemnity. In the Court of Law when a witness is asked, he says it he is a believer in God: 'I swear by God. What all I say is truth and nothing but the truth'. Then he may utter lies. (Laughter.) That is a different matter. But still why have they put it that the witness should swear like that? It is not for nothing that they have put it. It is there even now. The witness may be a liar but begins by saying: I swear by God. All I say is truth and nothing but the truth'. Some such thing must be there to give a sense of feeling that he must utter the truth and nothing but the truth. If you are not a believer in God, you are asked to affirm solemnly. Why is he asked to affirm solemnly. He could be asked merely to affirm. Solemn affirmation gives the man a sort of feeling. That is why the oath has been introduced. It is merely a question of sentiment. It ought to be there. It is sentiment that governs.

Some people may have grievances. Many people have many grievances. I have also got my own grievances against the Government (Laughter) and my hon. Friend always talks of these grievances. (Interruption) Certainly. So long as there is a ruling party which is doing active work, we have to criticise. If they are lazy, we won't criticise them at all (Laughter). When the Government are evidently doing something active and want to take the country forward and shape the country according to their ideologies and if we do not approve of those ideologies, we criticise them and criticise them very strongly. I am one of those who is accused or blamed of criticising the Government. I attack the Government whenever I feel that the Government are in the wrong. That has always been so with me and with the opposition here. But on that account I do not think we can magnify our differences so much or begin to feel so much that we should say that we should go out of the country. If you step out of this country, you will all suffer like the Ceylon Tamils. Where will you go, I ask. Shri Sri Prakasa, our former Governor once asked a number of people who waved black flags before him and shouted 'Go, Go', "Where am I to go? This is my country. Where am I to go?". The demonstrators could not answer his question and nobody could. Sometimes, some people shout at members of any community asking us to 'Go'. I asked them: 'Where am I to go?'. I am born in this country. Where am I to go? There are certain things about which you cannot argue. That is also what I feel in respect of this particular matter. But I should say that this is a very sensible way of looking at the question. The Constitution has been given to us by our people, by all the representatives of our people. If you question the Constitution on that basis, I can understand. All the representatives were there. I was very alive at that time and looking into all those proceedings. No comment was made then that Madras should

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th August 1963]

not be included in the Union. Nothing of the kind. All the States unanimously joined together and gave a Constitution to themselves. It is in that Constitution some more provisions are sought to be amended. They could have done it long ago even at the time when the Constitution was framed. They could have expressed all this at that time. They did not do it and for some good reasons they want to do it now and they are doing it. It is in that way I feel that the question should be approached. It is up to any political party or any party if it feels differently to work against it. But you cannot say that the Constitution should help you. How can the Constitution help you? The Constitution will naturally say: 'Please respect me'. Therefore, there can be nothing else but that.

That is the only way and proper way to look at these things and not to confuse it with an agitation. Agitation there can be for the purpose of saying that you do not obtain justice under the present Central Government and you should have more powers. You are at liberty to say all these. For instance, we have said many times that the Planning Commission has done many wrong things and the Government have unnecessarily obeyed the Planning Commission. These are our views. I do not want to dilate on them. I have been doing it for the last ten years and more. I do not want to repeat what all I had said. I am only explaining the point. Criticising the Government is quite a different thing from the feeling that I am a citizen of India. It is not only a new India. It is an ancient India. It is our own Bharat and it has been there for a long time. A limb or a ear may be cut off, but the whole man is called Ramasubramanyam. A part of India might have been cut off but still we call ourselves 'India, Bharat' from Kashmir to Kanyakumari. Kashmir was one of the leading cultural centres which influenced the whole of India. Kashmir 'Shaivism' was also accepted by the South Indian people. We do not say that 'Shaivism' was introduced into South India from Kashmir. I do not say that. But we felt ourselves alike. Many of the great pandits and scholars were born in Kashmir. Many who can read Sanskrit know that many of the great authors in classical Sanskrit came from Kashmir. But, unfortunately, owing to Mohammedan rule they all became Mohammedans and therefore their loyalties became a little different and we got into all these troubles. Whether we are Muslims, whether we are Hindus or whether we are Christians, we are all Indians first, working under the same Constitution and let us therefore feel, whatever may be our grievances, whatever may be our difficulties, whatever may be our strong political views against the present Government and all that, we are all Indians. Let us not at any time entertain the feeling that we are separate from India, least of all at this particular time when the whole country from one end to the other, from the Himalayas to Cape Comorin should be feeling as one man against the real Chinese menace. The reports in the papers also indicate the

8th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

probability of a big move by the Chinese. Therefore it is that I wish to appeal to all, at this particular juncture not to exchange words or create heart-burning or any such feeling, so that the great patriotism which we have at this particular juncture is not endangered.

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்ட மன்றத் தலைவரவர்களே, அர 5.00
மியல் சட்டத்தினுடைய 16-வது விதியைத் திருத்துவது மூலமாக p.m.
வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளில் சில மாற்றத்தை
நிகழ்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முற்படுகின்ற நிலையில் அதை உறுதி
செய்ய இந்த மன்றத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதை உறுதி
செய்வதா அல்லது மறுப்பதா என்பதைத்தவிர அந்த விதியில்
மாற்றம் விளைவிக்கும் உரிமை, வாய்ப்பு இந்த மன்றத்திற்கு இல்லை
யென்பதை நான் நினைவூட்டிக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திற்கு
அரசியல் சட்டத்தினை அவசியத்தை யொட்டி திருத்துவது என்
பதை நான் மறுப்பவனல்ல. அவசியம் நேர்ந்திருக்கிறதென்பதை
குழந்தை காரணமாக, தெளிவாக அரசியல் அப்படிப்பட்ட நெருக்
கடி தோன்றிவிட்டது என்ற தெளிவான முடிவுக்கு நாட்டை ஆளு
பவர்கள் வருவாரேயானால், அதிலிருந்து சமாளித்துக்கொள்ள
அரசியல் சட்டத்தை திருத்துவாரேயானால் அதை உண்மையாகவே,
என்னைச் சேர்ந்தவர்களை எதிர்த்துக் கொண்டுவருவதாக இருந்தா
லும் நான் வரவேற்பேன். இன்றையதினம் இங்கே பேசிய எதிர்க்
கட்சியின் துணைத்தலைவரும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னாள்
பெரும் தலைவர் திரு. இராமசாமி அவர்களும் மிகத் தெளி
வாக வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். "இன்றைய குழந்தையில் இந்த
பிரச்சனையைப் பெரிதாக்கி விவாதிக்க அவசியமில்லை நெருக்கடி
முற்றி இருக்கிறது. பகைவர் நமது எல்லை வாயிலில் காத்திருக்
கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் விவாதிக்க வருவதுகிறேன்"
என்று, இப்படி வேண்டாத பிரச்சனையை நான் அதை நினைவூட்டு
வது என்னிடம் பரிதாபம் காட்ட வேண்டும் அல்லது என்
கருத்தை இந்த நேரத்தில் அருள்கூர்ந்து ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்,
அல்லது வற்புறுத்த வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் தெரிவிக்க
அல்ல. ஒரு கட்சி அரசாங்கத்திடம் மாற்றுகட்சி ஒத்துழைப்பு
நல்குகிற பொழுது, அதிலும் கழகம் திராவிட நாட்டுப் பிரச்சனையை
நிறுத்தி வைத்து விட்டு இந்தப்போர் சூழ்நிலை இருக்கும் வரை
அரசாங்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பு தருவோமென்று உறுதி தெரிவித்
துள்ள நேரத்தில் அரசாங்கம் எந்தக் காரணத்திற்காக இந்தச்
சட்டத்தைக் கொண்டுவருவோமென்று சொன்னாலும் எதிர்க்
கட்சியினர் தூங்குகிற நேரம் அல்லது அடங்குகிற சமயம் அவர்
களை அடக்கியொடுக்க இது தான் நல்ல வாய்ப்பு என்று ஆளுந்
கட்சியினர் திட்டமிட்டுச் செய்கிறார்களென்று குற்றம் சாட்ட
விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், என்னுடைய கருத்துக்கள் எவையாக
இருந்தாலும், தி.மு.க. எடுத்துச்சொல்லும் கருத்து எதுவாக
இருந்தாலும் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லும் தான் இன்றையதினம்
இந்திய குடிமகன் என்றுதான் இடம் பெற்றிருக்கிறேன். அந்த

[திரு. க. அன்பழகன்]

[8th August 1963]

உரிமை சிலருக்கு மட்டும் சொந்தம் என்று கருத இடமில்லை. இந்தியாவில் பிறந்திருக்கிற எவருக்கும் இருக்கிறதென்பதை அறிந்திருக்கின்றேன். எனக்கும் உண்டு என்று தெரிந்தவன். அந்த உரிமை இருக்கும் காரணத்தால் சில கடமைகளை ஏற்றவன். அரசியல் சட்டத்தின் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டவன். அன்றாட நடை முறையில் உள்ள சட்டங்களை அதன் வழியான நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்பவன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கிற, இந்தியக் குடிமக்களாக விருக்கிற, ஒரு சாரார் இந்தியக் குடிமக்கள் என்னும் உரிமை பெற்றவர்கள், இந்தியக் குடிமக்களாகவிருக்கும் நிலையில், அந்த உரிமையில் தங்கள் பகுதிக்கு, வட்டாரத்திற்கு, பூரணத்துவம் கிடைக்கவில்லை என்பதால், தங்கள் தனித்தன்மை அழிக்கப்படுகின்றதென்பதால், தங்கள் இனத்தின் சிறப்புக்கேற்ப, முழு வாழ்வுக்கு வழியில்லை என்பதால், தங்கள் மொழி பேசுகிற மக்கள், உரிமையை வற்புறுத்தி கேட்க இடமில்லை என்பதால், அவைகளை வற்புறுத்த ஓர் அரசியல் முறையைக் கண்டு பிடித்து, அதை ஜனநாயகத்திற்கு உட்பட்டு வற்புறுத்தினபோதிலும் தங்கள் குடும்பத்திலொருவர் மாறுபடுகிறாரென்பதால் அவரை அழிக்க இதுதான் சந்தர்ப்பமென்று கருதுவதுபோல, குடும்ப ஒற்றுமை என்று பேசிக்கொண்டே சூழ்ச்சி செய்து அவரை அழிச்சிற வகையில் ஆளும் கட்சியினர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுவேன்.

இங்குப்பேசிய எதிர் கட்சித் துணைத்தலைவர் அழகாகச் சொன்னார். இந்தியக் குடிமக்களுக்கிற காரணத்தால், இந்த அரசியல் சட்டத்தை எல்லோரும் ஏற்றிருக்கிறோமென்று. அரசியல் சட்டம், ஒரு நாட்டிற்கு ஒன்றுதான் இருக்கும் என்பதால் துணைத் தலைவர் அதை விளக்க வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். அதை ஒப்புக்கொள்ளுவோர் இந்தியாவிற்கு ஒரே அரசியல் சட்டமிருக்கிறபொழுது, அதற்கு உட்பட்டவர்களாக இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மக்களும் இருக்கிறபொழுது, அப்படிப்பட்ட அரசியல் சட்டம் அவர்களைக்கட்டுப்படுத்தி இருக்கிற பொழுது, அதிலே ஏற்படாத ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு அரசியல் சட்ட அடிப்படையில் உரிமை திருத்தத்தால், அதைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில் Sovereignty "Integration" என்னும் சொற்கள் இடம் பெறுவதால் மட்டும் கிடைத்து விடுமென்று ஆளுங்கட்சி எதிர் பார்ப்பதாகக் கூறுவதில் பொருளிக்கிறதாவென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால் 'அரசரிமை', ஒருமைப்பாடு என்னும் சொற்களை இப்போது அவர்கள் திருத்தத்தால் நிறைவேற்றுகிறார்கள்; சட்டத்தில் இடம் பெறச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இந்தச் சொற்கள் இடம்பெற்றால்தான் இந்த சொற்களை வைத்து குற்றம் சாட்டமுடியும் என்பதுதான் நோக்கம். அது இல்லாமல் நியாயமாகப் பார்த்தால் கழகத்தினரும் இந்தியகுடிமக்கள்தான். அவர்கள் இன்றைக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாகத்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தியாவின் மொத்த உரிமையைக் காக்கவும் முன்வருகிறார்கள் என்று உணர்ந்திருந்தாலும்கூட குற்றம் சாட்டுவதற்கு ஒரு பகுதி விட்டுப்போயிருக்கிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

8th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]
கிறது என்பதால் இதைச் செய்தால் அவர்கள்மீது குற்றம் சாட்டி தண்டிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் நிறைவேற்ற வாய்ப்பு அமையும் என்ற எண்ணத்தில் இதை நிறைவேற்றுகிறார்கள்.

நான் குறிப்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன், எதிர்க்கட்சியை அழிக்க அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தித்தான் அதனால்தான் அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியுமென்று ஆளும் கட்சி செய்ய முன்வருமானால், அவர்கள் இந்த நாட்டை ஆள இலாயக்குள்ளவர்கள் அல்ல. அவர்கள் தங்கள் பலவீனத்தை எண்ணிப்பார்த்தாகவேண்டும். பொதுமக்களுடைய வாக்கெடுப்பை நடத்தியதில் சில தொகுதிகளை இழந்ததற்குப் பிறகு ஒரு மாநிலத்திலுள்ள ஒரு எதிர்க்கட்சி நாளும் எளருவதைப் பல்வகையிலும் கண்டபிறகு இன்னும் சில மாநிலங்களில் நிலைபெறாமல் இருக்கிற கருத்துக்கள் வேரூன்றிவிடும் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ள போது இவைகளை அழிப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்திக் கொண்டால்தான் இன்றைக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்குமென்ற காரணத்தினால் இதிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் உண்மையாகவே தங்களுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறார்கள் என்று தான் நான் உறுதியாக எண்ணுவேன். அதுமட்டுமல்ல. எந்த எதிர்க்கட்சியாவது அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்புக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில், அவர்கள் தவறு செய்வார்களானால், வெளிநாட்டின் உறவுகொண்டோ, பக்கத்து நாட்டை தூண்டிவிட்டோ வேற்று நாட்டின் தயவை வைத்தோ நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு இடையூறு செய்யும் வகையில் சூழப்பம் உண்டாக்கும் வகையில் அதனால் நாட்டுப் பாதுகாப்பு கெட்டுவிடக்கூடுமென்ற வகையில் எவரேனும் செய்தால் அவர்களைக் கண்டிக்க அடக்க ஒடுக்க சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால் நான் மனமாற அதை வரவேற்பேன். வெளிநாட்டுத் தொடர்பு எதுவும் இல்லாத நிலையில் வெளி நாட்டு மக்கள் ஆதரவு தேடாத நிலையில் நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் தங்களுக்கு சாதகமான ஓர் அரசை விரும்புகிறார்கள், தங்களுக்குள்ள மொழி உரிமையைக் கேட்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக மொழி வழி உரிமை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டபதுகூட சரியா சரியில்லையா என்று கூட ஆலோசிக்காமல் அதற்கான அடிப்படை இயற்கையான காரணம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று ஆராய்ந்து பார்க்காமல் குற்றவாளிகள் என்று தீர்மானிப்பது உண்மையாகவே நீதிக்கு மாறுபட்டது, நியாயத்திற்கு முரணானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் பேசும்போது ஆயிரம் வேலி ஜமீன்தார் கதை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஜமீன்தாருக்கு வயது அதிகமாயிற்று, மைனர் பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். அதில் இரண்டு மைனர்கள் சொத்து உரிமை கேட்டார்கள். பங்கு போடும்படி கேட்டார்கள். அந்த சூழ்நிலையில் குழந்தைகளின் தாய் ஜமீன்தாருக்கும் குழந்தைகளுக்கும்மிடையே சமாதானம் செய்ய முயன்றாள். பிள்ளையைப் பார்த்துப் பேசும்போது, நன்றாக நடந்துகொள்ளுங்கள், ஜமீன்தார் சொத்துக்களை உங்களுக்குத் தராமல் போய்விடுவாரா, அவரா எடுத்துக்கொண்டுபோகப் போகிறார் என்றும் ஜமீன்தாரைப் பார்த்துப் பேசும்போது உங்களுக்குப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

கதையைக்கூறி அப்படி எதிர்க்கட்சியிடத்தில் கலந்து பேச வேண்டுமென்று சமரசம் காணவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தாயின் இடத்திலிருந்து சொன்னார்கள், என்று கருதுகிறேன். மைனர் பிள்ளைகளிடத்தில் தாய்க்கு ஆசை குறைந்து விடுவது கொஞ்சம் நாளாக எவர்க்குத் தெரியும். தாய்க்குக் கணவனிடத்திலுள்ள பாசம் விடாது என்பதும் அது நீண்டநாள் மரபு என்பதையும் காண்கிறோம். பிள்ளைகள் சொத்து கேட்பது சொந்தத் தந்தையிடத்தில்கூட அல்ல. ஜமீந்தார் சொத்தை நிர்வாகம் செய்பவரிடத்தில் எவ்வளவோ தவறு; அதனால் மாறுபாடு; மேலும் இன்றைய இந்திய அரசு கூட்டுக் குடும்பம், அதில் பல அண்ணன் தம்பிகள், மூன்று நான்கு தலைமுறைகளாக அந்தக் கூட்டுக் குடும்பத்தில் பாகப்பிரிவினை கேட்கிற நிலை இன்று. டாக்டர் திதம்பர நாதன் அவர்களே அப்படிப்பட்ட கூட்டுக் குடும்பத்தில் உறுப்பினராக இருந்தால் பிரிவினையுடன் வராமல் சொத்தை விட்டுவிட்டு வர மாட்டார்கள். அதிலிருந்து பிரியாமல் ஒற்றுமை தேவை என்று வற்புறுத்துவதாக இருந்தால், பெரும்பாலானவர்களின் கருத்து காரணமாக கூட்டுக்குடும்ப சூழ்நிலை நீடிக்கத்தான் வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அந்த நிலைமை நீடிப்பதைப் பார்த்து சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள் என்கூட நான் கருதமாட்டேன். ஆனால் அதில் ஒருவர் பிரிந்து செல்ல விரும்பினால் அவர்களுக்குப் பிரிந்து செல்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமற் செய்வதுடன் அப்படிச் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்குக் கூட இடமில்லை என்பது எப்படிப்பட்ட ஜனநாயகம்? எந்த வகை கருத்துரிமை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசாங்கத்தை ஆள்பவர்கள் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்தை மறந்துவிட்டு இந்த ஆட்சி நடத்த நினைக்கக் கூடாது. வெள்ளைக்கார அரசு வெளியேறவேண்டுமென்ற ஒரு காரணம் மட்டுமல்ல சுதந்திரப் போராட்டத்தின் நோக்கம். வெள்ளைக்கார ஆதிக்கம் வெளியேறுவதும், வாழ்கிற பலகோடி மக்கள் மொழி உரிமை பெற்றாக வேண்டியதும், பேச்சுரிமை, கருத்துரிமை இவைகள் உறுதிசெய்யப் படுவதும் நோக்கம் என்று சொன்னார்கள், அந்த உரிமை மொழிஉரிமை என்ற காரணத்தால் கூட முறையான சட்டக் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படாத உரிமையாக இருக்கமுடியாது என்பதை நான் மனமாற ஒப்புக்கொள்கிறேன். பேச்சுரிமை என்பது எல்லா உரிமைக்கும் அடிப்படையாக இருப்பினும் ஒரு நாட்டில் பலாத்காரத்திற்கும் கலவரத்திற்கும் இடம் தருவதாக இருக்க கூடாது. மாறாக இயற்கையான, வாழ்க்கை அடிப்படையில் தோன்றும் உரிமை உணர்ச்சியை வெளியிடுவது எப்படிச் சூற்றமாகும்? ஒருவேளை இந்திய யூனியன் அரசாங்கம் ஏற்பட்டபொழுது மாநில அரசாங்கங்களின் தனி உரிமையை மதித்து தனித்து இயங்குகிற வாய்ப்பு உள்ளது என்று கருதியிருந்தால், இன்னும் சொல்லப்போனால் மத்திய அரசினால் கையாளப்படும் பெரும்பாலான நிர்வாகங்களை மாநில அரசு நடத்தக்கூடிய விதத்தில் இந்த அரசியல் சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அந்தச் சட்டம் எந்த வகையில் அரசாங்கத்தை

8th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

அழிந்துவிடும்? அதைச் செய்தவர்கள் மிகப் பெரியவர்கள் என்ற கருத்தை எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் பதினைந்து ஆண்டு களுக்குப் பின்னர் ஏற்படக்கூடிய நிலையில் ஆலோசனை செய்யும் வாய்ப்பு யாருக்காவது அன்று இருந்ததா? எந்த மாநில உரிமை எந்த அளவு பாதிக்கக்கூடும் என்று கேட்கும் நிலை அன்று இருந்ததா? காஷ்மீர் பற்றி ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினையினை ஒட்டி அதற்கெனத் தனிப்பட்ட சலுகை அளிப்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டைப்பற்றி, ஆந்திரத்தைப்பற்றி கேரளத்தையும் கன்னடத்தையும் பற்றி மற்ற மாகாணங்களைப் பற்றி எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய நிலைமை அவற்றின் தனி இயல்புகளைக் கருதவேண்டிய அவசியமோ தூண்டுதலோ அன்று இருந்ததா? நெருப்புப் பிடித்து எரிகிற வீடு அணைக்கப்படும் நிலையில் பிறகு இருக்கிற பண்டங்களையும் கிடைத்தவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியேறுவது போன்ற சூழ்நிலையில், பரபரப்பில் அரசியல் சட்டம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் நோக்கத்திற்கு மாசு கற்பிக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தியாவில் முக்கால் பங்கு மக்கள் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட பண்பாடு நாகரிக வளப்பங்கள் இவைகளுக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தும் அளவுக்கு மத்திய அரசு ஆதிக்கம் வளரும் என்ற முன் யோசனை அன்று இல்லை. வெள்ளைக்காரர் அரசு வெளியேறினால் போதுமென்ற ஆர்வமிக் நிலைமை அன்றிருந்தது. அன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க இடம் இல்லாத அளவுக்கு பாகிஸ்தான் பிரிவினை செய்த முறையில் விளைந்த சிக்கல் மென்னியைப் பிடிப்பதாக இருந்தது. அந்தப் பிரிவினை பிரச்சனை ஏற்படாமலே சமாளித்துவிடலாமென்று இந்தியத் தலைவர்கள் பலகாலம் முயன்றார்கள். பாகிஸ்தான் கேட்ட மக்கள் வலிவுள்ள சமுதாயமாக இருந்த காரணத்தால் நாடாண்ட சமுதாயம் என்ற நினைவு அந்த வட்டாரங்களில் வலிவு பெற்றிருந்தால் வேறு எதற்காகவும் அவர்கள் உரிமையை விட்டு விட இசையாத பிறகு உத்தமர் காந்தியடிகளே அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள நேரிட்டது. பண்டித்தநேரு, வல்லபாய் படேல் போன்றவர்கள் புதுக்கோட்டை அரசரை மிரட்ட முடிந்ததே தவிர, திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் திவானாக இருந்த சர் சி. பி. ராமசாமி அய்யருங்கூட திருவாங்கூர் தனித்து நிற்கும் என்று சொல்லிய போது அவரைப் பணியவைக்கமுடிந்ததே தவிர பாகிஸ்தானுக்கு ஒப்புதல்தான் அளித்தார்கள். நான் அதைக் குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. நிலைமையை விளக்குகிறேன். அந்தப் பெரிய பிரச்சனையில் உணர்ச்சியுடன் ஈடுபட்டிருந்ததால் தமிழைப்பற்றியோ, தென்னாட்டின் தனித்தன்மையைப் பற்றியோ, மக்களின் வாழ்க்கை நிலையைப் பற்றியோ, அவர்களின் தனி உணர்ச்சிகளைப்பற்றியோ அன்றைக்கு எண்ணக்கூடிய நிலை அந்தப் பெருந் தலைவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. இந்தியாவை ஒரே உருவாக அமைத்துவிட எண்ணினார்கள். ஒரே உருப்பாக அமைத்தார்கள். நான் அரசியல் அமைப்பில் இந்தியன் என்று சொல்லிக்கொள்ள முன்வருகிறேன். இந்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பதால் இந்தியர் என்று சொல்கிறோம். பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்தில் இருந்தால் பாகிஸ்தானி என்பார்கள். மலேயாவில் வாழ்பவர் யாரும் மலேயா குடிமக்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

தான். அரசாங்கம் எதுவாக இருக்கிறதோ அந்த அரசாங்கத் துக்கு விசுவாசமுள்ளவன் என்று சொல்கிற காரணத்தால் யாரும் தமது தனிச்சிறப்பை இழந்துவிட மாட்டார்கள். அந்த வகையில் நாமும் இந்தியக் குடிமக்கள். அதே நேரத்தில் தமிழர் என்ற எண்ணத்தையும் துறந்துவிட முடியாது. அமைச்சர்களைக் கேட்கிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்கிறேன். நான் தமிழன் அல்ல, இந்தியன் என்று சொல்லிர்களா? முடியுமா? தத்தய் நாட்டையும் மொழியையும் எண்ணிப் பார்க்க மாட்டோம், நாங்கள் தமிழர்கள் அல்ல என்று கூற முடியுமா? அதேபோல் மற்ற மொழி பேசுகிறவர்கள் தாம் ஆந்திரர்கள் அல்ல, கன்னடியர்கள் அல்ல, வங்காளியர் அல்ல, இந்தியர்கள்தான் என்று ஒப்புக் கொள்கிறார்களா என்று பாருங்கள். தேசிய இனம் எது என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் இயற்கையிலே அமைவது மொழி அடிப்படையில் என்ற உண்மை தெளிவாகும். அதையொட்டித் தான் ஒன்றையொன்று ஒட்டியதாக, தொடர்புள்ளதாக உறவுள்ள திராவிட மொழிகளாக கலை நாகரிக பண்பாடு ஆக நிலவுகிறது என்ற கருத்து உலக வரலாற்றிலும் இடம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் தான் நாம் 'திராவிடர்' என்று கூறுவதுடன், இப்பகுதியை திராவிடநாடு என்று சொல்கிறோம்.

தமிழருக்கும் மலையாளிக்கும், தமிழருக்கும் ஆந்திரருக்கும் தமிழருக்கும் கன்னடியருக்கும் இடையிலே இருக்கிற வேற்றுமை என்பது தமிழ் மொழி நாளடைவில் பிரிந்து வளர்ந்த காரணத்தால், மொழியிலே ஏற்பட்ட சிறு மாற்றத்தாலேயே தவிர வேறு காரணத்தால் அல்ல. அந்த அடிப்படையில் தென்னாட்டவர் எல்லோரும் தமிழ்வழி வந்தவர்களாகையால் திராவிடர்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்கிறோம்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா?

திரு. க. அன்பழகன்: அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்று கேட்கிற நண்பர்களுக்கு சொல்லுவேன், அங்கே இருக்கிறவர் மொழி அரலாற்றைப்படித்தவர்கள் அறிவர். தமிழ் வழிவந்தவர் என்று வலியுறுத்தும் முறையில்தான் திராவிடர் என்ற சொல் உபயோகிக்கப்படுகிறது. மொழி வரலாறு தெரிந்தவர்கள் வரலாறு படித்தவர்கள்தான் இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள், ஏதும் அறியாதவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாதவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். தமிழர் என்பது நம் மொழியோடு பிறந்தது. திராவிடர் என்பது அந்த மொழியோடு வரலாற்றில் பிறந்தது. இந்தியர் என்பது அரசியல் அமைப்பால் பிறந்தது. எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவர் அவர்கள் இதனால் நான் வகுப்புவாதம் பேசுகிறேன் என்று ஸ்யூற வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: திராவிடர் என்று சொல்கிறபோது, திராவிடம் என்பது தேசம் தான் என்று நான் சொல்கிறேன். என் அபிப்பிராயம்—திராவிடம் என்று ஒரு நாடு இருந்தது. அதனால் திராவிடர் என்று சொல்கிறோம். அவர்கள் மங்கோலிய இனம் இல்லை.

ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: திராவிடர் என்பது யார்?

8th August 1963]

திரு. க. அன்பழகன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இடையிலே கிடைத்த விளக்கங்களுக்கு என் நன்றி. திராவிடநாடு என்ற ஹைக்கேனும் இருந்ததோ என்று சந்தேகப்பட்டவர்களுக்கு, அதை மறுப்பவர்களுக்கு திராவிடம் என்றொரு தேசம் இருந்தது என விளக்கம் கொடுத்ததற்காக மகிழ்ச்சியோடு துணைத்தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு காலத்தில் திராவிட தேசம் என்று இருந்தது, அவர்கள் திராவிடர்கள் என்று சொல்வது இயற்கை நிலையாலும் இனமுறையாலும் பொருந்தும் என்பதையும், இன்னொரு வகையில் மொழிக்குடும்பத்தால் அமைந்த பெயர் என்பதையும் நினைவுபடுகிறேன். திராவிடர் என்ற காரணத்தால் இந்தியர்களுக்கு விரோதமாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறவன் அல்ல நான். திராவிடர்கள் என்ற அந்தக் காரணத்தால் தமிழர்கள், தெலுங்கர்கள், கன்னடியர்கள், மலையாளிகள் ஆகியோர் ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்தவர்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு இன உயர்வும் தனிச் சிறப்பும் அளிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறவன் அல்ல நான். ஆனால் அதே சமயத்தில் தேசிய உணர்ச்சி என்பது அரசியல் சட்டத்தால் உண்டாக்கப் பெறுவது அல்ல. தேசிய உணர்ச்சி என்பது மொழியால்—பண்பாட்டால்—இனத்தால்—சூழ்நிலையால் உண்டாக்கப்படுவது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி நடந்தபோது இருந்த தேசிய உணர்ச்சிக்கும், இந்திய சுய ஆட்சி நடக்கிறபோது இருக்கிற உணர்ச்சிக்கும் உள்ள வேற்றுமை அதைத் தெளிவாக்கும். அதே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து பிரிந்து சென்ற பாகிஸ்தான் ஆட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு இருக்கிற உணர்ச்சிக்கும், இந்திய அரசியலில் உள்ளவர்கள் கொள்ளும் உணர்ச்சிக்கும் தமிழ் மொழிக்கு ஆபத்து வருகிற நேரத்தில், நாம் தமிழர்கள் என்று சொல்லுவதிலே இருக்கிற உணர்ச்சிக்கும்—இவைகளுக்கு எல்லாம் இருக்கிற வேற்றுமைகளை ஏற்றத்தாழ்வுகளை எண்ணிப் பார்த்தால் எளிதில் விளங்கும். இந்தியர்கள் என்று மட்டும் சொன்னால் இந்தியாவில் வாழுகிறவர்கள் எத்தனை கோடி என்ற கணக்குப் பயன்படுமோ தலை இயற்கை உணர்ச்சியை அவர்கள் உள்ளத்திலே ஊறுகிற உணர்ச்சியைக் காட்டுவதாகாது. இங்கே இருந்து ஜப்பானுக்கு போகிறவர், சீனாவுக்கே தப்பித்தவறிப் போகிறவர்—தான் இந்தியன் என்று மட்டும் சொன்னால், அவர் தன்மையைப் பற்றி பண்புகளைப் பற்றி மொழி, நாகரீகத்தைப் பற்றி யாரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ள முடியாது. அப்படிப்பட்ட தனித்தன்மைகளின் அடிப்படையில் சில உரிமைகள் கேட்கப்படுமானால் அப்படி உரிமை கேட்பதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு அரசியல் சட்டத்திலே திருத்தம் செய்து அதைத்தடுக்க முற்படுவது எப்படி நியாயம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டம் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதைத்திருத்தும் வாய்ப்பு காங்கிரஸ் கட்சிக்கே இருக்கிறது. அதை இன்னும் பலமாகத்திருத்திக்கொள்ள அவர்களுக்கு வழி இருக்கிறது. சில கட்சிகள் இருக்கக்கூடாது என்று தடை உத்தரவு போட அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இந்த வாய்ப்பும் உரிமையும் அதிகாரமும் உங்களுக்கு இருக்கிற காரணத்தாலே தான், ஆளுகட்சியை நான் வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

இந்த அதிகாரம் பெற்ற நீங்கள் இயற்கையாக இருக்கிற உணர்ச்சிகளை ஏன் தடுக்கிறீர்கள்? இயற்கை உணர்ச்சி எப்படி அழிக்கப்பட்டு விடும்? சட்டம் மட்டும் இயற்கை உணர்ச்சியைத் தடுத்து விடும் என்றால், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் காங்கிரஸ் கட்சியை சுதந்திரத்துக்காகப் போராடாமல் போராடினாலும் வெற்றிபெறாமல் அழித்திருக்க வேண்டும். அப்போது இருந்த அரசியல் அமைப்பைப்படி பாகிஸ்தான் கேட்டவர்கள் எந்த உரிமையையும் பெற முடியாமல் போயிருக்கும். ஆகையினால் சட்டத்தால் மட்டும் இயற்கை உரிமையைத் தடை செய்யும் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியாது.

இங்கே பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் மிகத் தெளிவாக தங்கள் ஆரையையும் சேர்த்துச் சொன்னார்கள்—இந்திய தேசியத் தத்துவத்தை ஊட்டவேண்டும் என்று. அது இன்னும் ஊட்டப்பட வேண்டியதுதான். அது செய்யப்படும் செயற்கை வரைம். இயற்கை வரைம் அல்ல. இந்திய அரசுக்கு நானும் கட்டுப்பட்டவன். பாதுகாப்பில் எனக்கும் கடமை உண்டு. ஆனால் முதலில் பிறப்பால் நான் தமிழன் திராவிடன். அதற்குப் பிறகுதான் இந்திய அரசியல் உரிமையில் பங்குபெறுவதால் இந்தியன் ஆகிறேன். அதை எவரும் மறுக்க முடியாது, எந்த வங்காளியும் ஆந்திரரும் மராட்டியரும் மறுக்கவும் முடியாது. அதை மறந்து விடுங்கள் என்று சொல்வது பொருளுடையதல்ல. தமிழ் மொழி இருக்கிற வரையில், அதை படித்தவர்கள் வளர்த்தவர்கள் சிலர் மறந்தாலும் கூட, அதைப் பேசுகிற சாதாரண மக்கள் இருக்கிற வரையில் தமிழர் என்ற உணர்ச்சியைத் தமிழன் இழந்துவிட மாட்டான். வங்கமொழி வாழுகிற வரையில் அந்த உணர்ச்சியை வங்காளி இழக்கமாட்டான். தெலுங்கு மொழி உணர்ச்சி காரணத்தால்தான் நெருங்கிய நண்பர்களாக, வேற்றுமை இல்லாதவர்களாக, இன்னும் சொன்னால் முன்னைய சென்னை மாநில அரசாங்கத்தில் நேரும் பொறுப்பில் ஆந்திரர்கள் இருந்தாலும், பிரிந்து போக விரும்பினார்கள். மாநில அளவுக்கு அந்த மொழிவழி உணர்ச்சியை இந்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எதனால் தமிழ்நாடு என்று நனி மாதிரியாக இருக்கிறது? ஏன் இதிலே சித்தாரும் நெல்லாரும் சேர்ந்திருக்கக்கூடாது? ஏன் மலபார் சேர்ந்திருக்கக் கூடாது? இந்த எல்லைக்கொடு போடுகிறபோது மட்டும் மொழி அடிப்படையில்லாதே போட்டார்கள். எதிர்க்கட்சி தலைவர் டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் பலமுறை கேட்டிருப்பது போல், சக்ரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரி கண்டித்துக் கூறியபோதிலும், மொழி அடிப்படையில் எழுந்த உரிமைகளை ஏற்று மாநிலங்களைப் பிரிக்க, புதிதாக உருவாக்க நீங்கள் ஏன் சம்மதித்தீர்கள்? அது தடுக்க முடியாத உணர்ச்சி, இயற்கை உணர்ச்சி. அதைத் தடுப்பவர்கள் ஆட்சியில் நிலைக்க மாட்டார்கள். அந்த உணர்ச்சியை மறைக்க முடியாது. அதை மறைத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள் சூழ்ச்சிக்காக, சதிக்காக, சுயநலத்துக்காக சதி நினைப்பில் மறைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, அந்த உணர்ச்சி மங்கி விடாது. இயற்கையான உணர்ச்சி காரணமாக பம்பாய் மாநிலத்தை.

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

மராட்டியம், குஜராத் என்று பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை அரசினர் முதலில். போராட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து பலர் அதில் ஈடுபட்டார்கள். மராத்தியம் பிரியத்தான் செய்தது. குஜராத் தனியாகப் பிரிந்தது. எதனால் அந்தப் பிரிவினை “பிரிந்த பிறகும் மத்திய அரசுக்குக் கட்டுப்படுவதிலே அவர்களுக்கு மாறுபாடில்லை. அதனால் பிரித்தோம். நீங்கள் கட்டுப்படமாட்டீர்கள், அதனால் நீங்கள் விரும்பும் பிரிவினைக்குச் சம்மதிக்க மாட்டோம். எங்களுக்கு அடிமையாக இருக்க மறுக்கிறவர்களைப் பிரிக்க சம்மதிக்க மாட்டோம்,” என்று ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கிறவர்கள் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவேன். ஒரு வட்டாரத்தினர் அடிமையாக இருப்பதா அல்லவா என்பதுகூட அல்ல பிரச்சனை. அந்தந்தக்காலத்திற்கு ஏற்ப மக்கள் எந்தந்த அளவுக்கு அடிமைத் தன்மையை ஏற்பது என்பதிலும் எது அடிமைப்படுத்துகிறதென்பதிலும் தத்தம் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள். அந்நிய ஆட்சி இருந்தபோது ஆங்கில மொழியை நம்மை அடிமைப்படுத்தும் மொழியாக எண்ணினோம். அது நீங்கிய பிறகு ஆங்கிலம் உலகப் பொது மொழி என்ற கண்ணோட்டத்தில் நோக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆதிக்கக்காரர்கள் ஆங்கிலத்தைத் திணிக்கிறார்கள் என்ற பேச்சுக்கு இன்று இடமில்லை. அதே நேரத்தில் இந்தி மொழி ஆட்சிமொழியாக வருகிறது. அதைக் கொண்டு வருகிறவர்கள், அது முழு ஆட்சிமொழி என்று, அண்மையில் அறிவித்து விட்டார்கள். இது ஆதிக்கத்தைக் காட்டுவது அல்லவா? இந்திமொழி ஆட்சிமொழி ஆகிறது 1965 ஜனவரி 26-லிருந்து. அதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு தமிழுக்கு இல்லை. மராத்தி மொழிக்கு இல்லை. பிற மாநில ஆட்சிமொழிகளுக்கு இல்லை. பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், ஆங்கிலத்திலே பேசினால் அச்சேற்றப்படுவது போன்று இந்தியில், உருது மொழியில் பேசினால் அச்சேற்றப்படும். அதே நேரத்தில் தமிழில் பேசினால் அச்சேற்றப்பட மாட்டாது. தமிழில் அச்சப்பொறி இல்லையா? தமிழில் அச்சேற்றுவதற்கு நல்லெண்ணம் பொது நோக்கம் இல்லையா? அதுபோன்று தெலுங்குக்கு கன்னடத்துக்கு மலையாளத்துக்கு இடம் இல்லை. ஆனால் உருதுக்கு மட்டும் இந்தியோடு இடம் கொடுத்தது ஏன்? ஒருவேளை பாகிஸ்தானைப் பெற்றவர்கள் ஆயிர்பேர் அவர்கள், அவர்தம் நிமாயக்காவது இடம் கொடுப்போம் என்று அவர்தம் உரிமையை மதித்து எண்ணுகிறார்களோ அல்லது அச்சம் தோன்றுகிறதோ என்று நினைவா. உருது, இந்தி ஆகிய இரண்டும் வடநாட்டு மொழிகள். வடநாட்டில் பெரும்பகுதியில் பேசப்படுகிறது, அதனால் ஏன் இவ்வளவு எப்படி டிருக்கின்றன. அந்த உரிமைத் தகுதி தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடத்துக்கு, மலையாளத்துக்கு, தென்னகத்திலே இருக்கிற எந்த மொழிக்கும் இல்லை. ஏன் அவை பாராளுமன்ற நடவடிக்கையில் உரிமையுடன் இடம் பெறவில்லை. ஏன் இந்தி மட்டும், உருது மட்டும் இடம் பெறுகிறது.

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

மேலும் எதிர்க்கட்சி துணைத்தலைவர் இந்தியா ஒன்றாகவே அமைந்தது என்பதற்குக் குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். முன் கூட்டியே இந்த அரசியல் சட்டத்தின் முன்னுரைப் பகுதியின் முதல் வரியில் India, that is, Bharat. என்று தொடங்கி இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு விளக்கம் சொன்னார் ஒரு பெரியவர்—திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார். India, that is, Bharat, that is, U. P. and M. P. என்று முன்னரே தெரிவித்திருக்கிறார். உத்திரபிரதேசமும் மத்திய பிரதேசமும்தான் இன்றைக்கு பாரதமாக இருக்கிறது. பாரதம் ஒரு பழம்பெரும் தேசம், அதிலே பாகுபாட்டுக்கு இடமில்லை என்று பாட்டிலே பாடலாம். ஆனால் இன்றுள்ள தேசிய தேத்தைப் பார்க்கிறேன். அதிலேகூட ஒற்றுமை வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிற நிலையிலும் அதிலே திராவிடம் குறிப்பாக இடம் பெற்று இருக்கிறது. வேறு பல பகுதிகள் குஜராத்த, மராத்த, வங்கம் எனப் பிரித்துச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுத்தான் இருக்கின்றன. பிரிவினை எண்ணம் எப்படி ஏற்படுகிறது என்று கேட்டால் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பல பகுதிகளில் ஒரு பகுதியினர் தங்கள் உரிமைகளைப்பற்றி எண்ணிப் பார்த்துக் கேட்பதால்தான் ஒரு பகுதியினர் அதைப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் பேச்சுரிமையைத் தடுக்க அடிப்படை உரிமையைப் பற்றிய சட்டமே திருத்தப்படுகிறது. ஆனால் இந்தியா இந்தி மொழி ஆட்சி மொழியாக்கப்படுகிறது. அப்போதும் பிற மொழிகளுக்கு அந்த உரிமை இல்லாமல் இருக்கும். இந்தி மொழிகாரர்களுக்கு ஆட்சி செல்வாக்கு இருக்கிறபடியால் நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஒரு மொழியை ஆட்சி மொழியாக்கி அதனால் இந்திய மக்களுக்கிடையில் discrimination செய்யும் முறையில், அந்த மொழி பேசாதவர்களுக்கு பல இடையூறுகளை உண்டு பண்ணுகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு சமயம் அல்லது ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒரு வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு உரிமைகளில் வேற்றுமை ஏற்படக்கூடாது என்ற அளவுக்கு discrimination பாரபட்சம் கூடாது என்பது இடம் பெற்றுள்ளது. இந்திமொழி ஆட்சிமொழியாகிறபோது discrimination பாரபட்சம் ஏற்படுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இன்றைக்கு இந்தியாவுக்கு ஒற்றுமை தேவை. அதற்காக அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம். ஒற்றுமைக்கு உடன்பட்டு வராதவர்களைத் தண்டிக்க சட்டம் இயற்றப்போகிறோம் என்கிறார்கள். வேறு மன்றத்தில் பேசியவர்கள் சிலர் இப்படிப் பிரிவினை, பேசுகிறவர்களுக்கு தூக்கு உண்டனை கொடுக்க சட்டம் இடம் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆயுள் தண்டனை விதிக்கலாம் என்றும் கூறியுள்ளனர். இவர்கள் வெற்றிபெற்று சட்டமன்றத்திற்கு வந்தால் அவர்களை நீக்க அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியுள்ளனர். அப்படியானால் என்ன பொருள்? “மக்கள் இவர்களைத்தான் ஆதரிப்பார்கள், சட்ட மன்றத்திற்கு வருவார்கள். எங்களை ஆட்சியில் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஒரு சட்டம் தேவை, என்று கேட்கிற அளவுக்கு இன்றைக்குக் குளிர் ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்பதால்தான் இப்படி பிரிவினைக் கேட்கிறவர்களை அழிப்பதானால் அழித்தால், எத்தனை

8th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

பேரை அழிக்க முடியும்? எத்தனை பேரை சிறைச்சாலைக்கு அனுப்ப முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்கட்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அதைச் சார்ந்தவர்களை ஒரு நாளில் கூட அதிகார பலத்தால் அழிக்கலாம். விருப்பம் போல் அழித்து விடுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை காப்பாற்றுவதற்காகவே கழகத்தினர் சார்பில் இதைக் கூறவில்லை நான்.

கே. ராஜாராம்: மற்றொரு சபையில் நடத்தவைப்பற்றி இங்கே இல்லாதவர்கள் பேசியதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய தில்லை.

திரு. க. அன்பழகன்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் யோசனைக்கு என் நன்றி. அந்த அளவுக்கு ஒரு எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையில் வளர்ந்து இடம் பெற்றிருக்கிற ஒரு கட்சியை அழிப்பது தான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமே தவிர வேறு அல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஒற்றுமையிலே நோக்கம் இருந்து, அது கெட்டுவிடக்கூடாது. ஆர்வம் இருந்தால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அதே நேரத்தில் இந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக்கும் சட்டத்தையும் என் கொண்டு வந்தார்கள்? ஒற்றுமையைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று? காப்பாற்ற உண்மையில் முடியுமா? காப்பாற்றுவார்களா? ஒத்துழைக்கிறவர்கள், துணை நிற்கிறவர்களை எல்லாம் கூட தமக்கு எதிரிகளாக்கும் இந்தத் திணிப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். இந்தி மொழியை ஆட்சி மொழியாக்குவோம், பிரிவினை கேட்கிறவர்களை தண்டிப்போம் என்று ஒரே சமயத்தில் சட்டம் கொண்டு வரும் ஆளுங்கட்சியினர் இந்தியை திணிக்க இருக்கிறோம், இவர்கள் எதிர்ப்புக் குரல் நாட்டு மக்களுக்குக் கேட்கக்கூடாது என்று கருதிச் செய்யும் அக்கிரமமாகும். எத்தனையோ உதாரணங்கள் சொல்லிப் பேசி இருக்கிறார்கள். எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது. தொட்டிலில் கிடக்கும் குழந்தை அலறி அழுகிறது. பெற்றெடுத்த தாய் கள்ளக் காதலனிடம் கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளால் குழந்தையின் அழுகையைத் தாங்க முடியவில்லை. வெறுப்படைந்து ஆத்திரப்படுகிறாள். குழந்தைக்கு பால் புகட்டுவதற்கு பதில் அதன் பசிக் கொடுமையையும் எண்ணுது குழந்தை சத்தம் தொல்லையாவது, அது அழுவதனால்தானே என்று குரல் வளையையே நெறித்துக் கொன்றுவிடுகிறாள். இப்படியும் ஒரு கதை உண்டு. பண்புள்ளவர்கள் இதை எண்ணவும் கூசுவர்; நல்ல இடத்தில் நடைபெறுது. அதைப்போலத்தான் ஜனநாயகம் தொட்டிலில் தூங்கும் குழந்தையைப் போல அரசியல் சட்டத்தில் தூங்குகிறது. அந்தக் குழந்தை பசியால் அலறுவதைப்போல் பிரிவினை கேட்கிறவர்கள் உரிமைக்கு அலறுகிறார்கள். பெற்றெடுத்த தாயைப் போலத்தான் நாட்டை ஆளும் கட்சியின் நிலை இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவது மூலம் ஜனநாயகக் குழந்தையின் குரல் வளையை நெறிக்கும் காரியத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறது.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: கள்ளக்காதலன் யார்?

[8th August 1963]

திரு. க. அன்பழகன் : கள்ளக்காதலன் யார் என்று கேட்கிறார்கள். அங்கத்தினர், உதாரணத்தை பூரணமாக எடுத்துக் கொள்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல, அவசியமும்மில்லை. ஆனால் உதாரணம் கூறிய காரணத்தால், நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுங்கட்சியின் கள்ளக்காதலன் அதிகாரப் பேராசை என்பதாகும். பதவி ஆசையில் உள்ள வெறி காரணமாக, எப்படியாவது ஆட்சிப் பீடத்தில் நீடிக்க வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க் கட்சியின் குரல்வளையை நெறிக்கப் பார்க்கிறார்கள். முடிந்தால் செய்யட்டும். குழந்தை போனால் கூட பழி போகாது என்பதால் நான் கவலைப்படமாட்டேன். இந்த படுபாதகச் செயல் வரலாற்றில் இடம் பெறும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. டி. பி. ஸ்ரீனிவாசவரதன் : சரியான தாயாக இருந்தால் அப்படிச் செய்ய மாட்டாள்.

திரு. க. அன்பழகன் : ஆம் அது ஆளும் கட்சியைத்தான் குறிக்கிறது.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கள்ளக்காதல் என்ற பழக்கம் ஆங்கில ஆட்சியின் பக்கத்தில் இருந்து செய்ததால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது என்று நம்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : அவர்களிடமிருந்து தயவினால் ஆட்சியைப் பெற்றவர்கள்; தமது உரிமையால் எது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்.

அடுத்து அரசியல் சட்டத்தின் துணைகொண்டு இப்படிப்பட்ட தொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட நல்ல அரசியலும் காலத்தால் மாறத்தக்கது. எப்படிப்பட்ட அரசியலும், நல்ல அரசியலும், காலத்தால் மாறித்தான் திரும்பும். ஒரே வகையாக, ஒரே அமைப்பாக, நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்து நிற்க முடியாது. அமெரிக்காவில் தடைபெற்ற உள் நாட்டு யுத்தம் பற்றியும், பிறகு குடியரசுத் தந்தையாக விளங்கிய ஆப்ரஹாம் லிங்கன் பிரிந்து போகக்கூடாதென்று சொன்னது பற்றியும் பலர் தெரிவித்தார்கள். அமெரிக்க வரலாற்றில் ஒரு சிறு பகுதி எனக்கும் தெரியும். அவர்கள் சூழ்நிலை அப்படிப்பட்டது. அப்பொழுது பல்வேறு மொழி பேசும் தனி இனத்தவர் அமெரிக்காவின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் இல்லை. அப்படி இருந்தவர்களில் நீக்ரோக்கள் ஒரு பகுதி. மற்றொருசாரார் சிகப்பு இந்தியர். அவர்களுள் நீக்ரோ அடிமைகள் உரிமையைப் பாதுகாக்கும் கடமை லிங்கனுக்கு ஏற்பட்டது. நீதி, நியாயம் ஆபிரகாம் லிங்கன் பக்கம் இருந்தது. அந்த நிலையில், எந்த ராஜ்யத்திலும் அடிமை முறை இல்லாமல் ஒழிக்க; பெரும்பகுதி ஒரே இனமக்களின் அரசுகளை இணைத்து, அவை பிரிந்து சென்று அநீதியில் ஈடுபட்டாமல் தடுக்க—அவர் பிரிவினைக்கு இடமில்லை என்று அறிவித்தார். ஆனால் இங்குள்ள நிலை வேறு என்பதை எல்லோரும் அறிவர்.

மற்றும் பலர் இங்கே பேசுகையில் பாரத தேசம் பழம்பெரும் தேசமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால்

8th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

மிகப்பழைய தேசமாக பாரதம் இருக்கலாம். அதிலே திராவிடம் என்றும் சேர்ந்திருக்கவில்லை. அசோகன் படைகொண்டு வந்து, கலிங்கம் வென்றான் என்று சொன்னாலும் தென்னாட்டிற்கு வரவில்லை என்று சொல்லுகிற பொழுது அசோகனின் வீரத்தை அல்லது அவன் மேற்கொண்ட அகிம்சையைத் தாழ்த்துவதாக எண்ணக்கூடாது. அந்த நிலையில், அவர்கள் அசோகன் மேற்கொண்ட அகிம்சா தர்மத்தை மறக்கவில்லை. ஆனால் அப்படிப்பட்ட பெரும் சகரவர்த்திக்குக்கூட கலிங்கம் வரைதான் வரவேண்டும், வெல்ல வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி இருந்ததே தவிர, தென்னகம் பற்றி தனிக்கருத்தும் மதிப்புந்தான் இருந்தது. போரில் வென்று, தங்கள் ஆட்சிக்குட்படுத்தும் பகுதி என்ற உணர்ச்சிக்கு இடமில்லாமல் இருந்ததற்குக் காரணம், நல்ல பண்பு, வல்லமை, நாகரிகச் சிறப்பு, தென்னகத்திற்கு இருந்ததை அந்தக் காலத்திலேயே அறிந்திருந்தனர். இன்றைக்கு, அந்த வரலாறு இருக்கும் காரணத்தால் வட நாட்டை விட தென்னாடு உயர்ந்ததென்று வாதாடவில்லை. நாங்கள் சொல்கிற பிரிவினையை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு நாளை மறு நாள் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கூடக் கேட்கவில்லை. நாங்கள் சொல்லுகிற கருத்து, இப்படிப்பட்ட பழமையோடு கூடிய உரிமைத் தொடர்பு கொண்டது இந்தியா என்று சொல்லுகிறபொழுது, அதாவது பாரத என்று பெருமையான உணர்ச்சியோடு வட திசையில் உள்ளவர்கள் சொல்ல முடிகிறதே, “பாரத” என்று சொல்லி திருப்பதியடைகிறார்களே, அது போலத் தென் இந்தியா என்று நாம் சொன்னாலும் அதாவது திராவிடம் என்று சேர்த்துச் சொல்லுவது எப்படித் தவறாகும்? அதை விட்டுவிடச் சொல்ல முடியாது. அப்படிச் சொல்லுவது நாகரிகப் பண்பாட்டை இழக்கச் சொல்வதாகும். தென்னாட்டு மக்களின் தனிப்பட்ட அடையாளங்களை சிறப்புக்களை அடியோடு கைவிடவேண்டும் என்று சொல்வதாகும். இன்றைய இந்தியாவில் தெற்கே தனி வகை சிற்பம் Architecture தனிவகை உணவு, உடை வகையிலும் அப்படியே, மக்கள் மனப்பான்மையை எடுத்துக் கொண்டாலும், தெற்கேதான் மக்கள் மன அடக்கத்தோடு, உலகத் தோடு ஒத்துப்போகும் பண்பாட்டில் வளர்ந்தவர்களாக உள்ளனர்.

திராவிட நாடு உரிமை கேட்கிறபொழுது ஆந்திர மக்களுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் கோளத்தாருக்கும் கன்னடத்தாருக்கும் கூட மொழி, மரபு, நாகரிக இன வேறுபாடுகள் உள்ளன என்று காட்டுகிறார்கள். ஆனால், இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு எவரும் பிரிந்து போகக்கூடாதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பேன். பொதுவான ஒற்றுமையை மறுப்பவன் அல்ல நான், இன்னும் உலகமே ஒன்றுபடுகிறபொழுது எந்தத் தனி அடையாளமும் முக்கியமில்லையென்று உலகம் கருதினால் அப்படிப்பட்ட தனி அடையாளங்கள் பற்றி நாங்களும் மறந்துவிடத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் உலகம் என்னைக்கும் நிலையான வேற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்தியா என்ற தனி அரசியல் அமைப்பும், அதற்கென்று தனிக்கொடி, சின்னம், ஆட்சி மொழி என்ற நிலை உள்ளது. அந்த தேசியத்தில் செல்வாக்குடன் இருப்பவர்களுக்கு

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

வாய்ப்புள்ள அமைப்பு. ஆனால் தென்னகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் உரிமையை வற்புறுத்துவது இயற்கை. அதை வேண்டுமென்றே தடை செய்கிறார்களென்று குற்றம் சாட்டத் தேவையில்லை. பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இனமாக தொடர்பு மொழிகளைக் கொண்டவர்களாக இருந்தால், அதன் விளைவு அதற்கு மாறான சிறுபான்மையோர் தமது உரிமைகளைப் முழு அளவிற்குப் பெற முடிவதில்லை.

ஐ. நா. மன்றத்தில் எவ்வளவோ நாடுகள் இருக்கின்றன. அவை ஒற்றுமைக்காக ஐ.நா. மன்றத்தில் சோவியெல்லியா என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அத்தனை சிறிய நாடுகளுடன் ஒரு திராவிட நாடு இடம் பெற்றால் என்ன தீமை விளைந்துவிடும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்குக்கூட திராவிடத்திற்குத் தனி உரிமை வேண்டுமே. பக்கத்திலிருக்கிற சிறுநாடான சிலோன் ஓரளவிற்குத்தான் இந்தியாவோடு ஒத்துப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களிடம் கூட ஒரு நாடு என்பதற்காக மரியாதை காட்ட முடிகிறது. மலேயாவும், சிங்கப்பூரும் சேர்ந்து உருவாகும் மலேயேசியாவும் இன்று புதிதாக Mapilindo என்ற பெயரில் உருவாகும் அந்தக் குட்டி நாடுகளும் இன்று இந்தியாவால் மதிக்கப்பட வேண்டிய தனித்தன்மை உடையதாகவே காணப்படுகின்றது. இவற்றைக் காட்டுவது அவை யெல்லாம் பகை நாடுகளாகவில்லை என்பதற்கும் பழகியவர்கள் எல்லாம் பகைவர்களாக மாட்டார்கள் என்பதற்குமே. திராவிட நாடு பிரியக்கூடாதென்ற கருத்து ஒரு பக்கமிருந்தாலும் வேண்டுமென்ற கருத்து ஒரு பக்கமிருந்து என்றாவது ஒரு நாள் பிரிய நேரிட்டாலும், அது இந்திய நாட்டிற்கு, இந்திய அரசிற்கு பகையாகவே இருக்கும் என்பதாகத் தவறான உணர்ச்சியை யாரும் கொள்ள வேண்டாம் எனக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால், பிரியவே பிரியாது என்று ஆளுங்கட்சியினர் கருதினால் அதற்காக வருத்தப்படவில்லை. பொது மக்கள் சம்மதிக்கவே மாட்டார்களென்றால், அவர்கள் பிரிவினைக்குச் சம்மதிக்காத வரை விரும்பாதவரை கேட்டுக் கட்டுப்படுத்த எனக்கும் எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் திராவிட நாடு பிரிந்தால் பகை உணர்ச்சியைக் கக்கும். பாகிஸ்தான் மாறுபட்டிருப்பதுபோல, என்ற கருத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அப்படியொரு நிலை ஏற்பட இடம் உள்ளது என்று எண்ணிக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட விளைவுகளைக் கற்பித்துக்கொண்டு அது காரணமாக, அங்கத்தினர் களில் சிலர் கண்டனம் தெரிவித்தபொழுது நான் உண்மையாகவே வருத்தப்பட்டேன்.

ஆளுங்கட்சியினர் பிரிவினை தான் கூடாது, ஆனால் இந்த வகையில் உரிமைகள் பங்கிடப்படும் என்று தெரிவிக்கலாம். அப்படிச் சொல்லுகிறபொழுது பல அரசுகள் கூட்டாட்சி Federation முறையில் எவ்வளவோ இடத்தில் அமைந்திருப்பதைக் கருதலாம். ஆனால் இன்றுள்ள இந்திய யூனியன் என்பது Federation கூட்டாட்சி அல்ல, Unitary சர்க்கார் ஒருமையாக்கப்

8th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

பட்ட அரசு. மாநில அரசுகள் மத்திய சர்க்கார் ஆதிக்கத் திற்கு உட்பட்டவை. மீற முடியாத நிலை. உண்மையாக, ஆளுங் கட்சியினர் யூனியன் அரசை ஏற்படுத்துகிற நேரத்தில் அவர்கள் வேறு விதமாக ஆலோசிக்க நேர்ந்திருக்குமானால் ஆராய்ந்து காண தூண்டப்பட்டிருப்பார்களேயானால் ஒரு Federation ஆக அமைத்திருக்கலாம். வேறு சில பெரும் அரசியல் தலைவர்கள் தி.மு.க. வில் இருப்பவர்களல்ல. அவர்கள் தெரிவித்திருப்பது போல இயற்கை அமைப்புக்கேற்ப Confederation ஆக அமைத்திருக்கலாம். அப்படி பகுதிகளின் உரிமைகள் சிறந்திருக்குமானால் அப்பொழுது இந்தப் பிரிவினைப் பிரச்சனை ஏற்படாதிருக்கலாம். பல தனியுரிமைகள் பகுதிகளுக்கு இருக்கும். மொத்தத்தில் இந்தியாவும் இருக்கலாம். Confederation இருந்தால், தனியுரிமைக்காக பிரிவது பற்றிப்பேசும் அவசியம் வளர்ந்து இருக்காது. இதைச் சொல்லுகிற பொழுது அப்படிப்பட்ட ஒருருவான அரசியல் சட்டத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொண்டாலும் Unitary சர்க்காரை ஏற்படுத்தியதால் பல பகுதிகட்கும் இடையூறு ஏற்படுகிறபொழுது அப்படிப்பட்ட ஆதிக்கம் செலுத்துகிறபொழுது, அதை எதிர்த்து உரிமை கேட்பவர்களைப்பார்த்து, அப்படி பேசுவதையே குற்றம் சாட்டுவோம் என்று சொல்லுவது முறை ஆகாது.

அரசியல் சட்டத்தில் பிரிவினை கேட்பவர்கள் வெற்றி பெறாமல் தடுக்க எவ்வளவு தடைகள் உண்டாக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவும் முன்னரே உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் இயல்பான உரிமையை நிலைநாட்ட இடமில்லை. அப்படியே, பிரிவினை கேட்பவர்கள் வெற்றி பெற இந்திய பாராளுமன்றத்தில் மூன்றிலே இரண்டு பங்கு ஆதரவு பெற்றுத்தான் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு பெரும்பான்மையோர் இசைவு பெற்றுத் தங்கள் கருத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியும். இன்றைக்கு கழகத்தினர் எவ்வளவு வளர்ந்தாலும் தங்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய பக்கத்து மாநிலத் தலைவர்கள் திராவிடத்தில் உள்ளவர் விரும்பிச் சம்மதித்தாலும் திராவிடத்திற்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், எந்தப் பகுதியில் வாழ்கிறார்களோ, அவர்கள் எல்லாம் சம்மதித்த பிறகும், அதை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் இன்றுள்ள அரசியல் சட்டத்தின்படி பிற பகுதியில் உள்ளவர்கள் ஆதரவு பெற வேண்டும். அப்படி இருந்தாலும் அதற்கு நாங்கள் கட்டுப்படுகிறோம் என்றால் என்ன பொருள்? அரசியல் சட்டத்திலிருக்கிற விதிகளின்படி அதற்குப்பட்டு எமது வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன பொருள்? மற்றவர்களுடைய இசைவை, ஒப்புதலை, நலனை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் இது செய்யப்படுவதாகும். இந்திய அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்கள், வேறு மாநிலத்திலுள்ளவர்கள்கூட இந்தப் பிரிவினை இயற்கையானது, நியாயமானது என்று புரிந்து கொள்ளச் செய்யும் காரணத்தால் இந்தியாவுக்கு இது கேடு அல்ல என்று கருதுகிற காரணத்தால்தான், அப்படிப்பட்ட மனப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

பான்மை பெரும்பாலோருக்கு உண்டாகும் வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால்தான் அரசியல் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர் களாக இந்த வேண்டுகோள் விடுக்கிறோம், தெரிவிக்கிறோம்.

ஒரு பகுதியில் இருக்கிற மக்கள் தங்கள் வேண்டுகோளை எடுத்துவைக்கவேண்டுமென்றால், பொதுமக்களிடத்தில் பேசாமல் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லாமல், வாதிடாமல், காரணகாரியங் களைக் காட்டாமல் சட்டமன்றத்தில் பாராளுமன்றத்தில் எப்படிக் கொண்டுவர முடியும்? சட்டமன்றத்திற்குள் வராமல், பேசாமல் நியாயமான எந்த வழியில் உண்மையை, உரிமையை விளக்க முடியும்? அது முடியாது என்று சொல்லிவிட்டால் அந்த இயக்கம் அழிந்துவிடுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதனால் மக்களிடையே எவ்வளவு குழறலும் கொந்தளிப்பும் ஏற்படு மென்று அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

உண்மையாகவே நியாயமான போராட்டங்கள் நடக்கும்போது கூட சில தவறுகள் ஏற்பட்டு அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க நேரிடும்போது பொதுமக்கள் அதற்குக் கட்டுப்பட்டால் கூட எவ்வளவு குழறலும் வேதனையும் அடைகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்திருக்கிற அரசாங்கம் தங்கள் கருத்தைக்கூட சொல்ல முடியாத அளவுக்கு மக்களைத் தடுப்பதால் எந்த அளவு கொதிப்பும் வருத்தமும் அடைவார்கள் என்பதை எண்ண வேண்டும்.

அடிப்படையான பேச்சுரிமையை அவர்கள் மதிக்கவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். பேச்சுரிமை சில குறிப்பிட்ட விதிகளுக்கு, முறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டதாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் அந்த உரிமை ஒரு வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள், அரசியல் நெறிக்கு உட்பட்டவர்கள், அரசாங்கச் சட்டத்தை மதிப்பவர்கள், தங்கள் உரிமைக்காகப் பேசுவதைத் தடுப்பது உண்மையாகவே ஒரு அரசாங்கத்திலே பேச்சு உரிமையை மதிக்கிறோம் என்று சொல் லிக் கொண்டு நிறைவேற்றக்கூடிய காரியமல்ல. அந்த உரிமை தனிப்பட்டவர்களுக்குக் காட்டும் சலுகை அல்ல. யாரோ ஒருவருக்கு முறை தவறி நடக்க அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்கப்படவில்லை. திராவிட இனத்தின் சார்பாக தமிழர் சமுதாயத்தின் சார்பாகக் கேட்கிறோம். அதேசமயத்தில் பிரிவினை வேண்டாமென்று மக்களது விருப்பத்தின்மூலம் தடுத்து நிறுத்தி விட்டால் அதை ஏற்று அந்த விருப்பத்திற்கு நான் தலை வணங்கு வேன். ஆனால் கேட்கும் உரிமையைக்கூட ஏன் தடுக்கவேண்டும்? இன அடிப்படையில் கேட்கக் காரணம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரிவினையை இன்று ஆந்திரத் தோழர்கள் மதிக்காவிட்டாலும், மற்றவர்கள் மதிக்காவிட்டாலும் தமிழ்நாடு அரசினர் எண்ணக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

இப்படி நான் சொல்லும்போது இதைக் காட்டுக்கூச்சல் என்று ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கருதலாம். காட்டுக் கூச்சலுக்குக் கூட சில இயற்கை உரிமை உண்டு. இப்படிப்பட்ட பேச்சுரிமை யின் தனிச்சிறப்பைக் குறித்து, புலப்ோறிஞர்கள் தெரிவித்திருந்

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1963]

தாலும் அதையெல்லாம் சேர்த்துத் தெரிவிக்க இன்று எனக்கு நேரமில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பேச்சுரிமை பற்றி ஒரு கருத்தை நான் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

Those great and basic rights which are recognised and guaranteed as natural rights are inherent in the status of a citizen of a free country. மற்றும், , Of that freedom one say, that the freedom of speech is the Matrix, the indispensable condition of nearly every other freedom.

என்று, இந்தப் பேச்சுரிமையைப் பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நான் இந்த அரசாங்கத்தின் குடிமகன் என்ற உரிமை பெற்ற வன். அந்த உரிமையுடன் என்னுடைய பகுதிக்குத் தனி உரிமை வேண்டுமென்ற கருத்து தோன்றுகிறது. அதைக் கூறுவதைத் தடுப்பது அடிப்படைப் பேச்சுரிமையைத் தடுப்பதுதான். அதற் குத்தான் இந்த அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படுகிறது. அடிப்படைப் பேச்சுரிமையை அரசியல் உரிமையிலுள்ள பேச்சுரிமையை மறுத்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு நீ சத்தந்திரமாக இருக்கிறாய் என்று சொல்வது கைகளிலே விலங்கைப் பூட்டிவிட்டு வாழ்வு அளிக் கிறேன் என்று இழுத்துப்போய் சிறையில் போடுவது போன்ற தாகும். மறைமுகமாக அடிப்படை உரிமையைப் பறிக்க மத்திய சர்க்கார் ஆர்வம் காட்டியிருக்கிறது. மாநில அரசாங்கத்தில் பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் இந்த எதிர்க்கட்சியின் தன்மை தெரிந்த வர்கள், இப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவையில்லை என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கலாம். இருந்தாலும் அது தனக்கு ஆட்சிக்கு வர வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காக அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக் கிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியை அழித்து ஒழித்து விடலா மென்ற ஆசையில் செய்யப்படும் இச்சட்டத்தில் எந்த மாநிலத்தில் அந்த மாதிரி எதிர் கட்சி அழிக்கப்படுகிறதோ அந்த மாநிலத்திலுள்ள ஆளும் கட்சியும் அந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப் படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதை அமைச்சர் அவர் களும் மற்றவர்களும் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கண்டித்து உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister will now reply to the debate.

SRI K. RAMADASS: I want to speak, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman I am willing to give more time for the debate on this item, if the hon. Members want it. But I am bound to obey the Chair and having been called upon to speak, . . .

MR. CHAIRMAN: If the hon. Member Sri Ramadass wants to speak he may speak.

* திரு. கே. ராமதாஸ்: கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்திய சர்க்கார் திருத்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கிற வகையில் எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்களைப் போன்று நீண்ட

[திரு. கே. ராமதாஸ்] [8th August 1963]

நேரம் பேசவில்லை என்றாலும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பேச்சிலேயே வளர்ந்து இருக்கிற ஒரு சில அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பேசியபோது, தங்களை அழிப்பதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன், பிரிவினை என்ற பேச்சை மனதில் வைத்துக் கொண்டு மக்களைச் சுரண்டுகிற கூட்டத்திலிருந்து மக்களைக் காப்பதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று. பிரிவினை என்ற பேச்சை மக்களிடத்தில் பேசலாமா கூடாது என்று யோசிக்காமல் பேசியே காலத்தைக் கழித்து மக்களை ஏமாற்றுகிற கூட்டத்திலிருந்து மக்களைக் காப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. அதற்காகத் தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அங்கத்தினர் பேசியபோது திராவிட இனம், திராவிட நாடு பிரிவினை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மொழியால் வேறுபட்டிருந்தாலும் இனத்தால் ஒன்றுபட்டவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மொழியால் வேறுபட்டிருக்கிற தெலுங்கர்களோ அல்லது கன்னடர்களோ அல்லது மற்றவர்களோ ஒப்புக்கொள்கிறார்களோ என்று கேட்டால், அதற்கு அவர் சரியான முறையில் பதில் அளிக்க முடியவில்லை. சரித்திரம் படித்தவர்கள் அறிவும் தன்ருகப் படித்தவர்கள்தான் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் கூறுகிற திராவிடநாடு கோரிக்கையை எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் ஆந்திர மக்கள் சரித்திரம் படிக்காதவர்களா? கன்னட மக்கள் சரித்திரம் தெரியாதவர்களா? அப்படித்தான் அன்பழகன் அவர்கள் சொல்வதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள்தான் படித்தவர்கள் என்றும் மற்றவர்கள் படிக்காதவர்கள் என்றும் பேசுவது சரிதான் என்று யோசிக்க வேண்டும். இனத்தால் ஒன்றுபட்டவர்கள் என்று சொல்லும்போது, அவர்களை அழிக்கத்தான் இந்தச் சட்டம் வருகிறது என்னும்போது ஆந்திரத்தில் இதே சட்டம் நிறைவேற்றப்படும்போது ஒரு வர்க்குட எதிர்த்துப் பேசவில்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாராளுமன்றத்தில்கூட குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சி பேசும் போது ஆந்திர மக்கள் கேரள மக்கள் தமிழ் நாட்டு சார்பாக நான்கு மொழி கொண்ட நாடுகளின் சார்பாகப் பேசுகிறேன் என்று குறிப்பிட்டபோது அங்குள்ளவர்கள் ஆந்திரர்கள், கேரளர்கள் எல்லாம் எங்களைப் பற்றிப் பேசுநீங்கள் யார், அந்தத் தகுதி உங்களுக்கு எப்படி வந்தது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி இங்கே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். தெலுங்கு, கன்னட, கேரள மக்களின் சார்பில் பேச அவர்களுக்கு யார் உரிமை கொடுத்தார்கள்? பேச்சில் மயங்கிவிட்டவர்களை வைத்துக் கொண்டு பேசலாம். தனியாக ஒரு தடைச் சட்டம் வரும்போது, மூன்று தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சார்பாகப் பேசுகிறோம், எங்களை அழிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது ஏமாற்றுவதுதான். அழிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்லி மக்களின் அனுதாபத்தைப் பெறப் பார்க்கலாமே தவிர,

8th August 1963] [திரு. கே. ராமதாஸ்]

யார் யாரை அழிக்கப் பார்க்கிறார்கள்? பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமையைப் பறிக்க இந்தச் சட்டம் திருத்தப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த உரிமையை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் பிரச்சனை. பேசுவதற்கு என்றால் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம், சொல்லலாம் என்று நினைத்தால், கட்டாயமாக இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. தமிழர்கள் பண்பாட்டில் சிறந்தவர்கள். வாருங்கள் என்பதற்கும் வாய்மா என்பதற்கும் வாடா என்பதற்கும் வித்தியாசமுண்டு. அதே வித்தியாசம் தான் இதற்கும். தமிழ்நாட்டில் மட்டும் பேசப்படுகிற திராவிட நாட்டுப் பேச்சை யார் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்? ஆந்திர மக்கள் சொல்லவில்லை. தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெரும்பாலான மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? பிரிவினைப் பேச்சுக்கே இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அவர்களால்தான் நாடு காப்பாற்றப்படுவதுபோல பேசுகிற உரிமையை இழக்கத்தான் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னால், மக்களை இதன்மூலம் மயக்கி அவர்களின் அனுதாபம் பெற ஏமாற்றுவதற்குத்தான் இதைச் சொல்லலாமே தவிர எந்த உரிமை மறுக்கப்படுகிறது? இந்த நாட்டின் ரட்சகர் நேருவைப் பற்றி எவ்வளவு கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள்? அது பறிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த நாட்டின் தலைவர்கள், சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி வெற்றி பெற்றவர்கள் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தவர்களை எப்படியெல்லாம் தூற்றுகிறார்கள்? அதெல்லாம் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எத்தனை விதமான கார்ட்டினைப் போட்டு வேடிக்கையாக விநோதமாக எழுதி அட்டையில் ஒட்டி வைத்திருக்கிறீர்கள். அதற்குத் தடை போடப்பட்டிருக்கிறதா? எழுதும் உரிமை, பேசும் உரிமை போயிருக்கிறதா? ஒரு இடத்தில் நேரு ரட்சகர் என்று பேசினிட்டு மற்றொரு இடத்தில் சர்வாதிகாரி என்று பேசுகிறீர்களே. அது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? எந்த உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது? நாட்டு மக்களுக்கு நஞ்சு ஊட்டும் ஒரு வார்த்தை நாட்டு மக்கள் வெறுக்கிற ஒரு வார்த்தை. அதற்குத்தான் தடை. அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாற்பத்தி நான்கு கோடி மக்களாக நாம் ஒன்றாக வாழும்போதே, எண்ணிக்கையில் உயர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் சீனத்தார் படையெடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் சேரன் பரம்பரை, செங்குட்டுவன் பரம்பரை என்று பிரிந்து இருந்தால், நாட்டின் நிலைமை என்னவாகும் என்று யோசிக்க வேண்டும். ஒன்றுபட்ட அமைப்பு நமக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்தநாட்டு முடிவு. பேராசிரியர் ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள் சொல்லியது போல் இனம் இனமாக நாடு கேட்க ஆரம்பித்தால், எனக்குப் பின்னாலே இருக்கிற பெண்கள், ஆண்கள் எவ்வளவோ காலமாக எங்களை அடிமைகளாக வைத்திருக்கிறார்கள், பெண்கள் நாடு என்று தனியாக வேண்டும். பரம்பரையாக அல்லி ஆண்டிருக்கிறாள், பவளக் கொடி ஆண்டிருக்கிறாள், தனியாகப் பிரிய வேண்டுமென்று கிளம்பினால், நிலைமை என்ன ஆகும் என்று

5-30
p.m.

[திரு. கே. ராமதாஸ்] [8th August 1963]

யோசிக்க வேண்டும். முன்னாலே சொன்னதுபோல் ஒரு விஷய வார்த்தையைத் தடுப்பது தான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்றொன்று. இவர்கள் இங்கே தமிழ் நாட்டில் தான் பேசுகிறார்கள்—கர்நாடக, ஆந்திர, கேரள மக்களுக்காகவும் சேர்த்துப் போராடுகிறோம் என்று. சமீபத்தில் கர்நாடகத்தில், ஒரு பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் சென்று திராவிட நாடு என்ற விஷயத்தைக் கக்கியபோது ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன? கன்னட மக்கள் இந்த வார்த்தையைப் பேசாதே என்று உதைத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை, எங்களை அழிக்கத்தான் இந்தச் சட்டம் என்று பேசுவது நாட்டுமக்களை ஏமாற்றி அவர்கள் அனுதாபத்தைத் தங்கள் கட்சிக்குப் பெறுவதற்குத்தான். அடிப்படையில் நாம் தமிழர் என்று சொல்வதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதற்கு ஒரு கதையைக் குறிப்பிட்டார்கள். கதை சொல்லி, கதை போன்ற வசனம் பேசிப் பழக்கப்பட்ட தோழர், எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற உரிமை இருக்கிற காரணத்தால், ஆபாசமாகக் குறிப்பிட்டார்கள், அதற்கு பதில் சொல்ல நான் ஆசைப்படவில்லை. இந்தியாவில் இருக்கிற காரணத்தால் இந்தியன் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், பாகிஸ்தானில் இருந்தால் பாகிஸ்தானியர் என்று ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். பரம்பரையாக இருந்த தேசத்துரோக புத்தி இன்னமும் நீங்கவில்லை என்பதைத் தான் இது காட்டுகிறது. ஒருவரிடமும் உறவு வைத்துக்கொள்ள வில்லை என்று சொன்னாலும் கூட அவர்கள் எண்ணம், ஆசை எல்லாம் ஆங்கிலேயத்திலேயும் அதற்குப் பக்க பலமாக இருக்கிற பாகிஸ்தானிலேயும் இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டு, எல்லாவித உரிமைகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டு, இந்தியர்கள் என்று சொல்ல கூச்சமாக இருந்தால், இந்த விஷய வார்த்தையை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று ஏன் சட்டம் கொண்டுவரக் கூடாது? இவர்களை அழிக்கத்தான் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் என்ன பூதமா? வீராதீவீரர்களா? இவர்களை அழிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டால், மூன்று மாதம் தொடர்ந்து சிறையில் வைத்து 'சி' கிளாஸ் என்றால் அழிந்து விடுவார்கள். நேருவை, காமராசரைப் போன்று 5, 6 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து சிறையில் இருக்க முடியுமா? அழிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருந்தால், இந்த சட்டத்திருத்தமே தேவையில்லை. இந்தியர்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ளாத எவரானாலும்—நண்பர் அன்பழகன் சொன்னார்களே யாரோ கூறினார்கள் என்று அதைப் போல்—தூக்கு மேடையில் ஏற்ற வேண்டும். அல்லது அவர்கள் இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்பதுதான் என் வேண்டு கோள். இந்தியர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள மனம் இல்லாதவர்கள், தாங்கள் விரும்புகிற தேசத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு வெளியேற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

8th August 1963] [திரு. கே. ராமதாஸ்]

இதை விட அதிகமாகச் சொல்ல எனக்கு நேரம் இல்லை. இருந்தாலும் இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையை, மக்களின் நன்மையை, முன்னேற்றத்தைக் கருதி, இந்த நாடு ஒன்றாக, ஒரே இனமாக, நாம் ஒரே மக்களாக வாழ வழி செய்கிற இந்தத் திருத்தத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி சாஸ்வதி பாண்டிரங்கம்: சபைத்தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். முக்கியமாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்கிற வார்த்தைகளுக்குத்தான் நான் பதில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் காந்திய வழிபாட்டைப் புறணிச் சொன்னார்கள். உலகம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். உலக மக்கள் ஒரு குடும்பமாக இருக்க வேண்டும், அதைக் காண வேண்டும் என்று காந்தியார் நினைத்தார்கள். காந்திய வழிபாட்டில் அந்த எண்ணத்தோடுகான் நம் அரசாங்கம் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் தலைவர்கள் ஒரு உவமானத்தைச் சொன்னார்கள். நான் ஒரு கதை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். சாலமன் ராஜா காலத்தில் இரண்டு சகோதரிகள் ஆளுக்கொரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார்கள். தனக்கத்தில் புரண்டு ஒரு குழந்தை இறந்துவிட்டது. சகோதரி குழந்தையை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு தன் குழந்தை என்று வாதாடினாள். சாலமன் ராஜா மந்திரியிடம் கேட்டான் எப்படி தீர்ப்பு சொல்வது என்று. மந்திரி சொன்னார் குழந்தையை வெட்டி, ஆளுக்குப் பாதியாகக் கொடுங்கள் என்று. இளைய சகோதரி, சரி, வெட்டிக் கொடுங்கள் என்றாள். குழந்தையின் தாய், வெட்டாதீர்கள், யாரிடத்தில் இருந்தாலும் இருக்கட்டும் என்று சொன்னாள். கஷ்டப்பட்டு பெற்றெடுத்த தாய் யார் என்பதை அரசன் கண்டுகொண்டு தீர்ப்புக் கூறி, பிரிவினை கேட்டானே, அவளுக்கு தண்டனை கொடுத்தான். பல கஷ்டங்கள், இன்னல்கள் பட்டு கிடைத்தது சதந்திரம். இந்திய தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டைக் கண்டுதான் உலகம் அஞ்சுகிறது. நேருவின் தலைமையை வரவேற்கிறது என்றால் ஒற்றுமை என்ற சக்தி இந்திய நாட்டிலே இருக்கிற காரணத்தால் தான். பல கட்சிகள், ஜாதிகள், மதங்கள் இருந்தாலும், 15 ஆண்டுகளாக ஒரே தலைவனை வைத்துக்கொண்டு காந்திய வழிபாட்டில் நடக்கிற நம் அரசாங்கத்தைப் பார்த்து உலகம் அதிசயப்படுகிறது. தமிழ் நாடு, தமிழ் பண்பாடு என்றால் வெடிகர்ப்படுகிறேன், துக்கப்படுகிறேன். தமிழ் இனமாக இருந்தால், பெண்களை உவமானமாக வைத்துப் பேச மாட்டார்கள். மேடையில் பேசுகிறார்கள். மேடையில் நான் ஒரு கட்டியைப் பற்றியும் பேச மாட்டேன். உள்ளத்திலே இருக்கிற ஆத்மீக சக்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் நோக்கம். இங்கே அன்புமிக்க சகோதரர் சொல்லுகிறார்—காதலன் வந்தானும் காதலி இன்பத்துக்கு குழந்தை இடையூராயிருக்கிறதென்று குழந்தை கழுத்தில் கை வைத்து கொன்றான் என்று. இது தமிழர் பண்பாட்டு

[திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம்] [8th August 1963]

க்கு உகந்ததா, உபமானமா என்று கேட்கிறேன். பெண்கள் இனத்தை அவ்வளவு கேவலப்படுத்துவதா? ஆண்கள் கள்ளக்காதலிக்குப் போனார்கள் என்று சொல்லலாம். எந்தப் பெண்மணி அப்படிச் செய்தாள்? மேடையில் பேசலாம், பொதுமக்களும் கை தட்டலாம். அறிவிற்சிறந்த மக்கள் இருக்கும் இந்த சட்டசபையில் பேசுவதா? தமிழ் நாட்டில் பிறந்த பட்டதாரி ஒருவருடைய அந்தச் சொல்லைக் கேட்டு என் உள்ளம் துடிக்கிறது. திருவள்ளூர், வாசகி பிறந்து இருந்த நாட்டில் அந்தமாதிரிச் சொல்லலாமா? மறந்து பேசி விட்டார்கள். பேசும்போது ஜாக்கிரதையாகப் பேசவேண்டும். அழகாகப் பேசலாம். பிறர் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தும்படி பேசுவது பேச்சுநறினைக் காட்டாது. என் கட்சி அழியுமா என்கிறார்கள். இந்தமாதிரிப் பேசினால் கட்டாயம் அழிந்தே தீரும். பரம்பரை சரித்திரம் நான் சொல்லுகிறேன். சீதையின் கண்ணீரால் இராவணன் அழிந்தான். அதே விதமாக பாஞ்சாலி கண்ணீர் விடும்படி செய்த துரியோதனன் அழிந்தான். கற்புடைய பெண்டிர் கண்ணீர் விழுந்து பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் அழிந்தது. இந்த நாட்டில் பெண்கள் உள்ள வரையில் பிரிவினை எண்ணத்தை, அந்த நச்சுத் தீயை குழந்தை உள்ளத்தில் உண்டாக்குவதை அழிந்தே தீருவோம். பாடுபட்டுக் கொண்டுவந்த சுதந்திரத்தைக் காந்தே தீருவோம். ஒரே சமயத்தில் இரண்டு குழந்தைகளை பவி கொடுத்தவன் நான். எதற்காக? உலகம் ஒன்று படவேண்டும். நம் நாட்டு மக்கள் எல்லாம் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும், இந்திய நாட்டு மக்கள் உலகத்துக்கு வழி காட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தேன். ஒருவர் மனம் புண்படச் சொல்லமாட்டேன். சொல்லவே மனம் இஷ்டப்படாது. இப்போது தமிழ்நாடே உலகத்துக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே மற்ற நாடுகளுக்கு வழி காட்டியாக இருப்பதைப்பற்றி மற்ற மாகாணங்கள் சொல்கிறபோது நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

6-00 p.m. தமிழ் நாட்டாரை வழிகாட்டியாகச் சொல்லுகிறபொழுது, நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். மற்ற மாநிலத்திற்கு எந்தக் குறை இருந்தாலும் வழிகாட்டியாக தமிழகமிருக்கிறது என்று சொல்லுகிற பொழுது பெருமைப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் பிரிவினை சக்தியைக் குழந்தையுள்ளத்தில் நினைக்கும் சக்தியைக் காண்கிறோம். அதற்காக வெட்கப்படுகிறேன். உள்ளத்தை மாற்றும் சக்தி வராதா என்று பிரார்த்தனை செய்கிறேன். அந்த சக்தி வேண்டும். ஆனால், காதல் கதைகளை உதாரணமாகக் காட்டிப் பேசுகிற நிலையை இன்றுடன் விட்டுவிட வேண்டும். எங்கள் கட்சியை அழிக்க முடியாது. எப்படியும் அழிக்க முடியாது, பெண்ணின் கண்ணீரைச் சிந்துகிற அளவிற்குப் பேசுகிற எண்ணத்தைவிட்டு குழந்தைகளுக்குத் தாய் சக்தியை வளர்த்து விடவேண்டும். தாயன்பு வேண்டுமென்று திரு. சிதம்பரநாதன் சொன்னார்கள். அதை விட்டு, இந்த விதமாகப் பெண்களைப் பற்றியே பேசிப்பேசி மேடையில் சொல்லுகிறபொழுது, பின்னால்களின் உள்ளம் தீய வழியில் செல்லும்பொழுது உடலும், உள்ளமும் குன்றி, வலிவு குறைந்து தமிழகம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அடிமையாகப்

[8th August 1963] [திருமதி சரஸ்வதி பாண்டிரங்கம்]

போருமேதவிர, உயர்ந்த நிலை எய்யாது. உடல் குன்றிய தேசம் எவ்வாறு இருக்கும்? பண்டைத் தமிழகத்தை இவர்கள் காப்பாற்றுவார்களா என்று கேட்கிறேன். தமிழ் மக்கள் பரம்பரைக்கு இழுக்கு வந்தால் எப்படி தமிழ் பெண்கள் பொறுப்பார்கள்? அரசாங்கம் அல்ல. அது சட்டத்தைப் போடும். தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் முறியடிப்பார்களென்று சொல்லுகிறேன். அதற்கு விட்டுக்கொடுக்க மாட்டார்கள். ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு வழிகாட்டியாக இந்தியா இருக்கவேண்டுமென்று காந்தி நினைத்தார். அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய இந்தச் சட்டத்தை சக்தி வாய்ந்ததாக ஆக்க வேண்டும். பெண்கள் 52 சதவிகிதம். அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தால் என்னவாகும்? முடியாது. அவ்வாறல்ல. பெண்களும், ஆண்களும் கலந்துதான் இருக்க வேண்டும். தவறு சொன்னால் சும்மா விடமாட்டோம். அவர்கள் கட்சியில் இருக்கிற பெண் எங்கள் பக்கம் தான் வருவார். செய்வதற்கும் பலமுண்டு. நியாயத்திற்கும் நேர்மைக்கும் முழுமையாகக் கட்டுப்படுவோம். அவ்வாறு இருக்கிற பொழுது பிரிவினையை, அந்த எண்ணத்தை ஊட்டினால் பெரிய அபாயமிருக்கிறது. அதை ஒழித்துக்கட்டி, மக்களைக் காப்பாற்ற, நாமெல்லோரும் ஒன்று கலக்கவேண்டுமென்ற ஒருமைப்பாட்டு சக்தியை உருவாக்க உள்ளத்தை மாற்றிக்கொள்ளுங்களென்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

Mr. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 170. Notification issued with G.O. Ms. No. 3081, Industries, Labour and Co-operation, dated 6th June 1963 regarding exclusion of Life Insurance Corporation of India from the scope of the Madras Money-Lenders Act, 1957.

* 171. Notification issued with G.O. Ms. No. 1708, Food and Agriculture, dated 22nd May 1963 regarding appointment and term of office of the Secretary of the Madras State Khadi and Village Industries Board.

* 172. Notification issued with G.O. Press No. 1676, Revenue, dated 3rd May 1963 regarding amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959.

* 173. Notification issued with G.O. Ms. No. 740, Rural Development and Local Administration, dated 1st April 1963 regarding amendments to the rules relating to 'House Tax'.

[8th August 1963]

* 174. Notification issued with Memo. No. 63858-U1/62-16, Revenue, dated 21st May 1963 regarding amendment to the grant of Travelling Allowance to the Members of the Area Committee or to the Trustees Rules.

† 175. Short Review of activities of the various departments under the control of the Food and Agricultural Department for the half-year ending 30th September 1961.

* 176. Notification issued with G.O. Ms. No. 1421, Revenue, dated 10th April 1963 appointing the 8th May 1963 as the date on which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 58-A, 62, 67 and 68, shall come into force in the Tirupunikarisul-kulam inam estate, Tirunelveli district.

* Sent by post to all M.L.C.S. on 25th July 1963.

† Kept in the Legislature Library for personal by Members.

APPENDIX.

[Vide ANSWER TO STARRED QUESTION No. 16 ON PAGE 68.]

Q.—Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the profit and loss account of the Government Industrial Engineering Workshop, Madras, for the year 1960-61?

A.—The profit and loss account of the Government Industrial Engineering Workshop, Madras, for the year 1960-61 is annexed.

ANNEXURE.

GOVERNMENT INDUSTRIAL ENGINEERING WORKSHOP, MADRAS-21.

MANUFACTURE, TRADING AND PROFIT AND LOSS ACCOUNT FOR THE YEAR ENDING 31st MARCH 1961.

Dr.	Materials. RS. NP.	Labour. RS. NP.	Total. RS. NP.	Cr. RS. NP.
Work in progress at commencement of the year.	3,631 09	3,893 65	7,524 74	2,29,886 36
Add production	85,611 45	67,653 62	1,53,265 07	1,686 36
Less work-in-progress at the close of the year.	89,242 54 31,180 86	71,547 27 10,747 98	1,60,789 81 41,928 84	978 14
Workshop maintenance	58,061 68	60,799 29	1,18,860 97	4,684 74
Salaries and allowances			4,459 27	
Wages of menials			39,783 82	
Electricity charges			4,907 84	
Rents, rates and taxes			7,327 66	
Telephone charges			1,833 18	
Boiler inspection charges			411 20	
			60 00	
				12,049 08
				6,139 98
				138 87
				2,55,564 53

APPENDIX.

[8th August 1963]

MANUFACTURE, TRADING AND PROFIT AND LOSS ACCOUNT FOR THE YEAR ENDING 31ST MARCH 1961—cont.

Dr.

Cr.
RS. NP.

	Materials. RS. NP.	Labour. RS. NP.	Total. RS. NP.
Leave salary and pension contribution	..	..	7,217 32
Printing and stationery	..	..	1,121 33
Supervision charges	..	..	2,918 00
Secretariat charges	..	..	753 00
Audit fees including central audit	..	..	2,634 83
Service postage and telegrams	..	..	503 09
Less due to revaluation of loose tools	..	..	1,160 33
Insurance	..	..	711 71
Miscellaneous expenditure	..	..	313 79
Lorry expenses	..	..	1,244 03
Freight and cartage	..	..	48 30
Travelling expenses	..	..	181 60
Contribution to C.P.F.	..	..	1,644 00
Gratuity to workmen	..	..	2,669 75
Depreciation on—			
Buildings	1,978 14	..	..
Plant and machinery	21,428 65	..	..
Furniture and fittings	281 11	..	..
Water-supply installation	61 89	..	..
Condemned loose tools	..	23,749 79	..
Books and publications	..	1,046 68	..
Interest on capital	..	147 75	..
To net profit	..	17,616 55	..
		12,237 84	..
		2,55,564 53	..

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 9th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the Clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Anti-Blackmarketing work

* 17 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to appoint officers from Police Department for Anti-Blackmarketing work in the State ; and

(b) if so, the mode of selection?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Inspectors of Police.

* 18 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any classification in the cadre of Inspectors of Police ;

(b) the basis of this classification ; and

(c) the method of promotion adopted for them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) Annually, Superintendents of Police in each Range meet together and submit their recommendations for inclusion of names in the list of Sub-Inspectors fit for promotion to the rank of Inspectors. The State Board consisting of all the Deputy Inspectors-General and the Commissioner of Police examines their recommendations and submits its recommendations to the Inspector-General. After the Inspector-General's approval, the names of Sub-Inspectors are included in the list of Sub-Inspectors fit for promotion to the rank of Inspectors.

SRI L. S. KARAYALAR : Is there absolutely no classification as regards Inspectors at all?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, there is no such classification.

[9th August 1963]

Marriage agreements

* 19 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that mere agreements to live as man and wife are registered in the offices of Sub-Registrars ; and

(b) if so, whether there is any proposal to ban registration of such marriage agreements?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) No.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒப்பந்தம் பதிவு செய்வதன் காரணமாக சமுதாயத்தில் ஒழுக்கக் குறைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்று கருத இடம் இருக்கிறதா? அப்படி ஏதேனும் நிலைமை இருக்குமானால், அது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப் படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு பதிவு செய்வதற்கு அனுமதிப்பதால் ஒழுக்கக்குறைவுகள் ஏற்படலாம், செய்யாமல் இருந்தாலும் ஒழுக்கக்குறைவுகள் ஏற்படலாம். பதிவு செய்வதைப் பொறுத்தவரையில், ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் சட்டம் 35-வது செக்ஷன்படி இரண்டுபேர் வந்து பதிவு செய்யவேண்டுமென்றால் தடுப்பதற்கில்லை.

Rate of increment

* 20 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the rate of increment in the second slab in the pay scale for lower division clerks and secondary grade teachers; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) The question does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that only in these two cases in the second slab, the increment goes on a descending scale?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : All these aspects were examined by the Pay Commission and decisions have been taken after a thorough examination of the question. I shall illustrate my point. If the rate of increment in the second slab, namely, Rs. 3, is further increased, probably to Rs. 5, the number of years to reach the maximum will be much reduced, that is, 11 years, which is not desirable. In the old scale also, the rate of increment was higher in the initial stages and lower in the later stages.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Was not the Pay Commission asked to rectify these anomalies, and has not the Pay Commission said that the greater the age of the Government servant, the more are his needs and the responsibilities, and, therefore, the greater must be the rate of increment in his later life?

[9th August 1963]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : They have stated that they had gone into all these aspects of the question and taken decisions.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Can the Government give any instance of any subordinate other than those in these two classes in whose case the rate of increment in the later stage is on a descending scale?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I have no information.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு வகை ஆசிரியர் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள், வயது அதிகமான பின்னரும் அதே பணியில் தொடர் வேண்டியிருப்பதால் ஆண்டுதோறும் பெறுகிற அதிகப்படும் ஊதிய உயர்வு குறைந்த அளவாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஊக்கம் குன்றி கடமையில் தவற இடம் ஏற்படாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், சம்பள உயர்வு இல்லாத காரணத்தால், ஊக்கம் குறையும் என்று நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Am I to understand, Sir, that the Pay Commission has put that figure and the Government do not have any power to rectify that anomaly?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not a question of Government not having any power to rectify any anomaly. The Pay Commission went into all these aspects, and the Government also have examined this question.

Nightsoil collections

* 21 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the private Arts College in Meenambakkam that nightsoil collection is being dumped behind the college and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :

(a) Yes.

(b) The Army authorities have been addressed in the matter.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know whether the Government are aware that this has been going on for the past two years and more and the College authorities have been representing to the cantonment authorities that it should be removed, and yet it has not been removed?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the college authorities are only reporting it to the cantonment authorities and not to the Government.

MR. CHAIRMAN : Quite right.

[9th August 1963]

Madras Dairy and Milk Project

* 22 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the profit and loss account of the Madras Dairy and Milk Project for the year 1961-62?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The attention of the hon. Member is invited to pages 29-30 of the "Supplement to the Detailed Budget Estimate for 1963-64—Government Commercial Undertakings".

Tuticorin as Taluk Headquarters

* 23 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make Tuticorin as Taluk Headquarters ; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : தலைவர் அவர்களே, தூத்துக்குடிக்கு ஸ்பெஷல் ஆபிசரைப் போட்டதுபோல, திருநெல்வேலியில் உள்ளதைத் தூத்துக்குடிக்கு மாற்றினால் பெரும் உபயோககரமாக இருக்கும் என்ற உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : அதுதான் இல்லை என்று சொன்னேன்.

Lease of Government land

* 24 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a plot of land between Dental Department of the General Hospital, Madras, and M.U.C. has been given on lease to a private person for erecting a building; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The Member presumably refers to the lease of land granted in January, 1961 by the Central Government (Defence Department) to the Thomas Educational and Charitable Trust. That transaction did not relate to this Government.

(b) Does not arise.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member..]

II.—PRESENTATION OF THE ELEVENTH REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I present the Eleventh Report of the Committee on Government Assurances. In doing so, I wish to draw the attention

PRESENTATION OF THE ELEVENTH REPORT OF THE COMMITTEE ON 123 GOVERNMENT ASSURANCES.

9th August 1963] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

of the Members to certain observations made therein. I may, in the first place, thank the Hon. the Leader of the House for the co-operation he has always been giving, and thanks to his offer, a certain amount of improvement has taken place in regard to the departments submitting their replies. I still, however, regret to have to state that several of the assurances given have not been taken notice of by some of the departments. There are as many as 26 such assurances, and when I state that they date back to November 1958, I think hon. Members will agree that there is no purpose in the Committee on Government Assurances sitting to discuss these things if no action is taken thereon. The Assurances Committee has even invited the attention of the departments to the desirability of stating that they can send in interim replies, if not final replies to these assurances. In the light of these observations, it is for the consideration of the Assurance Committee whether after the lapse of a long time, it may not be desirable to inform the Members concerned that they may press the observations again and bring them to the notice of the Council. I may also suggest that the Assurances Committee may probably meet every three months and I hope this will enable the departments concerned to take a more expeditious view of their responsibility to give replies to the assurances given by Ministers to the House. I feel that if they do not take the responsibility, they are not really taking the assurances of the Ministers seriously and I would press upon the Leader of the House to bring this to the notice of the departments concerned.

III.—NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

(1) SCALES OF PAY OF THE SECONDARY GRADE TRAINED TEACHERS—cont.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : தலைவரவர்களே, இன்று இந்த 3-10 மன்றத்தின் முன்னாலிருக்கின்ற தீர்மானத்தின் மீது பேச விரும்பு P.M. கிறேன். இந்தத் தீர்மானம்—

"This House recommends to the Government that early steps be taken to improve the scales of pay of secondary grade trained teachers in the state"

என்பது நம் மாநிலத்திலுள்ள Secondary Grade Trained Teachers என்று சொல்லப்படுகிற இடைநிலை ஆசிரியர் பற்றிச் செய்து கொள்ள வேண்டிய ஆசிரியர்கள் சம்பளப்படி நிலைகள் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று இந்த அவை அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்கிறது என்பது இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கமாகும். எனக்கு முன்னால் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்த நிலைகள்விடக் கேள்விகளுக்கு அமைச்சரவர்கள் secondary grade ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பதில் சொன்னது காதில் விழுந்தது. இருந்தாலும், Pay Commission 1960-ல் செய்த சிபார்சுகள் secondary grade ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் தக்க சிபார்சல்ல வென்பது அவர்கள் கருத்து மட்டுமன்றி ஏனைய தாத்திலுள்ள ஆசிரியர்கள் கருத்தும் ஆகும்; South Indian Teachers Union கருத்தும்.

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [9th August 1963]

Secondary Grade Trained Teachers என்பவர்கள் தனியாக ஒரு மாநாடு கடலூரில் கூடி தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த Pay Commission 1960-க்கு முன்னாலிருந்த நிலைகளை மாற்றி, ஆசிரியர்களைத் தனியாகப் பிரித்து, மற்றவர்களுக்கில்லாத ஒரு பெருமையையும், கௌரவத்தையும், மரியாதையையும் சம்பள வகையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதி இந்தச் சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது என்பது வெளிப்படை. Pay Commission L.T. ஆசிரியர்களைப் பிரித்து சம்பளத் திட்டம் வகுத்து சிபார்சு செய்தபொழுது அவர்கள் முன்பு U.D.C. போல இருந்தவர்கள் தானென்பதை மனதில் வைத்து Secretariat-ல் உள்ள U.D.C. க்கு என்ன தகுதி கொடுக்கலாமென்று நிர்ணயித்ததோ அது போல செய்தது. இந்த Pay Commission அறிக்கையில் Common Categories என்று ஒரு வகை L.D.C., U.D.C. இருக்கிறார்கள். முதலில் L.T. ஆசிரியர்களின் சம்பளம் எவ்வாறென்றால் ஏறத்தாழ Common Category என்று சொல்லப்படும் U.D.C. நிலையிலிருந்தது. Secretariat U.D.C. நிலையில் அல்ல. பழைய நிலையில் School Assistants என்று சொல்லப்படுகிற ஆசிரியர்கள் 85-5-125-10-175 என்ற நிலையிலிருந்தார்கள். Common Categories என்று சொல்லப்படுகிற Secretariat காரியாலயத்தில் வேலை பார்க்கிற U.D.C. அல்லாத மற்றவர்களுக்குப்போல 80-5-110 அல்லது 80-3-125 இதோடு ஒத்த நிலையில் School Assistants என்று சொல்லப்படுகிற L.T. Assistants இருந்தார்கள். U.D.C. Common Category -இல் உள்ளவர்களுக்கு 125-5-175 என்பது தான் புதுத் திட்டத்தில் சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது; 80-5-110 என்பதில் இருந்தவர்களுக்கு, U.D.C. என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கு 125-5-175 தான் சிபார்சு செய்யப்பட்டது. ஆனால் L.T. ஆசிரியர்கள் அதற்கு முன்பு ஏறத்தாழ அவர்களை ஒத்த சம்பளம் வாங்கி வந்தாலும் Commission அந்த அளவில் வைக்கக் கூடாதென்று கருதி அவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்த நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்று 140-15-250 என்ற (Secretariat) அரசாங்கக் காரியாலயத்தில் வேலை பார்க்கும் U.D.C. -க்குச் சமமாக வைத்திருப்பதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நன்றியுடையவர்களாவார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் First Form விருந்து Third Form வரை வேலை பார்ப்பவர்கள் அல்லது 6-வது வகுப்பிலிருந்து புதிய 8-வது வகுப்பில் வேலை பார்க்கும் ஆசிரியர்களை மாத்திரம் கீழ்த்தர எழுத்தரோடு வைத்திருப்பதால் Pay Commission ஓரளவு தவறியது என்று எண்ணுமலிருக்க முடியவில்லை. இதனால் Secondary Grade ஆசிரியர்கள் தனியாக L.T. ஆசிரியர்கட்குக் கொடுத்த சலுகைகளை எங்களுக்கும் தாராளமாக அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்பதில் பொறுத்தம் இருக்கின்றது. ஏனென்றால், இந்தக் குழந்தைகளை சிறு வயது முதல் நல்ல கல்வியை கற்பித்த பிறகு தான் L.T. ஆசிரியர்கள் வசம் ஒப்படைக்கிறோம். எங்களுக்கு அதிருப்தி இல்லாமல், பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் முன்பு முறையிட்டு, மாநாடு கூட்டி, அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நினை

9th August 1963] [டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்]

ஐட்டுவதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கமாகும். Junior Deputy Inspector of Schools என்றொரு வகையுண்டு. அவர்களில் சிலர் B.A., L.T., பலர் Secondary Grade Trained ஆசிரியர்கள். Government Service -ல் இருந்தால் Junior Deputy Inspector என்று நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பழைய சம்பளம் 65-4-125. புதுத்திட்டத்தில் 125-5-175. Government Service-ல் இதே தகுதி களுடையவராய் இருந்தவர்களுக்கு 125-5-175 என்று தாராளமாக Pay Commission சிபார்சு செய்ததுபற்றிக் குறை கூற வில்லை. வரவேற்கிறோம். அவர்களும் நன்றாக வேலை பார்க்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஏறத்தாழ ஒத்த தகுதியுள்ள Secondary Grade Teachers இருக்கிறார்களே, S.S.L.C. யும் அதற்கு மேலும் pass பண்ணித் தனியாக இரண்டாண்டு பயிற்சி பெற்றவர்கட்கு ஏன் 125-5-175 என்ற நிலையாவது தரக்கூடாதென்று அரசாங்கம் மீண்டும் கவனிக்க வேண்டும். L.D.C. என்று சொல்லும் S.S.L.C. இருக்கிறார்களே, அவர்கள் தாசில்தாராகவும் முடிந்தால் Deputy Collector ஆகவும் வந்திருக்கிறார்கள், சில test களை pass செய்து ஆனால் Secondary Grade ஆசிரியர்களாக உள்ளவர்கள் அங்கேயே அப்படியே இருக்கிறார்கள். பின்னர் I.C.S. தன்னிடம் படித்த மாணவன் I.C.S. அல்லது I.A.S. என்று சொல்லும் அளவில் பெருமை கிடைத்து வருகிறதென்பது போதாதென்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் ஆசிரியர்களிடம் மதிப்பு வைத்திருக்கிறதென்பதை உணருகிறேன். இவ்வாசிரியர்களை இன்னும் கொஞ்சம் தாராளமாக (90-4-110-3-140 என்று வைக்காமல்) 125-5-175 வரை உயர்த்தலாமா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேல் increment சாதாரணமாக ஆண்டுதோறும் உயர்ந்து சம்பளம் கூடுதலாக அமைய வேண்டுமே தவிர குறையக் கூடாது. 90-4-110-3-140 Grade -இல் 110-3-140 எனப் போட்டது தப்பு. என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதை இன்னமும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். இதிலே மாத்திரம் 90-4-110-க்கு அப்புறம் 3 ரூபாய் இங்கரிமெண்ட். ஆனால், இப்பொழுது Senior Superintendent -ல் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு 180-5-200, என்பதோடு ஒரு கட்டம். மேலே 200-10-300 என்றிருக்கிறது. ஆக increment முதலில் ஒரு கட்டம் வரை 5; அடுத்த கட்டத்தில் ரூ. 10. Shroff க்கு 90-3-105, அடுத்த கட்டத்தில் 4 ரூபாய் increment 105-4-125 என அடுத்த கட்டம் போனதும் increment அதிகம் ஆகும். Rate of increment இடைப்பள்ளி ஆசிரியர்க்கு மறு கட்டத்தில் இன்னும் குறைந்து இருக்கிறது. அது பரிசீலிக்கத்தக்க முக்கியமான செய்தி என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறேன். Personal Assistant to the Chief Minister-க்குப் புதிய Grade 550-40-750—இன்னமும் போகிறது. 750-க்கு வந்தவுடனே 40 ரூபாய் increment 50-ஆக மாறுகிறது. இதுதான் முறை அதை ஏன் Pay Commission மூழுவதும் கவனத்தில் வைக்காமல் விட்டதென்று மீண்டும் ஆலோசிக்கத்தக்க பொறுப்பு வாய்ந்த கடமையாகும் என்று

[டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன்] [9th August 1963]

வற்புறுத்தி, அரசாங்கத்தினரை பரிசீலித்து விரைவில் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன். வணக்கம்.

3-20
p.m.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இது சாதாரணமாக செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு சம்பள உயர்வுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது என்று கனம் மெம்பர்கள் நினைக்கக்கூடாது. ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மக்களைப் பொறுத்தது இந்தத் தீர்மானம். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் 30,000 பேர் நம் மகாநாட்டில் இருக்கிறார்கள். 10,000 பேர் ஆரம்பப் பள்ளிகளிலும் 20,000 பேர் மத்தியதர பள்ளிகளிலும் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பத்தாயிரத்தில் இரண்டாயிரம் பேர் நிலைமை ரொம்ப பரிதாபகமானது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்துவிட்டு இரண்டு வருஷம் செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்று ஹையர்கிரேடு ஆசிரியராக இருப்பவர்கள் 90-4-110-3-140 என்று ரூபாய் 110 வந்ததும் சொர்க்க படத்தில் பாம்பு வந்ததும் இறங்குவது போல 4 ரூபாய்க்குப் பதில் 3 ரூபாயாகக் குறைவாகப் பெறுகிறார்கள். மற்றொரு பகுதி 2,000 பேர்கள் அந்த நிலைகூட கிடையாது என்று 65-1-70-2-90 என்று மாதம் ரூ. 25 அபராதம் விதிக்கப்படுகிறார்கள். நீங்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி-யும் பாஸ் செய்து செகண்டரி கிரேடும் தேறினாலும், ஹையர்கிரேடு வேகன்சி தான் இருக்கிறது என்று ரூ. 25 அபராதம் விதிக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்குக் குழந்தைகள் அதிகம் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. வீட்டிற்கு ஐந்து குழந்தைகள் இருந்தாலும் 1,50,000 பேரைப் பொறுத்தது இந்தப் பிரச்சனை என்றும், கனம் மெம்பர்கள் அவர்கள் கஷ்டத்தை உணரவேண்டுமென்றும் இத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவும் வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்குக்கும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 90 சம்பளம் ஆரம்பித்து ரூ. 4 வருஷத்திற்கு அதிகமாக ரூ. 110 வரையிலும் போய் பிறகு 3 ரூபாய் வருஷ உயர்வாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் ஏன் இதில் சிக்கிக் கொண்டோம், இந்த ஆசிரியர் தொழிலுக்கு ஏன் வந்தோம் என்று வருந்தும் நிலையில் வருட உயர்வு நான்கு ரூபாய் விரிந்து மூன்றாக இறக்கியிருக்கிறார்கள். எல்.டி. ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் கீழே உள்ளவர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் முதலில் உள்ள உயர்வையிட பின்னால் இரண்டு மடங்கு இருக்கிறது. பே கமிஷன் சிபார்சிலேயே அப்படியிருக்கிறது. மனிதன் வேலைக்குப் புகுந்து, திருமணம் செய்துகொண்டு, குடும்பமாகி, குழந்தைகள் உண்டாகி வரவர பொறுப்பு அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. அதனால் போகப்போக இங்கரி மெண்ட் என்று ஏற்கனவே வாங்குவதைவிட இரண்டு மடங்கு ஆக்கினால்தான் அவருக்கும் சரிக்கட்டிவரும், ஊக்கம் இருக்குமென்ற உண்மையின் தத்துவத்தை அனுசரித்துத்தான் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்திருக்கும்போது இந்த இரண்டுபேர் மாத்திரம்—பியூனிலிருந்து எடுத்துப்பார்த்தாலும் வருஷ உயர்வு தாழ்வாக வைக்க என்ன பாபம் செய்தார்கள்? பே

9th August 1963] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கமிஷனில் சமாதானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்.டி.சி.-க்கள் அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க்குகளாக ஐந்து வருஷத்தில் போய் விடுகிறார்கள். அதனால் வருஷ உயர்வு 4 ரூபாய் 3 ரூபாயாகி அவதிப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் இல்லை. இன்றைய தினம் இதைப் பற்றிக் கேட்டதற்கு கேள்வி நேரத்திலும் கூட கவனிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். பணம் இல்லாத குறையா அல்லது மனம் இல்லாத குறையா? கட்டாயம் மனம் இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். இன்றைக்கு அல்ல, முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன். சரித்திரப் புத்தகங்களில் விஷம் ஊட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதைக் கனையவேண்டும். நம் தேசத்தில் பெரிய தலைவர்களை, வீரர்களை உண்டுபண்ணக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு—புத்த காலத்திலும் சமாதான காலத்திலும் வீரம் மிகுந்த போர் வீரர்களைத் தயாரித்தனுப்பும் இந்த ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 90 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதே நேரத்தில் வேறு எந்த டிபார்ட்டிமெண்டிலாவது சேர்ந்திருந்தால், சொர்க்கப்பட —ஏணி மாதிரி ஏறிக்கொண்டே போவார்கள். ஆசிரியராக வந்துவிட்டால், சொர்க்கப்படத்தில் பாம்பு கட்டத்துக்கு வந்துவிட்ட மாதிரி கீழே போகவேண்டுமே. அப்படித்தான் இருக்கிறது. கனம் மெம்பர்கள் இதை உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும். 90-4-110 வாங்குகிறவர்களுக்கு நான்கை எட்டாக ஆக்காமல் மூன்று ரூபாயாக ஆக்கக் காரணம் என்ன? 1960-க்கு முன் இருந்த ஸ்கேலில் அப்படித் தான் இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பே இருந்ததுதான். 1947-லிருந்து 45-3-60-2-90 என்றிருந்தது. அப்போது மூன்று இரண்டு ஆனது போல இப்போது நான்கை மூன்றாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் யார்? எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்து எல்.டி.சி.-க்கு மேல் இரண்டு வருஷம் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள். சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நடத்தப்படுகிற போதனா முறைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களாகப் பயிற்சி பெற்றவர்கள். இந்த ஆசிரியப் பயிற்சிக்குக் கௌரவம் கிடையாதா? இந்த ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கு எல்.டி.சி.-க்குக் கொடுக்கப்படும் ரூ. 90 மட்டும் கொடுத்தால் எப்படிப்பட்ட தரமுள்ளவர்கள் அதில் வருவார்கள்? வருங்கால மக்களை தேசப்பிதா சம்பாதித்த சுதந்திரத்தை காப்பாற்றக்கூடிய வீரர்களை உருவாக்கும் ஆசிரியர்களுக்குச் செய்யும் நல்ல காரியம் இதுதானா? சர்க்காரே அவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்காவிட்டால், வேறு யார் கொடுப்பார்கள்? டாக்டர்கள் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால், இன்ஜினியர்கள் கொடுத்தால் அந்த சர்ட்டிபிகேட் செல்லும். ஆசிரியர்கள் இந்தப் பிள்ளை மேல் வகுப்புக்குப் போகலாம் என்று சொன்னால் செல்லாது. இந்தப் பரிட்சை நிலை அகல வேண்டும் முதலில். 220 நாட்கள் நான் ஒரு பிள்ளையை போதித்துப் பார்த்து அவன் மேல் வகுப்புக்குப் போக வேண்டுமென்று அனுப்பினால், அது செல்லாது. எந்தக் காலத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எடுக்கப்படுமோ, எந்தக் காலத்தில் டாக்டர்களுக்கும் இன்ஜினியர்களுக்கும் ஆதரிப்பதுபோல் மதிப்பது போல் ஆசிரியர்களுக்கும் ஆதரித்து மதித்து அவர்கள் சொல்வதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுமோ, கவனிக்குமோ அப்போது

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [9th August 1963]

தான் ஆசிரியர்களுக்கு அந்தஸ்து ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் பயிற்சியளிக்கும் மாணவர்கள்தான் தேசத்தைக் காக்கும் போர் வீரத்துடன் முழங்க முடியும். ஆசிரியர்கள் பட்டினியில், பசியில், வறுமையில் வாடி வதங்கி உட்கார்ந்திருக்கும்போது மாணவர்கள் ஆசிரியரின் சொற்களைக் கேட்பதைவிட அவர்களுடைய வாடிய முகத்தைப் பார்ப்பதில்தான், வறுமையை நினைப்பதில் தான் இருப்பார்கள். இரண்டு வருஷம் எல்.டி.சி.-க்கு மேல் சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு போதனா முறைப் பள்ளியில் பாடம் கற்றவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்கள் என்பதற்காக இதுவரையிலும் அவர்களுடைய சம்பளம் ஆரம்பிக்கும்போது மற்றவர்களுக்கு அதிக யோக்கியதாம்சம் பெற்றவர்களுக்கு ஆரம்பிப்பது போல் ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆகையால் கட்டாயம் அந்த ஸ்கேலை உயர்த்தவேண்டும். பிறகு நான்கை மூன்றாகக் குறைக்காமல் இருக்கவேண்டும். அப்படி குறைக்க அவர்கள் என்ன பாபம் செய்தார்கள். இப்பொழுதுள்ள ஸ்கேலிலேயே நான்கு என்பது எட்டு ஆனால் ரூ. 190-க்குப் போவார்கள் எல்.டி. ஆசிரியர்கள் 250 வரையில் போவார்கள். மூன்றாவது பாரம் வரை செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் அவர்கள் கற்பிக்கிறார்கள். உலகத்திலுள்ள எல்லா சப்ஜெக்டுகளையும் மூன்றாவது பாரத்தில் கற்பிக்க வேண்டிருக்கிறது. சரித்திரம், பூகோளம், ஆங்கிலம், தமிழ் எல்லா பாடங்களையும் கற்பிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு ஆதரவு காண்பிக்கவேண்டுமென்று கனம் டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கனம் மெம்பர்கள் யோசித்து கட்டாயம் இதை ஆதரித்துச் செய்வதானது அவர்கள் வருங்கால சமுதாயத்திற்கு தேசப்பிதா காந்தியடிகள் எதற்காகப் பாடுபட்டாரோ அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதாகும். முழு நேரமும் கவனித்து அவர்களை சுதந்திர புருஷர்களாக, தலைவர்களாக, வீரர்களாக வெளியனுப்பும் ஆசிரியர்களின் கோரிக்கையைக் கவனித்து அவர்களுக்கு உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், தங்க வீடும் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் குறைந்தபட்ச சம்பளமாவது 100-120 என்று ஆரம்பித்து 200 வரையிலோ அல்லது கேவலம் இப்போதிருக்கும் ஸ்கேலிலே 110-க்குப் பிறகு இருக்கும் நான்கை எட்டு ஆகச் செய்து 190-க்குப் போகவோ சர்க்கார் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் எல்லோருடைய குழந்தைகளுடைய தீர்மானமாக, வருங்கால் சமுதாயத்தினுடைய தீர்மானமாக இதை கனம் மெம்பர்கள் ஏற்று ஆதரிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, on this question nothing new remains to be said. But I would draw the earnest attention of the Government to two important points involved here. One is that a secondary grade teacher, having two years extra training on top of S.S.L.C. pass, deserves special consideration. If a graduate in Government service starts on a salary of Rs. 140, then a teacher with one year's training should be started with one advance increment. If the teacher is in the scale of Rs. 90-140, he must be started with two advance increments. A lower division

9th August 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

clerk starts in the scale of Rs. 90 to 140. But a secondary grade teacher has got to be given two advance increments by reason of his two years' extra training. This is a very reasonable demand, and this requires the earnest consideration of the Government.

The second point is that only in these two categories of employees, the second slab of increment is lower than the first slab. It is three rupees in the second slab while it is four rupees in the first slab. It was pointed out by the Hon. Minister that if the second slab increment was higher than the first slab one, then the retiring benefits would be reached much too sooner. If that is the only apprehension of the Government, I say that the whole scale can be recast so that this anomaly—unreasonable anomaly—of lower rate of increment in the second slab and higher rate in the first slab, is got over.

Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN : Sri T. P. Srinivasavaradhan will now speak. He will make a very short speech, as non-official business must be finished before 4-30.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, I would like to bring to the notice of the Hon. the Minister for Education only two points. It has already been pointed out that the increment in the second slab is lower than the increment in the first slab. No argument is needed to convince about the reasonableness of the demand for a higher increment in the later stages. It has been stated by the Hon. the Minister that originally it was so. If originally a mistake has been committed, it should not be repeated.

The second thing that I like to point out is this. At the time when we gave evidence before the Pay Commission, we said that the maximum should be reached only at the end of 20 years. Now it is 15 years. The maximum is reached sooner. But it is not a question of reaching the maximum sooner. We must see the repercussions later on. A secondary grade teacher becomes a teacher at the age of 20. At the age of 35 he gets the maximum in the scale. Then between 35 and 55, for about 20 years, the teacher has to stagnate. There is no incentive at all for him to work better. Therefore, the maximum should be reached in twenty years. By saying this I do not mean that this Rs. 90-140 should be distributed over a period of 20 years. The maximum, as has been pointed out by the hon. Member Dr. A. Chidambaramanathan, should be at least Rs. 175. The Government may readily grant this, bearing in mind that the maximum should be reached in twenty years. Again, as has been pointed out by hon. Member, the initial salary also should be something more than the present one. It may be raised to Rs. 100. The teacher has undergone training for two years. Therefore, the Government must give him the increment for two years even in the beginning. I should like to point out to the Hon. Minister that the original scale of pay of the secondary grade teacher was lower. Even the L.T. scale of pay was lower. Then it was raised. I concede that the Government have brought it on a par

3-30
p.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [9th August 1963]

போது, அதன் விளைவாகவே 157 லட்சம் ரூபாய் உடனடியாக அதிகச் செலவு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் கடைசியில் 237 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் Secondary Grade பயிற்சி பெற்றவர்கள் 38,000. எங்கே பார்த்தாலும் குக்கிராமத்தில் எல்லாம் உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆரம்பப்பள்ளிகள் எல்லாம் அமைக்கப்பட்டு விட்டன. மக்கள் அதோடு திருப்தியடையவில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் நூற்றுக்கணக்கான பள்ளிகளை அமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆயிரம் Secondary Grade Trained ஆசிரியர்கள் வருகிறார்கள் ஆண்டுதோறும் எந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு எல்லாம் சம்பளத்தை உயர்த்தினாலும் செலவு எவ்வளவு அதிகரிக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது அரசாங்கத்துக்கு. Secondary Grade ஆசிரியர்களை மட்டும் கவனித்தால் போதாது. அதைவிடக் கீழ்நிலை நடுநிலை என்று சொன்னார்கள்— ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 1,25,000 பேர்கள். இவர்களுக்கு மட்டும் உயர்த்தாமல் இருக்க முடியுமா? ஒரு ஐந்து ரூபாய் உயர்த்தினால் 75 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக ஆகவே இதுதான் அரசாங்கத்தின் சங்கடம். ஒருமுறை Pay Commission சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதை ஏற்றுக் கொண்டோம். அப்போதைக்கப்போது 2 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மீண்டும் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து எந்தெந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம், ஊதியத்தை உயர்த்தலாம் என்று கவனம் செலுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தயங்குவதற்கு அதுதான் காரணம். ஒருமுறை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்தோம். உடனடியாக உறுப்பியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. இதை கனம் அங்கத்தினர் உணர்ந்து பாராட்டி இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : Increment ஐ உயர்த்தலாமே.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுவும் Commitment தான்.

டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதன் : Pay Commission அறிக்கை வெளியிட்ட காரணத்தால் அதை ஒப்புக்கொண்ட பிறகு இதை மாற்றியமைக்கவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் முன்னாலே இருந்த கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் Pay Commission செய்த சிபார்சுகளுக்குள்ளே கூட . . .

Mr. CHAIRMAN : Is the hon. Member pressing his resolution or not?

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Whether I press or not will be evident when I conclude my remarks.

Mr. CHAIRMAN : The hon. Member cannot make a speech now. He should say whether he is pressing his resolution or not.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : In view of the statement made by the Hon. the Minister for Finance, which is not satisfactory to the teachers. I am pressing my Resolution.

9th August 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ This House recommends to the Government that early steps be taken to improve the scales of pay of the secondary grade trained teachers in the State.”

The Resolution was put and lost.

(2) HARIJAN WELFARE DEPARTMENT SCHOLARSHIPS—cont.

* திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : தலைவரவர்களே, ஹரிஜன நல இலாகாவில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கல்விச் சலுகைபற்றி வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால், ஆளுங்கட்சியில் இருக்கிற படியால், சிலகுறைபாடுகளைப் பற்றியும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் இந்த ஹரிஜன நலத்துறை இலாகாவினரால் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளச் சலுகை, மற்ற கல்விச் சலுகைகளும் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வந்தாலும் பாகுபாடு படுத்தப்படுகிறதென்பது மிகவும் வருந்தக்கூடிய காரியம். ஆதிவாசிகள் இருந்தார்கள். இந்த ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கு வந்த சிலர் மதம் மாறியதற்காக அவர்களுக்குச் சலுகைகளெல்லாம் மறுக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, அவர்கள் நன்றாக சலுகை கேட்கக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும்கூட, நல்ல வாய்ப்பிருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு உதவி கிடைப்பது இல்லை. மேலும், இந்த ஹரிஜன நல இலாகாவின் உதவியையும் நிர்வாக ஏற்றத்தாழ்வையும் நாம் பார்த்து சொல்ல விரும்பாவிட்டாலும்கூட, எங்கள் மாவட்டத்தில் உதாரணமாக முக்காணி, ஆழ்வார் திருநகரியில் நல்ல உயர்ந்த ஜாதியினர் கூட மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலிருக்கிறார்கள். அவர்களும் எங்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவ வேண்டும், எங்களையும் இந்த இலாகாவில் சேர்த்து விட்டால் எங்களுக்கு மேலும் சலுகை கிடைக்குமென்றுகூட அநேக அமைச்சர்களிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்து முறையிட்டு இருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கே தெரியும். சில அமைச்சர் கூட இந்தப்பாகுபாடு, ஏற்றத்தாழ்வில் கொண்டுவர வேண்டும்; அல்லது அவர்களின் வருவாய்க்குத் தகுந்த தரப்போல் செய்ய வேண்டுமென்பது பலர் அபிப்பிராயம். இருந்தும் நமது Constitution -ல் Art 15 (4) படி ஜாதி அல்லது மத வித்தியாச அடிப்படையில் கொடுக்கக்கூடாதென்றிருக்கிறது. இன்னும் மைசூர் போன்ற அரசாங்கத்தில் கூட கொடுக்க வேண்டாமென்றிருக்கிறது. மேலும், நமது மத்திய அரசு அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம்கூட தபால் எழுதி இருக்கிறார்கள். இந்த விதமான சலுகைகளை நாங்கள் மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விட்டோம். அவர்களின் இஷ்டத்தின் பேரில், அல்லது அவர்களின் ஒரு தீர்மானத்தின் மேல் கூட இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் கொடுக்கலாமென்று சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக மீனவ சமூகமிருக்கிறது. இதிலொரு பாகுபாடு நீடிக்கிறது. தொழில் முறையில் பார்த்தால் ஒவ்வொருவர் நிலையும், தாழ்ந்தநிலை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களும் உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. மதம் மாறிய மீனவர்களும் தெரியவில்லை. சலுகைகள் கொடுக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு வித்தியாசத்தோடு கொடுக்கப்படுகிறது. உத்தியோகத்தில்கூட வித்தியாசம் பாராட்டப்படுகிறது.

[திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர்] [9th August 1963]

இன்னமும் அநேக சலுகைகள் திடீரென்று உயர்த்தி எடுத்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒரு சமுதாயத்தை சாதாரணமாக, மிக பின்தங்கிய வகுப்பிலிருந்தவர்களை திடீரென்று பின்தங்கிய வகுப்பிற்கு மாற்றி விட்டார்கள். இப்படிச் செய்தது அந்த சமூகத்திற்கு எந்த வகையில் உயர்த்தியதென்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதில் மதம் மாறிய கிருஸ்தவர்கள் பாதிக்கப்படுவதால் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கும் முன்பு அமைச்சர்களிடம் வேண்டிக் கொள்ளுவது, இந்தத் தீர்மானத்தை மத அடிப்படையிலும் ஜாதி அடிப்படையிலும் இல்லாமல் ஏற்றத்தாழ்வு பற்றி, பொருளாதார நிலையில் பார்த்து அவர்களுக்குச் சலுகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI B. K. NALLASWAMY : Sir, nobody has seconded the resolution.

MR. CHAIRMAN : It was moved at the last meeting and seconded.

* வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் முன்னுக்குப்பின் முரணானது. இதைக் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து பார்த்தால் அது உண்மை என்று தெரியும். கனம் நண்பர் பொன்னுசாமி வில்லவராயர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானம் பொருளாதார சமுதாய நிலையில் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு, ஹரிஜன நலத்துறை படிப்பு உதவித்தொகை வழங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறது. நான் நினைக்கிறேன். ஜாதி, வகுப்பு நிலையைப் பரிசீலிக்காமல் பொருளாதார நிலையில் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு இதை அளிக்கவேண்டுமென்று அவர் எண்ணியிருக்கிறார் என்று. இங்கே சமூக நிலையில் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவித்தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார். அப்படியானால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் இந்த உதவித் தொகையை இப்போதும் கொடுத்துக்கொண்டே நானிருக்கிறது. Socially backward என்றால் ஜாதிமுறையினால் பிற்பட்டவர்கள் என்றுதான் பொருள். தமிழ்நாட்டில் சமூகத்தை நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதாவது முற்பட்டவர்கள் (Forward Community) பிற்பட்டவர்கள் (Backward Community) மிக பிற்பட்டவர்கள் (Most backward) தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் (Scheduled Castes and Tribes) எனவே, இப்பொழுது அரசாங்கம் ஹரிஜன நல இலாகா மூலமாக சமுதாய நிலையில் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு உதவி அளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். எனவே இந்தத் தீர்மானம் முன்னுக்குப்பின் முரணானது.

அதோடு, ஜாதி மத அடிப்படையிலென்று சொல்லும்பொழுது, ஜாதி மத பாகுபாடு உயர்வு தாழ்வு என்ற கண்மூடி வழக்கம் மண்மூடிப்போகவேண்டுமென்று இராமலிங்க அடிகள் சொன்னது போல நானும் நினைக்கிறேன். அதை நான் நினைத்துப் பயன் என்ன? உயர்ந்தவர்களாகக் கருதிக் கொள்ளும் மற்றவர்களும் நினைக்கவேண்டும், நினைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். செயல் முறையில் எவ்வளவு தூரமிருக்கிறதென்பது அவர்கள் மனச் சாட்சியே சொல்லும். இந்த நிலை நீண்ட நாட்களாக நீடிக்க திருக்க முடியாது. படிப்படியாக மாறவேண்டும்.

[9th August 1963] [வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்]

கள். (Converted Fishermen) மதம் மாறிய மீனவர்களில் பல வகுப்புகள் இருக்கின்றன. தாத்துக்குடியில் ஒரு பகுதியினர் பரவர்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் இல்லையென்ற குறைபாடுதான் அவருக்குக் கஷ்டம் தருவதாகும். (Scheduled Castes) தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகக் கருதப்பட்டு வந்தார்கள். அவர்கள் மதம் மாற்றப்பட்டால் அவர்களை பிற்பட்ட வகுப்பினராக (Backward Class) கருதுகின்றனர், ஹரிஜன நலத்துறையினர். திருநெல்வேலியில் ஒரு பகுதிவாழ் மீனவர்களுக்குப் பரவர்கள் என்று பெயர். அவர்கள் Scheduled Caste-யைச் சேர்ந்தவர். கன்னியா குமரியில் உள்ள மீனவர் முக்குவர். அவர்களும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர். செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் உள்ள மீனவர் Backward Community. அதாவது பிற்பட்டவராகக் கருதப்படுகின்றனர். முன் சொன்ன பரவர், முக்குவர் முதலிய மீனவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரானாலும், மதம் மாற்றப்பட்டால் பிற்பட்டவராகவே கருதப்பட்டு உரிய கல்விச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. அது கூடாது, அவர்களை Scheduled Caste ஆகவே கருத வேண்டும் என்பது நண்பர் விருப்பம். பொருளாதார அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு ஹரிஜன நல இலாகாவின் இந்தப் படிப்பு வசதியைத் தரவேண்டுமென்ற கருத்தோடுதான் இதைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். Even students belonging to the Backward Classes, most Backward Classes and Harijans, if their parents' annual income is below Rs. 1,500 then only they will be eligible. எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. வருஷ வருமானம் பெற்றோருக்கு ரூ. 1,500-க்குக் குறைவாக இருந்தால்தான் கொடுக்கிறார்கள். சிலர், பிற்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களாக இருந்தாலே, உதவி கிடைக்கிறதாக நினைக்கிறார்கள். அது தவறு. ஆகையால் இப்போது அமுலில் இருப்பதை மாற்றி எதுவும் செய்து விட வேண்டாம் இது அப்படியே இருக்கட்டும். அதுதான் நியாயமானது. ஆகையால் இந்தத் தீர்மானம் பொருந்தாத தீர்மானம். எனவே இதை நான் ஆமோதிக்கவில்லை. மறுக்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்ரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கவேண்டியிருப்பதால் மிகவும் வருந்துகிறேன். ஏனெனில் குறிப்பாக நம் முடைய மாகாணம் சற்றேறக்குறைய மூன்று கோடியே சில லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்டதாக இருக்கிறது. அதில் இரண்டு கோடிக்கு மேல் பிற்பட்ட இனத்தவர்களாய் இருந்து வருகிறார்கள். தற்போது இருக்கும் நிலைமையிலே இந்தச் சம்பள சலுகையானது பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கோ, மோஸ்ட் பேக்வார்டு என்னும் மிகவும் பிற்பட்டவர்கள் என்பவர்களுக்கோ அல்லது ஹரிஜனங்களுக்கோ, மலைஜாதியினர்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ சரியான படி வழங்குவதற்கான தொகை போதுமானதாக இல்லை. எல்லோருக்கும் வழங்கமுடியவில்லை. இந்த நிலையில் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் பெற்றோர்களின் வருமான அடிப்படையில்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [9th August 1963]

சலுகை வழங்கவேண்டுமென்று இருந்தால் அது குறிப்பிட்ட சில வகுப்பாளர்களுக்குத்தான் போய்ச் சேரும். பெரும்பான்மையினர்களான சற்றேறக்குறைய 180 இனப்பிரிவுகள் கொண்ட பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் மாணவர்களுக்குச் சரியானபடிக்கு இச்சலுகை கிடைக்காது. எப்படியெனில் பத்து மாணவர்கள் மேற்பட்ட இனத்தில் இருந்தால் அதில் ஒருவன் மட்டும் வருமானத்தை ஒட்டி கஷ்டப்படுகிறான் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் பிற்பட்ட இனத்தில் பத்து மாணவர்கள் இருந்தால் ஒன்பது பேர் படிப்பதற்குக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒருவர் மட்டும் படிப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றி பிற்பட்ட இனத்தவர்களுடைய பத்து பேர்களுடைய படிப்பைக் கவனித்து அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் கல்விச் சலுகை வேண்டுமென்பதை உணர்ந்து இந்தச் சலுகையைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக ஒரு நாளைக்கு ஐந்து வேலை ஒருவன் உண்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். மற்றொருவன் ஐந்து நாட்கள் பட்டினியாக இருக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இதில் யாருக்கு முதல் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று உணரவேண்டும். ஐந்து நாட்கள் பட்டினியாக இருக்கக்கூடிய ஒருவனுக்குத்தான் முதல் சலுகை வழங்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வேலையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருப்பவர்களில் கொஞ்சம் பேர் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது பொருந்தாது. இது நியாயமாகாது. யாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆகையால் வருமான அடிப்படையில் சம்பளச் சலுகைகள் வழங்கவேண்டுமென்று கூறினால் குறிப்பிட்ட முற்பட்ட இனத்தில் இருக்கக் கூடிய சிலர்தான் அவற்றை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இப்போது ஒதுக்கியிருக்கும்படியான தொகை பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு போதுமானதாக இல்லை. மேலும் அந்தப் பணம் சரியான வழியில் வழங்கப்படுவதில்லை. நாயுடுகளில் கவனம் என்று இருந்தால் சலுகை உண்டு என்று இருக்கிறது. உடனே கம்மவார் என்று சொல்லக்கூடிய நாயுடுகளும் தங்களைக் கவரை என்று எழுதிக்கொடுத்து சலுகை பெறுகிறார்கள். வெள்ளாளர்களுக்குச் சலுகை இல்லை என்றால், டி. வேளாளர் என்பவர்களுக்குச் சலுகை இருப்பதால், அதை எழுதிச் சலுகை பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இன்னும், சில வகுப்புகளும் இப்படித் தவறானபடி நடந்து கொள்கிறது. இதனால் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு கிடைக்கும்படியான சலுகை தொகை கிடைப்பதில்லை. மேலும் எனக்கு எந்த ஜாதியின்மீது துவேஷமும் வெறுப்பும் கிடையாது. ஜாதி ஒழிய வேண்டுமென்பதில் நிற்பவன் நான். கூடிய சீக்கிரம் ஜாதிகள் ஒழியத்தான் வேண்டும். ஆனால் இப்போது அது ஒழியாது. தராசில் இரண்டு தட்டுகளும் சரியான சம நிலைக்கு வரவேண்டும். எல்லா பிற்பட்ட மாணவர்களும் கல்வி கற்றுவிட்டால் ஜாதிகள் ஒழிய எல்லா மாணவர்களும் பாடுபடுவார்கள். அதற்கு நாம் முயலவேண்டும். இன்னும் பத்து வருஷ காலத்திற்கு இப்போதைய நிலையிலேயே பிற்பட்ட சமூகத்திற்கு உரிய பணம் சலுகை வழங்கிவரவேண்டும். சலுகைப் பணமும் உயர்த்தப்படவேண்டும். ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் வருமானமுள்ளவர்கள் என்று இருப்பதை மூவாயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் கிடைக்க

9th August 1963] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

கும்படி சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும். அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கத்திற்கு சரியான பொறுப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த மாகாண அரசாங்கத்தார் உடனே கவனித்துச் செய்யவேண்டும். ஜாதியின் அடிப்படையில் இன்னும் பத்து பனிரெண்டு வருட காலத்திற்கு இருந்துதான் ஆகவேண்டும். அழுத்தம் திருத்தமாக இதை நான் கூறுகிறேன். பத்து வருஷத்தில் இதனுடைய நல்ல பயனை யாவரும் எதிர்பார்க்கலாம். ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா— குலதாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்; நீதி உயர்ந்த மதி உடையவர் மேலோர் என்ற நிலைமை அப்போது ஏற்படும். இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இந்தியர்கள் என்ற நிலை வரும். பத்து வருஷத்திற்கு இந்த முறை அப்படியே இருக்கவேண்டும். வருமான அடிப்படையில் உள்ள வரம்பு அதிகரிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. கே. நல்லகவாமி : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் வில்லவராயர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானம் தெளிவில்லாத குழப்பமான தீர்மானமாக இருக்கிறது. அவர் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து விளக்கித் தெளிவுபடுத்தக்கூட முயலவில்லை என்பதுதான் வருந்துகிற விஷயம். ஏதோ ஒரு வகுப்பாருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் இல்லை என்ற கருத்தை வைத்துக் கொண்டு இப்போது அரசாங்கம் கையாள்கிற முறையை முழுவதும் குழப்பிவிடவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்து குழப்பமான தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல ஜாதி இப்போது இருக்கிற முறை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளாத முறை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டுமென்றால், கல்வித் தரத்திலே சமூக நிலையிலே கீழாக இருக்கிற மக்களை உயர்த்துவதன் மூலம் அதை ஒழிக்கமுடியுமே தவிர ஒழித்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இருக்கிற யதார்த்த நிலையை மறைத்துக்கொண்டு போவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இன்று கூட கிராமத் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமத்தில் கிராமப் பட்டஸ்மென் கம்யூனிட்டி கிராமத் தொழிலாளர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடிய மேல் இனம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் மத்தியில் அடிமைகளைப்போல கேவலமான நிலையில் நடத்தப்பட்டு ஊரைவிட்டே ஓடி வந்து பட்டணங்களில் வாழ்கிறார்கள் என்பது இந்த சபைக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அரசாங்கத்திற்குக்கூட தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய கஷ்டங்களையும் தாக்குதலையும் விட்டு கிராமத்திலிருந்து வெளியேறுவதன் மூலம் விடுதலை பெற்று வருகிறார்கள். ஜாதி ஒழிந்துவிட்டது அல்லது ஒழித்து விடுவேன் என்று நினைத்துக் கொண்டு கற்பனை செய்துகொண்டு நாம் ஒரு காரியத்தைச் செய்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. அதுவும் குறிப்பாக சோஷியல் பேக் வார்க்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. இப்போது சோஷியல் பேக் வார்க்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. இப்போது சோஷியல் பேக்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. வேறு எந்த அடிப்படையில் செய்யமுடியுமென்று அவர் சொன்னால் பாவாயில்லை. அதை அவர்

[திரு. பி. கே. நல்லசுவாமி] [9th August 1963]

கள் சொல்லவில்லை. முன்னே முள்ளால்தான் எடுக்கமுடியும். மந்திரத்தால் போய்விடாது. ஜாதி கீழ்நிலைக்குக் காரணம் என்ன என்று பார்த்து அதை அகற்றுவதன் மூலம் கல்வி கொடுப்பதன் மூலம் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதன் மூலம் ஜாதியினுடைய மதிப்பை உயர்த்துவதன் மூலம் அதைப் போக்கவேண்டும். வேஷ்டியை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு கைகட்டி நிற்கவேண்டிய நிலை இன்னும் பல இடங்களில் இருக்கிறது. அது பொருளாதார நிலையினால் ஏற்படவில்லை. கிராமங்களில் எனக்குத் தெரியும், கிராப்ட்ஸ்மென் கம்யூனிட்டி என்றால் குறைவாக மதிப்பிடுகிறார்கள். பணக்காரனாக இருந்தாலும், அவனை ஊரைவிட்டு விசட்டு கிறார்கள். சில இடங்களில் நம் சட்டமே கிடையாது. அங்கு இருக்கிற மெஜாரிட்டி ஜாதியார் வைக்கிறது நான் சட்டம். இன்னும் அது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கிறது. குறிப்பாக ஊர்களைச் சொல்லமுடியும். அதனால் பலருக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டாலமென்று சொல்ல விரும்பவில்லை. அந்த நிலையில் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொள்வது முன்னமே பிற்பட்டிருக்கிற மக்களை இன்னும் கைகட்டி அடிமைகளாய் இருக்கச் செய்ய முயற்சிப்பதாகத்தான் இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட இனத்திலே அரிஜனங்களைச் சேர்ப்பதில் ஆட்சேபமேயில்லை. ஆனால் மாற்றுவதற்கான சூழ்நிலை இன்று சரியாக இல்லை. எலக்ஷன்கூட ஜாதி அடிப்படையில்தான் நடக்கிறது. அதிகமாகச் சொன்னால் குப்பையைக் கிளறுவதாக முடியும். ஜாதி அடிப்படை ஒழியவேண்டுமானால், ஜாதி மட்டத்தில் உயருவதற்காக கல்வி கொடுத்து அறிவைக் கொடுத்து மற்றவர்கள் மதிக்கிற வகையில் அறிவாளிகள் என்ற நிலை வருவதன் மூலம்தான் பிற்பட்ட தன்மையை ஒழிக்கமுடியும் என்று நம்புகிறேன். அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கமுடியும்.

சுமமா பெயரளவில் ஜாதியை எடுத்து விடுவதால் ஜாதி போய் விடுவதில்லை. அரசியல் வாதிகளாகிய நம்மிடத்தில் ஜாதி இருக்கிறது. முன்னாலே எல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவில் நான் என்ன ஜாதி என்று தெரியாது—காங்கிரஸ்காரன் என்றுதானே தெரியும். தேசபக்தன் என்றுதான் தெரியும். இப்போது என்ன ஜாதி என்று விசாரிப்பதில் தான் முதலில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். அந்த நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மறந்து விட்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு, உலகம் இருண்டு விட்டது என்று சொல்வதில் பொருள் இல்லை. இருக்கிற எதார்த்த நிலையை வைத்துக் கொண்டு எல்லா மக்களும் கல்வியறிவு பெறுகிற வரையில் ஜாதி அடிப்படையில் கொடுத்துத்தான் தீர வேண்டும். ஜாதிக் கொடுமையை ஒழிக்க இன்னும் பல காரியங்களை அரசாங்கம் செய்தாக வேண்டும். அதற்கெல்லாம் இந்தத் தீர்மானத்தில் இடம் இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை முழுமனதோடு எதிர்க்கிறேன். யாரும் இதற்கு ஓட்டு கொடுக்கக் கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் பொன்னுசாமி வில்லவராயர் கொண்டுவந்து இருக்கும் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக எதிர்த்து சில வார்த்தைகள் பேசுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கும் சமயத்தில் Harijan Welfare Department -ஐப் பற்றிச் சில குறைகளைக் கூறினார்.

9th August 1963] [திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்]

கள். அது மட்டுமல்லாமல் எங்கள் தலைவர் ஜகஜீவன் ராமைப்பற்றி எல்லாம் கூறினார்கள். Constitution -ல் ஹரிஜனங்களுக்கு தனிச்சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று இருப்பதை அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமான தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு இடத்திலேயும் சண்டை போட்டிருக்கிறார் என்பதைப் படித்து இருப்பார். ஆனால் மறந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபிறகு பிற்போக்காக இருக்கிற ஹரிஜன மக்களை முற்போக்குக் கொண்டு வந்தால்தான் சுதந்திரத்திற்கு அடை யாளம் என்று ஹரிஜனங்களுக்கு தனி டிபார்ட்மெண்டு ஏற்படுத்தி பல சலுகைகளைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் இமய மலை முதல் கன்யாகுமரி வரை கஷ்டங்கள் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று முதல் 10 ஆண்டு சலுகையை மேலும் 10 ஆண்டு நீடிக்க வேண்டும் என்று நிடித்திருக்கிறார்கள். தனிச் சலுகையை கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைத்துத்தான் அந்த மாதிரிச் செய்திருக்கிறார்கள். Scholarship தான் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது அவர்களுக்கு. Harijan Welfare Department எல்லோருக்கும் சமமாகத்தான் Scholarship கொடுத்து வருகிறது. பள்ளிக் கூடம் என்றால் 1,250 ரூபாய் கல்லூரி என்றால் 1,500 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானமாக இருந்தால்தான் சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. பிற்போக்கான மக்கள் பல மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்குச் சலுகை கிடைக்கிறது. நிலகிரி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் மலைஜாதியினர் மிகவும் பிற்போக்கானவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதை அங்கத்தினர் வந்து பார்த்தால் இந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டு வராது. அவர்களுக்கு தனிச்சலுகை கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் மற்றவர்களோடு அவர்களையும் ஒப்பிட்டுத் தான் கொடுக்கிறார்கள். Convert Christian ஜப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில்தான் நிறைய Convert ஹரிஜனங்களை எல்லாம் கோயில் குளத்தில் சேர்க்கவில்லை. கிறிஸ்தவர்களாகச் சேர்ந்தால் தான் சலுகை கிடைக்கும் என்று Convert ஆனார்கள். கிறிஸ்தவ மதத்தில் சேர்ந்தால் ஒருபடி முன்னேற்றம் அடைந்தோம் என்று மதம் மாறுகிறானே தவிர அதற்கு பணச் சலுகை கிடைக்கும் என்று போகவில்லை. இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து பெரிய பெரிய ஆட்கள் கூட அதற்கு வருகிறார்கள். திரு. விவசாயமுகம் பிள்ளை சபாநாயகராக இருக்கிறபோது, மேல் ஜாதிக்காரர் ஒருவர் ஹரிஜன் என்ற Certificate கேட்டார்கள். அப்போது நான் Chamber-ல் இருந்தேன், நீ ஹரிஜன் இல்லையே என்று சொல்லி Certificate Reject பண்ணினார்கள். மற்றவகுப்பினர்கூட ஹரிஜனங்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று அதில் வாய்பார்க்கிறார்கள். நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில் மதம் மாறிப்போன பிறகு மறுபடியும் இந்தச் சலுகை வேண்டும் என்று பாடுபடுவது அவ்வளவு உசிதம் இல்லை. நல்லதும் இல்லை. மதம் மாறிய பிறகு அவர்களுக்கு தனிச்சலுகை வேண்டியதுதான். திரு. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் Department-ல் கொடுக்கும் Scholarship மற்ற மக்களுக்கும் வேண்டும் என்று போட்ட போடாமல், கல்விக்காக டாக்டர் சிதம்பரநாதன் தீர்மானம்

4-10
p.m.

[திரு. வி. எம். சுரேந்திரராம்] [9th August 1963]

டார்கள், அதைப் போல் போடலாம். பொருளாதாரத் துறையில் மோசமாக இருக்கிறோம், எங்களுக்கு ஒரு Scholarship create பண்ணுங்கள் என்றால், முடிந்தால் முடியும் என்று சொல்வார்கள், இல்லாவிட்டால் முடியாது என்று சொல்வார்கள். எவ்வளவு பேர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் ரொம்பக் கொஞ்சம் பேர்கள்தான். வீடுகட்டிக் கொடுப்பதற்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாயை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் Central Government -ல் எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், Revenue Seat வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அப்படியும் எவ்வளவு ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கிடைத்தது என்றால், 500 பேர்களுக்குத் தான். சர்க்கார் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று பிரியப்படுகிறார்கள். இருக்கிற பணம் போதாமல் இருக்கிறது. Supplementary Budget -ஐப் பார்த்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு பைசாகூட ஒதுக்கவில்லை. Scholarship மட்டும் மற்றவர்களுக்கு எப்படி கொடுக்க முடியும். தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த அங்கத்தினர் அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. வி. இராமசாமி: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது வந்திருக்கிற தீர்மானமானது கல்விச் சலுகை விஷயமாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு சலுகையளிப்பது என்பதாகும். அந்த முறையில் இப்பொழுது சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவேன். பொதுவாக, பிற்பட்ட சமூகங்கள் முன்னுக்கு வர வேண்டுமென்பது என் அவா. அதே சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லுவேன் Forward Community என்று சொல்லக்கூடிய சமூகம் சில இருக்கின்றன. அதிலே என் சமூகம் Forward சமூகத்தைச் சேர்ந்தது. எப்படியென்றால், ஒரு கையெழுத்து போடுவதில் ஒன்பது பேரு முனை உடைப்பவருக்குப் பெயர் Forward Community என்ற நிலையிலிருக்கிறது. இப்படி, இந்த சமூகத்திலிருந்து அந்த கையெழுத்து போடுவதற்காக கச்சேரியில் போய் சாட்சி சொல்லுவதற்காகப் போகும்பொழுது அவர்கள் பெரு விரலைக் காட்டுகிறார்கள். பிழனுக்கும் பலமாக அழுத்தினால் 8 அணு கொடுப்பானென்றும், துட்டு என்று பல்லைக் கடித்து அழுத்தினால் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறேன், மேலாக அழுத்து என்று சொல்லும் அளவிற்கு, முன்னேற்ற சமுதாயத்திலிருப்பவர்கள் நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது, அந்த சமூகத்தில் பிறந்த குழந்தைகள் இன்று படித்து ஓரளவு காலேஜிற்கும் ஹைஸ்கூலிற்கும் செல்லுகிறபோது அவர்களின் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்குங்கால் மிக மிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறதென்று சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அப்படிப்பட்டவர் வயிற்றில் பிறந்த குழந்தைகள் ஓரளவிற்கு படித்து முன்னுக்கு வர இந்த சமூகத்திற்கு இடம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒழித்தே தீர வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம் வேண்டுமென்றால், பணக்காரர்கள் அதிகமாகவிருக்கிறார்களெனில், எந்த சமுதாயத்தில் அவர்களிருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட, பிச்சை எடுக்கும் சமூகத்திற்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்க சர்க்காரை வற்புறுத்து

[திரு. கே. வி. இராமசாமி]

9th August 1963] கிறேன். அதைச் செய்வது அவசியமென்று கருதுகிறேன். அதிலே ஒரு முற்போக்கு, பிற்போக்கு சமூகம் என்று வைத்து, முற்போக்கில் சிலர் பணக்காரர்களாக இருப்பார்கள். ஆனாலும் கையெழுத்து போடத் தெரியாது. இது எப்படி ஏற்பட்டது என்பது ஆச்சரியமாகவிருக்கிறது. இதை நினைக்கும்பொழுது கண்ணில் தண்ணீர் வருகிறது. அந்த நிலையில் நாமிருப்பதால் சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்றால், பிற்பட்ட சமுதாயத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றால், பணக்காரர்கள் சொத்தை வாங்கி அந்த பிற்பட்ட சமூகத்திற்குக் கொடுக்கலாம். அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், இந்தக் கல்விச்சலுகை விஷயத்தில் திணற வைத்துக்கொண்டிருப்பது பரிதாபத்திற்குரிய விஷயமாக இருப்பதால் இதை உடனடியாக மாறுதல் செய்து எந்த சமூகமாக இருந்தாலும் படிக்கக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு உதவி செய்வது தான் நாட்டிற்குப் பெருமை. சுதந்திர நாட்டிலிருக்கும் மக்கள் கடமை என்பதைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, நல்ல முறையில் மார்க் வாங்கும் ஒருவன் இடம் கிடைக்காமல் அவஸ்தைப்படுகிறான். மார்க் இல்லாமலிருப்பவர்கள் மோசமாகப் போகிறார்களென்ற பொழுது படித்தவர்கள் சீதி என்னாகும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய நிலை இந்த சபைக்கு இருக்கிறதென்று சொல்லுவேன். ஆகவே, இதைப் பரிசீலனை செய்து, ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாது மக்கள் நல்ல முறையில், சுதந்திர நாட்டில் வாழவேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். ஆதலால் இந்த Forward, Backward என்பதை எடுத்துவிட்டு சமுதாயத்தில் நல்ல முறையில், சமத்துவமாக மேடுகுழி இல்லாமல் ஒரு Level ஆக வேண்டுமென்றால் பொருளாதாரத்தால் தவிர வேறில்லை. ஆகவே, பொருளாதார, சமுதாய நிலையில் முன்னுக்குக் கொண்டு வா வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பழக்கத்தை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமானால் 1,008 ஜாதியைப் போட்டு குழப்பக்கூடாது. ஒருவர் சந்தோஷப்படுவதும், மற்றொருவர் வருத்தப்படுவதும் நம் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்ததாக இருக்காது என்று தெரிவித்து இதை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, வில்லவராயர் கொண்டுவந்த தீர்மானம் குறித்து அதை நான் ஏற்க முடியாதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன நலத் துறை மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவுதான் வசதி செய்து கொடுத்தாலும், அந்த சமுதாயம் இன்று முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறதாவென்று பார்த்தால் அது முன்னேற்றமடையாத நிலையில் பெற்றுப்போகவோ வாழ்க்கைத்தரம் உயராத நிலை இருக்கும் பொழுது அந்தத் தொகையை மற்றவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லையென்று கருதுகிறேன். பிற்பட்ட பல வருப்பினர் இருக்கிறார்களென்றால் அவர்களுக்கே சர்க்கார் ஏதாவது வகை செய்து அதன் மூலமாக அவர்களை முன்னேற்ற வகை செய்து கொடுக்கலாமே தவிர, ஹரிஜன நலத்துறையின்

[திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்] [9th August 1963]

ஒதுக்கப்பட்ட துகையிலிருந்து அவர்களுடைய வருவாயைப் பார்த்து அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்ற கருத்தைக்கூறி அவர்கள் தீர்மானத் திற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கிறேன்.

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் சேர்மென் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் பேரில் பேசிய அங்கத்தினர் அவர் ஒருவரைத்தவிர மற்றவர்கள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய இராமசாமி கௌண்டர் பேசுகிற பொழுது 'எதிர்க்கிறேன்', என்று சொன்னார். ஆதரிக்கிறேன் என்று ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நம் மாநிலத்தில் நம்மா நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு கல்வித்துறையில் பின்தங்கிய மக்களாகிய ஹரிஜன, ஆதி வாசிகள், பல ஆண்டுகளாக அன்னிய ஆட்சியில் அல்லலுற்றார்கள். இப்பொழுது பிற்பட்ட சமூகத்தினர், பின் தங்கியவர்கள் மிகப் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பார்த்து நம் அரசாங்கமானது நல்ல ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. வருஷந்தோறும் அதிகமாகச் செலவு செய்து கல்விக்காக பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை இந்த மன்றம் அறியும். கல்விக்காகவே, கடந்த ஆண்டு வாஷி செலவுத் திட்டத்தில் 29 கோடி செலவு செய்திருக்கிறது. ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கும் கிட்டத்தட்ட 1½ அல்லது 2 கோடி கல்விக்காக நாம் செலவு செய்து வருகிறோம். ஆகவே, வருகிற வருமானத்தில் 40 சதவிகிதத்துக்கு மேல் கல்விக்காக அரசாங்கம் செலவிடப்பதை அங்கத்தினர் தெரிந்து இருப்பார். அவர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தில் ஒரேயடியாக ஹரிஜன நல இலாகா Scholarship பொருளாதார அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டுமே தவிர, சமூக அடிப்படையில் அல்லது பின் தங்கிய அடிப்படையில் கொடுக்கக்கூடாதென்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம் நிச்சயமாக அதிகமாக ஆகாது. Constitution-ல் இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு Scholarship கொடுத்தார்களென்னும்போது, குறிப்பாக ஒரு பொருளாதார அடிப்படையை பார்க்காது, Scholarship கொடுத்து அதிகமாக உதவி செய்தது நமக்குத் தெரியும். இந்தத் தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொண்டால் ஹரிஜனங்களின் நிலை மிகவும் படுமோசமாகிவிடும். ஆனால், அங்கத்தினர் மனதில் Backward Class Scholarship-ஐ வைத்துத்தான் இதை சொல்லி இருப்பாரென்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கம் பொருளாதார, கல்வி, சமூகத்துறையில் மிகவும் முன்னேற்றம் கொடுத்திருக்கிறது. தேசப்பிதா மஹாத்மா காந்தி பாடுபட்டு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை மக்கள் மனதில் கொண்டு நல்ல முறையில் ஆதரவு கொடுத்து சட்டம் செய்ததால் சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு குறைந்திருக்கிறது. "இந்தியாவில் ஏழையென்றும், அடிமை என்றும் எவனுமில்லை ஜாதியில்" என்று பாரதியார் பாடியதற்கிணங்க எல்லோரும் முன்வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதற்கு, நம் அரசாங்கம் பொருளாதாரத்துறையில் இந்தியாவை உயர்நிலைக்குக்

9th August 1963]

[திரு. பி. கக்கன்]

கொண்டுவந்து அதன் மூலமாக நாடு உயர் நாம் உயர்வோம் என்ற கருத்தைப்பார்ப்பி அந்த நிலையை அடைவோமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு Backward Classes Commission என்ற Commission -ஐ மத்திய சர்க்கார் அமைத்தார்கள். அந்தக் கமிஷன் பல மாநிலங்களுக்குச் சென்று கடைசியாக Report தயாரித்து மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியது. நம் மாநிலமானது, ஓரளவு அந்த Report-ஐ பார்லிமெண்டில் வைப்பதற்கு முன்பே அந்த கமிஷன் வந்து எவ்வாறு அவர்கள் பின் தங்கியவர்களென்பதை நிர்ணயித்து நான்கு வகையில் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள்.

(1) Those who are in a low social position in the traditional caste hierarchy of Hindu Society; (2) Lack of educational advancements among the major section of a caste or a community; (3) inadequate or no representation in the Government service; and (4) inadequate representation in the field of Trade, Commerce and Industry.

இந்த நான்கு அடிப்படையில் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு எடுத்து Report தயார் செய்தார்கள். பார்லிமெண்டில் ரிப்போர்டை வைக்கவில்லை. மத்திய சர்க்காரும் வைக்கவில்லை. இருந்தாலும், நம்முடைய மாநிலத்தில் பின்தங்கிய மக்களில் ஒரு சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து most backward மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் என்று சொல்லி ஹரிஜனங்களுக்கு என்ன சலுகை கொடுக்கலாமோ அதைக் கொடுத்து வருகிறோம். இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் பொருளாதார அடிப்படையில் இந்தக் கல்விச் சலுகை கொடுத்தால்தான் நல்லதென்று நினைக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்து விட்டால் ஜாதியாக பிரிக்க வேண்டாம். நாட்டில் ஒற்றுமை கெட்டு விடும். நாட்டு ஒருமைப்பாடு நல்ல முறையில் நடைபெற Backward Community கூடாதென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். பொதுவாக Most Backward Community என்றாலும் Scholarship கேட்கும்பொழுது மத்திய சர்க்காரில் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். நம் மாநிலத்தில் இப்பொழுது Backward Scholarship கொடுக்கும் பொழுது 50 சத மார்க் எடுத்தவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். Most backward 45 சத விகிதம் மார்க் எடுத்திருந்தாலும் போதுமென்று கொடுக்கிறோம். அந்த நிலைமையில் படிக்க வைக்கிறோம். இது வரையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் எம்.ஏ. படிப்பதற்கு முன்பெல்லாம் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குச் சலுகை கொடுப்பதில்லை. இப்போது வருஷந்தோறும் உதவி பணம் 40 எம்.ஏ. மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். சட்டக் கல்வி மாணவர்களுக்கு 14 ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படுகிறது வருடந்தோறும். அவர்கள் ரொம்பநாள் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்ததால் சட்டக் கல்வி மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோம். எதைச் செய்தாலும் பொருளாதாரத் துணி மூலம் செய்வது தான் நல்லது என்பது மத்திய அரசாங்கத்தின் எண்ணம் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏற்கனவே ஒரு கமிட்டி அமைத்து இந்த மன்றத்தில் மட்டுமல்ல சட்டசபையிலும் பல அங்கத்தினர்கள் அதில் பேசினார்கள். பொருளாதார நிலைமையை வைத்துத் தான் இந்த சலுகை வழங்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

[திரு. பி. கக்கன்] [9th August 1963]

இருக்கக்கூடாது என்று சிலர் பேசினார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டி அமைத்து மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். ஏ. கோபால்சாமி அவர்கள் தலைமையில் பரிசீலனை செய்யச் சொன்னோம். அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் பொன்னுசாமி வில்லவராயர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல் திரும்பப்பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

MR. CHAIRMAN : I request hon. Members Sri M. Rajah Iyer and Sri G. Krishnamoorthy to formally move their Resolutions and get them seconded. They will be taken up for discussion on the next non-official day.

(3) MEDICAL EXAMINATION FOR ALL ELEMENTARY SCHOOL CHILDREN.

SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, I move—

“This House recommends to the Government that immediate steps be taken to introduce free and compulsory medical examination for all elementary school children in the State once a year.”

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : I second the Resolution, Sir.

(4) LIBERALISATION OF TEACHER-PENSION RULES.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I move—

“This Council recommends to the Government that the Teacher-Pension Rules be liberalised to provide for (a) eligibility for temporary increase of Rs. 10 in pension for all teacher-pensioners from 1st April 1955 ; (b) fixation of Rs. 20 per mensem as minimum pension in the case of teachers; (c) payment of pension to all teachers retired prior to 1st April 1955; (d) payment of pension to all teachers of B.T. grade and Headmasters of high schools retired from 1st April 1958 on the formula $n/120$ of the last three years' average salary without any ceiling limit; (e) inclusion of all service in recognized schools including service after 55 years of age as service counting for pension ; (f) payment of pension on the basis of the highest salary drawn as per Service Register ; and (g) payment of pension to the non-teaching staff and teachers retired as clerks or librarians.”

SRI S. K. SAMBANDHAN : I second the Resolution, Sir.

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

4-30 p.m. RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (SIXTEENTH AMENDMENT) BILL, 1963—cont.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister will now reply to the discussion on the resolution relating to the ratification of the Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963.

9th August 1963]

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் சேர்மென் அவர்களே, இந்த வாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் மூன்று பிரிவுகளாக அவர்கள் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஒன்று, அரசியல் சட்ட 16-வது திருத்தம் நியாயமானது, வரவேற்கத்தக்கது, அவசியமானது என்பது. அதை அவர்கள் வலியுறுத்திப் பேசும்போது பல ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. சீனிவாசவரதன் அவர்களும் டாக்டர் சிவானந்தம் அவர்களும் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்களும் தெளிவாக விளக்கி இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்தவிதமான சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பதைக் கூறினார்கள். ஓரளவு கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் நான் சொல்ல வேண்டிய பல கருத்துக்களைச் சட்ட பூர்வமாகக் கூட எடுத்துக் காட்டினார்கள். இந்திய நாடு என்பது என்னவென்று நமது அரசியல் சட்டத்தில் திட்டவாட்டமாக நாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இந்தியர் அல்லது பாரத் என்று சொல்கிற நமது நாடு இப்போது ராஜ்யங்களாக அமைந்திருக்கிற பிரதேசங்கள், மத்திய அரசுக்குக் கீழே யூனியன் ‘டெரிட்டரிஸ்’ என்று வருகிற பிரதேசங்கள். இன்னும் ஏதாவது பிரதேசங்கள் நம்முடைய நாட்டுக்குச் சேர்க்கப்படுமானால் அவையெல்லாம் சேர்ந்ததைத்தான் இந்தியா அல்லது பாரத் என்று திட்டவாட்டமாக அரசியல் சட்ட சாசனத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல யார் இந்திய நாட்டுப் பிரஜை என்று விளக்குகிறபோது, காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையிலும் இந்தப் பிரதேசத்தில் யார் பிறந்தாலும் அவர்களுடைய தந்தை தாயார் ஒருவராவது இந்த நாட்டில் பிறந்திருந்தால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்திய நாட்டுப் பிரஜை என்று சட்டத்தில் கண்டிருக்கிறார்கள். நாம் வகுத்திருக்கிற அடிப்படை பிரஜா உரிமை என்பதுகூட இந்திய நாட்டுப் பிரஜைகளுக்குத்தான் உண்டே தவிர, வேறு நாட்டு பிரஜைகளுக்குக் கிடையாது. 19-வது பிரிவில் இருக்கக்கூடிய பிரஜா உரிமை, பேச்சு சுதந்திரம் எல்லாம் இந்திய நாட்டுப் பிரஜைகளுக்குத்தான் உண்டு, வேறு யாருக்கும் கிடையாது.

“All citizens shall have the right to freedom of speech expression”. சமீபத்தில் நமது நீதி ஸ்தலத்தில் கூட ஒரு கம்பெனிக்கு இந்த உரிமை கிடையாது என்றும் இந்தியப் பிரஜைக்குத்தான் அந்த உரிமை உண்டென்றும் நீதி வழங்கப் பட்டது. ஒரு கம்பெனி அதற்கும் மற்றொரு கம்பெனிக்கும் டிஸ்கிரிமினேஷன் செய்திருக்கிறார்கள், 14-வது விதியின்படி அது செல்லாது என்று தவிர செய்தால்கூட, இந்தியப் பிரஜைக்குத் தான் உரிமை உண்டென்று வலியுறுத்தி தீர்ப்பு செய்திருக்கிறார்கள். இந்திய நாட்டுப் பிரஜை என்று இருக்கிறவர்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதைத்தான் நாம் நம்முடைய அரசியல் சட்ட சாசனத்தில் பிரஜா உரிமை என்ற தலைப்பின்கீழ் தெளிவாக்கக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்திய நாடு ஒரே நாடு, இதில் எல்லோரும் பகுதி

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th August 1963]

இருந்தாலும் அவையெல்லாம் மக்களால் சுதந்திரமாக முழு உரிமை யுடன் ஏற்றுக்கொண்டு இந்தியா ஐக்கிய நாடாக நம்முடைய அரசியல் சட்ட சாசனம் எழுதிய காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்பதை வலியுறுத்தவேண்டும். இந்திய அரசியல் சட்ட சாசனம் எழுதிய காலத்தில் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கலந்துகொண்டு கான்ஸ்டிடுவண்ட் அசெம்பிளி என்று சொல்லக்கூடிய சட்ட பூர்வமான சபையில் எல்லா பகுதிகளிலிருந்து வரக்கூடிய மக்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இதுதான் எங்களுடைய நாடு, இதுதான் எங்களுடைய அரசியல் சட்டம். இதை நாங்கள் எல்லோரும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆகவே யாரோ ஒருவர் செய்தார் என்றோ அல்லது அன்னிய காலனி ஆதிக்கம் நடத்துகிறவர்களுக்கு எதிராக புரட்சி செய்கிற உரிமை இருக்கிறது என்றோ அதை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியல்ல என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கிற மக்கள் சம்மதம் இல்லாமலும் அவர்களுடைய கருத்துக்கு எதிராகவும் அந்த நாடுகளை ஆதிக்கம் வைத்திருக்கிற நாடுகள் அரசாங்கம் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அந்த விதமாக காலனி பிடிப்பில் இருக்கிற பிரஜைகளுக்கு காலனி ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நாடுகளை எதிர்த்து கலகம் செய்வதற்குக்கூட உரிமை உண்டு என்பதை உலகநாடுகளும் சர்வதேச அரசியலில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“The right of rebellion against a Government not established with the consent of the people is a well known and well-established principle of International Law.”

ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நம்முடைய அரசியல் சட்டம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் நம்முடைய மக்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிற பிரஜைகள் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் காங்கிரஸ்காரர்கள் இயக்கம் நடத்தினார்கள். சட்ட மறுப்பு செய்தார்கள். இந்த நாட்டு விடுதலையைக் கோரி சுதந்திர நாடாகச் செய்யவேண்டும் என்று பல இயக்கங்களில் இறங்கினார்கள். அவ்வாறு இறங்கியது அவர்களுடைய பிரஜா உரிமை. காரணம் என்னவென்றால் அன்றைக்கு நாட்டை ஆண்டவர்கள் இந்திய மக்களின் சம்மதத்தைப் பெற்று ஆளவில்லை. அதேபோல் இன்றைக்கு ஆப்பிரிக்காக்காரர்கள் ஆப்பிரிக்காவில் காலனி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து போர்ச்சுகீசியர் மீதோ ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நாடுகளை எதிர்த்தோ போராட்டம் நடத்துகிறபோது, இந்தியா அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறது என்றால், அதற்கு முக்கிய காரணம் அந்த நாடுகள் மக்கள் சம்மதம் இல்லாமல் ஆளப்படுகிறது. சம்மதத்தைத் தெரிவிக்க வழிகள் இல்லாத நிலையில் புரட்சி செய்வதற்கும் கிளர்ச்சி செய்வதற்கும் உரிமை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் சர்வதேச அரங்குகளில் அந்த நாடுகளுக்கு நாம் ஆதரவு கொடுக்கிறோம். ஆக காங்கிரஸ் காரிகள் இயக்கம் நடத்தவில்லையா, சட்டமறுப்பு செய்யவில்லையா, எதிர்த்து போராடவில்லையா, அதேபோல்தானே இன்றைக்கு திராவிட நாடு தனி நாடாக வேண்டும் என்று கேட்கும்போது

4-40
p.m.

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th August 1963]

நாங்களும் சொல்லுகிறோம், செய்கிறோம் என்று சொன்னால், அன்று இருந்த நிலைமைக்கும் இன்றுள்ள சட்டபூர்வமான நிலைமைக்கும் பெரிய வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கணம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் பேசும்போது அடிப்படையான சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். “தமிழர் அல்லது திராவிடர் தனி இனம். அவர்களுக்கு தனி மொழி, அவர்களுடைய இசை மற்ற இந்திய நாட்டில் இருக்கிற இசையிலிருந்து மாறுபட்டது. அவர்களுடைய உணவு மாறுபட்டிருக்கிறது. சிற்பம், கலை எல்லாங்கூட மாறுபட்டதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்திய நாட்டின் மற்றப் பகுதிகளில் இருக்கிற மக்கள் வேறு, திராவிட நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் வேறு” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைச்சொல்லி ஆராய்ந்து பார்க்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதோ சட்டசபையில் வாதம் நடத்தவேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் சொல்கிற வாதத்துக்கு மற்றொரு வாதத்தைப் பேசிவிட்டு யார் வாதம் நன்றாகச் செய்தார்கள் என்ற முறையில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகவில்லை. இதை அவர்களும் நாட்டு மக்களும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுறேன்—சரித்திர காலம் தொட்டு இந்திய நாட்டைப் பல்வேறு அரசர்கள் சிற்றரசர்கள் ஆண்டு வந்தாலும் நாம் பாரதநாட்டு மக்கள் என்ற பண்பாடு இருக்கிறதா இல்லையா? காஷ்மீரத்திலிருந்து கன்யாகுமரிவரை இந்த நாட்டிலே நாம் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்குச் சென்று நம் கலை கலாசாரத்தைப் பரப்பி, அங்கே இருந்து நம் பிரதேசத்துக்கு அவர்கள் வந்து பரப்பி இருக்கிறார்களா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த நாடு ஒருமைப்பட்ட நாடாக இருந்த காரணத்தால், கங்கையில் நீராடியவர் காவேரியிலும் நீராடவேண்டும், அப்போதுதான் புனிதமான நிலையை அடைவான் என்று வகுத்தார்கள்—அது நாட்டின் ஒற்றுமையை எடுத்துக் காட்டுகிறதா இல்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். அதுபோன்று இந்த நாட்டுக் க்ஷேத்திரங்களை வர்ணிக்கும்போது காசி, காஞ்சி என்று வரும் போது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களையும், வடநாட்டுக் க்ஷேத்திரங்களையும் மேற்கு-கிழக்கு எல்லாப் பிராந்தியத்திலுள்ள க்ஷேத்திரங்களையும் சேர்த்துத்தான் ஒரு நாடு என்று பாவித்து வருகிறோம். இராமயணம், மகாபாரதம் போன்ற நம்முடைய புராணங்கள் எல்லாம் எந்தப் பகுதியில் போய்க் கேட்டாலும் தெரியும். மற்ற வேறு எந்த நாட்டில் போய்க் கேட்டாலும் அது தெரியாது. ஒரு நாடு ஒரு கலாசார அடிப்படையில் வந்திருக்கிற காரணத்தால்தான் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இந்த விதமாக நம் புராணங்களில் இருக்கிற அரிய தத்துவங்கள்—கதை ஒருபுறம் இருக்கட்டும், இராமன் வந்தால் என்ன ஆண்டால் என்ன, அதைப் பெரிதாகச் சொல்லவில்லை—நாடு பூராவும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. கடமை புணர்ச்சி, தந்தையின் வாக்கைக் கப்பலுற்றவது போன்ற உன்னதமான இலட்சியங்கள் இந்தியா பூராவும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. இந்தக்

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th August 1963]

களை காஷ்மீரத்தில் போனாலும், கன்னியாகுமரிக்குப் போனாலும், பம்பாய், வங்காளம், அஸ்ஸாம் போனாலும் கேட்கலாம். சிறுசிறு அரசர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டாலும் ஒரு நாடாக இருந்து இருக்கிறது. ஒரு நாட்டு மனப்பான்மை, ஒரு நாட்டு பண்பு, ஒரு நாட்டு கலாசாரம் இருந்திருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்திய நாடு ஒன்று என்பதற்கு இப்போது ஆதாரங்கள் தேடிக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் கேட்டார்கள். அசோகன் கலிங்கநாட்டு வரையில் நான் வந்தான். அதற்குத் தெற்கே வரவில்லை, அக்பர் ஆண்ட காலத்திலேயும் தென்னாட்டுக்கு வரவில்லை, அதனால் இந்தப் பகுதி எந்த நாடுவிலேயும் ஒரு நாடாக இருந்ததில்லை. அதனால் அகில இந்தியா என்று சொல்வது சரித்திர பூர்வமான உண்மை அல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் வேண்டிக் கேட்கிறேன். தமிழ்நாடு என்றைக்கு சரித்திர பூர்வமாக ஒரே நாடாக இருந்தது? சேரர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள் இருந்தார்கள். எந்தக் காலத்திலே தமிழ்நாடு மட்டும் ஒரே நாடாக இருந்தது? அல்லது திராவிடநாடு எந்தக்கால சரித்திரத்தில் ஒரே நாடாக இருந்தது? என்றைக்கும் அது ஒரே நாடாக இருந்ததில்லை. ஒரே ஆதிக்கத்தின்கீழ் வாவினிலை என்ற காரணத்துக்காக ஒரு நாடு இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? 19-வது நூற்றாண்டுவரை இத்தாலி இரண்டு பாகமாக வடக்கு இத்தாலி, தெற்கு இத்தாலி என்று இருந்தது. கரிபால்டி, விகடர் இமானுவேல் போன்றவர்கள் போராடி ஒற்றுமையாக்கினார்கள்— Unification of Italy அதனால் இத்தாலி ஒரு நாடு இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? சரித்திரத்தில் நமக்கு ஒரு குடையின் கீழ் எல்லா நாடுகளும் வரவில்லை என்ற காரணத்துக்காக வெவ்வேறு நாடு என்று சொல்லிவிட முடியாது. இன்றைக்கு நம் நாட்டின் அமைப்பு இந்த நாட்டின் தொடர்புகள் இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் உள்ள கலை, கலாசாரம் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் போது இது ஒரே நாடு என்ற எண்ணத்தைத் தவிர வேறு எண்ணம் யாருக்கும் இருப்பதற்கில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “பிரஜா உரிமை, பேச்சு சுதந்திரம் பறிபோகிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எங்களுக்குக் கிடைத்து இருக்கிற பிரசாரம் செய்யும் உரிமையை நாங்கள் இழந்து வருகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு பிரஜா உரிமை என்பது என்ன? பிரஜைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமை—அது சட்டத்துக்கு உட்பட்ட உரிமையே தவிர சட்டத்துக்குப் புறம்பான உரிமை இல்லை. உதாரணமாக பேச்சுரிமை இருக்கிறது. அந்த பேச்சுரிமைகூட Defamation சட்டத்துக்கு கட்டுப்பட்டதுதான். அதைமீறிய பேச்சுரிமை யாருக்கும் இல்லை. அப்படி இருக்குமானால், எந்த நாட்டிலேயும் அமைதி என்பதே இருக்க முடியாது. பேச்சுரிமை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிற நாடுகளிலே எல்லாம் சட்டத்துக்கு உட்பட்ட பேச்சுரிமையாகத் தான் இருக்க முடியும். சட்டத்துக்குப் புறம்பாக எதை வேண்டுமானாலும் யார் வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேச

4-50
p.m.

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

9th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]
வோம் என்று சொல்வது உரிமையாகாது. அப்படி இருக்குமானால், மற்றவர்கள் உரிமைகள் எல்லாவற்றையும் பறிக்கும் உரிமையாக இருக்கும். அதேபோல் தொழில் நடத்தும் உரிமையை எல்லா நாடுகளும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக சூதாடும் தொழிலை அனுமதிக்கிறோமா? அந்த உரிமை சட்டத்துக்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது.

ஆகவே, இன்றைக்கு சட்டத்திற்குட்பட்ட உரிமை என்று சொல்லுகிறபொழுது 19-வது பிரிவின்கீழ், இந்திய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் உரிமை வேண்டுமென்று கேட்கும்பொழுது எதன்கீழ் கேட்கிறார்களோ அந்த அரசியல் சட்டத்தை நாம் ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டும். இந்த அரசியல் சட்டம் சொல்லுகிறது இந்தியா ஏக நாடு என்று. இந்தியாவின் எல்லைகள் என்னவென்று சொல்லுகிறது, இந்த நாட்டுப்பகுதி என்னவென்று விளக்கி இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நாட்டில் இந்த அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் நாட்டைப் பிரிவினை செய்ய உரிமை வேண்டுமென்று கேட்பது அரசியல் சட்டத்தை உடைக்க உரிமை வேண்டுமென்று கேட்பதாகும். அந்தவிதமான உரிமை எந்த நாட்டிலும் எப்பொழுதும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், நண்பர்கள் சொல்லலாம் சோவியத் நாட்டில் பிரிந்துபோகக்கூடிய உரிமை இருக்கிறதென்று. ஆனால், சோவியத் நாட்டில் மற்றொரு கட்சி வைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறபொழுது, மாற்று அபிப்பிராயம் சொல்லக்கூடாதென்று, வேறு கட்சியமைக்கக்கூடாதென்று நிலை இருக்கிறபொழுது, பிரிந்துபோக உரிமை கொடுத்திருக்கிறோமென்றால் யாருக்கு? மற்றொரு கட்சியிலிருந்து, மற்றொரு அபிப்பிராயம் சொல்லி அதைச் சொல்பவர்களுக்குப் பிரிந்து போகும் உரிமை கொடுத்திருக்கிறோமென்றால் அது உரிமையாகும். இன்றைக்கு அவர்கள் நாட்டில் யாரும் வேறு கட்சி நடத்த முடியாது. உதாரணமாக இன்று சொல்லப்போனால் நம் அரசியல் சட்ட சாசனத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைத்தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்கக் கூடாது. அது மாத்திரம் இருக்கவேண்டும். மற்றவர்கள் எதிர்க்கட்சிகள் நடத்தக் கூடாதென்று சொல்லிவிட்ட பிறகு பிரிந்து போகும் உரிமை இருக்கிறதென்று சட்டத்தில் போட்டால் அது உண்மையான உரிமையா? யாருக்கு அந்த உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆகவே, நாம் ஏதோ சோவியத் நாட்டிலிருக்கிறதென்று சொல்லும்பொழுது நம் நாட்டு ஜனநாயக முறையை ஏற்கவோ அல்லது நமக்கு அரசியல் அமைப்பு என்னவென்று மனதில் தோன்றுகிறதோ அது இருப்பதாக நாமே நினைத்துக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் அங்குள்ள சட்டத்தைப் பார்ப்பது தவறு. அங்குள்ள அரசியல் அடிப்படையில் பார்த்தால், அது உரிமையே அல்லவென்று தெரியும். நம் அரசியல் சட்ட சாசனத்தில் இருந்தும், செய்ய, உரிமை உண்டென்று சொன்னார்கள். அது கூட சட்டப்படி கொடுக்கப்பட்ட உரிமை. 308-வது ஆர்டிகிள்படி தான் திருத்த முடியுமே தவிர மாறாக முடியாது. ஆகவே தான் இந்திய ஐக்கியத் தீர்க்கு மாறாக எந்தவிதமான பிரசாரம் செய்யவதையோ

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th August 1963]

வடிக்கை எடுப்பதையோ தடுக்க சரியான காரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்திய ஐக்கியத்தை மறுக்க அரசியல் சட்ட சாசனம் இடம் கொடுக்காது. புறம்பாக, கிளர்ச்சி செய்வதானால் வேண்டுமானால் பாதுகாப்பு கொடுத்து எங்களுக்கு நாட்டு அமைப்பை உடைக்க அனுமதி கொடு என்று கேட்பதுபோலாகும். இந்தப் பிரிவினை என்ற பிரச்சனையாவது அமெரிக்க நாட்டில் எழுந்தது. அப்பொழுது அங்கே எங்களுக்கு நாட்டைப் பிரித்துக் கொள்ளும் அனுமதி வேண்டும் என்று வாதாடினார்கள். தென் பகுதி வட பகுதி என்ற நாட்டில் தென் பகுதி தனியாகப்போக வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அப்பொழுது ஆபிரகாம் லிங்கன் பேசியதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். In his message to the Congress இதைத்தான் சொன்னார்கள்.

"I hold that in contemplation of universal law and of the Constitution, the Union of these States is perpetual. Perpetuity is implied if not expressed in the fundamental law of all national Governments."

நம்மிடத்தில் கூட கேட்பார்கள். என்ன, எங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள் இந்த நாட்டைப் பிரிக்கக்கூடாதென்று. உங்கள் அரசியல் சட்ட சாசனத்தில் பிரிக்கக்கூடாதென்று சொல்லியிருந்தால் அப்போதே நீங்கள் தடை செய்தது சரியாகயிருக்கும். நீங்கள் பிரிக்கக்கூடாதென்று சொல்லவில்லையே என்று கேட்பார்கள். அதை எதிர்பார்த்துத்தான் லிங்கன் சொல்லியிருக்கிறார் ஒரு Constitution-ல், சட்ட சாசனத்தில் இதைப் பிரிக்கலாம், பிரிக்க அனுமதி இருக்கிறதென்று சொல்லுவது வழக்கமில்லை.

It is safe to assert that no Government proper ever had a provision in its organic law for its own termination. Continue to execute all the express provisions of our National Constitution and the Union will endure for ever, it being impossible to destroy it except by some action not provided for in the instrument itself.

Constitution-க்குப் புறம்பாக ஏதாவது செய்து இந்த நாட்டு ஐக்கியத்தை உடைக்கலாமே தவிர Constitution-ஐ வைத்துக்கொண்டு அதன் அடிப்படையில் உடைப்பதென்பது சரியல்ல. முடியாதென்று சொன்னார்கள். மேலும் அவர்கள் சொன்னது—

It follows from these views that no State upon its own mere motion can lawfully get out of the Union, that resolves and ordinances to that effect are legally void and that the acts of violence within any State or States against the authority of the United States are insurrectionary or revolutionary, according to the circumstances.

எந்தவொரு இராஜ்யமும் அதன் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது மூலமாக பிரிந்துபோக உரிமை கிடையாது. அந்தவிதமாக நிறைவேற்றினாலும் செல்லுபடியாகாது. அது மாத்திரமல்ல. அது சட்டத்திற்கு புறம்பான வழிகளில்தான் இயங்க முடியுமே தவிர சட்டத்திற்குட்பட்ட நடவடிக்கைகளாகவிருக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். அதுதான் இன்றைக்கு நமது உலகக்கின் எல்லா

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] 9th August 1963]

நாடுகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லுகிற அபிப்பிராயமாக இருந்து வருகிறது. சட்டத்தில் பிரச்சாரம் செய்ய அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நான் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். திராவிட நாடு அமைவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அதிலே, அவர்கள் இயற்றுகிற அரசியல் சட்டத்தில் தமிழ் நாடு பிரிந்துபோக உரிமை உண்டா? ஆந்திரம் பிரிய, கோளம் பிரிய உரிமை உண்டு என்று கண்டிருக்குமா? அடுத்தாற்போல், தமிழ்நாட்டில் ஒரு பகுதி பிரிந்துபோக உரிமை இருக்குமா? சோ நாடு பிரிய, பாண்டிய நாடு பிரிய உரிமை இருக்குமா? அடுத்தது, அவ்வாறு பிரிந்துபோகும் இராஜ்யத்தில், அந்தப் பகுதி பிரிந்து போகவேண்டுமென்று நினைத்தால் பிரிந்துபோக உரிமை உண்டா? அடுத்தபடியாக, சோழநாட்டில் இருக்கும் நான் சொல்லுவேன், உறையூர் சோழனும், தஞ்சாவூர் சோழனும் வெவ்வேறு, கரிகால் சோழன் வேறு தஞ்சாவூர் சோழன் திருச்சி சோழனிலிருந்து பிரிவோமென்று கிளர்ச்சி செய்தால் கடைசியில் எத்தனை விதமாக வேண்டுமானாலும் பிரிந்துபோய் கிராமம், தெருக்கள், வீடுகள் என்ற பிரிவினையில் கொண்டுபோய் விடுமென்று சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார் : உலகம் பிரிவது இயற்கை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் அன்பழகன் சொல்லுகிற இந்த நாட்டில் திராவிட நாடு ஏற்பட்டு விட்டால் பிரிய மாட்டார்களென்று நம்புகிறேன் என்று. இந்திய நாடு ஏற்பட்டு விட்டால் பிரிய மாட்டார்களென்றும் சிலர் கிளர்ச்சி தான் செய்வார்களென்று நாம் நம்புகிறோம்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும் வழக்கில் திராவிட நாடு ஏற்பட்டால் யாரும் பிரியமாட்டார்கள் என்று நாங்கள் சொல்வதாக நம்புகிறார். நான் தெரிவிப்பேன். பிரிய மாட்டார்களென்று அவரவர்கள் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. மக்கள் விரும்பி சேர்ந்து இருப்பார்கள் என்பதுதான் நம்பிக்கை. அப்படி இருப்பவர்கள் பிரிய விரும்பினால் அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமையை மறுக்க முடியாது. பாண்டிச் சேரியிலிருப்பவர்கள் தனி அரசு உரிமையை ஏற்றிருக்கிறார்கள் எனாலும் உடனடியாக தமிழகத்தில் சேரும் கொள்கையை வற்புறுத்த யாரும் முன்வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட உரிமைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதே தவிர நாங்கள் திராவிடநாடு கேட்டால் அந்த திராவிட நாடு என்பதற்கு எல்லோரும் அடிமைப்பட்டவர்கள், கட்டுப்பட்டவர்களென்ற கருத்தல்ல.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த வாதம் படிப்படியாக இந்த நாட்டைக் குழப்பத்தில் கொண்டுபோய்விடும் என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது. மக்களுடைய விருப்பம் என்று சொல்லிவிட்டார்களே என்றால் மக்கள் விருப்பம் நாளுக்குநாள் மாறும். ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக வரும். விருப்பங்கள் வரும்போதெல்லாம் நாட்டினுடைய அரசியல் அமைப்பை மாற்றுவது என்பது உலக

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th August 1963]

திலே கேள்விப்படாத புதுமைபாகும். நாடு என்று அமைத்து அதிலுள்ள நன்மை நிலைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் உலகநாடுகள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர பொழுது விடிந்தால் பொழுதுபோனால் மக்கள் விருப்பம் என்ன, எந்த விராமத்தில் இருக்கிறோம் எந்த ஜில்லாவில் இருக்கிறோம் என்று கேட்கும் நிலைமையை ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அனுமதித்தால், குழப்பத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் கொண்டு போய் விடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால்தான் இந்த நாட்டு மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தில் சம்மதத்தில் மக்கள் பரிபூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டதில் ஏக நாடாக அமைந்து விட்டது. இதைச் சட்டபூர்வமாக மாற்ற முடியாது. சட்டத் திற்கு புறம்பாக மாற்ற நினைத்தால், அதற்கான விளைவுகளை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கவேண்டும். மேலும் கனம் அன்பழகன் சொன்னார்கள், மக்களிடம் உங்களால் பிரசாரம் செய்து இந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையை விடுவதற்கு செய்ய முடியாது. அதனால் தோற்றுவிட்டார்கள். அதனால்தான் இந்தமாதிரி சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே ஒரு நல்ல நிர்வாகம் ஒரு சர்க்கார் மக்கள் நல்லவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கும். அதற்கான வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கும். செய்து கொடுத்து நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென்று சொன்னால்கூட சிலர் குற்றங்கள் இழைக்கிறார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு இன்டியன் பினஸ் கோடு போடுகிறோம். உடனே, இந்த சர்க்காரைப் பார்த்து மக்களைத் திருத்த முடியவில்லை உங்களால், ஆளுவதற்கு யோக்கியதை இல்லை, அதனால் தான். ஐ.பி.சி. போடுகிறீர்கள் என்று கேட்டால் எவ்வளவு பொருத்தம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ கல்வி வசதி, வைத்திய வசதி, வேலை வாய்ப்பு வசதி எல்லாம் செய்து கொடுக்கிறோம். அவ்வாறு செய்தால்கூட சிலர் குற்றம் இழைக்கிறார்கள். அப்போது நாம் அவர்களைத் தண்டிப்பதற்காகச் சட்டம் கொண்டுவந்தால் நீங்கள் ஏன் அவர்களை யெல்லாம் திருத்த முடியவில்லை, பள்ளிகூடம் வைத்தும், ஆஸ்பத்திரி வைத்தும் இதைத் திருத்தமுடியவில்லை, ஆளுவதற்கு தகுதியில்லை, மக்களை மனம் மாறச் செய்ய இயலாத வர்களாகப் போய்விட்டீர்கள், நீங்கள் தோற்றுவிட்டீர்கள், அதனால்தான் ஐ.பி.சி. கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் அதில் எவ்வளவு பொருத்தம் இருக்குமோ அதுதான் இதில் இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொன்னால் இந்திய நாட்டுப் பிரஜைகள் அனைவரும் இதை விரும்புகிறார்கள், இந்திய நாடு ஒரே நாடு என்று உலகநாடுகளில் திகழ வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு கிளர்ச்சிகள், பிரசாரங்கள் வேறு ஏதாவது காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதைத் தடைப்படுத்தவேண்டுமென்றால் நாம் தவறுகளைக் கட்டுப்படுத்த தடை கொண்டு வருகிறோமே அதைப்போலத்தான் இந்த . . .

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] 9th August 1963]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : பிரிவினை வேண்டுமென்று பிரசாரம் பல நாட்களாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போதுதான் இந்தப் பிரிவினை வேண்டுமென்று கேட்கிற விஷயம் தெரியவந்ததா? முன்பே இதை அரசியல் சட்டத்தில் புகுத்தியிருக்கலாமே.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் பாலகபிரமணிய அய்யர் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். 1950-ம் வருஷத் திலேயே இது போடவேண்டியது. அதைப் போடுவதற்கு நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனால்தான் விங்கள் பேச்சைப் படித்துக் காட்டினேன். நமது அரசியல் சட்டத்தில் அது புதைந்து கிடக்கிறது என்று பொருள். அதைத் தான் இன்று விளக்கமாகச் சொல்கிறோம். புதிதாகத் தடை போடவில்லை. விங்கள் சொல்லியதைப்போல எந்தநாடும் பிரிந்து போகக்கூடாது என்று அரசியல் சட்டம் போடுவது கிடையாது. பிரிந்துபோகக்கூடாது என்பது அரசியல் சட்டத்திலேயே புதைந்து கிடக்கிற பெரிய கருத்து. அதைப்போல பிரிவினைக்குப் புதைந்து கிடக்கிறது என்று முன்பே இருப்பதுதான். பிரசாரம் செய்யக்கூடாது என்று முன்பே இருப்பதுதான். புதிதாகத் தடை அல்ல. நமது அரசியல் சட்டத்திலே புதைந்து கிடக்கிற கருத்தை இன்றைக்கு வெளிப்படையாக விளக்கியிருக்கிறோம். அதற்கு அவசியம் என்னவென்றால் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் 19-வது பிரிவிலே சொல்லியிருக்கிறோம், 'செக்யூரிட்டி ஆஃப் தி ஸ்டேட்' க்கு விரோதமாக தேசப் பாதுகாப்புக்கு விரோதமாக எந்தவிதமான பேச்சு உரிமையும் கிடையாது என்று சட்டம் இயற்றலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் செக்யூரிட்டி ஆஃப் தி ஸ்டேட் என்பதில் பிரிவினை அடங்கியதுதான். நாளைக்குக் கோர்ட்டில் விவாதிக்கும்போது அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம், ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருக்கலாம். அதனால்தான் விளக்கமாகப் போடுகிறோம். இல்லாத ஒன்று இன்றைக்கு வந்துவிட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. வானிஷ், ஸ்காட்லாந்து சேர்ந்து யுனைட்டட் கிங்டம் என்று இருக்கிறது. அங்கு அரசியல் சட்டம் கிடையாது. அயர்லாந்தும் இங்கி லாந்தும் வேறு. இன்றைக்கு சிலோன் வேறாக இருப்பதுபோல அயர்லாந்து, அயிரிஷ் மக்கள் மீது பிரிட்டிஷ் மக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினார்கள். எந்த நாட்டின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்து கிறார்களோ அந்த நாட்டுக்கு எதிராக அந்த நாட்டு மக்கள் குழப்பம் செய்வதற்கும் புரட்சிகள் செய்வதற்கும் கூட உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஆனால் அந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் அந்த நாட்டில் பிரிவினை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய உரிமை கிடையாது. அயர்லாந்திற்கும் இங்கிலாந்திற்கும் ஒப்பா என்ன?

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : ஒரு பகுதி மக்கள் மற்றொரு பகுதி மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தினால் அது ஏற்படுகிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து இந்த கான்ஸ்டிடியூஷனைச் செய்திருக்கிறோம். அனைவரும் சேர்ந்து இந்த கான்ஸ்டிடியூஷனைச் செய்திருக்கிறோம். பாராளுமன்றம் என்றால் என்ன? மத்திய பிரதேசமும் உத்திரப்

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th August 1963]

பதைத்தான் கொடுப்பார்கள். இந்தியாவுக்கு உபரியாக இருப்பதைத்தான் பர்மாவுக்கு நாம் கொடுப்போம். ஆனால் ஒரே நாடாக இருக்கிறபோது அந்த நாட்டில் இருக்கிற உற்பத்தியின் மீது கட்டுப்பாடு விதித்து நாட்டின் எல்லா பாகங்களுக்கும் விகிதாசாரத்தில் அனுப்புகிறோம். பீஹார் வங்காளம் உருக்கு நம் நாட்டுக்கு வரவில்லையென்றால் பத்து ஆண்டுகளில் நாம் அடைந்த தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்க முடியாது. அந்த உருக்குக்கு ஒரே விலை நிர்ணயம் செய்து வங்காளி தொழிலதிபர் வாங்கினாலும் ஒரே விலை, தூத்துக்குடியில் ஒரு தொழிலதிபர் வாங்கினாலும் ஒரே விலை, வங்காளத்தில் எந்த இடத்தில் உருக்கு உற்பத்தியாகிறதோ அந்த இடத்தில் விற்கும் விலைக்கே பண்டங்கள் தூத்துக்குடியில் விற்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். பீஹாரில் சிந்திரியிலிருந்து உரம் வந்தது என்றால், அவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டபிறகு வரவில்லை. எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று quota வைத்து மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் பிரிவினை செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாட்டுச் செல்வத்தை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்தால் அதிகமாக இருக்கும். ஒரு ராஜ்யம் கூட தன்னைத் தானே காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவில் இல்லை என்பது தெரியும். நாட்டை மட்டும் தனியாக எடுத்து வைத்துப் பார்த்தால், நாம் இல்லை. கனிவளம் குறைவு. நம் திறன் பயன்படாமல் இருக்கும் என்றால் பிற ராஜ்யத்தில் கிடைக்கும் வளத்தை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்து நாம் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு ஒப்பாக—ஏன் சற்று உயர்வாகக் கூட இருக்கிறோம். இது நாட்டுக்கு மக்களுக்கு நல்லது. வருங்காலத்துக்கு நல்லது என்ற காரணத்தால் தான் இவ்வளவு நாங்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு இந்த நாடு ஒற்றுமையாக ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். இந்த நிலையைத் தடுப்பதற்கான முயற்சியை யார் செய்தாலும் அதைச் சட்ட பூர்வமாக அனுமதிக்க முடியாது என்பதையும் அதற்காகத்தான் இந்தவிதமான திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும் மற்றவர்களும், ஏன் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பினார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்னவென்றால் ஒரு புறத்திலே அந்நிய நாட்டிலே இருந்து ஏற்பட்ட பெரிய ஆபத்து. மற்றொரு புறத்தில் எந்த விகக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் உள் நாட்டில் ஒரு பெரிய பிரசாரம். அதன் மூலமாக ஒரு குழப்பம் இவை இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் நம் நாட்டில் அமைதி கெட்டு விடும் என்று தான் இதை இந்த சமயத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நாட்டுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் இல்லாமல் இருந்தால், இதைச் சமாளித்துக் கொள்ளலாம், எவ்வளவு தான் போகிறார்கள் பார்க்கலாம் என்று சொல்லலாம். நாட்டின் அமைதிக்கு சுதந்திரத்திற்கு பங்கம் விளைவிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [9th August 1963]

இருக்கிறபோது, வெளிநாட்டு அபாயம் உள்நாட்டுக் குழப்பம் எல்லாவற்றையும் வைத்துக் கொள்வது அவ்வளவு உசிதமாக இருக்காது. எதையும் ஆரம்பத்திலேயே தடுப்பதாக மக்களை நம்ப இதை வளர விட்டு, இதிலும் நியாயம் இது என்றால் கஷ்டமானவைத்து, அதற்குப் பிறகு தடை செய்யுமா இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் காரியமாகப் போய் விடும். அதனால் தான் வேண்டி வந்தது என்று இந்த விதத் திருத்தத்தைக் கொண்டு முழு மனதுடன் ஏற்றுக் கொள்ளி இந்தத் திருத்தத்தை உடைக்கக் கொள்ளுகிறேன். கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேள்வி is—

MR. CHAIRMAN : The question is—
“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Houses of Parliament.”
Amendment) Bill, 1963, as passed will please say ‘Aye’; those

Those who are for the Resolution against will please say ‘No’.

(After a pause)

MR. CHAIRMAN : I think the ‘Ayes’ have it, the ‘Ayes’ have it; the Resolution is carried.

MR. K. ANBAZHAGAN : The ‘Noes’ have it.

MR. CHAIRMAN : The ‘Ayes’ have it, it is frivolously claimed. The Resolution is carried.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House is adjourned.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

V.—PAI

* 177. Notification issued with G.O. Ms. No. 1115, Public Works (Electricity), dated 11th April 1963, regarding amendments to the Madras Electricity (Supply) Finance Rules, 1958.

* 178. Notification issued with G.O. Ms. No. 394, Home, dated 2nd February 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1910.

* 179. Notification issued with G.O. Ms. No. 339, Public Works (Electricity), dated 6th February 1963 regarding amendments to the rules published with Public Works (Electricity) Department Notification S.R.O. No. A-8076 of 1958, dated the 27th November 1958, at pages 544 to 546 of the Rules Supplement to Part I of the Port St. George Gazette, dated the 17th December 1958.

* 180. Notification issued with G.O. Ms. No. 1732, Food and Agriculture, dated 25th May 1963, regarding establishment of a market at Vedaranyam under Section 5 (3) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

[9th August 1963

* 181. Notification issued with G.O. Ms. No. 1911, Food and Agriculture, dated 18th June 1963, relating to regulation of trade in chillies under the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

* 182. Notification issued with G.O. Ms. No. 1320, Home, dated 16th April 1963, regarding amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 183. Notification issued with G.O. Ms. No. 2956, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 28th May 1963, regarding amendments to the Madras Factories Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959.

* 184. Finance Accounts of the Government of Madras for 1961-62.

* 185. Notification issued with G.O. Ms. No. 1905, Food and Agriculture, dated 15th June 1963, relating to regulation of trade in turmeric in Coimbatore District.

* 186. Notification issued with G.O. Ms. No. 861, Rural Development and Local Administration, dated 17th April 1963, regarding amendments to the rules as to the mode in which contracts may be made by or on behalf of Panchayat Union Councils.

* 187. Appropriation Accounts of the Government of Madras for the year 1961-62 and the Audit Report thereon.

* Laid on the table of the House on 7th August 1963.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Saturday the 10th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Overloading of bullock carts

* 25. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of prosecutions launched for overloading of bullock carts in Madras City during 1961-62?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): 449.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government prescribed any weight for each category of carts by which this overloading is justified?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: We have prescribed certain weights for certain categories of carts—handdrawn carts so much, bullockdrawn carts so much and so on and if it is exceeded, either the S.P.C.A. or the Police prosecute.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that very broad carts—four-wheeled carts—on which packages can be piled up to any great height are used for these purposes and do the Government intend banning the use of such carts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: What the hon. Member says is true. It is a violation of the rules and if it is detected either by the S.P.C.A. which has got its Inspectors or by the Police, they prosecute. Many of these cases escape detection.

It made

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, மனித இழுக்கப்படுகிற வண்டிகளில் ஏதாவது அதிக பாரம்சூது a time-காக வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறதா? அதைக் have recently இலாகாவுக்கும் பொறுப்பில்லாமல் இருக்குமே it to all the கவனிக்க வழி செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஜி. வெங்கடராமன்: Whether the Government es between Madras and கேள்வி போட்டால், பிராசிகியூசூப்ப கிச் சொல்கிறேன். மனிதர்கள் AMAN: That was once அர்ப்ப இருக்கவேண்டுமென் said there may be

[10th August 1963]

Hunger strike

* 26. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to a report published in an English daily, dated 19th October 1962 that a Mandal Congress Committee Member went on hunger strike as the police in charge of Vepery Police Station did not entertain any complaints from the public of that locality; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Only in the 'Mail' dated the 19th October 1962 it was reported that Sri M. Bhaktavatsalam (not our Minister) a Mandal Congress Committee member had announced his intention to go on hunger strike from 9 a.m. on 21st October 1962. The member, however, did not undertake the hunger strike as announced.

(b) Does not arise

Express bus service

* 27. Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR. Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is any proposal to introduce express bus service from Tuticorin to Madras, and, if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no such proposal.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is the convenience of passengers taken into account before the introduction of these express buses and is due provision made for catering arrangements at the concerned hours at halts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know if the hon. Member has travelled by these express buses. Now every facility has been provided. Proper stoppages for lunch and for tea are provided. I have not so far received complaints in this regard.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : From experience, may I just request the Government to elucidate whether they have made provision at Madurai, a big city?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It depends on the time at which the buses reach the place. Most of the buses starting from Madras go to Villupuram at lunch time and there is provision made. Similarly, in regard to buses coming to Madras, tea is provided at Mamandur. Likewise, for the route from Tiruchi to Kanyakumari, there is provision for lunch : I do not know exactly where. But there is provision for lunch as well as tea.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : From experience I find that for express buses from Tiruchi to Courtallam, no proper provision is made at Madurai where they go at midday meal time. Cannot the Government look into this matter?

10th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I shall look into it. I will request the hon. Member to send me a separate letter.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, துரிதப் பேரக்கு வரத்து பஸ்களில் தனியார் நடத்தும் சில பஸ்களில் இருக்கிற அளவுக்குக்கூட காற்றுவசதி, உட்காருகிற இட வசதி செய்யப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அறிந்திருக்கிறார்களா? தனிக்காற்று வசதி, சாய்ந்து உட்காரும் வசதி முதலியவற்றை மற்ற பஸ்களில் இருக்கிற அளவுக்கு இதில் ஏற்பாடு செய்ய முற்படுவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அந்த மாதிரி புகார் சர்க்காருக்கு வரவில்லை. அதற்கு மாறாக சர்க்கார் துரித பஸ்கள் தனியார் பஸ்களைவிட நன்றாக இருக்கிறது என்று சட்டசபையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு பஸ்ஸைப் பார்த்துவிட்டு—ஒரே ஒரு கம்பெனி ஒரே ஒரு பஸ் வைத்திருக்கிறார்கள்—அதைப் பார்த்துவிட்டு நம்முடைய பஸ் சரியாக இல்லை என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ, எல்லா எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களையும்விட ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்கள் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றன.

SRI M. RAJAH IYER : Have any representations been received by the Government that these express buses do not stop at big municipal towns like Devakottai, because they are forbidden to break within a minimum distance, and, if so, do the Government intend giving weight to these representations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is true. The express buses have sometimes to skip over even important places. Otherwise, they will cease to be express buses and they will become local ones.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, துரித பஸ்கள் புதிதாக பல வழிகளில் விடப்படும் என்ற கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த துரித பஸ்கள் விடப்படும் வழிகளைத் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that the time-tables supplied here in respect of the express buses are not made available to the public at the various offices?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We issued a time-table last time. Copies are all exhausted. We have recently prepared a small one and I think I will distribute it to all the Members of the Legislature.

SRI L. S. KARAYALAR : May I ask whether the Government have got proposals to run night bus services between Madras and various important towns?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That was once examined and given up. We are afraid there may be accidents.

[10th August 1963]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, துரித பஸ்கள் நிற்கவேண்டிய இடங்களில்கூட பஸ் நிலையங்களுக்குச் செல்லாமல் பாதையிலேயே நிற்பதால் பிரயாணிகளுக்கு அதிக பிரமம் இருப்பதாகப் புகார் இருந்து வருகிறது. எல்லா பஸ் நிலையங்களுக்கும் அவை செல்ல ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : சர்க்கார் பஸ்கள் நிற்பதற்கான இடங்கள் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குதான் அவை நிற்கும். பொது இடங்களில் நிற்காது.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, துரித பஸ்களின் னுடைய கால அட்டவணை மாற்றுவதை குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில்தான் செய்வது என்று ஏதாவது முறை இருக்கிறதா? அல்லது நினைத்தபோது மாற்றப்படுகிறதா? குறிப்பிட்ட கால அட்டவணைக்கும் பஸ்கள் ஒடுகிற கால நிர்ணயத்திற்கும் வேற்றுமை இருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : திட்டவட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் பஸ்கள் கால அட்டவணைப்படி ஓடவில்லை என்று சொல்வது கனம் அங்கத்தினர்கள்தான் முதலாவது. சர்க்கார் எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்கள் எல்லாம் குறித்த கால அட்டவணைப்படி குறித்த நேரத்திற்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் பொது அபிப்பிராயம்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, கால அட்டவணையை மாற்றுவது குறிப்பிட்ட காலத்தில் ரயில்வேயில் மாற்றுவதைப்போல அந்த முறையில் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா? அல்லது வசதி ஏற்படும்போது மாற்றுகிறார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : பொதுவாக மாற்றுவதில்லை. ஆனால் அடிஷனல் பஸ்கள் புதிதாக ஓட வசதி செய்கிற போது முதல் பஸ்ஸுக்கும் இரண்டாவதுக்கும் இடையே போதிய அளவு அவகாசம் இல்லாவிட்டால் மாற்றுகிறோம். சென்னையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரை நேராகச் செல்லும்படியாக உள்ள பஸ்ஸில் போனால் திருச்சியில் இறங்கி மற்றொரு பஸ் ஏறும்படியாகச் செய்திருக்கிறோம். அதற்குக் கால அட்டவணை மாற்றப்படுகிறது. ஏதாவது இப்படி அவசியம் ஏற்பட்டால்தான் மாற்றுகிறோம். குறித்த காலத்தில் வருஷத்துக்கு இரண்டுமுறை ரயில்வேயில் மாற்றுவதுபோல் அக்டோபர் மாதத்திலும், ஏப்ரல் மாதத்திலும் மாற்றும் வழக்கம் இல்லை.

State Transport buses

* 28 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the State Transport buses are stopped in the middle of the roads causing inconvenience to the traffic; and

[10th August 1963]

(b) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Government have received a complaint that State Transport buses are stopped in the middle of the roads. The Director, Madras State Transport Department, has been asked to inspect and check the tendency on the part of the drivers of the Madras State Transport Department to stop State Transport buses away from the kerb area.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact that some of these buses are stopped in the middle of the road for the issue of tickets and then they are stopped not at the halts but at some place other than a halt, and will the Government see that stand conductors are provided sufficiently so that this time and energy need not be spent in the middle of the road?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question is with regard to not stopping on the kerb side. I said that the complaint was fairly true. We have already taken steps to see that the drivers do not give cause for complaint of this kind. So far as stopping buses for the issue of tickets is concerned, I am afraid it cannot be helped unless we telescope two stages into one and allow a longer running distance so that tickets may be issued within the next stage. Otherwise, since fare stages are too near, it is very difficult for the tickets to be issued within time. We have already provided sufficient number of stand conductors. For instance, there is a stand conductor in the High Court bus stand. But if a large number of people come and get into the bus near the fruit market, then no stand conductor can help there. Therefore, the only answer to this difficulty is to have longer fare stages.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : எல்டாம்ஸ் ரோடு நடுவில் நிறுத்தி விடுகிறார்கள். அங்கு ரொம்பக் கூட்டம் இருப்பதால் ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங்கே நிறுத்தாமல் ஓரத்திலாவது வேறு எங்காவது பக்கத்திலே நிறுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அங்கத்தினர் ஏதாவது புகார் எழுதினால் அதன் மீது ஆக்ஷன் எடுக்கிறோம். அந்த பஸ் நம்பரையும் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : பஸ் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லவில்லை. அதை மாற்றவேண்டும். அவ்வளவுதான்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : நிறுத்தவேண்டிய இடம் சற்றேறக்குறைய 100 கெஜத்துக்கு மேல் அதிகமாக இருக்கக் கூடாது என்பது நிர்ப்பந்தமான விதியில்லை. கூடுமான வரையில் 100 கெஜம் இருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அதைப் பரிசீலனை செய்கிறோம்.

[10th August 1968]

Employment Exchange (Compulsory Notification of Vacancies) Act, 1959

8-10 p.m. * 29 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the provisions of the Employment Exchange (Compulsory Notification of Vacancies) Act, 1959 have been brought to the notice of employing departments;

(b) the number of cases in which vacancies have not been notified to Employment Exchanges during the period 1960-61 and 1961-62; and

(c) the action taken by the Government in such cases?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) (i) 1960-61—122 (One hundred and twenty-two Establishments).

(ii) 1961-62—53 (Fifty-three Establishments).

(c) As the Act came into force only from June 1960 and as many of the employers were not familiar with the provisions of the Act, the relevant provisions of the Act had been explained to the employers by the employment officers. No case of persistent violation of the Act to warrant launching of prosecution with culpable intent had come to the notice of the Government.

SRI L. S. KARAYALAR: May I ask, Sir, whether the Government are satisfied that the sections of the Act have been implemented now?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, no case of culpable intent or persistent default has come to the notice of the Government.

Panchayat elementary school teachers

* 30 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the authority empowered to transfer panchayat elementary school teachers from block to block within a district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member presumably refers to panchayat union elementary school teachers, as panchayats do not maintain any elementary schools now. The authority competent to order a transfer is the Collector.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, whether the Collector usually orders these transfers without consulting the Block Development Officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are no Block Development Officers now. There is the Commissioner for each Union. I do not think the Collectors make the transfers without consulting the Panchayat Unions, whether it is the Union Commissioner or the Chairman.

[10th August 1968]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: As a transfer involves two Panchayat Union Officers, can a teacher get himself mutually transferred from one block to another block without the consent of any one of these officers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: They must be informed about it, Sir. Consent may not be necessary. I do not think the transfers are effected without consulting the officers concerned.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து மாற்றப்படும் ஆசிரியர்கள் அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியனிடத்தின் சம்மதம் பெற்ற பிறகு மிஷ்டர்சுவலாக மாற்றப்படலாம் என்று தற்போது விதியிருக்கிறது.

Ramanathapuram District Headquarters

* 31 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently from the public about the location of the Ramanathapuram District Headquarters in Ramanathapuram itself or any other suitable town in the district; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what is the reason in this particular district having the disability of not having the headquarters in its own place?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: At the time the question of locating the headquarters of this district was considered, Madurai was found to be the most convenient place. Even now it continues to be the most convenient place to be the headquarters of the Ramanathapuram district.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What exactly are the inconveniences in having the headquarters at Ramanathapuram itself?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: If one looks into the map of the Ramanathapuram district, one will come to the conclusion that Ramanathapuram town is not in the centre of the district.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது இரண்டு மாவட்டங்களின் தலைநகரங்கள் மதுரையில் இருப்பதால், பொது மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகி அதனால் நெருக்கடிகள் ஏற்படாதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்தார்களா?

கனம் திரு. வி. ராமையா: மதுரை பெரிய நகரம். இரண்டு ஜில்லாக்களின் தலைநகரங்களும் அங்கு இருப்பதால் மட்டுமல்ல, மற்றகாரணங்களாலும் நெருக்கடி ஏற்படலாம். ஆனால் ராமநாத புரத்துத் தலைநகரம் அங்கு இருப்பதால் அதிகக் கஷ்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[10th August 1963]

Parambikulam Irrigation Channel

* 32. Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been received recently from the public or from the Paramathi Panchayat Union for extending the Parambikulam Irrigation Channel to Karur taluk; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) Yes, Sir, from the Paramathi Panchayat Union Council.

(b) The request is under consideration.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : சீக்கிரத்தில் அதற்குத் தண்ணீர் வசதி செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : பரமத்தி பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலின் தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. கொடுக்க முடியுமா, முடியாதா என்பதில்லை. பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பிராஜக்டைப் பொறுத்தவரையில், இப்போது அமைந்திருக்கிற முறையில் பார்த்தால், எங்கெங்கு பிராஜக்டில் தண்ணீர் பாடிமோ அதையெல்லாம் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதை மீறி உபரியாகத் தண்ணீர் இருந்தால், கொடுக்க பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். முழு விவரம் இல்லாததால், உடனே பதில் சொல்ல முடியவில்லை. யூனியன் கவுன்சில் தீர்மானம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over

II.—ANNOUNCEMENTS.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963, as passed by the Assembly.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

[10th August 1963]

III. POINT OF PERSONAL EXPLANATION BY SRI K. ANBAZHAGAN

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அங்கத் தினருடைய தனி விளக்கம் என்ற முறையில், நான் நேற்று நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியை ஒட்டி இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள தங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன். நேற்று இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 16-வது திருத்த மசோதா தீர்மானம் நிறைவேற்றிய நேரத்தில் தாங்கள் குரல் மூலமாக வாக்கெடுப்பு நடத்தியபோது, நானும் என்னைச் சார்ந்த நண்பர்களும் குரல் மூலமாக "இல்லை" என்று தெரிவித்தோம். அதைத் தொடர்ந்து நாங்கள் அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து எங்கள் வாக்கைப் பதிவு செய்ய விரும்பினோம். அதையும் நாங்கள் தெரிவித்த சூழ்நிலையில் தாங்கள் வாக்கெடுப்பு ஒலி மூலமாக நடத்தி தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மன்றத்தை ஒத்தி வைத்துச் சென்றீர்கள். நாங்கள் அந்தத் தீர்மானத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்து உடையவர்கள் அதை நேற்றைய தினம் பதிவு செய்யும் வாய்ப்பை இழந்த காரணத்தால், நாங்கள் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு ஒப்பாத கருத்து உடையவர்கள் என்பதைத் தங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்துக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, நம்முடைய சபையின் விதிகளின்படி ஒட்டுநிப்பானது சாதாரணமாக 'voice vote' என்ற முறையில் நான் எடுப்பது வழக்கம். அதை மறுத்து டிவிஷன் வேண்டும் என்றால், அங்கத் தினர் எழுந்து நின்று "நான்-டிவிஷன் வேண்டும் என்று, poll வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்" என்று சொல்வது வழக்கம். அந்த முறைப்படி நான் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். 'டிவிஷன் வேண்டும் என்றால், டிவிஷன் வேண்டும் என்று கேளுங்கள்' என்று சொன்னேன். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் மற்ற சபை வழக்கம் விதிகள் எல்லாவற்றையும் அறிந்து பழகியவர் ஆதலால் அதை உடனே தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். எப்படி இருந்தாலும், அங்கத்தினரும் அவர்களுடைய சகாக்களும் என்ன அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள் என்பதை இப்போது சொல்லிவிட்டபடியால், அது சட்டசபையின் Proceedings-ல் இடம் பெறும். ஆனால் இதில் தவறு ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை. சேர்மன் மேற்கொண்ட முறை விதிகளுக்கு ஒப்பானது என்று மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SPECIAL PROVISIONS) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 11 OF 1963).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'

* Printed as Appendix on pages 199-200 infra.

[Sri R. Venkataraman] [10th August 1963]

3-20
p.m.

Sir, under the General Sales Tax Act, 1939, assessment of hides and skins was regulated under rule 16 (1) and 16 (2). Under rule 16 (1) in respect of untanned hides and skins, general sales tax at two per cent can be levied on the last purchase within the State. Under rule 16 (2), if tanned hides and skins are received within this State from outside this State, that is, from another State in India, then tax can be levied on the tanned hides and skins at 2 per cent on the first purchase within the State. The object, I should take it, because I was not responsible at that time, should have been to encourage tanning within the State; if we levied sales tax at 2 per cent on the raw hides and on tanned skins when the value of raw hides and skins would be less, it would encourage leather being brought into this State for the purpose of tanning. But, if we charged 2 per cent on tanned hides and skins, the value of tanned hides and skins would be higher and, therefore, the tendency of people would be not to bring tanned hides and skins from other States to this State and thereby the development of tanning within the State would be encouraged. But, we are not free agents in this behalf. Article 304 of the Constitution prohibits any legislation which is likely to interfere with inter-State trade or discriminate against any commodity coming from another State. Therefore, the levy of tax under rule 16 (1) and 16 (2) was challenged in the Supreme Court. The Supreme Court held that the levy of tax at 2 per cent under the Madras General Sales Tax Act on tanned hides and skins coming from other States, was *ultra vires* of the powers of this Legislature. The result was, while untanned hides and skins in the State would be liable to tax at 2 per cent, even tanned hides and skins coming from other States would not be liable to any tax at all. Therefore, it has become necessary for Government to act very quickly to remedy the situation and to see that the revenues of the State are protected.

Secondly, as a consequence of the Supreme Court judgments, in the case of a number of assessments which have taken place on the basis of the original rule 16 (2), the assessee started claiming refund of what they paid and also threatened to take legal action. The Government, therefore, decided to issue an Ordinance remedying the defect that was pointed out by the Supreme Court. The Government sought to get over the position by making the tax uniform both on hides and skins tanned in this State and on the tanned hides and skins brought into this State. The Government in this Bill, and in the Ordinance which was issued before the Bill was introduced, decided that the tanned hides and skins which are coming from other States should be liable to be taxed under the Madras General Sales Tax Act at 2 per cent not on the value of the tanned hides and skins but on the value of raw hides and skins. The result is the taxation was brought to a parity between hides and skins in the State and hides and skins brought from other States. The Bill seeks to give effect to this intention. One more clause which we have introduced says that in respect of taxes which have

10th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

been collected, the Government may keep them in deposit till after the reassessment is made on the basis of the new law. Then whatever is the balance may be paid to the assessee and if anything is due from them, it may be collected from them.

Sir, these are the salient provisions of the Bill before the House. I may point out so far as the Act which we have adopted in 1959 is concerned, we have taken care of these and have levied tax at different rates, that is, 2 per cent tax on untanned hides and skins on the last purchase within the State and one per cent tax in respect of tanned hides and skins from other States. Therefore, after 1959, there is no illegality in taxation. I move that the Bill be taken into consideration.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : On a point of information. May I know, Sir, what is the rate that was fixed by the Supreme Court? Have we to pay 2 per cent according to the decision of the Supreme Court or one per cent?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the Supreme Court does not fix any rate. The Supreme Court struck down the whole Rule. But in 1959 the Madras Government amended the old 1939 Act and they have provided that in respect of tanned hides and skins, the rate may be reduced to one per cent. I shall explain now. In the original discussions, I really wanted to have the same section, but we were afraid that even that might be considered to be offensive or might offend Article 304 of the Constitution. We were not sure. Therefore, we have provided the same rate of tax both for the untanned hides and skins in this State and tanned hides and skins brought from other States on the basis of the value of the tanned hides and skins as it was, when it was untanned.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவரவர்களே, இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்திற்குச் சில அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுவதல்லாமல், வியாபாரிகளுக்குக் கேற்படும் சிரமங்களையும் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு சிரமமேற்படும் பொழுது, அதாவது High Court முதலிய உத்தரவால் ஏற்படக்கூடிய அனுகூலங்களை அவர்களுக்குக் கேற்பட விடாமல் அதை அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வரவேண்டுமென்று காரியம் செய்கிறபொழுது, அதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அத்துடன், நமது Budget ஐப் பற்றிப் பேசும்பொழுது கூடிய சீக்கிரத்தில் ஒரு குழுவை அமைத்து இந்த விற்பனை வரி சிரமத்தை போக்குவார்களென நம்புகிறேன். அவர்களும் அதை ரூபகத்தில் வைத்திருப்பார்கள். இந்தச் சட்டத்தால் பலவித இன்னல்கள், முக்கியமாக, ஒழுங்காகக் கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் இன்னல்கள், சிரமம்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [10th August 1963]

அதிகமாகவிருக்கிறது. ஆகையால் மந்திரியவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் நல்ல குழுவை ஏற்படுத்தி, விசாரித்து, இதிலுள்ள குறைகளை நீக்கி, இந்தச் சட்டத்தில் வசதி செய்து கொடுக்கும்படி பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த விற்பனை வரியை அமுல் நடத்துவதால் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் கிடைத்தாலும், இது நியாயமான வரியாக இல்லையென்று நினைக்கவேண்டி இருக்கிறது. ஒழுங்காக கணக்கு வைத்திருப்பவர்களுக்கு Oppressive Tax என்று சொல்லு மளவிற்கு பல முறை பார்த்தும்கூட, கடைசியாக வரியைக் கட்டும் நிலைமையிருக்கிறது. அத்துடன் சட்டத்தின் அர்த்தத்தை ஒவ்வொரு அதிகாரியும் ஒவ்வொரு விதமாகப் புரிந்து வியாபாரம் செய்வதால், வியாபாரிகளுக்கு பொதுவாக ஹிம்சை ஏற்படு வதால் இவைகளை நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் வியாபாரிகளின் நலன்தான் அரசாங்க நலன். அதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திருத்தம் சுப்ரீம் கோர்ட் ஐட்ஜ்மெண்ட் பிரகாரம் தோல் வியாபாரிகளிடம் 1955 ஆண்டு முதல் வசூலித்து விட்ட செல்ஸ் டாக்கைஸ் திருப்பிக் கொடுக்காமல் தடுக்கும் நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டதாகும். இன்றைக்கு தோல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் வியாபாரிகள் மிகவும் பிற்போக் காக இருக்கிறார்கள். நான் கிறுவனாக இருந்த காலத்தில் பெரிய தோல் வியாபாரிகளாக இருந்த பலர் இன்று இருக்குமிடம் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகளாக இருந்த நூறு பேர்களில் இன்றைக்கு சாதாரணமாக சாப்பிடுவதற்குக்கூட வசதி இல்லாமல் 90 பேர் கஷ்ட தசையில் இருந்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் பிற்போக்கு அடைந்து வருகிறது இந்தத் தோல் வியாபாரம். இவர்கள் ஒரு சமயத்தில் வரி செலுத்த முடியாத நிலையில் கோடிக்கணக்கில் வரி பாக்கியாக இருந்து, அரசாங்கத்திடம் விண்ணப்பம் செய்து அரசாங்கம் பெருந்தொகை அவர்களுக்குத் தள்ளிக் கொடுத்தும் சலுகைகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. முன்பு அதிகமாக தோலை வாங்கிய பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இப்பொழுது நல்ல மனப்பான்மையோடு கிரயம் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. முன்பு லண்டன் மார்க்கெட்டில் ஏலத்திலே கட்டுதலான கிரயம் கிடைத்து வந்தது. இந்தியர்கள் பிரிட்டிஷ் சர்க்குரை இறக்குமதி செய்வதைக் குறைத்துக் கொண்டதால் அதனுடைய எதிரொலியாக பிரிட்டிஷர்கள் நல்ல கிரயம் ஏலத்தில் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. அதனால் தான் கஷ்ட தசை என்றுகூடச் சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் பிற்போக்கு நிலைக்குக் காரணம், உருவாக்கி கொண்டிருக்கும் அரசியல் சூழ்நிலை என்பதை அரசாங்கமும் ஓரளவு தெரிந்திருக்கும். இவர்கள் பிற்போக்கு அடைந்திருக்கும் நிலையில் அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்கிறதென்பதை அரசாங்கம் உணரும். இந்த நிலைமையில் இன்று நம் முன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும்

10th August 1963] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வஹாப்]

திருத்தம் 1955-ம் ஆண்டில் இருந்து வசூலிக்கப்பட்ட தொகையில் திருப்பி கொடுக்கக்கூடிய தொகையை தடுக்க அதிகாரமளிக்கும் திருத்தம். நாம் இன்று தோல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் நிலையைக் கவனிக்கும்பொழுது இந்தத் திருத்தம் இன்று தேதி முதல் அமுலுக்கு வருவது நல்லது. அதற்கு Retrospective effect (ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்) இல்லாமல் இந்தத் தேதி முதல் அமுல் நடத்த வகை செய்து அவர்கள் பெறக்கூடிய தொகைகளைத் திருப்பித்தர அரசாங்கம் வகை செய்ய வேண்டும். ஆகவே முன்பு வசூல் செய்யப்பட்ட தொகை அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுமானால், அதுவே அவர்களில் பலருக்கு மூலதனமாக அமைந்து அவர்கள் மறுபடியும் வியாபாரத்தைத் துவக்கி அவர்களுக்கு புத்துயிர் அளிக்கக்கூடிய உதவியாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Only one point, Sir 3-30
Under Article 304 of the Constitution, tanned skins and hides will p.m.
be different from untanned ones.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : As I understand it, the untanned value plus the cost of tanning and improved value will make the value of the tanned skin. What the Supreme Court said was, "You are charging 2 per cent on the tanned hides and skins whose value will be even 50 or 60 per cent or even more, sometimes double the value of untanned goods. Suppose the untanned goods are sold at Rs. 2 per pound, tanned goods would be at Rs. 4 a pound. You are charging 2 per cent on this Rs. 2 so far as untanned goods in the State are concerned, but you are charging Rs. 4 which is double the value on tanned goods. That means you are preventing indirectly the flow of trade from one State to the other. That will indirectly affect the inter-state trade and no State can make any such law." Of course, regional import is made. They said it would be discriminatory against the goods tanned in other States and, therefore, offensive of Article 304, which states—

"Notwithstanding anything in article 301 or article 303, the Legislature of a State may by law—

(a) impose on goods imported from other States or the Union territories any tax to which similar goods manufactured or produced in that State are subject, so, however, as not to discriminate between goods so imported and goods so manufactured or produced . . .";

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : How could they be the same goods? I can understand if you say "levy a tax on the same goods imported from outside the State and the same goods manufactured in the State". But these are untanned, raw hides and skins and you are importing tanned hides and skins, I have not looked into the Supreme Court Judgment.

[10th August 1963]

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த வாதத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. முதலாவது, விற்பனை வரியை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று திரு. சுப்பையா செட்டியார் சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்தை நாட்டில் நெருக்கடி ஏற்படும் முன்பு நான்தான் பட்ஜெட் விவாதத்தின் பொழுது சொன்னேன். நெருக்கடி ஏற்பட்ட பிறகு இப்பொழுது வரியில் எந்த விதப் பெரிய மாறுதலும் செய்வது சரியல்ல. சர்க்காரும் இப்பொழுது நிபுணர் குழு அமைக்க வேண்டாம் என்று, நினைக்கிறார்கள் இரண்டாவது கஷ்டமென்று கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்தார்கள். ஒவ்வொரு அதிகாரியும் ஒவ்வொரு விதமாக interpretation கொடுக்கிறார்கள். அது எதனால் ஏற்படுகிறதென்றால் Single-point Tax போடுவதால் எந்த சர்க்காருக்கு இருந்தாலும், 2 சதவிகிதம் என்று சொல்லி விட்டால் ஒரு அதிகாரிக்கும் இதை Interpretation செய்ய வேண்டிய அவசியமேற்படாது. அதற்கு மாறாக சில சர்க்காருக்கு single point tax என்றால், அந்த சர்க்கார்கள் குறிப்பிட்ட Definition -க்கு உட்பட்டதாக வென்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, சமீபத்தில் ரசமான ஒரு கேஸ் நடந்தது. Tooth-paste கால்செட் கால்செட் அல்லது டாய்லெட்டா, necessary -யா என்றெல்லாம். ஏன் வந்ததென்றால் டாய்லெட் requisites -க்கு 6 சதவிகிதம் என்று போட்டிருக்கிறோம். எல்லா articles -க்கும் General Sales-Tax 2 சதவிகிதம் என்று போட்டால் கஷ்டமாய் இருக்காதா? ஒவ்வொரு சர்க்காருக்கும் Single-point Tax என்றால் அந்த definition கீழ் வருகிறதா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் இந்தத் தொல்லை Interpretation சம்பந்தமாக பல சமயங்களில் நமக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது உதாரணமாக packed food -க்கு 6 சதவிகிதம் என்று போட்டிருந்தோம். பழத்தை பேப்பரில் மடித்து சிலர் விற்பார்கள். விற்பது 6 சதவிகிதம் என்று போட்டு assess செய்து விட்டார்கள். என்னிடம் சொல்லும்பொழுது அது multi-point tax 2 சதவிகிதம் தான் இருக்குமென்று சொன்னேன். அது சம்பந்தமான Record -களை வரவழைத்தபொழுது Packed Food என்றதால் 6 சதவிகிதம் seal வைத்து விட்டதால் இப்படியானது என்று சொன்னார்கள். ஆக, நமக்கு interpretation, single-point tax இருக்கிறவரை கஷ்டமாகவிருக்கும். ஆகவேதான், மொத்தமாக எல்லா சர்க்காருக்கும் 2, 3 சதவிகிதம் என்று இருக்கும்பொழுதுதான் வியாபாரிகளுக்கு உதவியாக இருக்குமே தவிர, Single-point Tax என்றால் கஷ்டம்தான்.

அடுத்தாற்போல், திரு. வஹாப் retrospective effect கொடுக்கக் கூடாதென்று சொன்னார்கள். நியாயத்தைப் பார்க்கலாம். சென்னையில் தோல் பதனிடும் தொழிலிற்கு 2 சத விகிதம் வசூல் செய்தார்கள். வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து பதனிடப்பட்ட தோலைக் கொண்டு வருபவர்களுக்கு இந்த விதி செல்லாது என்று Supreme Court -ல் சொன்னதால் வரியை வாங்க முடியாது. இது எவ்வளவு தூரம் நியாயமென்று பார்க்க வேண்டும். இராஜ்யத்தில்

10th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

வரி விதிக்கும்பொழுது இந்த ராஜ்யத்தில் தோல் பதனிடும் விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கு வரி. வெளி இராஜ்யத்தில் செய்து இங்கே கொண்டுவந்து விற்பவர்களுக்கு இல்லையென்றால் நாம் எதைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்தோமோ அதற்கு எதிராகப் போகிறது. வெளி இராஜ்யத்திலிருந்து இங்கே கொண்டு வந்து பதனிடும் நம் ஊரில் அந்தத் தொழில் விருத்தியடைய வேண்டுமென்று நினைத்தோம். அதற்கு retrospective effect போட்டாலும், நம் இராஜ்யத்தில் தொழில் செய்கிறவர்களுக்குத் தவிர, வேறு இராஜ்யங்களுக்கும் கொண்டு விற்பவர்களுக்கு செலகரியமான நிலை ஏற்படும். அதனால்தான் retrospective effect

திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், 3-40 Constitution 304-வது article இதற்கு அவ்வளவு p.m. பொருந்துமா என்பதைப்பற்றிக்கூட சந்தேகம் சொல்லலாம். சென்னை ராஜ்யத்தில் untanned hides and skins -க்கு ஒருவிதமாகவும் மற்ற ராஜ்யங்களில் untanned hides and skins -க்கு வேறொரு விதமாகப் போட்டதான் discrimination, Constitution-க்கு முரணானது என்று வாதிக்க முடியும். Supreme Court தீர்ப்பு இருக்கிறபடியால் அதை அமுல் நடத்தும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I want to make a suggestion. It is not possible for us to peruse some of the rules placed before the Legislature. Of course, the rules are placed on the table of the Legislature. But, unfortunately, neither in the other House nor in this House that amount of thought is bestowed on them which is necessary for finding out whether the rules are according to the Act or conform to the Constitution. Therefore, at the discretion of the Government some of these rules may be placed before the Legislature for consideration. I am not

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [10th August 1963]

saying this by way of criticism. That will be helpful to the Government. For example, this Act was passed in 1955 or 1958. In the year 1963 we have to consider whether all the amounts that had been collected for the last so many years were properly collected or should be refunded. There is a good deal of complication. Of course, the Legislature is competent to do anything. This Act has to be treated as if it had been passed in 1955. Otherwise, we cannot assess or re-assess. Therefore, I would suggest to the Government to consider whether it will be possible for them to select some of these rules for being discussed in the Legislature. Of course, it is not possible to go through all the rules that are placed on the table of the Legislative Council.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 11 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V. DISCUSSION ON THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT
OF EXPENDITURE FOR 1963-64.

MR. CHAIRMAN : Now we shall start the discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1963-64. Sri M. Rajah Iyer will now speak.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chirman, Sir, I rise to endorse the Supplementary Demands presented by the Hon. the Minister for Finance amounting to Rs. 3 crores out of which Rs. 56 lakhs goes to education. It is particularly gratifying to note that an *ad hoc* grant of Rs. 1 lakh is to be made to the Madras Education Association in New Delhi towards meeting the deficit of Rs. 6 lakhs that they have incurred in putting up buildings for the school of Madras children in Delhi. It is a very fine gesture. The grant is Rs. 1 lakh. I should consider this to be a very fine gesture because it does promote national integration. We are looking after the Madras children in New Delhi where they are in considerable numbers. I hope we will do likewise for the considerable number of Madras children who are in Bombay and in Calcutta, and I do hope that the other States would follow suit and that Maharashtra and Gujarat States would come forward to donate for their children in Madras likewise.

Then, Sir, there is a very pleasing feature about which the honourable lady Member in this House should be happy relating to the Madras School of Social Work. Government have recognised that they have to be particularly generous in reckoning Government grant due to that special school. I have a representation to make in this regard. A few Montessori schools there are scattered over our State, not very many in number, but a few here and a few there. They are treated just as special schools. They are not eligible for any of the grants that may be available to elementary schools. We are aware that it is very difficult to get teachers to these Montessori

10th August 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

schools, particularly in the mufassal. There is a school in Devakottai, where they are unable to get trained Montessori teachers unless they pay good salaries. So, I would suggest that where we have such special Montessori schools, they must also get the same concession that has been extended to the Madras School of Social Work, namely, that two-thirds of the net deficit is paid by way of Government grant in addition to the elementary education grant that may be paid to them.

We find the stress laid on A.C.C. and N.C.C. activities. That accounts for nearly Rs. 21 lakhs out of the total of Rs. 56 lakhs. Rs. 16 lakhs goes towards providing the A.C.C. cadets with uniform and Rs. 5 lakhs towards compulsory N.C.C. training in colleges. It is necessary that this N.C.C. training should be given in colleges. But certain representations have been made that it is very difficult to go through this compulsory N.C.C. programme, particularly because the parade is held in the early morning hours, and if they happen to come to the colleges from homes far away from the colleges, they find it very difficult to adjust their daily programme. That is a matter which has to be looked into, with a lot of imagination and understanding. Apart from that, there cannot be any kind of absolute compulsion in this regard. Just a day or two ago you must have seen that the Sarvodaya workers want exemption for conscientious objectors in colleges. Even when there is full-blooded conscription in the country, conscientious objectors are exempted from conscription. That being the case, I cannot understand how we could compel every boy to attend this N.C.C. if the parent should indeed have a conscientious objection because there are certain Gandhian workers—I do not wish to mention names—who feel very strongly that this sort of militant training ill fits them. I do remember that the late Mr. Kumarappa was expressing himself with very great vehemence against maintenance of the army itself altogether. It may be too idealistic and too impractically idealistic, but I want the Government to take cognisance of the existence of such an objection. The Government may differ from it and rightly, but it does not take away the force of the argument that conscientious objection has got to be countenanced and exemption has got to be granted to those conscientious objectors. That is just one factor that I would like to place before the Government for their earnest consideration.

There is a provision of a sum of Rs. 1 lakh that goes for our share of the contribution to the Regional Institute of English for South India to be set up in Bangalore. It is a very necessary step because we find that the standard of English is falling down. We had the MELT campaign in our State where English teaching was done. We should do our best and put our shoulders together in the great task of raising the standard of English. Today there is to be a Regional Institute for the promotion of teaching of English, for raising the standard of English teaching in schools. As our share to the Institute we give nearly a lakh of rupees.

3-50
p.m.

[Sri M. Rajah Iyer] [10th August 1963]

Everyday we see in the papers people complaining that standards have fallen down. It may be true as far as the standard of English is concerned. Incidentally I would like to submit that even as we have made necessary provision to ensure that standards do not fall in English, we must make sure that where standards have fallen in general, they must be improved. We have a department of examinations attached to the Department of Education. It is nothing more than merely an examining body. They simply set question papers, ensure secrecy of them, value answer papers and announce results. This is too trivial a function for the department of education. I should think there should be a wing of research attached to the Department of Examination to find out where standards have indeed fallen down. Recently we came across general complaints regarding falling of standards in English and we are anxious to raise the standards there. Even as we are so very particular and zealous in maintaining standards of English, we must make provision at least to set up a Commission to study this very great question to find out whether the standards in general have fallen down in secondary education.

Consequent on the increase in the annual intake of students in the Engineering College, there is a handsome provision for increasing the number of seats in the Engineering colleges from 120 to 150 and at Guindy from 275 to 360. This is quite impressive and heartening. But at the same time, when we came across a letter written in the press the other day that about 300 engineering graduates in Madras were unemployed even though they were anxious to get themselves employed, the news came to us as a rude shock. We are here trying to raise the output of engineering graduates and we are providing necessary facilities for that. And if there is unemployment staring at the face of 300 engineering graduates already, I think we have arrived at the stage when we should pause and find out whether there is any basis for the complaint that even among the existing engineering graduates there is the spectre of unemployment looming large and whether our policy of trying to increase the output of graduates from our Engineering colleges is quite sound and whether we could not have a five or ten year plan to find out what our needs would be for these graduates even taking into account the needs of our defence services and whether this policy of spending so many lakhs of rupees over increasing facilities for technical education is going to be certainly sound. We were certainly under the impression that it was a sound thing till recently when we came across this letter in the newspapers which I am afraid has very sound basis for the fear that already unemployment stares our engineering graduates in their face.

Sir, under Medicine, there is an allotment for Rs. 2 lakhs recurring and Rs. 2 lakhs non-recurring to increase the number of beds in the South Arcot Headquarters hospital from 172 to 272.

10th August 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

The increase is by one hundred. In this connection, I should like to submit that the total bed-strength contemplated in the Ramanathapuram headquarters hospital is just one hundred while in the District Headquarters Hospital, South Arcot the existing bed-strength is to be increased by one hundred. So a representation has been made by the people of Ramanathapuram and the Municipality that when the new hospital is entered into, when we occupy the new hospital, the old hospital could also be retained at least in a reduced shape with at least 50 beds to afford medical facilities particularly for women and children, because in that place there are a large number of Muslim women who observe purdah and who do not go to the general hospital but prefer to go to a hospital intended exclusively for women and children. Therefore, the possibility of retaining the old hospital with a few beds specially as a Women and Children hospital has got to be examined.

Under Harijan Welfare, the Government have decided to open fourteen new hostels and to take over ten subsidised hostels during the year 1963-64. It is stated in the explanatory memorandum that the policy of the Government is to take over subsidised hostels in stages, especially those which are not being maintained properly. So, I take it that this is a tribute to the hostels not taken over, that their managements are excellent and satisfactory and, therefore, they are not sought to be taken over. But, at the same time, I should like to point out that the existing hostel managements, the private agencies, get a boarding grant at the rate of Rs. 160 for a boy and they have to meet the establishment, house rent and other charges such as contingencies, etc. In the Government hostels all these charges and contingencies are met by the Government. The private agencies who run the hostels get nothing towards contingencies. Therefore, I would like the Government to explore the possibilities of meeting the contingent charges in the case of private hostels also as according to the Government's own testimony, they are doing good and excellent work.

Sir, it is very heartening to find that the magnesite deposits that we get from Salem are to be converted to magnesium in the Central Electro-chemical Research Institute, Karaikudi. We were all present the other day when the pilot project was started at Karaikudi. Our Hon. Minister is very enthusiastic about it. The Industrial Seminar recently held there is rather something unique and it promises the dawn of a new era for a backward district like ours. So, we are anxious that these decisions should be followed up.

We find there is provision for opening a co-operative spinning mill in each district. Ramanathapuram district also should get one, especially Mudukulathur taluk which is admitted on all hands as the most backward taluk in the district.

[10th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Where is Paramakudi?

SRI M. RAJAH IYER: It is near Mudukulathur. Though it is adjacent to Paramakudi, Mudukulathur is very backward and it has the added advantage of being close to the black cotton soil. So, I should think that Mudukulathur should also be thought of for opening a co-operative cotton spinning Mill. If the next mill were to come up there, it would be a great boon that we would be conferring on them for the development of a very backward area.

Sir, provision has been made for Rs. 83,00,000 for the purchase of buses to be put on the roads. During question time this afternoon I drew the attention of the Hon. Minister to the fact that certain Municipal towns are by-passed by these express buses and the Hon. Minister was pleased to say that certain towns had to be skipped over in order to ensure the express nature of the buses. There is no disputing the fact that they are express buses. But one could not understand the logic of the express buses not stopping at municipal towns such as Devakottai but stopping at a village like Sarugani, a few miles away from Devakottai with a population of only about 4 or 5 thousands. My enquiries show that there are rigid rules that such express buses should not stop within a certain specified minimum distance. The Government should have discretion to say that these buses should stop at big municipal towns without by-passing them.

Sir, I am conscious of the fact that if these suggestions of mine were implemented there might be need for further supplementary grants to be sanctioned by us. We are looking forward to the Hon. the Finance Minister implementing these suggestions and coming up before the House for yet another supplementary grant to be voted.

Thank you, Sir.

4-22
P-22 DR. T. V. SIVANANDAM: Mr. Chairman, while commending the supplementary estimates for the acceptance of the House, I would like to make some observations. It has been said that several lakhs of rupees are being spent for the expansion of the N.C.C. in colleges. It is essential now that every boy who is admitted to the college must have pucca military training. It does not mean that we are expansionist in our outlook and want to occupy other's territory or declare a war on our neighbours. It is to defend ourselves only. It is essential, especially at this juncture when the Chinese are threatening us, that everybody who is admitted in the college must have compulsory military training. But I am unable to conceive the idea of conscientious objectors, which was put forth by Mr. Rajah Iyer. Whether it is conscientious or unconscientious, we must first think about our country. We must have compulsory N.C.C. training for defending

10th August 1963] [Dr. T. V. Sivanandam]

our country. We need not go to the help of other neighbouring countries. We must have our own youngsters fully trained in military training. Hence, I am of the view that complete military training should be given to the students of the college, to that they will be able to defend the country whenever it is necessary.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: N.C.C. is no military training.

DR. T. V. SIVANANDAM: I want complete military training should be given to the students in the colleges. Otherwise, we may have to go to other countries for assistance at the time of need. I am unable to understand the expression, 'conscientious objectors'. Whatever it is, they must be first conscious of our country and they should be in a position to defend our country when the occasion demands.

The second thing of which I am personally not in favour is giving this kind of training to girls in colleges. I am personally against it, because I consider that ladies must keep up their feminine charm, feminine character, and feminine kindness. That being the case, instead of undergoing this training, let these girl students have better training in nursing. They can also become doctors. They can learn more of nutrition, home science, and house management. Training in these is better than the training in N.C.C. I personally do not like our girls to change their dress and go out with rifles. They behave like men. The charm of the lady is disappearing. In my view N.C.C. training to girls is not necessary.

Our transport service is doing good service to the people. I am very glad to learn that several new buses are going to be put on our City roads for the convenience of the public.

It has been said that provision has been made for more seats in the Engineering Colleges and Polytechnics. I think what we have done is not sufficient. We have to expand it still more. Nowadays the fashion is that there should be no selection examination in the S.S.L.C. class. When we had the selection examination, the passes were about 30 or 40. Now liberalisation of the valuation of papers has come. Especially this year we find that there are about 55,000 passes in the S.S.L.C. examination, due to liberal valuation. When we take into consideration the number of seats in the colleges, we see that there only 22,000 seats. The result is that a very large number of the students who passed this year could not get admission. Most of the parents are worried. If their children had failed in the S.S.L.C. examination, they would not worry much. Because their children had passed, they wanted to put them in colleges, but when there is no place for them in the colleges, the parents are greatly worried. It is a terrible headache for the parents to find seats for their children in the colleges. The position now is that every college is full. Nearly 25,000 students who have passed their

[Dr. T. V. Sivanandam] [10th August 1963]

S.S.L.C. examination are left without any sort of higher education. Therefore, the Government must come forward to see that diversified courses are given to children at different stages. It is only then that we can have all our students absorbed in several other courses, and students who do not get admission in colleges may enter any one of the diversified courses. I request the Government to see that more arts colleges opened in the public sector, because we cannot expect always colleges coming up in the private sector. The Government must come forward to open more arts colleges in the districts, because we are increasing the number of high schools in the districts to such an extent that most of the students who pass out of the school, as I said earlier, are not able to get admission in the limited number of arts colleges. That is the case, especially in Salem district, where we have got a large population. We have in that district only one Arts College in Salem Town. Hence, I request the Government to explore the possibility of opening another Arts College somewhere in Salem North—say, Krishnagiri or Dharmapuri. It would be beneficial if one more college for girls comes up in the private sector in Salem district.

Sir, in the Nilgiris district there is an arts college. Two or three years before, there was an idea whether that college should continue to exist or go. Now even that college is full of students. The pity is that the number of students seeking admission in that college is so great that many do not get admission at all. But that college happens to be a college allowing co-education. I do agree with the Leader of the Opposition that at the level of the college course, there should not be co-education at all. That being the case, there should be a separate college for girls in that district. There are about 100 girl students in addition to 200 boys in that college. Hence, I think the necessity has come now for another girls' college. The Government must come forward to open a girls' college in the Nilgiris.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: These are all suggestions for more expenditure.

DR. T. V. SIVANANDAM: I am coming to that point. This is only the first supplementary estimate. I expect another supplementary estimate to come up. Hence, I say that the Government must bear in mind all I have said just now.

As regards the rehabilitation of the goldsmiths, reference has been made here. After several months of the coming into force of the Gold Control Order, the Government have come forward to open industrial co-operatives for goldsmiths. It is only a beginning. But the second thing is that the Government must give more money to rehabilitate the goldsmiths. The goldsmiths must be given opportunities to choose other jobs, and the necessary training also should be given to them. I see that some departmental man is going to be the secretary in these industrial co-operatives. There are many persons who know nothing about

10th August 1963] [Dr. T. V. Sivanandam]

jewels or jewellery. These people must be given training. They should know how to train people in the manufacture of jewels. The goldsmiths were once earning large sums and they were able to pay the rent for the houses they occupied. Now the position has changed. They are not able to pay even the nominal rent for the houses they occupy. The Government must come forward to see that land is given to these people and subsidised houses are constructed for them.

The next thing I would like to say is about the putting up of more dispensaries, hospitals, and maternity centres. There are philanthropic people coming forward to give donations. The Government must take advantage of it and put up hospitals and maternity centres. We should not fight shy of having to spend more from our pocket also. Whenever philanthropic people come forward with donations for putting up hospitals, advantage must be taken of it, and the Government must put up more hospitals and maternity centres.

The other thing that I want to say is about co-operative housing. We have stopped giving housing loans to the co-operative house-building societies. But we give loans to the State Housing Board. The Government have given Rs. 145 lakhs to the State Housing Scheme. Most of this amount is going to be utilised by the State Housing Board. We should not have any difference between the State Housing Board activities and those of the co-operative house-building societies. I was told that there were commitments to the State Housing Board. Because it so happens that the State Housing Board is working in Madras City itself, and also because the Chairman and the Directors are in Madras, it is possible for the Government to know the commitments of the State Housing Board. But it is not possible for the Government to know the commitments of the co-operatives in the State. There are about 700 co-operatives with several commitments and they get money for buying land from the members, whereas in the case of the State Housing Board the money is given by the Government. I do not find fault with the activities of the State Housing Board. What I say is that there should not be any unhealthy competition between the State Housing Board and the activities of the co-operative house-building societies. Hence, I want that co-operative housing should not be neglected, and they should not be asked to look for somebody else for finance. The Government must come forward to help the co-operative housing schemes also. The State Housing Board must confine themselves only to the slum clearance activities or rental housing scheme and things of that sort. They can have bulk acquisition and hand it over to the co-operatives. These co-operative housing societies must put up M.I.G. and L.I.G. group of houses. That being the case, I would like to request the Government to see that instead of putting all the money to the commitments of the State Housing Board, some of the commitments can be set aside, and the co-operative housing societies helped. Because of the rational

[Dr. T. V. Sivanandam] [10th August 1963]

4-10 emergency, the co-operative house-building societies are not
p.m. financed by Government. On account of the National Emergency
the same formula has been applied to the State Housing Board
also. Some of the activities of the State Housing Board can be
set aside and co-operative housing schemes must be given financial
assistance. Rs. 145 lakhs or so has been given for the housing
schemes. I think two-thirds may be given to the State Housing
Board and the balance for the co-operative housing scheme. I
request the Minister in charge of Co-operation not to keep silent
over this matter. He must take this seriously as it will affect
hundreds of co-operative societies and all the districts. I request
him to see that at least one-third of the amount given for general
housing schemes is given to co-operative housing and the balance
to the State Housing Board.

Next, after the coming into existence of the State Housing
Board, in some of the districts the cost of the land has gone up.
It is for the Government to find out if the value of the house and
also the scheduled rates of the contractors have gone up and see
that there is no unhealthy inflation.

With these few words, I commend the supplementary esti-
mates for the acceptance of the House and I expect the second
supplementary estimate also would come in due course of time.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I should
like to make a few observations in regard to some of these
Demands. On page 8 of the booklet of Demands there is a provi-
sion of nearly a lakh of rupees for getting teachers trained in
teaching English in Bangalore. Now, according to the Govern-
ment statement, two batches of 15 teachers each, that is, 30
teachers are to be trained each year. The Government know fully
well that thousands of teachers have to be equipped in the modern
methods if they have the faith in the Institute that has been
started. How are they going to utilise these 30 teachers and how
are the thousands of teachers going to get the benefit out of the
training that these 30 teachers are to have? So, I should like to
have enlightenment from the Government whether they have got
any concentric scheme according to which they have deputed these
15 teachers and how they are going to implement that scheme.

Then, with regard to the N.C.C. training, I was indeed sur-
prised to hear my hon. Colleague Sri Rajah Iyer saying that
conscientious objectors should have some exemption. When the
country is in danger, naturally everybody must come forward and
all college students must come forward for this training. It must
be something like an inborn factor in them and in my view, nobody
should be exempted and all should be recruited.

On page 12 of this booklet, the Government have stated that
it has been decided to introduce four more courses at Post-Gradu-
ate level in the College of Engineering, Guindy. I should like
to have details of the four more fresh courses to be introduced
there.

10th August 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

Then, Sir, provision has been made for increase of beds in the
hospital at Ponneri, Kilpauk and in South Arcot district. Now,
I think I had made one suggestion previously and I should like
to make that suggestion again. Have the Government at any
time thought whether, instead of making all these people go into
the hospitals to take their beds as in-patients, they cannot have
something like an itinerant hospital by which some doctors can
be deputed to attend on well-to-do, rich patients who can afford
to have facilities for treatment at home? If such a thing is
attempted, naturally the rush for admission to the in-patient
wards in the hospitals will become less. Even those middle class
people who would prefer to remain at home and be treated at their
cost can be treated by a team of doctors whether it be in the
metropolis, or in the towns or even in taluk areas. If such a
scheme is tried, I think it will go a long way to reduce the bed-
strength in the hospitals and the provision that has been made in
respect of beds.

Now, Sir, in general I find that a lot of provision has been
made in respect of polytechnics and seats in engineering colleges.
As hon. Member Dr. T. V. Sivanandam rightly said, we want
more of polytechnics. As there are nearly 2,000 high schools in
our State, there should be at least a thousand polytechnics in the
State. Otherwise, we cannot prevent the rush for admission in
the P.U.C. and college classes. Naturally in the interests of the
country, we want industries to be developed and I would be fail-
ing in my duty if I do not pay my humble tribute to the Hon. the
Minister for Industries for having industrialised this State in such
a short span of time and at such a speedy rate. Yet, I think we
have got to evolve a certain scheme by which youths between the
15th year and the 20th year, who have practically no employment,
whether it be in the city or in towns and even in rural areas, are
somehow made to learn a trade. Now, we are going to provide
for so much of equipment, buildings and other things in poly-
technics and engineering colleges. Now this equipment may be
utilised according to a shift system by which rural people and the
youths between 15 and 20 years of age may be given some sort of
training with the help of this equipment. If the Government
think—naturally they must think—that they cannot provide so
many polytechnics, will it not be better and worthwhile on the part
of the Government to examine this suggestion and see that each
village is made self-sufficient in respect of carpenters, blacksmiths,
masons and persons for certain engineering and skilled work?
That may be done and some grant may be given to the village
crafts. We have got only a few drafts. Will it not be better to
try to revive these crafts in such a way that we may be more
industrially equipped and more economically forward?

Lastly I come to the provision of Rs. 46 lakhs for the purchase
of buses. Sir, I had occasion to submit to the Government that
whatever amount accrued to us as profit from the State Transport
Scheme should be utilised for the purchase of buses. I think the

[Sri G. Krishnamoorthy] [10th August 1963]

Hon. Minister in charge of the portfolio would have had occasion to see the miserable plight of the people standing in long queues in Broadway, Mount Road and elsewhere. It takes hours to get into a bus. We have not been able to provide even standing space to just squeeze ourselves. We have already a large fleet of buses running. Yet it takes hours and hours to get into a bus at important centres. I would like to know whether there is any mistake in maintaining these buses. Are we condemning them only after a sufficient period or are we condemning them too early and selling them? Or is there dearth of conductors and drivers to man these buses? Whatever the reason, we must see that the people are given at least standing space at peak hours. They should not have to wait for these buses for more than 15 minutes or so. In fact, I will be failing in my duty if I do not appreciate the various ways in which the problem is being tackled especially running shuttle services in certain routes and all that. Yet we are unable to tackle the problem satisfactorily. It may be due to want of qualified personnel to man the buses. We could also make more provision for the purchase of new buses if all the profits that accrue from the undertaking are utilised for that purpose instead of mixing them up with the General Revenues.

These are the few comments I have to make about the supplementary grants. Thank you, Mr. Chairman.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I generally welcome the supplementary demands for grants. However, I would like to make a few points.

So far as the Home Guards are concerned, in view of the national emergency, they have started it. But I am of the view that it should be a permanent feature. In fact there was the Home Guards Act in the year 1948. Now they want to increase the strength by about 10,000. I do not think it is sufficient. I think we must move much quicker. Whether it would be possible to move much quicker I do not know. Anyhow the Government must try to move quicker in this matter. My hon. Friend Sri Rajah Iyer was referring to conscientious objectors. The Home Guards have nothing to do with it. You should not be afraid of bombs and such other things. When I attended the inauguration of the Home Guards, I began to be afraid and I was not able to stay there for some time. Therefore, we should get ourselves accustomed to all these things even though we may never have to go to the front.

SRI M. RAJAH IYER: I was referring to the NCC. I am not objecting to the Home Guard.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: On account of your remarks I was drawn to this trend of thought, of the fear among some.

10th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

The Home Guards is necessary. We must all be adequately acquainted with the work of the Home Guards. We must take interest in the work of the Home Guards. I am glad Mrs. Ammu-Swarinathan's son has been put in charge of the Home Guards. My view is that the strength should be still further raised. However, it is a matter for the Government to look into.

Next is about the teaching of English and the starting of an Institute at Bangalore for that purpose. The cost for the institute for the first year is estimated at Rs. 5 lakhs and our Government has come forward to contribute a lakh of rupees. They are going to have this training for a period of 3½ years, for five months every year. Attempts have been made in our State and elsewhere for training teachers for teaching English and all their training, according to my experience, has been perfectly useless. That I can very well say. Five months training is of no use and the whole of the expenditure will be absolutely thrown away in waste. This modern methods of teaching English has been evolved by English men who are fed up with grammar, idiom and all that. Therefore, they have now evolved a new method of teaching English. English is a foreign language. It is a difficult language to learn with its irregular orthograph, spelling and all that. Therefore, grammar, spelling, copying and all these things were the first necessities when we were learning English. We had proper teaching of English then. Now it is all different. For example, now, if I dictate to a graduate "We advise", he writes "We advice" (An hon. Member: Howler) No. These are common spelling mistakes committed even by graduates. In a paper in the F.L. examination the word "Principal" was spelt as "Principle". When I was an examiner, I found that even in the F.L. examination people could spell to badly. The new method of teaching English is of no use. We must take up the original methods of teaching we had in olden days giving greater importance to regular dictation, grammar, spelling and all that, if we want proper standards in English in the primary and secondary stages. Though I am not a teacher myself, I ventured to speak a few words on this question before great teachers. With respect to many of these teachers, I should say many of our secondary grade teachers are not good in English. They may be good in other subjects but not in English. Therefore, I am very doubtful whether this particular training for five months will be of any use at all. We had in our own State a special officer, Mr. Burrows, who came from England and he gave training to our teachers for one or two years. As the Director of Public Instruction would tell you, it was found to be of no use.

MR. CHAIRMAN: The name of the gentleman is Billows and not Burrows.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am sorry. The most important thing is this. When the Rt. Hon. Sastri was the Headmaster of the Hindu High School, he used to attach great importance to the teaching of grammar, spelling and dictation. It is a foreign language and we must pay more attention to grammar.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [10th August 1963]

Grammar is important in all languages. Now we find even when some people speak for plural nouns they use singular verbs. That happens even in the case of Tamil. Everywhere grammar is important. I do not know whether these five months would be sufficient to teach good English and therefore it is I am stating may not be of much use.

Sir, so far as the Colleges are concerned, it has become a very serious problem. I think the Government, the University, the parents and the public should all co-operate to arrive at the best method by which they could admit all the students who come out of the secondary schools. That has been a serious enough problem now. It will become much more serious next year. A number of high schools have come up and the number of students seeking admission into colleges for higher education is increasing. For the PUU there is great rush and the pity of it is they all rush for admission to the city colleges. What shall we do about this? One solution has been suggested, namely, that we should restrict admissions to the colleges. I do not think we can approve of that. At least I cannot approve of that. How can we restrict the admissions to the colleges? They are qualified to get admission and we must admit them. Therefore, that is not the proper solution especially when we want to train more engineering graduates, more medical graduates. I feel we must open as many colleges as possible for the purpose of seeing that many of our students get admission into the colleges. Otherwise, there will be great disappointment and ruin of many careers also. We must do something in this matter immediately. We cannot wait for two or three years.

4-30 P.M. Therefore, what I am saying is, so far as the medical and engineering colleges are concerned, selection on district-wise basis probably does not work properly. Many pupils from the districts have given City addresses in their applications for admission. Many people coming from the districts are not able to get selection because of the selection being made on district-wise basis. Pupils who have got marks, merit, etc., are not admitted because in Madras, the selection principle is fixed on district-wise basis. Some principle must be evolved by which students of merit can get admission into these institutions. Because there is National Emergency, we want trained engineering graduates. These engineering graduates must be capable people, who can do their work efficiently. Therefore, we should select proper men. I am not saying that we should not give encouragement to the backward class people. But still, people of merit should get into the engineering colleges.

DR. T. V. SIVANANDAM: Then some of the districts will be poorly represented.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The representation principle is there. If you want to set right things, then you will give the go-by to admissions based on other considerations. Some

10th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

thing must be done here to admit candidates with marks, merit and so on. This is what I felt. Many students are not able to get admission on account of this district-wise formula. Therefore, at any rate there must be some general representation for 80 per cent. of the seats and another 20 per cent must be reserved for pupils of merit from all the districts. Otherwise, there will be great injustice. I can tell you the instance of a pupil who got distinction in three subjects, namely, Mathematics, Physics and Chemistry and Commerce, not getting admission, because he applied for a seat in Madras and the selection was over. Then he applied to the Annamalai University. Because I made some special recommendation in his behalf, he got admission. Please do not think that he is my relation. I took pity on him because he got distinction in three subjects. How a student who had distinction in three subjects was not selected passes my apprehension.

SRI K. RAJARAM: There are other reasons. He should have been physically unfit.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: We have to make some relaxation, and discretion should be given to the selection committee to select pupils with merit and capacity. I have it at that.

So far as the Agricultural Department is concerned, there is a package programme in Thanjavur. Even after two or three years, I do not see any improvement either in production or in the cultivation. That is my experience and I also asked the officers concerned. They are unable to say what is the exact improvement. Several lakhs of rupees are being spent for the purpose of intensive cultivation in the districts of South Arcot, North Arcot, Salem, Coimbatore, Tiruchirappalli and Tirunelveli, and what is the improvement is not mentioned. The scheme is being implemented from 4th May 1963 for the intensive cultivation of paddy, cholam, ragi, cotton and oil-seeds in the districts of South Arcot, North Arcot, Salem, Coimbatore, Tiruchirappalli and Tirunelveli. Most of the schemes are very good on paper. But, as a matter of fact, in the end they do not give as much results as we expect. The National Productivity Council in its report this year has stated that the production is not so much as was expected. They have stated it very clearly there. This certificate they have given to the agricultural production in this State and in other States. The Prime Minister yesterday said that if the production did not improve, the Nation would fail. The schemes should be very carefully devised and the implementation of the schemes should be such that we will get good results. In Aduthurai Research Station, they have spent a large amount and shown good results. But, if we go to the actual cultivator, we see that it is not economic at all. Therefore, he is not able to get any benefit. This is our experience in respect of the many so-called improvements. Therefore, the scheme should be such as to really increase the agricultural production. Otherwise, all this expenditure will become useless, though the schemes may be good on paper.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [10th August 1963]

The next thing is, sale of firewood in Madras City. Even after the establishment of eight depots, still the firewood price is high with private dealers. They sell at Rs. 60 per ton even now. Therefore, it is hoped—it seems to be a hope only—that the price of firewood will get stabilised and firewood will be sold by private dealers at reasonable prices in the City of Madras. We should see what can be done for reducing the price of firewood. Therefore, some of these schemes appear to be good and unobjectionable and also on right lines. Unfortunately, they do not yield good results as we expected them to yield. With these remarks, I commend this first supplementary statement of expenditure.

* திரு. க. அன்பழகன் : ஈட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கைமீது சில கருத்துக்களை நான் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கைகள் பெரும்பாலும் இடைக்காலத்திலே அவசியமாக நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிற பல்வேறு கடமைகளுக்காகத்தான் கோரப்படுகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் துணை மானியக் கோரிக்கைகளில் பல புதுத் திட்டங்கள், முன்னாலே நிதிநிலை அறிக்கை வருகிறபோது அடியோடு குறிப்பிடப்படாதவை வருமானால், அது அவ்வளவு சிறப்பு அல்ல. அத்திட்டங்களைப் பற்றி விரிவாகப் பேசி ஆராய வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், அதைப் பரிசீலிக்கும் சோல்வம் வாய்ப்பு குறைந்து விடுகிறது என்று நினைவூட்டுகிறேன். ஆனாலும் இந்தத் துணைமானியக் கோரிக்கையில் அவசியமான பல திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களில் முக்கியமானது நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு அவசியமாகும் தேசியப் பாடக்குத் தேவையான உற்சாகத்தையும் ஆர்வத்தையும் பெருக்கும் வகையில் மாணவர் பயிற்சி பெறுவதற்கான National Cadet Corps எண்ணிக்கையை மிகுதிப் படுத்தும் வகையில் தொகை ஒதுக்கி இருப்பதாகும். இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்கிடையில் NCC., NCC Rifles என்று இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற பயிற்சியைப் பற்றிக் கேட்டு அறிந்த வரையில் இரண்டுக்கும் இடையில் பயிற்சியில் ஒரு இம்மியளவு வித்தியாசம்கூட இல்லை (same syllabus) ஒரே வகையான பாடத் திட்டம், ஒரே முறை பயிற்சி என்றாலும் பெயரால்தான் வேறுபாடு வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை பயிற்சிக்கான கருவிகள் கிடைக்காததனால் அந்த அளவோடு நின்றுவிடுவோம்; ஏன் வேறுபடுத்தி பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணவில்லையோ என்னவோ? அதைப் பற்றி எண்ணிப் பார்த்து பெயர் வேறுபாட்டின் காரணத்தை ஆராய்ந்து, முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4-40 இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் எராளமான தொகை p. m. கல்வித் துறையையொட்டி செலவழிக்கப்பாடவிருக்கிறது. தொழிற் பயிற்சிக்குரிய கல்லூரிகளுக்காகவும், அதிலும் குறிப்பாக பெண்கள் தொழிற்பயிற்சிப் பள்ளிகள் தொடங்குவதற்காகவும், அப்படிப்

10th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

பட்ட கல்லூரிகளுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். அதிகமான அளவு தொழிற் பயிற்சி ஏறபட்டால்தான் பல தொழில்களில் பயிற்சி தோன்றி வளர்ந்தால் தான் இந்த நாட்டு மக்கள் முன்னே உதவியாக இருக்குமென்பதை நான் இந்த நேரத்தில் நினைவூட்டிக் கொள்வேன். அப்படிப்பட்ட கல்லூரிகள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்படும் படியான வழிவகைகள் விரைவில் உண்டாக்கப்படவேண்டும். பெண்களுக்கான அத்தகைய கல்லூரிகளும் முக்கியமான நகரங்களில், சென்னை மற்றும் மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி, தஞ்சை இப்படிப்பட்ட பல்வேறு நகரங்களிலும் அமைக்கப்பட்டால்தான் பெண்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு அவர்களில் ஓரளவு கல்வி பெற்றவர்கள் வேறு தொழில்களில் ஈடுபட்டு முன்னே வழி ஏற்படுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் போதிய அளவு மாணவர்கள் நிரம்பியிருந்தாலும், அதில் சேருகின்றவர்கள் எண்ணிக்கை பெருகியிருந்தாலும் அதில் படிக்கக் கூடிய தகுதியுள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட மருத்துவத் துறையிலும் பொறியியலும் துறையிலும் பயிற்சி பெற வாய்ப்பளிக்கும் வசதியை அரசாங்கம் பெற்றிருக்கவில்லை. இப்போதிருக்கிற கல்விமுறை பாகுபாடுகளுக்கு உட்பட்டு படித்தாலும் அதைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் முன்னே வாய்ப்பு வசதி குறையக்கூடும். அந்தப் பொறியியல் துறையில் இன்கினியரிங் துறையில் இன்னும் பல பாகுபாடுகள் ஏற்படுத்தி அதை விரிவுபடுத்த ஆராய்வி நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'பைஸ்பர்கேஷன் ஆப் இஞ்சினியரிங்' கோர்சஸ்—'சில்' மெக்கானிகல்', 'எலக்ட்ரிகல்' மட்டுமல்ல, இன்னும் பல பிரிவுகளில் 'ஸ்பெஷலைஸ்' செய்யும் தகுதி சிறப்புத் தகுதி பெறும் வாய்ப்பு அந்த மாணவர்களுக்கு அளித்தால் அவற்றில் பயின்று மாணவர்கள் முன்னே முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்கினியரிங் கோர்ஸில் படிக்கிறவர்கள் பொறியியல் விஞ்ஞானக் கல்வியில் உயர்ந்த நிலையில் இடம் பெறுகிறவர்கள் அதற்கு முன்னதாகக் கல்வித் துறையில் 'ஹ்யூமானிட்டீஸ்'—மக்கள் வாழ்வியல் ஒட்டிய பகுதியிலும் கணிதத்தில் தேர்ச்சி பெற்றிருப்பினும், மறுபடியும் அவற்றில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்று கருதி 'போஸ்ட் கிராஜுவேட்'-க்கு அந்தப் பாடங்களும் பயிற்ற ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். The Science Humanities and Mathematics branches of the Post-graduate Department in the College of Engineering, Guindy, has been strengthened to make the College an "A" class institution. அவைகட்கும் ஏற்பாடு செய்தால்தான் பொறியியற் கல்லூரி (கிண்டி) முதல் தரமான கல்வி நிலையமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நிலை இருப்பதால் போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்கினியரிங் படிப்பவர்களுக்கு "ஹ்யூமானிட்டீஸ்" பாடமும், உயர்தர கணக்கும் பயிற்சியளிக்க இங்கு ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று காணப்படுகிறது. அதில் இந்திய கண்ணோட்டத்தில் கல்வியை அணுகியதால் ஏற்பட்ட குறைபாடு இது. அதில் இந்திய கண்ணோட்டத்தில் வேறு மாநிலங்களில் பெருமளவில்

[திரு. க. அன்பழகன்] [10th August 1963]

சேருகிற மாணவர்கள் அடிப்படைக் கல்வியில் நிறைவு பெறாதவர் களாக அமைந்துவிடுகிறார்கள். சென்னையைப் பொருத்தவரையில் அப்படியில்லை. இதில் அமைச்சர் அவர்களுக்குக்கூட பங்குண்டு. கல்விமுறை தரமாக இருப்பதை அடியோம் கெட்டுத் துவிடவில்லை. அப்படிப்பட்ட கல்வித்தரம் இருக்கிறது. அந்தக் கல்வித்தரம் பெற்றவர்கள் பட்டதாரியாவது அதற்குப் பின்னர் போஸ்ட் கிராஜுவேட்டுக்குப் படிப்பது என்றிருக்கும் நிலையில் கட்டாயமாக இந்தப் படிப்புகளும் ஹ்யூமானிட்டிஸ் ஏற்பட்டால்தான் அகில இந்திய முறையில் கல்வித் தரம் உயரமுடியும் என்பதற்காக இந்தக் கொடுமை நிகழ்ந்திருப்பதையும் அதற்கான செலவு ஏற்பட்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டி அதற்கு மாற்றுத் திட்டம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குழந்தைகள் பள்ளிகளில் சேருவது அவசியம். அதற்கு வழி செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதற்குத் துணை நிற்கவேண்டியது பொதுமக்களுடைய பொறுப்பு. கல்வித் துறைத் தலைவராக இருப்பவர், கல்வி நிலையங்கள் திறக்கப்படுகிற காலத்தில் பல பிள்ளைகள் பள்ளிகளில் இடம் பெறாமல் நடுத்தெருவில் நிற்பதும், ஊருக்குத் தெரிந்தவர்களை நெருங்கிக் கொஞ்சுவதும் அலைவதும், ஏழு, எட்டு, ஒன்பதாவது வகுப்புகளிலே சேருவதற்குக்கூடப் பலர் தயவை நாடிச் சொந்திருக்கிற நேரத்தில் கூட ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டார். எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பள்ளிகளில் இடம் கிடைத்துவிட்டது என்று நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவித்தார். எவ்வளவு பொறுப்பான இடத்தில் இருக்கும் ஒருவர், உண்மை நிலையை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டிய ஒருவர் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இடம் கிடைத்துவிட்டது என்று அரசியல் வாதியைப்போல, பிரசாரத்துக்குப் பயன்படுத்திப் பேசுகிறார் என்பதை இந்த அவையின் மூலமாக எடுத்துக் கூறி உணர்த்த விரும்புகிறேன். பிள்ளைகளுக்கு இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் அலைபவர்களிடம் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்கள்கூட, அவர்களை சேர்த்துக் கொள்ளமுடியவில்லையே என்று கண்ணீர் விட்டார்கள். ஒரு பள்ளியில் தேர்ச்சி பெற்ற மாணவர்களுக்கு, மேல் வகுப்புக்குச் சென்ற மாணவர்களுக்கு இன்னொரு பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டபோது அவர்களை சேர்த்தும் கொள்ள முடியாமல் தேர்வு வைத்தார்கள். அதில் தேர்வு பெற்றவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்றால், அதனால் யாருக்கும் வருத்தம் ஏற்படாது. குறை சொல்லமாட்டார்கள் என்று தேவையில்லாத அந்தத் தேர்வு முறையைக் கையாண்டார்கள். அதை வைப்பது முறையல்ல என்றாலும், வைத்தார்கள். அந்த நிலையில் பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும் இடம் கிடைத்து விட்டதென்று கல்வித் துறை தலைவர் அறிக்கை மூலம் தெரிவித்தார். அதற்குப் பிறகு நெருக்கடி உணர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் அடுத்த ஆண்டில் எல்லா மாணவர்கட்கும் இடம் கிடைக்க ஆவன செய்யப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கல்வித் துறைத் தலைவர் பிரசார மனப்பான்மையை ஒட்டி இலாகாவை நிர்வகிக்கிற காரணத்தால் கல்வித்தரம் உண்மையாகவே குறைந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கல்வித்தரம்

10th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

கவனிக்கப்படவேண்டுமென்றால், தேர்வுகள் தேவையில்லை என்று பிரசாரம் செய்யக்கூடாது. செலக்ஷன் தேர்வு பத்தாவது வகுப்புக்குத் தேவையில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கல்வித் துறையினருடன் ஆராய்ந்து பார்த்து, சட்டமன்றத்தில் சொல்லிவிட்டு அதை எடுத்துவிட்டார்கள். அதைப்போன்று தேர்வே வேண்டாமென்று எண்ணும்போது ஆராய்ந்து பார்த்து, ஓர் ஆணையில் அதை எடுத்துவிடலாம். ஆனால் தேர்வு இருக்கின்றபோது தேர்வுகள் நல்லதல்ல என்று பொறுப்புள்ளவர்களிடத்திலிருந்து கருத்து வருவது அதைப் பிரச்சாரம் செய்வது உண்மையாகவே வருந்த வேண்டிய ஒன்றாகும். அப்படிச் சொல்வதனால், படிக்கின்றவர்களுக்கு உள்ள ஊக்கம் குறையத்தான் செய்யும்.

பள்ளிகளைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பும் முறையாக வகுக்கப் படவேண்டும். தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிகளைக் கண்காணிக்கும் முறை நிறைவாக இல்லை. அதிகாரிகளின் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு தடவைக்கு மேல் ஒரு பள்ளிக்குப் போக முடியாத நிலை உள்ளது. மேற்பார்வையாளர்கள் அப்படிப் போனாலும் போகிறபோக்கில் வழியில் பார்த்துவிட்டுச் செல்வது போன்ற நிலைமையும் அதிலும் பகலுணவைப் பற்றிக் கணக்கு கேட்டுவிட்டு உணவு வந்ததா என்று பிள்ளைகளைக் கேட்டுவிட்டு பாடம் புகுந்ததா என்று கேட்காமல் திரும்புகிற நிலைமையில் இருக்கிறது. தேர்வைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போதெல்லாம், இன்ஸ்பெக்டர் முறையினால் மாணவர்களுக்கு நல்லறிவு புகட்டச் செய்யும் வாய்ப்பு நன்றாக இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். கல்வி இன்னும் பரவலாவதற்கான திட்டம் வர வேண்டும். ஆனால் தரம் குறையலாமென்ற கருத்தை நான் மறுக்கிறேன். அறிவு வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாகாமல், பயன் கெடாமலிருந்தால், பரவலாகத்தான் வேண்டும். அதற்குத் தரத்தையும் கூடுமானவரையில் கவனிக்க வேண்டும்.

இப்போது அரசாங்கம் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிட தீர்மானித்தும் போதுமான வசதி இல்லாததால் பல இடங்களிலும் புத்தகங்கள் காலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள். மேல்நிலை வகுப்புக்களிலும் பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டு கல்வித்துறையில் வகுப்புக்கள் அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டதால் ஏழு, எட்டு வகுப்பு மாணவர்கள் புதிய புத்தகம் வாங்கி வீட்டில் வைத்துவிட்டு, பழைய புத்தகத்தில் 3-ல் ஒரு பங்கு படிக்கவேண்டுமென்று பழைய புத்தகங்களைத் தேடிப் படிக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் எப்படிச் சமாளித்து, செயல்படுத்தி மாணவர்கள் படிப்பார்கள் என்று புரியவில்லை.

கல்வித் துறையை இயக்குகின்ற முறையில் நிர்வாகம் வினாந்து செயல்பட ஏதுவாக ஆரம்பக் கல்வி தனியாகவும், நடுநிலைக் கல்வி தனியாகவும், கல்லூரிக் கல்வி தனியாகவும் கணிக்கப்படும் வகையில் தனித்தனி இயக்குனர் மேற்பார்வையில் இயங்குமாறு பாகுபாடு இருக்கவேண்டிய கருத்து

[திரு. க. அன்பழகன்] [10th August 1963]

ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் எல்லாப் பொறுப்புக்களும் ஒரே டைரக்டரிடத்தில் சென்றுதான் முடிவு கட்டப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருப்பதால், பல வேண்டுகோள்கள் காலதாமதமாகக் கவனிக்கப்பட்டு கல்வித் துறை சீர்குலைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரே அமைச்சராக இருந்து, எல்லா இலாக்காக்களையும் அவரே பார்க்கத் தொடங்கினால் எப்படி இயங்க முடியும்? அதைப்போல கல்வித்துறை இலாகா வினுடைய தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் தங்கள் பொறுப்புக்களைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளாத காரணத்தால், அலுவல்கள் கவனிக்கப்படுவதில் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்வது அவசியமென்று கருதுகிறேன்.

4-50
p.m.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது டெல்லியிலிருக்கிற மதராஸி பள்ளிக்கூடத்திற்கு நமது சர்க்கார், எந்த விதமான மாநில உணர்ச்சிக்கும் ஆட்படாத அரசினர் மொழிப்பற்று பிரிந்து போகும் எண்ணத்திற்கு வருவதாகுமென்று கருதும் சர்க்கார், பரந்த மனப்பான்மை கொண்ட அரசினர் ஒரு லட்சம் நன் கொடை அளித்துள்ளதுபற்றி டில்லியில் உள்ள மதராஸி பள்ளிக் கூடத்திற்கு மத்திய அரசு ஒரு லட்சம் கொடுக்க முடியாமல், 99 ஆயிரத்தை கொடுத்துவிட்டு, மிச்சத்திற்கு மற்றவர்களைக் கேளுங்கள் என்று விட்டுவிட்டதையும் ஒப்பிட்டுக்காண விரும்புகிறேன். நம்மவர்கள் வசதிக்காக—டில்லித் தலைநகரில் உள்ள பள்ளிக்கு—நாம்தான் உதவவேண்டியுள்ளதை இது தெளிவாக்கும்.

கடைசியாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது இந்தத் துணை மான்ய கோரிக்கையில் Industries இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் Temporary clerks தற்காலிக Clerks என்ற முறையில் பலர் நியமிக்கப்பட வழிவகை செய்திருப்பதுபற்றி அதைக் குறிப்பாகப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

Sanction has also been accorded to the creation of the following temporary posts for the periods noted against them :—

50 posts of Lower Division Clerks—From 1st March to 31st May 1963.

60 posts of Lower Division Clerks—From 1st June to 21st August 1963.

70 posts of Lower Division Clerks—From 1st September 1963 to 29th February 1964.

35 posts of Lower Division Clerks—From 1st March to 31st May 1964.

மூன்று மாதத்திற்கொரு முறை இந்த மாதிரி மாற்றம் தொல்லை இருப்பதனால் குமாஸ்தாக்களுக்கு வேலை நிரந்தரமாகாமல் Industries இலாகாவில் செய்த ஏற்பாட்டை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து தொலைதூர பஸ் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். கேள்வி நேரத்தில் அமைச்சர் பல விளக்கம் கொடுத்தார்கள். அரசாங்கம் பஸ் தொழிலை எடுத்து, பொது மக்கள் நன்மைக்காக நீண்ட தூரப் போக்குவரத்தை ஏற்று நடத்துகிறது. அதை மேலும் விஸ்தரிக்கவும் இன்னும் பரவலாகவும் நடத்தவும் வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. பொதுமக்கள் கேட்கிறபொழுது புதிய புதிய வழிகளைத் திறக்கவும், நீண்ட தூரப் பஸ் மார்க்கம் போக்குவரவைத் திறக்கவும் அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். நீண்ட தொலைவு செல்லும் பஸ்ஸில் பயணம் செய்கிறவர்களுக்கு எது வசதி என்பதை அவ்வப்பொழுது அறிய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற அரசாங்க பஸ்களைவிட தனி பஸ்களில் உட்கார்ந்து செல்பவர்கள் நீண்ட தூரம் போகும்பொழுது, இடுப்பு வலி தெரியாமல் வசதியாகச் சாய்ந்துகொள்ளுமளவிற்கு சாயும் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனாலும் அதிகமான செலவு ஆகிவிடாது. மேலும் சில பஸ்களில் அமர்ந்து இருப்பவர்களுக்கு முக்கியமாக தேவையான அளவு காற்று வரும்படிச் செய்யத் தக்க சிறு குழாய்களும், அவற்றின் வாயைப் பெரிதும் சுற்றிதாக்கும் அமைப்பு ஏற்படுத்தி வசதி செய்து தரவேண்டும். சில சிறு மாற்றங்கள் செய்வது மூலம் அரசாங்கம் நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்து அதிக வசதியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

இன்னொன்று கூட, விஞ்ஞான மந்திரிக்கு இவ்வளவு நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறோம். “விஞ்ஞான மந்திரி” என்றால் என்ன வென்று என் நண்பர்களை இங்கு கேட்டேன். தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களும் படித்தவர்கள்தான். எங்களுக்குத் தெரியாத “விஞ்ஞான மந்திரி” என்ற வார்த்தை இடம் பெறுவதை விட, அதற்குச் சமமான ஆங்கில வார்த்தையைப் பயன்படுத்தி இருந்தாலும் அன்றி அதிக ஆர்வமிருந்தால் தமிழ் சொல்லைப் பயன் படுத்தி இருந்தாலும், வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும். பொருள் விளங்காத வகையில் விஞ்ஞானக் கல்விக்குச் செலவழிக்க வழி வகை செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I am thankful to the hon. Members of the House for the general support they have given to the Supplementary Demands. From the very nature of the subject, we can only refer to the items for which supplementary allocation is requested. But usually it has been the practice to generally discuss the entire gamut of administration for a second time after the budget. If I have to reply to all the points raised, it will amount to another reply to a general debate on the budget. Therefore, I should like to confine my reply only to the salient points raised in relation to the matters placed before the House.

In the first place, there has been no criticism that a sum of Rs. 1 lakh has been given to the Madras Education Association, New Delhi. But the hon. Member Sri Ambalagan pointed out

[Sri R. Venkataraman] [10th August 1963]

that the Delhi State Administration had not been generous in giving donations and that the Association had been compelled to ask for the assistance of the Madras Government, to make good the deficit. As a former President of the Madras Education Association, I can tell him that the Delhi State Administration has given all the assistance by way of grants for buildings and recurring grants for the running of the school for which any school in Delhi State is eligible. But since this is a school without any trust or any large funds, it has become necessary for the Association to ask for the assistance of the Madras Government from time to time for improving the building and other facilities which they require. It is not for the first time now that the Madras Government are giving a lakh of rupees. Even earlier, in the year 1955 or 1956 the Madras Government gave one lakh of rupees. I want to dispel a doubt or a misapprehension in the minds of the people that the Madras Education Association is being supported entirely by the Madras Government. On the other hand, it is getting all the legitimate grants to which it is entitled at the hands of the Delhi State Government. The Madras Government are going to the assistance of the Education Association so that they may render more useful and better service to the people of the State who have to live in Delhi for the purpose of their official work.

Then, a point was raised that there should be no compulsion in N.C.C. training. I think Sri Rajah Iyer raised that point. While there may be an argument against compulsion in respect of conscription or military service, I do not think there could be any objection to the National Cadet Corps or the N.C.C. Rifles being set up on a compulsory basis. This is a military training which will fit the young man for his own civil life. It will give him opportunities of developing self-discipline as well as undergoing a training which will stand him in good stead not only in the defence of the country when it becomes necessary but even in ordinary life which he will have to live. I do not think that the criticism which has been raised against this outside has great validity when I point out the difference, that it is not conscription but it is National Cadet Corps training which is being given to the students.

Another point has been raised that Government have to examine the need for expanding technical education, especially when about 300 engineering graduates are unemployed. I enter my strongest caveat against that. In the first place, technical training is not given only for the purpose of finding employment for somebody in some place. In all the countries of the world where industrial progress has become great, a number of people have been given technical training so that they may become self-employed or start small industries and apply the technical knowledge which they have acquired for the purpose of building up industries. If all the people who are trained in Western countries seek employment in some firm or other, in Government or private concerns, even in the country which has got the fullest employment, there would be unemployment. I want the people who undergo the technical training to

[10th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

shed this complex that they are undergoing training only for the purpose of getting employment in some factory or in the Government. The idea which the Government have in giving this technical training is to enable them to start industries, to get self-employed, to be able to make arrangements for their own profession or their own living independently, without having to look to somebody to employ them.

The second thing which I wish to point out is that none of these so-called 300 engineering graduates have volunteered or agreed or offered to take up employment in the defence services. The Madras Government have a quota of nearly 220 posts in the Defence Engineering Services. We have only supplied 80. Particularly when we wanted our quota to be enhanced and we had got it enhanced against the original allocation, our performance is certainly regrettable. I do hope that our graduates who want to enter the services would offer themselves for the military engineering services where a large number of engineers are required. And, this is not even combatant service. They are not to go to the front line. And, therefore, I do not see any reason why our engineering graduates should fight shy to join the defence services. I do hope that instead of writing letters to the newspapers that they are unemployed, they will display better sense and better patriotism and try to take advantage of the excellent opportunities which are now available.

5-00
p.m.

Then, Sir, I shall briefly refer to the criticism about the Housing Board and the lack of adequate funds for co-operative building societies. It is true that the Madras Government had to cut down its building programmes for two reasons. Reason number one is, the Government of India have cut our allocation by Rs. 4 crores and, therefore, we had to effect economy in some field or other. We cannot effect economy in the Education Department nor could we do it in the Industrial Department or in hospitals or public health, etc. The places where we could try to effect economy were houses and roads. Therefore, it is one of the places where we wanted to cut down our expenditure. The second reason is that when there is such a great demand for cement and construction materials in the country on account of the emergency, we should not add to it by encouraging building which could wait for a while. It is on that ground that we have cut the Housing Board's programme also. It is not as if the Housing Board has been allowed to go on with its construction programme and the co-operative societies have been singled out for the cut or reduction. Even the Government constructions have been stopped. We had a programme of putting up a building at a cost of Rs. 6 crores for housing our Secretariat and other offices. All that has been cut down, merely because we did not want to add to the great demand that was already there for building materials which are in short supply and which are very badly required for defence purposes. However, it is true that a sum of Rs. 145 lakhs has been allotted under this programme but they are earmarked for what are called neighbourhood schemes.

[Sri R. Venkataraman] [10th August 1963]

The Government of India said that if any State would take large blocks of lands and then develop them as neighbourhood so that they may relieve congestion within the City, then the Government of India's assistance would be available. Bulk of the money would go to these schemes where large areas will be acquired and roads and other amenities would be put up so that in course of time the City may expand and the neighbourhoods may come up. However, I want to assure my hon. Friend Sri T. P. Srinivasavaradan that his plea will still receive the consideration of the Government, that we shall try to accommodate, if not a large sum, at least some reasonable amount in the years budget for the housing societies.

Then, my hon. Friend Sri G. Krishnamoorthy wanted to know the details about the post-graduate courses which are being started in the Engineering College. Four courses will be started in the Engineering College. One is production engineering the second is applied electronics, the third is high voltage engineering and the fourth is, I think, connected with communications and so on. That is my recollection. These are some of the items which are proposed to be started and certainly they are very necessary. In this connection, it was said that it is useless to start courses in humanities and mathematics in the Engineering College at Guindy. Whatever the wisdom of the hon. Member Sri Anbazhagan, there is a national technical education committee which has classified institutions into A, B and C according to the level of instruction given and according to the subjects taught. The Indian Institute of Technology at Guindy which is a Central Government institution is classified as an 'A' class institution, because there is provision for study of pure science subjects like Mathematics and others. The Engineering College at Guindy is one the pioneer institutions in India with very high reputation for its technical excellence. It is not an 'A' class institution because we have not provided these facilities. And therefore it is that we have now introduced these facilities to conform to the general pattern of technical education in the whole country. I think the addition of these subjects only enhances the value of the institution. It never detracts from the value of the institution.

Sir the hon. the Deputy Leader of the Opposition expressed some doubts about the school which is being started in Bangalore for teaching English. Our contribution is only about a lakh of rupees although the entire cost of the scheme will be about Rs. 5 lakhs. If any good will come out of that one lakh of rupees, it is worth having. I do not think we should waste much time in criticising that, though I value the point raised by the hon. Member, namely that this short duration and the process which they propose to adopt, the new method of teaching English, may not be quite satisfactory. But as far as the Government are concerned, we want to see whether by joining this institution we will be able to get some assistance by way of improvement in the teaching methods of English.

10th August 1963: [Sri R. Venkataraman]

Then, Sir, another point was raised that in the matter of admission to the colleges, the engineering and medical colleges and so on, the present system deprives some of the good students in other areas like Madras from getting their adequate quota. There is always this conflict of principle in this country. In the first place, if we say that everything should go only on merit, many of the places which have been backward not because they are backward themselves but because of the past action of the Government they have been rendered backward, will be deprived of the opportunities to march along with the advanced places. Take, for instance Salem. There has been only one college there; even that is a Municipal college with very doubtful reputation till now. You cannot punish the entire people of Salem on that account. If a great number of colleges had been provided, probably a large number of students in Salem would have come up. But without having provided for these facilities, for us to say that the students of Salem will have to take the chance with the students of Madras where facilities have been provided for over a hundred years, will be to deprive the students of the backward areas the chance to gain admission to these technical institutions. Though I cannot say that we are very happy about this and this is the only method of giving admission to students, we find that by and large this renders rough and ready justice to all the districts and to all students coming from different parts with different levels of development in their respective areas. So far as woman's polytechnic is concerned, we propose to have one in Madras, another in Madurai and the third one may be in Coimbatore. It has not yet been decided whether we will have one more. We think that large number of technical institutions should come up and that is why we have been taking every step to provide all the funds that are required for increasing the number of industrial training schools and polytechnics in the State. I do hope that the people will benefit by the facilities provided.

5-10
p.m.

Only one thing more, Sir. Mr. Anbazhagan said there was some mistake or something wrong in the Industries Department recruiting a large number of clerks for three months, six months, and so on. He seems to have misunderstood the position there. This Department recruits lower division clerks to become upper division clerks in the Industries Department. While in the other departments, ordinarily the upper division clerk has to do only routine work, the upper division clerk in the Industries Department has to keep accounts as also to know something more of the details of the small scale industries and so on. We have found it necessary to train a certain number of lower division clerks for the purpose of making them upper division clerks. We propose that 35 and 40 lower division clerks are given training to become upper division clerks. Then they will be absorbed as upper division clerks as and when occasion arises.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What about the purchase of buses?

[10th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : As regards purchase of buses, we are spending more than our profits would allow. Sir, we will be spending about 120 lakhs of rupees on the purchase of buses. I do not think our profits are 120 lakhs of rupees in any one year. In Government accounts the surplus is always transferred to the general revenues and whenever any amount is required for the purposes of running these institutions, then we borrow from the Government for buying these buses. I can say now, as Minister in charge of Transport though I am now deputising for the Finance Minister—that the Industries Minister has never found the Finance Minister refusing the money required.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 12th August 1963.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 188. Notification issued with Roc. No. 6946/63, dated 22nd June 1963 regarding change of name of Duraimangalam as Kovulapalayam.

* 189. Notification issued with G.O. Ms. No. 2690, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 9th May 1963 regarding amendment to the Madras Plantations Labour Rules, 1955.

* 190. Notification issued with G.O. Ms. No. 754, Rural Development and Local Administration, dated 3rd April 1963 regarding amendment to the rules relating to Disqualification of Members of Panchayat Union Councils.

** 191. Short review of the activities of the office of the Registrar of Firms, Madras, for the first half of the calendar year 1963.

* 192. Notification issued with G.O. Ms. No. 1515, Rural Development and Local Administration, dated 19th July 1963 regarding issue of the Madras Panchayats and Panchayat Unions (Preparation of Plans and Estimates, etc.) Rules, 1963.

* 193. Notification issued with G.O. Ms. No. 1405, Rural Development and Local Administration, dated 2nd July 1963 regarding change of name of 'Srirangam' Panchayat Union as 'Andanallur' Panchayat Union.

* Laid on the table of the House on 7th August 1963.

** Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

10th August 1963]

APPENDIX.

(Vide Item IV on page 167 supra.)

L.A. Bill No. 11 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to make certain special provisions in respect of tax on sale of dressed hides and skins in certain cases.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Special Provisions) Act, 1963.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 10th June 1963.

2. *Special provisions in respect of tax on sale of dressed hides and skins in certain cases.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) (hereinafter referred to as the said Act), or in the rules made thereunder (hereinafter referred to as the said rules), during the period commencing on the 1st April 1955 and ending on the 31st March 1959, in respect of sale of dressed hides and skins (which were not subjected to tax under the said Act as raw hides and skins), the tax under the said Act shall be levied from the dealer who in the State is the first seller in such hides and skins not exempt from taxation under sub-section (3) of section 3 of the said Act at the rate of two per cent of the amount for which such hides and skins were last purchased in the untanned condition.

Explanation I.—The burden of proving that a transaction is not liable to taxation under this sub-section shall be on the dealer.

Explanation II.—For the removal of doubts it is hereby declared that in respect of sales to which sub-section (1) applies, nothing in rule 16 (2) of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 shall apply or shall be deemed ever to have applied.

(2) Any dealer in dressed hides and skins who has been finally assessed under rule 16 (2) of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, may within a period of ninety days from the 10th June 1963 make an application, together with a correct and complete return, to the authority or officer concerned for reassessment under the provisions of this Act :

[10th August 1963.]

Provided that the authority or officer concerned may admit an application presented within thirty days after the expiry of the said period if it or he is satisfied that the applicant had sufficient cause for not presenting the application within the said period.

(3) Subject to the provisions of sub-section (1), the provisions of the said Act and the said rules shall be deemed to be in force for the purpose of assessment or reassessment and recovery of the tax on sale of dressed hides and skins during the period mentioned in sub-section (1) and, notwithstanding any provision regarding limitation in the said Act and the said rules, it shall be competent for the authority or officer concerned to assess or reassess and recover the tax on sale of dressed hides and skins during the period mentioned in sub-section (1) as if this Act had been in force at the relevant time.

(4) The amount of tax on sale of dressed hides and skins during the period mentioned in sub-section (1) already collected from any dealer shall be in deposit with the Government and shall be adjusted towards the tax due from him on such sale as a result of assessment or reassessment in accordance with the provisions of this Act and if the tax on such assessment or reassessment—

(i) is in excess of the amount of tax on such sale of dressed hides and skins already collected from such dealer, such excess shall be recovered from him; or

(ii) is less than the amount of tax on such sale of dressed hides and skins already collected from such dealer, the difference shall be refunded to him.

(5) Except as otherwise provided in this Act, nothing in this Act shall be deemed to revive the said Act or the said rules.

3. *Repeal.*—The Madras General Sales Tax (Special Provisions) Ordinance, 1963 (Madras Ordinance 3 of 1963) is hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George, Madras, S. CHELLAPANDIAN,
9th August 1963. *Speaker, Madras Legislative Assembly.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 12th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Bull fighting sports

* 33 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that bull fighting sports (Jalli Kattu) were conducted at Uranganpattu village near Melur, Madurai, on 13th and 14th of March 1963; and

(b) if so, the number of persons injured in the sports?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. Chief Minister): (a) Yes, it was held on the 13th March 1963 only.

(b) One person sustained a minor injury.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: காயம் பட்டவர் பிறகு இறந்துவிட்டதாகவும் அதனால் அவ்வுரிமும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் பரபரப்பான நிலை உண்டானதாகவும் தெரிகிறது. அதை அரசாங்கம் அறியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: My information is, he was under treatment in the Erskine Hospital, Madurai. He sustained only a minor injury.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: இந்த ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டு முரட்டுத்தனமானது, அபாயகரமானது, ஆபத்தானது என்பதனால் இதைத் தடைசெய்யும் உத்தேசமுண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: அதுவெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. A certain amount of adventure in life is necessary.

SRI L. S. KARAYALAR: What exactly 'Jalli Kattu' is?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: ஜல்லிக்கட்டு என்றால் மாடு பிடிப்பது என்பார்கள். அதுபற்றிய விவரம் எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது.

[12th August 1963]

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : இந்தமாதிரியான விளை யாட்டுக்களுக்கு போலீஸிடமிருந்து லைசென்சு ஏதாவது வாங்க வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think there is any such licence.

திரு. பி. கே. நல்லசாமி : பழங்காலத்தில் வீரத்தின் எடுத்துக் காட்டாக இந்த விளையாட்டைக் கருதியதால் இதை இன்னும் உற்சாகப்படுத்த அரசாங்கம் முயலுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அதை 'என்கரேஜ்' செய்வ தாகவோ அல்லது 'டிஸ்கரேஜ்' செய்வதாகவோ இல்லை.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is not the sport held in Madurai, Ramanathapuram and certain parts of Thanjavur?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is so, Sir.

திரு. கே. வி. இராமசாமி : ஜல்லிக்கட்டு காளையின் காங்கேயம் காளையின் கிளப்பிவிடப்பட்டிருக்கின்றனவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அதில் ரொம்ப எகஸ்பர்ட் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர் விவரம் சொல்வார்.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : அந்த விழாவில் அவர் கலந்து கொண்டது உண்மையா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : ஜல்லிக்கட்டு விழா வில் கலந்துகொண்டது உண்மைதான்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இதுவரையிலும் பெரிய மாடுகளைப் பிடித்திருக்கிறாரா?

கனம் திரு. என். எஸ். எஸ். மன்றாடியார் : ஜல்லிக்கட்டில் அதற் கென தனியான ஒரு ஜாதியை வைத்து விளையாட விடுகிறார்கள். காங்கேயம் ஜாதி மாடு இன்னும் விளையாட விடப்படவில்லை.

Loudspeaker nuisance

* 34 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any representation has been received about the nuisance caused by loudspeaker in the residential quarters in the City of Madras; and

(b) if so, whether there is any proposal to prohibit the use of loudspeakers in residential areas?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) Yes, Sir.

[12th August 1963]

(b) No, Sir. There are already instructions issued to the Police for a strict and rigid enforcement of the conditions regulating the use of loudspeakers and for the prevention of loudspeaker nuisance in residential areas.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Is the Hon. Minister aware that the present system is not enforced strictly? Everywhere, through-out the State, not only in the City, but also in towns and villages, the rule is violated. Will the Government do something urgently in this matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is rather difficult to enforce this regulation; but if the Members or the people who are affected, make any complaint, then the matter will be enquired into and action taken.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government, at least, take steps to see that educational institutions are spared from the noise of loudspeaker during working hours?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The present instructions are that there should be no loudspeaker playing near hospitals, schools, and other places of religious worship. If there is any violation, they will have to be punished.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that noise reduces the longevity of man?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is not a question to a Minister, but it must be put to a doctor.

SRI K. KAMALAKANNAN : Till what time can the loud-speaker function?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 10 p.m.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இரவு பகல் என்ற நேரமில்லாமல் எவ்வளவு சத்தமாக வைக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சத்தமாக வைத்து ஒரு வீட்டில் நல்ல காரியம் நடக்கும் போது லவுட்ஸ்பீக்கர் வைக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தைக் கொண்டு அந்த ஊரின் ஏரியாவுக்குப் பக்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு தொந்திரவு கொடுப்பது வழக்கமாக நடந்து வருவதால் அதை உணர்ந்து தடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : உணர்ந்துதான் விதிகள் போட்டிருக்கிறோம். விதியை மீறியதாகப் புகார் செய்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இதுவரையிலும் அப்படிப் புகார் செய்து எதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : புகார் செய்த இரண்டு மூன்று இடங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. கே. நல்லசாமி : ஏகாதசி போன்ற மத சம்பிரதாய மசூன நாட்களில் இந்த மணி அளவு லைத்திருப்பது பொதுமக்க டுக்கு, பெரும்பாலான மக்களுக்கு இடையூறு இருப்பதால் அந்த

[12th August 1963]

மாதிரி நேரக் கட்டுப்பாடு விதிகளை அவற்றிற்கு தளர்த்துவார்களா? இது விஷயமாக போலீசிடம் சொல்லியும் கேட்கவில்லை என்பதால் அரசாங்கம் அதற்கு உத்தரவு போட முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : இரவு பத்து மணி முதல் காலை ஆறு மணி வரையில் சத்தம் போடக்கூடாது என்று போட்டிருக்கிறோம். அந்தமாதிரி புகார் செய்திருந்தாலும் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினர் எழுதினால் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. பி. கே. நல்லசாமி : ஏகாதசி போன்ற நாட்களில் 10 மணிக்கு மேல் வைக்க விதிகளைத் தளர்த்த உத்தேசமிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அந்தவிதமான உத்தேசமில்லை. அந்தமாதிரி தளர்த்துவதும் சரியல்ல.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இந்தச் சட்டம் அமுல்படுத்துவதில் சரியானபடியில்லை என்பதால் அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு நினைவுபடுத்தி அதுமாதிரி தொந்தரவு ஏற்படாமல் செய்ய ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : சட்டத்தை அமுல்படுத்துவது என்றால் பின்னாலே போன்ற சட்டத்தில் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் புகார் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அது காக்கிசபின் அலிபென்ஸ் அல்ல. எந்தவிடங்களில் எப்படியார் யார் சத்தம் போடுகிறார்கள் என்று பார்த்து அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால் அது போலீசாரால் முடியாது. அதனால் ஹாஸ்மெண்ட் ஜாஸ்தியாகிவிடும். ஆகையால் தனிப்பட்ட யாராவது தனக்கு இடைஞ்சலாக இருப்பதை கம்பளெயின்ட் செய்தால் அதிகாரிகள் அதைக் கவனிப்பார்கள்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : திருமணம் நடக்கும் இடங்களிலும் ஆலயங்களிலும் பத்து மணிக்கு மேல் உபயோகிக்க இப்போதுள்ள விதிகளைத் தளர்த்த அபிப்பிராயமுண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : தளர்த்துவதாக இல்லை. தளர்த்தக் கூடாது என்பது பொதுவான அபிப்பிராயம்.

திரு. கே. வி. இராமசாமி : ஏகாதசி அன்று பொதுவாக எல்லோரும் தூக்கம் விழிக்கவேண்டுமென்றும் அப்போதுதான் மோட்சம் கிடைக்குமென்றும் கூறுகிற காரணத்தால் அதுபோன்ற நல்ல நாட்களில் இந்த விதியைத் தளர்த்த சர்க்கார் முன்வருமா?

டாக்டர் ஏ. சீனிவாசன் : வைகுண்டத்திற்கு நேர் வழி . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : தூக்கம் சில பேர் விழிக்கிறார்கள் என்று அதற்காக லவுட் ஸ்பீகர் வைத்தால் தூங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்களுக்குத் தொந்தரவாக இருக்கும். அதனால் தான் அதை அனுமதிப்பதில்லை.

[12th August 1963]

Communal riot

* 35 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there was any communal riot near Arkonam between the Harijans and the caste Hindus recently; and

(b) if so, the cause of the riot?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No.

(b) Does not arise.

Elections

* 36 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to hold elections to the various Municipal Councils and the Council of the Corporation of Madras; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) & (b) A decision has not been taken in the matter.

இந்த விஷயத்தில் முடிவு ஒன்றும் எடுக்கவில்லை.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : அரசாங்கம் இதற்கு எப்போது முடிவெடுக்கப் போகிறார்கள்? சட்டசபை, பார்லிமெண்ட் போன்றவற்றிற்கு எலக்ஷன் வைத்து நடத்தும்போது முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மட்டும் ஏன் ஒத்திவைக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அந்த விஷயம் பரிசீலனையில் தான் இருந்துவருகிறது. பை எலக்ஷன் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அது ஒரு சில இடங்களில் நடப்பது. இது மாநிலங்களில் உள்ள முக்கியமான அர்பன் ஏரியாக்களில் எல்லாம் நடத்தவேண்டியிருப்பதால் சர்க்கார் அதைப் பரிசீலனை செய்து பிறகுதான் முடிவெடுக்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : கார்ப்பரேஷனுக்கு உள்ள ஸ்தானங்களில் காலி ஏற்பட்டு அந்த வட்டார மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருப்பதால் அந்த இடங்களுக்கு எலக்ஷன் நடத்த அரசாங்கம் யோசிக்குமா? ஆறு மாதத்திற்கு முன்பு கூட அமைச்சர் அவர்கள் இதே பதிலை அளித்தார்கள் என்று நினைவுட்ட விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : ஏற்கனவே சென்ற வருஷம் சர்க்கார் நகராட்சித் தேர்தல் நடத்த முடிவு செய்திருப்பதாக அறிவித்தது. தேசிய நெருக்கடி காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[12th August 1963]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தேசிய நெருக்கடி இருந்து கொண்டே இருந்தால் பல வருஷங்களுக்கு எலக்ஷன் இல்லாமலே ஆகிவிடுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : நேசம்தான் பெரிது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் உணர்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

HON. MEMBERS : Hear, hear.

Suicides

* 37 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of suicides that took place in various hotels in the City of Madras during 1961-62?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : One.

வித்துவான். தி. முத்துகண்ணப்பன் : தற்கொலைகளுக்குப் பிரதான காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : இந்த ஒரு தற்கொலைக்குக் காரணம் ரேசில் பணம் தோற்றுவிட்டது.

Speeches by Ministers

* 38 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the police authorities submit to Government reports of speeches made by Ministers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : No.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு ஒற்றர்கள் அனுப்புவது போல் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களுக்கும் ஒற்றர்கள் அனுப்பி அந்தப் பேச்சைப் பதிவு செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவில்லையா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அமைச்சர்களைப் பற்றிய கேள்வி இது. அமைச்சர்கள் பேசுவதற்கு சி.ஐ.டி. ரிபோர்ட்டர்கள் அனுப்புவதில்லை. மற்றவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவசியமான இடங்களுக்கு அனுப்புவதுண்டு.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள் பேசும்போதுகூட சில சமயங்களில் சட்டத்திற்கு முரணான வகையில் கடுமையாகப் பேசுவதாக பொதுமக்கள் கருதுவதால், அவர்களுடைய பேச்சையும் பரிசீலனை செய்ய வாய்ப்பாக அவர்களுடைய பேச்சுக்கும் அரசாங்க ஒற்றர்களை அனுப்பிப் பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் அரசாங்கம் கருதுவதில்லை.

12th August 1963]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தமிழ்நாட்டில் யார் கூட்டங்களின் பேச்சுக்கு ரிப்போர்டர்கள் அனுப்புவது என்று ஏதாவது வகை முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : அந்தவிதமாக ஏதும் லிஸ்ட் போட்டு அனுப்புவதில்லை. போலீசார் எந்தெந்த சமயத்தில் யார் பிரசங்கங்களைப்பற்றி அறிக்கை அனுப்பவேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ அவர்கள் பேச்சை பதிவு செய்ய ரிப்போர்ட்டர்களை அனுப்புவார்கள். அவர்களுடைய டிஸ்கிரீஷனை உபயோகித்து ரிப்போர்ட்டர்களை அனுப்புகிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : சி.ஐ.டி. ரிபோர்ட்ட் பேரில் பேச்சாளர்கள் யாராவது முறைதவறிப் பேசியதற்காக, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : பொதுவாக எடுப்பதில்லை. பெரிய குற்றமாக இருந்தால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இந்த அறிக்கை எதற்காக என்றால் அவர்கள் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, தேசப்பாதுகாப்புக்கு பாதகமாக, பெரிய குற்றங்கள் பேச்சின் மூலமாக எதுவும் செய்யாமல் இருப்பதற்காகத்தான்.

Teacher-pension scheme

* 39 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the teacher-pension scheme to the non-teaching staff in Non-Government Institutions; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The matter is under consideration.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Can favourable orders be expected in a month or two, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I cannot add to the answer I have given. I have already said that it is under consideration. We do not light-heartedly say that it is under consideration.

Hindi

* 40 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the proposal of the Union Home Minister to take action on Presidential Order for the introduction of Hindi in the examinations conducted by the Union Public Service Commission; and

[12th August 1963]

(b) if so, whether there is any proposal to make representation to the Government of India to safeguard the interest of the students appearing for the Union Public Service Commission examinations from this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) This Government have already communicated their views on the subject to the Government of India.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—ANNOUNCEMENT re MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting copies of the following Resolutions as passed by the Assembly—

(1) “ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of this House for the year 1963-64 and communicate to this House the names of the members so nominated ”.

(2) “ That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1963-64 and communicate to this House the names of the members so nominated ”.

III.—THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1963-64.

3-10 p.m. * THE HON. SRI S. VENKATARAMAN : Sir, I rise to initiate the discussion on the Annual Financial Statement for 1963-64 and the Supplementary Financial Statement for 1962-63 of the Madras State Electricity Board.

Sir, hon. Members are aware that under the Electricity Supply Act, the annual financial statements have to be placed on the table of the House for discussion. Though the budget is not subject to vote, the Electricity Board as well as the Government take into account all the suggestions made by hon. Members in the course of the discussion. Hon. Members would welcome the procedure adopted this year by placing on the table the various steps taken in respect of the suggestions made by hon. Members in the course of the discussion. Sir, I do hope this year also the discussion would be very fruitful. All the suggestions made by hon. Members will be duly taken note of and acted upon to the extent feasible.

Dealing with the situation in general, in the Madras State we have fairly good cause for congratulating ourselves on the progress we have achieved. In the statement which I have placed before hon. Members, I have given details of all the work

[12th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

that has been done by the Electricity Board and also the programme of work to be taken up and implemented. I do not want, therefore, to go through the whole speech at this stage, but shall make only pointed reference to some of the salient features and reserve the major part of my statement to the reply.

Hon. Members would have seen that the Electricity Board has made very striking progress during the decade 1951-61, and its programme for the third five-year plan is very impressive. In the matter of power generation, we have increased the supply from 100 megawatts in 1951 to 300 in the second plan, and we propose to increase it to 1,320 megawatts in the third plan. This will be exclusive of what we expect to get from power generation in the Neyveli Lignite Corporation. Similarly if we look at the number of consumers, the record is equally impressive. From 2.5 lakhs of consumers in 1951, the number has increased to 9.7 lakhs during the second plan, and we hope that the number of consumers in the State will increase to 14 lakhs by the end of the third plan period. The per capita consumption of power in 1951 was 12 units in the State. It rose to 72 units in the second plan, and it is hoped that it will rise to 160 units at the end of the third plan. Similarly, the number of places electrified has risen from 1613 in 1951 to 14,873 on the 1st April 1963. We have an ambitious target of electrifying all the villages in the State by the end of the third plan period, that is, increasing the number to 18,000. We have taken particular care to see that due emphasis is given to agricultural development. Therefore, we have given a fairly reasonable priority to agricultural pumpsets, the growth of which bears testimony to the record of work. From 14,373 pumpsets in 1951 it has risen to 1,64,483 by the end of the financial year 1962-63 and we hope to increase this number to two lakhs before the end of the third plan period. The position has been very satisfactory as it is, but I cannot say that the Electricity Board or the Government are satisfied with what they have done so far. It is a matter for deep regret that year after year the Electricity Board has to introduce the power cut during the summer months of the year. This is very largely due to the distribution of power generation between hydro and thermal stations. We have developed to a larger extent the hydro-electric power in the State, because that is the one source which is available with us, not having been endowed with large quantities of coal or any other fuel or petrol or oil. We have tried to harness the natural resources of water available in the State and we have practically exhausted all the available hydro resources of this State. The result is to-day there is delay in the onset of the monsoon. The State has to face inevitably a cut in the supply of power. We had hoped that the monsoon would set in by the third week of June and adequate provision for supply of power till then was made. Though normally the south east monsoon sets in about the last week of May or the first week of June, this year the monsoon did not set in even till the end of June and it, therefore, necessitated a power cut for about a fortnight in June.

3-20 p.m.

[Sri R. Venkataraman] [12th August 1963]

But even here I must point out that the Electricity Board introduced a power cut only for the high tension users. They did not make any power cut for low tension or for other users in the State. Though there was a lot of criticism and considerable objection raised among the public, I want to point out that the cut was not really as great as it was made out to be. Out of a total demand of 88 lakhs units per day, during the period of the severe cut of power we had been supplying 69 lakhs of units per day. The cut was only with regard to high tension users. Even there we gave supplies to the continuous industries like the chemical industries which cannot stop in the middle. There we tried to help the industry to tide over this difficulty.

Now, I shall enunciate the measures which we propose to take to meet the situation. I cannot use the term "overcome the situation" because in my view it looks almost impossible for the State to overcome the power shortage if, as I repeat, the rate of development takes place at the pace at which it has been going on in the State during the Second Plan period. We have suggested to the Government of India that the Neyveli Lignite Corporation may be asked to step up the generation of power from 400 M.W. to 600 M.W. Latterly we approached the Government of India to step up the Neyveli power generation to 1,000 M.W. The matter is under the active consideration of the Government of India. This would require a second turbine and I trust the Government of India would agree to incur this capital expenditure for opening up a second turbine in Neyveli. We have also proposed to set up three thermal power stations of the capacity of 100 M.W. in Ennore, Nagapattinam or Cuddalore and Tuticorin. Proposals are now under way and we do hope these stations will come into operation by at least the end of the Third Plan period or towards the beginning of the Fourth Plan. The Basin Bridge power station has also been stepped up and it will generate 30 M.W. very soon. We have also asked the Government of India to expedite the establishment of the Kalpakkam nuclear power station. It now looks as if the third nuclear power station at Madras will be able to generate a larger quantity of power, at a cheaper rate. Only to-day Members would have noticed that the Chairman of the Atomic Energy Agency Commission of India has stated that they will use natural uranium and that this will be able to produce power cheaply. We do hope that they will take steps to establish the necessary plant. So far as the State Government are concerned, we are taking all the preliminary steps like acquisition of land, carrying out soil tests, etc., and we do hope that once the decision is taken, the progress will be very fast since we would have done much of the preliminary work necessary for the purpose.

About the existing works I want to say a word. All the projects which we have taken up are not only proceeding according to schedule, but in some cases even ahead of the schedule. For instance, the Upper Bhavani Dam has reached a sufficient height

[Sri R. Venkataraman] [12th August 1963]

now to divert water to the Avalanche. The Shandynallah Scheme has been completed and we are pumping water from the reservoir into the Pykara. We are also proceeding with small dams. The result is that not one drop of rain that falls in the whole of the Nilgiris hills will go without being utilised for generation of power in the State. It is indeed a very, very remarkable claim to make.

The Mettur Tunnel Scheme was originally sanctioned for generating 100 M.W. But the Electricity Board took steps to lay four tunnels instead of two which would have been necessary. At the time when the Planning Commission sanctioned the schemes, they thought that they would not have any foreign exchange and, therefore, the third and the fourth stages would have to be postponed to Fourth Plan. Fortunately, taking into account the serious power position in our State as well as in the country, the Planning Commission and the Government of India have now agreed and sanctioned the third and the fourth units of the Mettur Tunnel Scheme. We do hope that the tunnel scheme will produce 200 M.W. by the end of the Third Plan period or at the beginning of the Fourth Plan period. In Periyar also the fourth 35 M.W. set is being established. Machinery has started arriving and we hope to complete it within the Plan period.

In Parambikulam-Aliyar Project, the Government of India originally sanctioned only two power houses the Shoilar power house and the Sarkarpathi power house—with a total capacity of 100 M.W. I am very happy to say that the Government of India have sanctioned the establishment of two power houses as well as the Aliyar power house, raising the total capacity to 180 M.W. In addition to these, the Government of India have sanctioned the Kodayar Hydro-Electric Scheme proposed to be set up in Kanyakumari district at a cost of Rs. 7.75 crores, generating 75 M.W. They have also allocated foreign exchange for these purposes. Machinery will be arriving from Yugoslavia. But, in spite of this, as I have said the demand for power outstrips the generation all the time. This, I regard as a great obstacle to the progress of the State. We are now taking up investigation of small power houses, that is, those generators which can produce 5,000 K.W., 10,000 K.W., and 20,000 K.W.. We propose to set up a kumari district at a cost of Rs. 7.75 crores, generating 75 M.W. We will have generators in the Vaigai Dam generating about 10,000 K.W. We are also taking up the Suruliya Project. We are carrying out the investigation of the Banathirtham project in the Upner Thambaraparani area so that we may generate 10,000 K.W. to make up the power shortage. Hon. Members may be aware that during the presentation of the last Electricity Board Budget, I raised a little high hope about the Hogenakal Project being put through. Since then we have had discussions with the Mysore Government. The Mysore Government have got an alternative scheme to the Hogenakal Project which we have put forth. It now looks as if the technical men on both sides will have to go into this and then only decide which of the two projects is worth

[Sri R. Venkataraman] [12th August 1963]

3-30 p.m. while taking up, which will be economic, which will be less costly, and so on. If there is a certain amount of delay in that project, it is a thing which cannot be helped. It is not as if the project is entirely within the State of Madras where the Madras Government could make the decision. This is an inter-State project and, therefore, there is some delay.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Does the Mysore Government want to shift it to another place?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They have suggested that if the dam is put up in another place, a higher place, then they can produce more power. That will have to be investigated. That is why I said that until these discussions were concluded, it would be difficult to make a positive statement that steps would be taken immediately to establish the Hogenekal scheme.

Sir, hon. Members are aware that the electricity tariff was revised in the year 1959. Since then the cost of generation of power has gone up. We are also buying power from Neyveli which costs more than the power produced from our existing generation sources, the Hydro-electric generation sources. The result is, it may become necessary for us to revise the tariff in the near future. Already a committee has been appointed to go into this question and give a report.

Sir, several of the licensees have taken areas for development and distribution of electricity. There has been pretty harsh criticism against these licensees about the tardy way in which they have expanded the services within their territory. I am happy to say that after discussion with these licensees, they have agreed to concede many of the areas which they thought they could not develop to the Electricity Board and the Board has taken up these areas for bringing them under its development. I should thank the licensees for the generous way in which they have conceded these areas for development by the Board and I trust at least a part of the criticism about the comparative backwardness of electricity development in the licensee areas would be met by the Board during the years to come.

Sir, during the year under report I am very happy to say that the relationship between labour, staff and the Electricity Board has been most harmonious. There has not been any dispute and I want to tender my appreciation to the staff and workers of the Board for their excellent co-operation and for the great sense of duty which they have displayed. The Electricity Board is certainly trying to meet many of their desires and wishes and we do hope that the relationship, the harmonious relationship will continue.

I should also like to pay a tribute to the Chairman and the Members of the Electricity Board for the good work they have done. If there has been expedition both in the generation as well as in the erection of transmission lines in the Electricity Board, it is in no small measure due to the Chairman who can be easily called the wizard in the electricity science and technology.

[Sri R. Venkataraman] 12th August 1963]

I do hope that the Electricity Board will continue to maintain its progress. Sir, I submit the report for discussion.

MR. CHAIRMAN: The Electricity Board Budget is before the House for discussion.

* திரு. பி. கே. நல்லசாமி: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த எலெக்ட்ரிக்ரிட்டி போர்டு வரவு செலவுக் கணக்கின்மேல் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது தேசப் பாதுகாப்பிற்காகப் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய இந்த நெருக்கடியிலும், மழை பெய்யாத இந்தக் காலத்திலும், பாநிலம் முழுவதும் மின்சாரம் விநியோகம் செய்துவருவது மிகவும் சந்தோஷம். திருப்தி அளிக்கும் விஷயம் என்பதை முதன் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கணக்கைக் கீழ்சபையில், அசெம்பிளியில் சமர்ப்பித்தபோது அமைச்சர் பேசிய சில விஷயத்தையும் சேர்த்து நான் பேச விரும்புகிறேன். அதிலே விவசாயத்திற்கு மின்விசை கொடுப்பதிலே லாபம் இல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் போதுமான அளவில் பரப்பு செட்டுகளுக்கு இன்னும் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு இது ஒரு காரணம் என்று கருதுகிறேன். Transformer சிடைத்தால்தான் எங்களுடைய பிரதேசத்தில் இன்னும் பல விண்ணப்பதாரர்களுக்கு மின்விசை கொடுக்கமுடியும் என்பதை நான் அறிகிறேன். எப்படியோ தாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் பெரிய Transformer களை வைத்திருக்கிறார்கள். சில சில Transformer கள் பல இடங்களில் இருந்தால் ஏற்படும் சேதத்தைத் தடுப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். மின்விசை 17½ சத விதிகம் சேதம் ஆகிறது என்று Audit Report ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது சொம்ப கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். அமைச்சர் அவர்கள் மின்விசைக் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு மண்ணை 17½ சத விதிகம் சேதத்தை எப்படி ஒழிப்பது என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்வது அவசியம். நான் இந்த Transformer களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது இந்த Grouping ஐப் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறேன். ஒரு Transformer 6100 K W Capacity இருக்கிறது என்றால், அதைச் சரியான முறையில் Grouping செய்தால், ஒரு Transformer ல் இரட்டிப்பு மடங்கு Pump செட்டுகளுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இப்பொழுது 100 H.P. தான் வைக்க அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். பிறகு 200 H.P. மோட்டார்கள் வைக்க முடியும். Grouping ல் விநியோக காலத்தை மறைப்படுத்துவதன் மூலம் இதை ஓரளவு சரி செய்ய முடியும். இதன் மூலமாக மின்விசை சேதமாவதையும் தடுக்க முடியும். கிராமப் பகுதிகளில் Transformer load இல்லை, புது Transformer வரவேண்டும் என சொல்வதுதான் வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்த Grouping ஐச் சரியாகச் செய்தால் இரட்டிப்பு பங்கு கொடுக்க முடியும் என்பது — நான் Technical man ஆக இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட — எனக்குத் தோன்றுகிறது. 100 H.P. கொடுக்கக்கூடிய இடத்தில்

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [12th August 1963]

150, 200 கொடுக்க முடியும். இந்த அளவில் விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தை நீக்க முடியும். இன்னும் போர்டாரே முன்னேற்றம் காண வேறு வழிவகை யோசிக்கவேண்டும். இப்பொழுது ஒரு லைன்மேன் 5 மைல், 7 மைல், சிலஸ்டிங்களில் 10 மைல் விஸ்தீர்ணம் போய் சரிசெய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒரு தடவை மூன்று நாள் மின்விசை கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குப் போதுமான ஆட்கள் இல்லை. இந்த மாதிரி வெட்டு வருகின்ற நேரங்களில் உதவி ஆட்கள் போதுமான எண்ணிக்கை நியமிப்பதே இல்லை. விநியோகத்தை ஒழுங்கு படுத்த முடியாமல் ஒரு இடத்தில் சரி செய்துவிட்டு இன்னொரு இடத்திற்குப் போக நேரமாகிறது. ஆகையினால் இந்தமாதிரி வெட்டு வருகிற நேரத்தில் லைன்மேன்களுக்கு Helpers அதிகமாகக் கொடுத்தால் இதைத் தவிர்க்க முடியும். நீங்கள் இந்த யோசனைகளைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், மின்விசை சேதாரத்தைத் தவிர்க்க முடியும், அதே நேரத்தில் அதிக பம்பு செட்டுகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க முடியும், லாபகரமாகவும் இருக்கும். பம்பு செட்டுகள் அதிகம் கொடுப்பதாலே அதிக லாபம் இருக்கும்.

இன்னொன்று சென்ற வருட பட்ஜெட்டில் Minimum Guarantee ஐப் பற்றிச் சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்னதற்கு மறுப்பாகப் பேசினாலும் கூட காரியத்தில் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். எல்லாவிடங்களுக்கும் Minimum Guarantee ரூ. 35 வீதத்திற்கு செய்திருக்கிறோம் அதை எடுத்து விடுவதுதான் நல்லது என்று நான் விரும்புகிறேன். நீங்கள் கட்டணத்தை உயர்த்துவதனால் Minimum Guarantee ஐ எடுத்ததால்தான் நல்லதாக இருக்கும்.

3-40
p.m.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : ஒத்துக் கொள்ளுகிறீர்களா அதை?

திரு. பி. கே. நல்லசாமி : Minimum Guarantee-ஐ எடுத்தால்தான் ஒத்துக்கொள்ள முடியும்.

இன்னொன்று சொல்லுவேன். மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்களிலே இருக்கிறமாதிரி இங்கேயும் கீழ் மட்டத்திலே லஞ்சம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது. ஒரு பம்புசெட் வைக்கவேண்டும் என்றால், 300, 400 ரூபாய் வரையில் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு பம்பு செட் Installation -க்கு line-man -க்கு இவ்வளவு, Supervisor -க்கு இவ்வளவு, சாமான் கொண்டு போவதற்கு இவ்வளவு என்று, இந்த அளவுக்குப் போய்விட்டது. இது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம். அரசாங்கத்திடமிருந்து தனி போர்டுக்கு வந்துவிட்டது. ஏதோ கமர்ஷியல் பேஸிஸில் தான் இருக்கிறது என்று எண்ணி வியாபார நோக்குடன் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் நினைக்கிறார்கள். கீழ் மட்டத்தில் ரொம்பவும் லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. எனக்கு மூன்று பம்பு செட்டுகள் இருக்கிறது. நான் அனுபவித்து இருக்கிற கஷ்டங்களைச் சொல்லுகிறேன். விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை

[திரு. பி. கே. நல்லசாமி] [12th August 1963]

செய்து கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுவதுடன், ஒரு ஆபீஸிலிருந்து இன்னொரு ஆபீசுக்கு மாற்றிக் கொடுப்பதில் தாமதமும் சிலருக்குக் கிடைக்காமலே செய்யவும், இதுமாதிரி காரியங்களில் லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, விதிமுறைகளை இன்னும் ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டும். ஆறு மாதத்திற்குப் பயிர் போகிறது என்றாலும் 6 மாதத்திற்குப் பின்னால் தண்ணீர் வரும் என்று கணக்குப் போட்டுக்கொண்டு, 1,000 ரூபாய் அதிகம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில், 500 ரூபாய் லஞ்சம் கொடுத்தால் என்ன என்று கொடுக்கும் அளவில், வியாபார மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. இதைக் கவனிக்கா விட்டால் எந்தவிதப் பலனும் ஏற்படாது. இந்தவிதமான லஞ்சத்தை ஒழித்துவிட்டால் விவசாயிகள் போர்டுக்கு கடன் கொடுக்கக்கூட முன்வருவார்கள். இப்போது எல்லாம் போர்டார் கடன் கேட்டபோது—நான் எங்களுடைய வட்டத்தில் போகிறபோது தாராளமாகக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார்கள். காரணம் மின்சாரத் துறையில் அவர்களுக்கு அதிகமாக சௌகரியம் இருப்பதால் கொடுக்கிறார்கள். 400-500 லஞ்சம் என்று இல்லாமல் இருந்தால் சந்தோஷமாக நமக்குக் கடனாக கொடுத்து இருப்பார்கள். 1,000 கூட கொடுத்து இருப்பார்கள். எலெக்டிரி சிடி போர்டு நல்ல நிர்வாகத்தில் இயங்குமானால், இன்னும் அதிகமான கடன் தொகையைக் குடியானவர்களும் மற்றவர்களும் கொடுக்க முன்வருவார்கள் என்பது நான் கண்ட அனுபவம். ஆகவே இதில் கொஞ்சம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அடிமட்டத்தில் இருக்கும் லஞ்சத்தைக் குறைப்பதற்கு அதிகமான சம்பளத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தான் உருதுகிறேன். தற்கால அவசர நெருக்கடியில் வீட்டுத் தேவைகளுக்கு இப்போது ஒரு Horse power பம்புக்கு சக்தி கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி சிறு தொழில்களுக்கு வேண்டிய பம்பு செட்டுகளுக்கு அந்தமாதிரி கொடுப்பது இல்லை என்று லோகல் எலெக்டிரிசிட்டி போர்டிலிருந்து அறிகிறேன். அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். நெருக்கடி காலத்தில் கூட ஒரு Horse power கொடுப்பது தலை முழுக்கிப் போய்விடும் என்று நான் கருதவில்லை. அதனாலே அந்த விஷயத் தையும் கவனிக்க வேண்டும். அதிக சேதம் ஆகிறது என்றுதான் கவலை கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய ஊருக்கு அருகில் ஒரு இடத்தில் மில் சொந்தக்காரர்கள் திருட்டுத்தனமாக மின்சாரத்தை உபயோகித்து வந்தார்கள். அதைப் பிடித்து கேஸ் போட்டார்கள். அப்புறம் என்ன பண்ணினார்களோ தெரியாது. தனிப்பட்டவர்கள் ஸ்தாபனங்களில் எலெக்டிரிசிட்டி திருடுவது அதிகமாக இருக்கிறது. அடிக்கடி பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் பரிசீலனை—செக் பண்ணுவது மூலம் இந்தமாதிரி திருட்டுகளை நிறுத்திவிட முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : 17.5 என்று ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் இருப்பதை அங்கத்தினர் சொல்கிறார் என்று கருதுகிறேன். அதில் பாதி எலெக்டிரிசிட்டி சப்ளைஸ்க்கும் 10 சத விசதம் டிரான்ஸ்பார்மர் Losses க்கும் ஆகிறது.

[12th August 1963]

திரு. பி. கே. நல்லசாமி: அப்போது அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு அப்புறம் அதிகமாகச் சேதம் இல்லை என்றாலும் ஓரளவு குறைக்க முடியும் என்ற எண்ணம் எனக்கு இருக்கிறது. எங்கள் ஊரில் எலெக்டிரிசிட்டி திருட்டு பண்ணுவதைப் பார்த்தேன் அப்படி செய்யக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கிறது. ஆகவே surprise checking பெரிய அதிகாரிகள் D.E. போன்ற அதிகாரிகள் போகும்போது திடீரென்று சில ஸ்தாபனங்களையாவது பார்வையிட்டால் திருட்டு அதிகமாக இருக்காது. பவர் கட் இருக்கும் போதுதான் அதிகமாக திருட்டு இருக்கும். நேராக வியாபாரிகள்களைக்ஷன் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கீழ் கிப்பந்திகளும் இவர்களோடு ஒத்துழைக்கிறார்கள். அவர்கள் காரியம் நடப்பதற்குச் செப்கிறார்கள். அதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற தடவை பழுதுபட்ட கம்பிகளைப்பற்றி சொன்னேன். அதை எலெக்டிரிசிட்டி போர்டில் லைன்வை பற்றிச் சொன்னதாக எடுத்துக் கொண்டார்கள். சமீபத்தில் 6 மாத காலத்திற்கு முன்பு நகரத்தில் ஒரு இடத்தில் கம்பி அறுந்து ஒரு வயதானவர் ஒரு குழந்தை சாகக்கூடிய அளவு ஏற்பட்டு நல்ல வேளையாக நம்பி விட்டார்கள். Housing connection ஐ் அடிப்பதில் தாமதம். கம்பிகள் நல்ல நிலையில் பழுதடையாமல் இருக்கிறதா என்று அதிகாரிகள் அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இந்தக் கம்பிகள் பழுதடைந்து ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் கூட குழந்தைகளுக்கு ஆபத்து நேரிடக்கூடிய நிலையில் இருந்து இருக்கிறது. அதைச் சரிப்படுத்த ஆர்டர் வரவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி ஆபத்தான நிலையைச் சீர்படுத்த அருகே உள்ள A.E.-க்காவது அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அதற்காக மேட்டூரிலிருந்து உத்தரவு வரவேண்டும் என்றால் அது சரி அல்ல. இந்தமாதிரி பழுது போகும் கம்பிகளைச் சரி செய்வது போன்ற காரியங்களில் இப்போது செலுத்துகிற கவனம் போதாது. ஏதோ காலா காலத்தில் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டால்கூட குறிப்பிட்ட ஆண்டு காலம் முடிவதற்கு ஆறு மாதத்திற்கு முன்னாலே பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்படியும் வேண்டிய பரிசீலனைகள் செய்து பார்க்கும்படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

3-50 SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, while inaugurating the Neyveli Thermal Power Station on the 5th August 1962, Dr. Radhakrishnan, our President, has said electricity is the symbol of modernisation. He further said that panchayat and power development should be regarded as prescriptions for a country's progress. So far as the power is concerned, it is true it is a prescription for the country's progress, but as regards Panchayats, we have yet to see the progress made therein. My experience is otherwise. The Hon. the Leader of the House has placed before the House how the power cut has become an annual

[12th August 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

feature. It is not in our hands. All that the Electricity Board could do has been done. With the limited power it had during the summer months, it distributed power without causing much inconvenience. That is all what we can expect. Still we find the Central Water and Power Commission which studied the Madras scheme has considered the right of the Madras State to be regarded as the pioneer and leader in the field of village power supply. I think Madras State has electrified the largest number of villages, about 16,000 out of 20,000. As I said, by judicious use of the water storage, it has been possible to overcome the power shortage in the last two or three years. Previously it was not so, because the demand was not so much. As has been pointed out by the Hon. the Minister for Industries, our demand is outstripping every year the supply. The Hon. Minister is very anxious that industries should grow in this part of the country. He has done much. We are very keen that there should be rural industries also. And industries require a lot of power.

Now all our power comes from hydel reservoirs. We demand only upon hydro-electric power. Since we depend upon hydro-electric power, we must try to increase the hydro-electric power. If it is not possible, what are the other sources? The Minister has plainly stated that we have come to the end of hydel reservoirs. There is only one river the Cauvery, and even in that Cauvery we find, we have got already one power station at Mettur. If we want another power station at Hoganeka', it is the same Cauvery. If Cauvery fails, both these will be very much affected. I should like to point out that all our hydel power stations depend upon the south-west monsoon. Kundah, Mettur and Parambikulam depend upon the south-west monsoon. If south-west monsoon fails, there is the shortage of power. Therefore, we must try to see what other sources are available. Otherwise, we will be having the power shortage. Sir, the Hon. Minister mentioned about the thermal power stations. The Government of India have sanctioned the increase of 10 mega-watts to 30 mega-watts in the Basin-bridge power station. The coming into existence of the atomic power station at Kalpakkam, that was thought of, will produce 600 M.W. The Hon. Minister said that when this 600 M.W. comes into existence, the gap would be bridged.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: But the gap is widening.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The Hon. Minister himself said that the gap would always be there. It would not be narrow and would become wider and wider every year. It is inevitable. That is the reason why I am stating that the Government must try to find out whether there are other sources for generating electricity. The Government propose to have three other thermal power stations at Nagapattinam, Tuticorin and Ennore. Now, when we are going to have thermal plants in these places I do not know what stands in the way of granting the requests of industrialists here who wish to start thermal plants of their own.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [12th August 1963]

I do not know whether they are still eager for it. In his recent speech, Sri Alagesan said "No, no, it is unthinkable; we are not going to encourage the establishment of thermal stations in the private sector; we have to get machinery from foreign countries and supply them to the firms to generate power." If private firms can generate power, why should not we encourage them? So long as we depend upon the south-west monsoon, there will be this shortage. The next best thing is to go in for thermal stations. The Government must give encouragement to the private sector to establish thermal power stations. The Government themselves think of setting up thermal power stations. The Hon. Minister himself said that the real solution to the problem would be to expand the Neyveli Thermal Power Station to have a capacity of one million-kilo-watt, ultimately. This might necessitate the opening of a second mine to feed the station. I hope that it will be taken up. I myself saw the Neyveli mine full of possibilities. Therefore, the Government must make use of it to the maximum extent. We saw the bed of lignite. People were saying that a few pieces of lignite were found here and there. There is no such thing as good lignite and I actually saw lignite. For two furlongs and three furlongs we have got a bed of lignite. That itself would last for about 25 years. What will happen after 25 years? We do not know. What other resources will be available, we do not know.

Sir, the major weakness of the Madras grid is, it is predominantly depending upon hydro-electric power output which is linked with irrigation. So, we cannot store water at Mettur. If you store it for a long time, there would not be shortage of water. But water has to be let out for irrigation. Hoganekal also will be in the same position. In Papanasam also the same thing is there. We find in all these places, the electric power is linked with irrigation, and as such, this is another reason why we should find out some other sources. Sir, some industrialists, as I said earlier, wanted to establish thermal power stations in the private sector. I hope the Government will not rule out the possibility of permitting them to do so and will consider their request.

Sir, the Hon. the Minister for Industries will kindly see whether the lignite that has been found recently in Ramnad is capable of use in the thermal plant there. It is said that the lignite at Ramnad is much better than the lignite in South Arcot. If so, we must tap it. Sir, this shortage of electricity is one of the most inhibiting factors to-day and it threatens to cripple the industrial production and prevent the establishment of industries. Now Mr. J. H. Wills, Chairman of the Coimbatore Chamber of Commerce, recently said that more thermal plants generating power must be installed and the obstacles in the way of industrial units putting up their own plants must be removed.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no objection to any industry generating its own power for its own use. The only objection is to a group of people generating power for sale. That is the point.

12th August 1963]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Those who had their own stand-by generating sets and used them at the request of the Electricity Board to conserve the Board's power are charged for the number of units of power in addition to the heavy surcharge on the Board's supply. This is the charge that is made. I hope the Hon. Minister will consider this.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It has been considered.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: And negated? I am now coming to the most important thing that is wanting in our country in everything. In the field of industrial education, there is no such thing as research section. There must always be a research section where scientists must make experiments with modern machinery and see whether they could produce more power or whether the present machinery must be replaced. In the field of education what was once considered to be the best method of teaching 50 years back continued to be followed in the Teacher's College. They were introduced some fifty years ago in other countries and given up. Similarly also it has been stated here that the old units at Basin Bridge are going to be replaced by new ones. There must be research stations. We must not depend entirely on foreign countries. We must have our own research station. These scientists must work in it. They should see whether the maintenance cost or the operation cost can be reduced and whether new inventions could be made. It is stated that the British Atomic Energy Research Unit established at Harwell made substantial progress with new methods of generation of electricity, that is, without using steam-driven turbo generator. They are now using instead of the steam generators what are known as Magneto Hydro Dynamic Generator and Thermionic Electric Generator. They give more efficient production of electricity and consequently, cheaper power. The third generator they are using is for space and at the bottom of the sea. The first two we can try and find out whether it is possible to have them.

4-00
p.m.

Then, Sir, we are recruiting skilled personnel to man our power systems. I think the Hon. Minister referred to Mr. Brown, the American Expert on manpower needs. This expert, at the instance of the Ministry of Irrigation and Power, undertook a survey of skilled manpower for construction, operation and maintenance of power stations in our country. The survey was throughout the whole country and was not confined to the Madras State. He has reported that there is a considerable wastage of experienced personnel even in public sector projects, because these personnel have been constantly changing from one organisation to another. That is his observation. I do not know whether it is happening in our State. If so, we should try to avoid. The Government of India at a policy level should devise methods to prevent this. He has made another suggestion. With regard to recruitment to technical projects, he said merit alone should count. Such projects should not be regarded as State projects or local projects, as belonging to the States.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [12th August 1963]

only. Some people think that they are meant for providing employment to the local people. So far as technical experts are concerned, I think that they should not be regarded as confined to the locality. For semi-skilled and unskilled work, this principle might perhaps be adopted. But where technical knowledge is required, we must go even outside our State. So, a national pattern of recruitment must be followed. They have emphasised that we should be guided by national interests. He has made many other observations which are very valuable. He has said that there is real need for stepping up recruitment of skilled manpower for thermal plants to be set up in the future. There should be a training centre in every utility organization. Timely and advance recruitment of Graduates must be planned through the normal channels available to the Government of India like the Union Public Service Commission. Similarly, at the State level the State Public Service Commission should recruit personnel to the State Services. Key operating personnel should be recruited twelve months ahead of the commissioning date, and assigned to the new plant and trained during the construction period. So far as I knew, this is not done. Construction and maintenance skills are closely allied and therefore, power plant engineers would do well to acquire some knowledge about both construction and maintenance of power plants besides their knowledge of operation.

One other observation is this. Now it seems we are taking engineers here trained in all fields perhaps of engineering—'Jack of all trades' is the word used by them. We must take Graduates and they must be given special training only in this electrical power. A shorter period will do. They will become specialists. Instead of that, if we have Jack of all trades, they would not be efficient.

Then, sufficient training at present is not given in colleges to learn management, stores purchasing and inventory control, except to the extent that the men to be in charge of those operations learn work as they go. This method must be reinforced by the Electricity Boards periodically sending their select men to Universities for learning advanced techniques in management and purchasing.

One more suggestion. The Central Maintenance Force in the use of mobile maintenance workers will certainly save millions of rupees. In America it is so. We have not mobile maintenance workers but they are not very quick; they are not sufficiently mobile. I would request the Government to see that something is done in this matter.

The Leader of the House is in charge of Industries. He is very keen about heavy industries as well as medium industries and also industries in rural parts. There is no conflict between urban and rural industries. Though he has made his attempts already, there will be still gap in power supply. We must try to introduce rural industries so that villages may be made happy and amenities may be provided in the villages too.

12th August 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

The Hon. Minister has spoken about rural electrification and also about pumpsets. Being in charge of Industries, what all the Hon. Minister can do is to give pumpsets. With all the pumpsets now available, I want to know whether the yield has been commensurate with the pumpsets now installed.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is on record that North Arcot produces next to Tanjore district in foodgrains. North Arcot has no other irrigation facilities.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I accept the statement of the Hon. Minister. If that is so, certainly more and more encouragement must be given.

Then, the special guarantee payable by agricultural consumers has been reduced to Rs. 35 per horse power per annum. My hon. Friend said that if it was given up once and for all, it would be good. But, on the other hand, he would welcome a rise in the tariff rates. I do not know if the rise in tariff rates would affect the agricultural consumers. But I think the domestic consumer will be very much affected. What is sauce for the goose is not sauce for the gander. I hope the Minister in charge will kindly consider that. I think the middle class people and the people in the low income group will be very hard hit. Even last time when there was a surcharge imposed, we all requested the Hon. Minister to see that at least those people who consumed less than 20 units per month were exempted from it and the Hon. Minister said that it would not be possible. So, he should take that into consideration.

Then, the Hon. Minister has stated that the Board has since finalised the service regulations governing the service conditions of its employees. There has been cordial relation during the past one year. My request is that these regulations may be given effect to as early as possible because justice delayed is justice denied.

Another thing is about the Provident Fund and the Pension Scheme. No mention has been made about pension. Will the Hon. Minister kindly see that pension is also granted?

So far as lighting is concerned, from Mount road to Panagal Building in Saidapet, the lighting is very poor. Accidents take place. Lights are not at all bright. Will the Hon. Minister kindly look into this and see that something is done?

During the period of power shortage, let not power supply be cut between 7 a.m. and 9 a.m. because we are not able to hear the news.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சபை நடக்கும் சென்னை மாநில மின்சார போர்டின் 1963-64 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீதும் 1962-63 ஆண்டு நிதி அறிக்கை மீதும் 1957-58 ஆண்டு ரிப்போர்ட் மீதும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்நாடு மின்சார

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [12th August 1963]

போர்டைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல வகையில் சேவை செய்து வருகிறது. அதற்காக மின்சார போர்டைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக நமது மாநிலத்தில் மின்சாரத்தின் தேவை எதிர்பாராத விதமாகப் பெருகி வருகிறது. இது விவசாய உற்பத்திக்கும் மற்ற தொழில் அம்சங்களுக்கும் ஒரு அத்தியாவசியமான தேவையாக மாறி இப்போது எல்லோரும் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. மின்சார அபிவிருத்திதான் ஒரு நாட்டின் எல்லா அபிவிருத்திக்கும் முக்கியமான அம்சம் என்று எல்லா நாடுகளிலும் உணரப்பட்டு அதை அதிகரித்து வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நம் மின்சார உற்பத்தி தடைபட்டு அதை நம்பி இருக்கும் ஸ்தாபனங்களும் அந்தப் பற்றாக்குறையால் திடீரென்று உற்பத்தி குறைவு ஏற்பட்டு பலவித கஷ்டங்களும் நஷ்டங்களும் அனுபவித்து வருகிறோம். மின்சார போர்டின் நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்த நிலைமையைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து மேலும் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வழிவகை செய்யச்சொல்லி இருக்கிறார்கள். காலதாமதம் இல்லாமல் அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய காரியங்களை மின்சார போர்டுக்குச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் காலதாமதம் செய்யாமல் ஹோகனேக்கல் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மைசூர் அரசாங்கத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் அணுகி எந்த இடத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தால் மின்சார உற்பத்தி அகரிப்புக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுள், தூத்துக்குடி, நாகப்பட்டினம் கடலூர் போன்ற இடங்களில் 100 மெகவாட் சக்தி உள்ள நிலையங்களை அமைக்க முயற்சிகள் இருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க விஷயம் என்றாலும் அதை சீக்கிரம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது மின்சார உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறபோது, அனல் மின்சார நிலையத் திட்டங்கள் பல இருக்கும்போது, இவைகளை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் ஏன் தயங்கவேண்டும் என்று உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை. இருந்தாலும் அரசாங்கம் அதனுடைய தேவையை உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. எவ்வளவு தேவையோ அவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய, முக்கியமான தொழில் வளர்க்குடிய இடங்களில் கிடைக்கச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் நமது மாநிலத்திலுள்ள தொழில் அதிபர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து அவர்களுடைய ஒரு கட்டுப்பாட்டின் பேரில் தனியாக ஒரு மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கோரினார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அவர்களுடைய பாலிசியின் காரணமாக தனியாக கொடுக்க முன்வந்த ஒத்தாசையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள தவறி விட்டார்கள். இது நல்ல காரியம் என்று சொல்லமுடியாத நிலைக்கு வருந்துகிறேன். தனியார் துறையாக இருந்தாலும் பொதுத் துறையாக இருந்தாலும், யார் செய்தாலும் அரசாங்கம்

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] 12th August 1963]

முன்வந்து செய்திருக்கவேண்டும். இப்போது யாரும் முன் வருவதில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் முன்வரும்போது ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மின் சக்தி உபயோகம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டுமென்று எல்லோரும் ஆசைப்படுகிறார்கள். அரசாங்கமும் அதற்காவன செய்துவருகிறது. கூடிய சீக்கிரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் எனக்கு முன் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள் விவசாயத்துக்கோ, தொழில் களுக்கோ மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டுமென்று மனு செய்து கொண்டாலும், அதை ஏற்பாடு செய்ய பல மாதங்கள் காத்திருந்தாலும் உத்தரவு கிடைப்பதில் பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. அதை நீக்கி எவ்வளவு சீக்கிரம் மின்சாரம் கிடைக்க வழி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யவேண்டுமென்று மின்சார போர்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அத்துடன் இப்போது நமக்குத்தரித போக்குவரத்து நிறைய வேண்டியிருக்கிறது. அனல் மின்சார நிலையமாக இருந்தாலும், நீர் மின்சாரமாக இருந்தாலும், முக்கியமான இடங்களில் மின்சார வண்டிகள் விட்டால்தான், பிற்காலத்திற்கு வசதியாக இருக்கும். தடங்கல் இருக்காது. இதுவரையில் நமக்கு நிலக்கரி தூரத்திலிருந்து கொண்டுவருவதால், பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்பட்டு ரயில்கள்கூட தாமதமாக அதனால் ஓடுகின்றன, சரிவர செலுத்த முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதை நீக்கி நிறைய அனல் மின்சார நிலையங்கள் ஏற்படுத்தி ரயில்வே போக்குவரத்தை மின்சாரமாக்கினால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அத்துடன் நாம் இதுவரையில் நிலக்கரியைக் கொண்டோ அல்லது நீர்நிலைகளைக் கொண்டோ மின்சாரம் செய்துகொண்டிருந்தோம். சில காலங்களுக்கு முன் சேஷசாயி பிரதர்ஸ் என்ற கம்பெனியார் திருச்சியில் மின்சாரம் செய்ய டீசல் ஆயிலை உபயோகப்படுத்த முன்வந்தார்கள் என்பது தெரிந்திருக்கலாம். அது இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால். இப்போது விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கும் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கிற டீசல் ரொம்ப அதிகவிலையாக இருக்குமென்று சொல்லலாம். அதன் விலை கூடியிருப்பதற்குக் காரணம் அரசாங்கம் வரிக் கொள்கைதான். எக்ஸைஸ் போன்ற வரிகளால்தான் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி, இந்த மறைமுக வரிகளை எடுத்து மின்சார நிலையங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தும் எண்ணெய்களுக்காவது விலைவாசிக்கு வாங்கி தேவையான இடங்களில் மின்சாரம் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை அரசாங்கம் ஆராய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதனால் அனுகூலம் கிடைக்குமா என்று சாதாரண மனிதர்களுக்குத் தெரியாது.

[திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்] [12th August 1963]

அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கைக் கொண்டு இதை யோசனை செய்து வரிகளை நீக்கி அந்த எண்ணெய் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதால் நன்மை ஏற்படுகிறது என்றால் அதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மின்சார உபயோகத்தில் நமக்கு கிட்டத் தட்ட ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது என்னவென்றால், 1,403 மிலியன் யூனிட் உற்பத்தி செய்து 860 மிலியன் யூனிட்களை விற்பதாகவும், 182.8 மிலியன் யூனிட்கள் எடுத்துச்செல்வதிலும் விநியோகத்தில் ஏற்படக்கூடியதிலும் உண்டான குறைவு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் 10 சதவிகிதமான குறைகிறது என்று. ஏழு சதவிகிதம் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களே அது குறைவு இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் நியாயமான அளவில் எவ்வளவு குறைக்கலாம் என்பதைப் போட்டு சொல்லவில்லை என்றும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதை கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரையில் நமது மின்சார போர்டுக்கும் மின்சார காரியங்கள் செய்வதற்கும் 170 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து அதை மூலதனமாக வைத்து செலவிட்டிருக்கிறார்கள். மொத்த வருமானம் 20 கோடி. 4.34 லட்சம் தேய்மானமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இந்தமாதிரி உற்பத்திகளில் தேய்மானமாக 10 சதவிகிதம் வருமென்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 17 கோடி ரூபாய் அதனால் தேய்மானமாகப் போய்விடும். நான்கு கோடி சொச்சம்தான் கொடுப்பார்கள். ஆகையால் இந்த மின்சார போர்டு நஷ்டத்தில் வேலை செய்வதாகத்தான் தெரிகிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: ஏழாவது ஷெடியூலில் அப்படியிருக்கிறது. அதன்படிதான் போடவேண்டும். கம்பெனியில் போடுவதுபோல போடமுடியாது.

4-20
p.m.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள், தனியாகக்கூடாது என்று. 2½ சதவிகிதம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது அதைப்போட்டிருக்கிறோம் என்று.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: VII Schedule. Plant and machinery and generating stations including hydro-electric stations, 35 years; for steam electric stations 25 years. That is the rate of depreciation. அவர்கள் என்ன போட்டிருக்கிறார்களோ அதுதான். இது வந்து 20, 25 வருஷத்திற்கு முன்னால் சொன்னது. இப்போது டீசல் விலை ஏறியிருக்கிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: மந்திரி அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்திற்கு நன்றி. இருப்பினும் சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. ஆடிட் ரிபோர்ட்டில் எட்டப்படி போட்டதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வரவு செலவு, லாப நஷ்டம் என்று பார்த்து நடத்தும்போது அந்த போர்டு எவ்வளவு

12th August 1963] [திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்]

பெருமளவு இருக்கவேண்டுமோ அப்படியிருக்கவேண்டும் இஃ போது லாபமும் இல்லை, நஷ்டமும் இல்லை என்று கணக்கை முடித்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது லாபம் காண்பித்திருந்தாலும், மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை ஒப்புக்கொண்டுவிடலாம். வேறு காரணம் கேட்டால், பல காரணம் சொல்வார்கள். அரசாங்கத்திற்கு எந்தப்பக்கம் வந்தாலும் லாபம்தான். பொதுமக்களுக்கு அதனால் லாபமாக இருக்கவேண்டும். மந்திரி அவர்கள் சொல்வது போல உயர்த்தும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது. இதையெல்லாம் யோசனை செய்து அரசாங்கம் கூடுமானவரையில்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன்: அதிக வரி கொடுத்தால் தான் வரும்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தால் லாபம் வர வசதி உண்டு. அதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து இந்த மின் சக்தி நிலையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து பின் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திடீரென்று நமக்கு நஷ்டம் வருகிறது. ஏன் வருகிறது என்ற காரணத்தை ஆராய்ந்து தீர் ஆலோசித்து அதற்குப் பிறகு நிலையை உயர்த்தினால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அத்துடன் அனல் மின்சார நிலையத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்ய இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதன் உற்பத்தியில் விலை குறையும் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வந்தால் விலைவாசி ஏற்றம் கூடாது செய்ய வசதியாக இருக்கும். அதை ஏற்படுத்தி பொதுமக்களுக்கு மின்சார விலையை ஏற்றாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளியிடங்களில் மின்சார உற்பத்தி செய்ய என்ன செலவாகிறது என்றும் அவர்கள் எவ்வளவுக்கு விற்கிறார்கள் என்றும் ஆராய்ந்து பார்த்து நமக்கும் அதைத் தெரிவித்தால் அரசாங்கம் விலை ஏற்றுவது நியாயமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்வதோடு, அப்படி விலை ஏற்றினால், மக்களிடையே ஒரே கூக்குரலாக இருக்குமென்பதால் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் விலைவாசிகள் ஏற்றத்தினால் பாதகம் ஏற்படும். உற்பத்திப்பண்டங்கள் குறையும். தவறான நிலையில் சற்றிக்கொண்டே போனால், நன்றாக இருக்காது என்பதை அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்த்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. RAJAH IYER: Sir, I raised to endorse the appreciation references made of the very good work done by the Electricity Board. Personally speaking, there is one aspect which gladdens all over hearts and that is the statement showing the implementation of the suggestions made by us during last years discussion of the Electricity Board Budget. The very clear manner in which they have put down all the suggestions made by the hon. Members of the Legislature and the action taken on those suggestions is

[Sri M. Rajah Iyer] [12th August 1963]

very gratifying to the hon. Member who made those suggestions. It is indeed flattering to note that our suggestions are taken note of and acted upon. This is really a glorious example to the other departments of the Government. We have often been wondering whether the suggestions made by the hon. Member in the Legislature are followed up at all or whether they are being merely reduced to cold print in the official reports of the Council proceedings. So, in this respect I cannot but express the wish that this wonderful example set by the Electricity Board should be followed by all the other departments of Government. If the suggestions made by the hon. Members here are worth anything, they should be followed up and periodical reports submitted on the floor of the legislature regarding the action taken on those suggestions.

Sir, the report placed before us embodying the speech of the Hon. Minister in charge and the various appendices make very interesting reading. The charts there are very impressive and it shows the heights of advance reached by us. They are there to point out that the Madras State is the first in many respects. We are in the top where we should be in respect of capital expenditure and gross revenue. We are low as it should be in respect of working expenses. These are very good signs and I endorse the sentiments expressed by the previous speakers regarding the very good work done by the Board.

Sir, regarding a particular suggestion of mine, it is recorded there in the statement that it is not possible to give effect to it. My suggestion was that concessional rates should be allowed on electricity supplied to educational institutions. While making the suggestion, I was conscious of the fact it would militate against the rules framed by the Government of India. But I would like the State Government to make a special representation to the Government of India saying that where electricity is used purely for educational purposes, it would be good to grant a concession in recognition of the importance of education even as we do for agriculture.

We come across in the report of the speech of the Hon. Minister the wonderful assistance we have been receiving from the Government of India during the Third Plan period and also the help rendered to get equipment from foreign countries like Russia, Yugoslavia, and Japan and the work we intend taking up during the fourth plan period to get small streams harnessed. These fill our hearts with joy. There is recognition of the fact that we have exhausted almost all our hydel power potential and that we have to look to small streams and harness their power potential during the next plan period. It is here I wish to say once again that small generators that may be available in the private sector must be utilized for the generation of power and utilization by industries close by. Sir, I had occasion to refer to the generator at Mandapam Camp. That remains idle. In an industrial seminar we conducted there we suggested making Mandapam Camp an import-

[12th August 1963] [Sri M. Rajah Iyer]

ant fishing centre with a very big project with all functional ancillaries coming up there. If it comes up and should it require power, the small generator could be pressed into service instead of our hydel grid being pressed into service for this purpose. Where it is possible, such utilization of power generators, small ones that are already available in the private sector would release the demand for power from our general grid and would obviate the need for occasional power cuts. The Hon. the Minister for Industries, the other day pointed out that we were unfortunate in the fact that we had to depend on hydel power and when there was no water in summer we had to face a power cut. He also pointed out a parallel in Canada where they suffered in the winter due to all the water there getting frozen during winter. While we here suffer during summer when the monsoon disappoints us, they in Canada suffer during winter. Therefore, the Hon. Minister said that he would put it to the industrialists that they could think of seasonal industries which could remain idle during the summer months. Such steps should be taken so that there may not be much pressure during the lean summer months when we are bound to have this pressure on the hydel schemes.

We are happy that the relationship between the employees and the Electricity Board is very cordial, as it has been made out to be. The provident fund benefits and very many other benefits are under consideration. Here I would like to urge the need for Compulsory Life Insurance in the case of the employees. Here and there we hear of persons losing their lives while on work on the lines. In the case of the executive employees of the Electricity Board, the dividing line between life and death is very slender. The workers are working on live lines, and there is the risk of death. So, this set of employees must be compulsorily insured.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I may inform the hon. Member that the insurance premium in the case of employees working on 'hot lines' is paid by the Electricity Board.

SRI M. RAJAH IYER : I am very happy to hear that the premium is paid by the Board. I wish it found a place in the note circulated to us, because it is a thing of which we are proud. We are compelling the teachers to go in for insurance, but the premium in the case of teachers has to be paid by the teachers themselves. The fact that the Electricity Board workers are compulsorily insured and that the premium on their policies is paid by the Electricity Board is a matter of which we can be very proud. This is indeed a fact which has to be given wide publicity, because it redounds to the credit of the Electricity Board. They have not ignored the essential thing to be done by the workers.

Sir, there are criticisms about the shutting down of electricity now and then. I cannot understand the eccentricity behind this. There must be very specific rules in this matter. In Ramanathapuram, electricity supply is cut off after 8-15 a.m. on Sundays.

[Sri M. Rajah Iyer] [12th August 1963]

We know that after the All India Radio news is over at 8-15. electricity supply will be cut off. We need not switch off the radio; but it will do that itself (laughter). Then there is the breakdown in supply as maintenance work is carried out. In the Ramnad area, the insulators get deposits of salt. Once a week the electricity workers are on the posts attending to maintenance work. Then there would be occasional stoppages because of storms or very heavy rains. But the periodical stoppages are quite unaccountable. They stop the supply at 5 a.m. on one day and at 4-30 a.m. on another day. At very odd hours they stop the supply. This is very irksome. There should be regular hours at which supply is stopped, say, it should be after 8-15 a.m., so that people can store water for the day's use. As my Friend Mr. Srinivasavaradan said, if the stoppage is at a known hour, we will only welcome it, because it is necessary in our own interests that maintenance work must go on. But the maintenance wing has got to be very efficient in functioning, particularly in coastal areas. Occasionally in the coastal areas electricity is cut out either because of very heavy winds or rains. Some big trees are uprooted and they fall on the lines, as a result of which electricity supply is cut out. It must be very easy to spot out such lurking trees here and there. The maintenance workers should find out such mischievous trees close to the lines, and they should take the precaution of cutting them down rather than leaving it to the heavy winds to uproot them and throw them on the lines. This inconvenience can be got over with a little imagination. A little businesslike attitude on the part of the maintenance workers will go a long way to minimise the inconvenience to the consumers and earn their gratitude to the fullest. Thank you, Sir.

திரு. கே. வி. இராமசாமி: அவைக்கலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மின்சாரபோர்டின் நிதிநிலை அறிக்கை விஷயம் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது. நான் அதை ஆதரிக்கப் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கு இன்றியமையாதது, விவசாயத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானது இந்த மின்சாரம். அந்த மறையில் நான் பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் காலத்திலே விவசாயிகள் மின்சாரம் இல்லாமல் பிழைக்கவே முடியாது. அந்தக் காலத்தில் மாடுகளைக் காட்டி கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கும் நிலைமையில் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அம்மாதிரி முடியாது. ஏனென்றால் கேட்டால் இப்பொழுது கிணறுகள் எல்லாம் பாதாளத்திற்குப் போய் விட்டன. அமெரிக்காவைக்கூட எட்டிப்பிடிக்கும் அளவுக்கும், பாதாளத்தை எட்டிப்பிடிக்கும் அளவுக்கும் போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. அதனாலே விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் மிகவும் முக்கியமாகியதும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்குப் பல நன்மைகள் கிடைக்கிறது என்றாலும், அதே சந்தர்ப்பத்தில் பல இன்னல்களையும், கஷ்டங்களையும் அவை நிதிநிக் கொள்கைகள் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. காரணம் இன்றைக்கு ஒரு விவசாயி தன்னுடைய தோட்டத்திற்கு ஒரு பின்னிசை பம்புசெட் வைக்கவேண்டும் என்றால், அவரிடத்தில்

[21st August 1968] [திரு. கே. வி. இராமசாமி]

இருக்கக்கூடிய மாடு, கன்றுகள் அத்தனையும் விற்குல்தான் முடிகிறது. இதையெல்லாம் விற்றுவிட்டு ஏதோ ஒரு நாளைக்கு வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறான். அந்த லைன் வருவதற்குள்ளாக அவனுக்கு ஏற்படும் கஷ்டநஷ்டங்கள் எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. இந்த விஷயம் உள்ளூரில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முதலிலே மோட்டார் பம்பு செட் வைப்பதற்கு இடத்தைப்பற்றி அங்கே உள்ள கர்ணம்-கணக்குப்பிள்ளை ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டும். அந்த ரிப்போர்ட் கிடைப்பதற்கு கணக்குப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் பல தடவை சென்று பலவகையான காய்கறிகளைக் கொண்டுபோய் கொடுத்து, பசுமாட்டுப்பால் அலுவப்போது சப்ளைசெய்து, அதோடு காணிக்கையும் செலுத்தி, கணக்குப்பிள்ளை தேவையான அளவுக்கு உறிஞ்சின பிறகு, ரிப்போர்ட் எழுதிக்கொடுக்கும் அளவுக்கு இருக்கிறது. இதை நேரடியாக விவசாயிகளை விசாரித்தால் நன்றாக உண்மை புலப்படும். நாங்கள் பொதுஜன ஊழியர்கள் என்று சொல்லி, பொதுஜனங்கள் சார்பாக சட்டமன்றத்தில் வந்திருக்கும் நாங்கள் இந்த உண்மையான நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருந்தால், எங்களைப்போன்ற பைத்தியக்காரர்கள் இருக்கமுடியுமா என்று நினைத்துத்தான் இதனை எடுத்துச் சொல்கிறேன். ஒரு விவசாயி தன்னுடைய கிணற்றுக்கு எலெக்ட்ரிக் பம்பு செட் வைக்கவேண்டுமானால், எத்தனையோ புரோக்கர்களை வைத்து வேலை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு மேலே லைன்மேனுக்கும் சூபர்வைசருக்கும் ஒரு கிணற்றுக்கு இவ்வளவு என்று மாமூல் இருக்கிறது. அதைக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வளவையும் செய்து முடிப்பதற்குள் அந்த போகம் பயிர் வரண்டு விடுகிறது. மாட்டையும் விற்று விடுகிறான். தோட்டிகட்ட சிமெண்ட் இல்லாமல் அப்படியே வேலை நின்று இருக்கிறது. அநேக இடங்களில் இந்த ஒரு கஷ்டம் மாத்திரம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் தொல்லை எவ்வளவு என்று சொல்லமுடியாது. இவ்வளவுக்கும் பிறகு லைன் Sanction -ஆக இருக்கிறது என்று தெரிந்தவுடன், பக்கத்தில் உள்ளவன் சூழ்ச்சிக்காரனாக இருந்தால், அதை மாற்றி தன் பக்கம் கொண்டுபோய் விடுகிறான். இது ரொம்பவும் அருவருக்கத்தக்க விஷயம். ஒரு நிலத்தில் இரண்டு பங்காளிகள் இருப்பார்கள். ஒரு பங்காளிக்கு வேறொரு இடத்தில் கிணறு இருக்கும். அவன் கொஞ்சம் பணக்காரனாக இருப்பான். ஏழைப் பங்காளியை ஒழித்துக்கட்டவேண்டும் என்பதற்காக இந்தப்பொதுக் கிணற்றிற்கு காண்ட் போடவே மாட்டான். தனிப்பட்ட சொந்தக் கிணற்றிலிருந்து தன்னிலத்திற்கு தண்ணீர் இறைத்துக்கொள்வான். மற்றவன் தன்னுடைய நிலத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டு வேறு எங்கேயாவது போய் ஜீவனம் பண்ணலாம் என்ற நிலைமையில் வெளியே போய் விடுகிறான். இந்த நிலைமையை நாம் தவிர்க்கவேண்டும். இன்று நாம் விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் வளர்ச்சி அடைவதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை எல்லாம் தெரிவித்துக்

4-30
p.m.

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] [12th August 1963]

கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலையில் இன்றைக்கு விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் மிகையாகாது. முன்பு விவசாயிகள் எத்தனைபேர் இருந்தார்கள், இப்பொழுது எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், நிலைமை உண்மையாக விளங்கும். விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் ஆதரவு கொடுத்தாலொழிய அவர் முன்னுக்கு வர முடியாது. ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்குப் போட்டிருக்கின்ற Minimum Charge அதிகமாக இருந்தது. சினிமாவில் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு Minimum Charge கொடுக்கலாம் என்று ஆசைப்படமாட்டான். தண்ணீர் இல்லாததால், தண்ணீர் இறைக்க முடியாததால், Minimum Charge கட்டியே ஆகவேண்டும் அப்படிச் கட்டாவிட்டால் fuse -க் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இருக்கும் விவசாயிகள் பலர் இப்பொழுது Minimum Charge -ஐ எடுத்துவிடப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டிருப்பவும் சந்தோஷப்பட்டுள்ளனர்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : யோசனைதான் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. வி. இராமசாமி : யோசனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், நல்ல முடிவு செய்துவிடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது; அதனால்தான் அப்படிச் சொன்னேன். விவசாயிகளுக்குத் தனிச்சலுகை கொடுத்து, அதிகப்படியான சார்ஜும் வராமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்தக்குறைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, எப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து அவற்றைப் போக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டும். சினிமாவில் உள்வா தண்ணீரின் ஆழம் கீழே போகிறதே தவிர மேலே வரவில்லை. பணம் இருக்கிறவர் எதையும் செய்யமுடியும். பணம் இல்லாதவர் மட்டும் இருக்கிறான், கடனும் வாங்கமுடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் உள்ள குடியானவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுத்துத்தான் வருகிறது, அதைப் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் கீழ்த்தரமான நிலையில் உள்ள விவசாயிகள் அநேகர் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டும். நண்பர் நல்லசாமி சொன்னதுபோல், வளர்ச்சி அடைந்தால், அவர்களே கடன் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது இப்போது திடீரென்று கரணை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். அப்படி நிறுத்தும்போது பல மோட்டார்கள் Burn ஆகிவிடுகிறது. அதனால் அநேக நஷ்டம் ஆகிறது. ஒரு விவசாயிக்கு எத்தனை தடவை Burn ஆகிறது? ஒரே சமயத்தில் பல மோட்டார்கள் Burn ஆகி விடுவதால் ரிப்பேருக்கு எல்லாரும் ஒரே சமயத்தில் கம்பெனிக்குக் கொண்டுபோனால் என்ன செய்ய

[திரு. கே. வி. இராமசாமி] 12th August 1963]

முடியும்? ரிப்பேரை சீக்கிரம் பண்ண முடிகிறது இல்லை. அந்த சமயத்தில் மழையும் இல்லாததால் பயிர் வாடிப்போய் விடுகிறது. மோட்டார் பம்பு செட் Burn ஆகிவிட்டது, ரிப்பேரில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் பயிர் கேட்கமாட்டேன் என்று. வாடிவறண்டுதான் போய்விடுகிறது. ஆகையினால் இந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு எத்தனைபேர் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அம்மாதிரி திடீரென்று நிறுத்தாமல் மோட்டார்களுக்கு சேதப்படாமல் தக்க வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி பாதிக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதி விரும்பு. ஏதாவது கொஞ்சம் சலுகைகள் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் பயிர்களுக்கு வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரி விபத்துகள் ஏற்படக்கூடிய நிலையில் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு நல்ல வழிவகைகள் ஏற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Mr. Chairman, Sir, there has been an impressive record of achievement in regard to power in our State. In fact, our consumption has risen from 12 units to 72 units. This refers to per capita consumption. It will rise to 160 units during the Third Plan period. So far so good. Still I want to make only two points. We have put up a number of borewells in South Arcot district. The cost of the machine is about Rs. 35,000. The working is very bad. The persons who run the machines are not experts. The Assistant Engineer does not know to start the engine. There is always the stoppage of engine. When the Hon. Minister came to our parts, we represented that these borewell pumps should be supplied with electricity. I have got personal experience in the matter. We pay Rs. 75 per acre for this water. What I request the Government is to supply power for these pumpsets. There are not more than six or seven pumpsets. In that case there should be a liberal supply and a person would thereby be not put to trouble. In fact, for one year we are spending about Rs. 300. Last time this borewell pump failed. There was a loss. With regard to borewells, they are boring up to 600 feet. Then the water comes to 18 feet. That water is pumped out with a machine. But the people in charge take advantage of the ignorance of the common people. They say that one part is lost. There are so many things like this which I do not want to state. All these troubles will vanish if the borewell pumpset is installed with electricity.

Then, there is the difficulty about payment. The charge is Rs. 75 per acre. The trouble is that ryots are so poor that they are not able to pay even this.

Then, about stock verification I want to say only one thing. The Government have stated that there may be stock verification officers and more effective stock verification officers. I understand

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [12th August 1963]

the Board's decision is awaited. I want to point out that appointment of stock verification officers would do a great deal in maintaining the reputation of our Board.

Then, we have exhausted all our hydro-electric sources. We are now having thermal station. Even then because of our increasing demand for electricity, there will be trouble. Therefore, I request the Government to proceed with generation of atomic electricity so that our needs may be satisfied.

Finally, I should say that with all the troubles and tribulations, the Electricity Board has been working well. Of course, there may be some troubles. But, all the same, the Board has been doing well and I place on record my appreciation of it.

* SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, at the outset, I should like to express our great appreciation of the work that has been done by the Electricity Board and specially congratulate the Minister on the splendid work that has been done. A splendid record has also been given to us. The speech is the best speech I have heard, with full particulars. All the things that we would like to know are put down in the speech. The statements, the appendix and the graph given here are all very interesting to read. I specially refer to the statement showing the comparative position of Electricity Boards of different States. The capital expenditure of Madras is Rs. 10.206 lakhs, of Punjab is Rs. 7,255 lakhs and Uttar Pradesh is Rs. 7,317 lakhs. Similarly, the gross revenue of Madras is Rs. 1,534 lakhs, of Punjab is Rs. 833 lakhs, and of Uttar Pradesh is Rs. 800 lakhs. Madras tops the list both in capital expenditure and in gross revenue. Our State should indeed be proud of this achievement.

The Chairman of our Electricity Board also deserves commendation. He has a practical outlook in his work. In finance and other spheres there are wizards but here his work has been very good, both as Chief Engineer and also as Chairman of the Board. For some time Members of the Board of Revenue were Chairman. I think the present arrangement is a better one.

The statement showing the action taken on the suggestions made by the Members of the Madras Legislature is also a very good statement. The suggestions made have been tabulated and the replies have been given against each. They have been acted upon wherever possible, and wherever it is not practicable, they have said so. The statement also makes good reading. For example, I would like to refer to one suggestion mentioned on page 24 of the statement. The suggestion made by Srimathi T. N. Anandanayaki and Sri M. Seshachariar is, "If ten industrialists come forward with a plan to produce energy required for their industries, they may be allowed to do so of their own". The reply is, "The Government of India are against private enterprise in this regard. However, this Government are pursuing the matter further with the Government of India". I would like to know what the attitude now of the Government of India is after the Government has pursued the matter. Anyhow, the suggestion

[12th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

is a very good suggestion. Co-operation of the industrialists is a good thing and the Government should encourage it. Even though the Government of India are generally against private enterprise for the purpose of sale of electricity, if the industrialists want to use this electricity for their own purposes, then it may be encouraged. If some textile owners combine together and put up a thermal station of their own, put up a dynamo of their own, for the purpose of their own industries, then it would be very good. This is a cheap thing especially during the power cut period on account of the failure of the monsoon. For that purpose three things, according to me, seem to be necessary, after reading all this literature. I am not speaking as an expert. The first is co-operation of all people in seeing that they are very careful about consumption of electricity. That is a very important thing. I do not think anyone of us has any regard for that. When they said that on account of the National Emergency, there should be a cut in domestic consumption of power and increased the rate, people did not care for it. They never cared for the rise in the price of coffee. Whatever may be the rise in price, they should have coffee in the morning. That is a fundamental right which they have got. Similar is the attitude of our people with regard to electricity. I am speaking about myself and others. I am not criticising everybody. The attitude of everyone of us is that electricity can be used like running water in the Cauveri. Economical use of electricity is the first step we should take so that we may have sufficient electricity during difficult periods. The second thing is the balance between hydel electricity and thermal power. They are doing everything for the setting up of thermal stations. It is more difficult than the establishment of hydel stations. Anyhow, that is a matter which may be looked into. The third is the encouragement of co-operative effort or individual effort, on the part of the industrialists. If all these things are pursued alike, we may, to some extent, avoid the difficulty caused by the failure of the monsoon.

Then, there should be no objection to private enterprise if the power is used for their own industries. The Government may be against private enterprise for the purpose of sale. However, it is stated that this Government are pursuing the matter further.

The next thing I referred to was about the Board bonds being treated on a par with Government securities. Ordinarily Government securities are placed with the Reserve Bank of India for purpose of getting their own loans. But so far as the Electricity Board bonds are concerned, they are not treated on a par with Government securities. They refuse to give loans on the security of the Electricity Board bonds. Therefore it is that I wanted that this matter should be taken up with the Reserve Bank of India. The reply to this suggestion is: 'The matter is under consideration'. The sooner it is done the better. It will greatly help banks in our country to freely subscribe for the loans issued by the Electricity Board. I am glad to note, however, that the matter is under examination.

5-0C
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [12th August 1963]

Sir, as regards the tariff rate, I made a suggestion last year that it should be reviewed every year so far as the domestic rates are concerned. The rate is 29 nP. or so a unit now. So far as consumption of electricity is concerned, it has almost become a necessity everywhere. If electricity fails, there will be darkness all over the place, everywhere, and the whole State will be plunged in utter darkness. That is the situation in which we are now, every one of us, whether we belong to the low income group or high income group. The low income group people will find it hard if the rate were to be increased. From the remarks made by the Hon. Minister I infer that rates might be increased. He says in paragraph 17 of his speech: "The power supply tariffs now in force were introduced on 1st October 1959. Since then, the cost of operation and maintenance has gone up. Besides, the Electricity Board has to take insurance cover in respect of its Power Houses, substations, etc., under the Emergency (Risks) Insurance Scheme introduced by the Government of India. . . Moreover, the Neyveli Power is now being fed into the Madras Grid and the cost of this power is naturally higher than the predominantly hydro power supplied from the Madras Grid. The Board has to so adjust its rates that there might not be any loss in its revenue account . . .". That suggests that the Tariff Revision Committee may most probably increase the rate for the domestic supply. A reading of that paragraph gives me that impression. The Tariff Revision Committee appointed by the Board is expected to submit its report regarding revision of tariffs shortly. Sir, my suggestion was that a committee should sit every year and review and reduce the rates. Instead of that, the position seems to be the other way about. They might go on increasing it periodically and not every year. Anyhow it is a difficulty that everyone of us faces and that is why I have made mention about it. Of course, there is the rise in prices in respect of all things and the Government cannot help in the matter. But electricity has become an elementary necessity and at any rate, the tariff should not be increased (Interruption: Domestic tariff) Yes. Domestic tariff should not be increased. For commercial purposes I am not saying anything. I leave the matter there.

Sir, so far as the audit of the accounts is concerned, they have completed the audit of the accounts of 1957-58. Audit is still pending in respect of 1958-59, 1959-60, 1960-61, 1961-62, and 1962-63. And 1963-64 will be over in another six months. Every year will go on like that and we will be lagging behind. I think some steps should be taken to expedite the audit of the accounts as far as possible. If you can come very near two or three years, it will be very good. Otherwise, there will be no meaning in our examining the audit report of the accounts of 1957-58 in the year 1963-64. Rates have gone up. Prices have gone up. Over all this we are now faced with the national emergency. And there will be no purpose in examining, discussing and criticising the accounts of 1957-58, now. If there are misappropriations, we can always talk about them as we do in the Public Accounts Committee. Something happened ten or fifteen years ago and we go on

[12th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

discussing them now. No purpose is served by that. In respect of the administration reports also there were delays in their publication. We made mention about it here. Now, the Government have expedited the publication of administration reports and brought them very near to our period. Similarly also they should expedite the audit of the accounts of the Board especially when they have now their own accounts officer and the Accountant-General is not asked to audit the accounts. I think it should be possible for the Board to expedite the audit.

Sir, I am happy that the relation between the workers and the Board is very harmonious. That is a very important and very necessary thing. Electricity is such an essential service that we cannot afford to have strikes in the Electricity Board. One day's strike will produce havoc more than even the power cut during the summer season. Therefore, I think it is a good augury that the relationship between the workers and the Board is so good. The Board should try as far as possible to give no room for any grievances looming so large that it will lead to any trouble. As far as possible, there should be concessions given and adjustment and co-operation, conciliation and so on. All these things should be adopted for seeing that the relationship between the Board and its employees is on the whole harmonious and good.

Another thing to which I wish to refer is this. It has been generally said that Electricity is a boon and that it has become a necessity and that if there is more and more electricity, our industries will prosper. But this boon should not at the end result in our workers becoming lazy. That is what I would like to say. It has now become a habit with our workers. If there is no pumpset working during agricultural operations, no workers would work. If there is no pumpset fitted to the well and electricity supplied to run the pump, no worker would work to irrigate the lands. That should not be the attitude of our labourers and our workmen. Whether we have got electricity or not, we should always be industrious. What did we do when we had no electricity? We all worked hard. In Tirunelveli, in Coimbatore we had wells going down to 250 feet or even 300 feet. And they were baling water from such deep wells and irrigating their lands. And now they will all stop, if there is no electricity and say: "We will do nothing". That will amount to putting a premium on laziness and if electricity would lead to such laziness, I do not welcome that kind of boon conferred by electricity. Because of the laziness of the workers, the demand on electricity is becoming greater and greater. Our attitude should be, so long as we have the supply, we will have it. If there is no supply, we should go on with our own old methods.

SRI B. K. NALLASWAMY: Because it is economical, peasants desire it.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is all right. But if you do not get electricity and if you refuse to do work, what happens?

[12th August 1963]

SRI B. K. NALLASWAMY: Nobody refuses to work in Coimbatore.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: My experience is different. Perhaps the hon. Member is fortunate in having people who have not developed this laziness. I am perfectly sure about it so far as Tanjore district is concerned. I am sure the Hon. Minister will not say I am wrong. If they do not get water in time, they will sit idle and say the 'Rajyam' has become bad and, therefore, we do not get rain and there is no water. They abuse the Government and sit idle. That should not be the attitude of our people. It is so even in respect of our domestic water-supply. If the monsoon fails and there is no water in the Red Hills and you do not get water in your taps, even though there are wells in the houses, nobody would draw water from the wells. None of the servants would do it. There is no use complaining about the servants. That is the attitude people have developed. The hon. Member Sri Nallasami seems to be satisfied about this. His district was better. It is now becoming worse. Before electricity was introduced, they would have been much more industrious. I am perfectly sure about it. (The hon. Member Sri Nallasami seemed to indicate assent). That is what I am saying. The fact that you are getting electricity cheap should not render our people lazy. They should have the same industry. They should work hard. I know in places where there are the least facilities for irrigation and other things, the best production takes place.

These are the ways in which we can help the Government in running this administration quite properly and well so that with what success we have in electricity we shall still continue to use it to the best advantage not complaining about power cuts at all. At all times we should try to see that even if on account of failure of monsoons we do not get electricity, still our regular work goes on and on that account there should not be any rise in prices or want of supply of essential goods. I am not criticising anybody. I am saying that every one of us should try to do that so far as in our power it lies. During the national emergency there may be necessity for power cut. What shall we do? We should be prepared for all occasions. I should generally make this known to the public. I do not criticise the members or anybody. Every one of us should co-operate with the Government so far as possible in seeing that electricity is used sparsely, well and efficiently without unnecessary wastage. That is an absolute necessity. Without electricity we should not feel helpless. These two things are absolutely necessary for the purpose of seeing that the industries prosper, the country prospers and there is self-sufficiency in food.

Thank you, Mr. Chairman.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again to-morrow at 3 p.m.

The House then adjourned.

12th August 1963]

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 194. Notification issued with G.O. Ms. No. 2109, Revenue, dated 29th June 1963, relaxing rule 27 of the rules framed under sub-section (2) of section 100 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), for the purpose of gifting three Jain idols by the trustees of Sri Thirulokkianathaswamy Devasthanam, Kancheepuram taluk, Chingleput district to the Jain Cultural Museum at New Delhi.

* 195. Notification issued with G.O. Ms. No. 1984, Home, dated 19th June 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 196. Notification issued with G.O. Ms. No. 367, Home, dated 31st January 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

† 197. Short review of the administration of the Excise and Prohibition Acts for the half-year 1st April to 30th September 1962.

* 198. The Madras General Sales Tax (Special Provisions) Ordinance, 1963 (Madras Ordinance 3 of 1963).

* 199. Report of the Committee on Public Accounts (1962-63) of the Madras Legislative Assembly on the accounts of the State of Madras for the year 1960-61.

‡ Annual Financial Statement for 1963-64 and Supplementary Financial Statement for 1962-63 of the Madras State Electricity Board.

§ Audit Report on the Accounts of the Madras State Electricity Board for the year 1957-58. Statement showing the action taken on the suggestions made by the Members of the Legislature during the discussions on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for 1962-63.

* Laid on the table of the House on 7th August 1963.

† Kept in the Legislature Library.

‡ Laid on the table of the House on 25th March 1963

§ Sent to all M.L.Cs. on 6th August 1963.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 13th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Cuddalore Municipal Council

* 1. S.N. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to dissolve or supersede the Cuddalore Municipal Council; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: (a) Yes. There is a proposal to dissolve the Cuddalore Municipal Council.

(b) As a protest against the Government Order that the Education tax at 5 per cent under the Madras Elementary Education Act, 1920 should be levied on all buildings and lands assessed on rental value basis with effect from 1st April 1963, 23 (twenty-three) councillors out of the then existing number of 28 including the Chairman and Vice-Chairman of the Cuddalore Municipal Council have resigned their office. As the Council with the existing strength of 5 members is not competent to perform the duties imposed on it by law, a notice to show cause against the dissolution of the Municipal Council, Cuddalore, has been issued to it.

(அ) ஆம். கடலூர் நகராட்சி மன்றத்தை கலைக்க உத்தேசம் இருக்கிறது.

(இ) 1920-ம் வருடத்திய மதராஸ் ஆரம்பக் கல்விச் சட்டத்தின் கீழ் வாடகை மதிப்பு நிர்ணயிக்கப்பட்ட எல்லா கட்டிடங்களுக்கும் நிலங்களுக்கும், 1-4-1963 தேதியிலிருந்து கல்வி வரி 5 சதவிகிதம் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அரசாங்க உத்திரவிற்கு எதிர்ப்புக் காட்டும் பொருட்டு கடலூர் நகராட்சியில் அப்பொழுது இருந்த 28 உறுப்பினர்களில், 23 உறுப்பினர்கள் ராஜினாமா செய்துள்ளனர். நகராட்சி மன்றத்தின் தற்போதுள்ள ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்டு சட்டப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள மன்றத்தின் அலுவல்களை நடத்த முடியாததால், மேற்படி நகராட்சி மன்றத்தை என் கலைக்கக் கூடாது என்பதற்கு காரணம் காட்டும்படி கடலூர் நகராட்சி மன்றத்திற்கு அறிவிப்பு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொது நலத்திற்காக விதிக்கப்பட்ட 5 சதவிகித வரியை உத்தேசித்துத் தான் அந்த நகராட்சி உறுப்பினர்கள் ராஜினாமா செய்தார்களா?

[13th August 1963]

அல்லது மொத்தத்தில் விடுகளுக்கு போடும் வரியினால் கடலூர் முனிசிபாலிட்டியில் அதிகப்பட்டமான சதவிகிதத்தை விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதற்காக ராஜினாமா செய்தார்களா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : பொது வரிவிதிப்புக்காக அல்ல. இது எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் சம்பந்தப்பட்ட வரி. அதில் ரூபாய் 40, 245 பற்றாக குறையாக இருந்தது. அதை நிவர்த்திக்க 5 சதவிகித வரி விதிக்கவேண்டியிருந்தது. ஜெனரல் பண்டு போதுமானதாக இருந்தால், அதைக்கொண்டு செய்யலாம். அதற்கு வழியில்லை. எஜுகேஷன் பண்டில் 5 சதவிகிதம் உயர்த்தச் செய்த முயற்சியில்தான் அதை எதிர்த்து ராஜினாமா செய்தார்கள்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : இந்தக் குறிப்பிட்ட வரியையும் விதித்தால் அந்த நகராட்சிக்கு உட்பட்ட சொத்துகளுக்கு மொத்த வரி விகிதம் 30, 32-க்கு மேல் ஆகிறது என்ற காரணத்தால் ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள் என்பது முன்னால் அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதால் அதிகமாக 30 சதவிகிதத்திற்கு மேல் போகாமல் சதவிகிதத்தைக் குறைக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் சொந்த ஊரான விருதுநகரிலேயே 31 சதவிகிதத்திற்கு மேல் இருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது இப்போது பிச்சை அல்ல. எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் சம்பந்தப்பட்டவரையில் பற்றாக்குறை வந்தால் பொது நிதியிலிருந்து போட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பண்டும், விதிக்கப்படும் வரியும் பற்றாக்குறையைச் சரிசுட்ட முடியவில்லை என்றால் சர்க்கார் அதற்கு சப்ஸிடி கொடுக்கும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : சம்பந்தப்பட்ட நகராட்சி உறுப்பினர் ராஜினாமா செய்த பல மாதங்களுக்குப்பின் ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் அதற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து அது சம்பந்தப்பட்டவற்றை கவனிக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அது சட்டப் பிச்சை. ஐந்து மெம்பர்கள் இப்போது இருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் 6 மெம்பர்கள் இருக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அப்படி அங்கு இல்லை. உடனே டிசால்வ் செய்யவும் முடியாது. ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் விட்டுவிட வேண்டுமென்று சட்டத்திலிருக்கிறது. அதன்படி நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டது. பதில் வந்தாலும் வரவிட்டாலும் குறிப்பிட்ட தேதியில் கலைக்கப்படும். நிர்வாகப்பொறுப்பு கலெக்டர், முனிசிபல் கமிஷனர் இவர்களிடம் விடப்படும்.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தற்போதுக்கும் நகரசபையைக் கலைத்துவிட்டு புதிய சபைக்குத் தேர்தல் நடத்த உடனே அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய முன்வருமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அந்தத் தகவல் இப்போது ஒன்றும் தீர்மானிக்கவில்லை.

[13th August 1963]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடலூர் முனிசிபல் கவுன்சிலில் மொத்தமுள்ள அங்கத்தினர்கள் 28 பேர்கள் ராஜினாமா செய்தபிறகு கோரம் இல்லை என்பதற்காக முனிசிபல் கவுன்சிலைக் கலைத்ததாகத் தெரிகிறது. இன்ன காரணத்தால் ராஜினாமா செய்தார்கள் என்பதில் நியாயம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று கித்தித்து சிந்தாக்கிப் பரீட்சைவெண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : போதிய அவகாசம் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 1961 பட்ஜட் எஸ்டிமேட்டைப் பார்க்கும்போது, ரூபாய் 40,250 பற்றாக்குறை எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் பண்டில் இருந்தது. சர்க்கார் 3 சதவிகிதம் உயர்த்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம். ரூபாய் 38,579 எஜுகேஷன் பண்டிலும் ஜெனரல் பண்டில் சுமார் ரூபாய் 60,000-மும் பற்றாக்குறை இருந்தது. அதை உயர்த்தினால் ஒழிய பற்றாக்குறையைச் சரிசுட்ட முடியாது என்று பலதடவை உத்தரவிட்டும் அதை மறுத்துத்தான் ராஜினாமா செய்தார்கள்.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : முனிசிபல் அங்கத்தினர்கள் இனிமேல் கூடுதலாக வரி விதித்தால், அந்த ஊர் ஜனங்கள் நாங்க மாட்டார்கள், அதனால் வரி விதிக்க மறுக்கிறோம் என்று அரசாங்கத்திற்குச் சொன்னதுண்டா? அதில் நியாயமிருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்ததா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : சாதாரண வரிவிதிப்புக்கும் இந்த வரிவிதிப்புக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை அங்கத்தினர் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் பண்டில் எவ்வளவு வரி வசூலிக்கிறார்களோ அதே அளவு சர்க்கார் கொடுக்கும். அதிலும் டெபிசிட் வந்தால் 5 சதவிகிதம் லென். விதித்து அதற்குமேல் ஏற்பட்டால் சப்ஸிடி தரும். இப்போது இதில் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருப்பது முறையல்ல.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : நேற்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தபோது நகராட்சித்தேர்தல் நடக்காது என்று தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கடலூர் முனிசிபாலிட்டி கலைக்கப்படுமானால், அங்கு தேர்தல் நடத்த அரசாங்கம் உத்தரவிடுவார்களா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும். நகராட்சி சம்பந்தப்பட்டவரையில், இப்போது முடிவு எடுப்பதற்கில்லை. சர்க்காருடைய ஆலோசனைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய நிலை என்பதால் தனிப்பட்ட முறையில் டிசால்வ் செய்யக் காரணம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

Public meetings

* 41. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the rules relating to participation of Government servants in public meetings;

[13th August 1963]

(b) whether any general or special permission has been given to any Head of Department for participation in public meetings; and

(c) if so, what it is and the terms thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) Government servants are not as a rule expected to participate in public meetings. Where, however, these meetings are directly connected with their official work and it is considered that their participation in the meeting will be useful to educate public opinion about Government's schemes or policies, Government do not object to their participation in such meetings.

(b) & (c): Do not arise.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படி கலந்து கொள்ளக் கூடிய பொது மக்களோடு நேரடியாக தொடர்பு கொண்டு கருத்தறிவிக்கின்ற உரிமையுள்ள இலாகா தலைவர்கள் யார் யார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தனியாக யார் யார் எந்தெந்த இலாகா என்றில்லை. இப்போது எவர்க்கு நிலைவுக்கு வருகிறது, கூட்டுறவு டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி பல இலாகாக்கள் இருக்கின்றன.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, is it necessary that officials should get prior permission to participate in non-political meetings like religious, social and literary meetings?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If it is a public meeting, they have to take the permission. If it is a private meeting, no such permission is required.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: In the past year how many persons have obtained permission to participate in public meetings?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I find a number of letters in my file, in which the Heads of Departments have asked for specific permission. It will not be worth while to calculate the number of letters and requests made by the officers in all departments of Government.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, சில இலாகா தலைவர்கள் அப்படிப்பட்ட கூட்டங்களில் கலந்து கொள்கிறபோது அரசாங்கத்தில் தீர்மானிக்கப்படாத கந்தேகமான முடிவுகளைப் பொதுமக்களிடம் கூறுகிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அப்படி கூறுகிறந்தால் சட்ட சபையில் கேள்வி போடலாம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: Sir, have the Government taken any action on any official who has participated without permission in the meetings?

[13th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: If that had not been done, it shows that they have participated with permission.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: There are so many cases, Sir, in which officials took part in public meetings which are non-political.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member may put a specific question in respect thereof.

Secondary grade teachers

* 45. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of secondary grade teachers in Panchayat elementary schools in Mayavaram taluk of the Thanjavur District who resigned in September 1961;

(b) the number of such teachers whose leave applications remain undisposed of; and

(c) the reasons for such delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b): Nil.

(c) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are there any standing instructions to the Panchayat elementary schools as to the time they could take for the disposal of these leave applications?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information.

Pension

* 46. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any printed form of application for pension for teachers has been brought into force; and

(b) if not, whether there is a proposal to do so?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I to understand, Sir, that printed forms are already in use?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

Hay

* 42. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that hay is being carried in lorries; and

[13th August 1963]

(b) if so, whether it is permissible under the rules?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) (a) & (b) : The answer is in the affirmative.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us, Sir, whether it is not a hindrance to the traffic when this hay is carried in lorries by loading it heavily and more or less occupying the whole width of the road?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are specific rules in this behalf. For instance, there are rules which say that laterally it should not extend a certain length beyond the side of the body and vertically it should not rise beyond a certain height. If it falls within these regulations, then anything can be carried except explosives.

Primary Health Centres

* 43. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Primary Health Centres in South Arcot District without doctors as on 31st May 1963; and

(b) the steps taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Nil.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are these centres substitutes for hospitals or are they expected to do any other special work?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the primary health centres are intended to give medical relief to people in the rural areas both in curative and preventive fields.

Lady doctors

* 44. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that undertakings are taken from lady doctors who ask for transfer that they will not ask for the transfer of husband to the same place; and

(b) if so, the instructions if any, issued in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) The Director of Medical Services obtained an undertaking in one case.

(b) No instructions have been issued by the Government in the matter. The undertaking was obtained by the Director of Medical Services to avoid unnecessary transfer and administrative inconvenience.

[13th August 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Do the Government think that this undertaking from the lady doctor that she should be away from her husband or should not be near him, is reasonable and human?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the Government have no intention to separate the husband and the wife.

SRI S. K. SAMBANDHAN : While that is the case, when the Head of a Department is taking such an undertaking from an officer of the Government, is it not the duty of the Government to instruct the Director of Medical Services not to take such undertaking at least in future and cancel any undertaking which has already been taken?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I may say the action of the Director of Medical Services in this matter is also without any intention to separate the husband from the wife. But actually to avoid unnecessary transfers and administrative inconvenience, this was done.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Does not this undertaking result in unnecessary harassment of the subordinate officers? Will the Government at least see in future that such kind of undertakings are not taken?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I may say that only one instance of this kind has happened. I do not think any more will occur.

SRI S. K. SAMBANDHAN : I may cite other instances where the present Director of Medical Services has taken this kind of undemocratic, so to say, inhuman undertaking from some other doctors, though not lady doctors.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question should not contain imputations.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Government issue specific instructions with regard to these undertakings?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, there are already instructions from the Government that wherever it is possible, particularly in professional services where the husband and the wife are together in the same profession, they should be posted in the same district, of course in different hospitals. In this particular case, this particular doctor was rather prepared to join her child in Ootacamund than her husband at Rasipuram.

Prohibition offences

* 47. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of cases of prohibition offences in the State during the year 1961-62;

[13th August 1963]

(b) the number convicted; and

(c) the amount of fine collected?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) 1,12,889.

(b) 1,03,481.

(c) Rs. 24,31,518.

(அ) 1,12,889.

(ஆ) 1,03,481.

(இ) 24,31,518.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, how many prohibition cases resulted in imprisonment with or without fine?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I have no information

Liquor permits

* 48. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to relax the rules relating to the grant of liquor permits?

THE HON. SRI P. KAKKAN : No.

இல்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note :—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Members.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

3-10 p.m. MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation Bill, 1963, as passed by the Assembly.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1963) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—CALLING ATTENTION TO 'RAGGING' IN THE THANJAVUR MEDICAL COLLEGE, THANJAVUR.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, I should like to call the attention of the Hon. the Minister for health to a matter of urgent public importance, namely, the hardship, suffering and indignity caused to the new entrants—boys as

CALLING ATTENTION TO 'RAGGING' IN THE THANJAVUR MEDICAL COLLEGE, THANJAVUR

247

13th August 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

well as girls—in the name of ragging by the senior students in the Tanjore Medical College, Tanjore, and the consequent anxiety of the parents about the safety of their wards.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :—

On the 26th July 1963, there appears to have been some mild ragging of the new comers by a few senior students of the hostel of the Thanjavur Medical College, but there has been no ragging of the nature alleged in the press reports. There has been only a solitary complaint made to the Principal of the College by one of the parents. The Principal thereupon made the necessary enquiries and discussed the matter with the parent. The parent was satisfied. Even in this case, there has been no ragging at all. The girl student was asked a few questions by some of the senior students and none of the questions was offensive in character. The girl student herself has given a statement that, as she has not studied previously in a co-educational institution, she rather felt strange and shy when accosted by one or two male students and she has requested that the matter need not be proceeded with. Thus there has been no instance of ragging involving force, indecency, vulgarity, etc. Strict instructions have already gone to all Medical Colleges to discountenance and tackle strictly any attempt at ragging, and these have had the desired effect.

IV. DISCUSSION ON THE STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET FOR 1963-64.—cont.

* SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, it is really a matter of great pride that our State has achieved so much in the field of supplying electricity to a very large number of villages. During the last ten years, we have done a lot. We have to congratulate the Government and their officers and also the Chairman of the Electricity Board on the results so far achieved. It is really heartening to see that new ventures are also taken up. We are tapping small rivulets and other sources for generating electricity. We hope these works will be taken up and executed as quickly as possible. In spite of all these things, as the Hon. Minister has himself pointed out, we may at any time feel the deficiency in power supply. So, it is time for this Government to press upon the Central Government to install the atomic power station in this State immediately. Even though this is August, our reservoirs are not even half full. This situation should be taken advantage of by this Government to impress upon the Central Government to expedite the starting of the atomic plant in the Madras State, and also if possible, to try to increase the capacity of the atomic plant.

As the Hon. Minister has pointed out, it is quite necessary and essential to start more thermal stations in our State. We cannot depend upon weather for ever. Apart from that, our demand is everyday increasing. However much we may try to augment hydro-electric power, it may not be sufficient to meet the demands

3-20
p.m.

[Sri S. K. Sambandhan] [13th August 1963]

which are ever increasing. So, it is quite essential and necessary and also urgent to set up as many thermal stations as possible within the next one or two years. For that I think the State Government have to approach the Central Government for necessary permission. Whatever permission is necessary, it may be obtained and the Government should see that that kind of scheme is expedited. The Hon. Minister mentioned that thermal stations would be established in some places. I want them to be established as early as possible. A thermal station may be put up at Cuddalore and the capacity may be increased.

About the cost of the power that is available in the State, I want to mention only one word. Are the Government taking into consideration the cost at which power is being supplied in other States of our country? As far as I understand, in some other States within India, the cost of power available to the public as well as to the industries is much lower than what it is in this State. If that is the case, why should it be high in our State where labour, when compared to other States, is much cheaper? We feel proud that our officers and workmen do much better than their counterparts in the other States in India itself. While that is the case, why should the cost at which power is supplied to the public be much more than in some other States? I request the Government to examine the matter and see if it is possible to reduce the cost. The Hon. Minister has announced that it may be necessary to revise the tariff within a few days. The people will co-operate with the Government if they have to pay more and if it is necessary. But I request the Government to examine the whole thing before increasing the tariff and see whether it is not possible to desist from it. Now, Sir, in some of the countries where there are no hydro-electric schemes, where most of the power is obtained only by thermal generating sets, and that too by using costly oil, the cost of power is much lower than in our State and in India. Anyhow, I request the Government to look into the matter.

Then, Sir, I know that but for Neiveli the power cut this year would have been much more drastic. It will tell upon not only domestic use but also industries. We have really to thank the Government for expediting the third generating set. But in spite of that, we are not able to meet fully the requirements at least of South Arcot or the neighbouring district. I request the Government to see that the other two sets proposed also come up as early as possible. The Hon. Minister said that it might be necessary to have another set. Even if it is necessary at an extra cost, the Government should impress upon the Central Government the need to permit the setting up of another thermal set to meet our demands.

Then, even though we may take pride about the work done by our senior officers and engineers and others connected with them, the public still find some of the people at the lower level are not above corruption. There is a lot of delay in giving service connection to the public. They feel it very difficult and very inconvenient to approach the officers to expedite the matter. For instance in

13th August 1963] [Sri S. K. Sambandhan]

South Arcot there are some mamool rates. Unless the people pay the mamool rates, nothing is done. Some reason or other is given for delay. That kind of inconvenience continues in many parts of our State. If the Government or the Board receive any complaint in this regard, immediate action should be taken and the evil eradicated as early as possible. Really the poor people who want to enjoy the benefit of power cannot afford to pay much for merely getting power connection. Therefore, this evil where it exists should be eradicated.

With these words, I really congratulate the Government as well as the Board on having achieved much and I hope that they will keep up the same spirit.

திரு. கே. கமலக்கண்ணன் : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாகாணங்களைவிட நம்முடைய மாகாணத்தில் மின் சக்தி சிறந்த முறையில் உற்பத்தி செய்து மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்துவருவதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள்கூட பாராட்டக்கூடிய அளவில் நம்முடைய மின்சக்தி போர்டார் சிறந்த சேவை செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மற்ற மாகாணங்களைவிட நம்முடைய துரித நாட்டிலே குறிப்பாக விவசாயிகளும் தொழிற்சாலைகளும் சிறந்த வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். நம்நாட்டில் தற்சமயம் நீர் மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகவும் அனல் மின்சார உற்பத்தி குறைவாகவும் இருக்கிற காரணத்தால், கோடை காலங்களில் 'கட்' ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளும் தொழிற்சாலைகளும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வறுமையில் வாடுகிறவர்கள் விவசாயிகள். பம்ப்செட் காரணமாக கிணற்றில் தண்ணீர் இறைத்து இரண்டு ஏக்கர் பயிர் செய்கிறவர்கள் எல்லாம் மின்சார வெட்டினால் தங்கள் உழைப்பு வீணாவதனால் வருந்துகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நீர் மின்சார உற்பத்தியை விட அனல் மின்சார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தினால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை ஓரளவு நிவர்த்தி செய்ய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

தற்போது நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன் 150 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்வதாக இருந்தது இப்போது 100 மெகாவாட்டாகச் செய்திருப்பதாக அறிக்கையில் பார்க்கிறபோது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அதைத் தீவிரமாக உற்பத்தி செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னார், தூத்துக்குடி, கடலூர், நாகப்பட்டினம் இந்த ஊர்களில் அனல் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை துரிதமாக எடுத்துக் கொண்டால், இந்த நெருக்கடி நிலைமையை நிவர்த்தி செய்ய முடியும்.

இந்தியாவில் சராசரி தனிநபர் ஒருவருக்கு 46 யூனிட்டாக மின்சக்தி வருகிறது. முதலில் சராசரி 12 யூனிட்டாக இருந்தது இப்போது 72 யூனிட்டாக சராசரி கிடைக்கிறது. முன்னாலது இந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 160 யூனிட்டாக திட்டமிட்டு இருப்பது மிகமிக வரவேற்கத்தக்கது. முதலில் 1,813 கிராமங்களுக்கும்

[திரு. கே. கமலக்கண்ணன்]

[13th August 1963]

பட்டணங்களுக்கும் மின்சக்தி கொடுத்து, 1963-ல் 14,813 கிராம பட்டணங்களுக்கும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 18,000 கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்திருப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, இதை இன்னும் நிறந்த முறையில் முன்னேற்றச் செய்யும் முறையில் நமக்கு மின்சக்தியின் தேவையினால் முன்னேற்றவேண்டிய சந்தர்ப்பம் நிறைய இருக்கிற படியால், அதில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் துறை நிறுவனங்களைக் கூட அரசாங்கம் ஊக்குவித்தால் இந்த மின்சார சக்தி உற்பத்தியில் நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக வறுமையில் வாடுகிற அனேக கிராமங்களில் பொதுவாக இருக்கிற இடங்களுக்கு அவர்களுக்கு சக்தியில்லாத காரணத்தால், போர்டாரே அரிஜன சேரிகளுக்கும் இன்னும் பொது ஸ்தலங்களான கோயில்கள், சர்ச்சுகள், மசூதிகள் போன்ற பொது இடங்களுக்கு இலவசமாக விளக்கு போட்டுக்கொடுப்பதால், மிக நன்மையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மினிமம் கியாரண்டி ஹார்ஸ் பவருக்கு 35 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருப்பதால், கிராமங்களில் இருக்கிற மக்கள் சாதாரணமாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தினாலும் சரி பயன்படுத்தாவிட்டாலும் சரி நஷ்டப்படுகிறார்கள். அதை நிவர்த்தி செய்ய ஏதாவது வழிவகை செய்தால், மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அனேக கிராமங்களில் மின்சார உபயோகத்தினால் சில ஆபத்துக்கள் நிகழ்கின்றன. அவர்களுக்கு அந்த விவரம் சரிவரத் தெரியாத காரணத்தால் அவை ஏற்படுகின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது பிரசாரம் செய்து அவ்வித ஆபத்துக்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக சினிமா மூலமாக கிராம மக்களுக்குத் தெரியும்படி செய்யலாம். அவர்களை அணுகி மின்சாரத்தை எப்படிப் பயன்படுத்துவது, எப்படி நல்லமுறையில் உபயோகிக்கவேண்டும் என்ற விவரங்களை சினிமா மூலம் காண்பித்து தெரியும்படி செய்தால், இப்போது ஏற்படும் சில ஆபத்துக்களைத் தடுக்க முடியும் என்பதை என் அபிப்பிராயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் சிறந்த முறையில் மின்சார போர்டார் சேவை செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

3-30
p.m.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I should like to join the hon. Members who spoke earlier in appreciating the work done by the Electricity Board since its inception. The speed with which the schemes have been executed as also the efficiency with which they have been executed deserves our praise. Though I am in the Opposition, it need not be surprising to the hon. Members sitting opposite because here the Opposition has in view only the interest of the country at large and its only aim is to offer constructive criticisms to those sitting opposite to it so that the interests of the country do not suffer.

[13th August 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

Sir, we are really grateful to the Electricity Board for having given us this booklet wherein they have dealt with all the suggestions made by the legislators and also for having given us their comments on those suggestions. Whether the answers and comments are in the negative or in the positive, it does not matter. We are grateful inasmuch as they have taken note of those suggestions and considered them. I also share the view expressed by the hon. Member Sri Rajah Iyer that if all the other departments of Government follow up the suggestions made by the Members on the floor of the legislature, work in the legislature will be greatly heightened by it.

Now, Sir, I should like to make a few comments from the consumer's point of view regarding the Budget of the Electricity Board placed before us. According to the report given to us, the number of consumers has increased to a very big figure. There are now nearly 10 lakhs of consumers and their needs have to be attended to by the Electricity Board. There is now a proposal to enhance the tariff rates. A committee has been set up to go into the question of the advisability of raising the tariff rate. Already the consumers pay at the rate of 29 nP. per unit plus a surcharge and a ten per cent tax which works out to about 32 nP. per unit. If this rate is to be enhanced, naturally no consumer would welcome it. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said that from the speech of the Hon. Minister, he got the impression that the Committee was most likely to enhance the rate, and pleaded that the committee should consider the question whether the tariff for the domestic consumers could not be reduced. The review committee can suggest an increase and also a reduction in the existing tariff rates. I would also plead with the hon. the Deputy Leader of the Opposition that the Committee should see whether the rates could not be reduced in the interest of the consumers. After all the Board is there in the interest of the consumers. When prices have gone up in all directions and the cost of living has gone up so much, is it necessary or justified to put an additional burden on the consumers by way of increase in the tariff? The aim of the Board is not only to expand the area where they supply electricity but also to see that the power is supplied at a reasonable cost which could be borne by the ordinary citizens. Now the very fact that the number of consumers has risen to 10 lakhs goes to show that electricity is more and more used by not only the middle class people but also the poor and still poorer classes of people. It is, therefore, the duty of the Electricity Board to see that the tariff is not enhanced. There may be administrative difficulties, I admit. But enhancement of the tariff rate need not be the only solution. There are different classes of consumers. There are those who use electricity for industrial purposes, for business purposes and for domestic purposes. I would like to make a suggestion here. Would it not be advisable, if they want to make up the deficit, to levy a different rate in respect of consumption of electricity by business people and big industrialists? I know small industries cannot bear an additional rate. But what about big industries? That would go

[Sri G. Krishnamoorthy] [13th August 1963]

a long way to satisfy the domestic consumers. Already the rate is high and any further increase in the tariff would be a great burden on them.

Now, coming to another point which the consumers would like to represent, I threw a suggestion during the discussion of the Board Budget last year that cable system should be preferred to overhead lines. The comment of the Board on this suggestion that it would be costly. My suggestion is this. Whenever an applicant asks for new connection, the Board should explain to him the advantages in having cables instead of overhead lines. Only if the consumer insists on a cheaper provision of electricity by overhead lining, the Board should sanction overhead lining. Otherwise, cables should be used. In big cities and roads which we want to convert as avenues, it is better we have the cable system. Failure of electricity caused by the uprooting of the trees or other accidents could be avoided if we adopt the cable system. Even in private buildings and other places if we have the cable system instead of the overhead wiring, a number of accidents caused by trees falling during monsoon in coastal area like Madras could be avoided or lessened.

9-40 a.m. Now, with regard to the penalty that is levied—I do not know the exact figure for disconnection and reconnection—I can say this much on behalf of the consumers. Now a deposit is being collected by the Electricity Board. I do not know whether what I say now is correct. Speaking subject to correction, if there is one default in payment, after two or three days, disconnection is ordered and penalty is levied. Is there any need to levy a penalty? The Electricity Board is there and the workers are there, and there is some extra work because of disconnection and reconnection. Can we not be a little more sympathetic to see that no charges are levied for any default in payment and for reconnection? Can we not now just go into this question of extending the time for the payment of the bill? If the bill is to be paid by the 20th of the subsequent month, can we not make allowance for one more default? When the Electricity Board has got the deposit with it, it need not be afraid of losing the money from the consumer. No consumer would like disconnection. There are poorer classes of people who will not be able to pay their dues within the due date. I would like, therefore, the State Electricity Board to examine the question whether we cannot allow this default of one more month and whether the penalty that is now being levied for reconnection cannot be discontinued.

Sir, intimation for payment of money is given to us by the Electricity Board through post. We receive it regularly. But we cannot say that there are no cases where the card is lost in transit or for other reasons. The result is the consumer misses this intimation. Now if one writes to the Electricity Board to send a duplicate bill (whether it is written to the Mount Road office or to the area office mentioned in the card), he does not get a reply. In fact, this has been my own experience. The consumer does not

13th August 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

get a duplicate bill or an intimation of the amount that is payable. If the concerned person is at the headquarters and if he knows the actual consumption of units and also knows how to work out the figure in respect of these units, add the surcharge and tax of 10 per cent and arrive at the figure, then he will be able to pay the amount. It may be 99 nP. or some such figure besides the rupee column. In the absence of any reply from the Electricity Board as to the exact amount payable by the consumer on a particular date, how can he avoid being in default? There should be some arrangement by which these consumers are given a reply. They are not going to write cards everyday. In fact, in 99.9 cases the consumers receive the bills from the Electricity Board. But there may be a few cases of loss of cards in transit. In those cases it is but necessary that the Electricity Board as a business office gives replies to the consumers' letters intimating them the amount in a card or in some other way. This arrangement is lacking at present. I say this from my own personal experience.

Sir, I had thrown in a suggestion in my last year's speech with regard to the control of the quality of the electric materials that are being sold and the Board has, in its reply in the booklet, stated that it has no control over the quality of the materials that are sold by dealers in electrical goods. But the Government at least must have control over them. What I say is this. I just go to an electrical shop and ask for a two-way plug or a two-way holder or a plug-top. It is six annas or 12 annas or one rupee two annas. I, as a layman, think that the higher the price of an article the better must be the quality of it; and so I must go in for the one rupee two annas variety. I have got my own suspicion that this six annas plug may just cause leakage of current or be a source of great risk to my own life. Who knows that the six annas plug will not work equally efficiently as the one rupee two annas plug? There should be some standardization or certification by the Government. Naturally laymen are put to difficulties. Manufacturers also may not find a market for the goods. Perhaps the six annas plug-top may be equally good as the 12 annas or the Re. 1-2-0 plug-top. It may depend upon the efficiency of the company. Some arrangement must be made by the Government by which these things should be approved or certified by the Government as fit for use for electrical purposes. If the Board has not got the powers to do it, the Government must do it. It is a question of using a thing which may affect the life of a man. If we purchase something and if it leaks out current, it affects the life of the man. So it is very essential on the part of the Government to see that the goods manufactured as electrical accessories are tested at the place where they are manufactured or through some other source. They must give the certificate that they are standard things.

Then, Sir, light is a thing which illumines us. It not only illuminates the place, but it illuminates our hearts also. Suppose I put a 100 watts lamp in my room, a child, one year old, jumps up with joy. It finds great joy in light. It is full of happiness. Light is such a powerful instrument. Though it may not give

[Sri G. Krishnamoorthy] [13th August 1963]

divine light, it may be useful to read divine books after sunset. So, light is very useful. This light is used on a lavish scale on festive occasions. There is a rule that was should pay for this special lavish lighting. Should this rule be there still? Perhaps they may have considered it necessary some years before. There was a time when there was no such rule. After all, a man is not going to have festive occasions like marriages, etc., in his house on more than two or three occasions in his life time. Should he not have this benefit or this pleasure of having a number of lights in front of his house? Should he get worried over an order saying that in case he illuminates the places in front of his house he will have to pay a very high rate? I would advise the Board to just see and try to get from Government the necessary permission to allow this illumination also at the normal rates. The Board is going to get money for the energy consumed. The more the number of units consumed, the greater will be the benefit to the Electricity Board. Its fund will be swollen.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is no power to give.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I just explained that after all, a man is going to have two or three occasions for celebrating marriages, etc. (Interruption). That may not be correct. From each person the Government are getting tax. The more the population, the more the coffers swell. So, what I say is that after all light gives glow to the heart. So, in this respect, just treating it as a lavish thing may not be quite correct.

Then, Sir, with regard to the transformers, last time, I made the suggestion that they should be covered in such a way that crows and other birds which sit on particular places did not lose their lives. I am a non-technical man and I am not able to explain where they sit and how they die. They sit on some livewire and they fall. There is a transformer in front of my house. I see a number of crows dyings on the lines. The Board have given a reply saying that these transformers whether they be inside the building or outside the building are put up in such a way that they stand the weather, and that in some places where they think it necessary, they have put up fences around these transformers. I am more particular about these birds. They do not know, as human beings, that it is dangerous to go near them. They cannot read the board 'Danger'. They simply sit and just lose their lives. As a non-technical man, I would suggest that some steps should be taken to cover those places which cause the death of birds. It is not all places in a transformer that cause death to birds. When they have to work on the transformers, they can just remove these covers.

Lastly, Sir, there is the statement in the detailed budget saying that out of the new scheme of the Mettur Tunnel Development, we will have a lot of electricity produced for seven months from July to January. I quite welcome this. But I think there was a suggestion also that seasonal industries should be started so that

13th August 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

those industries which want electricity on a large scale can work for seven months and stop the work for the other five months. In the case of these 5 months—that is the lean months—the Government will not be able to produce that amount of electricity or even the normal quantity that they have been able to produce. I would like to have the information from the Government whether before completion of the scheme they are taking steps to see that the industrialists are going to make full use of the extra energy that we are going to produce through this Mettur Power Tunnel Scheme, so that at least for seven months we may be able to develop power for small scale industries in our State.

* திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு அறிக்கையைப் பாராட்டி, சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் கல்வி, போக்குவரத்து, நீர்ப்பாசனம் போன்ற பல துறைகளில் மற்றைய அரசாங்கங்களும் மற்றைய நாட்டவரும் பாராட்டுகிற அளவில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது என்றாலும், மின்சார வளர்ச்சி பாராட்டுகிற அளவு மாத்திரம் அல்ல, வியக்கத்தக்க அளவில் வளர்ச்சிப் பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால், அது ஒன்றும் மிகையாகாது. அந்த அளவுக்கு மேலும் மேலும் நம்முடைய மின்சார போர்டாரும், நம்முடைய அமைச்சர்களும் எடுத்துக் கொள்ள இடைவிடாத முயற்சிக்காக எவ்வளவு பாராட்டுதல் தெரிவித்தாலும் அது ஏதோ நம் மனத்திருப்திக்காக ஆகுமே தவிர, உண்மையில் அவர்கள் சேவைக்குத் தக்க பாராட்டுதலாக இருக்கமுடியாது. போர்டில் இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் உண்மையிலேயே அவர்களுடைய முழு ஆற்றலையும் முழு உழைப்பையும் நாட்டுக்குக் கொடுப்பது என்ற முடிவில் சேவை செய்து வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஏதோ இரண்டொரு இடங்களில்—எல்லா இடங்களிலும் அல்ல—சில இடங்களில் மதிப்புக்குரிய நண்பர் பி. கே. நல்லசாமி அவர்கள் கூறியதுபோல பொருத்தாத முறையில், அல்லது மக்கள் வெறுக்கும் முறையில் அவர்கள் வறுமை காரணமாகவோ, அல்லது இன்றியமையாத தேவை காரணமாகவோ சிறு ஊழியர்கள் பிறரிடம் எதிர்பார்க்கும் முறையில் நடக்கும் சிறுகிற நிகழ்ச்சிகள் அரசாங்கமும் போர்டும் எடுத்துக் கொண்டுள்ள இந்த அரிய பெரிய உழைப்பை எல்லாம் மக்கள் மறக்கும்படியாக அல்லது அதனிடம் கொண்ட மதிப்பை இழக்கும்படியாகச் செய்து விடுகிறது. அதை மாற்ற எதாவது ஒரு வழி கண்டு பிடித்தே ஆகவேண்டும். இந்த உழைப்பு மக்கள் மனநிலையை அந்த அளவுக்கு பாதிக்காதபடி அவர்களுடைய மனமும் அரசாங்கத்தோடு பரிபூரணமாக ஒத்துழைக்கும் வகையில் எப்படி ஒன்றுபடுத்த முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து ஒரு வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டும். இது ஒரு பெரிய தொல்லையான செயல்தான். இன்றைக்கு 18 ஆயிரம் கிராமத்தில் மின்சாரம் இருக்கிறது. இன்னும் மூன்றாண்டுக் காலத்தில் 20 ஆயிரம் கிராமமாக உயரும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த 20 ஆயிரம் கிராமத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவரும்

3-50
p.m.

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்] 13th August 1963

நல்லவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாட்டுப் பற்று உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். சமூகத் தொண்டு மனப்பான்மையுடன் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கமுடியாது. எதிர்பார்க்கா விட்டாலும்கூட அவர்கள் அந்த அளவு பணியாற்றாமாறு தூண்டுவதற்கு நாம் ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். அதை எப்படிச் செய்வது என்பதைப் பற்றிதான் இப்போது மிகவும் ஆராயவேண்டி இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் எனக்குத் தெரிகிற ஒரு சிறு யோசனை ஆங்காங்கே சிறிய குழுக்கள், அல்லது ஆலோசனை சபைகளை ஏற்படுத்தினால் சரியாகிவிடும். இப்போது யாருக்காவது விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பம்பு செட்டு வேண்டும் என்றால், என்னிடம் வருகிறார்கள். நான் உடனே A.E. -ஐப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு அப்புறம் D.E. -யை யாவது S.E. -யை யாவது பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடி சென்னைக்கு வரவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் பொதுத் தொண்டு செய்யக்கூடியவர்கள் சிபாரிசு இருந்தால் தான் எதுவும் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை மக்களிடம் உண்டாக்கி விடுகிறது. எப்படியாவது வேலை முடிய வேண்டும் என்று என்னைப்போன்றோர் பெரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். இப்படிச் செய்கிற காரணத்தால், சில சமயம் முன்னாலே விண்ணப்பித்து இருந்தவருக்கு முன்பாக பின்னால் விண்ணப்பித்தவருக்கு மின்சார இணைப்பு கிடைத்து விடுகிறது. இதைப்பார்த்து எதோ சிபாரிசு இருந்தால்தான் கிடைக்கும் அப்படி, இப்படி என்று எல்லாம் ஊர் முழுவதும் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். எப்படி மாற்றவேண்டும் என்பதைத்தான் நமக்கு மின்சார போர்டாரும் அமைச்சர்களும் ஆலோசித்து ஒரு ஆலோசனையைத் தெரிவித்தாகவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த யோசனை தாலுக்கா அளவில் ஆலோசனை போர்டு என்று ஒன்றை ஏற்படுத்திவிட்டால், வரும் விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்து எது எது எப்படி எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை கூறினால், விவசாயிகளுக்கும் அதிகமான செலவு இருக்காது. என் போன்ற பொதுத் தொண்டர்களுக்கும் எல்லோரிடமும் சிபாரிசுக் குப் போகவேண்டிய பரிதாப நிலைமை இருக்காது. ஆகவே, இதற்கு கூடிய அளவில் இந்த ஆலோசனை போர்டுகள் ஆங்காங்கே அமைக்க வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நண்பர் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னதுபோல், மாதந்தோறும் பணம் கட்டுவது என்றால், நகரங்களில் உள்ளவர்களைப்போல கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மாத வருமானம் ஒன்றும் கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு மாதந்தோறும் பணம் கட்டுவது என்பது முடியாத காரியமாகும். எல்லோரும் Bank -ல் பணம் வைத்து இருப்பவர்கள் அல்ல. பொதுமான அளவு பணத்தை கையில் இருப்பு வைத்து கொள்ளக் கூடிய வசதி படைத்தவர்களும் அல்லர். ஆகவே எதோ அறுவடை செய்து அது வருகிற காலத்தில்தான் பணம் கிடைக்கும். ஆகவே விவசாயத் துறையில் இருந்து பம்பு செட்டு போன்றவற்றிற்கு

13th August 1963 [திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

மின்சாரக் கட்டணம் கட்டாத நிலையில் மூன்று அல்லது ஆறு மாத காலமாக அடிகப்படி சலுகை காட்டப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒன்று இரண்டு மாதச் சலுகையாவது கொடுக்க வேண்டும். எப்படியாவது மாதந்தோறும் கொடுத்தே தீர வேண்டும் என்ற நிலையை குடியானவர்களுக்கு மாற்றினால்தான், அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இல்லை என்றால், தொந்தரவாகத் தான் இருக்கும். அல்லது அவர்கள் கடன் பட்டுத் தீரவேண்டி இருக்கும். எதோ குடியானவர்களுக்கு நல்லது செய்யப்போவது போல் அவர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தந்து அதற்கு அவர்களை ஆளாக்கியதுபோல் ஆகும்.

அதே சமயத்தில் நேற்று பெரியவர் ராமசாமி கவுண்டர் அவர்கள் நல்ல வகையில் சொன்னார். பணம் உள்ளவர்கள் ஆழமான கிணறுகளைத் தோண்டிவிட்டுப் போகிறார்கள். பணம் இல்லாதவன் மின்சாரம் கிடைத்த இடங்களில்கூட பம்பு செட்டுகளை வாங்கிப் போட்டுவிட்டு நிலத்தை உழாமல் போட்டுவிட்டு ஊரைவிட்டுப் போய்விடுகிறான். ராசிபுரம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் போன்ற இடங்களில் இவ்வாறிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இந்த நிலைமை உள்ளபடியே நாட்டுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் நல்லதாக இருக்காது. ஆகவே இல்லாதவன் பயிர் செய்யவேண்டும் என்றால், அதற்கு ஒரு வழி செய்தாக வேண்டும். எல்லோருக்கும் ஆங்காங்கே கிணறுகளை ஆழமாக வெட்டிக் கொள்ளுவது முடியாததுதான். அமெரிக்காவில் 300, 400, 500 அடி ஆழம் Bore well போட்டு அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்றால் அங்கே ஒவ்வொருவருடைய நிலமும் ஆயிரம் ஏக்கர் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டி (Ceiling) குறைத்து விட்டோம். ஆகவே 500, 600 அடி ஆழம் என்றால் முதலாளிகள்கூட சாதாரண குடியானவர்களைப் போல ஊரைவிட்டு ஓட வேண்டிய நிலை ஏற்பாட்டுவிடும். ஆகவே சிறு சிறு நிலச்சுவான்தார்களை ஒன்று சேர்த்து கூட்டுறவு முறையில் எங்கே நீர் வளம் இருக்கிறதோ அந்த இடங்களில் ஆழமான Borewell-களைப் போட்டு அதிலிருந்து எல்லாருக்கும் தண்ணீர் கிடைக்க வழி வகை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அதே மாதிரி இப்போது வட லூரில் அரசாங்கத்தார் செய்கிறார்கள். அங்கே Borewell போட்டு அதிலிருந்து பல ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தேவையான தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதைப் போல இல்லாதவர்கள் நிலத்தை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து எந்த இடத்தில் தண்ணீர் சுலபமாகக் கிடைக்குமோ எங்கே கிணற்றை ஆழமாகத் தோண்ட வசதி இருக்கிறதோ, அங்கே அரசாங்கமே தன் செலவில் கிணற்றை வெட்டி அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். காந்திஜியின் பொருளாதாரத்தையும் நவீன பொருளாதாரத்தையும் ஒப்பிட்டால், முற்றிலும் மாறுபட்டவையாகும். காந்திஜி அதைத்தான் அடிக்கடி தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தைப் பற்றி எவ்வளவோ வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் நவீன

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்] [13th August 1963]

உலகத்தில் வாழுகிற நம்மால் இக் கொள்கைகளைக் கடைப் பிடிக்க முடியவில்லை. நம்மால் விட்டுவிடவும் முடியவில்லை. ஆதலால் அரசாங்கமே தண்ணீர் கிடைக்காத இடங்களில் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுத்து வேண்டிய முயற்சியை மேற்கொள்ளுவது நல்லது.

4-00 விவசாயிகளுக்கு (Minimum Guarantee) இப்பொழுது குறைத்து வருகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன், இது ரொம்பவும் பாராட்டப்படவேண்டிய விஷயம். இதை முற்றிலும் எடுத்து விடுவதற்கு உடனடியாக ஆராயப்பட்டாலும், மின்னில் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இன்னும் குறைக்க முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறோம்; செய்து கொண்டும் இருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் செயல் முறைக்கும், விவசாயப் பொருட்காட்சிக்கும் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அது குடியானவர்களுக்குப் போய்ச் செலும்படியான வாய்ப்போ வரியோ இல்லை. நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற முயற்சிகள், விவசாயிகளைப் பொறுக்க வரையில் போதாது. நாட்டில் 75, 80 சதவிகிதமாக இருக்கிற இந்த விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், நம் வரவு செலவில் சிறு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதற்காகவோ அவர்களுக்காக பெரிதும் உழைக்க வேண்டியதாக இருக்குமே என்பதற்காகவோ, தயங்காமல் உடனடியாக அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியவைச் செய்தாகவேண்டும். இவ்வளவு நல்ல காரியத்தை மக்கள் மனதில் பதிப்படியாகச் செய்வதற்கு என்ன வழி வகை இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும். இந்த விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கின்ற முறையைப்பற்றிக்கான் நாம் அதிகமாகக் கவலைப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். காரணம் அவர்கள் எங்களிடம் வந்து அடிக்கடி தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு உடனே ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பினால்கூட நல்லது. எனக்கு வந்திருக்கின்ற குற்ற ஏடு ஒன்றில் ஒரு சாகாரண ஊழிர். அவருக்கு எதிர்ப் பலன் கிடைக்காவிட்டால் நிலக்கிரிநூன் 20 அல்லது 30 அடி தூரம் தள்ளிக் கம்பத்தை நட்டுவிட்டுப்போய்விடுகிறார். கம்பத்திலிருந்து நிலத்திற்குக் கம்பி கொண்டுவரவேண்டியது குடியானவர்கள் செலவு. அவன் நேரடியாகக் கொண்டுவர முடியாது. 30 அடி தூரத்திற்கு இரும்புக் குழாய் வாங்கிப் போட்டு அதன் மூலம் கொண்டு வரவேண்டும் இந்தக் குழாய்ச் சிலவக்குச் சரியான தொகை கொடுக்காவிட்டால், இப்படிச் செய்துவிடுகிறார்கள். இந்தமாதிரியான புகாரை எங்கள் ஊரில் பல குடியானவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் மின்சாரத்தைப் பார்க்கிறபோது, ஆனந்தப்படுகிறார்கள் ஆனால் இப்படி சிறு ஊழியர்கள் செய்கின்ற தவறால், அரசாங்கத்தையும் மின்சார போர்டையும் வசை பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இக் குறைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு மின்சார போர்டு இந்த வரியைப் பெரிய காரியத்தைச் சிக்கனமாகவும், பாராட்டத்தக்க வகையிலும்

13th August 1963] [திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

செய்திருப்பதை நானும் பாராட்டி தொடர்ந்து இவ்வாறே வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: மதிப்புக்குரிய கனம் சட்டமன்ற உபதலைவர் அவர்களே, இங்கே முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் கமலக்கண்ணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இந்த மின்சார போர்டின் அறிக்கையை ஆராயும் போது, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், இதைப் பாராட்ட வேண்டிய தன்மையில் அமைந்து இருக்கிறது என்று. அவருடைய இந்தக் கருத்து உண்மையானது, நான் அதை எற்றுக்கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இந்த மின்சார போர்டு அறிக்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தபோது என்னால் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அவர்கள் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றம் வியக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்ற தேதி முதற்கொண்டு குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொறுப்பு எடுப்பதற்கு மூலப் 1,800 கிராமங்களில் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது 14,800 கிராமங்களில் மின்சாரம் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தயிர் நாட்டில் மொத்தம் 18,000 கிராமங்கள் இருப்பதாக நமது தொழிலமைச்சர் நேற்று பேசும்போது சொன்னார்கள். எஞ்சி இருக்கும் 4,000 கிராமங்களுக்கும்—ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள்—If the lights are off all women are fair என்று. அதைப்போல் இந்த 4,000 கிராமங்களில் வாழக்கூடிய பெண்மணிகள் அனைவரும் ஆழ்நிகள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில்தான் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த 4,000 கிராமங்களிலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் மின்சாரம் விநியோகிக்கக்கூடிய குறிக்கோள் அரசாங்கம் வைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். பாராட்டக்கூடிய ஒரு கருத்து. அந்தக் கருத்தை நிறைவேற்றக் கூடிய வகையில் கவனம் செலுத்தி செய்யப்படவேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுமார் 1½ ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு கவர்னர் பெருமானார் அவர்களுடைய உரையில் ஹோகேனகல் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதே ஆண்டு ஆண்டு அறிக்கையிலும், வரவு செலவு திட்டத்திலும் ஹோகேனகலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு மின்சார போர்டு அறிக்கையிலும் இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு நிதி அறிக்கையிலும் சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார போர்டு சம்பந்தமாக சமர்ப்பித்த அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது அதிலே ஹோகேனகலைப் பற்றி ஒரு விஷயமும் குறிப்பிடப்படவில்லை. நான் பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். ஹோகேனல் என்ற வார்த்தையையே காணவில்லை.

[13th August 1963]

திரு. எம். ராஜா ஐயர் : Printed Speech -ல் இல்லை.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: என் கண்ணில் தென்படவில்லை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத்திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்ன விளக்கம் மிக அதிகமாகக் கொடுக்கக்கூடியதாகத்தான் இருந்தது. என்று சொல்லுவேன். காரணம் ஹெரிகேனாகல் மைசூருக்கும் மதராஸுக்கும் பார்ட்டில் அமைந்த இடம். பார்ட்டில் ஒரு திட்டம் அமைந்து இருக்கிறது என்றால் அது இரண்டு அரசாங்கங்களுக்கும் சம்பலன் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அமைக்கப்படுகிறது. அவர்கள் இன்னும் State-ல் அவர்களுடைய State-க்குள் கொண்டு போகச் சொல்லுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி Interior -ல் சென்றுவிட்டால் கிருஷ்ணராஜசாகர் அமைத்து போல் அமைந்து மைசூருக்குச் சேர்ந்ததாகிவிடும். இது மிகவும் வருத்தத்தக்க நிலை. சாதாரணமாக கரஸ்பாண்டன்களும் எடுத்துச் சொல்வதன் மூலமும் இதை நாம் பெற்றுவிட முடியுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. மயிலே மயிலே இறகு போடு என்றால் போடாது என்று சொல்வார்கள். அந்த முறையில் சாதாரண பேச்சாக இல்லாமல் மிகவும் வற்புறுத்தி இதை நாம் வாங்க வேண்டும். ஹெரிகேனாகலே இதை அமைக்க வேண்டுமென்று முழுக்கமுழுக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையின் மீது பேசிய மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் பாலகப்சரமணிய அய்யர் அவர்கள் நேற்று சொன்னார்கள். அடிக்கடி கோடை காலங்களில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு மின்சாரத்தைக் கட்டுப்பாடு செய்வது நடைமுறை மாமூலாகப் போய் விட்டது என்றார்கள். எந்த வகையிலும் அது நீக்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். மழை பெய்தாலும் பெரியா விட்டாலும் கட்டுப்பாடு என்று இருக்கவே கூடாது என்ற அவர்களுடைய கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டை நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே தவிர, அதை எப்படிப் போக்குவது என்பதற்கான திட்டம் எதுவும் சொன்னதாக எனக்கு நினைவு இல்லை. அதை நான் கொஞ்சம் யோசித்த போது, எனக்கு ஒரு அபிப்பிராயம் பட்டது. அதன்படி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால், பூரணமாக கட்டுப்பாடு இல்லாமல்போய் விடக்கூடும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனாலும் ஓரளவு கட்டுப்பாட்டைக் குறைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும். இதற்கு விளக்கம் சொல்லும் வகையில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எண்பத்தி ஐந்து லட்சம் யூனிட்கள் ஒரு நாளைக்கு தமிழ் நாட்டுக்குத் தேவைப்படுகின்றன. அதில் கட்டுப்பாடு நேரத்தில் கூட இந்த மின்சார போர்டார் 60 லட்சம் யூனிட்களை சப்ளை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பற்றாக்குறை உள்ள யூனிட்கள் 20 லட்சம் என்பதாகத் தெரிகிறது. உண்மையிலேயே இது சிறிய பற்றாக்குறை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இதை நிவர்த்தி செய்ய முயற்சி எடுத்தால், அதற்கு கொஞ்சம் செலவானால்கூட ஓரளவு கட்டுப்பாடு நீங்குமென்று நினைக்கிறேன். டிசல் ஜெனரேட்டர்கள் ஆங்காங்கு அமைக்க

13th August 1963] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

கிறார்கள். நான் இதை ஆந்திராவில் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கு எலக்ட்ரிக் டாரில் பவர் ஸ்டேஷனில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் எல்லா ஊர்களுக்கும் செல்வதில்லை. பல கிராமங்களில் ஜெனரேட்டர்கள் வைத்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து அதை சப்ளை செய்வதை நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த முறையில் ஜெனரேட்டர்கள் வாங்கி கையில் ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு கோடைக் கால பற்றாக்குறை நேரங்களில்மட்டும் அந்த ஜெனரேட்டர்கள் மூலம் சப்ளை செய்தால் பற்றாக்குறை ஓரளவு தரக்கூடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த அபிப்பிராயத்தின் பேரில் கவனம் செலுத்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் குறிப்பிட்ட விரும்பும் மற்றோர் அம்சம் என்னவென்றால், அறிக்கையில் எட்டு தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்வதாகவும் ஐந்து லோகல் அதாரிட்டிகள் விநியோகம் செய்வதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தனி கம்பெனிகளுடைய விநியோகம் மக்கள் திருப்திபடக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்று சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. இன்றைக்கும் அந்த நிலை மாறிவிட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. அவர்கள் ஏதோ செய்கிறார்கள். ஆனால் போர்டு செய்யும் செயலுக்கும் அவர்களுக்கும் மாறுபாடு உண்டு. அவர்கள் லாபத்தை நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்குபவர்கள். போர்டு பேரை மனப்பான்மையில் இயங்கக்கூடியது. ஆகையால் இரண்டுக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த தனியார்களின் விநியோக லைசன்சை முடிந்தவரையில் சீக்கிரம் ரத்து செய்து பூராவும் போர்டின் பொறுப்பிலேயே செயல்பட அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் அதற்குத் திட்டம் வகுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு அம்சம் என்னவென்றால், மின்சார விநியோகத்தில் அதனை உபயோகிப்பவர்களிடத்தில் பல தரங்களாக பலருக்கு சலுகைகள் கொடுத்துவருவது வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்காகச் சலுகை உண்டு. பம்ப் செட் அமைப்பவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் சலுகை உண்டு. இவை யெல்லாம் இருக்கவேண்டியவைதான் என்பதை வரவேற்கிறேன். அதேபோல மற்றொரு சலுகையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். ஆண்டவன்பால் மனிதன் பக்தி செலுத்தவேண்டியது அத்தியாவசியமானது. ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கைக்கு அது மிகவும் வேண்டிய ஒரு அம்சம். அந்த முறையிலே ஈடுபட்டவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்வது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்வேன். ஆகையால் வணக்க ஸ்தலங்களிலே உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு எல்லா இடங்களுக்கும் கோயிலானாலும்; சர்ச்சுகளானாலும் பள்ளிவாசல்களானாலும் தர்க்காக்களானாலும் அவை போன்ற இடங்களில் உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு சலுகையில் கட்டணம் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[13th August 1963]

* திரு. க. அன்பழகன் : ரட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மின்சார இலாகா ப்ரூவிங் சார்பில் வழங்கப்பட்டிருக்கிற மின்சார நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி, இரண்டொரு கருத்துகள் தெரிவிக்க முன்வந்திருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் எவ்வளவுதான் ஆளும் கட்சி நிறம்பட்ட பணியாற்றினாலும் குற்றம் கூறுவதையே வேலையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள், குறை கூறுவதைத் தவிர பாராட்டுவதில்லை என்று அமைச்சர் வெங்கட் சாமன் அவர்கள் அடிக்கடி நான் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியைப் பற்றிப் குறைபடுவார்கள். அப்படி அவர்கள் குறிப்பிடக்கூடிய அந்த நிலைக்கு மாறாக இந்த மின்சார இலாகாவின் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொருத்தவரையில், நடைபெற்றிருக்கிற முயற்சிகளைப் பொருத்தவரையில் நான் பாராட்ட முன்வந்திருக்கிறேன். முன்னரும் பாராட்டியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பாராட்டுக்களைக் கவனிக்கத் தவறியிருக்கிறார்கள். முறைப்படியான செயல்களையெல்லாம் பாராட்டுவதும், மாறுபாட்டுக்குரிய கருத்துக்களை கண்டிக்கவும் வேண்டியதுதான் ஜனநாயக முறையில் கொள்ள வேண்டிய முக்கிய அம்சம் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

பாராட்டுகிறேன் என்ற காரணத்தால், எந்த விதமான குறைபாடுகளும் பொதுமக்களுக்கு எந்தவிதமான வருத்தமும் நேரிடாமல் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் அது இல்லை. எவ்வளவு திறமையாக மின்சார போர்டு பணியாற்றினாலும் திறமையின் காரணமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் உற்பத்தி பெருகி வந்தாலும்கூட உற்பத்தி இன்னும் நிறையவில்லை. அதேபோல விநியோகம் செய்யும் வழிமுறைகளைக் கொண்டு மின்சாரம் பரவிவந்தாலும்கூட, எல்லாப் பகுதிகளையும் நிரப்பவில்லை. அதேபோல பல புதிய வகைகளில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும், கட்டணம் ஏறிக்கொண்டுதான் வருகிறது. அதைத் தடுக்கவில்லை. இன்னொரு வகையில் தேவை பெருகி வருகிறது. மின்சாரத்தின் அவசியம் ஓங்கி வருகிறது. அந்தத் தேவைகள் தீரவில்லை. ஆண்டுதோறும் ஹெட்டு வருகிறது. மின்சார இலாகா நாட்டுக்குத் தேவையான மிகச் சிறந்த அடிப்படையான பணியை ஆற்றுகிற இலாகா என்பதனால் அத்துறையினர் இன்னும் அதிக கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் எதிர்காலத்தில் இருக்கிறது. ஒரு நாடு குறிப்பாக தொழில் துறையில் வளர்ச்சி பெறவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிற நாடு, இன்னும் தொழில் துறையில் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றால்தான் தன்னுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலையில் இருப்பதால் மின்சார உற்பத்தியில் தேவைக்கு நிறைவு கண்டால்தான் மற்ற முன்னேற்றங்களில் வளர்ச்சி காணமுடியும்.

4-20 ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் ஹெராகேனகல் நீர் மின் விசை உற்பத்தியைப் பற்றி மிக அழுத்தமான நம்பிக்கையோடு நம் அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். அழுத்தமான நம்பிக்கை என்று சொல்லுகிற போது 1962-க்கு முன்னாலே அந்த நம்பிக்கை பிறந்தது. பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னாலே ஆறு திங்கள் வரை பேசப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை—இப்போது கிடைக்க

13th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

குமா என்று தெரியவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களால் கருத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் வருத்தத்தோடு ஆனால் கண்டனத்திற்காக அல்ல, கருத்துக்காக தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வாய்ப்பும் வசதியும் பரிசீலிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, மறுப்பவர்கள் இல்லை என்பதை அறிந்ததற்கு பிறகு ஒரு திட்டத்தை அமைச்சர்கள் வெளியிடுவார்கள் அது போற்றத்தக்கதாகும். முன்னாலே வெளியிட்ட திட்டங்கள் பின்னாலே நிறைவேற்றப் படுமானால் அது வரவேற்கத்தக்கதாகத்தான் இருக்க முடியும். அது மட்டும் அல்ல; எனக்கு முன்னாலே பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி நமது மாநில அரசு மத்திய அரசிடமும் மைசூர் அரசிடமும் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தால் பெறத்தக்க மின்சாரம் மிகப் பெரிய அளவு இல்லாவிட்டாலும் அப்படிப்பட்ட அளவு நல்ல திட்டம் வேறு ஒன்று ஏற்படுத்தக் கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை. இரண்டு மூன்று திட்டங்கள் அரசால் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அதாவது மதுரை மாவட்டத்தில் சுருளியாறு திட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாரைதீர்த்தம், கன்னியாகுமரியில் பாலையாறு போன்றவை எல்லாம் ஏதோ திட்டங்கள் என்று கூறக் கூடிய அளவில் இருந்தாலும் தொழில் துறையில் வளர்ச்சி பெறவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிற அதனால் மிகப் பெரிய அளவு பயன் ஏற்பட வாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்தால் ஹெராகேனகல் திட்டத்திற்குப் பதிலாக மைசூர் அரசாங்கம் வேறு திட்டத்தை வற்புறுத்தினாலும்கூட மின்சாரத் வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கோடைகால மின்சார வெட்டைத் தவிர்க்க வழி கண்டே ஆக வேண்டும். அதற்கு நீர் மின்விசையைத் தவிர வேறு துறையிலும் கவனம் செலுத்தி ஆக வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணூர், தாத்துக்குடி, நாகப்பட்டினம், கடலூர் போன்ற இடங்களில் அனல் மின்சார உற்பத்தித் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சில இடத்தில் திருமணத்திற்காக பெண்ணைப் பார்த்து பின்னர் நிறுத்திவிடுவார்கள். பிள்ளைக்குப் பிடிக்காததால் தட்டிக்கழித்துக் கொண்டே போவது போல் நடக்கிறது. அதுபோல் பல திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டனும் அந்தந்த காலகட்டத்தில் தொடங்கப் படுவதாக இல்லை. நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது சொல்லி இருக்கிற திட்டங்கள் உடனடியாகத் தொடங்கப்பட வேண்டும். அப்படித் தொடங்கினால்தான் கோடை காலத்தில் ஏற்படுகிற வெட்டு 25 சத விசித அளவு என்றாலும் அந்த வெட்டு ஒரு வேளை 12 சதவிகிதமாகக் குறைக்க வழி காணமுடியும். ஆகவே Thermal Station களை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டும். மேலும் இப்போது காரைக்குடி பகுதியில் Lignite கிடைக்கக் கூடிய நம்பிக்கை இருக்கிற காரணத்தால், அங்கு ஒரு மின்சார உற்பத்தித் திட்டம் ஏற்படுமானால் அது அந்தப்

[திரு. க. அன்பழகன்] [13th August 1963]

பகுதிக்கு வேண்டிய மின்சார உற்பத்திக்குப் பயன்படுவது மட்டும் அல்ல, தொழில் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படும். மின்னளியுள்ள ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் போதிய தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட உதவி அளிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், மாநகராட்சியால் ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து இது. மாநகராட்சியின் நிர்வாகிகள் முன்னமே அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவித்துள்ளார்கள். மிக அதிகமாகச் சேருகிற சாக்கடை நீரை எந்த வகையில் எந்த இயந்திர சாதனத்தின் மூலம் மாற்ற வேண்டுமோ மாற்றி, கிடைக்கிற ஈரி காற்று மூலமாக gas மூலமாக மின்சார உற்பத்திக்காக பயன்படுத்தலாம் என்று மேல்நாடுகளில் சில நகரங்களில் உள்ள முறையைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் தான் செலவாகும் என்று கூட தெரிவித்தார்கள். ஒரு வேளை புள்ளி விவரங்கள் மறு பரிசீலனைக்கு உரியதாக இருக்கலாம். சென்னை மாநகரத்தில் இந்தச் சாக்கடை நீர் எவ்வளவு கெடுதலாக, எவ்வளவு துர்நாற்றம் பரப்புவதாக இருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியும். இப்படிப்பட்ட கழிவு நீரி லிருந்து நமக்கு வேண்டிய gas கிடைக்கும். ஈரி பொருள் உற்பத்தி கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. அந்தத் திட்டத்தை சென்னை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை இங்கு நிறைவேற்றினால் பின்னர் மதுரைக்கும் கோவைக்கும் திருச்சிக்கும் அப்படி சில நகரங்களுக்கும் பயன்படும். மிகப் பெரிய மூலதனம் தேவைப்படாது என்று நிபந்தனை நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று, சில மேனாடுகளில் கடல் அலைகளின் விச்சை மின்சார உற்பத்திக்கு வேண்டிய சாதனமாகப் பயன்படுத்துவதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதைப் போல சூரிய ஒளி சக்தியைப் பயன்படுத்துவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விஞ்ஞான வசதி இங்கு இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் பரீட்சை செய்து பார்த்து செலவு குறைவாகச் செய்யக் கூடிய வாய்ப்பு இருந்தால், இந்த நாட்டில் சூரிய ஒளி ஏராளமாக கிடைக்கிற காரணத்தாலும் பெரிய நிலப் பாப்பாக கடலோடு அமைந்த தமிழகம் இருக்கிற காரணத்தாலையும் அத்திட்டங்கள் உதவிகரமாக அமையக் கூடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதை எல்லாம் கேட்கிற அமைச்சர் அவர்களுக்கு நடக்காத காரியத்தை அல்லவா பேசுகிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படக் கூடும். நடக்குமா நடக்காதா என்பதைப் பற்றி அடிக்கடி மேல்நாடுகளுக்கு நடக்கிற கனம் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். அமெரிக்கா, போன்ற வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று பார்க்கிறபோது, இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் இங்கு நடைபெற முடியுமா என்பதை அறிய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கல்பாக்கம் திட்டத்தை பொறுத்த வரையில் அந்தத் திட்டம் விரைவில் நிறைவேற மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை அடிக்கடி தூண்டுதல் செய்ய வேண்டும் என்று

13th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நமது தூண்டுதல் இல்லாமல் மத்திய அரசு எதையும் செயல்படுத்துவது இல்லை என்பதைப் பல காரியங்களில் கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே கல்பாக்கம் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமது தொழில் அமைச்சர் மத்திய அரசை அடிக்கடி தூண்டுதல் செய்து, அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்ற வழியும் முறையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நிறைவேற்றினால்தான் அடைப்பற்றி பேசுவதில் ஏதாவது பொருள் இருக்க முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். காலம் நடந்த நிபந்தனைகள், காலத்தில் நிறைவேற்றப்படாத செயல்கள் பயனற்றவையாகத் தான் போகும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு அதை ஏற்படுத்துவது வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத்திற்கு தேவையான கருவிகளை உற்பத்தி சாதனங்கள் கூட அல்ல—பெரிய அளவில் தேவைப்படுகிற கேபிள்கள், ஓயர்கள், அதைப் போல எலக்ட்ரிக் போஸ்ட் போன்றவைகளை உற்பத்தி செய்ய பொதுத் துறையில் லட்சக்கணக்கில் அல்ல—கோடிக்கணக்கில்—மூலதனமிட்டு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது தொழில் துறையில் அபிவிருத்தியாக இருக்கும் என்பது மட்டும் அல்ல. மின்சார இலாகாவுக்குத் தேவையான பொருள்களை நல்ல முறையில் கிடைக்கச் செய்யவும் மிகப்பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

மின்சார இலாகாவில் இருக்கிற தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் திருப்தியாகப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்கள் பக்கம் மேலதிகாரிகளின் நல்லெண்ணம் மேலும் வளரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அவர்கள் சார்பாகப் பிரதிநிதியாக வருகிற தொழிற் சங்கத்தார் கேட்கும் குறைபாடுகளை மின்சார போர்டார் தொழிலாளர்கள் நம்முடைய இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்கள் என்ற உணர்ச்சியோடு அவர்களது குறைகளைப் போக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் உணர்ச்சியோடு பணியாற்றுகிறார்கள். தொழில் சங்கங்கள் எல்லாம் தவறான வழியில் நடக்கின்றன என்று ஆனும் கட்சியினரும் கருத முடியாது. மின்சார போர்டில் உள்ளவர்களும் கருத முடியாது. எனவே அவர்களது குறைகளை நீக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கவேண்டும்.

பல இடங்களிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் 5, 6 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய பிறகும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். 4-30
They are not made permanent என்ற கருத்தை அவர்கள் P.m.
தெரிவித்து வருகிறார்கள். அவர்களையும் நிரந்தரமாக்குவதற்கான வழி முறைகளை மிக விரைவில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே போல் ஊழியர்களாக இருக்கிறவர்கள், கிளார்க்குகள் முகவரனவர்களுக்கு, N.G.O.s. களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற எல்லா வசதிகளும் அளிக்கப்படும் என்று எங்களே ஒரு முறை உறுதிமொழி

[திரு. க. அன்பழகன்] [13th August 1963]

அளிக்கப்பட்டது. அப்படி N.G.G.Os.க்கு அளிக்கப்படுகின்ற வசதிகளில் ஒன்று இலவச மருத்துவ வசதி. இந்த இலவச மருத்துவ வசதி மின்சார ஊழியர்களுக்கு எப்படி அளிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், இவர்கள் முன்கூட்டியே அதற்கான பணத்தைச் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மருத்துவ மனைகளில் கட்டணத்தைச் செலுத்தி விட்டு பின்னர் அதற்கு ஈடான தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற முறைதான் நிலவுகிறது. அரசாங்க இலாகா ஊழியர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்பது நல்லது என்ற அடிப்படையில் ஒத்துழைப்பு வளர்கின்ற இந்த நேரத்தில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இருக்கிற அதே வகையான சலுகையை அளிப்பதற்குத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் High Tension Line என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆபத்துமிக்க, மின்சாரம் பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்ற கம்பிகளில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு கட்டாய இன்ஷூரன்ஸ் இந்த இலாகா செய்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அதை நான் வாசலேற்கிறேன், மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் இன்ஷூரன்ஸ் முறை ஏற்படுத்துவது என்பது இப்படிப்பட்ட துறையில், மின்சார போர்டார் நடத்துகின்ற தொழிலில் மிக அவசியம். கட்டண விகிதத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல் பற்றி, இந்தக் கட்டணத்தை முழுவதையும் போர்டார் செலுத்த முடியாது என்றாலும், ஒரு பகுதியைச் செலுத்த முன்வந்து, தாண்டிதலாக இருந்தால், மின்சார ஊழியர்கள் எல்லோரும் இன்ஷூரன்ஸ் செய்துகொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். சென்னை மாநிலத்தில் உள்ள இந்த மின்சார ஊழியர்களில் பலர் வீடு வசதி பெறவேண்டுமானால் N.G.G.Os. போல் இன்றைக்கு இருக்கின்ற Accommodation Controller —வீடு கட்டுப்பாடு அதிகாரி மூலமாகப் பெறும் வாய்ப்பு ஏற்பட வேண்டும். இப்பொழுது அந்த வசதி இவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் எப்படிப் பொதுப் பணி செய்கின்றவர்களோ, அதைப் போலவே இந்த மின்சார இலாகா ஊழியர்களும் பணியாற்றுகின்றவர்கள். இந்தக் காரணத்தால் அவர்களுக்கும் வீட்டு வசதி கட்டுப்பாடு அதிகாரி அதே முறையில் சலுகை அளிக்க வேண்டும். இதிலே வேற்றுமை இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரக் கட்டணம் உயர வேண்டும் என்பது அவசியம் என்று எடுத்துக்காட்டினாலும், உயர்த்துவது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. உயராமல் தடுப்பதற்கு வழிவகைகள் காண வேண்டும். சென்ற ஆண்டு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மறுபடியும் கட்டணம் உயர்ந்தால், பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இதிலே விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா, உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிற்சாலைக்கு சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா, சாதாரண வீட்டில் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா என்று கூட நான் கருதவில்லை. கட்டணம் உயராமல்

13th August 1963] [திரு. க. அன்பழகன்]

இருப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெய்வேலி மின்சாரத் தின் உற்பத்தி செலவு அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், மற்ற இடங்களில் செலவு குறைவாக இருப்பினும் அதன் காரணமாக வருவிக்கும் மின்சாரக் கட்டணம் குறைவாக இருப்பதால், இந்தக் கட்டணத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அதை ஈடுகட்டுவதற்காகப் பொதுவாகக் கட்டணத்தை உயர்த்துவது என்பது பொதுமக்கள் விருப்பத்தக்கதாக இல்லை. நெய்வேலியிலிருந்து கிடைக்கின்ற மின்சாரத்திற்கு ஆகிற இந்த அதிகச் செலவைக் குறைப்பதற்கு வழிவகைகள் என்ன என்பதை மின்சார உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் ஆராய்வதற்கு, அவர்களைத் தூண்டு வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி ஆராயவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, தனிப்பட்டவர்கள் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதோ அன்றி வினியோகிக்கின்ற முறையோ இன்றைய தினம் விரும்பத் தக்கதல்லவாதையால் ஏற்கனவே எப்பொழுதோ அவர்கள் அந்த உரிமையைப் பெற்றார்கள் என்றாலும் பெற்றிருக்கின்ற உரிமையை அவர்கள் நிலைநாட்டிக் கொள்ள இடந்தருவது முறையல்ல. ஜமீன்தாரி உரிமை போனது போல், வேறு பல நில உரிமை போனது போல், இந்த உரிமை போகக் கூடாது, அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்பதில் நியாயம் இல்லை. அதனால் அவர்களுடைய கோரிக்கையைக் கேட்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆயினும் ஏராளமாக லாபம் பெற்றுவாக்கூடிய இந்தத் தனியார் நிறுவனங்களை மின்சார இலாகா எடுத்துக் கொண்டு இடையிலே ஏஜன்சி முறை இல்லாத வகையில் ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திலாவது அவர்களை விலக்கிவிட்டு எல்லா நிர்வாகத்தையும் போர்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மிக விரைவாகத் தமிழ்நாடு பூராவும் மின்சார போர்டு நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்டு வினியோகிக்கும் நிலைமை ஏற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் விவசாயிகள் நீர் இறைப்பதற்கு பம்புசெட் அமைப்பதற்காக அவர்கள் அனுமதி கேட்கின்றபோது ஆண்டுக்குக் குறைந்த அளவு கட்டணமாக ரூபாய் 35 செலுத்தவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் ரூபாய் 40, 50 என்று இருந்தது. இப்பொழுது ரூபாய் 35 என்று எல்லோருக்கும் ஒரே வகையான கட்டணம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூபாய் 35 என்பதை ஆண்டுக்கு ஐந்து ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொண்டு வந்து அதவாது அடுத்த ஆண்டு ரூபாய் 30. அதற்குப் பிறகு ரூபாய் 25 என்று குறைந்த பட்ச கட்டணத்தின் அளவைக் குறைத்துக் கொண்டே போக வழிவகை செய்யவேண்டும். ஒரு ஐந்தாண்டுக் குப் பின்னால் நிச்சயமாக இந்தக் கட்டணம் விலக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் குறைந்த அளவுக் கட்டணம்

268 DISCUSSION ON THE STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET
FOR 1963-64

[திரு. க. அன்பழகன்] [13th August 1963]

செலுத்துவது என்ற பெயராலே ரூபாய் 35 விவசாயிகள் செலுத்த வேண்டிய கட்டாயம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக எற்கனவே சட்டமன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன, வேண்டிக்கொண்ட, குறிப்பாக எடுத்துக் காட்டிய குறைகள் எல்லாவற்றுக்கும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம் என்பதை தெரிவிக்கும் வகையில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைப் பற்றிய இந்த அறிக்கையை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். குறைகளைச் சொன்னால் அவற்றை நிவர்த்தி செய்வது பற்றி என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்து, அதிலே இருக்கிற குழப்பங்களை நீக்கவும், குறைகளை நீக்கவும் முயற்சிப்பதாக உறுதிமொழி தந்திருப்பதற்காக நான் உபமாரப் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சுப் பணியாற்றி குறைகளை நீக்க முன் வருவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த இலாகா வரவு-செலவுக் கணக்கு 1957-58 வரையில் தனித்தனியாகச் செய்யப்பட்டு நமக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 1963-ம் ஆண்டில், 1957-58-வது ஆண்டு கணக்கை மட்டும் கொடுப்பது பரிசீலனை செய்கு பார்க்கவும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும் வாய்ப்பாக அமையாத காரணத்தால் ஓரிரண்டு ஆண்டுக்குள்ளாக வழங்கப்படும் நிலைமை உண்டாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மின்சார இலாகா திறம்பட பணியாற்றுவதைப் பாராட்டுவதுடன் நாட்டிலுடைய தேவையை நிறைவேற்றுவதற்கு மேலும் மேலும் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து, இந்தப் பாராட்டுதலில் அமைச்சருக்கும் பங்கு உண்டு என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன் வணக்கம்.

Mr. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 200. Notification issued by the Collector of Coimbatore, dated 19th April 1963, regarding removal of Sri Thirumalaiswami Gounder from the office of the President of the Devanurpudur Panchayat, Udumalpet taluk, Coimbatore District.

* 201. Notification issued with Memorandum No. 68485-A, III/62-9, Food and Agriculture, dated 17th June 1963 regarding amendments to the notification relating to market areas and notified Market areas to the Coimbatore Market Committee.

13th August 1963]

* 202. Notification issued with G.O. Ms. No. 2048, Food and Agriculture, dated 29th June 1963 regarding establishment of markets for the purchase and sale of paddy at Mannargudi, Kuttalam, Thiruvavur, Kumbakonam, Papanasam, Koradacheri and Gantharakottai in Thanjavur District.

* 203. Notification issued with G.O. Ms. No. 2103, Food and Agriculture, dated 6th July 1963 relating to regulation of trade in paddy in Chingleput District under the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

* 204. Report of the Committee on Estimates of the Legislative Assembly on Labour including Factories.

* 205. Report of the Committee on Estimates of the Legislative Assembly on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Animal Husbandry.

† 206. Report of the Committee on Estimates of the Legislative Assembly on District Administration.

† 207. Notification issued with G.O. Ms. No. 3390, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 29th June 1963 regarding amendments to the Madras Employees' State Insurance (Medical Benefit) Rules, 1954.

* Laid on the table of the House on 8th August 1963.

† Laid on the table of the House on 9th August 1963.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 14th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the Clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Special Police Establishment.

* 49. Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any restriction or regulation in regard to the operation of Special Police Establishment of the Government of India in this State; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister : (a) Yes, Sir.

(b) Under section 6 of the Special Police Establishment Act, consent of this State Government is necessary to enable the Special Police Establishment to exercise powers and jurisdiction in this State.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, விசேஷ போலீஸ் படை அனுப்புவதன் நோக்கம் என்ன? அவர்களுக்கு இடம் பட்டுள்ள வேலைகள் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : இந்த விசேஷ போலீஸ் படையானது சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் தவறுகள், குற்றங்கள் ஏதாவது செய்தால், அதைக் கண்காணிப்பதற்கும் கண்டு பிடிப்பதற்கும், இதைத் தவிர ரயில்வே போன்ற இடங்களில் குற்றங்கள் நடந்தாலும் அதையும் விசாரணை செய்யவும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, குற்றவிசாரணை விசேஷ போலீஸினுடைய தலைமை அதிகாரி எந்த அளவு உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்? போலீஸ் இலாகாவின் தவறுகளைக் கண்டு பிடிக்கவும் அதிகாரம் அல்லது அனுமதி பெற்றவரா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : மத்திய சர்க்காரினுடைய அதிகாரி அவர்.

[14th August 1963]

Lignite

* 50 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the quantity of lignite produced in the Neyveli Lignite Project during 1962-63;

(b) whether any estimate has been made about the quantity of lignite required for the production of cast iron and the quantity of lignite required for the production of electricity;

(c) whether any evaluation has been made as to whether the cast iron produced with the Neyveli lignite compares favourably as to cost per tonne with the cast iron made elsewhere; and

(d) whether it is a fact that it is more profitable to use lignite for the production of electricity than for the production of cast iron?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 3,53,633 metric tonnes.

(b) The estimated quantity of lignite required for the production of iron depends on the process ultimately selected. Preliminary indications are that about 1.5 million tons of lignite would be required for the production of half-a-million tons of pig iron. For the generation of 200 M.W. of electricity an equal quantity of lignite, viz., about 1.5 million tons would be required.

(c) Preliminary indications are in the affirmative.

(d) No, Sir.

Thermal Station

* 51. Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR and SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to urge upon the Government of India for necessary sanction for the establishment of Thermal Station in the City of Madras in the private sector; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) The Government of India were addressed on the subject but they were not in favour of the proposal. The Government of Madras are now taking steps to frame proposals for the establishment of thermal stations at Ennore, Nagapattinam and Tuticorin.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் என்ன காரணத்தைக் கொண்டு இதற்கு அனுமதி கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : “இண்டஸ்ட்ரியஸ் பாலிசி ரிசல்யூஷன்” பிரகாரம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது பொதுத் துறையில் இருக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்.

[14th August 1963]

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்தத் தேவைக்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஏதாவது வரி அரசாங்கத்துக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடு இருக்கிறதா? அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்திற்கு அவ்விதக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டியது உண்டா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : தனிப்பட்டவர்கள் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதாக இருந்தால், சொந்தமாக தனிப்பட்ட அவர்கள் இண்டஸ்ட்ரிக்கு வேண்டிய மின்சாரம் இப்போதுகூட உற்பத்தி செய்யலாம். ஆட்சேபணையில்லை. வரி என்று சொல் கிமபோது, நம் ராஜ்யத்தில் சட்டம் இருக்கிறது. ‘டாக்ஸேஷன் ஆன் கன்சம்ப்ஷன் ஆஃப் எலக்ட்ரிசிட்டி ஆக்ட்.’ என்றிருக்கிறது. யார் உற்பத்தி செய்தாலும் உபயோகிப்பவர்கள் அதற்கு வரி கொடுக்கவேண்டும். அந்தத் துறையில் வரிகொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருந்தோம். நெருக்கடி நேரத்தில் சர்க்காரே அந்தமாதிரி பிரைவேட் ஜெனரேட்டர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் தங்கள் ஜெனரேட்டர்களை உபயோகித்தால், அந்தக் காலத்திற்கு அவர்களுக்கு இந்த வரி கட்டவேண்டாம் என்று நாம் செய்திருக்கிறோம்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : What is the estimated cost of setting up the three thermal stations?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It will be very difficult now to say that because it will depend on the nature of the machinery to be procured, the country from which it has to be procured and so on.

Grade I Pandit

* 52. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether under the revised scales of pay a Grade I Pandit is eligible for weightage with reference to his total service in Grade I irrespective of the two different scales of pay in that grade?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes. The service rendered in the Grade I post up to 31st May 1960 would count for weightage in one of the two revised scales prescribed, applicable to the Pandit.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : On what date were these orders passed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The service put in by the Pandits in the scale Rs. 60-4-100 should count for advance increment in the scale of Rs. 125-175 but not in the scale Rs. 140-180. I am sorry I do not have information about the exact date on which the orders were passed.

[14th August 1963]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that I Grade Pandits in the lower scale are eligible for the higher scale after 15 years of service? May I request the Government to inform me if service in that lower scale would count for weightage in that higher scale?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are three categories of Pandits who possess the prescribed qualifications : (1) Those who were in service on 1st January 1948 and did not possess the qualifications prescribed but had put in 15 years of service on 1st January 1948; (2) Those who were in service on 1st January 1948 and did not possess the qualifications prescribed and had put in less than 15 years of service on 1st January 1948; (3) Those who were appointed after 1st January 1948 and did not possess the prescribed qualifications. In the case of Pandits mentioned in categories (1) and (2) the Government have ordered that their service before 1st April 1960 should be taken into account for purposes of weightage in the revised scale irrespective of their scale of pay before 1st April 1960.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government ordered payment with retrospective effect?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know whether it is not a fact that the Hon. Minister, in reply to a call-attention notice, said that this was done with retrospective effect? The Minister's attention was drawn to the fact that in Tiruchirappalli and Thanjavur it had not been given with retrospective effect and the Minister said that it would be given with retrospective effect?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I remember that, but I do not have the information with me at present. That is why I said that I wanted notice.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, மொழி வளர்ச்சிப் பற்றி உயர்தரப் பள்ளிகளில் முதல்தர தமிழ் ஆசிரியர் ஒருவரைக் கண்டிப்பாக நியமிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்க உத்திரவு இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் பல பள்ளிகளிலே பூரணமாக வேலையில்லை என்ற காரணத்தால், பல தமிழாசிரியர்கள் இரண்டாம் தர ஊதியத்திலேயே வேலை செய்துவருகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகையைப் பயன்படுத்தி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Gold

* 53. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have made any representation to the Government of India in regard to gold in the temples of the State; and

[14th August 1963]

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் உள்ள கோயில்களில் எவ்வளவு தங்கம் இருக்கிறதென்பதை அரசாங்கம் கணக்கிட்டிருக்கிறதா? அதை என்ன செய்வதாக உத்தேசம்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கணக்கு என்னிடம் இல்லை. அரசாங்கத்திடமும் இல்லை. தங்கமாக இருந்தால், பழைய தங்கமாக இருந்தால், அவற்றை அழித்து நகைகள் செய்கிறார்கள். வேறு வகையில் உபயோகப்படுத்துவார்கள். பொதுவாக அந்தத் தங்கத்தை என்ன செய்வது என்று நான் உத்தரவு போடவில்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : சில கோயில்களில் பெரிய தங்க நகைகள், தங்கக்குடம், விளக்கு போன்றவற்றைப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு என்று அரசாங்கத்திடம் வழங்கியிருக்கிறார்களா? இதுவரை கொடுக்கவில்லையென்றால், இனிமேலாவது கேட்டுவாங்க உத்தேசமிருக்கிறதா? அல்லது அவர்களாகவே முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஓட்டை உடைசலாக சில பொருள்கள் இருக்கலாம். அவை பழதாக இருந்தால், அவற்றைக் கூட நிதியாக வழங்குவதில்லை. கடன் பத்திரங்களாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லாமல் இருப்பவற்றை, கடன் பத்திரங்களுக்கு அளிப்பதனால், சேமிப்பாகவும் அத்துடன் அவற்றிற்கு வட்டியும் கூடி வருகிறது.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : இப்போதுள்ள தங்கக் கட்டுப்பாட்டால் கோயில்களில் உள்ள தங்கத்தை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமா? பதினாறு காரட்டுக்கு மேல் தற்போதுள்ள தங்கத்தின் நிலைமை என்ன? அதை அரசாங்கம் கேட்க முன் வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தனிப்பட்ட நபர்கள் வைத்திருந்தால்கூட 14 காரட்டுக்கு மேற்பட்ட தங்க நகைகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று யாரும் வற்புறுத்தவில்லை.

Elementary school teachers

* 54. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases of claim for salary for the period kept out of duty by delay in the disposal of leave applications received from elementary school teachers under the Kalithalai Panchayat Union in Tiruchirappalli district;

(b) the amount claimed; and

(c) the action taken by the Government in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Nil,

(b) & (c) Do not arise.

[14th August 1963]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that in the case of teachers who were under the district boards previously there have been many applications pending sanction and delays have been caused in reposting of these teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If the hon. Member would refer to any specific case, I can answer.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Panchayat Unions which have taken the place of district boards liable to pay the dues, if any, to teachers who were under the district boards?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The teachers will have the dues paid to them, whoever it is.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

3-10
p.m.

II. ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 as passed by the Assembly.

(2) MESSAGES FROM THE ASSEMBLY

MR. CHAIRMAN: I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council:—

1. The Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 10 of 1963);
2. The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 12 of 1963);
3. The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 15 of 1963);
4. The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 16 of 1963);
5. The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 17 of 1963); and
6. The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 18 of 1963).

[14th August 1963]

III. GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1963-64:—

1. Sri T. Joghi Gowder,
2. Sri A. Sambasiva Reddiar,
3. Sri K. Rajaram,
4. Sri K. Anbazhagan,
5. Dr. A. Chidambaranathan.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1963-64:—

1. Sri T. Joghi Gowder,
2. Sri A. Sambasiva Reddiar,
3. Sri K. Rajaram,
4. Sri K. Anbazhagan,
5. Dr. A. Chidambaranathan.”

The motion was put and carried.

(2) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1963-64:—

1. Sri T. S. Arunachalam,
2. Sri K. Ramadoss,
3. Sri V. M. Surendra Ram,
4. Sri K. Anbazhagan,
5. Sri S. K. Sambandhan.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That this House nominates the following five Members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1963-64:—

1. Sri T. S. Arunachalam,
2. Sri K. Ramadoss,

[Mr. Chairman] [14th August 1963]

3. Sri V. M. Sudendra Ram,
4. Sri K. Anbazhagan,
5. Sri S. K. Sambandhan."

The motion was put and carried.

IV. DISCUSSION ON THE STATE ELECTRICITY BOARD
BUDGET FOR 1963-64—cont.

Mr. CHAIRMAN: The Hon. Sri R. Venkataraman will now reply to the debate on the Electricity Board Budget for the year 1963-64.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் கள் தந்த பலவித அரிய யோசனைகளுக்கு என்னுடைய மன மார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின் சார போர்டினுடைய அலுவலகனைப் பற்றிய விவாதம் இரண்டு நாட்கள் தொடர்ந்து நடந்தது. அந்த விவாதத்தின் போது ஒரு முகமாக எல்லோரும் மின்சார போர்டு சிறந்த முறையில் இயங்கி வந்திருக்கிறது, நல்ல சேவை செய்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். அதே சமயத்தில் சில விஷயங்களைக் குறித்து விளக்கங்கள் கோரினார்கள். சில விஷயங்களைக் குறித்து தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக விவாதத் திற்கு பதில் அளிக்கின்றபோது, அதிகமான குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னால் அந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிற அமைச்சருக்கு பதில் சொல்வது சுலபமாக இருக்கும். அதற்கு மாறாக பொதுவாக இது நல்லமுறையில் நடந்துவருகிறது என்று சொல்லிவிட்டால், பதில் சொல்வதற்குக்கூட அதிகமாக இடம் கிடைப்பதில்லை. என்ற லும் இந்த விவாதத்தில் கூறிய பல யோசனைகளுக்கும் சொல்லப் பட்ட சில குறைபாடுகளுக்கும் ஒன்றிரண்டு விளக்கங்கள் நான் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறேன்.

கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் மின்சார போர்டு சமர்ப்பித்திருக்கிற கணக்குகள் வெகு கால தாமதமாகி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, 1957-58-ம் வருஷத்திய கணக்குகள் இப்போதுதான் ஆடிட் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின் றன, இந்த முறை தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த முறை தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் ஏன் இந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது என் பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிந்துகொள்வது உபயோககர மாக இருக்கும். போர்டு நியமிப்பதற்கு முன்னால் மின்சார இலாகா சர்க்காரினுடைய ஒரு இலாகாவாக இயங்கி வந்தது. சர்க்கார் இலாகாவாக இயங்கி வந்த காலத்தில் டிப்ரிசியேஷன், அதாவது பழுதுக்காக ஒதுக்குகிற நிதி, சர்க்கார் முறைகளுக்கு ஒத்ததாக இருக்கும். சர்க்கார் முறைகளில் இந்த விதமான டிப்ரிசியேஷன் என்பதற்கு பணம் ஒதுக்குவது 'ஸ்ட்ரெயிட் லைன் மெத்தேடு' என்று சொல்வது. ஒரு இயந்திரத்தினுடைய காலம் எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து இருபது வருஷம் என்று வந்தால்,

14th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

அதனுடைய மதிப்பில் இருபதில் ஒரு பங்கை அந்தந்த வருஷம் நாம் கணக்குப்போட்டு எடுப்பது. கம்பெனி முறை என்ன வென்றால், அந்தந்த வருஷத்துக்கு டிப்ரிசியேஷன் போட்டு, அந்த டிப்ரிசியேஷனைக் கழித்துவிட்டு, அந்த வருஷம் ஆரம்பக் கணக்கில் போக பாக்கி இருக்கிற தொகைப்படி அதற்கு டிப்ரி சியேஷன் கழித்துப் போடுவது. 20, 25 ஆண்டுகளாக சர்க்காரிலேயே இயங்கி வந்ததால் 'ஸ்ட்ரெயிட் லைன் மெத்தேடு' என்பது பிரகாரம் டிப்ரிசியேஷன் நாம் போட்டு வந்தோம். இது போர்க்டுக்கு வந்தவுடன் 67-வது விதியின் பிரகாரம் அதனுடைய டிப்ரிசியேஷன் எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்குக் காலதாமதம் ஆயிற்று. அதுதான் முக்கிய மான காரணம். ஆடிட் ரிபோர்டிலே ஒத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள், அதனால்தான் காலதாமதமாயிற்று என்று சாதாரண மாக ஒரு மோட்டார் பாக்கிரியை எடுத்துக்கொண்டாலும் மூலதனம் முழுவதும் ஒரே சமயத்தில் போட்டுவிடுவார்கள். வருஷா வருஷம் டிப்ரிசியேஷன் கழிப்பது என்று செல விட்ட மூலதனத்தில் டிப்ரிசியேஷன் கழித்து பாக்கியிருப்பதைக் கழிப்பது வழக்கம். மின்சார போர்டில் வருஷா வருஷம் புதிதாக இயந்திரங்கள் சேர்த்துக்கொண்டே போகிறார்கள். ஒரே அளவில் ஒரு வருஷத்தில் இயந்திரங்களை வாங்கி அதற்கு டிப்ரிசியேஷன் போடும் நிலைமை அங்கு இல்லை. வருஷாவருஷம் இயந்திரங்களை வாங்கி சேர்த்துக்கொண்டே போவதால், ஒவ்வொரு இயந்திரத்தின் ஆயுள் நிர்ணயித்து அதற்கு டிப்ரிசியேஷன் போடும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டது. அத னால்தான் இந்தக் கணக்கை உடனடியாக அனுப்பமுடியவில்லை. முதலில் ஒருமுறை டிப்ரிசியேஷனைக் கணக்கு செய்துவிட்டால், இனி சுலபமாக அதேமுறையில் டிப்ரிசியேஷன் போட்டு சமர்ப் பிக்கமுடியும். இனி காலதாமதம் இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போதே 1961-62 வரையிலும் கணக்குகள் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரலுக்கு நாம் சமர்ப்பித்தாகிவிட்டது. அவர்கள் ஆடிட்டில் சில கேள்விகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையில் இருக்கிறது. சர்க் காரிலிருந்து போர்க்டுக்கு மாற்றுகிற காலத்தில் இருக்கிற முறை களில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் காரணமாகத்தான் காலதாமதமாயிற்று என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது தொகையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எவ் வளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோமோ அதில் 80, 83 சத விசி தம்தான் விற்பனை செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. பாக்கி எவ்வ ளவு நஷ்டம் என்பதற்குக் கணக்குகள் கேட்டார்கள். அது ஆடிட் ரிபோர்டில் கொடுத்திருக்கிறது. நாம் உற்பத்தி செய்கிற அத்தனை மின்சாரத்தையும் விற்பனை செய்வதில்லை. சில மின்சாரம் சப்-ஸ்டேஷன்களில் உபயோகிக்கிறார்கள். சிறிதளவு மின்சா ரத்தை சிப்பந்திகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கிறோம். அதை யெல்லாம் சேர்த்து சற்றேறக்குறைய, 6, 7 சத விசிதம் வரலாம்.

8-20
p.m.

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [14th August 1963]

மின்சாரம் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு கம்பிகள் போட்டு எடுத்துச்செல்லும்போது டிரான்ஸ்மிஷனில் வரும் லாஸ் தவிர்க்கமுடியாது.

அந்த Transmission கள் எல்லாம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குறைவாக K. V. இருக்கிறதோ அந்த அளவு அதிகமாக இருக்கும். உதாரணமாக 11 K. V. போட்டு எடுத்துப் போனால் அதிலே Transmission எல்லாம் அதிகமாக இருக்கும். High Volt 250 போட்டால் அதனுடைய Transmission கள் எல்லாம் குறைவாக இருக்கும். ஆகவேதான் இப்போது 230 K.V.A. எல்லாம் போட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். பெரியாரில் இருந்து ஊத்துக்குடி அருகே கயத்தாறு வரையில், இன்னும் சென்னையில் இருந்து மற்றொரு இடம்வரை எல்லாம் 230 K. V. A. போட்டு வருகிறோம். எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அதைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் இந்த transmission கள் எல்லாம் Transformer லும் சரி, இதர இடங்களிலும் ஓரளவு இருக்கும். அதைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நம் ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எல்லாரும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பற்றாக்குறை நம் முடைய ராஜ்யத்தில் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் நமது உப போகம் ஏராளமாகவும் வேகமாகவும் வளர்ந்து வருகிறது என்று சொன்னேன். அதற்குச் சில விவரங்கள் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1958-59-ம் வருஷத்தில் தொழிலுக்காக நாம் 562 மில்லியன் யூனிட் செலவிட்டோம். 1959-60-ம் வருஷத்தில் 735 மில்லியன் யூனிட் உபயோகித்தோம். 1961-62-ஐ எடுத்துக் கொண்டால், 1089 மில்லியன் யூனிட் தொழில் Industrial Concern -க்கு மாத்திரம் செலவிட்டிருக்கிறோம். சற்றேறக்குறைய 4 ஆண்டுகளில் இரட்டிப்பு மடங்கு அதிகமாக மின்சாரத்தைத் தொழில்துறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி நாம் எல்லாரும் பெருமை கொள்ள வேண்டும். அடுத்தாற்போல் Agricultural --விவசாயத்திற்காக எடுத்துக் கொண்டால் 1958-59-ல் நாம் 289 மில்லியன் யூனிட் உபயோகப்படுத்தினோம். 1960-61-ல்—510 மில்லியன் யூனிட் உபயோகம் ஆகி இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயத்துறையில்கூட நாம் அதிகமாக, சற்றேறக்குறைய அதுவும் இரட்டிப்பு மடங்கு என்று சொல்லலாம், அந்த அளவு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறோம். அதனால் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் ஏதோ ராஜ்யத்தில் இருக்கிற குறைபாடு என்று நினைக்கத் தேவை இல்லை. இதுநாள் வரையில் நம்முடைய மின்சார உபயோகம் ஏராளமாக வளர்ந்து வருகிற காரணத்தினால், இந்தப் பற்றாக்குறையைப் பற்றி நாம் ஓரளவு பெருமைகூட படலாமே தவிர, அதை ஒரு குறைவாகச் சொல்ல முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றொரு குறை சொன்னார்கள். காலதாமதம் ஏராளம் ஆகிறது மின்சாரம் கொடுப்பதில், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஓரளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை மறுக்க

14th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

முடியாது. காரணம் இன்றைக்கு வேண்டிய பொருள்கள் எல்லாம் கிடைக்கவில்லை. Conductors வேண்டும். இந்த 250-wire எல்லாம் நம் நாட்டில் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை. அதனால் பல ஊர்களில் நான் சென்றபோது கம்பம் மாத்திரம் நட்டு நிற்பதைப் பார்த்தேன். ஏன் இப்படி இருக்கிறது என்றால் அதற்கு வேண்டிய Conductors-wire கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஜனங்கள் இதை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்ப்பது இல்லை. Conductors வந்த பிறகு கம்பம் நடலாம் என்றால், அதற்கு இன்னும் 3-6 மாதம் காலதாமதம் ஆகும். அதனால் என்ன என்ன கிடைக்கிறதோ அவ்வப்போது பயன்படுத்துகிற முறையில் எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்து வருகிறார்கள். நாம் நடத்தி வருகிற முறை என்ன என்ன பொருள்கள் கிடைக்கிறதோ அதை உடனடியாக உபயோகப்படுத்துகிறோம். பற்றாக்குறையாக இருக்கிற மற்றப் பொருள்களை சேகரித்துப் பூர்த்தி செய்கிறோம். அதில் ஓரளவு சிரமம் இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. என்றாலும் இதைத் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் உண்மையாக காலதாமதம் ஆகிறதா என்றால் இல்லை. அது உண்மையான குற்றச்சாட்டு இல்லை. ஜனவரி மாதம் 1963-லிருந்து ஜூன் மாதம் முடிய நாம் 750 கிராமங்களுக்குத் துத்தான் மின்சாரம் போட வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இருந்தோம். ஆனால் ஆயிரம் கிராமங்களுக்குப் போட்டு இருக்கிறோம். காலதாமதம் என்றால் இலக்குக்கு அதிகமாகப் போட்டு இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் ஓரிரண்டு இடங்களில் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு Connection கொடுப்பதற்குக் காலதாமதம் ஆனால், மின்சார விஸ்தரிப்பில் காலதாமதம் ஆகவில்லை. அதற்கு மாறாக துரிதமாக நடைபெறுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் ஏதாவது பணம் கொடுத்தால்தான் வேலை நடைபெறுகிறது. இல்லாவிட்டால் வேலை நடைபெறவில்லை என்று ஒரு குற்றச்சாட்டாகச் சொன்னார்கள். தவறுதான் என்று நான் சொன்னாலும் அது இல்லை என்று மறுக்க என்னால் இயலாது. அதைக் கண்டுபிடிக்க பொதுமக்கள் உபயோகமாக இருந்தால், கொஞ்சம் உபயோகமாக இருக்கும். சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதத்தில் யாரோ ஒருவர் இந்த விதமாகப் பணம் கேட்கிறார்கள் பம்பு செட்டு போட என்று இருந்தது. அதன் பேரில் இந்த Endorsement ஐப் போட்டேன். "This complaint may be investigated and report put up to me as a test case". அதற்கு என்ன வந்தது என்றால், அந்த Complaint எழுதினவரானக்கு Complaint ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்.

திரு. க. அன்பழகன் : Complaint Press பண்ணினால், காரியம் நடக்காது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : இப்படிப்பட்டதில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றால் கூட ஒத்துழைப்பு இல்லாத காரணத்தால் சிரமமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [14th August 1963]

கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதாவது கண்டுபிடித்து விட்டால், நிரூபணம் ஆகிவிட்டால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அவர்கள் மீது தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்றாலும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் எனக்கு ஒரு Complaint ம் இல்லை என்று சொன்ன தற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்து தண்டிப்பது சரி அல்ல. அதை ஒரு உதாரணமாக—பதில் வந்தவுடன்—எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் எடுத்து வைக்கச் சொன்னேன், Corruption குறைய வேண்டும் என்று சொன்னால் ஓரளவு நமக்கும் turn வழியாக நம்முடைய முறைப்படி கிடைக்க வேண்டியதைப் பெறுவோம் என்று நினைத்தால் Corruption குறையும். என்ன நடக்கிறது என்றால், யாராவது ஒருவர் out of turn முதலாவது கொடுத்து விடுங்கள், சீக்கிரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எல்லாம் பல விதமாகக் கேட்கிறார்கள். அவர் கேட்கிறபோது, ஓரளவு தவறுகள் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. நாம் போதிய அளவு மின்சாரம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறபோது கொஞ்சம் பொறுமையாக இருந்தால் இந்த லஞ்சம் போன்ற ஊழல்களுக்கு இடம் இல்லாமல் செய்துவிட முடியும். அதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

8-30 அடுத்தாற் போல் மின்சாரத்தின் கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிற எல்லா யோசனையையும் சேர்த்து வைத்துப் பார்த்தால், அதை ஒரு நிர்வாகி அமுல் நடத்த முடியாது. ஏதாவது ஒரு மந்திரவாதி தான் அமுல் நடத்த வேண்டும் போல இருக்கிறது. ஒரு புறத்தில் சொல்லுகிறோம், வேகமாக துரிதமாக மின்சார நிலையங்கள் வைக்க வேண்டும், இன்னும் அனல் மின்சார நிலையங்களை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று. அவ்வாறு சொல்லுகிற போது அனல் மின்சாரத்திற்காக விலை அதிகமாகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. அந்த அளவு அதிகமாகச் செலவு செய்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். ஆனால் குறைவான விலையில் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அது நடைமுறையில் செய்ய முடியாது. அதனால்தான் இன்றைக்கு நாம் விலை அதிகமாகப் போனாலும் அதை நாம் அதிகமாகப் பொருட்படுத்தாமல் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை உண்டாக வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். அதுவும் இந்த விலை ஒரு தாற்காலிகமானது. நான் பழைய ரிகார்டுகளை பார்த்தேன். பைகாராவில் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறபோது ஒரு nP. per unit. அதுவே ரொம்ப அதிகம். தாங்கமுடியாது. இது பைக்காரா ஸ்கீமா அல்லது பைத்தியக்கார Scheme ஆ என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று 5-6 nP. க்குக் கொடுத்தால் அதை மலிவு என்று நினைக்கிறோம். ஆகவே இன்று நமக்கு அதிகமான செலவு ஏற்பட்டாலும், அனல் மின்சார நிலையத்தை அதிகரித்து எப்படியாவது சமாளித்தால் 5-10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு நம் நாட்டின் தொழில் வளம், பொது மக்கள் வளர்ச்சி, நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறபோது, மிகவும் மலிவாகப் போய்விடும். அதனால் தான் இன்றைக்கு ஓரளவு மின்சாரக் கட்டண உயர்வைத் தவிர்க்க முடியாத காரணம் என்ன

14th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

என்றால், ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். அப்படி உற்பத்தி செய்கிற மின்சாரம் அனல் மின்சாரமாகத்தான் இருக்க முடியும். விலை அதிகமாக உள்ள நிலையில்தான் இருக்க முடியும்.

இந்த சமயத்தில் டீசல் செட்டுகளை வைக்கலாம் என்று ஒரு யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. டீசல் செட்டுகளை வைப்பதானது நிலக்கரியை வைத்து உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சாரத்தை விட அதிகமாகச் செலவாகும். சாதாரணமாக நிலக்கரியை வைத்து நாம் அனல் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமானால், யூனிட் ஒன்றுக்கு ஏழு நயா பைசா அதிகபட்சம் ஆகலாம். டீசல் வைத்து உற்பத்தி செய்தால், யூனிட் ஒன்றுக்கு 5 அனா, 6 அனா ஆகும். ஆகையினால் டீசல் வைத்து உற்பத்தி செய்ய யாரும் முன் வரவில்லை. எவ்வளவு தான் Excise duty ஐ குறைத்தாலும், டீசல் விலை இருக்கிற காரணத்தால், அந்த செட்டை நடத்துகின்ற சிலவு இருக்கிற காரணத்தால், இவைகளை எல்லாம் பார்க்கின்ற போது, ஒரு தாற்காலிக இடைவேளையில் மின்சாரம் குறைவு ஏற்படுவதை சமாளிப்பதற்கு உதவியாக இருக்குமே தவிர, இதையே வைத்து ராஜ்யத்திற்கு சப்ளை செய்யும் நிலைமைக்குக் கொண்டு வர இயலாது.

விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய Minimum Guarantee ஐ இப்பொழுது ரூ. 35 ஆகக் குறைத்திருக்கின்றோம். அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் Grouping restrictions இருப்பதைப் பின் தங்கிய தாலுக்காக்களில், குறிப்பாக இராமநாதபுரம், கன்னியாகுமரி போன்ற இடங்களில் முழுவதுமே எடுத்து விட்டோம். 35 தாலுக்காக்களில் இப்பொழுது Grouping restrictions கிடையாது. மொத்தம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 100 தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் எஞ்சி இருக்கின்ற தாலுக்காக்களிலும் மின்சாரம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இந்த Grouping restrictions ஐ எடுத்து விடலாம் என்பதுதான் சர்க்காருடைய யோசனை Private licensees ஐ எடுக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஒரு காலத்தில் Private licensees வேண்டும் என்று Private licensees உற்பத்தி செய்ய முன் வந்தார்கள். இப்பொழுது நிலைமை அப்படி இருக்காது என்று நினைக்கின்றேன். காரணம் என்னவென்றால் அன்னியச் செலாவணி நமக்குக் கிடையாததால், சிலவு அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் இப்பொழுது அனல் மின்சாரம் வைப்பது என்றால் முடியாது. சர்க்காரில் செய்தால் அனல் மின்சாரத்தையும் நீர் மின்சாரத்தையும் இரண்டையும் சேர்த்து 'பூல்' செய்து, அதற்குச் சராசரி போட்டு வினியோகம் செய்யலாம் என்ற காரணத்தால், இனி சர்க்காரே இந்த மூன்று Thermal Station ஐயும் வைக்கலாம் என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள், "சென்ற ஆண்டு நீங்கள் உங்களுடைய அறிக்கையில் ஹோகேனக்கல் திட்டம் வந்து விட்டது என்று பெருமையாகச் சொன்னீர்கள். இந்த முறை வருமோ இல்லையோ என்ற

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்] [14th August 1963]

நிலைமையில் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். இனி உங்கள் அறிக்கை களில் திட்டவட்டமாகத் தெரிந்த பின்தான் இந்தமாதிரி எடுத்துச் சொல்லவேண்டும், சர்க்காரும் இதை எல்லாம் சொல்லவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். இது ஜனநாயக முறைக்கு உகந்ததா என்பதே சந்தேகம். காரணம் என்னவென்றால், ஹோகேனக்கல் திட்டம் என்றால், அங்கே investigation செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால், 4, 5 லட்சம் ரூபாய் செலவு பண்ணவேண்டும். அதற்காக இந்த Electricity Board Budget-ல் தான் ஒதுக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம், அதற்காக இத்தனை ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்று சொல்லவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி, திட்டம் முடிந்த பிறகு தான் சட்டசபையில் மக்களிடம் சொல்லவேண்டும் என்று சொன்னால், முதலிலே investigation க்காக 5 லட்சம், 6 லட்சம் ஒதுக்குகிறபோது தனிக்கணக்கு காட்டவேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் திட்டம் ஆலோசனையில் இருக்கிறபோது சொல்லக் கூடாது என்று நான் தெரிவித்ததாக எனக்கு விளக்கம் சொல்லுகிறீர். Investigation முதலானவற்றைத் தடுக்கும் நோக்கத்தோடு நான் அதைக் குறிப்பிட்ட இல்லை. திட்டம் ஒப்புதல் பெற்றுவிட்டது என்ற விதத்தில் மக்களிடம் பேசப்பட்டது. ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டதாகக் கருத்து வெளியிடப்பட்டதற்கு நான் என்னுடைய மறுப்பைத் தெரிவித்தேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : ஒப்புதல் பெற்றுவிட்டதாக யார் சொன்னார்களோ எனக்குத் தெரியாது. ஒப்புதல் என்று சொல்லி இருந்தால் இந்த விதமான அறிக்கையில் மைசூர் அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்போகிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையைத் திருப்பிப் பார்த்தால், அதிலே என்ன போட்டிருக்கிறோம் என்றால், நாங்கள் இந்த ஹோகேனக்கல் திட்டத்திற்காக மைசூர் அரசாங்கத்தோடு பேசப் போகிறோம் என்று போட்டிருக்கிறது. பேசப்போகிறோம் என்று போட்டிருந்தால் திட்டம் முடிந்து விட்டது என்று அர்த்தமா? நாங்கள் கொடுக்கின்ற அறிக்கைகளும் சட்ட சபையில் பேசுகின்ற பேச்சுகளும் தவறு ஒரு எழை கூட இல்லாமல் தான் சொல்லுகிறோம். வெளியே பலர் பலவிதமாகப் பேசினால், அது சரியான முறையில் இருக்குமா என்பது சந்தேகம். யார் சொன்னார்கள் என்ற கேள்வி எழும். இந்தச் சட்டசபையில் நான் சென்ற முறை சொன்னது ஹோகேனக்கல் திட்டத்தை மேற்கொள்ளும் உத்தேசம் இருக்கிறது. அதற்காக investigation செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக மைசூர் அரசாங்கத்திடம் பேச ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். இதுதான் சரியானது. சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற முயற்சிகளைச் சட்டசபை மூலமாக மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அது அவ்வளவும் வெற்றி பெற்றுவிடும் என்று யாரும் சொல்லமுடியாது. கனம் அங்கத்தினர் நினைக்கிறபடி, இந்த ஹோகேனக்கல் திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை என்று சொன்னாலும் கூட, எடுத்த முயற்சிக்கு அந்த

14th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

நிர்வாகத்திற்குப் பாராட்டுதல் உரித்தாகிறது. இப்பொழுது நிலைமை அப்படி இல்லை. நாம் ஒரு திட்டம் கொடுத்தோம். அதேபோல் மைசூர் அரசாங்கம் ஒரு மாற்றுத் திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் விரிவாக இருக்கும். இதனால் லாபம் வரும். இதை சீக்கிரம் நிறைவேற்றலாமா என்று பரிசீலனை செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது என்று தான் சொன்னோம். ஹோகேனக்கல் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நாம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் மற்ற ராஜ்யங்களுடன் பேசுகிறபோது எதையும் வற்புறுத்துவதே கிடையாது. நாங்கள் வேண்டுகோள் தான் கொடுப்பது வழக்கம். மற்ற ராஜ்யங்களை வற்புறுத்துவதற்கு நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? நம்முடைய ராஜ்யத்தைப்போல் அவர்களும் ஒரு தனி ராஜ்யம். அவர்களிடம் நாம் சென்று வற்புறுத்துவது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஓரளவு நம்மிது சந்தேகத்தையும் ஓரளவு கோபத்தையும் உண்டாக்கும் நிலைமை ஏற்படும். ராஜ்யங்களுக்கிடையே பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறபோது, நாம் வேண்டுகோள் விடுத்து எடுத்துச் சொல்லுகிறோம், நாங்கள் இதைச் செய்வது என்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம், நீங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுகிறோம்; கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். அதே போல் மற்ற ராஜ்யங்களும் நம்மிடம் பேசுகிறபோது அவர்களும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அண்டை ராஜ்யங்களில் மின்சாரம் பற்றாக்குறை மிக அதிகமாக இருக்கிறது, சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சட்டசபையில் ஒருவர் எழுந்து தமிழ்நாட்டு சர்க்காரை நீங்கள் வற்புறுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், அங்கே உள்ளவர்கள் முடியாது என்று சொன்னால், நம்முடைய சட்டசபை அங்கத்தினரைப் போல் அவர்களும் வற்புறுத்த ஆரம்பித்து விடுவார்கள் எதுவும் கொடுக்கக்கூடாது என்று.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஹோகேனக்கல் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் மேற்கொள்ளப்போகிறது என்று சொல்லப்பட்டதால், அப்படிச் சொல்லப்பட்டது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : எந்த அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதாக இருந்தாலும், இந்த இரண்டு சர்க்கார்களும் ஒத்து செய்ய வேண்டியதாக இருப்பதால், நாம் ஒருவரோடு சுமுகமாகப் பேச்சு நடத்தி, நேச உறவின் மூலமாகத்தான் நிறைவேற்ற முடியுமே தவிர, வற்புறுத்துவதன் மூலமாகச் செய்ய முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : Pressing என்று தான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : ஆங்கிலத்தில் urging என்று எடுத்துக் கொண்டேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : வற்புறுத்தல் என்பதற்கு Pressing என்பது கூட அதிகமானது.

[14th August 1963]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : மற்ற ராஜ்யங்களில் போய் நாம் Press பண்ணக்கூடாது.

திரு. கே. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் : அடிக்கடி கேட்டாலே வற்புறுத்துவது என்று தானே அர்த்தம்.

3-40 கனம் திரு. ஆர். வெங்கடராமன் : ரொம்பவும் அடிக்கடி கேட்டால் கிடைக்காமல் போய்விடும். சென்ற ஆண்டு அறிக்கை யில் மூன்று திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொன்னோம். ஒன்று மேட்டூர் சுரங்க வழி நீர் மின்சாரத் திட்டம்; இரண்டாவது கோடையாறு; மூன்றாவது ஹோகேனங்கல். இந்த மூன்றையும் சொன்னோம். இதிலே மேட்டூர் திட்டம் 3-வது, 4-வது பூனிட்டிகளை வைப்பதை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோடையாறு நீர்மின்சாரத் திட்டத்தை மூன்றாவது திட்டத்தில் சேர்க்காமல் இருந்தாலும், இப்பொழுது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டையும் மத்திய சர்க்கார் மூன்றாவது திட்டகாலம் ஆரம்பிக்கின்ற போது ஒப்புதல் கொடுக்காமல் இருந்தார்கள். இப்பொழுது தான் நாம் அதைப் பெற்று இருக்கிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத் தின் தேவையை மத்திய அரசுக்கு நாம் எடுத்துச் சொல்லி அதைப் பெற்றே வருகிறோம். ஆகவே தான் இந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நாம் எடுத்த திட்டங்கள், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் சேர்க்கப்படாதவை கூட இன்று சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்னும் புதிதாக பல துறைகளிலே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதைச் சொன்னார்கள். “சூவேஜ் காஸ்”, “டைடல் வேவ்ஸ்”, “சோலார் எனர்ஜி” இவற்றிலிருந்து செய்ய முடியுமென்று சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் சிறிய ஸ்கீம் தான். பெரியதில்லை. நானே அடுத்த முறை வெளிநாடுகள் செல்கிற போது, அவ்வித மின்சார உற்பத்தி செய்கிற ஒரு இடத்தைப் பார்வையிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அந்த விதமாக நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதில் எவ்வளவு செலவாகும், செலவுக்குத் தகுந்த பலன் கிடைக்குமா என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சோலார் எனர்ஜியைப் பொறுத்தவரையில், அமெரிக்காவில் சிறிய அளவு தான் அதை உபயோகிக்கிறார்கள். ரஷிய நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதனுடைய லிபரம் நமக்குத் தெரியவில்லை. இந்த விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் கண்டுபிடித்து, அதையெல்லாம் நிறைவேற்றுவது என்று சொன்னால், இப்போது நமக்குத் தெரிந்த எனர்ஜி சோர்ஸ் மூலமாகச் செய்வதைவிட இன்னும் ரொம்பக் காலதாமதம் ஆகும். அதை நிர்ணயிக்காவிட்டாலும், உடனடியாக அவற்றை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

கல்பாக்கத்தில் அமைய இருக்கிற இந்த அணு மின்சார நிலையம் வெகு விரைவில் ஏற்படுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். ராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு வேண்டிய ‘சாயில்

14th August 1963]

[திரு. ஆர். வெங்கடராமன்]

டெஸ்ட்’ போன்ற பூர்வாங்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நம்முடைய ராஜ்ய நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பிறகு அணு மின்சார நிலையம் வரும்போது அந்தக் கணக்குகளை அவர்களுக்கு மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று இப்போது செலவுசெய்துகொண்டு வருகிறோம். அதை நாம் வற்புறுத்துவதில் கொஞ்சம்கூட தயக்கம் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கான வசதிகளைப்பற்றிச் சில குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டன. முக்கியமாக மெடிகல் வசதிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற ஆண்டு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்போது சொன்னேன். மின்சார போர்டு தொழிலாளர்கள் தங்களை சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காகக் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளையெல்லாம் நான் கொடுக்க வழி செய்ய முயற்சி செய்கிறேன் என்று சொன்னேன். இப்போது மெடிகல் வசதிகள் கொடுப்பதற்கு தங்கள் முன் பணம் கட்டிப் பெறுவதற்கு மாறாக வேறு வழியில் இந்த வைத்திய வசதி கொடுக்க முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

பிரைவேட் லைசன்ஸ் எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், சற்றேறக்குறைய 7 அல்லது 8 கோடி ரூபாய் இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் நடத்துகிற மின்சார இடங்களை எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக இதைச் செலவழித்து இன்னொரு புது மின்சார நிலையத்தை அமைத்தால் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யலாம். அதனால்தான் இப்போதிருக்கின்ற லைசன்சாருடைய டிஸ்ட்ரிப்யூஷனை எடுத்துக்கொள்ள முன்வரவில்லை. பல இடங்களில் புகார் வந்த காரணத்தால் எந்தெந்த இடங்களில் தங்களால் விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்களோ அவற்றை லைசன்ஸ்காரர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து போர்க்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். அதற்கு நாம் அவர்களுக்கு ஓரளவு நன்றி செலுத்த வேண்டும். தானும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்காமல், சர்க்காரையும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க விடாமல், தங்களுக்கு லைசன்ஸ் ஏரியா இவ்வளவு இருக்கிறது என்று தாங்களே சுமமா இருந்துவிடாமல், முன்வந்து தங்களால் விஸ்தரிக்க முடியாத இடங்களை விட்டுக் கொடுத்ததற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் பாக்கி இடங்களில் அவர்களால் எந்த இடத்தில் விஸ்தரிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டாலும், ராஜ்ய சர்க்கார் போர்டு மூலமாக அவற்றை ஏற்று நடத்தும் என்ற உறுதியைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த அறிக்கையின் மீது நடந்த விவாதத்தில் போர்டு நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் சிறப்பான அவர்களைய சேவையைப் பாராட்டி அவர்களுக்கு நல்ல உற்சாக மூட்டிய அங்கத்தினர்களுக்கு நான் எனது நன்றியையும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[14th August 1963]

V. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 4) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 14 OF 1963)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 4) Bill 1963 a. (L.A. Bill No. 14 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 4) Bill 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1963), as passed by the Assembly, be passed’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That the Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1963), as passed by the Assembly, be passed’.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE PAYMENT OF WAGES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 10 OF 1963)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill b, 1963 (L.A. Bill No. 10 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

Sir, instances have been brought to the notice of the Government that electricity supplied by the Madras State Electricity Board has not been paid for by the employees to whom the Payment of Wages Act applied and for whom house accommodation is provided by employers. Government are advised that clause (d) of sub-section (2) of section 7 of the Payment of Wages Act, 1963, dealing with deductions which may be made from wages and

[14th August 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

which authorises deductions for house accommodation provided by the employer cannot be pressed into service for the deduction of electricity charges payable by an employed person. It has, therefore, been decided that section 7 of the Act should be amended to enable deductions for electricity supplied being made from the wages under that section. It is also proposed to introduce a new section requiring the employer to make such deduction on requests in writing by the State Electricity Board or an officer authorised in this behalf and remit the amount in such a manner as may be prescribed.

Sir, I move that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

‘That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 10 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration’.

திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டினுடைய நிர்வாகத்தில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தைக் கட்டவேண்டுமென்று தரப்படுகிற ஊதியத்திலிருந்து அதைக் கழிக்கவேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மின்சார ஊழியர்கள் என்று இல்லை. எல்லா ஊழியர்களுக்கும், பாக்கிரியில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு நிர்வாகிகள் வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளில் மின்சாரம் உபயோகித்ததற்கான பில் பாக்கி இருந்தால், அதைச் சம்பளத்தில் பிடித்துக்கொள்ளலாம் என்பதுதான்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் தரும் விளக்கத்திற்கு நன்றி. மின்சார போர்டில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் அவற்றில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு வழங்கும் மின்சாரத்திற்கும் சம்பளத்தில் கழிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு மனக்குறை ஏற்படும். மற்றவர்களுக்கு குறைக்கப்பட்டாலும், மின்சார ஊழியர்கள் தருவதற்கு விலக்களிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வெளியில் வேலை செய்கிறவர்கள் இண்டஸ்ட்ரி டிபார்ட்மெண்டில் அந்தச் சட்டப்படி வேலை செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் மின்சாரக் கட்டணம் பாக்கி ஏற்பட்டால் அதை வசூலித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான் இப்போது உள்ள திருத்தம். மின்சார ஊழியர்களுக்கு என்றில்லை.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : This is an enabling Bill. This raises some important matters of principle. That is why I want to speak about them here. Ordinarily, the occupier of a house pays the electricity bill. But it is the owner who makes

a Printed as Appendix I on pages 305-306.

b Printed as Appendix II on pages 306-307.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [14th August 1963]

the deposit for the electricity supply. The supply will be in his name. Therefore, the bill goes to him. As a matter of arrangement between the owner and the occupier, it is generally expected that the occupier will pay the bill. But the bill goes only to the owner. That is, the Madras Electricity Board only take into account the person who deposits the money for the purpose of the electricity being supplied and for the deposit made they give a receipt. The Electricity Board only recognise him as the person who is liable to pay the bill for the electricity supplied. Suppose I own a house and I rent it out to another person. I stipulate with him that the electricity charges should be paid by him. I have provided the original installation and I make the deposit to the Electricity Board. But, for the consumption of the electricity by the tenant every month, the Electricity Board issues a bill to the owner and that bill has to be paid by the tenant. It is because of the arrangement made by the owner with him. The Electricity Board give notice only to me and ask me to pay. The owner as a matter of an arrangement between him and the tenant, tells the tenant "You better pay". Ordinarily the person who makes the deposit has to accept the liability. But here the Electricity Board recognise the man who pays the deposit as the person who is liable to pay the bill, and this is the principle enunciated in the Electricity Supply Act.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I should take that the deposit is got from the owner of the House by way of abundant caution. If there are any arrears, he is held responsible for payment. But as between the owner of the house and the tenant, the liability is only on the tenant.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I agree. In the proposed section 11-B it is stated "The employer shall, if so required by a requisition in writing, by the State Electricity Board or by an officer authorised by it in this behalf, make the deductions authorised under clause (dd) of sub-section (2) of section 7 from the wages of the employed person and remit the amount so deducted in such manner as the State Government may, by general or special order, specify." Under the Payment of Wages Act, there may be deductions. But under the Electricity Act, for the purpose of payment of bills, it is the person who has put up the installation and also deposited the amount, that is liable. It is that person alone that is liable for the payment of electricity bill. What the Government want to provide here by an amendment to the Payment of Wages Act is that we make the person who occupies the house directly responsible to the Electricity Board. That is the sum and substance of this Bill. Therefore, the Government have introduced the amendment under the Payment of Wages Act. It is the owner that is to pay the bill. But as a matter of arrangement between the owner and the occupier, the tenant may pay. If there is any arrear, the Board will give notice only to the owner. That is the principle so far as

14th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

the Electricity Supply Act is concerned. This question cannot be settled by Government merely saying "You make another deduction in wages". That is an indirect way of saying, "You ask the Electricity Board to make the tenant responsible". On the other hand, the Government can very well say that the employee, as a matter of contract between the employer and the employee is responsible. Let me take a case. I let a house for rent to another person. Still the deposit will be in my name. What I am saying is so far as the Electricity Board are concerned the Government are imposing a duty on the tenant to pay. It is all right so far as the recovery of the money is concerned.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member will have no objection if instead of asking the deposit from the owner of the house, the deposit is taken from the worker. Then he will have no objection.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: They cannot do that. If the Government want to amend the Electricity Act, I have no objection. This is a matter between the owner who puts up these electrical installations and the tenant paying for the electricity consumed. I ask for the electricity supply and I make arrangements for the installation in my house. The meter is put and everything is done. An agreement is also entered into with the Electricity Department that they should supply to me electricity. I make the deposit and, therefore, it is a legal liability on the part of Electricity Board to supply electricity. When I pay the bill the electricity must be supplied.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There are two contracts in the matter. One is the contract between the Electricity Board and the owner. There is the other contract between the owner of the house and the occupier of the house.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is what I say. Why should the Government amend the Payment of Wages Act? This Act indirectly makes the occupier of the house liable for the electricity consumed. We say it is merely a requisition in writing. Ordinarily it will not be so. The liability which I have as the owner of the house, is taken away. The point that I am mentioning here is that I am ordinarily liable even when the occupier does not pay. But now, if the Government make the occupier pay, the employee is in a better position under the Payment of Wages Act. கனெக்ஷன் யார் பேரில் இருக்கிறதோ அவர்கள்தானே கட்டவேண்டும்?

திரு. கே. ராஜாராம்: ஆமாம்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: கனெக்ஷன் என் பேரில் இருந்தால் நான் தான் கொடுக்கவேண்டும். நானும் குடியிருப்பவர்களும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் ஒப்பம் வேறு, அந்த இடத்தில்

[திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்] [14th August 1963]

யார் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் கொடுக்கவேண்டும். அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். வீடு கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு அவனைப் போய் கொடு என்று சொல்வது எப்படி

It is a question of principle which affects one person in one way and another person in another way. There are many house-owners and they alone have to pay. But as a matter of arrangement between the house-owner and the person who occupies the building, the tenant pays the bills. I cannot go and tell the Electricity Board, "No, no, let the occupier be directly responsible". I am not against the recovery of the money.

4-00 p.m. * THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, in the early days of labour legislation protection was given to the worker against illegal deductions. It was found that the employer was going on deducting from the wages of the employee for all sorts of reasons. He used to say, "His wage is Rs. 60. Then for coming late Rs. 2 is deducted, for giving him a dhoti Rs. 3 is deducted". So, Parliament decided that the wages of the worker should be protected. Then they passed the Payment of Wages Act in which they decided that the employer should not deduct anything from the wages of a worker except as provided in section 7. Section 7 provides for deductions only in respect of house accommodation provided, in respect of amenities and service supplied by the employer and in respect of fines according to the Payment of Wages Act. Now electricity dues are only one of the things for which he can recover. The houses are provided mostly by the employers. Even if they deduct the house rent, they are not able to deduct the electricity charges due from this person to the Electricity Board. If the employee, that is, the worker fails to pay the electricity dues, then the disconnection takes place which means a punishment again to the employer. Now he has to pay. What the Act now provides is that if the Electricity Board makes an application to the employer in respect of any accommodation provided by him and in respect of electricity dues from him, the employer can deduct and then pay it to the Electricity Board. That is to say, what an employer cannot do under the existing Payment of Wages Act is permitted under the Payment of Wages Act by this amendment. The electricity dues are payable by the worker; that is not in dispute. The penalties of non-payment are on the employer; that is not in dispute because the disconnection will take place. If the worker is asked to go and make payment, there are delays and difficulties. In many cases the workers themselves have written and asked the employer to pay these dues, deduct them from their salary and pay because it will solve the problem of going to the Electricity Board and paying all these things. Even if the worker in those days before the amendment gave a written authority to deduct, the Payment of Wages Act stood against it and it said that no deduction should be made even if the worker agreed unless it was one of the things for which deduction was provided. Hence, the Payment of Wages Act has been amended to enable the

14th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

employer as well as the employee to have the electricity dues deducted from his wages and then transmit it to the Electricity Board. I do not think it will cause any serious hardship to anybody. This is a provision which merely says that this is one of the deductible items out of the wages of an employee.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : The other thing is all right. The point that I am mentioning is this. What right has the Electricity Board to disconnect because I am liable? The Hon. Minister said that the Board could disconnect and that the employer was liable. Why? There is a contract between him and myself. I am the person who entered into an agreement with the Electricity Board for the supply of electricity. Otherwise, if the employer is liable under the Payment of Wages Act, suppose he does not pay. The employer is liable for the disconnection and he will have to pay the re-connection charges. Therefore, the contract continues between the employer and the Electricity Board. It is not in abeyance. But the money you recover only because you have entered into another arrangement. The employer has entered into another arrangement with the occupier by which it is stipulated that the occupier shall pay the bill for the consumption because it is he that enjoys the electricity and not the employer. So far as the legal relationship is concerned, it is only between the employer and the Electricity Board. This amendment cuts at the root of that relationship. Though it is not mentioned in so many words, this is something like recovery of arrears of land revenue. The Government think that a deduction can be made because a number of deductions are allowed under the Payment of Wages Act. My answer to that argument is that the employer continues to be liable. The charges have to be paid again by the employer and not by the employee. This Bill makes an enabling provision but gives the go-by to the general principle of the electricity law under which the owner is responsible for the installation and responsible for the disconnection on account of non-payment of bills.

* திரு. க. அன்பழகன் : On a point of personal clarification, Sir, மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தில் நான் ஒரு கருத்தைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். அதாவது தொழிலாளியாக இருப்பவர்களில் பலர் தொழிலதிபர்கள் கட்டிவிட்டுள்ள வீடுகளிலும் இருக்கிறார்கள். அல்லது தனியாக வேறு வீடுகளிலும் மற்ற இடங்களிலும் குடி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடுக்கு மின்சார வசதி பெற்றவர்களாகவும் இருக்கலாம். அவரவர்களுடைய மின்சாரக் கட்டணத்தைத் தொழிலதிபர்களே வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், தொழில் அதிபர்கள் கட்டித் தந்துள்ள வீடுகளில் குடி இருப்பவர்களிடம் இருந்து மட்டும் வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமா அல்லது வேறு இடங்களில் இருக்கிற தொழிலாளிகளின் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமா என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டுகிறேன். ஆனால் அப்படி வசூலிக்க எலெக்டிரிசிட்டி போர்டிலிருந்து உத்திரவு

[திரு. க. அன்பழகன்] [14th August 1963]

வந்த பிறகு வசூலிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இதில் இருக்கிறது. ஆனால் அனுமதி பெற்று வசூலிப்பது என்பது அவர்கள் கடமை யாக இருக்கலாமே தவிர, மின்சார போர்டார் தெரிவித்த பிறகு வசூலிக்கவேண்டும் என்றால் அதிலிருந்து வசூலிப்பதில் ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்க மின்சார போர்டு சம்மதிக்குமா என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு பாயிண்டை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் டிபாசிட் பணத்தைக் கட்டி எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுடன் ஒரு காண்ட் ராக்டை ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிறகு எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளைக்கு வேண்டிய கட்டணத்தைக் கட்ட வீட்டுக்கு சொந்தக்காரர் தானே லைபிள் ஆனவர், தொழிலாளிகள் அந்த வீடுகளில் குடி இருந்தால் எப்படிப் பிடிக்கலாம் என்பது தான் அவர் எழுப்பிய ஆட்சேபம். நான் கருக்கமாகச் சொன்னேன். அதை மீண்டும் விளக்க விரும்புகிறேன்.

4-10
p.m.

எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கும் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கும் ஒரு காண்ட்ராக்ட். வீட்டுக்கு எப்படி கூறை எழுப்புகிறார்களோ, தாழ்ப்பாள் போடுகிறார்களோ அந்த மாதிரி மின்சாரம் வீட்டிற்கு தேவை. அப்படி மின்சாரம் கொடுத்ததற்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். அது தான் டிபாசிட் தொகை. அதற்கு யாரைக் கேட்பார்கள் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட்டார்? நாளைக்கு வருகிற ஒவ்வொருவரையும் கேட்க முடியாது. அந்த எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை இல்லை என்றால், யாரும் அந்த வீட்டில் குடி இருக்க முடியாது. ஆகவே வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அதற்கு உத்தரவாதம் செய்கிற மாதிரி டிபாசிட் கட்டுகிறார்கள். அது ஒரு Responsibility — ஒரு Contract. ஆனால் குடி வருகிறவர்களைப் பொறுத்த மட்டில், அது வேறு காண்ட்ராக்ட். குடி வந்தால் இப்படி வீட்டை வைத்து இருக்க வேண்டும்; அது கூடாது இது கூடாது என்று Tenant -க்கு விதி. அதே மாதிரி எலக்ட்ரிசிட்டி பில் நீ தான் கொடுக்க வேண்டும். அதிகமாக உபயோகப் படுத்தினாலும் நீ தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் காண்ட் டிராக்ட். அந்த காண்ட்ராக்ட்படி சாதாரணமாக அப்படித் தான் நடக்கிறது. Tenant எல்லாம் எத்தனையோ பேர் குடி இருக்கிறார்கள். சொந்தக்காரர்கள் டிபாசிட் கட்டி விட்டாலும் மாதம் தோறும் கட்டுகிறவர்கள் வீட்டில் குடி இருப்பவர்கள் தான். இப்போது தொழிற்சாலைகளில் இருக்கிற தொழிலாளர்களைப் பற்றி அல்ல. இப்போது போலீஸ் குவார்ட்டர்சுக்கு எல்லாம் எலக்ட்ரி சிட்டி கொடுக்கிறோம். கான்ஸ்டபிள், ஹெட்கான்ஸ்டபிளுக்கு எல்லாம் Free supply அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளு கிறது. மின்சாரத்திற்கு அவர்கள் ஒன்றும் கொடுக்க வேண்டியது இல்லை. ஆனால் வரம்பு இருக்கிறது. எவ்வளவு கன்க்யூம் பண்ணி னாலும் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் பண்ண முடியாது.. அது

[14th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

போலீஸ் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கத்திற்கும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டைப்பற்றிய ஒப்பந்தம். சில பேர் வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நாங்கள் இருந்தால், பில்லை கட்டி விடுகிறோம் என்று சொல்லலாம். மின்சார போர்டு டுக்கும் சொந்தக்காரருக்கும் அது வேறு ஒப்பந்தம். இப்போது வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் வீட்டைக் கொடுக்கிறார்கள். தொழில் சட்டங்களின்கீழ் தொழிற்சாலை அதிபர்கள் ஏதோ வீடு பார்த்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுவது இல்லை. வீடு கட்டிக் கொடுங் கள் என்று வற்புறுத்துகிறோம். 100-க்கு 8 வீதம் ஆண்டு ஒன்றுக் குக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அப்படி இரண்டு, மூன்று வீதம் இருக்கிறது. கோவாப்பேட்டில் முறையில் கட்டி னால் சொந்தமாகி விடும். தொழிலாளர்களுக்கு நிலமாகக் கொடுப் பது இல்லை, இப்போது கனம் அங்கத்தினர் அன்பழகன் இது மற்ற வர்களுக்குப் பொருந்துமா என்றார். இதில் என்ன இருக்கிறது என்றால், முதலாளிகள் பிடித்துக் கொண்டு மின்சார போர்டுக்குக் கொடுத்து விடுவார்கள் என்பது இல்லை. தொழில் அதிபர்களும் நிர்வாகிகளும் அவர்கள் வீடு கட்டி எங்கே கொடுக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில் வாடகை உண்டு. அந்த வாடகையைச் சம்பளத் தில் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டத்தில் இருக் கிறது. Electricity Department -க்கு ஏற்படுகின்ற பாக்கி யைப் பிடித்துக்கொள்ளலாம் என்றால் வேறு, எதையும் பிடித்துக்கொள்ள முடியாது. அவர்களாகவே கொடுக்காமல் இருந்தால் என்னவாகும்? இவர்கள்தான் கொடுக்க வேண்டும். உண்மையான நிலைமை என்ன? வீட்டைக் கட்டிக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். எவ்வளவோ பாக்கி இருக்கலாம். இதைத் தொழி லாளர்கள்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் ஒப்பந்தம், இப்பொழுது இருக்கிற நடைமுறையும். இந்தத் தொகையைக் கடைசியில் யாரும் கொடுக்கவில்லை என்றால், வீட்டுக்காரருடைய டெபாசிட்டிலிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டி நேரிடும். கட்டவில்லை என்றால் மின்சாரம் சப்ளை நின்று விடும். வீட்டில் இருக்கிறவர் கள் மின்சாரக் கட்டணம் கட்டவில்லை என்றால், dis-connect பண்ணலாம் என்று வீட்டுக்காரர் சொல்லிவிடுவார். தொழிலாளர் கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதைச் சம்பளத்தில் பிடித்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கும் நல்லதாக இருக்கும். தேடிக்கொண்டு போய் கொடுக்க வேண்டாம். அதைச் சம்பளத் திலேயே பிடித்து விட்டால், நல்லதாக இருக்கும். மின்சார போர்டுக்கும் கஷ்டமும் நஷ்டமும் இருக்காது. எல்லோருடைய நன்மையையும் உத்தேசித்துத்தான் இந்த முடிவு செய்திருக் கிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 10 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

C. 27-5 :

[Mr. Chairman] [14th August 1963]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 10 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.’

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 10 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 12 OF 1963).

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 12 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

Sir, hon. Members may be aware that this is a very simple measure seeking an extension of the life of the Act for a further period of two years from 1st October 1963. At the Bill stage of the principal Act (Madras Act 18 of 1960) it was provided that its life should be for a period of five years. But the Joint Select Committee recommended that the life of the Act should be reduced to three years in order to dispel the fears that it would take a permanent place in the Statute Book. The policy adopted by the Government has always been to have the minimum possible interference in matters relating to accommodation and rent control. The position regarding accommodation control was reviewed recently in consultation with the Accommodation Controller, Madras and Collectors in the districts and the Government have finally decided to continue the accommodation control further. In view of the acute shortage of accommodation and housing position and in view of the present emergency and shortage of cement and other building materials and slackening activities of new construction considerably, it has been necessary to extend the life of the Madras Act 18 of 1960 for a further period of two years from the 1st October 1963. In the circumstances, I hope the hon. Members will accept the Bill.

a Printed as appendix III on page 307.

14th August 1963]

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 12 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the Hon. the Mover of the Bill said that it was very simple Bill. I am not able to subscribe to the proposition. It is not a simple Bill. Everybody knows, he who pays and he who exacts rent, both know that it is not a simple Bill. It is a complicated Bill. Rent control has been in existence for some time now. Rent control also means accommodation control. Both these things go together. So, at the time this Rent Control Bill was moved by the Hon. Sri Ramaiah—he is not here; if he had been here I would be a little more emboldened—at that time I was there on the Joint Select Committee and I said—I was in the last Council also and I know something about the history of the Bill and that is why I am talking here now—that the accommodation control business should be stopped. Number of members of the Joint Select Committee were of the view that there should be no further accommodation control. So far as rent control was concerned, there was a difference of opinion. Some felt that it might continue a little longer because many poor people might be affected on account of increase of rent and all that. There was a considerable body of opinion in favour of rent control for some more time but so far as accommodation control was concerned, most of them were of the opinion that it should at some time be stopped and accommodation control could not go on for eternity. I hope and trust it will not be so in Madras State, a very progressive State.

Sir, accommodation control stands on a very different footing from rent control and for that purpose it is that we pressed him very much and the Hon. Mover of the original Bill then said: ‘Let us have it only for three years and let us review the position and then let us think over the matter. Most probably we may be able to remove accommodation control.’ That was the attitude of then Hon. Minister and that was the impression I received from his speech. I am not correctly quoting him. But that was the impression we received and, therefore, I am saying that there is a duty cast on the Government to review the position and to state at least before asking the legislature to extend the life of the Act whether there is real necessity for extending accommodation control. The Government have merely stated that the Collectors were not satisfied. I know perfectly well they will not be satisfied. Accommodation control puts large powers in their hands. The powers have also been used sometimes to the great discomfort of the people.

As I said, Sir, accommodation control cannot continue for ever. It should stop at some time. Even rent control is like that. I agree with the Hon. Minister that they do not control unnecessarily.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [14th August 1963]

It is correct and it is a good proposition. That is also why I am taking my stand on the proposition that it is not necessary to restrict unnecessarily the rights of people because these things rest on contract between parties and Government do not want to interfere. For the sake of convenience, for the sake of general prosperity and for the sake of the general public they may interfere for some time with those rights, in respect of rent control. But in respect of accommodation control it is the duty of the Government to see that all their officers are provided with quarters. It is mostly for finding accommodation for their officers and a few officers of the essential services that the accommodation control is there. They have already taken up big housing construction schemes and the sooner they do it the better and see that the accommodation control is taken away.

The accommodation control has now been there for a number of years and we all know the inconvenience caused by this measure. I am not stating my opinion or impression here. In the evidence given before the Joint Committee a number of people said that accommodation control has been used sometimes to the great inconvenience of the people concerned. That is why we are anxious that accommodation control should not be extended unless it is absolutely necessary.

What is accommodation control? When a person has a right to live in his own house, you say 'No'. The owner of the house has the right to give the tenancy to anybody he likes but the Government say: 'No, no, you cannot do it. It should be given to the particular person to whom the Government says it should be given'. The rent and other things are fixed. Therefore, everybody will agree that it is a restriction on the houseowner's right. There is no doubt about it. They justify it on the principle that the public interest requires it. I am not saying it is a wrong proposition. But the Government cannot go on extending this Act especially when before the Joint Select Committee at that time there was a considerable body of opinion expressed in favour of removing all controls. At that time it was said, "Anyhow we shall work this for three years and then review the position." Now they want to extend the life of the Act by two years, merely because the Accommodation Controller and the Collectors are not satisfied with the present position. That, according to me, is not a sufficient explanation or a satisfactory answer at all. The Government will have to go into the figures and say, 'On account of the various things there is not sufficient room in Madras for a number of essential servicemen and, therefore, we are forced to do this'. Unless something like that is made out, I would hardly support the proposition now put forward by the Government, namely, that this is a very simple Bill asking for extension of life for another two years. Two years and then two years and then two years. The Government may go on like that. Many Acts have been extended like that. Now unfortunately, I have been in this Council since 1952. I have seen a number of Acts extended for two years, two

14th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

years, two years and so on, especially the Cultivating Tenants Protection Act, the Agricultural Income-tax Act especially the provision relating to composition of tax, every time they are extended by two years, two years and two years. I am not opposing all of them. But this is a very serious matter. So far as accommodation control is concerned, it is a large restriction on the right of the owner to give the house to anybody whom he pleases. Instead of that, the Government ask him to give it to a particular person on account of the fact that they are forced to do it. I quite agree. Therefore it is there is a responsibility on the part of Government for the purpose of reviewing the position impartially and well and saying that though they have done their best, their very best for the purpose of removing accommodation control, they are not able to do it and, therefore, they are asking for an extension of the life of the Act.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I 4-30
entirely support what the Hon. the Deputy Leader of the Opposi- p.m.
tion said with reference to this Bill. In fact, we were thinking that a day would come when accommodation and rent control would be removed. This was originally brought in as a temporary measure just to have accommodation control to give relief to Government servants. Now the position has not been reviewed in detail so far as we have been given to understand. A number of buildings have sprung up. A number of houses are in the course of being built up for Government servants. Whatever it is, by the continuance of this control, as the hon. the Deputy Leader of the Opposition pointed out, we have pitched upon a certain class for just incurring loss on account of this measure. Now we have created a number of classes, and we want to perpetuate these classes by giving an extension of two years to this measure. It may seem simple to give an extension, but at the time of giving the extension, it is an amendment to the Bill. We are expected to go into the details of the original measure that has placed restrictions on landlords. A number of classes I just mentioned have been created, and we are trying to perpetuate them. There are what are called the landlord class and the tenant class. This Bill has recognized a class called the landlord class. Even today the owner of a class is called a landlord. A person having lakhs of rupees of cash and not owning a house is called a tenant. Now we have created another class. The new landlord, who has built a house recently and who is to be exempt from this accommodation control. We have again created a certain class of new tenants who may be asked to pay anything by way of rent by the new landlords. Then we have created a lucky class and an unlucky class. Many Government servants who have got accommodation under accommodation control orders are lucky and those Government servants who suffer for want of accommodation are unlucky. Is it necessary to perpetuate these differences? There is the law of supply and demand. After all, we are all brothers. Some build houses. Some invest their money on houses. Some others do not have

[Sri G. Krishnamoorthy] [14th August 1963]

houses. It is all an adjustment, and this adjustment will go on in spite of want of a measure of this type. We are now trying to extend this measure by another two years. After all, we are all brothers. These things must be left for adjustment between themselves. A lot of restrictions should not be placed through legislation in respect of everything. Now all these houses under control I must say, are on very nominal rent when compared to the rent of the new houses that are springing up. Normally the landlords do not take any interest to repair the houses. The houses are going to ruin. They have to pay heavy taxes and, at the same time, have to maintain these houses. The cost of the materials has gone up. The cost of labour has gone up. But still the house-owners have to get the same old rent. Whatever may be the concessions we have under the Act of 1960, anybody can say that they are getting rents lower than the rents that are got by landlords of the newly built houses. In fact, I am very sorry to find that certain persons who build new houses by buying grounds prefer to remain in the old house in which they were living before and let the new houses at exorbitant rents at the cost of the poor landlords who come under this accommodation control in respect of their houses. A person has got money to purchase ground and construct a new house. He has got the boldness to rent it out at a very high rent, and he prefers to remain in the old house because that poor petty landlord who rented it out some years before cannot go to Court to evict him. This legislation helps that process. There is a lucky class and there is also the unlucky class. Things should be left to themselves to adjust, without any Government control. We once made bold to think that controls were unnecessary in respect of food. Now we think that in respect of accommodation, there should be control. Sir, we want brotherhood. We want to work for the integrity of the nation. We want to trust each other. We want each man to help his neighbour. Then why should we just create classes like landlord and tenant? No landlord after this legislation looks upon his tenant as his friend and no tenant looks upon his landlord as his friend, because the tenant thinks that he is there because of this legislation. Inasmuch as we are passing such a legislation and also inasmuch as we are trying to perpetuate this enactment by giving a further term of two years, are we not just promoting some sort of hatred amongst brothers who ought to be united, and which is also the aim of the Government? So, I would suggest to Government to have a thorough review of the points which the hon. the Deputy Leader of the Opposition put forward before bringing forward a draft Bill of this nature for the extension of this measure for another two years.

Naturally, the Government would expect some sort of substitute arrangement for just terminating this measure. They will say at once that rents will rise up and that the landlords would pounce upon their tenants, the present rents would be doubled and trebled, etc. Cannot the Government think of some arrangement not only

14th August 1963] [Sri G. Krishnamoorthy]

for the metropolis but also for the various cities and urban areas by which they can just prescribe some sort of reasonable rent with reference to every one hundred square feet of accommodation that is provided by a landlord? That can be thought of according to the locality like Tiruchirappalli, Coimbatore, Madurai, and also even within the city, especially, the mill area or the rural areas bordering on the city, and so on. The Government can just fix a reasonable rent for every hundred square feet of accommodation that may be provided by a landlord and also a certain addition for amenities as electricity and so on. If such a provision is there, the tendency in some landlords which we see now—I do not deny it—will not be there. If the tendency of the landlord is to be curbed by the Government, the method I suggested would be helpful and it would enable all to live amicably. I now find 'A' living in a big house and paying only Rs. 60 and B living in a much smaller house paying a rent of Rs. 150 next door. What is the point in saying that this measure is to be perpetuated for another two years? Should we allow these things to continue—one person paying less rent for larger accommodation and another paying higher rent for less accommodation? One Government servant applies for quarters and he gets it. Another Government servant does not get allotment either for want of priority or on account of want of seniority in service. Therefore, so much of differences are perpetuated. We have to go into all these things before we think it necessary to extend this Act for another two years. Thank you, Mr. Chairman.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Mr. Chairman, Sir, I have been a rent control appellate authority, and I know what is rent control. It is necessary that the Government servant should be protected from rapacious landlords. I know for certain that these landlords themselves live in smaller houses and rent out bigger houses for exorbitant rents. The Government have no intention to keep their servants at the mercy of these landlords. Whenever the Government are able to give accommodation to their servants, they do give. They do not worry the landlords. At this time when every Government servant wants more pay and when the cost of living is mounting up, houses cannot be built overnight. Why should we take away the rent control and accommodation control at this juncture? When the Government find that there is sufficient accommodation

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : There are many housing schemes.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : They are schemes yet to be implemented.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I do not think the Government will accept your proposition.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : As long as there is no sufficient accommodation, rent control and accommodation control must be there. If there is sufficient accommodation, will the

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [14th August 1963]

Government ask these landlords for any accommodation? The Central Government are spending crores of rupees for putting up houses for their own employees. This Government still find that there is no sufficient accommodation available for their employees. (Interruption by Sri K. Balasubramanya Ayyar). What I say is that there are reasons for continuing this rent control and accommodation control. Accommodation control and rent control must continue for some time more. One tenant may be getting more money and he may be paying more rent. But we do not want Government servants, who are already suffering because of the increased cost of living, should be placed at the mercy of the landlords.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: This Bill is an innocuous Bill just to extend the life of the Act by a further period of two years. The hon. the Deputy Leader of the Opposition expressed his views. Actually the business community are facing a lot of trouble from the landlords. Non-residential buildings fetching a rent of more than Rs. 400 do not come within the purview of the Act. In some cases the landlords are putting the tenants to a very great deal of trouble. Most of the hotel-keepers and other businessmen find it extremely difficult to get on with the owners. They have given a memorandum in which they have actually put forth the difficulties they undergo. Their grievances should be redressed. This Act is already in force in the districts.

4-40
p.m.

Sir, the Government felt that the life of this Bill should be extended for a further period of two years in the interests of the Government servants, particularly the transferred officials. Now applications are also received for accommodation in cases of people who have been transferred and have gone on active service due to the emergency. Under the circumstances, it is but right that the life of this Bill should be extended further. In the year 1960 when a motion was made for extension of the life of this Bill, the then Mover did point out this aspect and asked for extension for five years originally. But it was referred to a Joint Select Committee on which there were representatives of both the Houses of the Legislature. I think the Deputy Leader of the Opposition was also a member on it. They felt that if it was extended for a further period of five years, it would be difficult at a later stage to dispel the doubt that this might find a permanent place on the statute-book. For that reason, its life was extended only for three years.

Now, the Deputy Leader of the Opposition has said that the Government can solve the problem of the Government servants by providing them with a building scheme. I may say my esteemed Colleague the Minister in-charge of Housing is doing his best to provide the Government servants with Government buildings. However, it will be rather difficult to provide Government buildings for Government servants when we take a number of Government

14th August 1963] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

servants who are actually in need of accommodation. It is not as if the Government have simply accepted the recommendations of the District Collectors to extend the life of this Bill, but they have brought in the Bill realising the difficulties of the people.

The Deputy Leader of the Opposition also said that the owners were being deprived of occupying their own houses.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I am the owner of the House. Not that I want to reside in the house. I want to have the right to let it out. When I build a house, the Government ask a particular person to go and occupy. I have to obey the order.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Government have been very liberal in releasing many houses to the owners for their own occupation and also to let out to tenants whom they prefer. But wherever the Government felt that the request was very unreasonable and unjustified, they have rejected it. Some of the petitions that have been received by the Government are from owners who are having not less than half a dozen houses and who still are particular to evict a particular tenant. In such cases, of course, I would say the request would have been negatived. Otherwise, the Government have always considered the matter from the point of view of both the landlord and the tenant.

The hon. Member Sri Krishnamoorthy said that some people built their own houses, palatial buildings, and that they still stuck to the houses allotted. I may say the extension of the life of this Bill will really help that problem to be solved. Some people evict the tenants with a view to letting the house to others under a private arrangement at an enormous rent. Considering all these things, this is a very simple Bill. The Deputy Leader of the Opposition said that by way of asking for extension for two years every time, most of the Government Bills had a tendency to become permanent. But unless the Government feel that it is necessary, they do not do it. There are quite a number of cases pending with the Rent Controller's Court. There are cases of even 1960 which have not been disposed off. All these problems will be solved if this Bill is passed. Therefore, I request this Hon. House to accept this Bill.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 12 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[14th August 1963]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 12 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 12 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Friday, the 16th August 1963.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 208. Notification issued with G.O. Ms. No. 1789, Home, dated 29th May, 1963 cancelling the Local Self Government Department Notification No. 979, dated 6th September 1933, published at page 327 of Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated the 12th September 1933.

* 209. Notification issued with G.O. Ms. No. 2105, Food and Agriculture, dated 6th July 1963 relating to regulation of trade in cashewnut under the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 in South Arcot District.

† 210. Notification issued with G.O. Ms. No. 3282, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 20th June 1963 regarding exemption for a further period of one year from 20th June 1963 every beedi industry in the Tirunelveli District carried on by a woman in her residence from the provisions of sections 3 and 4 of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958.

‡ 211. Short review of the activities of Stamps administration for the half year ended with 30th September 1961.

* Laid on the table of the House on 10th August 1963.

† Laid on the table of the House on 12th August 1963.

‡ Kept in the Legislature Library for perusal by Members.

14th August 1963]

APPENDIX I.

[Vide Item V (1) on page 288].

L. A. Bill No. 14 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on 1st April 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 4) Act, 1963.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1963.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1963, a further sum not exceeding three crores forty-nine lakhs ninety-five thousand and five hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
III.	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	7,35,800	..	7,35,800
VIII.	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	1,21,100	..	1,21,100
IX.	District Administration and Miscellaneous.	100	..	100
XII.	Police	31,35,000	..	31,35,000
XIII.	Education	56,90,600	..	56,90,600
XIV.	Medical	5,77,100	..	5,77,100
XV.	Public Health	15,00,100	..	15,00,100
XVI.	Agriculture	12,54,900	..	12,54,900
XVII.	Fisheries	8,18,500	..	8,18,500
XVIII.	Animal Husbandry	2,57,600	..	2,57,600

[14th August 1963]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
XX.	Industries	7,31,600	..	7,31,600
XXIII.	Community Development Projects, etc.	100	..	100
XXV.	Welfare of the Scheduled Castes, Tribes and Other Backward Classes.	1,06,100	..	1,06,100
XXVI.	Irrigation	1,00,000	..	1,00,000
XXVIII.	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	59,800	..	59,800
XXIX.	Public Works—Grants-in-Aid.	15,00,200	..	15,00,200
XXX.	Road Transport Schemes ..	60,00,000	..	60,00,000
XXXIV.	Stationery and Printing ..	1,15,200	..	1,15,200
XXXV.	Forest Department	1,00,600	..	1,00,600
XL.	Capital outlay on Industrial Development.	23,55,600	..	23,55,600
XLI.	Capital outlay on Irrigation ..	1,400	..	1,400
XLII.	Capital Outlay on Public Works.	59,89,000	1,45,100	52,34,100
XLIII.	Capital Outlay on Road and Water Transport Schemes.	46,00,000	..	46,00,000
	Grant total ..	3,48,50,400	1,45,100	3,49,95,500

I certify that this is a Money Bill.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

Fort St. George, Madras,
13th August 1963.

APPENDIX II.

[Vide Item V (2) on page 288-296.]

L. A. Bill No. 10 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Payment of Wages Act, 1936, in its application to the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Payment of Wages (Madras Amendment) Act, 1963.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

[14th August 1963]

2. *Amendment of section 7, Central Act IV of 1936.*—In sub-section (2) of section 7 of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936) (hereinafter referred to as the principal Act), after clause (d), the following clause shall be inserted, namely :—

“ (dd) deductions for electricity supplied to the employed person by the Madras State Electricity Board constituted under section (2) of section 7 of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936) (hereinafter in this Act referred to as the State Electricity Board); ”

3. *Insertion of new section 11-B in Central Act IV of 1936.*—After section 11-A of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“ 11-B. *Deductions in respect of electricity.*—The employer shall, if so required by a requisition in writing, by the State Electricity Board or by an officer authorized by it in this behalf, make the deductions authorized under clause (dd) of sub-section (2) of section 7 from the wages of the employed person and remit the amount so deducted in such manner as the State Government may, by general or special order, specify.”

APPENDIX III.

[Vide Item V (3) on page 296-304.]

L. A. Bill No. 12 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Act, 1963.

2. *Amendment of section 1, Madras Act 18 of 1960.*—In sub-section (3) of section 1 of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960), for the words “ three years ”, the words “ five years ”, shall be substituted.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 16th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Speech by the leader of the Dravida Kazhagam

* 55 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to a report of a speech said to have been made by the leader of the Dravida Kazhagam, published in a Tamil daily, dated 4th October 1962 in which he is reported to have said that unless Tamilnad separates itself from the Indian Union, Tamilians cannot get their rights; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) The member presumably refers to a statement by the leader of the Dravida Kazhagam which appeared in the issue of "Viduthalai", dated 4th October 1962.

(b) The Government do not consider any action necessary now.

State Electricity Board

* 56 Q.—SRI L. S. KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the names of the Members of the State Electricity Board as on 1st June 1963 and their qualifications?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (1) Sri V. P. Appadurai, B.A., M.I.E. (Ind.)—*Chairman*.

(2) Sri G. Ramachandran, I.A. & A.S.—*Accounts member*.

(3) Sri P. Sabanayagam, I.A.S., Director of Industries and Commerce, Madras—*Member*.

(4) Sri V. Karthikeyan, I.A.S., Director of Agriculture—*Member*.

(5) Sri G. Ramachandran, I.A.S., Joint Secretary to Government of Madras, Finance Department—*Member*.

[16th August 1963]

Aided higher elementary schools

* 57 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the compensation amount to aided higher elementary schools in Thanjavur district for recognized concessions granted to pupils for 1961-62 has been paid; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, how much delay there was in the payment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There was some delay and that was on account of the fact that we had to examine what amounts were collected from particular classes and what concessions should be shown and all that.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. Minister give the rates of compensation paid to the managements?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: They are as follows:—

Class (1)	Non-Municipal. (2)	Municipal. (3)	Madras City. (4)
	R. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.
I	0 2 0	0 3 0	0 4 0
II	0 3 0	0 4 0	0 6 0
III	0 4 0	0 5 0	0 8 0
IV	0 5 0	0 6 0	0 10 0
V	0 7 0	0 8 0	0 12 0
VI	0 12 0	0 14 0	1 2 0
VII	1 0 0	1 2 0	1 6 0
VIII	1 2 0	1 4 0	1 8 0

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. Minister kindly tell us whether he has received any representation from the aided higher elementary schools that the compensation rates should be increased in view of the fact that they have to meet a number of items of expenditure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have any such information, Sir.

Aided senior basic school

* 58 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the grant allowed in the case of basic B.T. working as headmaster of an aided senior basic school; and

(b) the grant allowed for a non-basic B.T. in such a post?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Grant is assessed on the basis of the scale of Rs. 140-250.

(b) On the same basis provided that exemption from provision of basic education qualification is obtained from the Education Department.

[16th August 1963]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know, Sir, whether exemption is granted and, if so, on what basis?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The revised scale of pay is Rs. 140-5-180-10-250. This was based on the recommendation of the Madras Pay Commission. So, exemption is granted on the basis of this scale, namely, Rs. 140-250.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, the question is: "On what basis exemption is given to a non-basic trained B.T. to serve in a basic senior school?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If it is a non-basic B.T. assistant appointed in senior basic schools, exemption is granted from the possession of basic educational qualifications. Graduate trained teachers are permitted to be appointed as headmasters in senior basic schools and higher elementary schools having a strength of 400 and above.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In view of the compromise which the Government want to effect between the basic and non-basic schemes, will the grant of exemption be liberalized?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the policy is being implemented on a phased programme.

Provident Fund Scheme

* 59 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether permanent menials other than peons paid from contingencies in aided secondary schools are eligible to join the Provident Fund Scheme; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Members of the non-teaching staff who hold specific posts in regular establishment in schools are eligible for admission to the Provident Fund. Menials paid from contingencies do not form part of regular establishment and hence, they are not admitted to the benefits of the Fund.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, are the Government aware that many of the gardeners, watchmen and sweepers in big secondary schools are more or less serving those institutions for a number of years—for more than a decade of two—and had the Government occasion to examine any proposal to bring them under regular establishment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no such proposal, Sir.

[16th August 1968]

Aided secondary schools

* 60 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any scales of pay have been fixed for watchmen, sweepers, and gardeners in aided secondary schools; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, do not the Government think that as a sort of incentive, these menials who have been serving the institutions for more than one or two decades should be given a regular scale of pay and some increment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, they are not considered as permanent servants and, therefore, they are paid out of the contingencies according to the local market rates.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, what is the position of similar menials serving in institutions under the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Even in the other departments there is the category of work-charged establishment and they are paid according to market rates.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *re* MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India:—

1. The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 20 of 1963).
2. The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 22 of 1963).

III.—CALLING ATTENTION TO THEFTS IN THE MADRAS MEDICAL COLLEGE MEN'S HOSTEL.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, under rule 42 (1) of the Madras Legislative Council Rules, I seek your permission to call the attention of the Hon. the Minister for Health to a matter of urgent public importance, namely, the large number of thefts committed continuously in the Madras Medical College

16th August 1963] [Sri S. K. Sambandhan]

Men's Hostel and the failure on the part of the authorities in charge of the hostel to take necessary action against the culprits and to restore the stolen properties to the owners and also the fear of victimisation in examinations on the part of the affected persons in case the concerned students take up the matter with the higher authorities for redressal. A large number of thefts for a long period of time have been committed in the Madras Medical College Men's Hostel. It is reported that some of the culprits have been caught and the articles recovered. But it is stated that the authorities in charge of the hostel have not taken necessary speedy and effective action against the culprits and to restore the properties. The students fear that in case they make any further complaints in the matter, they may be victimised in the examination. It is, therefore, a matter of urgent public importance that the Government must institute an enquiry into the matter by an independent and competent authority.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement:—

3-10 p.m.

Thefts of wrist watches, money purses, etc., belonging to a number of students of the Madras Medical College Men's Hostel, have been occurring in the hostel. On 1st August 1963, a student by name Sri M. K. Kannuswamy, Second Year M.B.B.S. Integrated Course was found to be the culprit and he made a confession that he had committed the thefts. As soon as this information was available to the Warden, the Warden took steps to inform the relatives of Sri Kannuswamy to come to Madras. The students kept Sri Kannuswamy along with the other hostel servants in a room and wanted to inform the Police. They were all excited in spite of the Warden, Madras Medical College, asking them to be calm. Lest anything serious should happen and fearing that the students might manhandle servants, the Dean, Madras Medical College, Madras, permitted the representatives of the students who contacted him to hand over the servants and the student Sri Kannuswamy to the Police and this was done on 1st August 1963 night.

On 2nd August 1963, consequent on the arrest of the servants, there was difficulty in running the mess. The students who formed a sub-committee consisting of nine students on 1st August 1963, met the Dean on 2nd August 1963 in his office and this sub-committee offered to take over the responsibility for the mess arrangements. At the meeting these students also produced a written declaration signed by a large number of members of the hostel requiring the resignation of the Warden Dr. A. L. Annamalai and the Deputy Warden, Dr. S. Arumugam. As the Dean felt that this question was a different issue altogether, he told the students that this aspect would be looked into separately and he requested them to give him full details as to the grievances and why they required the resignation of the Warden and Deputy Warden. As regards the management of the mess, the Dean

[Srimathi Jothi Vencatachellum] [16th August 1963]

permitted the sub-committee to take it over subject to the overall rules and regulations framed by the Dean and the Warden. The Sub-Committee is at present managing the mess arrangements.

The Police report in the matter discloses that Sri M. K. Kannuswamy has been systematically committing theft of wrist watches, fountain pens, cash, etc., for the past two years with the connivance and assistance of six servants of the Madras Medical College hostel. Pending further investigation in the case, Sri Kannuswamy and the other six persons are remanded to custody for a period of 15 days till 16th August 1963 by the Commissioner of Police, Madras.

So far as the fear of victimisation in examinations is concerned, it is totally unwarranted.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT)
BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 15 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 15 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The life of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was last extended to be in force up to and inclusive of 26th September 1963. The object of the Act is to protect the interests of the cultivating tenants in this State pending comprehensive tenancy reforms. As it will take some time more for the revision of the tenancy laws which is under the consideration of the Government, it has become necessary to extend the life of the Act for a further period of two years from 27th September 1963. The Bill seeks to achieve this object.

I request the House, Sir, to accept and pass the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 15 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, I have always criticised the policy behind these tenancy laws. I have not been against the laws which are intended for the benefit of agricultural economy. This is not only my view, but it is the view of many people also who have paid great attention to agriculture. Recently there was an article in “The Hindu” by a retired Deputy Secretary to Government in the Food and Agriculture Department. He is also of the opinion that on account of the hasty legislation, production has been very much affected

16th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

and the harmony between the tenants and the landlords has been completely put an end to. Now there are only perjurious relationship between the landlord and the tenant, each one trying to go to the court to establish his claim. In this connection, I wish to draw the attention of the Government, even for the purpose of the extension of the period of this Act, to the situation that is obtaining in the Revenue Divisional Officer's Courts. I shall now say how this Act works. There has been a good deal of delay in the disposal of petitions. Petitions of 1961 and 1962 are not yet disposed of. I personally made enquiries in the Mayuram Revenue Divisional Officer's Court, when I had been there some time back. They complained that a number of petitions were pending disposal and that this affected the relationship between the parties and also in a way affected agricultural production. The interest of both the landlord and the tenant to cultivate the land was not there. Therefore, I would request the Government to see that directions are issued to the Revenue Divisional Officers for the speedy disposal of many of these cases.

There is also a good deal of lacuna experienced in the working of this Act. I have made a note of all of them. I do not want to unnecessarily prolong the discussion here now, because this is a Bill for extending the Act for two years. This is necessary also because there are other laws which are being enacted and for the purpose of maintaining the *status quo* it might be necessary to pass this Bill. Therefore, I am not against it. But I would like the Government to settle all these questions finally. Recently, there was a decision of the High Court reported in the papers. A coconut tope has come to a tenant. The question was whether he was an agricultural cultivating tenant or he was merely a leaseholder of the tope. On account of the fact that there was a stipulation in the lease deed that he should water and that he should evenly distribute the seedlings, he claimed that he was a cultivating tenant and, therefore, he should not be evicted even after the lease period. Therefore, the definition of the cultivating tenant also must be made clear. I do not say that the definition is defective. But there should be some explanation to show whether the lease of the coconut tope should be confined to the coconut trees only or it should confer the right of cultivating tenant on the lessee. In actual life a large number of difficulties are met with. This is one instance which came to the court. There was the first appeal, the second appeal and also the letters patent appeal. It was dragging on for seven years. So, I would request the Government to see that once for all these disputes are decided, so that there may be some kind of stability in the agricultural sector.

With these words, Sir, I conclude.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, the hon. Member Mr. Balasubramanya Ayyar in his speech not opposing the motion has given us one or two points with reference to this type of laws which affect the agricultural production as such. But

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1963]

from experience we find these laws, which are brought in, have gone a long way to improve agriculture and the relationship between the landlord and the tenant as such. But there can be other points of view also besides those mentioned by Mr. Balasubramanya Ayyar. As far as this particular Bill is concerned, I may say that it is only for just extending the life of the existing Act for another two years. Sir, the Government have reached a stage where they feel confident that they can bring in a comprehensive legislation very soon. I am told it is more or less in the process of getting finalised. Mr. Balasubramanya Ayyar just now stated that he has many points which he will put forth when the Bill comes up before the House and plug the loop-holes in the legislation. I only request Mr. Balasubramanya Ayyar to pass on to Government his points so that we can consider them at the time of preparing the comprehensive legislation as such.

The next point which he raised was the delay in the disposal of cases. I am sure the Government are not very happy to delay things and to create unnecessary hardship. I can give the assurance that whenever hon. Members come across such delays and write to me or to the concerned officers, the Government will take immediate steps to expedite the disposal of cases. We can set right defects. Nobody is happy if there are delays in the disposal of cases. I seek the co-operation of hon. Members in avoiding this unnecessary delay.

I thank Mr. Balasubramanya Ayyar for his valuable suggestions. I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 15 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause I and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 15 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 15 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

16th August 1963]

(2) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 16 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 16 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.” 3-20 p.m.

Sir, the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, was in force in the Kanyakumari district and Shencottah taluk at the time of their transfer to this State from the former Travancore-Cochin State in 1956. Consequent on the extension, to the Shencottah taluk, of the Cultivating Tenants Protection and Fair Rent Acts by Madras Act 28 of 1959, with effect from 2nd March 1960, the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act ceased to be in force in that taluk. It is now in force only in the Kanyakumari district.

The Act provides for the stay of proceedings in execution of a decree in a suit for the recovery of possession of a holding, so far as they relate to the delivery of possession of the holding.

The life of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, in its application to the Kanyakumari district, is due to expire on the 24th September 1963. Pending a decision on the policy to be adopted with regard to the land tenure systems prevalent in that district, it is considered expedient to extend the life of the Act by two years from the 25th September 1963. The Bill seeks to achieve this object.

I request the House, Sir, to accept and pass the motion moved by me.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 16 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் அங்குள்ள நிலச்சாகுபடி முறை, குத்தகை முறை எந்தவகையான ஒழுங்கும் பெறாத நிலையில், தீர்மானிக்கப்படாத முறையில், சென்னை மாகாணத்திலுள்ள கட்டுப்பாடுகளை ஒட்டி அங்கும் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற நிலையில் இந்தச் சட்டம் இன்னும் இரண்டு ஆண்டு நீடிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாய மக்கள் பல்வேறு நிலையில் எதிர்கால விவசாய அமைப்பு முறை எப்படி பாதிக்கப்படும் என்று புரிந்துகொள்ளாத நிலையில் பல மாற்றங்களை விரும்புகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றிச் செய்ய அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் முதலில் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார்கள். திருத்த முறையை ஏற்படுத்த

[திரு. க. அன்பழகன்] [16th August 1963]

வேண்டிய நேரத்தில் திருத்த முறையைக் கொண்டுவர வந்தச் சட்டமாக இருந்தாலும், இரண்டாண்டுகள் காலம் குறுகிய கால அளவு நீடிக்கப்பட்டால், பொருத்தமாக இருக்கும். நீடித்துக்கொண்டால் ஓய்வு கிடைக்கும்போது திருத்திக்கொள்ளலாம் என்று இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதன்மீது ஒரு ஆண்டு காலம் நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு ஆறு மாதத்தில் புதிய சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று உறுதி கொடுத்தால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும். மாடுக இரண்டு ஆண்டு நீடிப்பு கேட்கப்படுமானால், அது அவ்வளவு சிறப்பாக இருக்காது என்று இந்தத் திருத்தச்சட்டத்தைப் பொருத்தவரை என்னுடைய கருத்தாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, when we look into the land legislation, from our own experience I feel that if instead of hurrying through a legislation greater time is taken for considering all aspects of the question, that produces better results. A particular area from the former Travancore-Cochin State has come into our State. The land tenure there has its own history. If we want to do good to the people, we must fully understand the tenure system as such and see, when we introduce changes through our own Acts, how far they will affect it. We should see that the people are not put to any unnecessary hardship. Take, for instance, our own Acts. We extended our Acts to Shencottah taluk. We found that the system prevailing in that portion which came to us was more or less common to the system prevailing in our own State. So, we could easily extend our Act. But here we found that there were certain systems very peculiar to that area. We cannot directly apply our legislation to them. If we do so, we will cause some hardship. We are doing our best to understand their different systems and also extend our regulations. I am sure by extending the life of this Act we will not add to their difficulties. Whatever difficulty they have will be solved with the existing Acts. We do not want just to continue the existing system without introducing our Acts. But I do not think I should promise that I will bring that measure within the next three months or six months. If the Legislature insists that I should bring it within six months, I can produce one, but it will not solve the problem; then I will have to bring in many amendments. That is our experience with land legislation. I only request the Member not to insist that I should bring it within the next six months. But I can assure the House that I am not sleeping over it. Getting the life of the Act extended for two years, we will not keep quiet and come again after two years for further extension. The intention is to introduce the measure as quickly as possible without causing any undue hardship to the people. I request the House to accept this motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 16 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

16th August 1963] [Mr. Chairman]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, I move—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 16 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 16 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 17 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 17 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

3-20
p.m.

The Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), was enacted in 1949 with a view to provide for the temporary protection against eviction, among others, of the tenants of private lands in estates governed by the Madras Estates Land Act and against the sale of the holdings of the ryots in such estates and to provide for the stay of suits and other proceedings relating to such eviction and sale, pending the taking over of the estates by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).

The Act provided that during its continuance, no tenant of any private land in an estate shall be liable to be evicted by the landholder of the estate in pursuance of a decree or order for eviction and that no holding of a ryot in an estate shall be liable to be sold or brought to sale in pursuance of a decree, order or other proceedings for recovery of rent. It also laid down that all suits, proceedings in execution of decrees or orders and other proceedings for the eviction of such tenants from their lands or in which the sale of the holding of a ryot for recovery of rent was claimed shall stand stayed subject to certain conditions.

The Act was enacted originally for a period of two years in the first instance. It has been continued from time to time. The life of the Act was extended up to the 7th October 1963.

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1963]

when the Act was last amended in 1961. The process of taking over estates under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), is not yet completed as some estates still remain to be taken over. The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962), has been introduced in the Legislative Assembly and the report of the Joint Select Committee constituted thereon has since been received and presented to the Assembly. Until all the estates are taken over, tenants of private lands in estates should continue to have protection against the sale of their holdings for arrears of rent. The Government, therefore, consider that the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), should continue to be in operation for some time more. They have accordingly decided that the life of the Act, which is due to expire on the 7th October 1963, should be extended for a further period of two years beyond that date. The Bill accordingly provides for the extension of life of the Act up to the 7th October 1965.

I request the House to accept the motion.

Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 17 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

* திரு. க. அன்பழகன்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் மிக அவசியமான ஒன்று என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் ஸ்டீக்கம்போல திருத்தம் செய்வது என்ற முறையை வைத்துக்கொண்டு இதற்கும் இரண்டு ஆண்டு கால அளவு நீடிப்பது என்பது சரியல்ல. உண்மையாகவே அதற்குப் பின்னாலேயும் இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். குத்தகைமுறையாலோ, அன்றாடப் பயிர்ச்செலவு செய்கிறவர்களோ கடைசியில் நிலத்தைச் சொந்த மாக்கிக்கொள்கிற முறை வருகின்ற காலம் வரையில் இடைக் காலத்தில் இந்தப் பிரச்சனை நீடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கும். அந்தக் காலம் நீடிக்கிற கால அளவிற்காவது நான்காண்டு காலம் நீடிப்பது இயற்கையிலே பொறுத்தமானதாக இருக்கும். எல்லா வற்றையும் இரண்டு ஆண்டு என்று அரசாங்கம் கொண்டுவருவது முறையாக இருக்கிறது. இரண்டாண்டு மட்டும் என்று குறிக்க அவசியமில்லை. மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டு தொடர்ந்து நீடித்து அதற்கு இடையில் இந்தச் சட்டம் தேவையில்லாமல் போனால் அதற்குப்பிறகு இந்தச் சட்டத்தை விலக்குவது சரியாகும். இரண்டு ஆண்டுக்கு மேலும் நீடிப்பதற்கான ஒரு வகையான திருத்தமாக நிறைவேற்றினால் நல்லதாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I have just now stated that we intend extending the life of the Act only for two years more. We feel that the whole thing will be completed in about two years. If need be, then we will come again before

16th August 1963] [Sri V. Ramaiah]

the House. (An hon. Member: Why should you?) Only if the need arises. I feel that in cases of this nature it will be useful to the House if the Government come before it once in two years so that the hon. Members may have an opportunity to express their views. (Interruption) Just now the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar was able to point out the difficulties experienced in a particular Act. So, the House, I feel, should really welcome Government coming before them once in two years or so or as often as possible. I do not think the House will grudge me coming to it within the two years if necessary. Here there is no question of delay or overlooking of a particular fact. I request the House to accept the motion.

Mr. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 17 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill 17 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.'

Mr. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill 17 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 18 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 18 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

While administering the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, it has been brought to the notice of the Government that the existing provisions of the Act do not provide for payment of claims made to a

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1963]

Tribunal after the lapse of the time limits prescribed. According to sub-section (1) of section 42 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), every person claiming the amount of compensation deposited or any portion thereof should apply within six months from the date on which the amount was so deposited or within such further time as the Tribunal may, in its discretion allow but not exceeding six months. Under sub-section (2) of section 42, every claim against the compensation which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall cease to be enforceable. This resulted in persons who did not apply in time forgoing the compensation, the amount itself lying in deposit. It was not the intention that this amount should lapse to Government. Government only want that there should be no claim against amounts already disbursed.

The present amendments give effect to this. Belated claims can be entertained subject only to not disturbing payments already made by the Tribunal or orders of payment already passed by it.

All amounts deposited and remaining unpaid with the Tribunal shall be withdrawn by the Tribunal and deposited in the District Court having jurisdiction over the estate concerned in the name of the estate or, as the case may be, in the name of the person or persons in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Tribunal. Government are given the power to prescribe by rules the procedure for payment of such amounts by the District Court on application by parties. This provision will apply to (a) Advance compensation, (b) Final compensation, (c) Interim payments and (d) arrears of rent.

The amendments provide for another difficulty noticed. In the course of the judgment in W.P. No. 961/60, the High Court observed that the intention of section 42 (2) is that claims against compensation (that is, claims in the nature of maintenance, or a debt due to a third party as distinct from claims for the compensation) are not enforceable after the time allowed in sub-section (1) of section 42. The Bill seeks to remedy this defect.

The hon. Members will, therefore, see that the Government have taken all efforts to ensure that every *bona fide* claimant to compensation or arrears of rent is enabled to present his claim however belated and that protection is granted only to amounts already disbursed. I request the House, Sir, that the Bill be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 18 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

MR. P. V. SUBRAMANYA AYYAR: It is a salutary provision and I welcome it.

16th August 1963]

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 13 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 18 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 18 of 1963), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT)
BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 20 OF 1963).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

'That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 20 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

In the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958, while extending the Act to crops other than plantations a special provision was made to collect tax for assessment year 1958-59 applying the composition formula, i.e., without detailed assessment of the income derived. The above provision was extended for the assessment years 1959-60 to 1962-63 to enable the assessee who would not have maintained proper accounts for the accounting years 1958-59 to 1961-62 to apply for composition.

Similarly while extending the Act to the territories transferred to this State by the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959, provision was made in section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961, to allow the agriculturists to compound the tax. The said provision was extended for the assessment year 1962-63 also.

It has been considered necessary to extend the benefit of section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958, and section 14 of the Madras Agricultural Income-

[Sri V. Ramaiah] [16th August 1963]

tax (Extension to Added Territory) Act, 1961, in respect of assessment years 1963-64 to 1965-66 (i.e.), for three years by suitably amending the said sections. The Bill provides for this.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 20 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

'That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 20 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 20 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 212. Notification issued with G.O. Ms. No. 1400, Rural Development and Local Administration, dated 2nd July 1963 regarding issue of rule relating to the regulation of the use of quarry rights in lands vested in the Panchayats.

* 213. A Note on Inams and the proposed legislation for their abolition.

* Laid on the Table of the House on 14th August 1963.

16th August 1963]

APPENDIX I.

(Vide Item IV (1) on page 314.)

L.A. Bill No. 15 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1963.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXV of 1955.*—In sub-section (3) of section 1 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), for the words "for a period of eight years", the words "for a period of ten years" shall be substituted.

APPENDIX II.

(Vide Item IV (2) on page 317.)

L.A. Bill No. 16 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, in its application to the Kanyakumari district.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Act, 1963.

(2) It extends to the whole of the Kanyakumari district.

2. *Amendment of section 4, Travancore-Cochin Act VIII of 1950.*—In section 4 of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950), for the words "thirteen years and six months", the words "fifteen years and six months" shall be substituted.

APPENDIX III.

(Vide Item IV (3) on page 319.)

L.A. Bill No. 17 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Act, 1963.

[16th August 1963]

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXIV of 1949.*—In section 1, sub-section (3), of the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), for the words, figures and letters “ the 7th October 1963 ”, the words, figures and letters “ the 7th October 1965 ” shall be substituted.

APPENDIX IV

(Vide Item IV (4) on page 321.)

L.A. Bill No. 18 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Act, 1963.

2. *Amendment of section 42, Madras Act XXVI of 1948.*—In section 42 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948; hereinafter referred to as the principal Act)—

(i) in sub-section (1),—

(a) for the words “ Every person claiming the compensation ”, the words “ Every person making a claim to, or enforceable against, the compensation ” shall be substituted;

(b) after the words “ within such further time ”, the words “ not exceeding six months ” shall be inserted;

(c) the provisos shall be omitted;

(ii) for sub-section (2), the following sub-section shall be substituted, namely :—

“ (2) Every claim to, or enforceable against, the compensation or any portion thereof which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall,—

(i) in so far as it relates to the amount paid by the Tribunal under section 53; or

(ii) subject to the provisions of section 54-CC, in so far as it relates to the amount in respect of which an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Tribunal in favour of any person, ceases to be enforceable.”

16th August 1963]

3. *Amendment of section 50, Madras Act XXVI of 1948.*—After sub-section (5) of section 50 of the principal Act, the following sub-section shall be inserted, namely :—

“ (5-A) (a) Every person making a claim to, or enforceable against, the amount so deposited or any portion thereof shall apply to the Tribunal within six months from the date on which the amount was so deposited, or within such further time not exceeding six months as the Tribunal may, in its discretion, allow.

(b) Every claim to, or enforceable against, the amount so deposited or any portion thereof which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall,—

(i) in so far as it relates to the amount paid by the Tribunal; or

(ii) subject to the provisions of section 54-CC, in so far as it relates to the amount in respect of which an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Tribunal in favour of any person,

ceases to be enforceable.”

4. *Amendment of section 51, Madras Act XXVI of 1948.*—In sub-section (1) of section 51 of the principal Act—

(i) after the words “ such further time ”, the words “ not exceeding six months ” shall be inserted;

(ii) the provisos shall be omitted.

5. *Amendment of section 54-C, Madras Act XXVI of 1948.*—In section 54-C of the principal Act, for the opening paragraph, the following paragraph shall be substituted, namely :—

“ Every person in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal shall make an application for payment within three months from the date of such order.”

6. *Insertion of new section 54-CC, in Madras Act XXVI of 1948.*—After section 54-C of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“ 54-CC. *Unclaimed and undisbursed amounts how dealt with.*—(1) (a) All amounts deposited in the office of the Tribunal under sub-section (1) of section 41, sub-sections (5) and (7) of section 50, sub-section (1) and clause (b) of sub-section (5) of section 54-A, sub-section (2) of section 54-B, or sub-section (2) of section 55-A and remaining unpaid and with reference to which no claim has been made within the time specified in sub-section (1) of section 42 or in clause (a) of sub-section (5-A) of section 50 or in sub-section (4) of section 55-A, as the case may be, or no application for payment has been made within the time specified in section 54-C; and

(b) all amounts deposited as aforesaid and remaining unpaid after the expiry of a period of six months from the date of the disposal of the application under section 54-C.

[16th August 1963]

shall be withdrawn by the Tribunal and deposited in the District Court having jurisdiction over the estate concerned in the name of the estate or, as the case may be, in the name of the person or persons in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Tribunal.

(2) All amounts deposited by the Tribunal in the District Court under sub-section (1) shall be dealt with by the District Court in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

(3) Every person making a claim to, or enforceable against, any amount held in deposit under sub-section (1) shall apply to the District Court in the prescribed form setting forth his claim.

(4) The District Court shall, after giving notice to all persons who have applied under sub-section (3) and to any others whom it considers to be interested, make enquiry into the validity of the claims received by it and subject to the provisions of sub-section (5) determine the persons who are entitled to the amount held in deposit and the amount to which each of them is entitled.

(5) Every order for payment made by the Tribunal or the Special Tribunal in favour of any person shall be binding on the District Court."

7. *Amendment of section 55-A, Madras Act XXVI of 1948.*—
In section 55-A of the principal Act—

(i) in sub-section (2), for the words "shall be kept in revenue deposit", the words "shall be deposited in the office of the Tribunal" shall be substituted;

(ii) in sub-section (3), the words "to the Tribunal as well as" shall be omitted;

(iii) in sub-section (4), for the words "Every person claiming the amount", the words "Every person making a claim to or enforceable against, the amount" shall be substituted;

(iv) for sub-section (5), the following sub-section shall be substituted, namely:—

(5) Every claim to, or enforceable against, the amount so deposited or any portion thereof which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall—

(i) in so far as it relates to the amount paid by the Tribunal; or

(ii) subject to the provisions of section 54-CC, in so far as it relates to the amount in respect of which an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Tribunal in favour of any person,

ceases to be enforceable."

16th August 1963]

APPENDIX V.

(Vide Item IV (5) on page 323.)

L.A. Bill No. 20 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 and the Madras Agri-

cultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961.
BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1963.

2. *Amendment of section 34, Madras Act XXIX of 1958.*—In section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 (Madras Act XXIX of 1958),—

(i) for the heading, the heading "Composition of tax for certain years.—" shall be substituted;

(ii) in sub-section (1), for the words, figures and letters "on the 31st day of March 1958, or on the 31st day of March 1959, or on the 31st day of March 1960, or on the 31st day of March 1961, or on the 31st day of March 1962", the words, figures and letters "on the 31st day of March of the years 1958 to 1965 inclusive" shall be substituted.

3. *Amendment of section 14, Madras Act XXIX of 1961.*—In section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961 (Madras Act XXIX of 1961),—

(i) for the heading, the heading "Composition of tax for certain years.—" shall be substituted;

(ii) in sub-section (1), for the words, figures and letters "on the 31st day of March 1961 or on the 31st day of March 1962", the words, figures and letters "on the 31st day of March of the years 1961 to 1965 inclusive" shall be substituted.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 17th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Home Guard

* 61 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any officers from the Police Department are proposed to be appointed in the organization of Home Guard; and

(b) if so, the number and their ranks?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, will the Hon. Minister tell us whether any special allowance is given to these officers for their posting in Home Guard?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not have the information. A separate question may be put.

SRI L. S. KARAYALAR : May I know, Sir, whether promotions are given to these officers in the Home Guard section itself?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are only people from the regular police service. They are detailed for work in the Home Guard. They will not lose their promotions in their regular service.

Loans to new industries

* 62 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount of money granted as loans to individuals for starting new industries during 1962-63; and

(b) the steps taken to prevent misuse of the amounts granted?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A statement ^b is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix I on page 349.

^b Printed as Appendix II on pages 349-350.

[17th August 1963]

SRI L. S. KARAYALAR: May I ask, Sir, whether several individuals have defaulted in repayment of loans?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There will be some overdues either because the industry could not be started within the time, or because of the difficulties in production now owing to non-availability of raw materials. I do not have actual details of the amount that is overdue at the moment.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. Minister tell us whether any complaint has been received about the misuse of these loans allotted to individuals?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I do not think so. The hon. Member would see from the statement that the amount is disbursed piecemeal against each particular item. Therefore, there has not been much of a complaint in that direction.

SRI S. K. SAMBANDHAN: What is the number of individuals benefited by these loans during this particular year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 1,179.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Do unregistered companies come under the meaning of 'individuals' or are they separate?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No. It is exclusively individuals.

SRI L. S. KARAYALAR: What is the maximum amount that has been paid to any individual, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Under the rules, there is no maximum. It all depends upon the industry and also the security which the individual is able to give. The minimum is Rs. 2,000.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: What is the principle followed in allotting these loans?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The applications for loans are examined. Then, if the industry is a new one or one which is to be encouraged, a loan under the State Aid to Industries Act is given. If a person wants to run one of the usual industries in the ordinary course, then no loan is given, because we think that that industry can arrange for its loan through the commercial banks.

Divisional Inspectors

*63. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to increase the number of posts of Divisional Inspectors in the State; and

(b) if so, the details thereof?

[17th August 1963]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) Two additional posts of Divisional Inspectors of Schools have been sanctioned with headquarters at Madras and Tirunelveli respectively.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What was the need, Sir, to increase the number?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There were previously two Divisional Inspectors for the entire State. They were not found to be adequate.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What is the number of educational districts that has been entrusted to each one of these four Divisional Inspectors?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:

Divisional Inspector, Madurai ..	..	Revenue districts of Madurai, Tiruchi and Thanjavur.
Divisional Inspector, Madras ..	..	Revenue districts of Madras, Chingleput and South Arcot.
Divisional Inspector, Tirunelveli ..	..	Revenue districts of Tirunelveli, Ramanathapuram and Kanyakumari.
Divisional Inspector, Coimbatore ..	..	Revenue districts of Coimbatore, Nilgiris, Salem and North Arcot.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are these officers expected just to submit a review of the quantum of work done by them to the Head of the Department or Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think, Sir, there is any specific expectation that they should submit reviews of the quantum of work done by them. They will function just like any other inspecting officers.

SRI M. RAJAH IYER: Was this addition made after the District Board schools came under the Department? If not, would not the taking over of the District Board schools add to the load of work? If so, will the Government increase the number of Divisional Inspectors still further?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That would not make any change at all. These are all inspecting officers. The District Board Educational Officers look to the management of the schools. These schools are already there and these District Board Educational Officers have to do the same work as before.

Refixation of salaries

* 64 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of aided elementary and higher elementary schools in Tiruchirappalli town where the actual emoluments drawn

[17th August 1963]

as per service register on 31st May 1960 have not been taken into account by the managements for purposes of refixation of salaries on the revised scales;

(b) the reasons therefor; and

(c) the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 4 schools.

(b) According to the rules on the subject only the rate of teaching grant and dearness allowance admissible on 31st May 1960 and not the actual emoluments can be taken into account for purposes of assessment of grant in the revised scale of pay.

(c) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not the intention of the Government to see that the recommendations of the Pay Commission are implemented in aided schools also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir, that is the idea of the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Have the Government at any time ordered these District Educational Officers and the Deputy Inspectors to look to the welfare of the teachers during their inspection and verify whether these recommendations have been implemented to the benefit of the teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the hon. Member may put a separate question.

Inspection of saline and distilled water

* 65 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any inspection of saline and distilled water sold by the chemists for medicinal purposes was made recently; and

(b) if so, the result of such inspection?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes.

(b) The Drugs Inspector have frozen the stocks of common ampoules such as Normal Saline, water for injection, Calcium Gluconate, etc., which were suspected to be either spurious or not of standard quality. The Drugs Control Authorities concerned have been apprised of the position. The analytical reports in respect of certain samples are awaited and further proceedings will be initiated against the concerned parties on receipt of the reports.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, since this kind of sub-standard medicines and drugs are introduced in the market very often, will the Government introduce any rule just to get the drugs inspected before they are put up in the market for sale?

[17th August 1963]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir. The necessary action has already been taken.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Was there any dearth of distilled water on account of the inspection and seizure by the staff?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There cannot be a dearth. I cannot accept that there is a dearth because we are detecting spurious drugs. But the spurious drug is not from our State, but from outside our State.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: My point is whether a sufficient quantity of distilled water, otherwise good and certified, is available within our State.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Certainly, Sir.

T.U.C.S.

* 66 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether it is a fact that some employees of the T.U.C.S., Madras, were convicted by courts for selling adulterated commodities recently?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know whether adulteration is made at the source? The T.U.C.S. purchases in bulk. Is adulteration committed there or in the local branches?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The adulteration is not made at the source, because in many cases local adulteration has been brought to the notice of Government.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: கலப்படம் எந்தெந்த உணவுப்பொருள்களில் செய்வதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?

கனம் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இதுவரைக்கும், துவரம் பருப்பு, தேங்காய் எண்ணெய், நெய் ஆகிய பொருள்களில் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: எந்தெந்த டி.யு.சி.எஸ் கிளைகளில் அப்படி இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: In public interest, I do not wish to divulge the information.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Sir, may I know whether any steps have been taken to prevent the sale of these adulterated commodities in these co-operative institutions?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir. Samples are taken and analysed at the laboratory. As far as

[17th August 1963]

the local societies are concerned, the commodities are analysed in the laboratory in the Corporation and the tested samples are being sent to Guindy Institute for analysis.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether any certificate for the sale of the articles is issued? Are the articles first tested, found satisfactory, and then certified to be fit for sale? Or was the adulteration discovered at the time of the sale?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : After the commodities were brought and used certain reports came to the Government about adulteration, and on the basis of those reports, action was taken.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : In view of the fact that four cases have been detected and the culprits convicted, will the Government see that at least hereafter the T.U.C.S., which caters to the needs of so many people and which has got so many branches, is permitted to sell commodities at its branches only after the commodities are tested and certified to be fit for sale?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : That is not possible, because that will not solve the problem exactly. Originally when the commodity was bought, it was not adulterated. The reason given by the T.U.C.S. is that after some time there is the possibility of the commodity itself losing its standard quality.

3-10 p.m. SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government any proposal to make the punishment for adulteration of foodstuffs more severe than what it is?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The present punishment prescribed in the Act is (i) for the first offence, imprisonment for a term which may extend to one year or fine which may extend to Rs. 2,000 or both, (ii) for the second offence imprisonment for a term not exceeding two years and fine, and (iii) for the third and subsequent offences imprisonment for a term which may extend to four years and fine.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Was the adulteration found by the T.U.C.S. special staff or was it found by the Police on a complaint?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The adulteration was detected on information given by some members of the general public.

Aided elementary schools

* 67 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of aided elementary schools in which recovery of grant was ordered in March 1962 in the Mannargudi range of Thanjavur district;

[17th August 1963]

- (b) the amount ordered to be recovered; and
- (c) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 17 Schools.

(b) Rs. 1,692-11 nP.

(c) Out of 17 schools, recoveries were ordered from 10 schools as they were paid maintenance grants in excess of the amount admissible for the year 1960 under the rules. The recoveries from the remaining 7 schools were ordered with reference to the audit objections raised by the Accountant-General.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any case in which this recovery was ordered on account of the teacher-pupil ratio of calculation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there is any such case.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : On what date was the order for recovery issued?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The revised order in one case was issued on 16th June 1963. I am sorry I do not have other particulars.

Contingency amount

* 68 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the contingency amount allowed for tapals and correspondence in Panchayat elementary schools; and

(b) the proposal, if any, to enhance such amount?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) It is presumed that the hon. Member refers only to Panchayat Union Elementary Schools. Panchayats do not maintain any Elementary Schools now.

The contingency amount is fixed by each Panchayat Union Commissioner in accordance with local circumstances.

(b) The Panchayat Union Commissioners are competent to raise the amount wherever they consider such increase necessary.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that of late the statistics and tapals work consume a lot of the contingency amount and have the Government issued recently any instruction after the formation of those Panchayat Unions to raise the former contingency amount?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No such instruction is necessary. It is open to the Panchayat Unions to raise it.

Broken rice

* 69 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal for marketing broken rice through recognized merchants?

[17th August 1963]

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir.

Land Tax

* 70 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Planning Commission was consulted by the Government in regard to revision of Land Tax; and

(b) if so, the suggestion, if any, given by them in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The Planning Commission as early as January 1960, made certain general suggestions for revision of the water rates for improving the financial returns from irrigation projects. The Government have kept these suggestions in view in increasing the rates of assessment on wet lands and levy of water cess on dry lands.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the member.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE* MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 24 of 1963), as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

III.—CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLERA IN SOUTH ARCOT, THANJAVUR AND TIRUCHIRAPPALLI DISTRICTS.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Mr. Chairman, Sir, with your permission, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Health to a matter of urgent public importance, namely, the prevalence of cholera in an epidemic form in a number of villages in South Arcot, Thanjavur and Tiruchirappalli districts and the necessity for the Government to take preventive and precautionary measures to arrest the disease from spreading to other villages in the district.

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement :—

Cases of cholera were reported in a village by name Sooram-patty village, hamlet of Kidaram of Musiri taluk in Tiruchirappalli district on 30th June 1963 and the infection rapidly spread to other neighbouring villages through labourers who had gone there for agricultural operations to earn their livelihood. Most of the villages affected were in the neighbourhood of Kidaram village. Prompt action on the part of the public health staff brought the infection quickly under control in these villages but the infection, however, developed in other areas which lay lower down the river.

CALLING ATTENTION TO THE PREVALENCE OF CHOLERA IN 339
SOUTH ARCOT, THANJAVUR AND TIRUCHIRAPPALLI DISTRICTS

17th August 1963] [Srimathi Jothi Vencatachelum]

Cauvery. The District Health Officer and his Personal Assistant have been visiting the affected areas and instituting necessary preventive and control measures. As many as 25 Reserve Health Inspectors from the State Epidemic Reserve were also posted to augment the existing staff. The entire district was notified under section 76 of the Madras Public Health Act, 1939.

So far as the incidence of cholera in Tiruchirappalli Municipality is concerned, it commenced from 19th July 1963 at Palakarai and then spread to other areas of the Municipality. From 19th July 1963 up to 4th August 1963, 103 attacks and 23 deaths occurred in the Municipality. The Municipal Health Officer took necessary preventive and control measures to check the spread of infection. The Infectious Diseases Shed in the Government Hospital has been completely renewed and provided with extra beds. Eight Cholera Inspectors and other ancillary cholera staff have also been appointed. So far 61,512 anti-cholera inoculations have been done.

Besides the above measures, the Municipal Health Officer alerted hotel owners about cleanliness in hotels. He also prohibited exposure of foodstuffs to dust and flies and selling of rotten and cut fruits. He also issued a pamphlet in Tamil explaining to the public the measures to be taken by them to guard against the incidence of cholera for guidance. The infection has now been brought under control and is on the decline.

The district of Thanjavur has been generally free from cholera infection. However, a few suspected cases of cholera have been reported in Thanjavur, Orathanad and Budalur Panchayat Unions. Seventeen attacks and 4 deaths were reported from the above areas. The District Health Officer, Thanjavur has taken necessary preventive and control measures such as intensification of anti-cholera inoculation campaign and chlorination of water sources. Steps are being taken by the District Collector to notify the district as threatened with cholera under the Madras Public Health Act. The situation is under close watch. The Commissioners of Panchayat Unions have been advised to appoint cholera observation staff as a measure of abundant caution.

South Arcot district which has been reporting sporadic cases of cholera showed an increase in infection during the week ending 27th July 1963 due to increase of infection in the Kurinjipadi Panchayat Union area.

There were 120 attacks and 48 deaths due to cholera in South Arcot district during July 1963.

The District Health Officer, South Arcot, and his Personal Assistant visited the infected villages and instituted prompt and quick control measures such as chlorination of all water sources,

[Srimathi Johti Vencatachellum] [17th August 1963]

disinfection of infected clothings, beddings, vessels, etc., hotel sanitation and general sanitation. Propaganda on all preventive measures, anti-cholera inoculation, etc., are systematically carried out in all the infected villages. Anticipatory inoculations are also carried on in the neighbouring villages.

Besides the regular Health Inspectors of the Panchayat Unions, ten more Reserve Health Inspectors and two Health Inspectors attached to the Mobile Epidemic Unit are also attending to cholera control work in all infected villages and villages adjoining them. The Mobile Epidemic Unit van is also used for the removal of cholera cases from the villages to the nearby hospitals for isolation and treatment. Additional staff like cholera Overseers, and disinfection Mazdoors are also appointed to assist the Health Inspectors in disinfection, chlorination, inoculation work, etc.

As many as 5,10,586 anti-cholera inoculations were performed in the infected and surrounding villages of the district from the onset of the epidemic up to date. The infection has shown signs of decline from August 1963 onwards.

IV—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

3-20 p.m. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 17th August 1963.’

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 17th August 1963.’

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 22 OF 1963).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 22 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.’

Sir, the Madras General Sales Tax Act of 1939 was replaced by the General Sales Tax Act of 1959. Under section 61 of the new Act of 1959 we provided that all transactions, assessments, etc.,

17th August 1963]

[Sri R. Venkataraman]

carried out under the previous Act will be continued in accordance with the provision of the new Act. But we found that there has been a small lacuna in the law. While all the proceedings which have been initiated could be continued under the new law, any tax which has been evaded or escaped under the old Act of 1939, if discovered after coming into force of the 1959 Act, could not be proceeded with according to the decision of the High Court. It can hardly be the intention of anybody that any escaped assessment or turn-over should escape assessment merely because section 61 of the new Act did not provide for taking up cases of that kind.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Is there any time-limit provided?

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is well-known that ordinarily we do not reopen assessment after about five years. But in these cases there is one other feature. The deduction of an escaped assessment comes to our notice only when we examine other people's accounts subsequently. It is not as if the staff of the department go about making a roving enquiry into all cases of evasion or escaped turn-over. What happens is when the subsequent year's accounts of different parties who have had transaction with the person who has escaped taxation or evaded taxation are taken into consideration and assessed, then we get a clue with regard to the taxes which have been evaded by the person concerned. In such cases we have to initiate proceedings only after such information has come to the notice of the Government. And when this information comes and if it comes after the 1959 Act came into force, it has been pointed out by the High Court that while all actions taken, or proceedings instituted or started or commenced, etc., can be continued, no action which has not been commenced under the old Act before 1959 could be started *de novo* or afresh after the 1959 Act came into existence. Therefore, the amendment of section 61 has been brought forward to enable the department to take up such cases of escaped turn-over and escaped assessment under the new law. I can at once assure the House, as I did in the other House, that it is not the intention of the Government to start a roving enquiry into all cases of escaped assessment under the old law but only when these things come to our notice in the subsequent examination of accounts and it is found that proceedings have to be taken to assess the escaped turn-over that steps will be taken under the new amended provision.

The second important provision in the Bill before the House is enhancement of the tax from 7 to 10 per cent in respect of luxury articles mentioned in the I Schedule to the Sales Tax Act of 1959. These 14 articles are typewriters, motor cars, radios, television sets, bicycles and so on. At the Conference of the Finance Ministers of all the States in India it was decided that there should be a uniform policy in respect of these important items which enter into

[Sri R. Venkataraman] [17th August 1963]

inter-State trade. Therefore, it was suggested that the rate should be raised to 10 per cent uniformly in all the States. Such increase has already taken place in many of the States including our neighbouring States. Government have now come forward to raise the tax from 7 to 10 per cent in respect of these articles.

The third item in the Bill relates to the sales tax on bullion. According to the interpretation which the administration followed, bullion was charged at half-a-per cent multi-point sales tax. And when we used the word 'bullion', we never looked into the fineness of the bullion, whether it was of 10 or 14 or 24 ct. fineness and so on. But the Sales Tax Appellate Tribunal opined that bullion meant metal of the highest fineness, namely, 24 ct. and any alloy which was lower than highest fineness could not be treated as bullion. As a result of this decision of the Appellate Tribunal, we would be obliged to charge all the bullion dealers 2 per cent multi-point right back from 1st April 1959. Government thought that it would be a great hardship and, therefore, issued a notification saying that half-a-per cent on bullion irrespective of fineness could be continued. I am glad to say that the High Court in a subsequent case gave a decision that bullion need not be unalloyed bullion and that bullion could be of different fineness and that bullion only meant metal which is in bulk and so on. Having issued the notification, we have come forward to amend section 59 of the Sales Tax Act. This only clarifies the position and does not make any change in the existing sales tax law.

Sir, I request the House to take the Bill into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 22 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

SRI S. K. SAMBANDHAN: Mr. Chairman, Sir, while welcoming the measure for amending the Sales Tax Act of 1959 to overcome certain difficulties faced by the department in the administration of the law, I wish to have a clarification from the Hon. Minister in respect of articles purchased under the hire-purchase system. Now many people are purchasing cars and other articles under the hire-purchase system as they do not have enough funds to pay the cost straightway. Sales tax is collected when it is transferred by the financier to the purchaser of the goods after one or one and a half years also. I want to know whether it is the intention of the Government to collect tax twice for the same goods from the same owner. Tax is collected twice in such cases in most places. In certain places I know it is not done. In the city I understand tax is collected twice on cars, trucks and lorries sold under hire-purchase system. I would request the Hon. Minister to clarify this point.

17th August 1963]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த காலங்களுக்கும் அஸ்ஸெஸ் செய்யக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்படுகிறது என்று கூறினார்கள். இந்தக் காரணத்தைக் காட்டி பழைய கால கணக்குகளை எல்லாம் புரட்டிக் கொண்டிருக்கப்போவதில்லை என்றும் உறுதி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும், ஆங்காங்கே உள்ள ஆபீசர்கள் கடந்தகாலத்தில் அஸ்ஸெஸ் செய்யப்பட்ட கணக்குகளை மீண்டும் தருவித்து முடிந்துபோன கணக்குகளையெல்லாம் பற்றி கேள்விகள் போட்டு, வியாபாரிகளைத் தொந்தரவு படுத்துவார்கள். மேலும் இப்போது இருக்கிற விற்பனை வரியினால் வியாபாரிகள் அவஸ்தைப் படுவதைப்போல, இன்னும் அதிக நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு வேறு கணக்குகளைப் பரிசீலிக்கும்போது புள்ளிவிவரம் கிடைத்தால், அப்படிப்பட்ட ஆதாரத்தின் அடிப்படையில்தான் பழைய கணக்குகளைப் பற்றி விவரம் கேட்கப்படும், விவாதிக்கப்படும் என்ற விளக்கத்தையும் சேர்க்கவேண்டுமென்று மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the rate of tax on items 1 to 14 in Schedule I of the Sales Tax Act of 1959 is 7 per cent. Now the Bill proposes to raise it to 10 per cent. One reason that is given for raising it to 10 per cent is that the other States have done likewise and, therefore, our State also should fall in line with those States. When we look at the Schedule, we find the articles mentioned there are typewriters, calculating machines, duplicating machines and so on. They cannot be called luxury goods. We live on typewriters. Now everything has to be done by typing. It is the most essential thing now. Therefore, no one would call it a luxury article. Items 1 to 14 are referred to as luxury goods. Therefore this is an indirect tax and it is increased to 10 per cent. So far as typewriters, duplicating machines and calculating machines are concerned, they are very necessary for the public, at the present stage of our civilisation. I should not object to the principle of taxing luxury goods. But these are not luxury goods. Clocks, time-pieces, watches and parts thereof cannot be classified as luxury goods. A motor car is a luxury. Many people have not got motor cars. Those who can afford to buy a car only go in for cars. But the lorries cannot be luxury goods. Because they have become almost absolutely necessary for the transport of goods from one place to another, especially when there are a number of bottle-necks in rail transport. The whole list of articles from 1 to 14 have been clubbed together and chosen for an increased levy of 10 per cent. On an analysis of these 14 items, I find that all of them cannot be styled luxury goods. Therefore, it is possible that the increase is not levied on all the 14 articles. This is what I felt. Of course, the other States have increased the tax to 10 per cent and, therefore, it will lead to some complication if this State also does not increase the tax. That is one point against my contention. So far as typewriters, clocks and time-pieces are concerned, I think we may make an

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [17th August 1963]

exception. They are very necessary for almost every one. When the tax is imposed, the purchasers will have to pay the tax. Because it is an indirect tax, it falls upon the person who ultimately purchases the typewriter.

As regards assessment of escaped turnover, section 16 (1) of the Act says, "Where, for any reason, the whole or any part of the turnover of business of a dealer has escaped assessment to tax or has been assessed at a rate lower than the rate at which it is assessable, the assessing authority may, subject to the provisions of sub-section (2), at any time within a period of five years from the expiry of the year to which the tax relates, assess the tax payable on such turnover after service of notice on the dealer and after making such enquiry as it may consider necessary". A period of five years has been mentioned, within which the escaped tax can be collected. Anybody who has escaped the taxation can be asked to pay the tax within five years. On reading the new clause, I do not see how this new clause is going to achieve the purpose in view. It is not clear to me. The proposed sub-section (1) (i) (a) says "anything done or any offence committed, or any fine or penalty incurred or any proceedings begun before the commencement of this Act". Again paragraphs (b) and (c) say—

"(b) the previous operation of the said Act or anything duly done or suffered thereunder; or

(c) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under the said Act; or "

These two paragraphs are not clear to me. Paragraph (d) says—

"(d) any fine, penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the said Act; or "

This is also not clear.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The obligation incurred or accrued under this Act.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : In the original Act also the same provision is there. I looked into it and I was not able to find any difference between the old section and the proposed section. The proviso under section 61 (1) of the original Act says—

"Provided that such repeal shall not affect the previous operation of the said Act or any right, title, obligation or liability already acquired, accrued or incurred thereunder"

Therefore, the same wording is found in the proposed section also.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The difference is this. Sub-clause (2) of the Bill says, "The repeal of the said Act by clause (i) shall not affect—". This is not there in the old Act.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Why not the Government say, "Any turnover which escaped taxation, will not be affected by this repeal"? That will make the position clear. The

17th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Government also can be sure of the obligation on the dealer, instead of being vague. The same wording we find in the old section and the section proposed in the Bill. I do not know whether the High Court will again say anything with reference to this Bill. It is for the Government to see to this.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, so far as the hire-purchase is concerned, it depends upon the transaction. If the seller himself is entering into the hire-purchase agreement, there will be only one sales tax. But if the hire-purchase is done through another financing agency, it will be deemed to be two transactions, first by the owner of the article to the financing institution and second by the financing institution to the purchaser. Therefore, it will depend upon the facts and circumstances of the case.

Then, Sir, as regards the articles on which 10 per cent tax will be imposed, it is true that some of the articles are not luxury goods in the conventional sense. But we have another difficulty. Unless we bring the sales tax in our State in uniformity with that of other States, particularly neighbouring States, there may be diversion of trade from one State to another. If a dealer in watches in Bombay can sell his watch at Rs. 100 plus Rs. 10 as tax, and if the same dealer can sell the same watch at Rs. 100 plus Rs. 7 as tax in this State, then his tendency will be to sell all his watches only in this State. Thus, there will be the diversion of trade from Bombay to Madras. It is necessary to protect the trade of each State. Therefore, we agreed on the principle of uniformity, because every other Finance Minister insisted that there should be uniformity as each one was afraid of the diversion of the trade from his State.

Sir, with regard to the interpretation of the Act, new clause 61 could have been clearer as Mr. Balasubramanya Ayyar pointed out. We could have said not merely "obligation incurred" but "all arrears which have escaped". We thought that the 'obligation incurred' would include all these cases of 'right, title, obligation or liability already acquired, accrued or incurred thereunder'. We considered that these were covered by the proposed sub-clauses (b) and (c). Anyway, I think, we may take the chance.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 22 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[17th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 22 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 22 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT) AMENDMENT
BILL, 1963 (L.A. BILL NO. 24 OF 1963).

3-10 P.M. THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill*, 1963 (L.A. Bill No. 24 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, sub-section (2) of section 3 of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 empowers the State Government to fix, by order, reduced rates of rent payable in respect of each class of ryoti land in an estate as defined in Madras Estates Land Act, 1908. Cases have come to the notice of the Government in which, after publication of the said Rent Reduction notification, a Court, Tribunal or other authority has held that the area specified in the order is not an “ estate ” or that any land specified in the order is not a ryoti land. At present, there is no provision in the Act as to what should happen in such cases to the amount already collected by the State Government under sub-section (4) of section 3 of the Act or as to the rights and liabilities of the landholder and the tenant.

The cancellation of Rent Reduction notification, especially after a long spell, will cause undue hardship to the tenants in that they have to pay in one lumpsum the difference in rent which the landholder will demand in consequence of such cancellation. Provision has, therefore, been made so as to enable the tenant to pay the difference of rent in easy instalments not exceeding ten. In the Bill as published, the tenant could apply to the Collector for fixing the number of instalments not exceeding ten in which he could pay this amount. But, however, Government consider that the tenant should be enabled to get this relief even at the hands of the Court in which the landholder files his suit for arrears and also that the relief should extend to decrees already passed but not fully satisfied. Official amendments for this purpose were accordingly moved in the Assembly. They were accepted.

As regards the period of limitation for the landholder filing suits, it is considered necessary to exclude in its computation the period from the date of publication of the notification under section 3 (2) of the Rent Reduction Act and the date of the Court's decision holding such notification to be invalid.

* Printed as appendix IV on pages 351-352

17th August 1963] [Sri V. Ramaiah]

The landholder will have to take credit for the amounts paid by the ryot to Government under the Reduction of Rent Act and can only sue for the balance.

I request the House, Sir, that the Bill as passed by the Assembly be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 24 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 24 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 24 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 19th August 1963. If any business remains unfinished, it will meet again on Tuesday, the 20th instant.

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 214. Notification issued with G.O. Ms. No. 319, Public (Services-A), dated 22nd February 1963, regarding inclusion of posts of Chief Instructors, Workshop Wings, Rural Extension Training Centres, within the purview of the Madras Public Service Commission.

* Laid on the table of the House on 16th August 1963.

[17th August 1963]

APPENDIX I.

(Vide Answer to starred Question No. 61 on page 331.)

(a) Yes, Sir.

(b) Number of Police Officers sanctioned for the employment in the organisation of Home Guard—

(1) *Organising staff*—

One Additional Superintendent of Police.
 Thirteen Deputy Superintendents of Police.
 Fourteen Sub-Inspectors.
 Twenty-eight Police Constables.

(2) *Training staff*—

Sixteen Reserve Sub-Inspectors.
 Forty-four Jamadars.
 Forty-four Head Constables.
 Fourteen Sub-Officers (Fire Services).
 Forty-four Leading Firemen (Fire Services).

Number of Officers employed up to 15—6—63—

Organising staff—

One Additional Superintendent of Police.
 Four Deputy Superintendents of Police.
 Ten Sub-Inspectors.
 Two Police Constables.

Training staff—

Eleven Reserve Sub-Inspectors.
 Six Sub-Officers (Fire Services).
 Ten Jamadars.
 Ten Head Constables.
 Eight Leading Firemen (Fire Services).

APPENDIX II.

Vide Answer to Starred Question No. 62 on page 331.)

(a) Rs. 8,25,090 (Rupees eight lakhs, twenty-five thousand and ninty only).

(b) The entire amount of loan sanctioned is deposited in the name of the borrower in a branch of the State Bank of India or any scheduled bank with the stipulation that he shall not be allowed to operate on the bank account so created without the countersignature of the Assistant Director or the Cottage Industries Officer of the District concerned.

17th August 1963]

The borrower is allowed to withdraw funds required for the construction of factory buildings in not less than three instalments, the first instalment for laying foundation and construction up to plinth level, the second for construction up to roof level and the third for roofing plastering, etc. Similarly he is allowed to withdraw funds required for the purchase of machinery in three instalments, the first instalment towards the payment of advance, if necessary, to the suppliers of the machinery and tools, the second for taking delivery of the machinery and tools on receipt of railway receipt or invoice and the third for the installation of the machinery. The proper time for the withdrawal of the different instalments and the amount of each instalment is determined by the Assistant Director or the Cottage Industries Officer concerned.

The borrower is not also authorised to withdraw at a time funds exceeding the amount of contribution made by him and the value of assets which may exist in the form of buildings and machinery at site. A completion report is also obtained from the investigating officers concerned on the proper utilisation of the loan.

APPENDIX III.

[Vide item V (1) on page 340.]

L.A. Bill No. 22 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1963,

(2) (a) Clause (a) of section 3 shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

(b) Clause (b) of section 3 shall be deemed to have come into force on the 1st day of April 1959.

2. *Amendment of section 61, Madras Act 1 of 1959.*—For sub-section (1) of section 61 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), the following sub-section shall be and shall be deemed always to have been, substituted namely :—

“(1) (i) The Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) (hereinafter in this section referred to as the said Act), is hereby repealed.

[17th August 1963]

(ii) The repeal of the said Act by clause (i) shall not affect—

(a) anything done or any offence committed, or any fine or penalty incurred or any proceedings begun before the commencement of this Act; or

(b) the previous operation of the said Act or anything duly done or suffered thereunder; or

(c) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under the said Act; or

(d) any fine, penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the said Act; or

(e) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, fine, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such fine, penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(iii) Subject to the provisions of clause (ii), anything done or any action taken including any appointment made, notification, notice or order issued, rule, form or regulation framed, certificate, licence or permit granted, under the said Act shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of this Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act."

3. *Amendment of the First Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the principal Act,—

(a) in items 1 to 14 (both inclusive), for the figure " 7 " in column (4), the figures " 10 " shall be substituted;

(b) for item 15 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely :—

" 15. Bullion pure or alloy and specie. Do. $\frac{1}{2}$ ".4. *Validation of levy and collection of certain taxes.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any Court, all taxes leviable for any period before the 1st day of April 1959 under the provisions of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) and of the rules made thereunder but levied or collected or purporting to have been levied or collected in pursuance of the proviso to sub-section (1) of section 61 or any other provision of the principal Act on or after the 1st day of April 1959 and before the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette* shall for all purposes be deemed to be and to have always been validly levied or collected; and accordingly—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by the State Government or by any officer of the State Government or by any other authority in connection with the levy or collection of such taxes shall for all purposes be deemed to be, and to have always been, done or taken in accordance with law;

[17th August 1963]

(b) no suit or other proceedings shall be maintained or continued in any Court against the State Government or any person or authority whatsoever for the returned of any taxes so paid; and

(c) no Court shall enforce any decree or order directing the refund of any taxes so paid :

Provided that no act or omission on the part of any person shall be punishable as an offence which would not have been so punishable if this Act had not been passed.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,

Madras, 14—8—1963.

S. CHELLAPANDIAN,

Speaker, Madras Legislative Assembly.

APPENDIX IV.

[Vide item V (2) on page 346.]

L.A. Bill No. 24 of 1963.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963.2. *Insertion of new section 3-F in Madras Act XXX of 1947.*—After section 3-E of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) (hereinafter referred to as the Principal Act), the following section shall be inserted, namely :—" 3-F. *Rent recovered by State Government to be deemed to be provisional payment by tenant, right of landholder to recover balance of rent due and limitation.*—

(1) Where after the publication of an order under section 3, sub-section (2), it is held by any Court, Tribunal or other authority that—

(i) the area specified in the order is not an estate, or

(ii) any land specified in such order is not a ryoti land,

the rent in respect of any land in the area mentioned in clause (i) or in respect of any land mentioned in clause (ii), recovered by the State Government under section 3, sub-section (4), shall be deemed to be the rent provisionally paid by the tenant to the landholder.

(2) The landholder shall, in respect of any such land as is referred to in sub-section (1), be entitled to recover from the tenant and the tenant shall be liable to pay to the landholder an amount

[17th August 1963]

equal to the difference between the rent which the tenant would have been liable to pay in respect of that land if the rates of rent had not been reduced under this Act, and the rent in respect of that land recovered by the State Government under section 3, sub-section (4). The said amount shall, until it is paid, bear simple interest at the rate of six per cent per annum from the date of the commencement of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963, or the date of the decision or order of any Court, Tribunal or other authority referred to in sub-section (1) whichever date is later.

(3) (i) In any suit or proceeding for the recovery of the amount and interest referred to in sub-section (2), the court or authority concerned shall order that such amount and interest shall be paid in such number of annual instalments not exceeding ten and in such manner as may be determined by the court or authority.

(ii) If, before the date of the publication of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963, in the *Fort St. George Gazette*, any decree or order has been passed in any suit or proceeding for the recovery of the amount and interest referred to in sub-section (2), which is inconsistent with the provisions of this section, the Court or authority concerned shall, on the application of any persons affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, vacate the decree or order and pass a fresh decree or order which shall be in conformity with the provisions of this section :

Provided that nothing contained in this clause shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full, before the date mentioned in this clause.

(4) In respect of any such land as is referred to in sub-section (1), the State Government shall pay to the landholder all amounts recovered by them under section 3, sub-section (4), after deducting therefrom the amounts already paid to him and also the cost of recovery, peshkash, cesses and other moneys due from the landholder to the State Government and constituting a charge on the land concerned.

(5) In computing the period of limitation for the recovery of any amount due under sub-section (2), the period between the date on which the relevant order under section 3, sub-section (2), was published and the date of the decision or order of any Court, Tribunal or other authority referred to in sub-section (1) or the date of the commencement of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963, whichever date is later shall be excluded.

Explanation I.—For the purposes of this section, “landholder” in relation to any land means the person entitled to collect the rent in respect of such land if an order under section 3, sub-section (2), had not been published and includes a person deriving rights through him.

17th August 1963]

Explanation II.—For the purposes of this section and sub-section (1) of section 5, the expression “tenant” means a person from whom rent was recovered by the State Government under section 3; sub-section (4), and includes a person deriving rights through him.

3. *Amendment of section 5, Madras Act XXX of 1947.*—In section 5 of the principal Act,—

(a) sub-section (1), shall be re-numbered, as clause (i) of that sub-section, and after the clause as so re-numbered, the following clause shall be inserted, namely :—

“(ii) Where in respect of any such land as is referred to in section 3-F, sub-section (1), any religious, educational or charitable institution is entitled to recover from the tenant any amount in pursuance of sub-section (2) of that section, the State Government shall in addition to the amounts referred to in sub-section (4) of that section, also be entitled to deduct from the amount recovered by them under section 3, sub-section (4), the amount, if any, already paid to the institution in pursuance of clause (i) :

Provided that where after such deduction, any sum is still due to the State Government, such sum shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.”;

(b) in sub-section (2), for the expression “sub-section (1)”, the expression “clause (i) of sub-section (1)” shall be substituted.

4. *Amendment of section 8, Madras Act XXX of 1947.*—In clause (ii) of section 8 of the principal Act, the words, brackets, figures and letter “ or under section 3-F, sub-section (4) ” shall be added at the end.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 19th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Inspection of schools

* 2 S.N.Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Municipal Administration be pleased to state—

(a) whether the Central Committee of the Madras Corporation and the Members thereof are invested with any powers or authority to make inspections of the schools under the management of the Corporation of Madras;

(b) whether the Central Committee or the Members thereof can make surprise visits to these schools;

(c) whether it is a fact that the Members of the Central Committee recently made frequent surprise visits to the various Corporation schools; and

(d) if so, the action taken or proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : (a) & (b) There is no specific provision in the Madras City Municipal Corporation Act empowering the Central Committee or its members to make inspection of the schools under the management of the Corporation of Madras, much less to make surprise visits. The powers and duties of the Central Committee are to be determined by regulations to be framed by the Corporation Council and the regulations are yet to be finalised.

(c) Yes, Sir.

(d) The question of framing regulations determining the powers and duties of the Central Committee is under consideration of the Corporation and the Council has not yet finalised the regulations. However, the Commissioner, Corporation of Madras, has informed the Worshipful Mayor that the Central Committee Members should be advised not to disturb Headmasters of Schools while they are holding classes in schools and the Committee should choose a time when the Headmasters are free and inspect their work.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன் : ஐயா, இந்தக் கவுன்சிலர் கள் திடீரென்று கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளில் துன்புறுத்து ஆகிரியர் களின் அன்றாட வேலைகளில் தலையிடுகிறார்கள் என்றும் அது அவர்

[19th August 1963]

களுக்கு வேதனை தருவதாகவும் அவமானகரமாகவும் இருப்பதாக ஆசிரியர்கள் கமிஷனரிடம் தெரிவித்திருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: 'ஷார்ட் நோட்டீஸ்' கேள்வியின் பேரில்தான் இந்தத் தகவல் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். அதன் பேரில் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனரிடம் தகவல் கேட்டு, அதற்கு மேல்தான் நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாக இருந்தால், கவனிக்கப்படும்.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: அடிக்கடி அங்கத்தினர்கள் பள்ளியில் நுழைந்து மாணவர்களைப் பாடம்சம்பந்தமான கேள்விகளைக் கேட்டதாகவும் அட்டென்டன்ஸ் எடுக்கப்பட்டதாகவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா?

கனம் திரு. எம். ஏ. மஜீத்: மெட்ராஸ் Educational ரூல் 87-ன்படி சாதாரணமாக இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீசர்கள்கூட விசிட் (visit) நடக்கும்போது வகுப்பில் நுழைந்து பையன்களைக் கேள்வி கேட்கக்கூடாது. அப்படியிருக்கும்போது நகராட்சி அங்கத்தினர் கேள்விகள் கேட்கக்கூடாதுதான். எதற்கும் விவரமான தகவலை கமிஷனரிடமிருந்து பெற்று தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, when there are special officers in the Corporation of Madras under whom there are a number of supervisors who are expected to go to various institutions to find out what equipment is necessary and whether there is adequate staff and so on, how is it that the Councillors enter into these schools? What functions have they got? Do they look into the academic side for which they have no authority or do they look into the administration to do which there are other departmental officers?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: முன்னைய கேள்விக்கு சொன்ன பதில்தான். இன்ஸ்பெக்டர் அதிகாரிகள்கூட விசிட்டிங் நேரத்தில் கேள்வி கேட்கக்கூடாது. சாதாரணமாக பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் போய் கேள்வி கேட்பது உதேயமில்லை. அப்படிக்கேட்டிருந்தால்; பரிசீலிக்கவேண்டியது அவசியம். ஆனால் இப்போது வாஸ்தவமாகவே அப்படிக்கேள்விகள் மாணவர்களிடம் கேட்டார்களா என்று தகவலில்லை.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, is there any rule that Panchayat Members ought not to visit and inspect the Panchayat schools?

(The Hon. Minister rose.)

MR. CHAIRMAN: That has no connection with the main question. The Hon. Minister need not answer.

[19th August 1963]

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, நகரமன்றப்பள்ளிகளில், அதிலும் குறிப்பாக பெண்கள் படிக்கும் பள்ளிகளில், அடிக்கடி இதுமாதிரி தொந்தரவுகள் வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: இப்போதுதான் சமீபத்தில் நடந்தது என்று நானும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 'ஷார்ட் நோட்டீஸ்' கேள்வி அதன்பேரில் அங்கத்தினர் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் தகவல் தெரியாது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, மேயர், உதவி மேயர் போன்றவர்கள் பெண் ஆசிரியர்களையும் பள்ளிக் குழந்தைகளையும் கண்டு கேள்வி கேட்பதும் அவர்கள் அட்டென்டன்ஸ் எடுக்கச் சொல்வதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? பெண்கள் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் உடனடியாக இதுபோன்ற நிழ்ச்சிகள் நடைபெறாமலிருக்க நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: பெண்களாக இருந்தாலும் ஆண்களாக இருந்தாலும் பள்ளிகளில் சாதாரணமாக வாத்தியார் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் போது ஹெட் மாஸ்டர்கூட உள்ளே போகக்கூடாது என்று எஜுகேஷன் ரூல் இருக்கிறது. அது மாதிரி நடந்ததா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. கமிஷனரிடமிருந்து இப்படி நடந்ததாக அறிக்கை வந்தால், அதைத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: கமிஷனர் கண்டிப்பாக இருப்பதால், அவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: அதுமாதிரி தகவல் இல்லை. அங்கத்தினரைப் போல் நானும் கேள்விப்பட்டதுதான்.

வித்துவான் தி. முத்துகண்ணப்பன்: கமிஷனர் ஆசிரியர் கூட்டம் கூட்டினார். ஆசிரியர்கள் கமிஷனர் சர்ச்சை நடந்தது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: எனக்குத் தகவல் இல்லை. பத்திரிகையில் பார்த்த விவரங்களைக் கொண்டு பதில் சொல்லி வருகிறேன்.

திருமதி டி. எல். திருபுரசுந்தரி: பெண்கள் பள்ளியில் ஒரு அங்கத்தினர் நுழைந்து அங்குள்ள ஆசிரியையைப் பார்த்து, நீங்கள் ஏன் இந்தச் சேலையைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தீர்கள்? வேறு கூரைச் சேலை கட்டிக்கொண்டு வரலாமே? என்று கேட்டிருக்கிறார். அதை விசாரித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத்: தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[19th August 1963]

Bug poison

* 71 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to restrict the manufacture and sale of bug poison in the State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware, Sir, that these are poisonous drugs and, if so, do they not think that there should be some control over the manufacture and sale of these drugs?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is already adequate control, Sir, over these. There is the Poisonous Drugs Act and that is being enforced. But we cannot completely avoid use of poisons. They are required as pesticides, as bug and other insect killers and so on.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, have the Government any proposal to control vending of this poison especially in the streets with posters and so on?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a common drug which is used for domestic purposes, and it is being sold under restrictions contained in the Poison Rules framed under the relevant Act. It will be difficult to refuse to sell to anybody unless he is a minor or a small boy.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government gone into the question of allowing the sale of these things only in special packages so that innocent children may not misuse the drug as two or three cases are reported in the newspapers every year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the cases that we have received are all cases of suicides. I do not think there have been cases of mistake. Even then a mere change in the package will not very much prevent this.

Institution of Ombudsman

* 72 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Dr. A. SREENIVASAN) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce an institution of Ombudsman or similar institution in this State to redress the grievances of the public; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No.

(b) Does not arise.

[19th August 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister enlighten us on what is the meaning of the word 'Ombudsman'?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is an institution prevalent in Sweden and other Nordic countries. It is like the Accountant-General, Auditor-General, and the Attorney-General; independent authority which enquires into the excesses committed by the Civil Servants. If there is any excess committed in the Civil Servants. If there is any excess committed in the execution of his authority by the Civil Servant or officer of the Government, then a complaint can be made to the Ombudsman and there is a regular procedure under which enquiries are held. But in those countries the difference is that there is no writ proceedings against officers as we have here.

Interference with the public servants

* 73. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN (on behalf of Dr. A. SREENIVASAN) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that in 1952 the then Chief Minister issued a communique that Members of the Legislature must not interfere with the public servants in the day-to-day administration;

(b) if so, whether there is any proposal to issue a similar communique by the present Ministry; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) No such communique was issued.

(b) No.

(c) The need for issuing a communique in the matter is not felt.

Blue Mountain Estates, Limited

* 74 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that the fertiliser factory of the Blue Mountain Estates, Limited, at Ennore has started working their sulphuric acid plant? 3-10 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, what steps have the Government taken to see that the sulphuric acid fumes do not contaminate the area?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, before any factory is established, it has to conform to the Factories Act, and the Factories Inspector inspects and sees whether there are any

[19th August 1963]

poisonous or injurious fumes coming out of the factory and how they should be treated or controlled. It is in accordance with the Factories Act that these factories have been established.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Are there any other companies preparing sulphuric acid in Ennore?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: At Avadi Messrs. Shaw Wallace and Company are producing sulphuric acid. Then the East India Distilleries Factory at Ennore is also producing sulphuric acid.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Have the Government received any representation from the people in the neighbourhood that these fumes are injurious to health and that their health is very much affected?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The question has to be put to my Hon. Colleague on the right.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, there are factories and factories. Is there any provision in the Factories Act in respect of factories which emit gas that they should be located in a place other than residential areas?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Factories Act contains stringent regulations with regard to the location of the factory, the conditions to be observed, and the protection to be given both to the workers in the factory and the public against the fumes, dust, silicon and other particles that fly in the air. It is only in accordance with these conditions that the factory produces the acid.

* 75 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the sulphur-dioxide fumes let out into the air from the fertiliser factory of the Blue Mountain Estates, Limited, at Ennore have affected the health of the people residing nearby, and

(b) if so, the action proposed to be taken in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) There have been complaints to this effect.

(b) The matter is being investigated.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: The health authorities have written to me that some nuisance has been caused. Will steps be taken to avoid this little nuisance causing irritation to the respiratory track?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Sir, the factory has been inspected by the District Health Officer, Chingleput, and the report of the Assistant Director of Public Health has been received by the Government. It is being considered by the Government and necessary action is being taken.

[19th August 1963]

Liberalised pension scheme

* 76 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend the Liberalised pension scheme to teachers in non-Government schools in the State; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that an announcement was made or an order passed by the Government extending the family pension to teachers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, under the Madras Liberalised Pension Rules, the Government servants are eligible for family pension besides gratuity, but they are not entitled to Contributory Provident Fund benefits which the aided school teachers now enjoy. So also Government servants including the teachers under Government service governed by the Contributory Provident Fund Rules are not eligible for any pension because they are entitled to Contributory Provident Fund benefits. But, Sir, the Government have extended the benefit of family pension in the Madras Liberalised Pension Rules, 1960, to all teachers employed in aided and local body schools who are already enjoying the benefit of the Teachers' Pension Scheme. Under the Madras Teachers' Contributory Provident Fund-Pension-Insurance Rules, the teachers in aided schools are eligible for the Contributory Provident Fund insurance and pension benefits.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: From what date does it come into effect, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government have extended the family pension scheme to aided and local body school teachers with effect from 1st April 1962.

Transfer of teachers

* 77 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any teachers in Wallajah taluk of North Arcot district were transferred from their places just immediately before the formation of blocks;

(b) if so, whether any of them have applied for re-transfer to their original places within their own taluk; and

(c) the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

[19th August 1963]

(b) Yes.

(c) Their requests have been complied with wherever possible.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, did the Government ever issue orders that as far as possible the transfers of teachers should not be ordered to places away from their native taluks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, no fresh order is necessary. The instructions are there and transfers are effected only when they are unavoidable.

Kilpauk Medical College

* 78 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether final examinations for the students of the Kilpauk Medical College have been held in 1962; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) Yes.

(b) Does not arise.

SRI S. K. SAMBANDHAN : While thanking the Hon. Minister for the answer given, I may say that the answer to this simple question has taken fourteen months. I want to draw the attention of the Hon. the Leader of the House to the need to give answers to questions in much shorter time.

Food poisoning

* 79 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of food-poisoning cases admitted during the months of August and September 1962 in (i) the Government hospitals in the City of Madras ; and (ii) the Government hospital at Thanjavur?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM :

(i) Madras City—

Eighteen in August 1962 and 25 in September 1962.

(ii) Government Hospital, Thanjavur—

Nil in August 1962 and 66 in September 1962.

SRI K. KAMALAKANNAN : How many cases of food poisoning were admitted during the months of August and September 1962 in the hospitals in the City of Madras?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : It is 43 in Madras City. Eighteen in August and 25 in September 1962.

SRI K. KAMALAKANNAN : Sir, how many patients died of food poisoning?

19th August 1963]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There were only cases of food poisoning. There was no death.

* 80 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that recently some persons who ate edibles in a hotel at Teynampet suffered from food poisoning;

(b) whether the Health Officer, Corporation of Madras, took samples of ice cream, dhall, rice, blackgram and water from that hotel; and

(c) whether any report has been received from the Health Officer, Corporation of Madras, and, if so, whether the Health Officer has certified that the contents are not harmful?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) to (c) Yes.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is this poisoning in hotels due to the spraying of insecticides or some deterrents on the tables and utensils?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, it is not due to food poisoning, but due to allergy.

SRI S. K. SAMBANDHAN : What is the reaction of the Government when the Minister replied that the answer to clauses (a) to (c) of the question was in the affirmative?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, the question was whether recently any persons were affected after eating in a hotel in Teynampet. To this, the answer is in the affirmative. To the second question also, whether the Corporation took action, the answer is in the affirmative.

SRI S. K. SAMBANDHAN : To clause (c) of the question, whether meals taken for test were not harmful and whether those people who have taken them have suffered from food poisoning, the Minister has stated that the answer is in the affirmative. I want to know the reaction of the Government.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Actually there was no poison in the food. Necessary action has been taken by the Government. The officers concerned were also informed that violations of the rules on the part of catering establishments should be viewed seriously and they should not be allowed to sell food which is harmful.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is there any proposal to bring in very stringent measures to make these hotels more neat and clean in view of the fact that there have been food poisoning cases recently?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir. Steps are being taken by the Government in all seriousness.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[19th August 1963]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Inams (Supplementary) Bill, 1963, as passed by the Legislative Assembly.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council :—

1. The Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962).

3. The Madras Lease-Holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962).

3. The Madras Lease-Holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962).

4. The Madras District Police (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 13 of 1963).

5. The Madras Inams (Supplementary) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 21 of 1963).

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS DISTRICT POLICE (AMENDMENT) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 13 OF 1963.)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, move—

“That the Madras District Police (Amendment) Bill 1963 L.A. Bill No. 13 of 1963, as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

It has been brought to the notice of the Government that difficulties are experienced by Police Officers in attending political meetings and recording the proceedings thereof. In fact, certain occasions had arisen when Police Reporters had been refused admission to certain political meetings on the ground that they were not public meetings. The provisions under the Madras District Police Act, 1859 (Central Act XXIV of 1859) do not provide a sustainable legal basis for the presence of Police Officers at such meetings. The Government consider that it is essential that

• Printed as Appendix I on page 295 infra.

THE MADRAS DISTRICT POLICE (AMENDMENT) BILL, 1963 365
(L.A. BILL NO. 13 OF 1963)

19th August 1963] [Sri M. Bhaktavatsalam]

specific provision should be made in the Madras District Police Act empowering Police Officials with authority to be present at such meetings and record proceedings thereof. Similar provision has already been made in the Madras City Police Act—vide section 41 of the Act. The undertaking of this legislation is considered all the more necessary from the law and order point of view.

The present amendment seeks to authorise Police Officers not below the rank of Deputy Superintendent of Police to depute one or more police officers or other persons to be present with legal authority in any assembly, meeting or procession in any public place and to make a report of the proceedings.

Provision has also been made in clause (2) of the proposed amendment exempting any assembly or meeting of purely religious character, any assembly gathered for the purpose of taking part in sports, any procession of any wedding, funeral or similar domestic occurrence or of any religious ceremony or any public meeting held under any statutory or any express legal authority or any public meeting exempted by Government by general or special order.

With these observations, Sir, I commend this Bill, as passed by the Legislative Assembly, for the consideration of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Madras District Police (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 13 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மதிப்புமிக்க சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம்முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் போலீஸ் மசோதாத் திருத்தம், போலீஸ்காரர்கள் கூட்டங்களிலே சுருக்கெழுத்து எழுதுவதற்கு போகக்கூடிய வகையிலே சில இடங்களுக்குத் தடையிருந்ததை நிவர்த்தி செய்வதற்கான நேர்க்கத் துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. போலீஸுக்கு முன்பு இருந்த அதிகாரங்களுக்கு மேற்கொண்டு இது ஒரு அதிகாரம் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. நாளுக்கு நாள் ஒரு சட்டம் என்று போட்டு அதிகாரத்தை உயர்த்திக்கொண்டு போவது மக்களுடைய உரிமைகள் நாளுக்குநாள் குறைக்கப்படுகிறது என்றுதான் பொருள்படும். கோடாலியினால் வெட்டும் ஒவ்வொரு அடியும் மரத்தைச் சாக அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடுவதுபோல, மக்களுடைய உரிமையை ஒவ்வொன்றாக எடுப்பது ஜனநாயகத்தையே சாக அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. போலீசார் வீட்டுக்குள் போகவேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்தால் மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடத்தில் உத்தரவு வாங்கித் தான் போகவேண்டுமென்பது இன்றைய சட்டம். அப்படி சட்டம் இருந்தம்கூட, அதைப் புறக்கணித்துத் தங்கள் இஷ்டப்படிக்கு வீடுகளுக்குள் புகுந்து பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து சாமான்களைக்

3-20
p.m.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [19th August 1963]

கீழே தள்ளி உடைத்து கதவுகளையும் நாற்காலிகளையும் தங்கள் பூட்ஸ் கால்களால் உதைத்து உடைத்து மதம் பிடித்த யானை ஸீட்டில் நுழைந்துவிட்டு வெளியே வந்தபிறகு எந்தமாதிரி நிலைமை இருக்குமோ அந்தமாதிரி சம்பவம் நடந்தது எனக்குத் தெரியும். அதிகாரம் இல்லாமல் செய்த சம்பவம் இது. அந்த மாதிரியாக நடந்துகொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு மேற்கொண்டு அதிகாரம் அளிக்கப்படுமானால் அது துஷ்பிரயோகம் செய்யப் பட்டது என்று எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும்?

வணக்கஸ்தலங்களிலே போலீசார் மத சம்பந்தமான சடங்குகள் சமயத்தில் போகக்கூடாது என்று இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய நிலையிலே வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு மத சம்பந்தமான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் போகக்கூடாது என்ற நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஆனாலும் இன்றைய நிலையிலே அவர்கள் பல வணக்க ஸ்தலங்களிலே போவதை நான் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிகிறது. அவர்கள் வணக்க ஸ்தலங்களுக்குப் போகக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு இருந்தாலும்கூட நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் மத சம்பந்தமானவையாக மட்டும் இருந்தும் கூட மத சம்பந்தமான கூட்டத்தில் நீங்கள் அரசியல் பேசுவீர்களோ என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆகவே நாங்கள் போகவேண்டுமென்று அவர்கள் வருவதற்கான வாய்ப்பு இந்தச் சட்டத்திலிருக்கிறது. மத சுதந்திரம் என்ற உரிமை--கொடுக்கப் பட்ட உரிமை மறைமுகமாக எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது என்ற பொருளில்தான் இந்தச் சட்டத்திருத்தம் அமைகிறது.

அரசியல் கட்சிகள் பொது மேடைகளில் பேசுகிறார்கள். அத் துடன் அவர்கள் நடவடிக்கை முடிந்து விடுவதில்லை. காரியக் கமிட்டிகள், கவுன்சில்கள் கூட்டங்கள் என்று போட்டு அவர்கள் பேசவேண்டிய நிலை உண்டு. அப்போது சந்திக்கும் சமயத்தில் தனித்துப் பேசவேண்டியதாகத்தான் இருக்கும். அப்படியில்லாமல் மேடைகளில் தங்கள் பலவினங்களை எல்லாம் எடுத்து ஆராய்ந்து பேச முடியாது. அப்படிப்பட்ட கூட்டங் களுக்குப் போவது சுருக்கெழுத்து எழுதுபவர்களுக்குத் தேவை யில்லை என்று விளக்கம் சொல்லிட்டாலும்கூட, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் பார்க்கும்போது அப்படிப் போகவேண்டாமென்று குறிப்புகாணவே முடியவில்லை. அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி செல்ல உபயோகப்படும் சட்டம் இது என்று எடுத்துக்கொள்ள இடமிருக்கிறது. இன்டர்பிரடேஷன் என்பது இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டதாக அவர்கள் அர்த்தம் செய்துகொண்டு சட்டத்திலே எது இருக்கிறதோ அதன்படிதான் செய்வோம் என்று காரியக் கமிட்டிகளுக்கும் கவுன்சில்களுக்கும் போலீசாரை அனுப்பக் கூடிய நிலையில் சட்டம் அமைகிறது. அது தெளிவாக அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேச்சிலே தரம் தவறி பேசுபவர்கள் மீது குறிப்பாக எதிர்க் கட்சியினர் மீது இதுவரைக்கும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கருத்தை நான் பாராட்டு

19th August 1963] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

கிறேன். ஆனால் நடவடிக்கை இன்றைய வரைக்கும் எடுக்கப்பட வில்லை என்பதற்கு இந்தப் போலீஸ் இலாகா நமது மதிப்பிற் குரிய கனம் காமராஜ் அவர்களுடைய கண்காணிப்பில் இருப்ப தால் இருக்கக்கூடும். இது இப்படியே நீடிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. நாளைக்கு வேறு மந்திரி இந்த இலாகாவை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அவர்கள் இந்த நோக்கத்தோடு இதைக் கண் காணிப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இதுவரைக்கும் நட வடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றால், இனிமேலும் நீடிக்க முடி யாது என்று பொருளல்ல. இந்தச் சட்டம் வருவதால், ஒரு ஆபத்தான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைப் பசுத் தோல் போர்த்திய புலி என்று குறிப்பிடுவது மிகையாகாது என்று நான் சொல்வேன். கூட்டங்களிலே பேசி சதித் திட்டங்கள் உருவாக்கிவிடுவார்கள்; அதற்காக சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பி அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்று பேசப்படுகிறது. இது அர்த்தமற்ற பேச்சு என்றுதான் நான் சொல்வேன். ஒரு சதி பண்ணுகிறவர்கள் போலீசார் வந்து சுருக்கெழுத்து எடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை வைத்துக் கொண்டு சதித்திட்டம் தீட்டமாட்டார்கள். தமிழில் ஒன்று சொல்வார்கள். கொக்கின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்து அது உருகி கண்ணில் வந்து மறைத்துக்கொண்டதும் அதைப் பிடித்துவிடுவேன் என்று. அதுமாதிரி தான் இருக்கிறது. சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பி அவர்கள் சதித்திட்டம் போடும்போது பிடித்துக்கொள்வோம் என்று சொல்வது. சதித் திட்டம் போடுபவர்கள் காதுக்குக் காது தெரியாமல்தான் போடுவார்கள். அப்படியிருக்கும்போது சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்புவதனால் சதித் திட்டத்தைத் தவிர்க்கமுடியும் என்பது அர்த்தமற்ற பேச்சு.

அமைச்சர்கள் பேசக்கூடிய கூட்டங்களில் சுருக்கெழுத்தாளர் கள் எடுக்கப்போவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் கள் பேசக்கூடிய கூட்டங்களில் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் சென்று எடுக்கவேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும் ஒரே நிதானத்தில் அவர் கள் பேசுவதாகச் சொல்லமுடியாது. சில இடங்களில் அமைச்சர் கள் முறை தவறி பேசிய விவரங்களை நான் இந்த மன்றத்திற்கு முன் சமர்ப்பிக்கமுடியும். ஆட்சேபகரமான பேச்சுக்கள் சில கூட்டங்களில் பேசியவை என்னிடத்தில் இருக்கிறது. மன்றம் அனுமதித்தால் சமர்ப்பிக்க முடியும். அத்தகைய பேச்சுக்கள், மக்கள் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய பேச்சுக்கள் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பேச்சை சுருக் கெழுத்தில் எடுத்தால், வித்தியாசமாகப் பேசியதாகத் தெரிந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் துணியவேண்டும், முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுருக்கெழுத்தாளர்களை எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டும் அனுப்புவதில்லை. எல்லாக்கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் அனுப்புவது உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மை யாக இருக்குமானால் நான் ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். நேற்று நான் வேலூரில் முஸ்லீம் லீக் கூட்டத்தில் பேசு

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [19th August 1963]

3-30 p.m. வதற்குச் சென்றிருந்தேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு அங்கு கனம் காமராஜ் அவர்கள் பிறந்ததின விழாக் கூட்டம் நடந்தது. அந்தத் தொகுதியின் எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் முஸ்லிம்கள் சமுதாயத்தைப் பற்றி மிகவும் கேவலமான முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆட்சேபிக்கக்கூடிய முறையில், 'டெஃப்மேட்டரி' முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சை சுருக்கெழுத்தாளர் எடுத்திருக்கலாம். அதன்மீது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி ஆட்சேபகரமாக இருக்கும் என்று அரசாங்கம் கருதினால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதுவரை பேச அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, the provisions of the Bill are very vague. They have to be carefully drafted. For example, it is said that the provision does not apply to "any procession on the occasion of any wedding, funeral or similar domestic occurrence, or of any religious ceremony". Even on occasions of religious ceremony very strong speeches are sometimes made. This law only gives room for taking cognizance of all these things in a formal manner and doing other things. This will, on the whole, demoralise society. The organizers will say that the procession is a religious procession. At religious meetings sometimes very strong feelings are aroused. There may even be breach of the peace. Therefore, it is not proper to amend the law in this way. It only gives room for people to say one thing and do another. Suppose party meetings are held and party members only are allowed there. Still if the Government insist upon the right of the police officer to be there, I think the words should be very carefully chosen; otherwise, there may be violation. This law gives a *carte blanche* for saying that meetings are arranged for one purpose and doing different things. Already there is great demoralisation and this will only increase it. I am not saying that the police should not be there. Of course, activities creating a danger to the country or speeches inciting people to violence should be curbed. I am not at all against it. But meetings are given a religious character and many other things are done. Even violent speeches are made. Therefore, it is not enough to say that this does not apply to procession on the occasion of any religious ceremony. It must be carefully drafted. Otherwise, the police officers have got large discretionary powers. In a proper place they may not exercise their powers. That is a different matter. If the Government want to have an amendment to prevent untoward things happening, I do not think this will help them.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Mr. Chairman, Sir, it has been stated that whenever the police enter a private house, the permission of the magistrate is obtained. Because it is a private house, necessarily permission must be sought. But what is public place is the question. The term "public place" cannot be defined in a positive manner. It can be defined only by stating the

19th August 1963] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

exceptions such as exemption of religious meetings, etc. But "public place" must be construed according to the circumstances of each case. No one can define "public place" as such. Therefore, difficulty arises as to who can define "public place" and what places the police can enter. The police officials have got power to enter a place for the purpose of maintenance of law and order. But one must not abuse a public place for private purposes. The Government are well aware that a public place must not be abused for private purposes. One party or the other must not use a public place for private purposes. It cannot say that it has fixed an entrance fee and that, therefore, it is not a public place. If anybody wants to have a private meeting, he can apply to the Government and get permission for it. Therefore, there is no need to criticise the Government in regard to this legislation. This legislation does good to all sections of the people and helps maintenance of law and order. Therefore, I wholeheartedly support this legislation.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் அங்கத்தினர் திரு. வகாப் அவர்கள் ஏதோ புதிதாக போலீசுக்கு இதனால் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மக்களுடைய உரிமை பறிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு பிரமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுத்தான் இந்த மசோதாவினால் இப்போதிருக்கிற உரிமை போய்விடுமென்றே அல்லது புதிதாக போலீசாருக்கு அந்த உரிமையில் தலையிடுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகவோ நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக எந்த அதிகாரமும் இல்லை. கூட்டத்திற்குப் போவதற்குத் தான் அதிகாரம். பொதுக்கூட்டத்தில் தலையிடமாட்டார்கள். பேசுவதில்கூட எதுவேண்டுமானாலும் பேசலாம். பெண்களைப்பற்றி எப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் தாறுமாறாகவும் எதைப்பற்றியெல்லாமோ பேசுகிறார்கள். பேசும் இடத்தில் போய் அவற்றைத் தடுக்க மாட்டார்கள் போலீசார். 'லாங் ஹேண்டி' லும் எழுதலாம் Police may take the report of the proceedings போலீசார் நோட்ஸ் எடுத்தால் என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது? தப்பு செய்பவர்கள்தானே பயப்படவேண்டும்? தப்பு பண்ணினால், அதை நோட்ஸ் எடுத்தால், அதை ஆட்சேபிக்கக் கூடாது. மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் யாரும் அதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். அங்கு என்ன நடந்தது என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தெரிந்துகொள்ளத்தான் இந்த மசோதா. அதிலே ஒன்று, நாங்கள் சதி செய்வதாக இருந்தால்—நாங்கள் என்று அவர் செய்யப்போவதாகத் சொல்லவில்லை, யாராவது செய்வதாக இருந்தால், அதற்கு ரிப்போர்ட்டரை அனுப்பினால், அகப்படுவார்களா என்று கேட்டார். எங்களுக்கு அது தெரியாமலில்லை. தெரியும். போலீசை அனுப்பி சதி நடப்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியுமா? அதை எப்படிச் கண்டுபிடிப்பது என்பது போலீசாருக்குத் தெரியும். அதற்கு போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள். எங்கெங்கு சதி செய்கிறார்களோ, அதற்கு முயற்சி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [19th August 1963]

8-40
p.m

செய்கிறார்களோ, அதைக் கண்டுபிடிக்க, நடவடிக்கை எடுக்க போலீசாருக்குத் திறன் இருக்கிறது. ஆற்றல் இருக்கிறது. அதிகாரமிருக்கின்றது. இது பகிரங்கமாக நடக்கின்ற கூட்டம். அந்தக் கூட்டத்தில் சதி செய்யவில்லை என்றால் எதற்காகப் பயப்படவேண்டும்? கூட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் மற்றவர்களைத் தவறான காரியங்களுக்குத் தூண்டலாம். சட்டத் தை மீறுவதற்குத் தூண்டலாம். என்ன மாதிரி தூண்டுகிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவேண்டியது அவசியமாகிறது. பலாத்காரத்தில் ஈடுபடுங்கள் என்று மக்களைத் தூண்டுவது ஆட்சேபங்களுக்குரியது. தூண்டினார்களா இல்லையா என்று போலீசார் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். பலாத்காரத்துக்குத் தூண்டுவதாகப் பேசியிருந்து அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால், அதற்கு மன்றத்திலுள்ள எந்த அங்கத்தினரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். கூட்டத்தில் உட்கார்ந்து என்ன பேசுகிறார்கள் என்று ரிபோர்ட் எடுத்து அதை சாட்சியாக வைத்தால்தான், விசாரணையில் வெற்றிபெற முடியும். இல்லாவிட்டால் வழக்குத் தொடரமுடியாது. அதனால் பலாத்காரத்துக்குத் தூண்டிக்கொண்டேயிருப்பார்கள். அதற்குப் பரிசாரம் இல்லாமல் போய்விடும். மேலும் மேலும் குற்றங்கள் தொடரலாம். அதைத் தடுப்பதற்குத்தான் என்ன பேசினார்கள் என்று பார்த்து அதை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு மேல் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றால், எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுதான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஏதோ ஆபத்தான நிலை வந்து விட்டதாகப் பேசினார்கள். அது பிரமைதான். ஆபத்து ஒன்றுமில்லை. போலீசார் வேறு தவறாக எதுவும் செய்யப்போவதில்லை. செயற்குழுக் கூட்டம் அந்தந்தக் கூட்டம் என்று—இந்தப் பெயரெல்லாம் சரியாகத் தெரியவில்லை. 'பிசினெஸ் மீட்டிங்' என்று ஆங்கிலத்தில் தெரியும் பாசறை என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். அவ்வளவு தூரம் நான் போகவில்லை. ஜெனரல் பாடி—எக்சிகியூடிவ் கமிட்டி, காரியக்கமிட்டி என்கிறோம் ஜெனரல் பாடி என்றால்—அதை தமிழில் போட்டால் அபத்தமாகி விடும்—குறிப்பிட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் வர வேண்டிய கூட்டம் என்பது அது. அந்த அங்கத்தினர்கள் வந்தால் அது பப்ளிக் மீட்டிங் ஆகாது. விசேஷ அழைப்பு சில நேரங்களில் அனுப்புகிறார்கள். யார் யார் அழைப்பு பெற்று சந்தா கட்டாமலே அங்கத்தினராக இருப்பதால் அழைப்பு பெற்ற காரணத்தால் வருகிறார்கள் என்றால் அது பப்ளிக் மீட்டிங் என்று வராது. என்ன பேசினார்கள் என்று போலீசார் எடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு கூட்டத்தில் டிக்கெட் வைத்திருக்கிறோம் என்று ஐலண்ட் கிரவுண்டிங் கூட்டம் வைத்திருக்கிறது. டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு வரலாம் என்கிறார்கள். பணம் கொடுத்து கிறப்பு கூட்டம் நடக்கிறது. டிக்கெட் வைத்துப் பணம் வருவதாகிறது. ஒரு சிலர்தான் அதைப் பெற்றுப் போகிறார்கள். எல்லோருக்கும்—Public or a class or a portion of the Public அவர்கள் வருவதாக இருந்தால் பப்ளிக் வருவதுபோல்தான். அவர்களை

19th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அழைத்து கூட்டம் நடத்தினால் என்ன நடந்தது என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு போலீசாருக்கு இருக்கிறதென்று தான் இதைப் போட்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரத்தைப் பொருத்தவரையில் சிட்டி போலீஸ் ஆக்ட் 41 செக்ஷனில் மாற்றம் ஏற்பட்டு இந்த மன்றம் 1961-ல் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நிகழ்ச்சியில் ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டால்தான் அதை ஒட்டித்தான் இந்த மாற்றம் சட்டத்தில் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. ஒரு கூட்டம் வேறு இடத்தில் வெளியில் நடந்தது. அதில் பலாத்காரத்தைத் தூண்டுவதற்காக, அதற்காகப் பேசுவதற்காக இருக்கிறார்கள். ஒருவர் பேசுவதற்குத் தயாராக இருந்தார். பின்னால் பேசவும் செய்தார். அதை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா? பொது இடத்தில் கூட்டம்; வேலி அடைத்து டிக்கெட் வைத்து நடக்கிறது. போலீசார் உள்ளே போனால் டிக்கெட் கிடையாது என்று சொன்னார்கள். போலீசார் போகவேண்டுமென்றால், மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டு போகலாம். பகிரங்கமாகப் போவதற்கு முடியவில்லை. போய் நோட்ஸ் எடுப்பதற்கு இருந்தார்கள். இடமில்லை என்ற தால் போகமுடியவில்லை. இவ்வாறு ரிபோர்ட் வந்து வழக்கு தொடரவேண்டுமென்றால், சாட்சி வேண்டுமென்றுதான் பொதுக் கூட்டங்களாகக் கருதப்படும் கூட்டங்களுக்கு இந்த வசதி மறுக்கப் படக்கூடாது என்ற வகையில் இந்தச் சட்டம் வருகிறது.

கனம் பாலசுப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். 'லாப்ஹோல்ஸ்' இருப்பதாகக் கூறினார்கள். இந்தச் சட்டத்தை நாம் ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு பண்ணுகிறோம், இதை மீறுவதற்கு முடியுமென்று சொன்னார்கள். அப்படியில்லை 'ரிஸிஜியஸ்' என்று எடுத்துக்கொண்டால் விலக்கு அளிக்க வேண்டியது அவசியம். Nothing in the section shall apply to any assembly or meeting of purely religious character held in a recognised place of worship அது மாற்றப்பட்டால் விலக்கு இருக்காது. மாறாதவரையில் இருக்கும். Recognised public place ஆக இருக்கவேண்டும். இங்கு அசெம்பிளி அல்லது மீட்டிங் என்று இருக்கிறது. இன்னொரு விஷயத்தில் assembly or meeting gathered purely for purposes of taking part in sports என்பதிலிருக்கிறது. Funeral oration என்று சொன்னார்கள். அது இந்த விலக்கில்லை. வராது. Any procession on the occasion of any wedding, funeral or similar domestic occurrences or religious ceremony or any Public meeting held in any statutory or express legal authority. என்றிருக்கிறது. ஆகையால் இதுபோதுமென்று தான் பார்த்து கவனித்து மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதில் குறைபாடு ஒன்றுமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இம் மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[19th August 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That the Madras District Police (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 13 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration ’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ That the Madras District Police (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 13 of 1963), as passed by the Assembly, be passed ’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That the Madras District Police (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 13 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, I move—

‘ That the Madras Inam Estates (Abolition and Conservation into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

Sir, it has been brought to my notice that the Bills were circulated to the hon. Members only last evening and that Members had not had the time to submit amendments to the Bill. Therefore, I suggest that the general debate on the Bill may be conducted to-day and the clause by clause consideration of the Bill may be taken up to-morrow. It would be helpful to the Government if amendments are given by 11 a.m. to-morrow so that we may prepare our briefs on them.

Sir, hon. Members are aware that the land tenure in this State falls under three broad classifications, one the Zamindari, the second ryotwari and the third, the inam holdings. The Zamindari holdings were regulated by the Estates Land Act, 1908. We defined an estate in that Act in such a manner as to include the Zamindari as well as those whole inam villages in respect of which only the melwaram has been granted. The Estates Land Act provided for security of tenure, determination of rent and so on. It was found that there were a number of inam villages in which a grant of both melwaram and kudiwaram had been made and there was considerable agitation amongst the people who came under the

19th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

Iruvaram inams as they were called for the extension of the protection granted, by the Madras Estates Land Act to them also. Hence in 1936, an Amendment Act was passed whereby whole inam villages the grant of which comprised both the melwaram and kudiwaram, that is, iruvaram inam were declared to be estates. There has been a great deal of agitation in this country that the Zamindars were only farmers of rent and, therefore, the Zamindari system should be abolished and that the ryots who were really the tillers of the soil and who at the time of the grant of zamindari were themselves really the owners of the soil, should get ryotwari patta like the people who held land directly under the Government. Hence the Madras Estates Abolition Act was passed in 1948 whereby all the lands which came under the definition of estates were abolished. Practically the abolition and conversion into ryotwari of those areas has been concluded. I do not think there are any more villages left out; perhaps there may be a few still left. After the abolition of the estates, the question of taking up the abolition of the iruvaram inam estates and other under-tenures was considered necessary even as early as 1948. But for various reasons, it could not be introduced in the legislature with the result at the commencement of these Bills, we had a number of intermediary tenures prevalent in this State. The intermediary tenures prevalent now are—

3-50
p.m.

(1) whole inam vilages which became estates as a result of the 1936 Amendment to the Estates Land Act;

(2) inams which comprise only parts of villages;

(3) minor inams or grants of isolated parcels of land;

(4) lease-hold villages; and

(5) the inams granted by the ex-Durbar of Pudukottai State, which has since merged with this State.

The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari Bill, 1962, the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962, together with the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962, which is now being discussed, seek to abolish these intermediary tenures. The main objective of all these three Bills is to bring about parity in conditions between the ryotwari areas and the areas where these special tenures now prevail. Henceforth the persons having legal or occupancy right in a land will hold the land directly under the Government, paying assessment on the same basis and on the same principles as a ryotwari pattadar to the Government. Opportunity has been taken to see that where, in the absence of such established rights, the land vests with the Government, the person personally cultivating the land is enabled to get patta, subject to fulfilment of certain prescribed conditions.

This Bill, as introduced in the Legislature last year, covered only the whole inam villages which became estates as a result of the 1936 amendment to the Estates Land Act. Several

[Sri R. Venkataraman] [19th August 1963]

representations were made to the Joint Select Committee on the Bill that the Bill should be modified to apply to the whole inam villages in the Pudukkottai merged area as well as part village inams in the entire State including the Pudukkottai merged area. At present the ryots in these two types of inams have got no occupancy right and only Cultivating Tenants Protection and Fair Rent Acts apply to them. As conditions in these inams are comparable to those in whole inam villages, the Committee has decided that the provision applicable to ryots of whole inam villages may be extended to the ryots in these two types of inams by bringing them under the purview of the Inam Estates Abolition Bill.

Sir, the committee has made the following important changes in the Bill and in the process I shall also refer to certain salient features of the Bill and changes made in the Bill during its consideration in the Assembly.

In accordance with the Select Committee's decision, it has been provided that where no landholder or ryot is entitled to ryotwari patta in respect of any land, the patta shall be granted to such of those persons as have been personally cultivating that land for the period prescribed in clause 11 of the Bill. This, it is considered, will be a good step in promoting agricultural production. This is a new provision not found in the Estates Abolition Act, 1948.

In the Bill as introduced in respect of landholders holding land on condition of doing service to institutions, the patta under clause 9 was to be conferred on the service holder, subject to the condition of his continuing to render the service. If he fails to render the service, the land in respect of which he was given patta would stand forfeited to the institution, and the institution would be at liberty to make suitable arrangements for the performance of the service. The Committee considered that there should be an option to the service-holder either to hold the land and continue to render the service or to pay a lump-sum to the institution on payment of which the land shall stand discharged from the condition of service. While this conduces to uniformity of tenure, the institution will also get a lump sum payment in such cases equal to twenty times the difference between the Fair Rent for the land and the land revenue payable thereon. It may also be noted that the compensation in respect of such estate or part held by the service holder will not be paid to him but will be kept with the institution which shall invest the amount in approved securities and pay the service holder every year the interest accrued. On his failure to do the service or on his exercising the option above referred to, the whole amount will become the absolute property of the institution. These provisions, Sir, it is hoped, will ensure the interests of the institution adequately while giving the cultivator a chance to enfranchise his land and free it from the burden of service.

19th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

The Committee also decided to introduce a new clause (clause 65) under which, in respect of lands other than communal lands, there is a presumption that it is ryoti until the contrary is proved.

The Committee decided that it will be enough if the Tribunal is a single person not below the rank of a Subordinate Judge.

A provision has also been made by the Committee, excluding, temporarily, lands in an inam estate from the determination of the fixation of the ceiling area under the Land Ceiling Act, pending ryotwari settlement of these lands to be effected under this Bill and issue of patta. After that is done, the land found to be included in the patta of the respective holders will be taken into account for the purpose of re-fixing the ceiling area of the person. This change is necessitated because a person who would become the owner of the land under this Bill, may not be the owner of the land as on 6th April 1960, the date with reference to which the ceiling area is fixed under the Land Ceiling Act. There is, therefore, need to provide for redetermination of ceilings after the implementation of this Bill.

In regard to compensation, the provisions in the Bill are the same as those in the Estates Abolition Act of 1948. It is estimated that the compensation in respect of whole inam villages which are estates under the Estates Land Act may come to about Rs. 230 lakhs. The compensation in respect of part villages and Pudukkottai inams may not, it is estimated, exceed Rs. 50 lakhs. It must also be noted that the whole compensation will be deposited in one lump sum, there being no provision for advance compensation. The provisions regarding apportionment by the Tribunal are the same as those in the Abolition Act. We have also introduced a new provision that belated claims may be entertained by the District Court.

I wish also to refer to a change made in the Assembly. Clause 56 has been amended so as to provide that in respect of arrears prior to the coming into force of this Act, on payment in a lump-sum of arrears for any three faslis, the excess will be wiped out.

This was considered better than providing for payment of the 4-00
arrears in ten annual instalments. p.m.

Sir, once this Bill and the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 and Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 are made into law and implemented, there will be only one land tenure, namely, the ryotwari tenure in the entire State except Kanyakumari, Shencottah and Gudalur. The land holding in respect of this area are different and a different legislation will have to be brought in. The recognition of occupancy rights, the acknowledged right of title and possession granted to the ryots in the vast majority of cases and the conferment of title or patta on the persons entitled will result in a certainty of ownership of land and help as a factor of

[Sri R. Venkataraman] [19th August 1963]

production and increase agricultural production and facilitate better dispensing of credit required therefor. At present, there is a great complaint from the villagers, farmers in the areas covered by the inams that they are not able to take advantage of the various loans granted by the Government as they do not have a ryotwari patta to those lands. This Bill, when enacted, will confer ryotwari patta on those cultivators with the result that they will be able to have the same benefit as other ryotwari landholders in respect of the facilities for credit. The religious, charitable and educational institutions would also henceforth gain alternative and settled sources of income by way of tasdik allowance or compensation, that would help them to maintain and continue the object of the land grants.

Sir, I commend the Bill for acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion Into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, this Bill is a very important land legislation. It affects the property rights of inamdars. Sir, these inams had been granted in appreciation of services rendered by the people for the furtherance of learning, for charity purposes, and also for services rendered and to be rendered to the State. The policy of the previous Governments was that by way of granting the land free they bestowed their appreciation and also their gifts and remuneration for services rendered and to be rendered by the people concerned. Now-a-days we have the system of currency notes without rights. Therefore, the grant of land or conferring the benefits of possession of land has all gone to the background. That is why for the purpose of land legislation inamdars have been treated as landlords. My first proposition is that inamdars are not like zamindars. Zamindars were farmers of rent. Settlement was introduced in their case. But inamdars were given assignment of land revenue or land for the purpose of service rendered or service to be rendered. It was in recognition of the help that they gave that the land was assigned to them. In the case of inams, both the melwaram and kudiwaram were enjoyed in some cases. Inams which granted melwaram only were included in the Estates Abolition Bill of 1948. The inams where both the warams were held by the inamdar were excluded. At first they were included. But after a great deal of discussion in the Select Committee, chiefly on account of the fact— I want to draw the attention of the House to this—that the same principles of compensation could not be adopted in the case of inams where both the warams were enjoyed by the inamdar, they were excluded. It was said that another separate piece of legislation would be brought in. A suggestion was also made by some members that the inams could be excluded from the purview of the Estates Abolition Act. The reason was that different principles

19th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

would have to be adopted for the purpose of compensation in the case of inamdars who held both the warams. At that time Sri Kala Venkata Rao said—

“ The decision is to exclude them for the present and bring forward a fresh legislation to deal with them. The decision is a qualified one. The present decision is a qualified one. It is not as if the inams are excluded for all time to come. They are excluded till such time as would enable Government to bring in a Bill which many of the points which have been raised regarding compensation, etc., would be dealt with.”

As regards the points that were raised about compensation, he has stated—

“ Many suggestions have been made to Government. Two of those suggestions are important. One suggestion was that in the case of 1936 inams, the basic annual sum in respect of inams of 30 acres and less (which got rent in kind) should be the average produce multiplied by the average price of 20 non-famine years. On a calculation we found that we will have to pay compensation to the extent of Rs. 22 crores if this formula was to be adopted.”

(Deputy Chairman in the Chair.)

It was in the old State of Madras, the Composite State. There were many more inams in the northern circars. I do not think that there are many now.

“ Apart from this heavy cost, this suggestion seeks to help only a particular group of estates and a very limited area of 3 or 4 lakhs of acres. The Government thought that this would be a very big burden to bear and therefore this suggestion should not be accepted” and etc.

4-10
p.m.

Regarding the people, the Government have no consideration. They were concerned only with the big burden they have to bear and, therefore, they said the suggestion should not be accepted.

The other suggestion was that “ the 1936 inams might be divided between the ryots and the inamdars ”.

Two difficulties were noticed in this suggestion which could not be accepted.

The first point that I want to mention is about compensation. There are many provisions in this very complicated and very difficult Bill about payment of compensation. I do not think that all of us can do justice to this Bill. I am sorry I have to say this. But anyhow the Bill has to be passed. It has come from the Assembly and there is no chance of it being amended in any other way except passing it entirely. Therefore it is I feel there may not be much useful purpose served by moving amendments. But as a Member of the Council, I had to mention all these difficulties. However, at this juncture, I must pay my tribute to the Hon.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [19th August 1963]

Minister and the Department on the very hard work they had put in in shaping the legislation and the great ability and industry they showed in this matter. But I also wish they had not shown so much ability and industry so far as this particular matter is concerned. That is a different matter and I need not go into it now. What I am, however, stating is this. This is the final coping stone in the memorable liquidation of all landholders in this country. Therefore, this is a very important measure. I wish we had more time to discuss the implications of this measure. The Hon. Minister, for example, said that he would give us time till 11 o'clock to-morrow morning for moving amendments to this Bill. I do not think anybody can give amendments unless he had prepared them already. It is not possible really to give notice of amendments within such a short time. But I know the Government have bestowed much attention on the framing of the various provisions of the Bill. So, I do not think any amendment would be of such a sort to show any flagrant violation of the principles of this Bill. Therefore, the Bill, as a whole, should be accepted as it is, though some amendments might be moved to improve certain provisions in the Bill to make them more acceptable and more just to all the parties concerned. I feel many of the provisions in the Bill are too much in favour of the cultivators and the persons who possess the land. They have not attached as much importance to the title to the land. Many members of the Joint Select Committee frequently opined and much evidence was also given before the Joint Select Committee for the purpose of establishing that the inamdars are a kind of monstrous lot who will always see somehow to snatch the right from the ryots and the ryots are a poor lot, victims, always ignorant, poor, illiterate and who were forced to sign contracts without knowing the implications. The large class of cultivators were considered to be the most honest men only doing their duty for the sake of the country and producing food. It is in that way that the whole proceedings went. I was observing all these in the Committee without saying anything because there were people who were saying more things which the Hon. Minister himself would not accept. Therefore, I was anxious not to say anything against these things. They insisted and even went to the extent of saying that even when a land is a private land according to the canons of decisions on titles and according to the rights, even in those cases they must prove that the landholder cultivated the land for 12 years, that the land has been under the personal cultivation of the holder. But the Hon. Minister said: "No, it is wrong." There were other suggestions and there was a compromise that it need not be 12 years but only 3 years. I even dissented from the three years' stipulation, as it was perfectly wrong. Once the title is established, it is private land and ryotwari patta will be given to the inamdar if it is by any means proved that it is private land. There is no necessity further to say that the landholder was personally cultivating the lands. That is perfectly giving the go-by to the title to be established either in courts of law or to the satisfaction of any tribunal. People advocated even such extreme

19th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

propositions before the Joint Select Committee. Therefore it is I felt that it is no use saying anything in favour of the landlords or the inamdars. There was another thing that was insisted, namely, that even in the courts of law the landholders produced much evidence, but unfortunately the poor ryot could not appear in the Court, he had nobody to help and there were ex parte decisions and the High Courts were wrong and everybody was wrong, because the ryots could not plead their cases, they were unable to plead on account of their being poor, illiterate and so on. This was the cry and, therefore, they wanted that in all these things the law should be changed. Even in the case of iruvaram, the presumption should be in favour of the ryoti lands. However, the Hon. Minister did well in explaining the members the fundamental legal difference in the conception between the kudiwaram right and the cultivators' right. They are quite different. A man may be a kudivaramdar but may not be the actual cultivator himself. He may give the lands to the tenant or hire labour and cultivate the land. Therefore, he need not be the actual cultivator or the members of his family. Therefore, kudivaram right is quite different from the right of the cultivator. As many of the members of the Joint Select Committee were enthusiastic about the interests of the cultivators, they did not agree even in that proposition. They went on saying that the rights of persons who had been cultivating the land whoever they might be, must be protected. The Ryots' Association, the Kisan Association, all said that the cultivators should be recognised and a patta should be given, even though the difficulty was pointed out in finding out who the cultivator was. One might have done cultivation for three years and he might have been replaced. These difficulties were pointed out and therefore, the various provisions that one should have cultivated for so many years and so on are there in the Bill, into the details of which I need not go now. All these provisions have been introduced for the purpose of finding out who the actual cultivator is for a large number of years and giving the patta to him. The recognition of the title to the land is very important and that is why many of the provisions of the Inam Bill are concerned about the decision as to whom the patta should be given. Of course, the inamdar is not in the picture at all except the landholder's right for his private land. In many of the part inams there may not be any private land at all. So far as the Iruvaram is concerned, he has both the varams and unless he has given away the land to the cultivator for a long time, the presumption should be in favour of his holding the land. But the presumption in the Bill is the other way about, that it should be considered ryoti land because the Estate Land Act says that once it becomes an estate, anybody who is in possession of the ryoti land for a period of 12 years is to be considered a ryot. What is ryoti land? It is cultivable land other than private land. That is the definition of ryoti land. Who is a ryot? He is a person who is cultivating a ryoti land. What is ryoti land? It is any cultivable land other than private land. Therefore, private land goes backward and backward and gets reduced to zero, because of the difficulty

4-30
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [19th August 1963]

in defining private land. Even if it is so written in the muchilika that it is private land, it will not be so recognised. In what way is the person to prove it unless by a reference to the records? Even in this case, there was an important piece of evidence given before the select committee. It is the case of the Perur temple. The inam there was for both the warams, and it was in favour of the deity. The way of cultivating the lands was by leasing them in auction, as they do in the case of temples holding ryotwari patta. Similarly there were lands cultivated by these lessees. Even in this case, the persons will have to prove that these are their private lands. If anybody has been cultivating the land, the patta will be given to him, and the temple will not get the patta unless it proves that those lands are its private lands and that they have been cultivated as private lands. That is the evidence here given before the select committee. The way in which the definition operates is very clear from the evidence which is given before the select committee.

Sri R. Sengottuvelan, Coimbatore, in his evidence before the select committee said, that the Pattiswaraswami Devasthanam, Perur, was the owner of both the warams. He said that the inam was in favour of the temple. I am now quoting from the evidence appearing on page 78 of the 'Summary of Evidence tendered before the Joint Select Committees'. The Hon. Minister put a specific question whether the Devasthanam was cultivating the lands. The Chairman wanted to know whether the lands were under the cultivation of the Devasthanam. The witness stated " . . . the whole of Perur and Mavoothambadhi is comprised in a single Devadayam title deed in the name of Sri Pattiswaraswami Devasthanam. Therefore, the temple is the absolute owner of both the warams of the lands in the two villages. In the Bill compensation was sought to be given in the case of iruvaram villages and the annual basic sum was calculated as ryotwari assessment realisable from the lands less the expenses to be incurred for the maintenance of irrigation sources, etc. . . . ". The Chairman wanted to know whether the lands were under the direct cultivation of the Devasthanam. The witness replied that in the whole village certain lands had been set apart for service specifically and those lands were being leased out annually to the tenants by auction. They bid in the auction and paid a lump-sum . . . The Chairman asked the witness whether by saying that the temple had been recognised as the owner of the soil, he meant to imply the owner of both the warams. The witness replied in the affirmative. He added that when especially the inam was granted as sarvamanyam, the whole right vested with the temple. Therefore, he would say that the basis of compensation should not be the same as that worked out for an estate under the 'Estates Abolition Act'. This was an extreme case, where the whole of the lands with the right of both the warams was given to the deity and the temple was the owner of both the warams. Even in this case, it was an estate under the Estates Abolition Act, and, therefore, compensation could only be given as for a holder of melvaram

19th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

right. This is an extreme case. In these cases the law applies, according to me, in an unjust manner. A person whose title is proved for both the warams is not able to get full compensation for it, because of the operation of the law that we have enacted—the Estates Land Act—which will comprise inams of both the warams also. Therefore, my first submission before the House is this. So far as compensation for iruvaram lands is concerned, I have two points to make. I have already given a minute of dissent also. The first point is that the rate of compensation for these inams should not be the same as that given in the Estates Abolition Act. There should be a difference in the rate of compensation. It may be that the persons who are in cultivation may become ryots and the land may become ryoti land. The inamdar may have to prove that the land in question is his private land. But still, as a matter of fact, both the warams have been enjoyed for a number of years up till now. His right is now being taken away. Under the present Bill, compensation ought not to be worked on the same basis as compensation for an ordinary melvaram inamdar. That is why some controversy arose in 1948 about the iruvaram. But now I find the same rate of compensation is provided here. This point was mentioned at the select committee stage, but nothing so far has been done. They take into account both the entire assessment and also the jodi, quit-rent, or other amount payable, if any. The assessment and also the quit-rent, jodi, kattubadi, or other amount will be deducted from the basic annual sum. Therefore, some relief will have to be given so far as the landholder is concerned. The quit-rent should be a proportion or the inam assessment should not be deducted in his case.

As regards compensation, in case where the basic annual sum does not exceed Rs. 1,000, 30 times such sum will be the compensation. When the basic annual sum exceeds Rs. 1,00,000, the compensation will be $12\frac{1}{2}$ times such sum or Rs. 15,00,000. From 30 times it comes down to $12\frac{1}{2}$ times. If the Government fix the rate of compensation at a particular rate, as the income increases, the compensation also will have to increase. If we say thirty times is the amount of compensation, the same rate should apply throughout. That only will be the proper compensation for the loss of right of melvaram. This is an amount given for the purpose of taking away a right. When the right increases, when the content and magnitude of the right increases, on account of larger income from the land and on account of the larger number of acres taken over from the person, the same rate of compensation and the same number of times should be given. This is only fair and equitable. When the right taken away is greater, the compensation to be paid must be equally greater. Whenever the Government fix a particular rate, it cannot be reduced at one stage. Let us take the case of land acquisition. We cannot say that when the compensation is Rs. 2,500, it should be at a particular rate, and when it exceeds this amount, it should be at a different rate. This is not proper. I have the support of the decision of the Supreme Court

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [19th August 1963]

also in this matter. It is reported in the Madras Law Journal. When the Kerala Agrarian Relations Bill came before the Supreme Court, the learned judges pointed out that ryotwari lands did not come within the meaning of estates. There the question was only about land acquisition. The Supreme Court said that compensation was not like a tax. In taxation, the Government may say that the rich men may be taxed more poor men may be taxed less. It is only on the principle that there should be a levelling of the income and there should be a kind of socialism in distribution. So far as the compensation is concerned, it is only compensation for a right taken away by legislation under Article 31. Then, the rate should be one rate and it cannot be varied. On account of the income being greater, the compensation cannot be reduced from 30 to 12½ times. When it was reduced from 12 to 2 times, it was pointed out by the Court to be unjust and wrong. When a property is taken away, compensation should be paid. It cannot be said that because a large amount of property is taken over, Government will have to pay more and that, therefore, 30 times may be paid to a person who has got less income and 12½ times to a person who has got a large income. To say like that is wrong. So, far as the kudiwaram right is concerned, it may be that the cultivator becomes the kudiwaramdar by the operation of this law, and in the case of the ryotwari kudiwaramdar, compensation should be greater than in the case of other holding. That is one point so far as this Bill is concerned. The compensation should be equitable.

Then, the present controversy is this. So far as the landlord is concerned, he does not get any patta. It is not a private land. Even if he really had a private land, what is the evidence available? Therefore, even if the grant is there by the operation of law, it goes. That is why I am mentioning the case of a temple which was a grantee of both the warams. Such a person won't get any compensation except the compensation that he will get as a melwaramdar. That is how the whole legislation operates. As far as the general tendency is concerned, there is a revolution of our ideas and ideologies. There may be injustice in the case of a large number of people.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Small number of people.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is what I maintain; a large number of people would be affected. That is a question of fact. Therefore, each one can maintain what he says. Anyhow, the feeling is that this is the last straw on the camel's back. Thereafter do not think there will be any land holding. After all, agriculture is an industry like any other industry. It requires both capital and labour. Just as in a factory there are people who are skilled, there are people who invest large capital and there are people who work very hard also. Both these should combine and co-operate. Then only the industry will be a successful industry. Our experience now is that

19th August 1963] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

because of these legislations production has not increased at all. The National Productivity Council in its report has stated that production has not increased during the Third Plan. In every report that has been published about agricultural statistics no appreciable increase has been recorded. There may be some increase because of application of fertilisers, and larger irrigation facilities and so on. But tenants having three or five acres will have no money for purchasing fertilizers. Therefore, capital is necessary. Where will he have capital? How can a small amount of land go round all the people? It is all an imaginary idea. On account of mechanisation, in Uttar Pradesh they are having a Consolidation of Holdings Act. But here it is the other way about. On account of population raise, the ceiling will go on getting reduced from 30 acres. But, for proper cultivation and mechanisation consolidation of holding is necessary. What about mechanisation? Whenever mechanisation is talked about, they insist that the holding should be large. For less and 12 acres a tractor will be of no use. (An hon. Member: 50 acres.) I know that there are tractors still lying idle. Again, where there is intensive cultivation, the tractors are of no use. That is what we find from experience. Therefore, for the purpose of mechanisation, intensive cultivation and other such processes holdings have to be large. But, for the purpose of satisfying the tenants, the Government are trying to reduce the size of the holding. Both are inconsistent with each other. I do not think progress in cultivation and production can be maintained by merely saying that certain cultivators are recognised as holders.

(Mr. Chairman in the Chair)

There should be collectivisation and things like that, that is what is said. But it is impossible to generalise in all these things. Collective farming was thought of. Voluntary surrender of ownership was contemplated. It was thought that there should be no compulsion. But voluntarily nobody would surrender his right. Nobody would surrender even one acre. Everyone is fond of his holding. Therefore, voluntary co-operative farming cannot be resorted to. What I am saying is that policy of considering the cultivator alone as the proprietor and liquidating everybody else will not contribute to the progress of agricultural production in our country. On the contrary, it would disturb the agricultural farming. After all, these inamdars are a lot who were given these lands on account of the great service and work done by them or by their predecessors in earlier generations. Why should they be liquidated in favour of the particular policy of recognising only the peasant proprietors?

Sir, these are all the general comments which I wish to offer. I do not want to dilate upon the various provisions contained in the Bill. I should, however, say that some of the principles adopted in this Bill are not at all sound, according to me. But they have been necessitated by the strong advocacy of various people and various ideologies and it is only for that purpose this

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [19th August 1963]

measure has been brought forward. But I am thankful to the Hon. Minister for putting a stop to some at least of these extreme advocacies on the part of the cultivators. Therefore it is that the Bill is something which I can accept, which we can accept with some amount of conscience. Otherwise, I will entirely oppose this Bill because many of the provisions are of a character which will reduce the possibility of any man owning anything, owning that which is his private land. Even temple lands have been affected by this Bill.

These are all my general remarks on the measure. Neither have I the time nor the inclination to give notice of amendments to the various provisions contained in this Bill, because we have discussed them threadbare in the Joint Select Committee. It has been passed by the Assembly and it has come before us for acceptance. I think there is little chance of any verbal or legal amendment which might be necessary being accepted by the Government. Therefore, I have wisely decided not to give notice of amendments. If any other hon. Member moves amendments and if they are good and necessary, I will have no objection to supporting them. I took great interest in the proceedings of the Joint Select Committee. From the impression I received at the time the Bill was discussed in the Joint Select Committee, I am bound to say that this is an important piece of legislation. After the passing of the legislation, you won't hear of a class of people called the landholders in this country. Let this country prosper without the landholder. I have no objection. Let it prosper. Let all our peasant proprietors cease to be landholders (interruption). I cannot manage hereafter lands from here except talking about lands. I have wisely decided not to be a landholder. But that is a personal matter which I do not want to talk about here. However I cannot with equanimity support a Bill of this kind which takes away all the right of peasant proprietors. Without stating that they are to be wiped out, you have made the conditions so strict for them that they will have to cease to exist. This is the impression which this measure leaves on me and I want to state it here for the sake of a large number of people who may be affected by this legislation. Thank you, Mr. Chairman.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Mr. Chairman, Sir, with the abolition of the Zamindari these measures are a natural corollary. The cultivating tenants of Zamindari areas got their pattas. In the neighbouring inams and part inams and minor inams, the cultivating tenants naturally clamour for such rights. We cannot escape this. I have had discussions with inamdars. I have lived for a long time in an inam village. I am living in a village now which is very near an inam village. I see everyone of the inamdars is willing to give up his lands. The reason is this. The inamdars are now at the mercy of the cultivating tenants. The cultivating tenants have understood the trend of the times and they say : " You got them freely. We will give you what we can and you must take it ". As has already been pointed out by the

19th August 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Hon. Sri Balasubramanya Ayyar, the inamdar finds it difficult to go to Court for even small amounts. Therefore, the inamdar tells me that if the Government could give him some compensation, he would be prepared to give up the land. Only the compensation should be paid as early as possible. (Interruption.) They want compensation paid as early as possible, to give up the land. The trouble which they have to face from the cultivating tenant is so great. There is no doubt about it. (Sri K. Balasubramanya Ayyar : Yet they are considered by the Government as paragons of virtue.)

I once entertained the idea that lands should not be touched. I do still entertain that idea, provided the land-owners by whatever name they may be called, take to agriculture as a profession. I know people have not taken to agriculture as a profession. And it is because of that all these troubles have come up. They wanted only the melwaram. They wanted only the income from the land. I know of many persons who have purchased lands from the original inamdars at the market price. They are the people who will be affected the most by this legislation. The original inamdars or the inheritors of the inam got the lands free for some service they rendered. Subsequently some doctors or some lawyers purchased these inam lands at market price. They will be affected by this legislation. When I put the question to a Tahsildar and a Revenue Inspector, they said these inamdars had no legal right to sell the inam lands. My hon. friend here said that the inamdars had the right to sell a part of their inam. I don't know which is correct. It is for the courts to decide. As a matter of fact, I know in a neighbouring village that 36 pymash was sold and after some years, the Revenue authorities questioned whether it was at all there. The man who had paid so much money to purchase the lands had to lose it after four years.

There is one clause in the Bill regarding surveying. Whole inam villages have not been so far surveyed except a few where the inamdars themselves have done it at their cost. Inam villages have not so far been surveyed at Government cost. Part inams have been surveyed, because they form part of a village. The other lands are ryoti lands in part inam villages. When those ryoti lands were surveyed, these inam lands were also surveyed. That is what I was given to understand. Survey work has been done much better in part inam villages. I welcome it particularly because the absence of survey has given room for a lot of litigation. I do not say that there won't be any litigation hereafter. The main object of the four Bills before us is to liquidate intermediaries. Really you find that the leaseholders have got only the melwaram right but there are inamdars who have got both the melwaram and kudivaram right. The Government have made ample provision for these people in the Bill. Therefore, I welcome it. If an inamdar has both the rights, the melwaram and kudivaram right, he certainly gets the patta. There is no difficulty about it. As I said, these lands were not surveyed and

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [19th August 1963]

there has been no legal right conferred for the sale of certain lands. In such cases there may be difficulties in deciding whether he is the real landholder or not. It is provided in the Bill that the Settlement Officer will decide who is the landholder in such cases. There again you will find, it will give rise to lot of litigation. It is again because, as I said, agriculture has not been taken as a profession. They want an easy return for the money they have invested on those lands.

I partly support this legislation. I cannot help doing that because this is the best we can get out of the worst. Changes are taking place so rapidly and we have to adjust ourselves to them. Whatever we can get, let us get. It is with that attitude that I support this Bill after discussion with some inamdars. They will get something at least now. I do not know what they will get later on. (Interruption) I gave 75 per cent support to the Bill. When we agreed to the abolition of melvaram in the Zamin area, we have also to agree to that in these cases. We cannot have two kinds of agricultural tenures here. The ryots in the inam villages want parity with the ryotwari tenants. When they find that they do not enjoy the privileges of the ryotwari cultivators, they also clamour for them. Naturally they will clamour even if they do not own. There are political parties to set up these people, and they are more in number. They are growing in number, and they depend upon the people for votes. They make hay while the sun shines. Most of the inams I find are not Kudivarams. I myself had about two kanis 20 years before. It was an inam land. I was only a melvaramdar and not a kudivaramdar. The middle income group, who had some money to invest, purchased these lands, because they valued the possession of agricultural land very much. This has been in our blood. Now we have to give up such ideas. We must see where we have to invest our money. There is no money left with any one now, but still where to invest money, if any, is going to be a problem. Money will have to be invested in industries or other enterprise. I know this much. One of the duties of the inamdars was to see that the irrigation channels were kept in a state of repair. Most of the inamdars have not attended to this work. In the basic annual sum, 3-1/3 per cent will have to be deducted on account of this. It must certainly be deducted. Many of the inamdars have not attended to the repairs of the irrigation channels. That is one of the reasons why we find that production in inam villages is not as good as it is in the ryotwari lands. But I agree with my friend Mr. Balasubramanya Ayyar that production in ryotwari land also is not up to the mark. The tenants have taken it easy. They say, "All right; I am not going to get anything more; it is only an additional income to the owner". Further the persons themselves are not professional agriculturists.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There is the satisfaction in them that the landholder gets less.

19th August 1963]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The landholder has given up the hope of getting anything. He is having a lot of trouble over his lands. If compensation is given to the absentee landlord, he is ready to take it.

Chapter III deals with a number of conditions under which pattas will be given. To me these conditions appear to be fair and reasonable. If the landholder can prove that he has been in charge of cultivation or that he has been cultivating it, he has got a claim for both kudivaram and melvaram. Even a cultivating tenant must prove his claim. Merely on saying that he has been a cultivating tenant, he will not be given a patta. He has to prove it.

The next point is about survey. The earlier this is done, the better.

Then, Sir, I come to compensation. I see that the dishonest inamdar is going to pay the penalty. The honest inamdar will not suffer. The dishonest inamdar has been taking at Rs. 50 per acre from the tenant but on paper it will appear that he has been taking only Rs. 35. The Government will now take into consideration only this Rs. 35 for purposes of paying compensation minus the expenses. Even though the inamdar was receiving Rs. 50 per acre, he cannot prove that he has been taking at Rs. 50 per acre. The record will show a different figure.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The Rent Reduction Act will apply here. Nothing can be done now.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Some of the ignorant people may have been paying a little more than now.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: We are hedged in by many a legislation.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Don't you think it is fair that he should get something more?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That is why we argued.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I think the basic annual sum has been arrived at a fair figure. We cannot say that it is unfair. They have taken the gross income and the miscellaneous income from forests, etc. This is the way to arrive at a fair figure. As in the case of the Land Acquisition Act, the Government may give a solatium of five per cent.

Then, Sir, as regards the compensation, the inamdar in the first two slabs may not be put to much hardship. For instance, where the basic annual sum does not exceed Rs. 1,000, the inamdar will get 30 times such sum. Again where the basic annual sum exceeds Rs. 1,000 but does not exceed Rs. 3,000, he will get 25 times such a sum or Rs. 30,000 whichever is greater. Rs. 30,000 at 4 per cent interest per annum will give him Rs. 1,200. In

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [19th August 1963]

the third slab, where the basic annual sum exceeds Rs. 3,000, but does not exceed Rs. 20,000, twenty times such sum or Rs. 75,000 whichever is greater, will be given to the inamdar. Here we will find that at 4 per cent, the inamdar will get an interest of only Rs. 3,000. For Rs. 75,000 he gets an income of only Rs. 3,000. Here comes the hardship. I think there is some justification for what my Friend Mr. Balasubramanya Ayyar said. Of course, the Leader of the House stated that these rates were on a par with the rates given in the Estates Abolition Act and that we could not deviate from them. The Hon. Minister said that they could not have different rates of compensation. But here comes the difference. Zamindars were big landlords. They were getting for a number of years large sums of money. They amassed also private property. I know a few zamindars who are big landholders. But most of these inamdars are not big landlords. Further, when the Government take the whole inams, they are going to calculate on the basic annual sum of the whole village, and this is to be distributed among the various inamdars. Some of the inamdars will get very small amounts. Particularly these inamdars got these lands some twenty years before at the market value. They will now suffer. That is my point for the consideration of the Government. My Friend Mr. Balasubramanya Ayyar said that when the amount exceeded Rs. 1,00,000, the rate of compensation came down from 30 to 12-1/2 times. The same argument can be put forward in the case of the lower amount also. Because, in industries they have to pay income-tax up to 12 annas per rupee.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: It is not like that.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The only argument put forward in the case of people having a basic annual sum of Rs. 1,00,000 is that they are accustomed to a certain standard of life, and that there are so many dependants. If the Government suddenly reduce their income, not only they but also their dependants will suffer. That is a thing which the Government have got to consider.

In the case of the first two or three slabs, much difficulty will not be felt by the whole inamdars. But the minor inamdars who own very small lands will be put to a lot of difficulty.

The next point is the tasdik allowance which the Government pay to the institution, religious or charitable. The one grievance is this. If it has been paid in kind, it will hereafter be paid in cash, on the basis of the calculation determined by the Government. I think this is not fair when we consider the ruling prices in the market. I know of one case. In the case of the Conjeevaram Varadarajaswami temple, Rs. 1,500 was fixed. On a number of representations made, it was raised by only Rs. 500. In the case of religious institutions and charitable institutions, they should continue to function. For them to function the Government must be a little bit liberal in the sense that the price in the market must be taken into consideration.

19th August 1963] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

As regards service-holders, I think the principle is fairly correct. For example, there are *thachcha manyam* and *vannara manyam*. Those people have either sold it or continue to do that service. If I purchase *thachcha manyam*, you cannot expect me to continue that service or any other service. So, my contention is that you must pay and then get the patta. I think it is a fair principle. If the service is continued, then patta will be given. There are a number of services. For instance take the temple. There are the *swayampaki manyam*, *paricharaka manyam*, and *archaka manyam*. All these are not doing any service at all. They must either forfeit or they must pay compensation and then get the patta. I have pointed out only a few things.

Lastly, I should like to point out that whatever compensation is paid, may be paid immediately. After the abolition of the zamindaris some years back, still some people have got only a part of the compensation awarded to them. Here, it is after all less than Rs. 3 crores. Government can easily find this sum and meet any claim.

Thank you, Sir.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Mr. Chairman, Sir, ever since the Britisher left India, we have been trying to abolish the intermediaries. We abolished the institution of rajas and then zamindars. Then we are now coming to inam. Inamdars are the most favoured people in our land. They do not lose anything. If they are people who have got both the warams, then they will get the patta. Sometime before it was confined to iruvaram. Even if one owns iruvaram, if one is able to prove that he enjoys both the warams, then one may get the patta. (Sri K. Balasubramanya Ayyar: That is what is impossible.) In the case of iruvaram, even for minor inams one can get the patta.

In the matter of abolition of intermediaries, I want just to read a portion of the evidence tendered before the Joint Select Committee by Sri Sangu Ganesan—

"The witness stated that in the Numbal Inam village, Saidapet taluk and Pillaichavadi, Vanur firka, Tiruvananthapuram taluk, 200 families of Vanniars and Harijans were being harassed by the Inamdar who was trying to eject them from the houses and sites occupied by them for generation. The Inamdar had destroyed even the cremation ground common to the village and had sold it to the value of Rs. 50,000. If the poor Harijans were to take drinking water from the wells, the Inamdar caused kerosene to be poured in the well."

The man who cultivates the land will take care of the land he cultivates. He will get the benefits therefrom. If he has got any right, he can get the compensation which the Government give. Where is the objection to the inamdar getting the compensation he wants? He cannot have any compensation he likes. The Government have framed slabs for this purpose. He will get

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [19th August 1963]

what he deserves. He will not get more than what he deserves. The Hon. Minister says that the policy of giving land to the tiller of the soil will be limited to the zamindari lands alone. The question has been raised why this principle should be limited to the zamindari land alone and not extended to the ryotwari land also. Therefore, the slogan that the tiller of the soil should get the benefit is a real slogan and must be adhered to. Just as it is said that a lawyer and a doctor should get the benefit of scientific advancement, so also why not the cultivator get the benefit of his cultivation? Therefore, I support this measures fully. I request the Minister to consider whether the principle of ownership by the tiller of the land can be extended to ryotwari land also.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I am really grateful to the Members of the House for the various comments offered on this Bill. The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar drew pointed attention to some of the weaknesses in the frame of the Bill. I shall deal with them seriatim. In the first place, his objection was a basic one, namely, whether there was any need at all for this kind of land legislation, whether the inams could not be left as they were, and whether it was appropriate or equitable that the landlord class as such should be completely abolished. The concept of peasant proprietorship is the basic philosophy of the party in power. We have advocated this principle of giving land to the peasant and that he should hold the land directly from the Government without being troubled by any intermediary. It cannot be denied that the existence of intermediaries during the nineteenth century and early twentieth century created untold hardship, harassment and difficulties to the cultivating class. That is why in this country the agitation started for establishment of peasant proprietorship on the same basis as the ryotwari system prevalent in the other parts of the country. We have considered that the tenant holding a land having relation directly with the Government and getting all the rights and privileges as a peasant proprietor is far more advantageous to the community at large and to the holder himself than having intermediaries. Then, if we look at the history of inams as well as the zamindaris, we find when some of these big proprietors were kings or petty chieftains, there might be a kind of a whole village. But it could not be that they held the entire village. There would have been a large number of people who were cultivating as owners. So, when they said that such and such a village was granted to X as inam, it could only mean that the revenue payable by them could have been transferred, proprietorship having remained continuously and uninterruptedly with the actual cultivator. It is only subsequent decisions in the judicial forum that converted a mere collector of rent into a proprietor and created all the problems and that necessitated the passing of the Estate Land Act. So, if you even look at it historically, the grant of entire village should normally have been grant of only the revenue and they could not have been the owners of the entire land themselves.

19th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

The third reason why we want to bring about this reform is that the cultivators under these limited tenures are under a very serious and severe handicap in respect of facilities offered by the Government to the ryots. Let us take a cultivator in one of the temple lands. The land vests with the temple. The cultivator has no property worth the name to offer as security. He is not able to get any loans from the co-operative society, because he has no land. He is not the owner of the land. He has no title to the land. And when all facilities of credit are now expanding for the purpose of increasing production, we find one class of people merely because of a historical accident completely deprived of all the benefits to rural credit, co-operative credit, Government loans and others. This has caused a great deal of hardship and heart-burning among the people in those areas and that is one of the major reasons why we want to have a uniform tenure throughout the State so that all the facilities offered by the Government may be available to all the people uniformly. As a matter of principle, we feel that it is better to have a uniform tenure of peasant proprietorship in which there will be no intermediary, and the peasant will hold the land directly from the Government paying only the assessment due thereon, cultivating it and exercising every vestige of ownership or title in the manner he likes. In so far as this Bill and the other two Bills before the House go to establish this, it is greatly welcomed by the people.

The other objection raised by the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar related to the patta being granted to the landholder in respect of his private land. He himself admitted that in respect of part inam villages it would be very difficult to prove or establish any private land. If we had only enacted a Bill to abolish the whole inam villages and had not extended this to cover part villages, then it might be argued that private land as such which has been proved, which can be proved under the Estates Land Act to be his private land, should be given to the landholder as a ryotwari land of the landholder. But when we have a complex situation in which no person is able to prove whether it is private land or not, one of the ingredients by which we can judge whether it is private land is to see whether he has cultivated it during a period of three years in the period of twelve years preceding. We looked upon the cultivation itself, for three years as a proof of his having exercised some personal rights over this land. And therefore, we decided to incorporate this clause under which the landholder will get patta in respect of the private land if he proves that he has been cultivating the land for a period of three years. The hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar explained how at the Select Committee even this was difficult to get through and how the people wanted that the landlord should not get a patta unless he had cultivated it for a period of twelve years. That was owing to a misunderstanding about the character of the land. In respect of private land, the ownership vests with the landholder. In respect of a land in which neither the landholder is

[Sri R. Venkataraman] [19th August 1963]

able to establish that it is private land nor a ryot is able to establish that it is a ryoti land, only in those cases when the land vests with the Government, we said that the man should have cultivated for a period of twelve years and he would get patta in respect of those lands. Therefore, I think it is, by and large, fair that the patta should be granted to the landholder on his proof of having cultivated it for a period of three years.

But the greater objection of Sri K. Balasubramanya Ayyar related to the quantum of compensation to be paid in respect of iruvaram inams. Sir, in respect of these iruvaram inams, rightly or wrongly in 1936 we passed a law by which these became estates, and they were governed by the Estates Land Act. So, in 1962 we cannot give a different compensation in respect of lands which have become estates as early as 1936 by virtue of that legislation.

The hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar read a paragraph from page 78 of the summary of evidence tendered before the Joint Select Committees on these three Bills. If he had read the next paragraph, the Government answer would have been apparent. I will now read that paragraph—

“The Chairman observed that the witness could not say so, as it became an estate by operation of law. When it became an estate, certain persons got occupancy rights or kudivaram rights by operation of law. What he was entitled to, was therefore the melvaram right, whatever the original grant might have been. The original grant might have been of both the warams. But if by operation of law some people got occupancy rights and became kudivaramdars, then he would be only a melvaramdar and entitled to compensation in respect of melvaram right alone.” It is on that basis we compensate the iruvaramdar for the melvaram rights he has. The further objection he has raised was the introduction of the slab system. In the first place, I wish to point out that it is generally accepted as an equitable principle that where compensation amount goes on increasing, the rate of payment would be progressively reduced. It is on the principle that a man having smaller pattas of land should get a larger amount and that the man who has the larger income therefrom can get a lower amount. If I put it in another way, it might appeal. The rate of compensation payable is only 12-1/2 times. But if the income is lower, we can go on increasing it up to 30 times. That is the way Government look at it. That is wherever the income is lower, we want to give a little more so that the person who is deprived of whatever right he has, I know it was precious little and the compensation is far better than the right which he possessed. However, we have said

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: I take it, Sir, that the number of times equates the value of the property taken. That is the point. What does 30 times mean? It means you are equating it with the rights taken away. That is compensation, compensation for value taken. That is my point.

19th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am aware in the Kerala Land Agrarian Bill, they have said, “It is not progressive taxation”. That is the point he has raised. But then we have taken into account the general equitable principle that in case of large compensation, a lower rate may be given as that is now the general principle which is approved by the community at large. In any event, as I said, this is not subject to any litigation. It is not justiciable, as it comes under Article 31-A of the Constitution. Whatever applied to the Agrarian Reforms of Kerala, which related to the ryotwari land, may not be applicable in respect of the inam lands. That is what I wish to submit. 5-20 p.m.

Then, there were other points mentioned by Sri T. P. Srinivasavaradan, who agreed with many of the principles embodied in the Bill.

Sir, I must express my appreciation of the excellent co-operation which the Members of the Joint Select Committee gave me during the consideration of this Bill at the Select Committee stage. I will be failing in my duty if I do not specially mention the great assistance which I have received from Dr. Rajamannar and Sri Balasubramanya Ayyar, who were always ready to clarify the legal position whenever any doubts arose and give of their best irrespective of their own feelings in respect of this legislation. I am deeply indebted to them.

I request that the motion be accepted by the House.

MR. CHAIRMAN: The question is:

“That the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L. A. Bill No. 2 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 215. Notification issued with G.O. Ms. No. 434, Public (Services-A), dated 4th March 1963 regarding extension of the post of Registrar, City Civil Court, Madras from the purview of the Madras Public Service Commission.

* 216. Notification issued with G.O. Ms. No. 1385, Rural Development and Local Administration, dated 28th June 1963 regarding amendments to the rules relating to issue and disposal of Audit Report of Panchayat Union Councils.

* 217. Notification issued with G.O. Ms. No. 1136, Rural Development and Local Administration, dated 21st May 1963 regarding issue of rules relating to panchayats.

[19th August 1963]

† 218. Notification issued with G.O. Ms. No. 3124, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 10th June 1963 regarding amendments to the Madras Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1963.

† 219. Notification issued with G.O. Ms. No. 2110, Revenue, dated 29th June 1963 regarding amendment to the rule regarding delegation of powers by Settlement Officers to Final Settlement Enquiry Tahsildars.

220. Notification issued with G.O. Ms. No. 1908, Food and Agriculture, dated 15th June 1963 regarding appointment of Joint Secretary to Government, Finance Department, as an official Member of the Madras State Khadi and Village Industries Board.

† 221. Fifth Report of the Committee on Subordinate Legislation of the Madras Legislative Assembly.

† 222. Sixth Report of the Committee on Subordinate Legislation of the Madras Legislative Assembly.

|| Report and proceedings of the Joint Select Committee on the Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962; The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 and The Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.

‡ Summary of Evidence tendered before the Joint Select Committee.

‡ Note on important changes made by the Joint Select Committee in the Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (English and Tamil).

‡ Note on important changes made by the Joint Select Committee in the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (English and Tamil).

§ The Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (as passed by the Assembly); The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (as passed by the Assembly); The Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962.

* Laid on the table of the House on 16th August 1963.

† Laid on the table of the House on 17th August 1963.

‡ Laid on the table of the House on 14th August 1963.

§ Sent by special messenger on 18th August 1963.

|| Laid on the table of the House on 13th August 1963.

[19th August 1963]

APPENDIX I.

[Vide Item III (1) on page 364 supra.]

L. A. Bill No. 13 of 1963.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Madras District Police Act, 1859.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

1. Short title.—This Act may be called the Madras District Police (Amendment) Act, 1963.

2. Insertion of new section 42-A in Central Act XXIV of 1859.—After section 42 of the Madras District Police Act, 1859 (Central Act XXIV of 1859), the following section shall be inserted, namely :—

“ 42-A. Deputation of Police officers to be present in assembly, meeting or procession in public places.—(1) Any police officer not below the rank of Deputy Superintendent of Police may, in the interests of public order, depute by order in writing one or more police officers or other persons to be present in any assembly, meeting or procession, in any public place, for the purpose of causing a report to be taken of the proceedings.

(2) Nothing in sub-section (1) shall apply to any assembly or meeting of a purely religious character held in a recognised place of worship, any assembly or meeting gathered together purely for the purpose of taking part in sports, any procession on the occasion of any wedding, funeral or similar domestic occurrence, or of any religious ceremony, or to any public meeting held under any statutory or other express legal authority, or to any public meeting or class of public meetings exempted for that purpose by the State Government by general or special order.

Explanation.—For the purposes of this section—

(a) the words “ assembly ”, “ meeting ” and “ procession ” include any assembly, meeting or procession which is open to the public or to any class or portion of the public;

(b) a place in which an assembly or meeting is held may be a public place notwithstanding that admission thereto may have been restricted by ticket or otherwise.

[19th August 1963]

APPENDIX II.

[Vide Item III (2) on page 372 supra.]

L. A. Bill No. 2 of 1962.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the acquisition of the rights of landholders in inam estates in the State of Madras and the introduction of the ryotwari settlement in such estates.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

1. *Short title, extent, application and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963.

(2) It extends to the whole of the State of Madras, except—

(i) the Shencottah taluk of the Tirunelveli district;

(ii) the Kanyakumari district; and

(iii) the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

(3) It applies to all inam estates.

(4) This section and sections 2, 4, 5, 7, 8, 56 (3), 59, 64, 73, 75 and 76 shall come into force at once; and the rest of this Act shall come into force in regard to an existing inam estate, or a part village inam estate or a Pudukkottai inam estate, on such date as the Government may, by notification, appoint:

Provided that where the operation of any such notification has been stayed or interrupted by order of court or Tribunal or other authority constituted under any law for the time being in force, the date from which the Government have been in uninterrupted possession of such estate shall be deemed to be the date so appointed.

(5) The Government may, by notification, cancel or modify any notification issued under sub-section (4) in respect of any inam estate, but the cancellation shall not be deemed to affect the power of the Government under sub-section (4) again to extend the rest of this Act to that inam estate.

(6) Where a notification is cancelled under sub-section (5), the rest of this Act shall be deemed never to have applied to the inam estate concerned, and every proceeding taken thereunder and pending in respect of such inam estate shall abate.

[19th August 1963]

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) “agriculture” with its grammatical variations and Cognate expressions shall include horticulture;

(2) “Director” means the Director of Settlements appointed under section 4;

(3) “Estates Land Act” means the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908);

(4) “existing inam estate” means an inam village which became an estate by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936 (Madras Act XVIII of 1936);

(5) “Government” means the State Government;

(6) “impartible inam estate” means an inam estate governed immediately before the notified date, by the Madras Impartible Estate Act, 1904 (Madras Act II of 1904);

(7) “inam estate” means an existing inam estate or a new inam estate;

(8) “landholder”—

(i) in relation to an existing inam estate shall have the same meaning as in clause (5) of section 3 of the Estates Land Act; and

(ii) in relation to a new inam estate shall mean a person owning a new inam estate or part thereof and shall include every person entitled to collect the rents of the whole or any portion of the new inam estate by virtue of any transfer from the owner or his predecessor-in-title or of any order of a competent Court or of any provision of law.

Explanation I.—For the purposes of sub-clause (i) and sub-clause (ii) of this clause “landholder” shall include—

(a) a joint Hindu family where the right to collect the rents of the whole or any portion of the inam estate vests in such family; and

(b) a darmila inamdar other than a darmila inamdar governed by the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).

Explanation II.—For the purposes of sub-clause (ii), where there is a dispute between two or more persons as to which of them is the landholder for all or any of the purposes of this Act or between two or more joint landholders as to which of them is entitled to proceed and be dealt with as such landholder, the person who shall be deemed to be the landholder for such purposes shall be the person whom the Settlement Officer subject to any decree or order of a competent Civil Court may recognise or nominate as such landholder in accordance with rules to be framed by the Government in this behalf;

[19th August 1963]

(9) "new inam estate" means a part village inam estate or a Pudukkottai inam estate;

(10) "notified date" in relation to an . . . inam estate means the date appointed by a notification issued under sub-section (4) of section 1 as the date on which the provisions of this Act [other than sections 2, 4, 5, 7, 8, 56 (3), 59, 64, 73, 75 and 76] shall come into force in regard to the inam estate, or where the operation of any such notification has been stayed or interrupted by order of court or Tribunal or other authority constituted under any law for the time being in force, the date from which the Government have been in uninterrupted possession of the inam estate; and the word "notified" shall be construed accordingly;

(11) "part village inam estate" means a part of a village (including a part of a village in the merged territory of Pudukkottai) the grant of which part has been made, confirmed or recognised by the Government, notwithstanding that subsequent to the grant, such part has been partitioned among the grantees or the successors-in-title of the grantee or grantees.

Explanation I.—(a) Where the grant of a part of a village as an inam is expressed to be a specified fraction of, or a specified number of shares in, a village, such part shall be deemed to be a part village inam estate notwithstanding that such grant refers also to the extent of such part in terms of acreage or cawnies, or of other local equivalent.

(b) Where a grant as an inam is expressed to be only in terms of acreage or cawnies, or of other local equivalent, the area which forms the subject-matter of the grant shall not be deemed to be a part village inam estate.

Explanation II.—A part of a village granted in inam shall be deemed to be a part village, inam estate notwithstanding that different parts of such part village were granted, confirmed or recognised on different dates or by different title-deeds or in favour of different persons;

(12) "principal landholder" means the person who held the inam estate immediately before the notified date; and (a) in the case of an inam estate held by a joint Hindu family immediately before that date means such joint family; and (b) in the case of an impartible inam estate means the person entitled to the possession of such estate immediately before that date;

(13) "private land"—

(i) in relation to an existing inam estate shall have the same meaning as in sub-clause (b) of clause (10) of section 3 of the Estates Land Act; and

19th August 1963]

(ii) in relation to a new inam estate shall mean—

(a) the domain or home-farm land of the landholder, by whatever designation known, such as, *kambattam*, *khas*, *sir* or *pannai*; or

(b) land which is proved to have been cultivated by the landholder himself, by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, for a continuous period of twelve years immediately before the 1st day of April 1960, provided that the landholder has retained the kudiwaram ever since and has not converted the land into ryoti land; or

(c) land the entire kudiwaram in which was acquired by the landholder before the 1st day of April 1960 for valuable consideration from a person owning the kudiwaram but not the melwaram, provided that the landholder has retained the kudiwaram ever since and has not converted the land into ryoti land and provided further that where the kudiwaram was acquired at a sale for arrears of rent the land shall not be deemed to be private land unless it is proved to have been cultivated by the landholder himself, by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock for a continuous period of twelve years since the acquisition of the land and before the 1st day of April 1960;

(14) "Pudukkottai inam estate" means an inam village in the merged territory of Pudukkottai and specified in Schedule I and includes such other whole inam village in the said territory as the Government may, by notification, from time to time, specify;

(15) "rent"—

(i) in relation to an existing inam estate shall have the same meaning as in clause (11) of section 3 of the Estates Land Act; and

(ii) in relation to a new inam estate shall mean whatever is lawfully payable in money or in kind or in both to a landholder by a ryot for the use or occupation of land for the purpose of agriculture and shall include whatever is lawfully payable on account of water supplied by the land-holder or taken without his permission for cultivation of land where the charge for water has not been consolidated with the charge for the use or occupation of the land, and shall include—

(a) any local tax, cess, fee or sum lawfully payable to a landholder by a ryot as such in addition to the rent due according to law or usage having the force of law and also money recoverable under any enactment for the time being in force as if it was rent; and

(b) sums lawfully payable to a landholder by a ryot as such on account of pasturage fees and fishery rents;

(16) "ryot"—

(i) in relation to an existing inam estate shall have the same meaning as in clause (15) of section 3 of the Estates Land Act; and

[19th August 1963]

(ii) in relation to a new inam estate shall mean a person who holds for the purpose of agriculture ryoti land in such estate on condition of paying to the landholder the rent which is legally due upon it.

Explanation.—In relation to a new inam estate—

(i) a person who has occupied ryoti land for a continuous period of twelve years immediately before the 1st day of April 1960 shall be deemed to be a ryot for all the purposes of this Act;

(ii) a person unauthorisedly occupying ryoti land from whom the landholder received or recovered any payment for a continuous period of two years immediately before the 1st day of April 1960 shall be deemed to be a ryot for all the purposes of this Act unless within two years from the date of receipt or recovery of payment or the first of such payments, if more than one, the landholder has filed a suit in a civil court for ejectment against such person;

(17) “ ryoti land ”—

(i) in relation to an existing inam estate shall have the same meaning as in clause (16) of section 3 of the Estates Land Act; and

(ii) in relation to a new inam estate shall mean cultivable land in such estate other than private land but does not include—

(a) beds and bunds of tanks and of supply, drainage, surplus or irrigation channels;

(b) threshing-floor, cattle-stands, village-sites and other lands situated in any new inam estate which are set apart for the common use of the villagers;

(c) lands granted on service-tenure either free of rent or on favourable rates of rent granted before the passing of this Act so long as the service-tenure subsists;

(18) “ Settlement Officer ” in relation to any inam estate or part of an inam estate means the officer appointed therefor under sub-section (1) of section 5;

(19) “ Tribunal ” means a Tribunal constituted under section 8 and having jurisdiction;

(20) “ village ”—

(i) in relation to an existing inam estate shall have the same meaning as in clause (19) of section 3 of the Estates Land Act; and

(ii) in relation to a new inam estate shall mean any local area which is designated as a village in the revenue accounts and for which the revenue accounts are separately maintained by one or more karnams or which is now recognised by the Government or may hereafter be declared by the Government for the purposes of this Act to be a village, and shall include any hamlet or hamlets which may be attached thereto.

19th August 1963]

CHAPTER II.

CONSEQUENCES OF NOTIFICATION OF INAM ESTATE.

3. *Consequences of notification of inam estate.*—With effect on and from the notified date and save as otherwise expressly provided in this Act—

(a) the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) in so far as it relates to matters other than reduction of rents and the collection of arrears of rent, the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955 (Madras Act XXIII of 1955) and all other enactments applicable to the inam estate as such shall be deemed to have been repealed in their application to the inam estate;

(b) the entire inam estate (including all communal lands and porambokes, other non-ryoti lands, waste lands, pasture lands, forests, mines and minerals, quarries, rivers and streams, tanks and irrigation works, fisheries and ferries), shall stand transferred to the Government and vest in them, free of all encumbrances, and the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865), and all other enactments applicable to ryotwari areas shall apply to the inam estate;

(c) all rights and interests created in or over the inam estate before the notified date by the principal or any other landholder, shall as against the Government cease and determine;

(d) the Government may, after removing any obstruction that may be offered, forthwith take possession of the inam estate and all account, registers, pattas, muchilikas, maps, plans and other documents relating to the inam estate which the Government may require for the administration thereof;

Provided that the Government shall not dispossess any person of any land in the inam estate in respect of which they consider that he is *prima facie* entitled to a ryotwari patta pending the decision of the Settlement Officer and the Tribunal and the Special Appellate Tribunal, on appeal, if any, as to whether such person is actually entitled to such patta;

(e) the principal or any other landholder and any other person, whose rights stand transferred under clause (b) or cease and determine under clause (c), shall be entitled only to such rights and privileges as are recognized or conferred on him by or under this Act;

(f) the relationship of landholder and ryot, shall, as between them, be extinguished;

(g) any rights and privileges which may have accrued in the inam estate, to any person before the notified date, against the principal or any other landholder thereof, shall cease and determine

[19th August 1963]

and shall not be enforceable against the Government or such landholder, and every such person shall be entitled only to such rights and privileges as are recognized or conferred on him by or under this Act.

4. *Appointment and functions of the Director of Settlements.*—As soon as may be after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Settlements to carry out survey and settlement operations in inam estates and introduce ryotwari settlement therein. The Director shall be subordinate to the Board of Revenue.

5. *Appointment and functions of the Settlement Officer.*—(1) As soon as may be after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Settlement Officer shall be subordinate to the Director and shall be guided by such lawful instructions as he may issue, from time to time; and the Director shall also have power to cancel or revise any of the orders, acts or proceedings of the Settlement Officer, other than those in respect of which an appeal lies to the Tribunal.

6. *Managers of inam estates.*—(1) With effect on and from the notified date, the Government shall appoint one or more persons to manage the inam estate.

(2) Every manager shall be subordinate to the District Collector and shall be guided by such lawful instructions as he may issue, from time to time; and the District Collector shall also have power to cancel or revise any of the orders, acts or proceedings of the manager.

7. *Powers of control of the Board of Revenue.*—The Board of Revenue shall have power—

(a) to give effect to the provisions of this Act and in particular to superintend the taking over of inam estates and to make due arrangements for the interim administration thereof;

(b) to issue instructions for the guidance of the Director, District Collectors, Settlement Officers and Managers of inam estates; and

(c) to cancel or revise any of the orders, acts or proceedings of the Director or of any District Collector, including those passed, done or taken in the exercise of revisional powers.

8. *Constitution of Tribunals for certain purposes.*—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Act.

(2) Each Tribunal shall consist of one person only who shall be a judicial officer not below the rank of Subordinate Judge.

[19th August 1963]

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction, and over such inam estates or parts thereof, as the Government may, by notification from time to time, determine.

(4) Every Tribunal shall have the same powers as are vested in a civil court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when trying a suit or when hearing an appeal.

CHAPTER III.

GRANT OF RYOTWARI PATTAS.

9. *Lands in which landholder is entitled to ryotwari patta.*—

(1) In the case of an existing inam estate, the landholder shall, with effect on and from the notified date, be entitled to a ryotwari patta in respect of—

(a) all lands which immediately before the notified date—

(i) belonged to him as private land within the meaning of sub-clause (b) of clause (10) of section 3 of the Estates Land Act, or

(ii) stood recorded as private land in a record prepared under the provisions of Chapter XI or Chapter XII of the said Act :

Provided that the private land referred to in sub-clauses (i) and (ii)—

(1) has not been subsequently converted into ryoti land or has not been finally held to be ryoti land under section 3-A of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947); and

(2) is proved to have been cultivated by the landholder himself, by his own servants or by hired labour with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, for a continuous period of three years within a period of twelve years immediately before the 1st day of April 1960; and

(b) (i) all lands which were properly included or which ought to have been properly included in the holding of a ryot and which have been acquired by the landholder by inheritance or succession under a will, provided that the landholder has cultivated such lands himself, by his own servants or by hired labour with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, from the date of such acquisition or the 1st day of July 1950 whichever is later and has been in direct and continuous possession of such lands from such later date;

(ii) all lands which were properly included, or which ought to have been properly included, in the holding of a ryot and which has been acquired by the landholder by purchase, exchange or gift, including purchase at a sale for arrears of rent, provided that the landholder has cultivated such lands himself, by his own

[19th August 1963]

servants or by hired labour, with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, from the 1st day of July 1950 and has been in direct and continuous possession of such lands from that date;

(iii) all lands [not being (i) lands of the description specified in sub-clause (a), (b) and (c) of clause (16) of section 3 of the Estates Land Act, or (ii) forest lands] which have been voluntarily abandoned or relinquished by a ryot, or which have never been in the occupation of a ryot, provided that the landholder has cultivated such land himself, by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, from the 1st day of July 1950 and has been in direct and continuous possession of such lands from that date.

(2) In the case of a new inam estate the landholder shall, with effect on and from the notified date, be entitled to a ryotwari patta in respect of—

(a) all lands which immediately before the notified date belonged to him as private land:

Provided that in the case of private land specified in clause (13) (ii) (a) of section 2, such land is proved to have been cultivated by the landholder himself, by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, for a continuous period of three years within a period of twelve years immediately before the 1st day of April 1960; and

(b) (i) all lands in the holding of a ryot and which have been acquired by the landholder by inheritance or succession under a will, provided that the landholder has cultivated such lands himself, by his own servants or by hired labour with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, from the date of such acquisition or the 1st day of April 1960 whichever is later and has been in direct and continuous possession of such lands from such later date;

(ii) all lands in the holding of a ryot and which have been acquired by the landholder by purchase, exchange or gift, including purchase at a sale for arrears of rent, provided that the landholder has cultivated such lands himself, by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, from the 27th day of September 1955 or from the date of such acquisition whichever is later and has been in direct and continuous possession of such lands from such later date:

Provided that nothing in this sub-clause shall apply to any acquisition by purchase, exchange or gift including purchase at a sale for arrears of rent by the landholder on or after the 1st day of April 1960.

(iii) all lands [not being (i) lands of the description specified in items (a), (b) and (c) of sub-clause (ii) of clause (17) of section 2, or (ii) forest lands] which have been voluntarily

19th August 1963]

abandoned or relinquished by a ryot, or which have never been in the occupation of a ryot, provided that the landholder has cultivated such lands himself, by his own servants or by hired labour, with his own or hired stock, in the ordinary course of husbandry, from the 27th day of September 1955 and has been in direct and continuous possession of such lands from that date.

(3) In the case of an inam estate or part thereof held immediately before the notified date by an individual on condition of rendering service to a religious institution, the grant of ryotwari patta under sub-section (1) or (2) shall be subject to the provisions of section 33.

Explanation.—‘Cultivate’ in this section includes the planting and rearing of topes, gardens and orchards, but does not include the rearing of topes of spontaneous growth.

10. *Lands in respect of which a ryot is entitled to ryotwari patta.*—(1) In the case of an existing inam estate every ryot shall, with effect on and from the notified date, be entitled to a ryotwari patta in respect of—

(i) all his lands which were finally held to be ryoti lands under section 3-A of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947); and

(ii) all ryoti lands which immediately before the notified date, were properly included or ought to have been properly included in his holding and which are not lands in respect of which a landholder or some other person is entitled to a ryotwari patta under any other provision of this Act:

Provided that no person who has been admitted into possession of any land by a landholder on or after 1st day of July 1950 shall, except where the Government, after an examination of all the circumstances otherwise direct, be entitled to a ryotwari patta in respect of such land.

(2) (a) In the case of a new inam estate every ryot shall, with effect on and from the notified date, be entitled to a ryotwari patta in respect of all ryoti land in his holding except lands in respect of which a landholder or some other person is entitled to a ryotwari patta under any other provision of this Act:

Provided that no person who has been admitted into possession of any land by a landholder on or after the 1st day of April 1960 shall, except where the Government, after an examination of all the circumstances otherwise direct, be entitled to a ryotwari patta in respect of such land.

(b) A ryot as defined in clause (16) (ii) of section 2 shall be entitled to a ryotwari patta to the exclusion on the ryots, if any, specified in paragraphs (i) and (ii) of the Explanation to the said

[19th August 1963]

clause (16) (ii) and a ryot specified in paragraph (i) of the said Explanation shall be entitled to a ryotwari patta to the exclusion of the ryot, if any, specified in paragraph (ii) of the said Explanation.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-sections (1) and (2), no ryot shall be entitled to a ryotwari patta in respect of any land under sub-section (1) or sub-section (2) if such ryot has voluntarily abandoned or relinquished his rights in respect of such land on or before the date of the decision of the Settlement Officer under sub-section (1) of section 12.

Explanation.—No person to whom a right to collect the rent of any land has been leased before the notified date, including an *ijaradar* or a farmer of rent, shall be entitled to a ryotwari patta in respect of such land under this section.

11. *Grant of ryotwari patta on the basis of personal cultivation in certain cases.*—(1) Where no person is entitled to a ryotwari patta in respect of a land in an inam estate, under section 9 or 10 and the land vests in the Government, the persons specified below shall be entitled to a ryotwari patta in respect of that land in the following order of preference:—

(i) *firstly*, a person who had been personally cultivating such land for a continuous period of twelve years immediately before the 1st day of April 1960;

(ii) *secondly*, if there is no such person as is referred to in clause (i), then, a person who had been lawfully admitted into possession of such land on or after the 27th day of September 1955 and who had been personally cultivating such land ever since; and

(iii) *thirdly*, if there is no such person as is referred to in clauses (i) and (ii), then, a person who had been personally cultivating that land on the 26th day of September 1955 and for a period of twelve years immediately before that date:

Provided that no person shall be entitled to a ryotwari patta in respect of any land under clause (i) or (iii) of this sub-section if such person has voluntarily abandoned or relinquished his rights in respect of such land on or before the date of the decision of the Settlement Officer under sub-section (1) of section 12:

Provided further that no ryotwari patta shall be granted in respect of any land falling under any of the categories specified below:—

(a) forests;

(b) beds and bunds of tanks and of supply, drainage surplus or irrigation channels;

(c) threshing floor, cattle stands, village sites, cart-tracks, roads, temple sites and such other lands as are set apart for the common use of the villagers;

(d) rivers, streams and other porambokes.

19th August 1963]

Explanation.—For the purposes of this sub-section a person is said to personally cultivate a land when he contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of that land.

(2) Among the persons specified in sub-section (1) those specified in clause (i) of that sub-section shall be entitled to a ryotwari patta to the exclusion of the persons specified in clauses (ii) and (iii) of that sub-section and those specified in clause (ii) of that sub-section shall be entitled to a ryotwari patta to the exclusion of the persons specified in clause (iii) of that sub-section.

(3) Any ryotwari patta granted under this section shall take effect on and from the date of the grant of such patta.

12. *Determination of lands in which any person is entitled to ryotwari patta.*—(1) The Settlement Officer shall examine the claims of any person for a ryotwari patta under section 9 or section 10 or section 11, as the case may be, and decide in respect of which lands the claim should be allowed.

(2) Against a decision of the Settlement Officer under sub-section (1), the Government may, within one year from the date of the decision, and any person aggrieved by such decision may, within three months from the said date, appeal to the Tribunal:

Provided that the Tribunal may, in its discretion allow further time not exceeding six months for the filing of any such appeal:

Provided further that the Tribunal may, in its discretion, entertain an appeal by the Government at any time if it appears to the Tribunal that the decision of the Settlement Officer was vitiated by fraud or by mistake of fact.

13. *Liability to pay assessment, etc., to Government.*—(1) (a) Every person who becomes entitled to a ryotwari patta under this Act (other than under section 11) in respect of any land shall, for each fasli year commencing with the fasli year in which the inam estate is notified, be liable to pay to the Government such assessment, as may be lawfully imposed on the land.

(b) Every person who becomes entitled to a ryotwari patta under section 11 in respect of any land shall, for each year commencing with the fasli year in which such patta is granted, be liable to pay to the Government such assessment, as may be lawfully imposed on the land;

(2) If a ryot was liable immediately before the notified date to make any payment to the landholder otherwise than by way of rent, whether periodically or not, in respect of any land to which he is entitled to a ryotwari patta, he shall continue to make such payments as accrue on or after that date to the Government.

[19th August 1963]

14. *Ryotwari patta in service-tenure lands.*—(1) Where any land (not consisting of an entire village or not being a part village inam estate) granted on service-tenure, whether to an individual or institution falls under sub-clause (c) of clause (16) of section 3 of the Estates Land Act or under item (c) of sub-clause (ii) of clause (17) of section 2 of this Act, then,—

(a) if the service to be rendered is personal or private service to the landholder, not being a religious, educational or charitable institution, the land shall be discharged from the condition of such service and the holder of such land shall be entitled to a ryotwari patta in respect of the land with effect on and from the notified date.

(b) in all other cases, the holder of such land shall have the same rights in the land, and be subject to the same liabilities as the inamdar of a minor-service inam in a ryotwari village has in respect of his land :

Provided that no ryotwari patta shall be granted in respect of any land which is forest or which falls under sub-clause (a) or (b) of clause (16) of section 3 of the Estates Land Act or item (a) or (b) of sub-clause (ii) of clause (17) of section 2 of this Act.

(2) The provisions of clause (b) of sub-section (1) shall apply also to dasabandam inam lands in inam estates.

CHAPTER IV.

BUILDINGS IN INAM ESTATES.

15. *Vesting of buildings situated in inam estates.*—(1) Every building situated within the limits of an inam estate, which immediately before the notified date, belonged to any landholder thereof and was then being used by him as an office in connection with its administration and for no other purpose, shall vest in the Government, free of all encumbrances, with effect on and from the notified date.

(2) Every building so situated which, immediately before the notified date, belonged to any such landholder and the whole or principal part whereof was then in the occupation of any religious, educational or charitable institution shall also vest in the Government, free of all encumbrances, with effect on and from the notified date :

Provided that when such institution ceases to exist, the building shall revert to such landholder, or if he is dead, to his heirs or legal representatives.

(3) Where any building so situated—

(a) which belonged to any such landholder on the 1st day of July 1960; and

19th August 1963]

(b) (i) which on that date was being used by him as an office in connection with the administration of the inam estate, and for no other purpose, or

(ii) the whole or principal part whereof was on that date in the occupation of any religious, educational or charitable institution,

has, after the 1st day of July 1960 and before the notified date, been sold or made a gift of by the landholder or cease to be used by him as an office as aforesaid, or ceased to be in the occupation of such institution, the value of the building shall be assessed by the Tribunal in such manner as may be prescribed; and the Tribunal shall pay to the Government such value from out of the compensation deposited in its office under sub-section (1) of section 36.

(4) Every building other than a building referred to in sub-sections (1), (2) and (3) shall, with effect on and from the notified date, vest in the person who owned it immediately before that date; but the Government shall be entitled, for each fasli year commencing with the fasli year in which the inam estate is notified,

(i) in every case to levy the appropriate assessment thereon; and

(ii) in the case of a building which vests in a person other than a landholder, also to the payments which such person was liable immediately before the notified date to make to any landholder in respect thereof, whether periodically or not and whether by way of rent otherwise, in so far as such payments, may accrue due on or after the notified date.

(5) In this section, " building " includes the site on which it stands and any adjacent premises occupied as an appurtenance thereto.

(6) If any question arises whether any building or land falls or does not fall within the scope of sub-section (1), (2), (3), (4) or (5), it shall be referred to the Government whose decision shall be final.

(7) Any person holding a mortgage or charge on any building referred to in sub-section (1) or sub-section (2) shall, for the purpose of section 37, be a secured creditor and be entitled to priority over any person holding a mortgage or charge subsequently created by the landholder over any part of the inam estate.

PROTECTION OF CERTAIN RIGHTS AND ENFORCEABILITY OF CERTAIN OBLIGATIONS.

16. *Rights of persons admitted into possession of ryoti land for non-agricultural purpose.*—Where any person has been admitted into possession of any ryoti land by any landholder for a non agricultural purpose, that person shall be entitled to remain in possession of the land subject however to the payment by him to the Government of the ryotwari or other assessment or the ground-rent which may be imposed upon the land for each fasli year commencing with the fasli year in which the inam estate is notified :

[19th August 1963]

Provided that such transaction was not void or illegal under any law in force at the time :

Provided further that a person who has been admitted into possession of any ryoti land (i) on or after the 1st day of July 1950 in the case of an existing inam estate, and (ii) on or after the 1st day of April 1960, in the case of a new inam estate, shall be entitled to no rights in respect of such land except where the Government otherwise direct.

17. *Persons admitted into possession of non-ryoti land, how dealt with.*—(1) Except where the Government otherwise direct, no person admitted by a landholder into possession of any communal land or forest or other land which is not a ryoti land, shall be entitled to any rights in, or to remain in possession of, such land :

Provided that nothing contained herein shall apply to lands for which the landholder is entitled to a ryotwari patta under section 9.

(2) A direction under sub-section (1) allowing any person to remain in possession of any such land may specify—

(i) the assessment or ground-rent payable to the Government on the land for each fasli year commencing with the fasli year in which the inam estate is notified, and

(ii) such special terms and conditions, including the period for which such person may remain in possession of the land as the Government may consider necessary in the public interest.

Explanation.—In this section, “communal land” means any land of the description mentioned in sub-clause (a) or sub-clause (b) of clause (16) of section 3 of the Estates Land Act and in item (a) or item (b) of sub-clause (ii) of clause (17) of section 2 of this Act.

18. *Rights of certain lessees and others.*—(1) In cases not governed by any other provision of this Act, where on or after (i) the 1st day of July 1950 in the case of an existing inam estate; and (ii) the 1st day of April 1960 in the case of a new inam estate, but before the notified date, a landholder has created, by way of lease or otherwise, rights, in any mines or minerals, quarries, fisheries or ferries the transaction shall be deemed to be valid; and all rights and obligations arising thereunder, on or after the notified date, shall be enforceable by or against the Government :

Provided that the transaction was not void or illegal under any law in force at the time and that any such right was created for a period not exceeding one year.

(2) (a) Where any such right was created before (i) the 1st day of July 1950 in the case of an existing inam estate; and (ii) the 1st day of April 1960 in the case of a new inam estate, for a period exceeding one year, the Government may, if in their opinion,

[19th August 1963]

it is in the public interest to do so, by notice given to the person concerned terminate the right with effect from such date as may be specified in the notice, not being earlier than three months from the date thereof.

(b) The person whose right has been so terminated shall be entitled to compensation from the Government which shall be determined by the Board of Revenue in such manner as may be prescribed, having regard to the value of the right and the period for which the right was created.

(c) Where any such right created before (i) the 1st day of July 1950 in the case of an existing inam estate; and (ii) the 1st day of April 1960 in the case of a new inam estate is not determined under this sub-section, the transaction whereby such right was created shall be deemed to be valid and all rights and obligations arising thereunder, on or after the notified date, shall be enforceable by or against the Government :

Provided that the transaction was not void or illegal under any law in force at the time.

(3) The Government may, if in their opinion, it is in the public interest to do so, impose reasonable restrictions on the exercise of any right continued under this section.

Explanation.—Any rights granted in perpetuity shall cease and determine and be dealt with under section 3 (c) and not under this section.

CHAPTER V.

SURVEY AND SETTLEMENT OF INAM ESTATES.

19. *Survey of inam estates.*—(1) Any inam estate or part thereof may be surveyed, or if it has been surveyed before the notified date, may be re-surveyed, as if it were Government land, in accordance with the provisions for the survey of such land contained in the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923) :

Provided that any re-survey made under this sub-section may be limited to what is necessary for the introduction of the ryotwari settlement in the inam estate or part thereof.

(2) The cost of the survey or re-survey, except so much thereof as is payable by any person under the provisions of section 8 of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923), shall be borne by the Government.

20. *Manner of effecting ryotwari settlement of inam estate.*—(1) The Settlement Officer shall effect a ryotwari settlement of the inam estate or part thereof, in accordance with a settlement notification framed and published by the Government for the purpose.

[19th August 1963]

(2) (i) In the case of the City of Madras the said notification shall embody the principles adopted in making ryotwari settlement in the adjoining district and shall adopt such rates of assessment as may be specified by the Government having regard to the rates under the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851) and the settlement notification in force in the adjoining district; and

(ii) in the case of other areas in the State the said notification shall embody the principles adopted in making ryotwari settlements in ryotwari areas and shall adopt—

(a) the rates of assessment set out in the re-settlement notification in force on the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, in the district in which the inam estate is situated, or

(b) if more than one such notification is in force in the district, or if the inam estate is situated in more than one district, the rates set out in one of those notifications, which the Government consider to be most appropriate to the case.

(3) All rates of assessment imposed at a ryotwari settlement shall be liable to revision from time to time as laid down in the settlement notification referred to in sub-sections (1) and (2).

(4) Neither the settlement notification nor any order passed in pursuance thereof shall be liable to be questioned in any court of law.

(5) Nothing in this section shall be construed—

(i) as entitling any person to a ryotwari patta for any land in respect of which he has not made any claim under section 12; or

(ii) as empowering the appropriate officer or authority to reopen any decision made under section 12.

21. *Determination of land revenue before ryotwari settlement is brought into force.*—The land revenue payable to the Government for each fasli year commencing with the fasli year in which the inam estate is notified shall, until a ryotwari settlement effected in pursuance of section 20 has been brought into force in the inam estate, be calculated as follows:—

(a) In respect of any land in an existing inam estate held for the purpose of agriculture, not being private land, the land revenue shall be—

(i) where the rent payable to the landholder immediately before the notified date has been determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947), the rent so determined; or

(ii) where the rent has not been so determined the rent which would have been payable to the landholder in respect of the fasli year in which the inam estate is notified; or

19th August 1963]

(iii) where no rent was payable, the rent which would have been payable to the landholder immediately before the notified date, by a ryot holding similar land with similar advantages, in the neighbourhood:

Provided that in cases falling under sub-clauses (i) and (ii), the land revenue in respect of the fasli year in which the inam estate is notified shall be the rent due to the landholder less any payment made to him before the notified date and authenticated in the prescribed manner:

Provided further that in cases falling under sub-clause (ii), where after the rent has been determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947), it is found that the land revenue paid exceeds the rent so determined, such excess shall be adjusted towards the land revenue payable in the subsequent fasli year or years.

(b) In respect of other lands in the existing inam estate and in respect of all lands in the new inam estate, the land revenue payable shall be calculated at such rate or rates as the Government may, by general or special order, determine.

CHAPTER VI.

DETERMINATION, APPORTIONMENT AND PAYMENT OF COMPENSATION:

General provisions.

22. *Compensation how determined.*—The compensation payable in respect of an inam estate shall be determined in accordance with the following provisions.

23. *Compensation to be determined for inam estate as a whole.*—The compensation shall be determined for the inam estate as whole, and not separately for each of the interests therein.

24. *Basic annual sum.*—A sum called the basic annual sum shall first be determined in respect of the inam estate.

Basic annual sum for inam estates.

25. *Component parts of basic annual sum in inam estates.*—The basic annual sum shall be the aggregate of the sums specified below, less the deductions specified in section 28:—

(i) the whole of the gross annual ryotwari demand in respect of all lands in the inam estate in respect of which any person other than the landholder is entitled to a ryotwari patta, as ascertained under section 26, less the deduction specified therein.

(ii) the whole of the average net annual miscellaneous revenue derived from all other sources in the inam estate specified in clause (b) of section 3, but not including lands in respect of which the landholder is entitled to a ryotwari patta, as ascertained under section 27.

[19th August 1963]

26. *Computation of ryotwari demand and deduction therefrom.*—(1) The gross annual ryotwari demand in respect of the lands referred to in clause (i) of section 25, shall be the total of the ryotwari assessments imposed in pursuance of a settlement effected under section 20 on the lands, occupied by any person other than the landholder on the notified date.

(2) From the gross annual ryotwari demand as computed above, there shall be deducted 3-1/3 per cent of such demand on account of the maintenance of irrigation works serving the inam estate :

Provided that no such deduction shall be made, if there is no irrigation work serving the inam estate, or if the landholder is under no legal obligation to maintain any such work serving the inam estate :

Provided further that where the obligation of the landholder to maintain every one of the irrigation works serving the inam estate is shared by him either with the Government or with the landholder of some other inam estate, the percentage of such deduction shall be reduced by such extent as the Government may deem reasonable.

Explanation.—For the purpose of sub-section (1), the expression 'ryotwari assessment', in respect of any land which has been registered as wet at the settlement referred to in that sub-section under an irrigation work belonging to, constructed or maintained by or on behalf of the Government, and which was liable to pay water-cess under any law governing the levy of such cess in the State of Madras for irrigation from the said work before the said settlement, shall be taken to be the appropriate assessment determined in the prescribed manner, which the land would bear in the absence of facilities for irrigation from the said work.

27. *Computation of net miscellaneous revenue.*—The average net annual miscellaneous revenue from the sources referred to in clause (ii) of section 25, shall be the average of the net annual income derived by the Government from such sources during the fasli year commencing on the notified date, if such date was the 1st day of July, or on the 1st day of July immediately succeeding the notified date, if such date was not the 1st day of July and the next fasli year in case ryotwari settlement is effected in that year or the next two fasli years in other cases.

28. *Assessment and jodi, etc., to be deducted.*—From the aggregate of the sums referred to in clauses (i) and (ii) of section 25 ascertained as aforesaid, there shall be deducted—

(a) the whole of the assessment levied on any land in an inam estate under the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956) in respect of which land the landholder is entitled to a ryotwari patta under section 9;

[19th August 1963]

(b) the whole of the jodi, quit-rent or other amount, if any, of a like nature, payable annually by the landholder to the Government; and

(c) the whole of the jodi, kattubadi or other amount, if any (excluding local cesses and taxes), payable annually by the landholder immediately before the notified date, to a landholder of some other inam estate, including the value, as ascertained in the prescribed manner of whatever was deliverable in kind annually :

Provided that the amount deducted under clauses (a), (b) and (c) shall in no case exceed one-half of the net amount computed in accordance with section 26.

29. *A person deemed to be landholder in certain cases.*—(1) For the purpose of sections 25, 26 and 28, any person who had, immediately before the notified date, any right or interest in any land in an inam estate as a landholder, shall be deemed to be a landholder of such inam estate.

(2) The ryotwari assessment imposed on, and the miscellaneous revenue derived from all lands in an inam estate in respect of which, any landholder mentioned in sub-section (1) is entitled to ryotwari patta under any provision of this Act, shall be excluded in determining the basic annual sum.

30. *Special provision in respect of lands falling under section 11.*—Notwithstanding anything contained in sections 25 to 29,—

(i) the ryotwari assessment imposed on all lands in an inam estate in respect of which any person including a landholder is entitled to a ryotwari patta under section 11 shall be excluded in determining the basic annual sum;

(ii) the miscellaneous revenue derived from all lands in an inam estate in respect of which any person (other than a landholder) is entitled to a ryotwari patta under section 11 shall be included in determining the basic annual sum.

Scale of compensation.

31. *Scale of compensation except in the case governed by section 32.*—The total compensation payable in respect of any inam estate shall, except in the case governed by section 32, be determined in accordance with the following scale :—

(i) where the basic annual sum does not exceed Rs. 1,000—30 times such sum.

(ii) where the basic annual sum exceeds Rs. 1,000 but does not exceed Rs. 3,000—25 times such sum or Rs. 30,000 whichever is greater.

(iii) where the basic annual sum exceeds Rs. 3,000 but does not exceed Rs. 20,000—20 times such sum or Rs. 75,000 whichever is greater.

[19th August 1963]

(iv) where the basic annual sum exceeds Rs. 20,000 but does not exceed Rs. 50,000— $17\frac{1}{2}$ times such sum or Rs. 4,00,000 whichever is greater.

(v) where the basic annual sum exceeds Rs. 50,000 but does not exceed Rs. 1,00,000—15 times such sum or Rs. 8,75,000 whichever is greater.

(vi) where the basic annual sum exceeds Rs. 1,00,000— $12\frac{1}{2}$ times such sum or Rs. 15,00,000 whichever is greater.

Payments to religious, educational and charitable institutions.

32. *Payment of tasdik allowance and additional compensation to institutions*—(1) Where an inam estate or part thereof was held immediately before the notified date by any religious, educational or charitable institution, the Government shall pay to the institution every year as a tasdik allowance—

(a) in the case of an entire inam estate, the basic annual sum;

(b) in the case of a part of an inam estate, such portion of the basic annual sum as may, on a calculation in the prescribed manner, be ascribed to that part.

(2) Where the tasdik allowance so payable is less than the difference between—

(a) the average net annual income derived by the institution from all sources in the inam estate or part as calculated in the prescribed manner during the five complete fasli years immediately preceding the fasli year 1357 or during that portion of those fasli years in which the inam estate or part was held by the institution, and

(b) the income as calculated in the prescribed manner which the institution may be expected to receive from the lands in respect of which it is entitled to a ryotwari patta, the deficiency shall be made good to the institution by the Government every year.

(3) All amounts which accrued due to the institution during the period referred to in clause (a) of sub-section (2) shall be taken into account, whether the amounts were actually collected or not:

Provided that the value in money of anything deliverable in kind to the institution at any time during the period aforesaid shall, where any price has been fixed by the Government for the sale of such thing at such time in the area concerned, be calculated at such price.

(4) Payment shall be made to the institution under sub-sections (1) and (2) so long as it exists.

[19th August 1963]

(5) Nothing contained in this section shall apply where any land (not consisting of an entire village or not being a part village inam estate) granted on service-tenure to the institution falls under sub-clause (c) of clause (16) of section 3 of the Estates Land Act or item (c) of sub-clause (ii) of clause (17) of section 2 of this Act.

33. *Inam estate or part hereof held by service-holder how dealt with.*—(1) Where an inam estate or part thereof was held immediately before the notified date by an individual (hereinafter in this section referred to as the service-holder) on condition of rendering service to a religious institution, the individual shall, subject to the provisions of sub-section (8), be bound to render such service after the notified date.

(2) The compensation and interim payment payable under this Act in respect of part of an inam estate referred to in sub-section (1) shall be such portion of the compensation or interim payment, as the case may be, payable for the inam estate as may, on a calculation in the prescribed manner, be ascribed to that part.

(3) The Government shall deposit in the office of the Tribunal the compensation and interim payments payable under this Act in respect of the said estate or part thereof.

Provided that the Government shall be entitled to deduct from the amount to be deposited all moneys, if any, due to them in respect of the said estate or part thereof.

(4) On the making of the deposit under sub-section (3), the Government shall be deemed to have been completely discharged in respect of all claims to, or enforceable against, the compensation payable under this Act.

(5) In respect of any inam estate or part thereof referred to in sub-section (1), such amount as the Tribunal may adjudge as the sum payable to the service-holder out of the compensation or interim payments deposited under sub-section (3) shall, notwithstanding anything contained in this Act, be paid by the Tribunal to the religious institution concerned.

(6) Any sum received by a religious institution under sub-section (5) shall be invested by the institution in securities in the prescribed manner, for the sole benefit of the service concerned.

(7) For so long as the service-holder renders the service, the religious institution concerned shall pay the service-holder every year—

(i) the income accruing from the investment made under sub-section (6); and

(ii) the amount received by the institution in respect of the interim payment for the year.

[19th August 1963]

(8) (i) Where a service-holder is entitled to a ryotwari patta under section 9 in respect of any land, he shall have the option—

(a) either to pay to the religious institution the amount specified in sub-section (9) and on such payment the land shall, notwithstanding anything contained in sub-section (11), be discharged from the condition of the service; or

(b) to hold the land and continue to render service subject to the provisions contained in sub-sections (1) to (7) and (11).

(ii) The option referred to in clause (i) shall be exercised within such period from the notified date and in such manner as may be prescribed.

(9) The amount referred to in sub-section (8) shall be twenty times the difference between the fair rent in respect of such land determined in accordance with the provisions contained in Schedule II and the land revenue due on such land.

(10) Where the service-holder has exercised his option to pay the amount specified in sub-section (9), the investment made under sub-section (6) and the interim payments, if any, received by the institution for the period subsequent to the date of exercise of such option, shall be the absolute property of the institution and the institution shall be at liberty to make such arrangement as it thinks fit for the performance of the service.

(11) If the service-holder fails to render the service the prescribed authority shall, after such enquiry and notice to the service-holder as may be prescribed in this behalf, notify such failure in such manner as may be prescribed. He shall then declare that the investment made under sub-section (6) and the interim payments, if any, received by the institution for the period subsequent to the date of default by the service-holder and the land for which the service-holder was granted ryotwari patta in accordance with the provisions of section 9 shall be the absolute property of the institution and the institution shall be at liberty to make such arrangement as it thinks fit for the performance of the service.

Explanation I.—For the purposes of this section “individual” means the person who would have held the inam estate or part thereof if it had not vested in the Government under this Act.

Explanation II.—For the purposes of this section,—

(i) service-holder includes his heirs;

(ii) non-performance of the service due to illness or other temporary disability shall not be deemed to be failure to render service, provided that the service-holder makes alternative arrangements for rendering the service during the period of such illness or of other temporary disability.

19th August 1963]

Explanation III.—For the purposes of sub-section (9) “land revenue” means the ryotwari assessment including the additional assessment, water-cess and additional water-cess.

Determination of basic annual sum and total compensation.

34. *Determination of basic annual sum and total compensation.*—(1) The Director shall determine in accordance with the foregoing provisions—

(a) the basic annual sum in respect of an inam estate; and

(b) except in the case governed by section 32, also the total compensation payable in respect of such estate.

(2) Any landholder or other person interested may, within such time as may be prescribed or such further time as the Director may in his discretion allow, apply in writing to the Director for a copy of the data on the basis of which he proposes to determine the basic annual sum.

(3) On the receipt of such application, the Director shall furnish the data aforesaid to the applicant; and he shall also, before passing any order under sub-section (1), give the applicant a reasonable opportunity of making his representations in regard thereto, in writing or orally.

(4) A copy of every order passed under sub-section (1) shall be communicated to every landholder concerned, and also to every applicant under sub-section (2).

(5) (a) The Director may, at any time, either *suo motu* or on the application of any person, review an order passed by him under sub-section (1) on any one or more of the following grounds, namely:—

(i) that the said order is vitiated by any clerical or arithmetical mistake or error apparent on the face of the record, or

(ii) that subsequent to the passing of the said order, data for the better calculation of the basic annual sum have become available, or

(iii) that the said order requires to be modified in pursuance of the final order of any competent authority or court:

Provided that the Director shall not exercise his powers under this sub-section in respect of any inam estate, without giving every landholder concerned, and every applicant under this sub-section and sub-section (2), a reasonable opportunity of being heard.

(b) A copy of every order passed under this sub-section shall be communicated to the Board of Revenue, and also to every landholder concerned, and every applicant under this sub-section and sub-section (2).

[19th August 1963]

(6) Any person deeming himself aggrieved by an order made under sub-section (1) or sub-section (5) may, within three months from the date of the order or such further time as the Board of Revenue may in its discretion allow, appeal to the Board; and the Board shall, after giving the applicant a reasonable opportunity of being heard, pass such orders on the appeal as it thinks fit.

(7) The Board of Revenue may also in its discretion, at any time, either *suo motu* or on the application of any person, call for and examine the record of any order passed, or proceeding taken, by the Director under this section, for the purpose of satisfying itself as to the legality, regularity or propriety of such order or proceeding and pass such order in reference thereto as it thinks fit:

Provided that the basic annual sum or the total compensation payable in respect of any inam estate shall not be altered by the Board without giving every landholder concerned and every person who has made an application under sub-section (2) a reasonable opportunity of being heard.

(8) Notwithstanding anything contained in sub-section (6), or sub-section (7), the Board of Revenue may, on application made to it by the Director or by any other person in that behalf, review any order passed by it under sub-section (6) or sub-section (7) if it is of the opinion that the said order is vitiated by an error in the decision on a point of law or by a mistake and may make such order on the application as it thinks fit:

Provided that no application for review shall be granted by the Board of Revenue without previous notice to every landholder concerned, and the applicant, to enable them to appear and be heard in support of the order a review of which is applied for.

(9) No order passed by the Director under sub-section (1) or sub-section (5) shall be liable to be cancelled or modified except by the Board of Revenue as aforesaid; and no order passed by the Board of Revenue under sub-section (6), (7) or (8) shall be liable to be cancelled or modified by the Government or any other authority.

Manner of payment.

35. *Compensation, etc., to be paid in prescribed manner.*—The compensation payable to any person under this Act and the sums payable to any religious, educational or charitable institution under sub-sections (1) and (2) of section 32, may be paid in such form and manner, and at such time or times, and in one or more instalments, as may be prescribed.

19th August 1963]

Deposit and apportionment of compensation.

36. *Compensation to be deposited in office of Tribunal.*—(1) The Government shall deposit in the office of the Tribunal, the compensation in respect of each inam estate as finally determined under section 34, in such form and manner, and at such time or times and in one or more instalments, as may be prescribed:

Provided that the Government shall be entitled to deduct from the amount to be deposited—

(a) all moneys, if any, still remaining due to them—

(i) in respect of quit-rent, jodi or other dues of a like nature, or

(ii) in respect of any claim which was secured immediately before the notified date by a mortgage of, or a charge on, the inam estate or any portion thereof;

(b) the whole or any portion of the rents and excess collections referred to in the proviso to sub-section (3) of section 45 which cannot be adjusted by deduction under the said sub-section; and

(c) all interim payments deposited under sub-section (5) of section 45 in excess of the amounts finally found to be payable under that section:

Provided further that where the total amount of the compensation payable in respect of any inam estate stands altered after the deposit referred to above has already been made, the Government may deposit the difference or withdraw the same from the deposit already made or otherwise adjust the same in such manner and at such time or times, as may be prescribed, and the provisions of sections 37 to 44 and of sections 46 and 47 shall apply to the amount finally under deposit, and to this extent the Tribunal or the Special Appellate Tribunal, as the case may be, shall be competent to revise its orders, if any, already passed.

(2) On the making of such deposit, the Government shall be deemed to have been completely discharged in respect of all claims to, or enforceable against, the compensation aforesaid.

37. *Claims to be made within six months.*—(1) Every person who makes a claim to, or enforceable against, the compensation deposited under any of the provisions of this Act or any portion thereof, including the principal or any other landholder, members of his family claiming any portion of such compensation, whether by way of a share or by way of maintenance or otherwise, and creditors, whether their debts are secured or not shall apply to the Tribunal within six months from the date on which the amount was deposited or within such further time not exceeding three months as the Tribunal may, in its discretion, allow.

[19th August 1963]

(2) Every claim to, or enforceable against, the compensation, or any portion thereof which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall,—

(i) in so far as it relates to the amount paid by the Tribunal under section 48; or

(ii) subject to the provisions of section 51, in so far as it relates to the amount in respect of which an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in favour of any person,

cease to be enforceable.

38. *Duty of Tribunal.*—The Tribunal shall, after giving notice to all persons who have applied under section 37 and to any others whom it considers to be interested, make inquiry into the validity of the claims received by it, and determine the persons who, in its opinion, are entitled to the compensation deposited and the amount to which each of them is entitled.

39. *Compensation to be apportioned by Tribunal.*—(1) As a preliminary to such determination, the Tribunal shall apportion the compensation among the principal landholder and any other persons whose rights or interests in the inam estate stand transferred to the Government under clause (b) of section 3, or cease and determine under clause (c) of section 3, including persons who are entitled to be maintained from the inam estate and its income, as far as possible in accordance with the value of their respective interests in the inam estate.

(2) The value of those interests shall be ascertained—

(a) in the case of the impartible inam estates referred to in section 40, in accordance with the provisions contained in that section and in such rules, not inconsistent with that section, as may be made by the Government in this behalf; and

(b) in the case of other inam estates, in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

40. *Apportionment in the case of certain impartible inam estates.*—(1) In the case of an impartible inam estate which had to be regarded as the property of a joint Hindu family for the purpose of ascertaining the succession thereto immediately before the notified date, the following provisions shall apply.

(2) The Tribunal shall determine the aggregate compensation payable to all the following persons, considered as a single group :—

(a) the principal landholder and his legitimate sons, grandsons and great-grandsons in the male line living or in the womb on the notified date, including sons, grandsons and great-grandsons adopted before such date (who are hereinafter called "sharers"); and

[19th August 1963]

(b) other persons who, immediately before the notified date, were entitled to maintenance out of the estate and its income either under section 9 or 12 of the Madras Impartible Estate Act, 1904 (Madras Act II of 1904), or under any decree or order of a Court, award, or other instrument in writing, or contract or family arrangement, which is binding on the principal landholder (who are hereinafter called "maintenance-holders") :

Provided that no such maintenance-holder shall be entitled to any portion of the aggregate compensation aforesaid, if, before the notified date, his claim for maintenance or the claim of his branch of the family for maintenance, has been settled or discharged in full.

(3) The Tribunal shall next determine which creditors, if any, are lawfully entitled to have their debts paid from and out of the assets of the impartible inam estate and the amount to which each of them is so entitled; and only the remainder of the aggregate compensation shall be divisible among the shares and maintenance-holders as hereinafter provided.

(4) The portion of the aggregate compensation aforesaid payable to the maintenance-holders shall be determined by the Tribunal and notwithstanding any arrangement already made in respect of maintenance whether by a decree or order of a Court, award or other instrument in writing or contract or family arrangement, such portion shall not exceed one-fifth of the remainder referred to in sub-section (3), except in the case referred to in the second proviso to sub-section (2) of section 42.

(5) (a) The Tribunal shall, in determining the amount of compensation payable to the maintenance-holders and apportioning the same among them, have regard, as far as possible, to the following considerations, namely :—

(i) the compensation payable in respect of the inam estate;

(ii) the number of persons to be maintained out of that estate;

(iii) the nearness of relationship of the person claiming to be maintained;

(iv) the other sources of income of the claimant; and

(v) the circumstances of the family of the claimant.

(6) For the purpose of securing—

(i) that the amount of compensation payable to the maintenance-holders does not exceed the limit specified in sub-section (4), and

(ii) that the same is apportioned among them on an equitable basis,

the Tribunal shall have power, wherever necessary, to reopen any arrangement already made in respect of maintenance, whether by a decree or order of a Court, award, or other instrument in writing, or contract or family arrangement.

[19th August 1963]

(6) The balance of the aggregate compensation shall be divided among the sharers, as if they owned such balance as a joint Hindu family and a partition thereof had been effected among them on the notified date.

41. *Claims of creditors.*—After the compensation has been apportioned among the persons referred to in sub-section (1) of section 39, or where it is more convenient so to do pending such apportionment, the Tribunal shall take into consideration the applications of the creditors other than those dealt with in sub-section (3) of section 40, and decide the amount to which each such creditor is entitled and the person or persons out of whose share or shares of the compensation such amount should be paid.

42. *Grant of ryotwari patta to maintenance-holders in certain impartible inam estates.*—(1) Every maintenance-holder entitled to a portion of the compensation under section 40 shall also be entitled to the grant of a ryotwari patta in respect of a portion of the lands referred to in section 9.

(2) The Tribunal shall determine the total extent of the lands in respect of which ryotwari pattas may be granted to the maintenance-holders and divide the same among them and in doing so, the Tribunal shall, unless for reasons recorded in writing it considers that it is inappropriate to do so, have regard to the considerations set forth in sub-section (5) of section 40 and the manner in which the compensation payable to the maintenance-holders has been or may be apportioned among them under that sub-section:

Provided that the total extent of the lands granted to all such maintenance-holders shall not exceed one-fifth of the extent of the lands in respect of which ryotwari patta may be granted under section 9:

Provided further that where it is found to be inconvenient or impracticable to grant any such lands, or to grant any such lands to the full extent to which the maintenance-holder may be regarded as entitled, whether on the ground that such a grant will result in the creation of an uneconomic holding or for any other reason, the share of the compensation awarded to the maintenance-holder may be increased by such amount as the Tribunal may consider reasonable.

(3) The lands in respect of which ryotwari patta may be granted under section 9, after excluding any lands which may be granted to maintenance-holders under sub-section (2), shall be divided among the sharers, as if they owned such lands, as a joint Hindu family and a partition thereof had been effected among them on the notified date.

43. *Certain estates to be treated as impartible inam estates for purposes of compensation.*—Where the power of the landholder to alienate any property in an inam estate is restricted whether by the terms of the grant or otherwise, the provisions of this Act

[19th August 1963]

relating to the payment and apportionment of compensation in respect of impartible inam estates shall, so far as may be and subject to such rules as may be made by the Government in this behalf, apply to the payment and apportionment of the compensation payable in respect of the inam estate.

44. *Devolution of interest in compensation.*—Where it is alleged that the interest of any person entitled to receive payment of any portion of the compensation has devolved on any other person or persons, whether by act of parties or by operation of law, the Tribunal shall determine whether there has been any devolution of the interest, and if so, on whom it has devolved.

CHAPTER VII.

INTERIM PAYMENTS.

45. *Interim payments to principal landholder and others.*—

(1) The provisions of this section shall apply in every case not governed by section 32.

(2) After the notified date and until the compensation is finally determined and deposited in pursuance of this Act, interim payments shall be made by the Government every fasli year prior to the fasli year in which the said deposit is made, to the principal landholder and to the other persons referred to in sub-section (1) of section 39 as follows:—

(3) In respect of the fasli year in which the inam estate is notified they shall together be entitled to such amount as the Government may, on a rough calculation, determine to be the basic annual sum referred to in section 24:

Provided that the rents, if any, collected before the notified date by the landholder from the ryots in respect of the fasli year aforesaid and in the case of an existing inam estate, also any amount collected by him from the ryots in excess of the rent determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947), and outstanding to the credit of the ryots on the first day of that fasli year, shall be deducted.

Explanation.—Any amount collected by the Government on behalf of the landholder as rent from the ryots in excess of the rent determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) and paid to the landholder shall, for the purposes of this sub-section, be deemed to be an amount collected by the landholder.

(4) In respect of each subsequent fasli year, they shall together be entitled to the amount estimated under sub-section (3) to be the basic annual sum, unless data for the better calculation

[19th August 1963]

thereof have since become available, in which case the amount to be paid shall be revised by the Government with reference to such data :

Provided that if, for any reason, the whole or any portion of the rents and excess collections referred to in the proviso to sub-section (3) was not deducted in pursuance of that proviso, the amount remaining undeducted shall be deducted from the amount payable under this sub-section.

(5) The Government shall deposit all such amounts in the office of the Tribunal and the Tribunal shall, after such inquiry, if any, as it thinks fit, apportion the amounts among the principal landholder and the other persons referred to in sub-section (2), as far as possible in accordance with the value of their respective interests.

(6) On the making of such a deposit, the Government shall be deemed to have been completely discharged in respect of all claims to, or enforceable against, the amount so deposited.

(7) (a) After the compensation has been finally determined, the Government shall ascertain the aggregate interim payment which would have been due in respect of the inam estate under sub-sections (3) and (4) for the fasli years concerned if the basic annual sum as finally determined had been adopted instead of the basic annual sum as roughly estimated.

(b) If the aggregate interim payment thus determined exceeds the aggregate amounts already deposited under sub-section (5) the balance with interest thereon at three per cent per annum shall be deposited by the Government in the office of the Tribunal.

(c) If the aggregate interim payment determined under clause (a) is less than the aggregate amount already deposited under sub-section (5), the excess amount deposited shall be deducted by the Government from the amount of compensation finally determined and the balance shall be deposited in the office of the Tribunal.

(8) No interim payment made under this section shall be deemed to constitute any part of the compensation which the Government are liable to deposit under sub-section (1) of section 36 or to any extent to be in lieu of such compensation.

(9) The Tribunal shall revise the apportionment of the interim payments with reference to the aggregate interim payments as finally determined by the Government under sub-section (7) on the basis that each of the persons entitled to receive any portion of the interim payments shall be entitled separately to the same share of the said aggregate interim payments as the share of the compensation to which he is finally held to be entitled under section 39. Any excess payment disclosed by such revision shall be deducted by the Tribunal, with interest thereon at three per cent per annum from the compensation payable to the person concerned.

19th August 1963]

CHAPTER VIII.

APPEALS.

46. *Appeals.*—(1) Against any decision of the Tribunal under sub-section (2) of section 12, and sections 38 to 45, the Government may within six months from the date of the decision and any person aggrieved by such decision may within three months from the date of such decision appeal to a Special Appellate Tribunal consisting of two Judges of the High Court nominated from time to time by the Chief Justice in that behalf :

Provided that the Special Appellate Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding three months for the filing of such appeal.

(2) The members of the Special Appellate Tribunal shall hear the appeal on all points, whether of law or of fact. Where on any such point or points the members are divided in their opinion, they shall state the point or points on which they are so divided and such point or points, together with their opinions thereon, shall then be laid before one or more Judges nominated for the purpose by the Chief Justice and such Judge or Judges shall hear the appeal in so far as it relates to such point or points, and on each such point, the decision of the majority of the Judges who have heard the appeal including those who first heard it shall be deemed to be the decision of the Special Appellate Tribunal.

(3) The Special Appellate Tribunal shall have the same powers as are vested in a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when trying a suit or when hearing an appeal.

(4) The decision of the Special Appellate Tribunal and subject to such decision, the decision of the Tribunal shall be final.

(5) Every decision of the Special Appellate Tribunal and subject to such decision, every decision of the Tribunal shall be binding on all persons claiming an interest in any inam estate notwithstanding that any such person has not preferred any application or filed any statement or adduced any evidence or appeared or participated in any proceeding before the Tribunal or the Special Appellate Tribunal, as the case may be.

47. *Restrictions on the jurisdiction of the Tribunal and Special Appellate Tribunal in certain cases.*—(1) In cases of apportionment of the compensation among the persons referred to in section 39 and of the apportionment of the interim payments among the persons referred to in section 45, the jurisdiction of the Tribunal and the Special Appellate Tribunal shall be limited to the apportionment as such and neither the Tribunal nor the Special Appellate Tribunal shall have jurisdiction to go into the question of the correctness of the determination or the adequacy of the compensation or of the interim payments, as the case may be.

[19th August 1963]

(2) In cases falling under section 42, the jurisdiction of the Tribunal, and in cases of appeal from the order under section 42, the jurisdiction of the Special Appellate Tribunal, shall be limited to the division of the lands in respect of which ryotwari patta may be granted under section 9 and neither the Tribunal nor the Special Appellate Tribunal shall have jurisdiction to go into the question of the correctness of the order under section 12.

Explanation.—For the removal of doubts, it is hereby declared that nothing in this section shall be construed to limit the jurisdiction of the Tribunal when hearing an appeal under sub-section (2) of section 12 or of the Special Appellate Tribunal when hearing an appeal under sub-section (1) of section 46 from the decision of the Tribunal under sub-section (2) of section 12.

48. *Disbursement of compensation.*—All payments made out of the compensation deposited in the office of the Tribunal under section 36 shall be made by it in accordance with its orders and decisions subject to the modifications, if any, made on appeal under section 46.

49. *Interim payments to institutions.*—(1) In cases governed by section 32, after the notified date and before the sums payable to the religious, educational or charitable institutions concerned under sub-sections (1) and (2) of that section have been finally determined, the Government shall pay to the institution—

(a) in respect of the fasli year in which the inam estate is notified, such sums as they may, on a rough calculation, determine to be payable to the institution under sub-sections (1) and (2) of section 32:

Provided that the rents, if any, collected before the notified date by the institution from the ryots in respect of the fasli year aforesaid and in the case of an existing inam estate also any amount collected by it from the ryots in excess of the rent determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947), and outstanding to the credit of the ryots on the first day of that fasli year shall be deducted:

(b) in respect of each subsequent fasli year, the sums determined under clause (a), unless data for the better calculation thereof have since become available, in which case the sums to be paid shall be revised by the Government with reference to such data:

Provided that if, for any reason, the whole or any portion of the rents and excess collection referred to in the proviso to clause (a) was not deducted in pursuance of that proviso, the amount remaining undeducted shall be deducted from the amount payable under this clause.

(2) After the sums payable to the institution under sub-sections (1) and (2) of section 32 have been finally determined, all interim payments made to the institution under sub-section (1) of this section together with such rents, if any, collected by it

19th August 1963]

before the notified date and in the case of an existing inam estate also any amount collected by it from the ryots in excess of the rent determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) and outstanding to the credit of the ryots on the first day of the fasli year in which the inam estate is notified shall be adjusted towards the sums so determined; and any deficiency shall be made good to the institution by the Government and any excess shall be deducted from the sums payable to it by the Government in any subsequent fasli year or years.

(3) The deductions made under sub-section (1) shall not exceed 25 per cent of the amount determined to be payable to the institution for the fasli year concerned and any balance in excess thereof which remains unadjusted under sub-section (2) shall be deducted in annual instalments from the aggregate sum payable to the institution under sub-sections (1) and (2) of section 32 as finally determined in amounts not exceeding 25 per cent of the sum so payable for the fasli year concerned.

Explanation.—For the purposes of this section, in the case of an existing inam estate, any amount collected by the Government on behalf of the institution as rent from the ryots in excess of the rent determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) and paid to the institution shall be deemed to be an amount collected by the institution.

50. *Limitation for claims by persons entitled to payment.*—Every person in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal shall make an application for payment within three months from the date of such order:

Provided that the Tribunal may, within such further time not exceeding six months as it may in its discretion allow, admit a claim preferred after the period of three months aforesaid if it is satisfied that the claimant had sufficient cause for not preferring the claim within that period:

Provided further that, where an appeal has been filed before the Special Appellate Tribunal against the said order for payment, the aforesaid period of three months shall be reckoned from the date of the decision of the Special Appellate Tribunal on the appeal.

51. *Unclaimed and undischursed amounts how dealt with.*—(1) (a) All amounts deposited in the office of the Tribunal under sub-section (1) of section 36, sub-sections (5) and (7) of section 45, or sub-section (2) of section 57 and remaining unpaid and with reference to which no claim has been made within the time specified in sub-section (1) of section 37 or in sub-section (4) of section 57, as the case may be, or no application for payment has been made within the time specified in section 50; and

(b) all amounts deposited as aforesaid and remaining unpaid after the expiry of a period of six months from the date of the disposal of the application under section 50 shall be withdrawn by

[19th August 1963]

the Tribunal and deposited in the District Court having jurisdiction over the inam estate concerned in the name of the inam estate or, as the case may be, in the name of the person or persons in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal.

(2) All amounts deposited by the Tribunal in the District Court under sub-section (1) shall be dealt with by the District Court in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

(3) Every person who makes a claim to, or enforceable against, any amount held in deposit under sub-section (1) shall apply to the District Court in the prescribed form setting forth his claim.

(4) The District Court shall, after giving notice to all persons who have applied under sub-section (3) and to any others whom it considers to be interested, make enquiry into the validity of the claims received by it and subject to the provisions of sub-section (5) determine the persons who are entitled to the amount held in deposit and the amount to which each of them is entitled.

(5) Every order for payment made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in favour of any person shall be binding on the District Court.

52. Amounts which may be deducted under section 36 recoverable as arrear of land revenue.—Any sum representing the whole or any portion of the rents and excess collections referred to in clause (b) of the first proviso to sub-section (1) of section 36 which cannot be adjusted by deduction under the said clause shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

53. Wrong and excess payment to be recoverable as arrear of land revenue.—Where any payment made to any person is subsequently found to be not due to him or to be in excess of the amounts due to him, the amount which is found to be not due or which is in excess, as the case may be, with interest thereon at three per cent per annum or any portion thereof, which cannot be otherwise adjusted by deduction from any amounts due to such person, shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

54. Recovery of amount paid on cancellation of notifications issued under section 1 (4).—If any amount has been paid to any person under this Act in pursuance of a notification issued under sub-section (4) of section 1 and if such notification is subsequently quashed by order of Court, or cancelled by the Government, the amount so paid, with interest thereon at three per cent per annum, shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

55. Recovery of excess collections made by a darmila inamdar.—(1) If, in an inam estate notified under this Act a darmila inamdar has collected any amount by way of rent or miscellaneous revenue in respect of the portion of the inam estate comprising his darmila

[19th August 1963]

inam for the fasli year in which the inam estate is notified and for any subsequent fasli years, then, such amount, together with interest thereon at three per cent per annum, shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

(2) If, in respect of the said fasli years, any person is liable to pay land revenue or miscellaneous revenue under this Act to the Government, the amounts paid by him to the darmila inamdar shall be adjusted towards such liability.

Explanation.—Any amount collected by the Government on behalf of the darmila inamdar in respect of the portion of the inam estate comprising his darmila inam by way of rent or miscellaneous revenue and paid to him shall be deemed to be an amount collected by him.

CHAPTER IX.

MISCELLANEOUS.

56. Collection of arrears of rent which accrued before the notified date.—(1) In the case of an existing inam estate, after the notified date, the landholder shall not be entitled to collect any rent which accrued due to him from any ryot before, and is outstanding on, that date; but the manager appointed under section 6 shall be entitled to collect all such rent and any interest payable thereon together with any costs which may have been decreed, as if they were arrears of land revenue; and there shall be paid to the landholder all amounts so collected after deducting (a) ten per cent thereof on account of collection charges, (b) the arrears of quit-rent, jodi or other amount, if any, of a like nature due from the landholder to the Government, and (c) the rent, if any, collected before the notified date by the landholder from the ryots in respect of the fasli year in which the inam estate is notified under this Act and any amount collected by the landholder from the ryots in excess of the rent determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947), and outstanding to the credit of the ryots on the first day of the fasli year:

Provided that any such rent, which accrued due in respect of the fasli year 1356 and earlier faslis, shall be reduced on the basis that the landholder is entitled in respect of each of those faslis only to the rent as determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947):

Provided further that where the ryot—

(a) has paid before the notified date or pays within two years of that date, or

(b) where the rate of rent for the land has not been fixed under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) before the notified date, pays within two years of the date on which such rates of rent are fixed under that Act,

[19th August 1963]

the rent due for the fasli years 1356 and 1357 and any interest payable thereon together with any costs which may have been decreed, then, all arrears of rent due from such ryot in respect of all prior fasli years, including interest and costs, if any, shall be deemed to have been completely discharged.

Explanation.—Any amount collected by the Government on behalf of the landholder as rent from the ryots in excess of the rent determined under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947 (Madras Act XXX of 1947) and paid to the landholder, shall, for the purposes of this sub-section, be deemed to be an amount collected by the landholder.

(2) All amounts which the manager is entitled to collect under sub-section (1) shall be a first charge upon the land in respect of which such amounts are payable.

(3) (i) Notwithstanding anything contained in this Act, in the case of a new inam estate, all arrears of rent payable by a ryot to a landholder in respect of any land in such estate and outstanding on the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette* shall, to the extent to which such arrears are in excess of the rent due for three fasli years in respect of that land, be deemed to be discharged whether or not a decree has been obtained therefor, if the ryot pays to the landholder the arrears of rent due for a period of any three fasli years.

(ii) In any suit or proceeding for the recovery of any arrears of rent referred to in clause (i), the court or authority concerned shall, upon deposit in the court or before the authority, or upon proof by the ryot of the payment, of arrears of such rent for three fasli years, dismiss the suit or proceeding.

(iii) If before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette* any decree or order has been passed in any suit or proceeding for the recovery of any arrears of rent due from a ryot, which is inconsistent with the provisions of this sub-section, the court or authority concerned shall, upon deposit in the court or before the authority or upon proof of the payment, of the arrears of rent due from the ryot for three fasli years and on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, vacate the decree or order:

Provided that nothing contained in this sub-section shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full, before the date of publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*.

(iv) The provisions of this section shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963.

[19th August 1963]

Explanation.—For the removal of doubts it is hereby declared that the payment, or deposit, of arrears of rent for three fasli years referred to in this sub-section shall be payment or deposit made after the date of publication of the Act in the *Fort St. George Gazette*.

57. *Apportionment of amounts collected under section 56.*—

(1) Where any doubt or dispute arises as to who the lawful landholder entitled to receive the payment under sub-section (1) of section 56 is or where there is more than one claimant, what, if any, the share of each claimant is, the question shall be referred to the Tribunal and intimation of the fact given to the claimants and so far as information is available with the manager appointed under section 6, to the landholder or landholders.

(2) Pending the decision of the Tribunal, the amount due under sub-section (1) of section 56 shall be deposited in the office of the Tribunal and no interest shall accrue thereon.

(3) The fact of every such deposit shall be published in the *Fort St. George Gazette* and intimation thereof shall also be given to the claimants and to the landholder or landholders referred to in sub-section (1).

(4) Every person who makes a claim to, or enforceable against, the amount so deposited or any portion thereof as a landholder shall apply to the Tribunal within three months of the date of publication of the fact of such deposit in the *Fort St. George Gazette* or within such further period not exceeding three months as the Tribunal may, in its discretion, allow.

(5) Every claim to, or enforceable against, the amount so deposited or any portion thereof which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall,—

(i) in so far as it relates to the amount paid by the Tribunal; or

(ii) subject to the provisions of section 51, in so far as it relates to the amount in respect of which an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in favour of any person, cease to be enforceable.

(6) The Tribunal shall, after giving notice to all persons who have applied under sub-section (4) and to any others whom it considers to be interested, make enquiry into the validity of the claims received by it and determine the persons who in its opinion are entitled to the amount so deposited and the share of each person in respect of it.

(7) Any person deeming himself aggrieved by any decision of the Tribunal may appeal to the Special Appellate Tribunal constituted under section 46 and the provisions of that section shall apply *mutatis mutandis* in respect of such appeals.

[19th August 1963]

(8) Neither the Tribunal nor the Special Appellate Tribunal shall have jurisdiction to go into the correctness of the amount placed in deposit.

58. *Jodi or quit-rent.*—Jodi or quit-rent, as the case may be, in respect of an inam estate shall cease to accrue with effect from the end of the fasli year immediately preceding the notified date.

59. *Stay of execution proceedings and prohibition of certain transfers.*—(1) No court shall, before the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal, order or continue execution in respect of any decree or order passed against the principal or any other landholder of an inam estate against his interest in the inam estate or against his other immovable property or against him personally by arrest and detention; and with effect on and from such date, execution in the cases aforesaid may be ordered or continued as specified in, and in accordance with the provisions of section 60.

(2) All proceedings for the execution of any decree or order by the arrest and detention in prison of the principal or any other landholder of an inam estate pending on the notified date, shall stand dismissed and if on such date the principal or any other landholder is detained in a prison in execution of any such decree or order, he shall be released forthwith.

(3) Notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, no principal or other landholder of an inam estate shall, on or after the notified date and before the date on which the earliest deposit as aforesaid is made, sell, mortgage, lease, or otherwise assign or alienate any of his immovable property and any transaction of the nature hereby prohibited shall be void and inoperative and shall not confer or take away any right whatever on or from any party to the transaction.

60. *Transitional provision in regard to other liabilities of landholder, etc.*—(1) No claim or liability enforceable immediately before the notified date against the principal or any other landholder of an inam estate or against any other person whose rights stand transferred to the Government in pursuance of clause (b) of section 3 shall, on or after that date, be enforceable against the interest he had in the inam estate; and all such claims and liabilities shall, after the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal, be enforceable—

(a) against the interim payments or the compensation or other sums paid or payable to him under this Act to the same extent to which such claims and liabilities were enforceable against his interest in the inam estate immediately before the notified date; and

(b) against his other property, if any, to the same extent to which such claims and liabilities were enforceable against such property immediately before the notified date.

19th August 1963]

(2) No court shall, on or after the notified date, order or continue execution in respect of any decree or order passed against the principal or any other landholder or any other person aforesaid against the interest he had in the inam estate; and execution shall be ordered or continued in such cases in conformity with the provisions of sub-section (1) only as against the interim payments or against the compensation or other sum or sums paid or payable to him as aforesaid or against his other property, if any.

(3) No court shall, in enforcing any claim or liability against the principal or any other landholder or any other person aforesaid, allow interest at a rate exceeding six per cent per annum simple interest for the period commencing on the notified date and ending with the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal.

61. *Liability of person unauthorisedly occupying land to forfeiture of crops, etc.*—When, under this Act, any person is dispossessed of any land, any crop or other produce raised on the land and any building or other construction erected or anything deposited thereon shall, if not removed by him after such written notice as the officer who issued the order for dispossession may deem reasonable, be liable to forfeiture. Forfeitures under this section shall be adjudged by the said officer and any property so forfeited shall be disposed of in such manner as that officer may direct.

62. *Provisions for inam estate staff.*—Notwithstanding any law, custom, or contract to the contrary, the following provisions shall apply in regard to the person employed in the administration of any inam estate immediately before the notified date :—

(1) The Government shall have power to terminate the services of any such person after giving him one calendar month's notice or paying him one month's pay in lieu of such notice.

(2) Persons whose services are retained shall be governed by such rules as the Government may make in regard to them.

63. *Maintenance by Government of institutions maintained by landholder.*—Every educational or other charitable institution which was being maintained during the three fasli years immediately preceding the notified date by any landholder of an inam estate may, with effect on and from the notified date, be maintained by the Government, if they think fit.

64. *Removal of doubts in regard to existing inam estates in Chingleput district.*—For the removal of doubts, it is hereby declared that the Estates Land Act applies, and shall be deemed always to have applied, to existing inam estates situated on the 31st day of October 1936 within the limits of the Chingleput district as then constituted notwithstanding that the areas in which such

[19th August 1963]

inam estates are situated have been or may be included within the limits of the Presidency-town, after that date; and the provisions of this Act shall apply to every such estate accordingly.

65. *Presumption that a land in an inam estate is ryoti land.*—

(1) Subject to the provisions of sub-section (3), when in any proceeding under this Act it becomes necessary to determine whether any land is a ryoti land or a private land, it shall be presumed, until the contrary is proved, that such land is a ryoti land.

(2) (i) Any expression in a lease, patta or the like executed or issued on or after the 1st day of July 1918 in the case of an existing inam estate and the 19th day of April 1949 in the case of a new inam estate to the effect or implying that a tenant has no right of occupancy or that his right of occupancy is limited or restricted in any manner shall not be admissible in evidence for the purpose of proving that the land concerned was private land at the commencement of the tenancy.

(ii) Any such expression in a lease, patta or the like executed or issued before the 1st day of July 1918 in the case of an existing inam estate and the 19th day of April 1949 in the case of a new inam estate shall not by itself be sufficient for the purpose of proving that the land concerned was private land at the commencement of the tenancy.

(3) Nothing contained in this section shall apply to any communal land, poramboke land, pasture land and forest.

66. *Decision of questions regarding forests.*—If any question arises whether any land in an inam estate is a forest or is situated in a forest or as to the limits of a forest, it shall be determined by the Settlement Officer subject to an appeal to the Director within such time as may be prescribed and also to revision by the Board of Revenue.

67. *Rights of owner or occupier not to be affected by temporary discontinuance of possession or occupation.*—Where a person—

(a) is entitled to the ownership or to the possession or occupation of any land or building immediately before the notified date but has transferred his right to the possession and occupation thereof or has been temporarily dispossessed or deprived of his right to the occupation thereof; and

(b) has not on that date lost his right to recover the possession or occupation of such land or building;

he shall, for the purposes of this Act and subject to the provisions thereof, be deemed to be the owner, or to be in possession or occupation, of such land or building;

Provided that any lawful transferee of the right to the possession or occupation of such land or building shall, save as otherwise expressly provided in this Act, continue to have the same rights against his transfer, as he had immediately before the notified date:

[19th August 1963]

Provided further that any lawful transferee of the title to such land or building shall be entitled to all the rights under this Act of his transferor.

68. *Res judicata.*—(a) The decision of a Tribunal or Special Appellate Tribunal in any proceeding under this Act or of a Judge of the High Court hearing a case under sub-section (2) of section 46 on any matter falling within its or his jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them in any suit or proceeding in a Civil Court in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such suit or proceeding.

(b) The decision of a Civil Court (not being the Court of a District Munsif or a Court of Small Causes) on any matter falling within its jurisdiction shall except in so far as such decision is inconsistent with the provisions of this Act be binding on the parties thereto and persons claiming under them in any proceeding under this Act before a Tribunal or Special Appellate Tribunal or a Judge of the High Court under sub-section (2) of section 46 in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such proceeding.

69. *Saving of limitation.*—In computing the period of limitation for any suit or application filed in a Civil Court by a creditor in respect of any matter which was the subject of a proceeding under any of the following sections, namely, 37, 38, 39, 40, 41, 43, 44, 45 and 46, the period commencing on the notified date and ending with date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal and the time during which such proceeding were pending as well as the time taken for obtaining certified copies of the order passed in such proceeding shall be excluded.

70. *Limitation.*—(1) A copy of every decision or order in any proceeding against which an appeal or revision is provided for under this Act shall be communicated in such manner as may be prescribed.

(2) For the purposes of computing the period of limitation in respect of any appeal or application for revision against any decision or order, the date of communication of a copy of the decision or order to the appellant or applicant shall be deemed to be the date of the decision or order.

(3) The provisions of section 4 and sub-sections (1) and (2) of section 12 of the Indian Limitation Act, 1908 (Central Act IX of 1908) shall, so far as may be, apply to any appeal or application for revision under this Act.

(4) Where under this Act an appeal or application for revision may be preferred to any authority or officer within a prescribed period or within such further time not exceeding a specified period as may be allowed by such authority or officer, the further time

[19th August 1963]

aforesaid shall be computed on and from the expiry of such prescribed period computed in accordance with the provisions of sub-sections (2) and (3).

71. *Finality of orders passed under this Act.*—(1) Any order passed by any officer, the Government or other authority or any decision of the Tribunal or the Special Appellate Tribunal under this Act in respect of matters to be determined for the purposes of this Act shall, subject only to any appeal or revision provided by or under this Act, be final.

(2) No such order or decision shall be liable to be questioned in any Court of law.

72. *Jurisdiction of courts barred in certain cases.*—(1) No suit or other proceeding shall lie against the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder.

(2) (a) No suit, prosecution or other proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder without the previous sanction of the Government.

(b) No officer or servant of the Government shall be liable in respect of any such act in any civil or criminal proceeding if the act was done in good faith in the course of the execution of the duties or the discharge of the functions imposed by or under this Act.

(3) No suit, prosecution or other proceeding shall be instituted against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder after the expiry of six months from the date of act complained of.

73. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the procedure to be followed by the Tribunals, Special Appellate Tribunal, authorities and officers appointed, or having jurisdiction, under this Act;

(c) the delegation of the powers conferred by this Act on the Government or any other authority, officer or person;

(d) the time within which applications and appeals may be presented under this Act in cases for which no specific provision in that behalf has been made herein;

[19th August 1963]

(e) the application of the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), to applications, appeals and proceedings under this Act;

(f) the fees to be paid in respect of applications and appeals and proceedings under this Act;

(g) the transfer of proceedings from one Tribunal, authority or officer to another;

(h) the manner in which, and the officer by whom, fair rent shall be ascertained for the purposes of this Act.

(3) A rule made under clause (c) of sub-section (2) may provide for restrictions and conditions subject to which the power delegated may be exercised and also for control and revision by the delegating authority either *suo motu* or on application of the orders of the authority or person to whom the power is delegated.

(4) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible, after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

74. *Repeals.*—With effect on and from the notified date,—

(i) the Madras Impartible Estates Act, 1904 (Madras Act II of 1904), shall be deemed to have been repealed in its application to the inam estate, if that estate had been governed by that Act immediately before that date; and

(ii) the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), shall be deemed to have been repealed in its application to private lands in the existing inam estate.

75. *Special provisions relating to fixation of ceiling area in respect of lands in an inam estate.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), but subject to the provisions of sub-section (2), the authorized officer shall in the fixation of the ceiling area of any person under that Act exclude any land in an inam estate.

[19th August 1963]

(2) As soon as may be, after a ryotwari settlement is brought into force in any land referred to in sub-section (1) and after the grant of the ryotwari patta in respect of such land to any person in accordance with the provisions of this Act, the authorized officer shall calculate or recalculate the ceiling area of such person and in so calculating or recalculating, the authorized officer shall take into account the extent of the land in respect of which a ryotwari patta has been granted to such person under this Act.

(3) For the purposes of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), any ryotwari patta granted under this Act shall be deemed to have taken effect on the 6th day of April 1960 and for the purposes of calculating the standard acre under that Act, 'land revenue' shall in respect of the land referred to in sub-section (1) mean the ryotwari assessment payable in pursuance of the ryotwari settlement referred to in sub-section (2).

76. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to any of the provisions of this Act, the Government may as occasions may require, by order, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

SCHEDULE I.

[See section 2 (14).]

Serial number.	Taluk.	Name of inam village.	Revenue number and name of revenue village comprising the inam village.
(1)	(2)	(3)	(4)
1	Alangudi	Immanampatti ..	18 Immanampatti.
2	Do.	Vijaya Raghunathapuram.	15 Vijaya Raghunathapuram.
3	Do.	Pudupatti ..	86 Pallavaranpattai.
4	Do.	Mathur ..	42 Kulavoipatti.
5	Do.	Vellavettanviduthi alias Vijayapuram.	45 Perungalur.
6	Do.	Vannianviduthi alais Srinivasasamudram.	71 Arayappatti.
7	Do.	Vellakollai alias Sundareswarapuram.	32 Kilaiyur.

19th August 1963]

Serial number.	Taluk.	Name of inam village.	Revenue number and name of revenue village comprising the inam village.
(1)	(2)	(3)	(4)
8	Kulatur.	Sittannavasal ..	132 Sittannavasal.
9	Do.	Perunjina ..	118 Perunjina.
10	Do.	Kodandaramapuram.	123 Kodandaramapuram.
11	Do.	Kurukkappatti ..	124 Kurukkappatti.
12	Do.	Singathakkurichchi.	50 Singathakkurichchi.
13	Do.	Nanjur ..	78 Nanjur.
14	Do.	Pinnangudi ..	145 Pinnangudi.
15	Do.	Talinji ..	142 Talinji.
16	Do.	Nallambalsamudram.	132 Sittannavasal.
17	Do.	Nedunjeri ..	103 Satyamangalam.
18	Do.	Sellukudi ..	120 Ayingudi.
19	Do.	Kilapatti ..	123 Kodandaramapuram.
20	Do.	Sendamangalam ..	Do.
21	Do.	Kilapalanji ..	Do.
22	Do.	Nilayapatti ..	126 Pulavayal.
23	Do.	Pidampatti ..	50 Singathakkurichi.
24	Do.	Orandakkudi ..	49 Sengalakkudi.
25	Do.	Santhanathakurichi.	33 Kunnathur.
26	Do.	Rasipuram ..	52 Mattur.
27	Do.	Thethanvayal ..	125 Sundarappatti.
28	Tirumeyyam.	Idayanvayal ..	121 Idayanvayal.
29	Do.	Sittampatti ..	119 Sittampatti.
30	Do.	Chittur ..	45 Chittur.
31	Do.	Kadambavayal ..	77 Kadambavayal.
32	Do.	Rayapuram ..	91 Rayapuram.
33	Do.	Kalanivoipatti ..	25 Kalanivoipatti.
34	Do.	Madagam ..	134 Madagam.
35	Do.	Seppavayal ..	137 Seppavayal.
36	Do.	Tanikkadu ..	136 Tanikkadu.
37	Do.	Tillaivayal ..	133 Tillaivayal.
38	Do.	Tirapidingi ..	135 Tirapidingi.
39	Do.	Tiruvakkudi ..	138 Tiruvakkudi.
40	Do.	Alattivayal ..	131 Alattivayal.
41	Do.	Arasur ..	132 Arasur.
42	Do.	Pallivasal ..	62 Pallivasal.
43	Do.	Karanappatti ..	26 Karanappatti.
44	Do.	Kulakkattainali ..	122 Kurichchi.
45	Do.	Andakkudi ..	141 Embal.
46	Do.	Velangudi ..	Do
47	Do.	Thenathivayal ..	Do
48	Do.	Viruthanvayal ..	Do
49	Do.	Mumudichanvayal ..	Do
50	Do.	Santhiratanvayal ..	Do
51	Do.	Pulavanavayal ..	Do
52	Do.	Thakkadivayal ..	139 Kurungalur.
53	Do.	Melakkarambai ..	124 Tonakkudi.
54	Do.	Keelakkarambai ..	Do
55	Do.	Maratti ..	Do

[19th August 1963]

Serial number.	Taluk.	Name of inam village.	Revenue number and name of revenue village comprising the inam village.
(1)	(2)	(3)	(4)
56	Tirumayyam.	Porkudi	124 Tonnakkudi.
57	Do.	Alathivayal ..	Do.
58	Do.	Sitharambur ..	Do.
59	Do.	Kadankudi ..	Do.
60	Do.	Nakkaravayal ..	96 Melanilaivayal.
61	Do.	Thongudi. ..	139 Kurungalur.
62	Do.	Koothangudi ..	Do.
63	Do.	Olaikudipatti ..	73 Tirumayam.
64	Do.	Sivapuram ..	82 Tekkattur.
65	Do.	Kanapeltai ..	86 Panangudi.
66	Do.	Chettipatti ..	Do.
67	Do.	Minikantha ..	95 Kummangudi.
68	Do.	Ponthupuli ..	Do.
69	Do.	Karambavayal ..	96 Melanilaivayal.
70	Do.	Machumurichan ..	139 Kurungalur.
71	Do.	Maravanvayal ..	125 Irumbanadu.
72	Do.	Mudukkuvayal ..	Do.
73	Do.	Korakkanvayal ..	Do.
74	Do.	Vengalaveli ..	Do.
75	Do.	Kothalangudi ..	Do.
76	Do.	Sithavayal ..	124 Tonnakkudi.
77	Do.	Melakadu ..	126 Vellalavayal.
78	Do.	Piramarvayal ..	125 Irumbanadu.
79	Do.	Perianayakiamman Endal.	Do.
80	Do.	Keelavayal and Thenvayal.	124 Tonnakkudi.
81	Do.	Ilayangudi ..	120 Valaramanikkam.
82	Do.	Vadagadu Thengadu	139 Kurungalur.
83	Do.	Mudukkuvayal ..	126 Vellalavayal.

SCHEDULE II.

[See section 33 (9).]

Provisions relating to the determination of fair rent.

1. For topes, orchards and lands used for non-agricultural purposes, the fair rent shall be the lease amount as determined by rules made by the Government in this behalf.

2. In respect of lands, other than those specified in paragraph 1, the fair rent shall be the aggregate of—

(a) (i) in the case of wet land, 40 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(ii) in the case of wet land, the irrigation of which is supplemented by lifting water, 35 per cent of the normal gross produce or its value in money;

19th August 1963]

(iii) in the case of land on which crops which do not give any yield within a period of one year from the time of cultivation are cultivated, 40 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iv) in the case of any other class of land, 33-1/3rd per cent of the normal gross produce or its value in money—

Provided that in the case of lands referred to in sub-paragraphs (ii) and (iv) for the cultivation of which water is lifted by pumpset installed at the cost of the service-holder, the fair rent shall be increased to 40 per cent;

and

(b) the value of one-fifth of the straw or stalk of all the crops cultivated on the land in an agricultural year.

Explanation I.—In this paragraph, 'normal gross produce'—

(a) in respect of a land cultivated with any crop which does not give any yield within a period of one year from the time of cultivation, means the gross produce for one year if the land were cultivated with paddy;

(b) in respect of a land cultivated with any other crop means the produce which would be obtained for one year from a land of the same class as the land in question similarly situated and possessing similar advantages if the rainfall and the seasons were normal.

Explanation II.—In the case of land on which different crops are cultivated at different times on different portions of the lands, the fair rent shall be calculated with reference to the actual crops ordinarily cultivated according to the ordinary rotation of crops in the area in which such land is situated.

Explanation III.—In this paragraph, "agricultural year" means the year commencing on the 1st day of April, or, in respect of the whole or any part of any district, on such other date as the Collector of the district may specify in that behalf, by notification, in the District Gazette.

3. In the case of land cultivated by the service-holder, the fair rent shall be the fair rent as calculated in the manner specified in paragraph 2 in respect of a land of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages.

4. If the rent actually payable to the service-holder in respect of the land during the fasli year immediately before the fasli year in which the appointed day falls is less than the fair rent ascertained as aforesaid, the said rent shall be deemed to be the fair rent in respect of the land.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 20th August 1963.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

The Madras Payment of Salaries Removal of Disqualifications (Amendment) Act, 1962.

* S.N. Q.—3. SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the rules under the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Act 1962 have been framed; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) The question of issuing the rules is engaging the attention of the Government and the rules when framed will be placed on the Table of both Houses of the Legislature.

SRI S. K. SAMBANDHAN : When the Act was passed as long ago as December last and it is the intention of the Legislature to give facilities to the Members and the Presiding Officers, may I know why there should be so much delay in framing the rules under this simple Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The rules have to be framed for a number of purposes like provision of furniture, amenities and hostel accommodation. Even this is considered to be an office of profit. Therefore, one has to look into all possible cases and provide for them under the rules. That is why it has taken some time and the Government have issued instructions from time to time to see that the Members do not suffer because the rules have not been issued.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us whether after the rules are framed, they will be given retrospective effect from the date of the passing of the Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I cannot say, now. It will have to be examined. But I do not see any difficulty, because once we pass an Act, it takes effect from the date of passing. I do not want to make any commitment without consultation with Finance.

[20th August 1963]

SRI L. S. KARAYALAR : Sir, is it not a fact that once an Act is passed, it takes effect from the date of passing irrespective of the fact whether the rules are framed or not?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the legal position.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Government see that the rules relating to the free medical treatment to the legislators are issued as early as possible?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I have pointed out that comprehensive rules have got to be passed by the Government. The Government will see that no Member of the legislature suffers because the rules have not yet been framed.

Gold Control Rules

* 81. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any cases of suicide due to enforcement of the Gold Control Rules have come to the notice of the Government and

(b) if so, the number thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) & (b) No.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. Minister tell us, Sir, whether any cases have been brought to the notice of the Government about the immediate help to be given to certain persons and that but for that help the goldsmiths will commit suicide and their families will go without food?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, so far as this State is concerned, we have taken very effective steps and very early steps to give relief to the goldsmiths. We have not received any complaint that any person died in this State either by starvation or because of unemployment as goldsmiths.

Folidol

* 82. Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the quantity of Folidol imported into this State during the year 1961;

(b) the agencies through which distribution was made; and

(c) the purposes for which such distribution was made?

[20th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Folidol as such is not imported into this State but only its components are imported by Bayer Agrochem Ltd., Bombay which formulate them into Folidol in its factory at Bombay. A quantity of 27,836 litres of Folidol was supplied to Madras State in 1961, a part of which was transferred to Kerala State also.

(b) A. V. Thoma & Co., Ltd., Alleppey, and its associates in Madras and Salem.

(c) Folidol is distributed for the purpose of controlling insect pests on agricultural crops.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are sufficient instructions by way of precaution issued to those who have to use folidol for agricultural purposes?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there are no special instructions. But all the rules, as I said even yesterday, under the Poisons Act are observed in respect of folidol.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government ascertained that the residue of this folidol is not found in the grains that are to be used by the people or in the grains that are stored over which these insecticides are sprayed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No such complaint has been received. If the hon. Member has got any instance, he may write to the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Have the Government had any occasion to connect the use of this folidol with the recent food poisoning cases in many hotels? Have the Government ascertained that the grains or blackgram used in hotels are in no way contaminated by this folidol?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have no such information at all. Unless somebody is at least having a suspicion that these two are connected and sends samples of the blackgram or other articles to the Government or to the Guindy Institute for examination, it will be very difficult to say whether it has any effect on the grains.

Southern Brick Works Project

* 83. Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the cost of the Southern Brick Works Project, Madras;

(b) the break-up figures of operation, machinery and buildings; and

(c) the amount of loan, if any, given to the institution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Government do not have the information.

(c) The Madras Industrial Investment Corporation Limited, has granted a loan of Rs. 15 lakhs to the Southern Brick Works Limited.

[20th August 1963]

Weightage

* 84 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any order was passed recently re-fixing the salaries of elementary school teachers in the revised scales with due weightage for service;

(b) whether the payment of arrears due as per such revision from 1st June 1960 to 21st February 1962 has been disallowed; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) No.

(c) Does not arise.

Highways Research Station

* 85 Q.—SRI L. S. KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any reports have been received by the Government that recruitments have been made in the Highways Research Station, Madras without the knowledge of Employment Exchange; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Government have not received any report. However, the Director of Employment received a complaint on 20th March 1963 from Sri R. K. Balasubramanian of Mylapore stating that the Director of Highways Research Station has made a direct appointment without consulting the Employment Office.

(b) The Director of Employment enquired into the matter and it was found that the employer had recruited another candidate from the open market only after ascertaining that no suitable candidate was available with the Employment Exchange. Sri Balasubramanian was informed accordingly.

Honorary Medical Officers

* 86 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any criteria have been laid down for the appointment of Honorary Medical Officers; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM

(a) Yes.

(b) A statement ^a is placed on the table of the House.

^a Printed as Appendix I on page 462 infra.

20th August 1963]

SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister tell us, Sir, whether any application for appointment as Honorary Medical Officer has been rejected by the Government?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Sir, I do not think that any application has been rejected.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is any honorarium or conveyance allowance paid to these Honorary Medical Officers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir. They are paid an honorarium.

Higher grade teachers

* 87 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of higher grade teachers trained in 1960-61;

(b) the number of such teachers required in 1961-62 to fill normal vacancies;

(c) the number of such teachers required for new elementary schools started during the year 1961-62; and

(d) whether there was dearth of higher grade teachers during the year 1961-62?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 4413 (2311 men; (2102 women).

(b) & (c) Particulars are not available.

(d) In some localities.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact, Sir, that for want of higher grade teachers, secondary grade teachers are appointed in higher grade vacancies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, it may be so.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, have the Government recently decided to abolish the higher grade training, and, if so, in stages or wholesale?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. That is the idea of the Government. But it will be done in stages, as the hon. Member said.

Aided institutions

* 88 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether orders for the payment of the additional dearness allowance of Rs. 5/- sanctioned in the Budget for the current year to teachers in aided institutions getting below Rs. 150 as salary have been issued;

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes.

(b) Does not arise.

[20th August 1963]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What was the period of delay and what are the reasons for the inordinate delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of delay. This additional dearness allowance of Rs. 5 has been paid to all the teachers.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it not a fact that Government servants are able to get it very soon whereas aided school teachers have to wait for some months together?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, that is the difference between Government service and aided school service.

Co-operative Printing Presses

* 89 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of Co-operative printing presses as on 1st April 1963; and

(b) the number of Co-operative printing presses that work on profit?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (a) Thirteen (13).

(b) Seven (7) as on 31st March 1963.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, சில கூட்டுறவு அச்சகங்கள் லாபம் சம்பாதிக்காதது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா? கூட்டுறவு அச்சகங்கள் கிட்டத்தட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களின் வேலையைச் செய்தால்கூட நிச்சயமாக லாபம்தான் வரும். அப்படியிருந்தும் ஆரம்பத்திலே ஒரு சில கூட்டுறவு அச்சகங்கள் லாபம் சம்பாதிக்காததற்கு என்ன காரணம் என்று அரசாங்கம் ஆராய்ந்ததா? அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

கனம் திரு. என். எஸ். மன்றாடியார் : 1959-ம் வருஷத்திற்கு மேலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டவைதான் சில இன்னும் லாபத்திற்கு வராமல் இருக்கிறது. இப்போது அதிக வேலை இருப்பதால் கூடிய சீக்கிரம் அதிக நஷ்டம் என்று சொல்ல முடியாத வகையில் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள் சரியாகிவிடும்.

Co-operative Fire and General Insurance Society

3-10
p.m.

* 90 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of officers suspended recently in the Co-operative Fire and General Insurance Society, Madras, and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI N. S. S. MANRADIAR : (a) Five (5).

(b) For certain grave charges.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

20th August 1963]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revisé by the Member.]

II. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962)—cont.

MR. CHAIRMAN : We shall now take up the consideration of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962), clause by clause.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, in some of the copies of the Bill a correction has not been carried out. For instance, in sub-clause (4) of clause 1, the figures '56 (3)' have to be inserted after the figure '8'. A similar correction has to be carried out in sub-clause (10) of clause 2. In some of the copies circulated it is not found. I am saying this with a view to making it clear.

Clauses 2 to 8 were put and carried.

Clause 9.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“That clause 9 do stand part of the Bill.”

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I move—

“In the proviso to sub-clause (2) (a) of clause 9, for the words ‘for a continuous period of three years within a period of twelve years’ substitute the words ‘for a continuous period of one year within a period of twelve years’.”

The amendment was duly seconded.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நேற்று மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது போல், பிரைவேட் நிலத்தில் பட்டா வாங்குவது சம்பந்தமாக இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பிரைவேட் நிலங்கள் என்று குறிப்பிடும்போது; எந்தவிதத்திலும் அவர்களுக்கு சொந்தமானது என்பதை சாதாரண மனிதர்களால் கூட ஊகிக்கக் கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அவர் அதில் பயிரிட்டிருக்கவேண்டுமென்றும் தங்கள் சொந்த செலவிலே; சொந்த ஆட்களை; சொந்த உறவினர்களை வைத்துக்கொண்டோ என்று இருப்பதும் பொருத்தமாகவும் நியாயமாகவும் தெரியவில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் அவர்கள் அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக உழுது பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்பினால், ஒரு ஆண்டுக்கு அவர்கள் உபயோகத்திற்குநால்கூட போதுமானது என்று கருதவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருவருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் அவர்கள் பட்டா வாங்குவதற்கு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பயிரிட்டு இருப்பதாக அவர்கள் பரப்பு prove

[திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்] [20th August 1963]

பண்ணவேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமாகத் தெரியவில்லை. மூன்று ஆண்டு காலத்திலே என்பதை ஒரு ஆண்டாகக் குறித்து ஒரு ஆண்டு உபயோகத்திருந்தாலும் அவர்கள் பெயருக்கு பட்டா வழங்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சேர்மன் அவர்களே, இந்த பிரைவேட் லாண்டுக்கு பட்டா கொடுப்பதானால் எத்தனை ஆண்டுகள் அந்த 'லாண்ட் ஹோல்டர்' அதைப் பயிர் செய்திருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி இரண்டு முரண்பட்ட கருத்துக்கள் சட்டசபையிலும் சொல்லப்பட்டன. கூட்டு ஆய்வுக் குழுவிலும் விவாதிக்கப்பட்டது. ஒரு சாரார் 12 வருஷங்கள் விவசாயம் செய்திருந்தால் தான் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் மற்றொரு சாரார் அவர்கள் ஒரு ஆண்டு கூட விவசாயம் செய்திருக்க வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் இது பிரைவேட் லாண்ட், ஆகையால் பட்டா வழங்கவேண்டிய உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதனால்தான் ஒரு சமரசமாக 3 வருஷம் என்று முடிவு செய்தோம். மூன்று வருஷம் என்று முடிவு செய்யும்போது மூன்று வருஷங்கள் அது பிரைவேட் லாண்டாக இருந்திருந்தால் தான் இவர்கள் விவசாயம் செய்திருக்க முடியும். அதை ரூபிக்க வேண்டுமென்பதற்காக (as a piece of evidence) மூன்று வருஷம் என்று போட்டோம். ஆகையால் அதில் இனி மாறுதல் செய்வது சற்று இயலாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 to 30 were put and carried.

Clause 31.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

“ That clause 31 do stand part of the Bill.”

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, I move—

“ For the existing clause 31, substitute the following :—

‘ 31. Scale of compensation except in the case governed by section 32.—The total compensation payable in respect of any inam estate shall, except in the case governed by section 32, be thirty times of the basic annual sum.’ ”

SRI G. KRISHNAMOORTHY : I second the amendment, Sir.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இதுவும் நேற்று விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. 31-வது கிளாசிலே குறிப்பிட்டிருப்பது அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈடு. ஒருவர் பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வந்த சொத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வதென்றால் அவருக்கு அந்த சொத்திற்காக அவருடைய உரிமைக்காக அரசாங்கம் அளிக்க விரும்புகிற ஒரு தொகையை நஷ்ட ஈடு என்கிறோம். அந்தத் தொகை சாதாரணமாக தமிழில் நஷ்ட ஈடு என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆங்கிலத்தில் ‘காம்பன்சேஷன்’ என்று சொல்வதுபோல. அந்த நஷ்ட ஈடு நேற்று குறிப்பிட்டதுபோல சொத்தின் அளவைப் பொறுத்து உரிமையின் அளவைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர வேறு எந்த காரணத்தை முன்னிட்டும் அதை நிர்ணயிப்பது நியாயமாக இருக்காது; நியமாகாது என்பதைத்தான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு ஒரே காலத்தில் பெரும் தொகையாக நஷ்ட ஈடு என்று குறிப்பிட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க இயலவில்லை என்ற காரணத்திற்காக பாரபட்சமான சட்டம் கொண்டுவருவது; அமுலாக்குவது நியாயமாகத் தெரியவில்லை. அதனால் நியாயமானதாகப் பார்த்து நஷ்ட ஈடு ஒரே தவணையில் அரசாங்கத்தால் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும் பல தவணைகளில் கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமே தவிர கொடுக்கக்கூடிய தொகையைக் குறைக்க விரும்புவது நன்றாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நஷ்ட ஈடு என்பது பொருளின் ‘சுவாஸ்தியம்’, ‘சுவாஸ்தியம்’ என்பதைப் பொறுத்தது. 10 ஏக்கருக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் 100 ஏக்கருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்டிப்பாக 100,000 கொடுக்க வேண்டும். நஷ்ட ஈட்டிற்கும் வரிக்கும் ஒற்றுமைப்படுத்தக்கூடாது நஷ்ட ஈடு பல அளவுக்கு வைக்கக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சி துணைத்தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி நியாயமாக இருப்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி இத்திருத்தத்தையும் அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு நியாயமான அளவில் எந்த அளவுக்கு சொத்துரிமை பாதிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

20th August 1963] [திரு. எஸ். கே. சம்பந்தன்]

துக் கொள்வதென்றால் அவருக்கு அந்த சொத்திற்காக அவருடைய உரிமைக்காக அரசாங்கம் அளிக்க விரும்புகிற ஒரு தொகையை நஷ்ட ஈடு என்கிறோம். அந்தத் தொகை சாதாரணமாக தமிழில் நஷ்ட ஈடு என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆங்கிலத்தில் ‘காம்பன்சேஷன்’ என்று சொல்வதுபோல. அந்த நஷ்ட ஈடு நேற்று குறிப்பிட்டதுபோல சொத்தின் அளவைப் பொறுத்து உரிமையின் அளவைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர வேறு எந்த காரணத்தை முன்னிட்டும் அதை நிர்ணயிப்பது நியாயமாக இருக்காது; நியமாகாது என்பதைத்தான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திற்கு ஒரே காலத்தில் பெரும் தொகையாக நஷ்ட ஈடு என்று குறிப்பிட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க இயலவில்லை என்ற காரணத்திற்காக பாரபட்சமான சட்டம் கொண்டுவருவது; அமுலாக்குவது நியாயமாகத் தெரியவில்லை. அதனால் நியாயமானதாகப் பார்த்து நஷ்ட ஈடு ஒரே தவணையில் அரசாங்கத்தால் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும் பல தவணைகளில் கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமே தவிர கொடுக்கக்கூடிய தொகையைக் குறைக்க விரும்புவது நன்றாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நஷ்ட ஈடு என்பது பொருளின் ‘சுவாஸ்தியம்’, ‘சுவாஸ்தியம்’ என்பதைப் பொறுத்தது. 10 ஏக்கருக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் 100 ஏக்கருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் கண்டிப்பாக 100,000 கொடுக்க வேண்டும். நஷ்ட ஈட்டிற்கும் வரிக்கும் ஒற்றுமைப்படுத்தக்கூடாது நஷ்ட ஈடு பல அளவுக்கு வைக்கக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சி துணைத்தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி நியாயமாக இருப்பதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி இத்திருத்தத்தையும் அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு நியாயமான அளவில் எந்த அளவுக்கு சொத்துரிமை பாதிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I support the amendment wholeheartedly. As put forward by the hon. the Deputy Leader of the Opposition yesterday, this is a matter of compensation. Compensation should be and could be only at one rate. It could not be at different rates because a person is owning a large number of acres. As explained ably by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, it is not a tax. Even the socialistic principle will not apply here. To say that because a man owns a lot of acres, it is enough that we pay him compensation at 12½ times is not a good argument. When once it is decided as thirty times, it must be thirty times irrespective of the acres a man owns. Yesterday, the Hon. Minister putting the Bill put forward an interesting point that it was only 12½ times and that on account of the sympathy on the part of the Government they wanted to make it thirty times in the case of small landowners for whom the compensation might be very insignificant if it was not thirty.

[Sri G. Krishnamoorthy] [20th August 1963]

3-20
p.m.

times. That is interesting, of course. But when once it is termed as compensation, the opinion generally held by property-holders and others is that it means a uniform rate. Because the inamdar holds a large number of acres he should not be penalised on that account. A right is being taken away from him, namely the property right. When such a valuable right is taken away, naturally justice should be rendered. Property right cannot be different in the case of a person holding a small property or large property. Simply because an inamdar holds a lot of lands, it does not mean that he should be penalised by the grant of a smaller compensation. It is not just. It is not in the interest of the inamdars. It is not in the interest of the property rights that are safeguarded up to now. I would, therefore, press for this amendment, Sir.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, before I answer the points raised, I just want to point out a printing mistake in clause 31. In the clause, in line three, in the words 'inam estates shall except in the case', the word 'except' is omitted. It will just make the contrary meaning. It is only a printer's mistake. In the original Bill the word 'except' is there. Even in the amendment given notice of by the hon. Member Sri S. K. Sambandhan the word 'except' is there. I think the hon. Member had referred to the original Bill and not the printed copy circulated. I request the correction may be carried out. It is not an amendment. We are correcting only a printer's mistake.

Sir, so far as the scale of compensation is concerned, we have had a full debate yesterday. My submission is in the first place the burden on the Government would be enormous if we give thirty times to all the inamdars irrespective of the area or acreage held by them. After all, when we say it is a burden on the Government, it is again a burden on the people. People themselves are going to pay. It is not as if the Government get the money from somebody. Therefore, whether it is proper and just to levy the burden on the people, is the question.

Secondly, Sir, the principle is an equitable one. It is not a legal one. That we pay compensation is in equity; compensation that would satisfy the conscience of reasonable persons. If hon. Members say that paying a lower rate of compensation for a person who gets Rs. 10,000 by way of compensation amount being multiplied by 15 times is not a reasonable amount, then we can consider. But if they say it is reasonable, then it must be accepted. To say : 'when we pay at 30 times to a man who gets a thousand rupees, we should also pay at the same rate to a person getting a lakh of rupees by way of compensation' is hardly fair.

Sir, the analogy between the taxes and compensation has not been suggested by me. A Judge of the Supreme Court while dealing with it said it was not like a tax and, therefore, it was open to question. But that is in respect of the ryotwari land where different considerations prevail. But in respect of inam lands

20th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

where the title itself is doubtful, where the grant itself is doubtful, whether it is kudivaram or melvaram or both, where all these things are in a doubtful position. . . . (interruption Iruvaram has been misunderstood by the hon. Member. Under the 1936 Act a person owning iruvaram in an estate coming under the definition of the Estates Land Act, and in the case of an estate a person who has cultivated under the Estates Land Act, becomes an owner of the kudivaram. It is only titular. It is not entire ownership as in a ryotwari area. Iruvaram inam estate as defined in 1936 Act itself is only nominal. By operation of law it is passed on to somebody else. Iruvaram does not mean that the man has the same rights to the property as ryotwari pattadar. It is not, therefore, possible to accept the amendment. I oppose the amendment, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, the Hon. Minister has completely misunderstood me, if I am correct in so saying. My point is, why should one person holding more lands be discriminated against another holding a lesser extent. There is no question of melvaram, ryotwari patta and all that coming in here. It is compensation payable to people who own lands (An hon. Member : Not owning lands).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Holding a right on the land.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Whatever it is, here a discrimination is made between persons holding rights over a few acres and persons holding rights over hundreds of acres. Why should there be that discrimination? Will that not induce people to go to the courts of law? Why should Government discriminate against one set of people and another and give room for such difficulties? That was the only question raised by me.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I may assure the hon. Member that it is not justifiable and, therefore, there is no danger of this being upset.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 31 was put and carried.

Clauses 32 to 76 were put and carried.

Schedules I and II were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari, Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962), as passed by the Assembly, be passed'

[20th August 1963]

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS MINOR INAMS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 3 OF 1962).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill^a, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962) as passed by the Assembly, be taken into consideration.'

In moving the motion for consideration of this Bill, I wish to refer briefly to the important provisions made in the Bill by the Joint Select Committee and the Assembly.

The Minor Inams Abolition Bill, as introduced, covered all minor inams, i.e., all inams which were not estates under section 3 (2) (d) of the Madras Estates Land Act, 1908. In view of the decision of the Committee to bring the whole inam villages in the Pudukkottai merged area and part village inams in the entire State including Pudukkottai area under the purview of the Iruvaram Inam Estates Abolition Bill, the Committee has modified the Minor Inam Bill so as to exclude these two types of inams from the provisions of the Bill. Thus the Bill as amended will cover only inams in which the grant consists of isolated parcels of land.

In respect of certain religious or charitable service inam lands, the Committee has made certain changes. Many of these inam lands have been alienated notwithstanding the legal position that such alienation is void under the law governing religious endowments. The religious institutions were not getting adequate return from them and were also not in a position to take the lands back. The Committee considered that an alienee, who had been in continuous possession for a period of sixty years immediately before the 1st April 1960 should be unconditionally entitled to ryotwari patta. The alienees, who had been in possession for a period of twelve years immediately before the 1st April 1960, will be given patta, subject to the condition that they pay to the Government, as consideration, an amount equal to twenty times the difference between the fair rent and the land revenue. This amount will be paid by the Government to the Institution. Sir, this is an equitable formula which secures a valid title to the *de facto* enjoyers of the land who have not secured a title as yet, and the minimum requirement for the maintenance of the institutions for which the endowment has been made and which have a valid title. In other cases of alienated service inam lands, only the institution will be entitled to patta.

^a Printed as Appendix II on pages 462-482 infra.

20th August 1963] [Sri R. Venkataraman]

Patta under this Bill will follow ownership of kudivaram. Where no person is entitled to ryotwari patta in respect of any land on this basis, the patta will be granted to such of those persons as have been personally cultivating that land for a period prescribed in clause 9 of the Bill. As already stated by me while speaking on the Iruvaram Bill, this provision, it is hoped, will help in increasing agricultural production, by creating an interest in the cultivator. 3-30 p.m.

The Committee has also modified the provisions relating to minor inams held by an individual on condition rendering service to a religious, education or charitable institution, on the lines of the modification made in the Inam Estates Abolition Bill. I am referring to clause 21, under which he is given an option to take the land free from the burden of service on making the payment referred to and the institution also appropriating the entire tasdik allowance to itself in such a case.

The Bill as introduced covered all minor inams in the transferred area of Kanyakumari district and Shencottah taluk of the Tirunelveli district, excepting Sripandaravagai, Sripadam and Thiruppuvaram lands. The Committee considered that these special tenures in the transferred area are a class by themselves and should be abolished by separate comprehensive legislation along with the other tenures referred to. Accordingly, the Bill now excludes from its scope all minor inams in the transferred area.

Further, the Bill, as introduced, did not apply to minor inams in the territories transferred to the State of Madras from Andhra Pradesh by the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959. This was because there was separate law in force in that area enacted by the Andhra Pradesh Legislature for the abolition of minor inams. But it has subsequently been brought to the notice of the Government that the minor inams here have not been abolished under the Andhra Pradesh Law. To ensure uniformity, it is considered that this Bill should be made applicable to minor inams in the said areas also, resulting in the consequential repeal of the Andhra Pradesh Law for the abolition of the minor inams in force in the said area.

In this Bill also, the Committee considered that the Tribunal may be a single person not below the rank of a Subordinate Judge.

A provision has also been made by the Committee excluding minor inam lands from the determination of the ceiling area under the Land Ceiling Act, pending decision on the entitlement to patta under this Act. I have explained the reason for this while advertising earlier to a similar provision in the Inams Bill.

The compensation payable to the inamdar is twenty times the net annual miscellaneous revenue.

[Sri R. Venkataraman] [20th August 1963]

In this Bill also the Assembly introduced an amendment by which if in respect of arrears prior to the appointed day arrears for any three faslis are paid the excess arrears in respect of the period prior to the appointed day will be wiped out.

I commend the Bill for acceptance by the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

* SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I should like to have enlightenment on the following points: The Hon. Minister piloting the Bill just now stated that in cases of temple lands neglected by the temple and enjoyed by certain people cultivating them for a continuous period of 60 years, those people would become permanent owners and that they would be granted patta. The Hon. Minister has also stated that in the case of those who could prove their possession and cultivation of the lands for a period of 12 years, patta would be granted to them subject to their payment of 20 times the amount fixed by the Government and so on. From what the Hon. Minister said, it is clear that on account of the neglect of the property by these temples and charitable institutions, the temples have to forgo their property now. I do not know how far this is appropriate and whether the Government could not have fixed a reduced amount for the benefit of these temples and charitable institutions, even in cases of sixty years' neglect.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, if a trustee had alienated the property sixty years ago and a tenant has been in enjoyment of that property for sixty years, even under the law of limitation, he will get perfect title to the property. That is the presumption of law. So far as the wrongful alienation of the property, earlier to 12 years is concerned, the temples or the charitable institutions have not tried to recover possession and have not been able to get possession. Therefore, we thought it would be good if the temple or the charitable institution got at least some compensation so that it may have some amount of money for its own requirements. Otherwise, there will only be litigation. It has been our experience that some of these temples and charitable institutions have only been spending good money after the bid, trying to recover the land which they have not been able to. So, compensation has been provided for. If the alienation has taken place in less than 12 years, then the land will belong to the temple and patta will be given to the temple. It will be left to the temple to take steps to recover possession. I think this is most equitable.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What about the cultivator?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : He must not only prove that he was cultivating the land but he must also produce something like a title to show that alienation has taken place.

20th August 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. No. 3 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 52 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962) as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS LEASE-HOLDS (ABOLITION AND CONVERSION
INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 4 OF 1962).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Sir, in the Madras Lease-holds Abolition Bill, the Joint Select Committee introduced a provision enabling the lessee to collect arrears of rent and the ryot to pay it in instalments. The Assembly, however, has made an amendment by which if arrears for any three faslis are paid, the excess arrears in respect of the period prior to the appointed day will be wiped out. The Committee has also introduced a provision as in the other Bills relating to fixation of ceiling area. Since the introduction of the Bill, the tenure of Muklthapudupattu village, Saidapet taluk, Chingleput district, which was under investigation, has been ascertained to be a lease-hold and, therefore, it has been added to the First Schedule by the Select Committee.

The compensation under this Bill in cases of perpetual leases is ten times the basic annual sum and in other cases five times the consideration.

Ryotwari patta follows ownership. Cultivation for 12 years will also perfect a person's title to the property.

Sir, I commend the Bill for acceptance by the House.

[20th August 1963]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 53 were put and carried.

Schedules I and II were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS INAMS (SUPPLEMENTARY) BILL, 1963
(L.A. BILL NO. 21 OF 1963).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras Inams (Supplementary) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 21 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

3.40 p.m. Sir, this is a very simple Bill. We have defined in the Iruvaram Inams Bill what are existing inams and what are new inams. We have also defined what are minor inams in the Minor Inams Abolition Bill. We must have an authority who will decide whether it is an iruvaram inam or a new inam estate and so on. This Bill provides the machinery for the determination of the question whether it is one of the categories of inams mentioned in the other Bills. There is also provision for appeal and all that. I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Inams (Supplementary) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 21 of 1963), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 13 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* Printed as Appendix IV on pages 512-516 supra.

20th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Inams (Supplementary) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 21 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

Sir, I wish to thank the House and also the Members of the Joint Select Committee for the excellent co-operation they extended to the Government in getting through these Bills. The Joint Select Committee considered these Bills for over one year and every clause was discussed more than two or three times. If there were very few amendments in the other House as well as in this House it is entirely because of the very deep consideration that has been given by the Joint Select Committee to a Bill of this very important character. I move that the Bill be passed.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Inams (Supplementary) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 21 of 1963), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN : This concludes the proceedings of the session. The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

* 223. Notification issued with G.O. Ms. No. 2238, Home, dated 15th July 1963, regarding amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* 224. Notification issued with G.O. Ms. No. 1006, Public (Services-A), dated 1st July 1963 regarding inclusion of certain posts of Madras Industries Subordinate Service within the purview of the Madras Public Service Commission.

* 225. Notification issued with G.O. Ms. No. 2137, Revenue, dated 4th July 1963 regarding amendment to the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955.

* Laid on the table of the House on 16th August 1963.

[20th August 1963]

APPENDIX I.

[Vide Answer to Starred Question No. 86, on page 448 supra]

Qualifications prescribed for appointment as Honorary Medical Officer/Honorary Assistant Medical Officer in the Government Medical Institutions.—(1) No person shall be eligible for appointment as an Honorary Assistant Medical Officer unless he belongs to or is domiciled in this State and possesses a Medical Degree of a University in this State or other recognised University and is registered under the Madras Medical Registration Act, 1914:

Provided that in the case of a non-teaching hospital, a diploma-holder whose name is registered under the Madras Medical Registration Act, 1914, will also be eligible for selection:

Provided also that if he is to be appointed in the Dental Department of a medical institution, he should possess a diploma or degree in dentistry given after examination by a University Board or Faculty recognised by the Government of the country in which it was awarded or registered in Part A or B of the State Register of Dentists.

(2) In teaching medical institutions, a candidate for appointment to the post of an Honorary Medical Officer (Surgeon or Physician) should possess the higher post-graduate degree of M.D., M.S., M.R.C.P., F.R.C.S., M.R.C.O.G., or equivalent qualification prescribed by the University for the particular post. Preference shall be given to candidates possessing such higher degrees for appointment to other posts in teaching or non-teaching medical institutions.

(3) No person shall be eligible for appointment as Honorary Medical Officer (Surgeon or Physician) unless he has worked as an Honorary Assistant Medical Officer, in the concerned subject for a period of not less than eight years or produces evidence of having worked in a similar capacity in a recognised institution for a similar period:

Provided that a person who possesses the qualification mentioned in (2) above if he is considered otherwise competent and to possess adequate experience in the speciality be appointed as an Honorary Medical Officer (Surgeon or Physician) after having served as Honorary Assistant Medical Officer for a period of not less than five years.

NOTE.—The period of leave availed by an Honorary Assistant Medical Officer for undergoing post-graduate courses or special training in his speciality in India or abroad will be counted towards the eight years' period referred to in (3) above.

20th August 1963]

APPENDIX II.

[Vide Item 11 (2) on page 456 supra.]

L.A. Bill No. 3 of 1962.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the acquisition of the rights of inamdars in minor inams in the State of Madras and the introduction of ryotwari settlement in such inams.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

1. *Short title, extent, application and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963.

(2) It extends to the whole of the State of Madras except the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

(3) It applies to all minor inams.

(4) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

(5) The Assistant Settlement Officer shall, immediately after the date of publication of the notification under sub-section (4), publish in the District Gazette a copy of the notification under sub-section (4) and shall also cause to be published in a conspicuous place in the village in which the minor inam is situated a copy of the notification under sub-section (4) together with such particulars as may be prescribed.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) "Abolition Act" means the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948);

(2) "appointed day" means the date appointed by the Government under sub-section (4) of section 1:

Provided that—

(i) in the case of a minor inam in the merged territory of Pudukkottai, the settlement of which is published under sub-section (2) of section 3 of the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955 (Madras Act XXIII of 1955), on a date subsequent to the date appointed under sub-section (4) of section 1, "appointed day" means such subsequent date;

[20th August 1963]

(ii) in the case of a land governed by clause (b) of sub-section (1) and sub-section (2) of section 17 of the Abolition Act or by clause (b) of sub-section (1) and sub-section (2) of section 14 of the Inam Estates Abolition Act, if the order of the competent authority recognising such land to be a minor inam is passed on a date subsequent to the date appointed under sub-section (4) of section 1, "appointed day" means such subsequent date;

(3) "Assistant Settlement Officer" means an Assistant Settlement Officer appointed under section 5;

(4) "Government" means the State Government;

(5) "inam" means—

(i) a grant of the melvaram in any inam land; or

(ii) a grant of both the melvaram and the kudivaram in any inam land;

which grant has been made, confirmed or recognised by the Government;

(6) "inamdar" in respect of any inam means the person who held the inam immediately before the appointed day;

(7) "inam land" means any land comprised in a minor inam;

(8) "Inam Estates Abolition Act" means the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963;

(9) "minor inam" means—

(i) any inam which is not—

(a) an estate within the meaning of sub-clause (d) of clause (2) of section 3 of the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908); or

(b) a new inam estate as defined in clause (9) of section 2 of the Inam Estates Abolition Act; or

(c) an estate within the meaning of sub-clause (d) of clause (2) of section 3 of the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908), as in force in the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959);

(ii) *lakhiraj* tenures of land;

(iii) any inam recognised and confirmed under section 2 of the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955 (Madras Act XXIII of 1955), but not including a new inam estate as defined in clause (9) of section 2 of the Inam Estates Abolition Act and situated in the merged territory of Pudukkottai.

Explanation.—Any land granted on service tenure and governed by clause (b) of sub-section (1) and sub-section (2) of section 17 of the Abolition Act, or by clause (b) of sub-section (1) and sub-section (2) of section 14 of the Inam Estates Abolition Act shall be deemed to be a minor inam;

[20th August 1963]

(10) "Settlement Officer" means the Settlement Officer appointed under section 4;

(11) "Tribunal" means a Tribunal constituted under section 7 and having jurisdiction.

CHAPTER II.

VESTING OF MINOR INAMS, ETC., IN GOVERNMENT.

3. *Vesting of minor inams, etc., in Government.*—With effect on and from the appointed day and save as otherwise expressly provided in this Act—

(a) clause (b) of sub-section (1) and sub-section (2) of section 17 of the Abolition Act and clause (b) of sub-section (1) and sub-section (2) of section 14 of the Inam Estates Abolition Act, sections 2 and 12 of the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851), the Pudukkottai (Settlement of Inams) Act, 1955 (Madras Act XXIII of 1955) and all other enactments applicable to minor inams as such shall be deemed to have been repealed in their application to minor inams;

(b) every minor inam including all communal lands and porambokes, waste lands, pasture lands, forests, mines and minerals, quarries, rivers and streams, tanks and irrigation works, fisheries and ferries, situated within the boundaries thereof, shall stand transferred to the Government and vest in them free of all encumbrances, and the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851) except sections 2 and 12, the Madras City Land Revenue (Amendment) Act, 1867 (Madras Act VI of 1867), the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865), and all other enactments applicable to ryotwari lands shall apply to the minor inam;

(c) all rights and interests created by the inamdar in or over his inam before the appointed day, shall, as against the Government, cease and determine;

(d) the Government may, after removing any obstruction that may be offered, forthwith take possession of the minor inam and all accounts, registers, pattas, muchilikas, maps, plans and other documents relating to the minor inam which the Government may require for the administration thereof;

Provided that the Government shall not dispossess any person of any land in the minor inam in respect of which they consider that he is *prima facie* entitled to a ryotwari patta pending the decision of the appropriate authority under this Act as to whether such person is entitled to such patta;

(e) the inamdar and any other person whose rights stand transferred under clause (b) or cease and determine under clause (c) shall be entitled only to such rights and privileges as are recognised or conferred on him by or under this Act;

[20th August 1963]

(f) the rights and obligations of the inamdar as such shall be extinguished;

(g) any rights and privileges which may have accrued in the minor inam to any person before the appointed day against the inamdar shall cease and determine and shall not be enforceable against the Government or against the inamdar and every such person shall be entitled only to such rights and privileges as are recognised or conferred on him by or under this Act.

4. *Appointment and functions of Settlement Officer.*—As soon as may be after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint a Settlement Officer to carry out survey and settlement operations in respect of all minor inams and introduce ryotwari settlement therein. The Settlement Officer shall be subordinate to the Board of Revenue.

5. *Appointment and functions of Assistant Settlement Officers.*—(1) As soon as may be, after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Assistant Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Assistant Settlement Officer shall be subordinate to the Settlement Officer and shall be guided by such lawful instructions as he may issue, from time to time, and the Settlement Officer shall also have power to revise, within such period as may be prescribed, any of the orders, acts or proceedings of the Assistant Settlement Officer, other than those in respect of which an appeal lies to the Tribunal.

6. *Powers of control of the Board of Revenue.*—The Board of Revenue shall have power—

(a) to give effect to the provisions of this Act;

(b) to issue instructions for the guidance of the Settlement Officer and Assistant Settlement Officers;

(c) to cancel or revise, within such period as may be prescribed, any of the orders, acts or proceedings of the Settlement Officer, other than those in respect of which an appeal lies to the Tribunal.

7. *Constitution of Tribunals.*—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Act.

(2) Each Tribunal shall consist of one person only who shall be a Judicial Officer not below the rank of Subordinate Judge.

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction as the Government may, by notification from time to time, determine.

(4) Every Tribunal shall have the same powers as are vested in a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when trying a suit or when hearing an appeal.

[20th August 1963]

CHAPTER III.

GRANT OF RYOTWARI PATTAS.

8. *Grant of ryotwari pattas.*—(1) Subject to the provisions of sub-section (2), every person who is lawfully entitled to the kudivaram in an inam land immediately before the appointed day whether such person is an inamdar or not shall, with effect on and from the appointed day, be entitled to ryotwari patta in respect of that land.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) and in the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959), the following provisions shall apply in the case of lands in an iruvaram minor inam granted for the support or maintenance of a religious institution or for the performance of a charity or service connected therewith or of any other religious charity—

(i) where the land has been transferred by way of sale and the transferee or his her, assignee, legal representative or person deriving rights through him had been in exclusive possession of such land—

(a) for a continuous period of sixty years immediately before the 1st day of April 1960, such person shall, with effect on and from the appointed day, be entitled to a ryotwari patta in respect of that land;

(b) for a continuous period of twelve years immediately before the 1st day of April 1960, such person shall, with effect on and from the appointed day, be entitled to a ryotwari patta if he pays as consideration to the Government in such manner and in such number of instalments as may be prescribed an amount equal to twenty times the difference between the fair rent in respect of such land determined in accordance with the provisions contained in the Schedule and the land revenue due on such land;

(ii) in the case of any other land, the institution or the individual rendering service shall, with effect on and from the appointed day, be entitled to a ryotwari patta in respect of that land.

Explanation.—For the purposes of this sub-section, "land revenue" means the ryotwari assessment including the additional assessment, water-cess and additional water-cess.

(3) Any arrear of the amount due from any person under (i) (b) of sub-section (2) shall be recovered together with such interest as may be prescribed as if it were an arrear of land revenue.

(4) The Government shall within one year from the appointed day pay to the institution concerned in one lump-sum the amount specified in clause (i) (b) of sub-section (2) and such payment shall be made in such form and manner as may be prescribed.

[20th August 1963]

(5) In the case of a minor inam held immediately before the appointed day by an individual on condition of rendering service to a religious, educational or charitable institution, the grant of ryotwari patta under sub-section (1) or (2) shall be subject to the provisions of section 21.

9. *Grant of ryotwari patta in cases not covered by section 8.*—

(1) Subject to the provisions of the next succeeding section, where in respect of an inam land no person is entitled to a ryotwari patta under section 8, and the land vests in the Government, the persons specified below shall be entitled to a ryotwari patta in respect of that land in the following order of preference—

(i) *firstly*, a person who had been personally cultivating such land for a continuous period of twelve years immediately before the 1st day of April 1960;

(ii) *secondly*, if there is no such person as is referred to in clause (i), then, a person who had been lawfully admitted into possession of such land on or after the 27th day of September 1955 and who had been personally cultivating such land ever since; and

(iii) *thirdly*, if there is no such person as is referred to in clauses (i) and (ii), then, a person who had been personally cultivating that land on the 26th day of September 1955 and for a period of twelve years immediately before that date:

Provided that no person shall be entitled to a ryotwari patta in respect of any land under clause (i) or (iii) of this sub-section if such person has voluntarily abandoned or relinquished his rights in respect of such land on or before the date of the decision of the Assistant Settlement Officer under sub-section (2) of section 11.

Explanation I.—In this section 'person' includes an inamdar.

Explanation II.—For the purposes of this sub-section, a person is said to personally cultivate a land when he contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of that land.

(2) Among the persons specified in sub-section (1) those specified in clause (i) of that sub-section shall be entitled to a ryotwari patta to the exclusion of the persons specified in clauses (ii) and (iii) of that sub-section and those specified in clause (ii) of that sub-section shall be entitled to a ryotwari patta to the exclusion of the persons specified in clause (iii) of that sub-section.

(3) Any ryotwari patta granted under this section shall take effect on and from the date of the grant of such patta.

10. *Lands in respect of which no ryotwari patta will be granted.*—Notwithstanding anything contained in sections 8 and 9 no ryotwari patta shall be granted in respect of any land falling under any of the categories specified below and situated within the limits of any minor inam:—

(a) forests;

20th August 1963]

(b) beds and bunds of tanks and of supply, drainage surplus or irrigation channels;

(c) threshing floor, cattle stands, village sites, cart-tracks, roads, temple sites and such other lands situated in any minor inam as are set apart for the common use of the villagers;

(d) rivers, streams and other porambokes.

11. *Determination of lands in respect of which any person is entitled to ryotwari patta.*—(1) The Assistant Settlement Officer shall, subject to the provisions of sub-section (2), inquire into the claims of any person for a ryotwari patta under this Act in respect of any inam land and decide in respect of which land the claim should be allowed.

(2) (a) Before holding the enquiry under sub-section (1), the Assistant Settlement Officer shall give notice in the prescribed manner to the inamdar and to the Tahsildar of the taluk or Deputy Tahsildar of the sub-taluk in which the inam land is situated; and

(i) if the person in occupation of the land is not the inamdar, to the occupant;

(ii) if the inam has been granted for the benefit of a Hindu religious institution or for service therein, to the Commissioner appointed under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959), or to an officer specified by the said Commissioner in this behalf;

(iii) if the inam is a wakf within the meaning of the Wakf Act, (Central Act XXIX of 1954) to the Board of Wakfs constituted under that Act, or to an officer specified by the said Board in this behalf.

(b) The Assistant Settlement Officer shall also publish in the prescribed manner in the village the notice referred to in clause (a) and after giving the parties who appear before him an opportunity to be heard and to adduce their evidence, give his decision.

(3) Against a decision of the Assistant Settlement Officer under sub-section (2), the Government may, within one year from the date of the decision, and any person aggrieved by such decision may, within three months of the said date, appeal to the Tribunal:

Provided that the Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding two months for the filing of any such appeal:

Provided further that the Tribunal may, in its discretion entertain an appeal by the Government at any time if it appears to the Tribunal that the decision of the Assistant Settlement Officer was vitiated by fraud or by mistake of fact.

12. *Liability to pay land revenue to Government.*—(1) (a) Every person, whether an inamdar or not, who becomes entitled to a ryotwari patta under this Act (other than under section 9) in respect of any inam land shall, for each fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, and

[20th August 1963]

(b) every person who becomes entitled to a ryotwari patta under section 9 in respect of any inam land shall, for each fasli year commencing with the fasli year in which such patta is granted, be liable to pay to the Government, the assessment under the ryotwari settlement of the inam land under section 16 and pending such ryotwari settlement be liable to pay land revenue—

(i) in case such land is already assessed under the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956), or under the Andhra Inams (Assessment) Act, 1955 (Andhra Act XVII of 1955), at the rate of such assessment;

(ii) in any other case, at the same rate and in the same manner as for the nearest ryotwari land of similar description and with similar advantages in the district in which the inam land is situated.

(2) The land revenue payable under sub-section (1) shall be fixed by the prescribed authority.

13. *Vesting of buildings.*—(1) Every building situated within the limits of an inam land shall, with effect on and from the appointed day, vest in the person who owned it immediately before that day; but the Government shall be entitled for each fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, to levy the appropriate assessment thereon.

(2) In this section, 'building' includes the site on which it stands and any adjacent premises occupied as an appurtenance thereto.

14. *Rights of certain lessees and others.*—(1) In cases not governed by any other provision of this Act, where on or after the 30th day of September 1961, but before the appointed day, an inamdar has created, by way of lease or otherwise, rights in any mines or minerals, quarries, fisheries, or ferries, the transaction shall be deemed to be valid; and all rights and obligations arising thereunder, on or after the appointed day, shall be enforceable by or against the Government:

Provided that the transaction was not void or illegal under any law in force at the time and that any such right was created for a period not exceeding one year.

(2) (a) Where any such right was created before the 30th day of September 1961 for a period exceeding one year, the Government may, if in their opinion it is in the public interest to do so, by notice given to the person concerned, terminate the right with effect from such date as may be specified in the notice, not being earlier than three months from the date thereof.

(b) The person whose right has been so terminated shall be entitled to compensation from the Government which shall be determined by the Board of Revenue in such manner as may be prescribed, having regard to the value of the right and the period for which the right was created.

20th August 1963]

(c) Where any such right created before the 30th day of September 1961 is not determined under this sub-section, the transaction whereby such right was created shall be deemed to be valid and all rights and obligations arising thereunder, on or after the appointed day, shall be enforceable by or against the Government:

Provided that the transaction was not void or illegal under any law in force at the time.

(3) The Government may, if in their opinion, it is in the public interest to do so, impose reasonable restrictions on the exercise of any right continued under this section.

Explanation.—Any rights granted in perpetuity shall cease and determine and be dealt with under section 3 (e) and not under this section.

CHAPTER IV.

SURVEY AND SETTLEMENT OF INAM LANDS.

15. *Survey of inam lands.*—(1) Any inam land may be surveyed or if it has been surveyed before the appointed day, may be re-surveyed, as if it were Government land, in accordance with the provision for the survey of such land contained in the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923):

Provided that any re-survey made under this sub-section may be limited to what is necessary for the ryotwari settlement of the inam land.

(2) The cost of the survey or re-survey, except so much thereof as is payable by any person under the provisions of section 8 of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923), shall be borne by the Government.

16. *Manner of effecting ryotwari settlement.*—(1) The Settlement Officer shall effect a ryotwari settlement of all inam lands in accordance with a settlement notification framed and published by the Government for the purpose.

(2) (i) In the case of the City of Madras the said notification shall embody the principles adopted in making ryotwari settlement in the adjoining district and shall adopt such rates of assessment as may be specified by the Government having regard to the rates under the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851) and the settlement notification in force in the adjoining district: and

(ii) in the case of other areas in the State, the said notification shall embody the principles adopted in making ryotwari settlements in ryotwari areas and shall adopt—

(a) the rates of assessment set out in the re-settlement notification in force on the date of the publication of this Act in the Fort St. George Gazette in the district in which the inam land is situated; or

[20th August 1963]

(b) if more than one such notification is in force in the district, the rates set out in one of those notifications which the Government consider to be the most appropriate to the case.

(3) All rates of assessment imposed at a ryotwari settlement under this section shall be liable to revision from time to time as laid down in the settlement or re-settlement notification aforesaid, as the case may be.

(4) Nothing in this section shall be construed—

(i) as entitling any person to a ryotwari patta for any land in respect of which he has not made any claim under section 11; or

(ii) as empowering the appropriate officer or authority to reopen any decision made under section 11.

CHAPTER V.

DETERMINATION AND PAYMENT OF COMPENSATION.

17. *Compensation how determined.*—The compensation payable in respect of an inam shall be determined in accordance with the following provisions.

18. *Compensation to be determined for the inam as a whole.*—The compensation shall be determined for each inam as a whole and not separately for each of the interests in the inam.

19. *Scale of compensation.*—Except in the case governed by section 20, compensation shall be paid to the inamdar in accordance with the following provisions for the loss of income from all sources in the inam excluding the lands in respect of which any person is entitled to ryotwari patta under section 8 :—

(i) The average net annual miscellaneous revenue from the said sources shall be the average of the net annual income derived by the Government from the said sources during the fasli year commencing on the appointed day, if that day was the first day of July, or on the first day of July immediately succeeding the appointed day if that day was not the first day of July and the next fasli year in case ryotwari settlement is effected in that year or the next two fasli years in other cases.

(ii) The compensation payable to any inamdar under this section shall be twenty times the average net annual miscellaneous revenue.

20. *Payment of tasdik allowance to religious, educational or charitable institution.*—(1) Where the inamdar of an iruvaram minor inam is a religious, educational or charitable institution, or an individual holding the inam on condition of rendering service to a religious, educational or charitable institution, the Government shall pay to the institution every fasli year commencing with the

[20th August 1963]

fasli year in which the appointed day falls, as a tasdik allowance an amount equal to the average net annual miscellaneous revenue as calculated under section 19.

(2) Where the inamdar of a melvaram minor inam is a religious, educational or charitable institution or an individual holding the inam on condition of rendering service to a religious, educational or charitable institution, the Government shall pay to the institution every fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, an amount equal to the net tasdik allowance as calculated under sub-section (3).

(3) The net tasdik allowance shall be the difference between—

(i) the aggregate of the tasdik allowance determined under sub-section (1) and of the appropriate fair rent in respect of the land covered by the minor inam, determined in accordance with the provisions contained in the Schedule; and

(ii) the quit-rent, jodi, kattubadi or other amount of a like nature, together with the cess and additional surcharge payable for the fasli year immediately before the appointed day in respect of the whole of the minor inam.

(4) The payment shall be made to the institution under this section so long as it exists.

21. *Service inams.*—(1) The provisions of this section shall apply in respect of any minor inam which was held immediately before the appointed day by an individual (hereinafter referred to in this section as the service-holder) on condition of rendering service to a religious, educational or charitable institution.

(2) The service-holder shall subject to the provisions of sub-section (3) be bound to continue to render the service after the appointed day.

(3) (i) Where a service-holder is entitled to a ryotwari patta under section 8 in respect of any land, he shall have the option—

(a) either to pay to the religious institution the amount specified in sub-section (4) and on such payment the land shall, notwithstanding anything contained in sub-section (7), be discharged from the condition of the service; or

(b) to hold the land and continue to render service subject to the provisions contained in sub-sections (1), (2), (6) and (7).

(ii) The option referred to in clause (i) shall be exercised within such time from the appointed day, and in such manner as may be prescribed.

(4) The amount referred to in sub-section (3) shall be twenty times the difference between the fair rent in respect of such land determined in accordance with the provisions contained in the Schedule and the land revenue due on such land.

[20th August 1963]

(5) Where the service-holder has exercised his option to pay the amount specified in sub-section (4), the tasdik allowance referred to in sub-section (6) in respect of the period subsequent to the date of the exercise of such option shall be the absolute property of the institution and the institution shall be at liberty to make such arrangements as it thinks fit for the performance of the service.

(6) (a) For so long as the service-holder renders the service, the institution shall pay to the service-holder the tasdik allowance paid by the Government under section 20.

(b) If the service-holder fails to render the service, the prescribed officer shall, after such inquiry and after such notice to the service-holder as may be prescribed in this behalf, notify such failure in such manner as may be prescribed. He shall then declare that the tasdik allowance payable to the institution in respect of the period subsequent to the failure shall be the absolute property of the institution and the institution shall be at liberty to make such arrangement as it thinks fit for the performance of the service.

(7) (a) For so long as the service-holder renders the service, he shall be entitled to occupy permanently the lands in respect of which he is entitled to a patta under section 8, subject, however, to the payment of the assessment fixed under section 16 in respect of such lands.

(b) If the service-holder fails to render the service, the prescribed officer shall, after such inquiry and after such notice to the service-holder as may be prescribed in this behalf, notify such failure in such manner as may be prescribed. He shall then declare that the service-holder's right to occupy permanently the land under clause (a) shall cease and determine, and the institution shall be at liberty to make such arrangement as it thinks fit for the performance of the service and shall be entitled to hold the land as its absolute property subject, however, to the payment of the assessment fixed therefor under section 16.

Explanation I.—For the purposes of this section,—

(i) service-holder includes his heirs;

(ii) non-performance of the service due to illness or other temporary disability shall not be deemed to be failure to render service, provided that the service-holder makes alternative arrangements for rendering the service during the period of such illness or of other temporary disability.

Explanation II.—For the purposes of sub-section (4) "land revenue" means the ryotwari assessment including the additional assessment, water-cess and additional water-cess.

22. Determination of compensation and tasdik allowance payable.—(1) The Settlement Officer shall, by order in writing, determine in respect of each inam, the compensation payable under section 19, or, as the case may be, the tasdik allowance payable under section 20.

[20th August 1963]

(2) Any inamdar or other person interested, may within such time as may be prescribed or such further time as the Settlement Officer may, in his discretion allow, apply in writing to that officer for a copy of the data on the basis of which he proposes to determine the tasdik allowance or compensation payable.

(3) On receipt of such application, the Settlement Officer shall furnish the data aforesaid to the applicant; and he shall also, before passing any order under sub-section (1), give the applicant a reasonable opportunity of making his representations in regard thereto, in writing or orally.

(4) A copy of every order passed under sub-section (1), shall be communicated to the inamdar and also to every applicant under sub-section (2).

(5) (i) The Settlement Officer may, at any time, either *suo motu* or on the application of any person, review an order passed by him under sub-section (1) on any one or more of the following grounds, namely :—

(1) that the said order is vitiated by any clerical or arithmetical mistake or error apparent on the face of the record, or

(2) that subsequent to the passing of the said order, data for the better calculation of the tasdik allowance or compensation have become available, or

(3) that the said order requires to be modified in pursuance of the final order of any competent authority or court :

Provided that the Settlement Officer shall not exercise the powers under this sub-section in respect of any inam without giving the inamdar concerned and every applicant under this sub-section and sub-section (2), a reasonable opportunity of being heard.

(ii) A copy of every order passed under this sub-section shall be communicated to the Board of Revenue and also to the inamdar concerned and every applicant under this sub-section and sub-section (2).

(6) Any person deeming himself aggrieved by an order made under sub-section (1) or sub-section (5), may, within one month from the date of the order or such further time as the Board of Revenue may, in its discretion, allow, appeal to the Board; and the Board shall, after giving the applicant a reasonable opportunity of being heard, pass such orders on the appeal as it thinks fit.

(7) The Board of Revenue may also, in its discretion, at any time, either *suo motu* or on the application of any person, call for and examine the record of any order passed, or proceeding taken, by the Settlement Officer under this section, for the purpose of satisfying itself as to the legality, regularity, or propriety of such order or proceeding and pass such order in reference thereto as it thinks fit :

[20th August 1963]

Provided that the tasdik allowance or the compensation payable in respect of any inam shall not be altered by the Board without giving the inamdar and every person who has made an application under sub-section (2) a reasonable opportunity of being heard.

(8) Notwithstanding anything contained in sub-section (6) or sub-section (7), the Board of Revenue may, on application made to it by the Settlement Officer or by any other person in that behalf, review any order passed by it under sub-section (6) or sub-section (7), if it is of the opinion that the said order is vitiated by an error in the decision on a point of law or by a mistake, and may make such order on the application as it thinks fit:

Provided that no application for review shall be granted by the Board of Revenue without previous notice to the inamdar, and to the applicant, to enable them to appear and be heard in support of the order, a review of which is applied for.

(9) No order passed by the Settlement Officer under sub-section (1) or sub-section (5) shall be liable to be cancelled or modified except by the Board of Revenue as aforesaid; and no order passed by the Board of Revenue under sub-section (6), sub-section (7) or sub-section (8) shall be liable to be cancelled or modified by the Government or any other authority.

23. *Compensation, etc., to be paid in prescribed manner.*—The tasdik allowance and the compensation payable under this Act may be paid in such form and manner, and at such time or times, and in one or more instalments, as may be prescribed.

CHAPTER VI.

DEPOSIT AND APPORTIONMENT OF COMPENSATION.

24. *Compensation to be deposited in office of the Tribunal.*—(1) The Government shall deposit in the office of the Tribunal, the compensation payable under section 19 as finally determined under section 22 in such form and manner and at such time or times and in one or more instalments, as may be prescribed by rules made under section 23:

Provided that the Government shall be entitled to deduct from the amount so deposited all moneys, if any, still remaining due to them—

(i) in respect of quit-rent, jodi or other dues of a like nature, or

(ii) in respect of any claim which was secured immediately before the appointed day by a mortgage of, or a charge on, the inam or any portion thereof:

Provided further that, where the amount of the compensation payable in respect of any inam stands altered after the deposit referred to above has already been made, the Government may deposit the difference or withdraw the same from the deposit

[20th August 1963]

already made or otherwise adjust the same, in such manner and at such time or times as may be prescribed and the provisions of sections 25, 26, 27, 28, 30 and 31 shall apply to the amount finally under deposit, and to this extent, the Tribunal or the Special Appellate Tribunal, as the case may be, shall be competent to revise its orders, if any, already passed.

(2) On the making of such deposit, the Government shall be deemed to have been completely discharged in respect of all claims to, or enforceable against, the compensation aforesaid.

25. *Claims to be made within three months.*—(1) Every person making a claim to, or enforceable against, the compensation deposited under any of the provisions of this Act or any portion thereof, shall apply to the Tribunal within three months from the date on which the amount was deposited or within such further time not exceeding three months as the Tribunal may, in its discretion, allow.

(2) Every claim to, or enforceable against, the compensation or any portion thereof which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall,—

(i) in so far as it relates to the amount paid by the Tribunal under section 32; or

(ii) subject to the provisions of section 35, in so far as it relates to the amount in respect of which an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in favour of any person,

cease to be enforceable.

26. *Duty of Tribunal.*—The Tribunal shall, after giving notice to all persons who have applied under section 25 and to any others whom it considers to be interested, make inquiry into the validity of the claims received by it, and determine the persons who, in its opinion, are entitled to the compensation deposited and the amount to which each of them is entitled.

27. *Compensation to be apportioned by the Tribunal.*—(1) As a preliminary to such determination, the Tribunal shall apportion the compensation among the inamdar and any other persons whose rights or interests in the inam stand transferred to the Government under clause (b) of section 3, or cease and determine under clause (c) of section 3, as far as possible, in accordance with the value of their respective interests in the inam.

(2) The value of those interests shall be ascertained in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

(3) After the compensation has been apportioned among the persons referred to in sub-section (1), or where it is more convenient so to do pending such apportionment, the Tribunal shall take into consideration the applications of creditors and decide the

[20th August 1963]

amount to which each of such creditors is entitled and the person or persons out of whose share or shares of the compensation such amount should be paid.

28. *Devolution of interest in compensation.*—Where it is alleged that the interest of any person entitled to receive payment of any portion of the compensation has devolved on any other person or persons, whether by act of parties or by operation of law, the Tribunal shall determine whether there has been any devolution of the interest, and if so, on whom it has devolved.

29. *Interim payments to inamdar and others.*—(1) In cases falling under section 19, if the compensation payable is not finally determined and deposited in pursuance of this Act before the close of the fasli year in which the appointed day falls, interim payments in respect of the inam shall be deposited by the Government in the office of the Tribunal every fasli year prior to the fasli year in which the deposit is made.

(2) In respect of the fasli year in which the appointed day falls, the interim payment to be deposited shall be one-twentieth of the compensation payable, as roughly estimated by the Governments, after deducting therefrom the income from the inam actually derived by the inamdar before the appointed day in respect of that fasli year.

(3) In respect of each of the subsequent fasli years, the interim payment to be deposited shall be one-twentieth of the compensation payable, roughly estimated as aforesaid.

(4) The Government shall deposit all such amounts in the office of the Tribunal and the Tribunal shall after such inquiry, if any, as it thinks fit, apportion the amounts among the persons entitled to any portion thereof, as far as possible in accordance with the value of their respective interests.

(5) On the making of such a deposit, the Government shall be deemed to have been completely discharged in respect of all claims to or enforceable against, the amount so deposited.

(6) After the compensation has been finally determined, the Government shall ascertain the aggregate interim payment which would have been due in respect of the inam under sub-sections (2) and (3) for the fasli years concerned, if the compensation as finally determined had been adopted instead of the compensation as roughly estimated.

(7) If the aggregate interim payment thus determined exceeds the aggregate interim payment already deposited, the balance with interest thereon at three per cent per annum shall be deposited by the Government with the Tribunal along with the compensation as finally determined.

20th August 1963]

(8) If the aggregate interim payment determined under sub-section (6) is less than the aggregate amount already deposited, the excess amount deposited shall be deducted by the Government from the amount of compensation finally determined and the balance shall be deposited in the office of the Tribunal.

(9) No interim payment under this section shall be deemed to constitute any part of the compensation which the Government are liable to deposit under section 24, or to any extent to be in lieu of such compensation.

(10) The Tribunal shall revise its apportionment of the interim payments with reference to the aggregate interim payment as finally determined by the Government and make the necessary adjustments when apportioning the compensation as finally determined.

30. *Appeals.*—(1) Against any decision of the Tribunal under sub-section (3) of section 11, the Government may, within six months from the date of the decision, and any person aggrieved by any decision of the Tribunal under sub-section (3) of section 11, section 26, section 27, section 28, or section 29 may, within three months from the date of the decision, appeal to the Special Appellate Tribunal consisting of two Judges of the High Court nominated from time to time by the Chief Justice in this behalf:

Provided that the Special Appellate Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding three months for the filing of such appeal.

(2) The members of the Special Appellate Tribunal shall hear the appeal on all points, whether of law or of fact. Where on any such point or points, the members are divided in their opinion, they shall state the point or points on which they are so divided and such point or points together with their opinion thereon shall then be laid before one or more Judges nominated for the purpose by the Chief Justice and such Judge or Judges shall hear the appeal in so far as it relates to such point or points and on each such point, the decision of the majority of the Judges who have heard the appeal including those who first heard it shall be deemed to be the decision of the Special Appellate Tribunal.

(3) The Special Appellate Tribunal shall have the same powers as are vested in a civil court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when hearing an appeal.

(4) Every decision of the Special Appellate Tribunal, and subject to such decision every decision of the Tribunal, shall be binding on all persons claiming an interest in any inam land notwithstanding that any such person has not preferred any application or filed any statement or adduced any evidence or appeared or participated in any proceeding before the Tribunal or the Special Appellate Tribunal, as the case may be.

[20th August 1963]

31. *Restriction on the jurisdiction of Tribunal and Special Appellate Tribunal.*—In respect of compensation finally determined under section 22 and the interim payments made under section 23, the jurisdiction of the Tribunal and the Special Appellate Tribunal shall be limited to the apportionment thereof among the persons referred to in section 26 or sub-section (4) of section 23, as the case may be, and neither the Tribunal nor the Special Appellate Tribunal shall have jurisdiction to go into the question of the correctness of the determination or the adequacy of the compensation.

32. *Disbursement of compensation.*—All payments made out of the compensation deposited in the office of the Tribunal under section 24 shall be made by it in accordance with its orders and decisions subject to the modifications, if any, made on appeal under section 30.

33. *Interim payments to institutions.*—(1) In cases falling under section 20, if the tasdik allowance payable under that section is not finally determined and paid in pursuance of this Act before the close of the fasli year in which the appointed day falls, interim payments in respect of each inam shall be made by the Government every fasli year prior to the fasli year in which the tasdik allowance as finally determined is paid.

(2) In respect of the fasli year in which the appointed day falls, the interim payment to be made shall be the tasdik allowance payable under section 20 as roughly estimated by the Government after deducting therefrom the income from the inam actually derived by the inamdar before the appointed day in respect of that fasli year.

(3) In respect of each of the subsequent fasli years, the interim payment to be made shall be the tasdik allowance payable under section 20 roughly estimated as aforesaid.

(4) After the tasdik allowance has been finally determined, the Government shall ascertain the aggregate interim payment which would have been made in respect of the inam under sub-sections (2) and (3) for the fasli years concerned if the tasdik allowance as finally determined had been adopted instead of the tasdik allowance as roughly estimated.

(5) If the aggregate interim payment determined under sub-section (4) exceeds the aggregate interim payment already made, the balance with interest thereon at three per cent per annum shall be paid by the Government to the inamdar.

(6) If the aggregate interim payment determined under sub-section (4) is less than the aggregate interim payment already made, the excess amount paid shall be deducted from the tasdik allowance payable in any subsequent fasli year or years as the Government may direct.

[20th August 1963]

34. *Limitation for claims by persons entitled to payment.*—Every person in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal shall make an application for payment within three months from the date of such order:

Provided that the Tribunal may, within such further time not exceeding three months, as it may, in its discretion allow, admit a claim preferred after the period of three months aforesaid, if it is satisfied that the claimant had sufficient cause for not preferring the claim within that period:

Provided further that, where an appeal has been filed before the Special Appellate Tribunal against the said order for payment, the aforesaid period of three months shall be reckoned from the date of the decision of the Special Appellate Tribunal on the appeal.

35. *Unclaimed and undisbursed amounts how dealt with.*—(1) (a) All amounts deposited in the office of the Tribunal under sub-section (1) of section 24, sub-sections (4) and (7) of section 29, and remaining unpaid and with reference to which no claim has been made within the time specified in sub-section (1) of section 25, or no application for payment has been made within the time specified in section 34; and

(b) all amounts deposited as aforesaid and remaining unpaid after the expiry of a period of six months from the date of disposal of the application under section 34,

shall be withdrawn by the Tribunal and deposited in the District Court having jurisdiction over the minor inam concerned in the name of the minor inam or, as the case may be, in the name of the person or persons in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal.

(2) All amounts deposited by the Tribunal in the District Court under sub-section (1) shall be dealt with by the District Court in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

(3) Every person making a claim to, or enforceable against, any amount held in deposit under sub-section (1) shall apply to the District Court in the prescribed form setting forth his claim.

(4) The District Court shall, after giving notice to all persons who have applied under sub-section (3) and to any others whom it considers to be interested, make inquiry into the validity of the claims received by it and subject to the provisions of sub-section (5), determine the persons who are entitled to the amount held in deposit and the amount to which each of them is entitled.

(5) Every order for payment made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in favour of any person shall be binding on the District Court.

[20th August 1963]

36. *Wrong and excess payments to be recoverable as land revenue.*—Where any payment made to any person is subsequently found to be not due to him or to be in excess of the amounts due to him the amount which is found to be not due or which is in excess, as the case may be, with interest thereon at three per cent per annum, or any portion thereof which cannot be otherwise adjusted by deduction from any amount due to such person shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

CHAPTER VII.

MISCELLANEOUS.

37. *Quit-rent, jodi and kattubadi.*—Quit-rent, jodi, kattubadi or other amount of a like nature which the inamdar was liable to pay every year before the appointed day to the Government or to the landholder of an estate in which the inam was situated, shall cease to accrue with effect from the end of the fasli year immediately preceding the appointed day.

Explanation.—In this section, 'estate' shall have the same meaning as in clause (2) of section 3 of the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act 1 of 1908) as in force in the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959) and in the rest of the State and shall include a new inam estate as defined in clause (9) of section 2 of the Inam Estates Abolition Act.

38. *Stay of execution proceedings and prohibition of certain transfers.*—(1) No court shall, before the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal, order or continue execution in respect of any decree or order passed against the inamdar, against his interests in the inam or against his other immovable property or against him personally by arrest and detention; and with effect on and from such date, execution in the cases aforesaid may be ordered or continued as specified in, and in accordance with the provisions of section 39.

(2) All proceedings for the execution of any decree or order by the arrest and detention in prison of the inamdar pending on the appointed day shall stand dismissed and if on such day the inamdar is detained in a prison in execution of any such decree or order, he shall be released forthwith.

(3) Notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, no inamdar shall, on or after the appointed day and before the date on which the earliest deposit as aforesaid is made, sell, mortgage, lease or otherwise assign, or alienate any of his immovable property, and any transaction of the nature hereby prohibited shall be void and inoperative and shall not confer or take away any right whatever on or from any party to the transaction.

[20th August 1963]

39. *Transitional provision in regard to liabilities of inamdar, etc.*—(1) No claim or liability enforceable immediately before the appointed day against the inamdar or against any other person whose rights stand transferred to the Government in pursuance of clause (b) of section 3 shall, on or after that day, be enforceable against the interest he had in the inam; and all such claim and liabilities shall, after the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal, be enforceable.

(a) against the interim payments or the compensation or other sum or sums paid or payable to him under this Act to the same extent to which such claims and liabilities were enforceable against his interest in the inam immediately before the appointed day; and

(b) against his other property, if any, to the same extent to which such claims and liabilities were enforceable against such property immediately before the appointed day.

(2) No court shall, on or after the appointed day, order or continue execution in respect of any decree or order passed against the inamdar or any other person aforesaid against the interest he had in the inam; and execution shall be ordered or continued in such cases in conformity with the provisions of subsection (1) only as against the interim payments or against the compensation or other sum or sums paid or payable to him as aforesaid, or against his other property, if any.

(3) No court shall, in enforcing any claim or liability against the inamdar or any other person aforesaid, allow interest at a rate exceeding six per cent per annum simple interest for the period commencing on the appointed day and ending with the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal.

40. *Decision of questions regarding forests.*—If any question arises whether any land in an inam is a forest or is situated in a forest, or as to the limits of a forest, it shall be determined by the Assistant Settlement Officer subject to an appeal to the Settlement Officer within such time as may be prescribed and also to revision by the Board of Revenue.

41. *Inamdar's right to collect arrears.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, in the case of a minor inam, all arrears of rent payable by a person to an inamdar in respect of any land in such inam and outstanding on the appointed day shall to the extent to which such arrears are in excess of the rent due for three fasli years in respect of that land, be deemed to be discharged whether or not a decree has been obtained therefor if such person pays to the inamdar the arrears of rent due for a period of any three fasli years.

[20th August 1963]

(2) In any suit or proceeding for the recovery of any arrears of rent referred to in sub-section (1) the court or authority concerned shall, upon deposit in the court or before the authority, or upon proof by the ryot of the payment, of arrears of such rent for three fasli years, dismiss the suit or proceeding.

(3) If before the appointed day any decree or order has been passed in any suit or proceeding for the recovery of any arrears of rent due from a ryot, which is inconsistent with the provisions of this section, the court or authority concerned shall, upon deposit in the court or before the authority or upon proof of the payment of the arrears of rent due from the ryot, for any three fasli years and on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, vacate the decree or order;

Provided that nothing contained in this section shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full, before the appointed day.

(4) The provisions of this section shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963.

Explanation.—For the removal of doubts it is hereby declared that the payment or deposit of arrears of rent for three fasli years referred to in this section shall be payment or deposit made after the appointed day.

42. *Rights of owner or occupier not to be affected by temporary discontinuance of possession or occupation.*—Where a person—

(a) is entitled to the ownership or to the possession or occupation of any land or building immediately before the appointed day but has transferred his right to the possession or occupation thereof or has been temporarily dispossessed or deprived of his right to the occupation thereof; and

(b) has not on that day lost his right to recover the possession or occupation of such land or building:

he shall, for the purposes of this Act and subject to the provisions thereof, be deemed to be the owner or to be in possession, or occupation of such land or building:

Provided that any lawful transferee of the right to the possession or occupation of such land or building shall, save as otherwise expressly provided in this Act, continue to have the same rights against his transferor as he had immediately before the appointed day:

Provided further that any lawful transferee of the title to such land or building shall be entitled to all the rights under this Act of his transferor.

[20th August 1963]

43. *Res judicata.*—(1) The decision of a Tribunal or the Special Appellate Tribunal in any proceeding under this Act on any matter falling within its jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them, in any suit or proceeding in a Civil Court, in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such suit or proceeding.

(2) The decision of a civil court (not being the court of a District Munsif or a Court of Small Causes) on any matter falling within its jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them in any proceeding under this Act before a Tribunal or the Special Appellate Tribunal in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such proceeding.

44. *Presumption in the case of service inam.*—In proceedings under this Act relating to any inam granted for the benefit of any religious, educational or charitable institution or granted to any individual for rendering service to a religious, educational or charitable institution or for the purpose of rendering any other service it shall be presumed, unless the contrary is proved, that the inam consists not merely of a grant of the melvaram in the land, but also the kudivaram therein.

45. *Limitation.*—(1) A copy of every decision or order in any proceeding against which an appeal or revision is provided for under this Act shall be communicated in such manner as may be prescribed.

(2) For the purpose of computing the period of limitation in respect of any appeal or application for revision against any decision or order, the date of communication of a copy of the decision or order, to the appellant or applicant shall be deemed to be the date of the decision or order.

(3) The provisions of section 4 and sub-section (1) and sub-section (2) of section 12 of the Indian Limitation Act, 1908 (Central Act IX of 1908) shall, so far as may be, apply to any appeal or application for revision under this Act.

(4) Where under this Act an appeal or application for revision may be preferred to any authority or officer within a prescribed period or within such further time not exceeding a specified period as may be allowed by such authority or officer, the further time aforesaid shall be computed on and from the expiry of such prescribed period computed in accordance with the provisions of sub-sections (2) and (3).

46. *Finality of orders passed under this Act.*—(1) Any order passed by any officer, the Government or other authority or any decision of the Tribunal or the Special Appellate Tribunal under this Act in respect of matters to be determined for the purposes of this Act shall, subject only to any appeal or revision provided under this Act, be final.

[20th August 1963]

(2) No such order or decision shall be liable to be questioned in any court of law.

17. *Jurisdiction of courts barred in certain cases.*—(1) No suit or other proceeding shall lie against the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder.

(2) (a) No suit, prosecution, or other proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder without the previous sanction of the Government.

(b) No officer or servant of the Government shall be liable in respect of any such Act in any civil or criminal proceeding if the act was done in good faith in the course of the execution of the duties, or the discharge of the functions imposed by or under this Act.

(3) No suit, prosecution or other proceeding shall be instituted against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder after the expiry of six months from the date of the act complained of.

48. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the procedure to be followed by the Tribunals, the Special Appellate Tribunal, authorities and officers appointed, or having jurisdiction under this Act;

(c) the delegation of powers conferred by this Act on the Government or any other authority, officer or person;

(d) the time within which appeals and applications for revision may be presented under this Act in cases for which no specific provision in that behalf has been made therein;

(e) the application of the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) to applications, appeals and proceedings under this Act;

(f) the fees to be paid in respect of applications and appeals under this Act;

(g) the transfer of proceedings from one Tribunal, authority or officer to another;

(h) the manner in which and the officer by whom, fair rent shall be ascertained for the purposes of this Act.

(3) A rule made under clause (c) of sub-section (2) may provide for restrictions and conditions subject to which the power delegated may be exercised and also for control and revision by

[20th August 1963]

the delegating authority, either *suo motu* or on application, of the orders of the authority or person to whom the power is delegated.

(4) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Fort. St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or amendment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

49. *Act to override contract and other laws, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law, custom, usage or contract.

50. *Special provision relating to fixation of ceiling area in respect of inam land.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), but subject to the provisions of sub-section (2), the authorised officer shall in the fixation of the ceiling area of any person under that Act, exclude any inam land.

(2) As soon as may be, after the ryotwari settlement is brought into force in any land referred to in sub-section (1) and after the grant of the ryotwari patta in respect of such land to any person in accordance with the provisions of this Act, the authorised officer shall calculate or recalculate the ceiling area of such person and in so calculating or recalculating, the authorised officer shall take into account the extent of the land in respect of which a ryotwari patta has been granted to such person under this Act.

(3) For the purposes of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), any ryotwari patta granted under this Act shall be deemed to have taken effect on the 6th day of April 1960 and for the purposes of calculating the standard acre under that Act, "land revenue" shall

[20th August 1963]

in respect of the land referred to in sub-section (1), mean the ryotwari assessment payable in pursuance of the ryotwari settlement referred to in sub-section (2).

51. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require by order, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

52. *Repeal.*—The Andhra Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1956 (Andhra Act XXXVII of 1956) is hereby repealed.

THE SCHEDULE.

[See sections 8 (2) (i) (b), 20 (3) (i) and 21 (4).]

Provisions relating to the determination of fair rent.

1. For topes, . . . orchards and lands used for non-agricultural purposes, the fair rent shall be the lease amount as determined by rules made by the Government in this behalf.

2. In respect of lands, other than those specified in paragraph 1, the fair rent shall be the aggregate of—

(a) (i) in the case of wet land, 40 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(ii) in the case of wet land, the irrigation of which is supplemented by lifting water 35 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iii) in the case of land on which crops which do not give any yield within a period of one year from the time of cultivation are cultivated, 40 per cent of the normal gross produce of its value in money;

(iv) in the case of any other class of land, 33-1/3 per cent of the normal gross produce or its value in money;

Provided that in the case of lands referred to in sub-paragraphs (ii) and (iv) for the cultivation of which water is lifted by pumpset installed at the cost of the person owning the kudivaram, the fair rent shall be increased to 40 per cent; and

(b) the value of one-fifth of the straw or stalk of all the crops cultivated on the lands in an agricultural year.

[20th August 1963]

Explanation I.—In this paragraph, 'normal gross produce'—

(a) in respect of a land cultivated with any crop which does not give any yield within a period of one year from the time of cultivation, means the gross produce for one year if the land were cultivated with paddy;

(b) in respect of a land cultivated with any other crop, means the produce which would be obtained for one year from a land of the same class as the land in question similarly situated and possessing similar advantages if the rainfall and the seasons were normal.

Explanation II.—In the case of land on which different crops are cultivated at different times on different portions of the lands, the fair rent shall be calculated with reference to the actual crops ordinarily cultivated according to the ordinary rotation of crops in the area in which such land is situated.

Explanation III.—In this paragraph, "agricultural year" means the year commencing on the 1st day of April, or, in respect of the whole or any part of any district, on such other date as the Collector of the district may specify in that behalf, by notification in the District Gazette.

3. In the case of land cultivated by the person owning the kudivaram, the fair rent shall be the fair rent as calculated in the manner specified in paragraph 2 in respect of a land of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages.

4. If the rent actually payable to the person owning the kudivaram in respect of the land during the fasli year immediately before the fasli year in which the appointed day falls is less than the fair rent ascertained as aforesaid, the said rent shall be deemed to be the fair rent in respect of the land.

APPENDIX III.

[Vide Item II (3) on page 459.]

(L.A. BILL No. 4 of 1962.)

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the termination of leases of certain leasehold granted by the Government, the acquisition of the rights of lessees in such lease-holds and the introduction of ryotwari settlement in such lease-holds.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows :—

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Lease-holds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963.

[20th August 1963]

(2) It extends to the lease-holds specified in the First Schedule.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Power to amend the First Schedule.*—(1) The Government may, by notification, amend the First Schedule.

(2) Where the First Schedule is amended by omitting therefrom any lease-hold,—

(i) the provisions of this Act shall be deemed never to have applied to that lease-hold, and every proceeding taken under this Act and pending in respect of that lease-hold shall abate;

(ii) any amount paid under this Act to the lessee or other person in respect of that lease-hold shall with interest thereon at three per cent per annum be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

(3) All references made in this Act to the First Schedule shall be considered as relating to the said Schedule as for the time being amended in exercise of the powers conferred by sub-section (1).

3. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “appointed day” means the date appointed by the Government under sub-section (3) of section 1:

Provided that—

(i) where the operation of this Act in respect of a lease-hold has been stayed or interrupted by order of a Court, Tribunal or other competent authority constituted under any law for the time being in force, “appointed day” means the date from which the Government have been in uninterrupted possession of the lease-hold;

(ii) in relation to a lease-hold added to the First Schedule by a notification under sub-section (1) of section 2, “appointed day” means the date on which the said notification was published in the *Fort St. George Gazette*;

(b) “Assistant Settlement Officer” in relation to any lease-hold means the Assistant Settlement Officer appointed under section 6;

(c) “Government” means the State Government;

(d) “land” means any land in a lease-hold;

(e) “lease” in relation to any lease-hold means the lease under which the lessee held the lease-hold under the Government immediately before the appointed day;

[20th August 1963]

(f) “lease-hold” means any village specified in the First Schedule;

(g) “lessee” in relation to any lease-hold, means the person to whom the lease was granted by the Government and includes his heirs, legal representatives and assigns;

(h) “owned land” means any land in which a ryot or the lessee had a permanent right of occupancy immediately before the appointed day;

(i) “rent” means whatever is lawfully payable, for the fasli year immediately preceding the fasli year in which the appointed day falls, in money or in kind or in both, to the lessee by a ryot in respect of any land in a lease-hold;

(j) “ryot” in relation to a lease-hold means any person who immediately before the appointed day had a permanent right of occupancy in respect of any land and who had been paying rent to the lessee in respect of that land;

(k) “Settlement Officer” in relation to any lease-hold means the Settlement Officer appointed under section 5;

(l) “Tribunal” means a Tribunal constituted under section 8 and having jurisdiction.

CHAPTER II.

VESTING OF LEASE-HOLDS IN GOVERNMENT.

4. *Vesting of lease-holds in Government.*—With effect on and from the appointed day and save as otherwise expressly provided in this Act—

(a) the lease of every lease-hold shall cease and determine;

(b) every lease-hold including all communal lands and ~~porambores~~ bokes, waste lands, pasture lands, forests, mines and ~~minerals~~, quarries, rivers and streams, tanks and irrigation works, fisheries and ferries, situated within the boundaries thereof, shall stand transferred to the Government and vest in them free of all encumbrances, and the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), the Madras Irrigation Cess Act, 1865 (Madras Act VII of 1865) and all other enactments applicable to ryotwari lands, shall apply to the lease-hold;

(c) all rights and interests created in or over the lease-hold before the appointed day by the lessee or any other person shall, as against the Government, cease and determine;

(d) the lessee and any other person whose rights stand transferred under clause (b) or cease and determine under clause (c) shall be entitled only to such rights and privileges as are recognised or conferred on him by or under this Act;

(e) the rights and obligations of the lessee as such shall be extinguished;

[20th August 1963]

(f) any rights and privileges which may have accrued in the lease-hold to any person before the appointed day against the lessee shall cease and determine and shall not be enforceable against the Government or against the lessee, and every such person shall be entitled only to such rights and privileges as are recognised or conferred on him by or under this Act;

(g) the Government may, after removing any obstruction that may be offered, forthwith take possession of the lease-hold, and all accounts, registers, pattas, muchilikas, maps, plans and other documents relating to the lease-hold while the Government may require for the administration thereof:

Provided that the Government shall not dispossess any person of any land in respect of which they consider that he is *prima facie* entitled to a ryotwari patta pending the decision of the appropriate authority under this Act as to whether he is actually entitled to such patta.

5. *Appointment and functions of Settlement Officer.*—As soon as may be after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint a Settlement Officer to carry out survey and settlement operations in lease-holds and introduce ryotwari settlement therein. The Settlement Officer shall be subordinate to the Board of Revenue.

6. *Appointment and functions of Assistant Settlement Officers.*—(1) As soon as may be after the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the Government shall appoint one or more Assistant Settlement Officers to carry out the functions and duties assigned to them by or under this Act.

(2) Every Assistant Settlement Officer shall be subordinate to the Settlement Officer and shall be guided by such lawful instructions as he may issue from time to time, and the Settlement Officer shall also have power to revise within such period as may be prescribed any of the orders, acts or proceedings of the Assistant Settlement Officer, other than those in respect of which an appeal lies to the Tribunal.

7. *Powers of control of the Board of Revenue.*—The Board of Revenue shall have power—

(a) to give effect to the provisions of this Act;

(b) to issue instructions for the guidance of the Settlement Officer and Assistant Settlement Officers;

(c) to cancel or revise within such period as may be prescribed any of the orders, acts or proceedings of any Settlement Officer other than those in respect of which an appeal lies to the Tribunal.

8. *Constitution of Tribunals.*—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Act.

20th August 1963]

(2) Each Tribunal shall consist of one person only who shall be a Judicial Officer not below the rank of Subordinate Judge.

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction as the Government may, by notification from time to time, determine.

(4) Each Tribunal shall have the same powers as are vested in a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when trying a suit or when hearing an appeal.

CHAPTER III.

GRANT OF RYOTWARI PATTAS.

9. *Grant of ryotwari pattas.*—(1) With effect on and from the appointed day—

(a) every ryot shall be entitled to ryotwari patta in respect of all his owned lands;

(b) the lessee shall be entitled to ryotwari patta in respect of all his owned lands;

(c) every person whether a ryot or the lessee shall be entitled to ryotwari patta in respect of all lands (other than owned lands) cultivated by him continuously for a period of not less than twelve fasli years immediately before the appointed day:

Provided that no ryotwari patta shall be granted under this Act in respect of any land falling under any of the categories specified below situated within the limits of any lease-hold, namely—

(i) forests;

(ii) beds and bunds of tanks and of supply, drainage, surplus or irrigation channels;

(iii) threshing floor, cattle stands, village sites, cart tracks, roads, temple sites and such other lands as are set apart for the common use of the villagers;

(iv) rivers, streams and other porambokes.

(2) The Assistant Settlement Officer shall, subject to the provisions of sub-section (3), inquire into the claims of any person for a ryotwari patta under this Act in respect of any land and decide in respect of which land the claim should be allowed.

(3) Before holding the inquiry under sub-section (2), the Assistant Settlement Officer shall give notice in the prescribed manner to the lessee and if the person in occupation of the land is not the lessee, to the occupant, and to the Tahsildar of the taluk or the Deputy Tahsildar of the sub-taluk in which the land is situated, and also publish the notice in the prescribed manner in the village. He shall give the parties who appear before him an opportunity to be heard and to adduce their evidence, and then give his decision.

(4) Against a decision of the Assistant Settlement Officer under sub-section (3), the Government may, within one year from the date of the decision, and any person aggrieved by such decision may, within three months of the said date, appeal to the Tribunal:

[20th August 1963]

Provided that the Tribunal may, in its discretion, allow further time not exceeding two months for the filing of any such appeal:

Provided further that the Tribunal may, in its discretion, entertain an appeal by the Government at any time if it appears to the Tribunal that the decision of the Assistant Settlement Officer was vitiated by fraud or by mistake of fact.

10. *Liability to pay land revenue to Government.*—Every person, whether a lessee or a ryot, who becomes entitled to a ryotwari patta under this Act in respect of any land shall, for each fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, be liable to pay to the Government such assessment as may be lawfully imposed on the land.

11. *Vesting of buildings.*—(1) Every building situated within the limits of a lease-hold shall, with effect on and from the appointed day, vest in the person who owned it immediately before that day: but the Government shall be entitled for each fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, to levy the appropriate assessment thereon.

(2) In this section, 'building' includes the site on which it stands and any adjacent premises occupied as an appurtenance thereto.

12. *Right of certain lessees and others.*—(1) In cases not governed by other provision of this Act, where, on or after the 30th day of September 1961, but before the appointed day, a lessee has created by way of lease or otherwise, right in any mines or minerals, quarries, fisheries or ferries, the transaction shall be deemed to be valid, and all rights and obligations arising thereunder, on or after the appointed day, shall be enforceable by or against the Government:

Provided that the transaction was not void or illegal under any law in force at the time and that any such right was created for a period not exceeding one year.

(2) (a) Where any such right was created before the 30th day of September 1961 for a period exceeding one year, the Government may, if in their opinion it is in the public interest to do so, by notice given to the person concerned, terminate the right with effect from such date as may be specified in the notice, not being earlier than three months from the date thereof.

(b) The person whose right has been so terminated shall be entitled to compensation from the Government which shall be determined by the Board of Revenue in such manner as may be prescribed, having regard to the value of the right and the period for which the right was created. The decision of the Board of Revenue shall be final and shall not be liable to be questioned in any court of law.

[20th August 1963]

(c) Where any such right created before the 30th day of September 1961 is not determined under this sub-section, the transaction whereby such right was created shall be deemed to be valid and all rights and obligations arising thereunder, on or after the appointed day shall be enforceable by or against the Government.

Provided that the transaction was not void or illegal under any law in force at the time.

(3) The Government may, if in their opinion it is in the public interest to do so, impose reasonable restrictions on the exercise of any right continued under this section.

Explanation.—Any rights granted in perpetuity shall cease and determine and be dealt with under section 4 (d) and not under this section.

CHAPTER IV.

SURVEY AND SETTLEMENT OF LEASE-HOLDS.

13. *Survey of lease-holds.*—(1) Any lease-hold may be surveyed, or if it has been surveyed before the appointed day, may be resurveyed, as if it were Government land, in accordance with the provisions for the survey of such land contained in the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923):

Provided that any resurvey made under this sub-section may be limited to what is necessary for the ryotwari settlement of the lease-hold.

(2) The cost of the survey or re-survey, except so much thereof as is payable by any person under the provisions of section 8 of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923), shall be borne by the Government.

14. *Manner of effecting ryotwari settlement.*—(1) The Settlement Officer shall effect a ryotwari settlement of each lease-hold or part thereof in accordance with a settlement notification framed and published by the Government for the purpose.

(2) The said notification shall embody the principles adopted in making ryotwari settlements in ryotwari areas and shall adopt—

(a) the rates of assessment set out in the resettlement notification in force on the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette* in the district in which the lease-hold is situated; or

(b) if more than one such notification is in force in the district, the rates set out in one of those notifications which the Government consider to be the most appropriate to the case.

(3) All rates of assessment imposed at a ryotwari settlement under this section shall be liable to revision from time to time as laid down in the settlement or resettlement notification aforesaid, as the case may be.

[20th August 1963]

(4) Nothing in this section shall be construed--

(i) as entitling any person to a ryotwari patta for any land in respect of which he has not made any claim under section 9; or

(ii) as empowering the appropriate officer or authority to reopen any decision made under section 9.

15. *Interim assessment.*—The land revenue payable to the Government in respect of any land for each fasli year commencing with the fasli year in which the appointed day falls, shall, until a ryotwari settlement effected in pursuance of section 14 has been brought into force in the lease-hold, be determined as follows :—

(a) Where rent was payable to the lessee by the ryot for the fasli year immediately preceding the fasli year in which the appointed day falls, the rent so payable;

(b) Where no rent was so payable either because the land was in the enjoyment of the lessee or for any other reason, the rent which would have been payable to the lessee in the fasli year preceding the fasli year in which the appointed day falls, by a ryot holding similar land with similar advantages in the village :

Provided that in cases falling under clause (a) the land revenue in respect of the fasli year in which the appointed day falls, shall be the rent due to the lessee less any payment made to him before the appointed day and authenticated in the prescribed manner :

Provided further that, where after the ryotwari settlement effected in pursuance of section 14 has been brought into force in the lease-hold, it is found that the land revenue paid exceeds the assessment imposed at such settlement, such excess shall be adjusted towards the land revenue payable in the subsequent fasli year or years.

CHAPTER V.

DETERMINATION AND PAYMENT OF COMPENSATION.

16. *Compensation how determined.*—The compensation payable in respect of each lease-hold shall be determined in accordance with the following provisions.

17. *Compensation to be determined for the lease-hold as a whole.*—The compensation shall be determined for each lease-hold as a whole and not separately for each of the interests therein.

18. *Basic annual sum.*—A sum called the basic annual sum shall first be determined in respect of the lease-hold.

19. *Component parts of basic annual sum.*—(1) The basic annual sum in respect of a lease-hold shall be the aggregate of the sums specified below, less the deductions specified in section 22 :—

(i) the whole of the gross annual rent demand in respect of all lands in the lease-hold occupied by any person other than the lessee on the appointed day, less the deduction specified in section 20;

[20th August 1963]

(ii) the whole of the average net annual miscellaneous revenue derived from all other sources in the lease-hold specified in section 4 (b) but not including lands occupied by the lessee on the appointed day.

(2) Where the rent payable by a ryot to the lessee is in kind or partly in kind and partly in cash, its commuted value in terms of money shall be ascertained in the prescribed manner.

(3) Where the rent in respect of any land exceeds the fair rent as determined in accordance with the provisions contained in the Second Schedule such fair rent shall be deemed to be the rent in respect of that land for the purpose of clause (i) of sub-section (1).

20. *Deduction from gross annual rent demand.*—From the gross annual rent demand there shall be deducted three and one-third per cent of such demand on account of the maintenance of irrigation works serving the lease-hold :

Provided that no such deduction shall be made if there is no irrigation work serving the lease-hold or if the lessee is under no legal obligation to maintain any such work serving the lease-hold :

Provided further that, where the obligation of the lessee to maintain every one of the irrigation works serving the lease-hold is shared by him either with the Government or with some other person, the percentage of such deduction shall be reduced by such extent as the Government may deem reasonable.

21. *Computation of net miscellaneous revenue.*—The average net annual miscellaneous revenue from the sources referred to in clause (ii) of sub-section (1) of section 19 shall be the average of the net annual income derived by the lessee from such sources during the three fasli years immediately preceding the fasli year in which the appointed day falls :

Provided that, if the Settlement Officer or the Board of Revenue is of the opinion that there are no reliable data for ascertaining the said annual income derived by the lessee the average net annual miscellaneous revenue from the sources referred to in clause (ii) of sub-section (1) of section 19 shall be the average of the net annual income derived by the Government from such sources during the fasli year commencing on the appointed day, if that day was the first day of July or on the first day of July immediately succeeding the appointed day if that day was not the first day of July, and the next fasli year in case ryotwari settlement is effected in that year or the next two fasli years in other cases.

22. *Sums payable under the lease to be deducted.*—From the aggregate of the sums referred to in clauses (i) and (ii) of sub-section (1) of section 19, ascertained as aforesaid, there shall be deducted—

(a) the whole of the amount payable annually by the lessee to the Government; and

[20th August 1963]

(b) the proportionate amount, ascertained in the prescribed manner, payable for each year, by the lessee to the Government in respect of any additional payment required under the lease.

23. *Amount of compensation.*—The compensation payable in respect of any lease-hold shall be—

(1) in cases in which the lease was granted in perpetuity, ten times the basic annual sum; and

(ii) in other cases, five times the basic annual sum.

24. *Determination of basic annual sum and compensation.*—

(1) The Settlement Officer shall, by order in writing, determine in accordance with the provisions of sections 19, 20, 21, 22 and 23, the basic annual sum in respect of each lease-hold and the compensation payable in respect thereof.

(2) The lessee or other person interested may, within such time as may be prescribed or such further time as the Settlement Officer may, in his discretion, allow, apply in writing to that Officer for a copy of the data on the basis of which he proposes to determine the basic annual sum.

(3) On receipt of such application, the Settlement Officer shall furnish the data aforesaid to the applicant, and he shall also, before passing any order under sub-section (1), give the applicant a reasonable opportunity of making his representations in regard thereto, in writing or orally.

(4) A copy of every order passed under sub-section (1) shall be communicated to the lessee and also to every applicant under sub-section (2).

(5) (i) The Settlement Officer may, at any time, either *suo motu* or on the application of any person, review any order passed by him under sub-section (1) on any one or more of the following grounds, namely:—

(a) that the said order is vitiated by any clerical or arithmetical mistake or error apparent on the face of the record; or

(b) that subsequent to the passing of the said order, data for the better calculation of the basic annual sum have become available; or

(c) that the said order requires to be modified in pursuance of the final order of any competent authority or court:

Provided that the Settlement Officer shall not exercise the powers under this sub-section in respect of any lease-hold without giving the lessee concerned and every applicant under this sub-section and sub-section (2), a reasonable opportunity of being heard.

(ii) A copy of every order passed under this sub-section shall be communicated to the Board of Revenue and also to the lessee concerned and every applicant under this sub-section and sub-section (2).

[20th August 1963]

(6) Any person deeming himself aggrieved by an order made under sub-section (1) or sub-section (5) may, within one month from the date of the order or such further time as the Board may, in its discretion allow, appeal to the Board of Revenue, and the Board shall, after giving the appellant a reasonable opportunity of being heard, pass such order on the appeal as it thinks fit.

(7) The Board of Revenue may also, in its discretion at any time, either *suo motu* or on the application of any person, call for and examine the record of any order passed, or proceeding taken, by the Settlement Officer under this section, for the purpose of satisfying itself as to the legality, regularity or propriety of such order or proceeding and pass such order in reference thereto as it thinks fit:

Provided that the basic annual sum or compensation payable in respect of any leasehold shall not be reduced by the Board without giving the lessee and every person who has made an application under section (2) a reasonable opportunity of being heard.

(8) Notwithstanding anything contained in sub-section (6) or sub-section (7), the Board of Revenue may, on application made to it by the Settlement Officer or by any other person in that behalf review any order passed by it under sub-section (6) or sub-section (7) if it is of the opinion that the said order is vitiated by an error in the decision on a point of law or by a mistake, and may make such order on the application as it thinks fit:

Provided that no application for review shall be granted by the Board of Revenue without previous notice to the lessee, and to the applicant, to enable them to appear and be heard in support of the order a review of which is applied for.

(9) No order passed by the Settlement Officer under sub-section (1) or sub-section (5) shall be liable to be cancelled or modified except by the Board of Revenue as aforesaid; and no order passed by the Board of Revenue under sub-sections (6), (7) or (8) shall be liable to be cancelled or modified by the Government or any other authority.

25. *Compensation to be paid in prescribed manner.*—The compensation payable under this Act may be paid in such form and manner and at such time or times and in one or more instalments as may be prescribed by rules made by the Government.

CHAPTER VI.

DEPOSIT AND APPORTIONMENT OF COMPENSATION.

26. *Compensation to be deposited in office of Tribunal.*—(1) The Government shall deposit in the office of the Tribunal the compensation payable under this Act in such form and manner and at such time or times and in one or more instalments as may be prescribed by rules made under section 25.

[20th August 1963]

Provided that the Government shall be entitled to deduct from the amount to be deposited all moneys, if any, still remaining due to them—

- (i) in respect of any amount payable under the lease; or
- (ii) in respect of any claim which was secured immediately before the appointed day by a mortgage of, or a charge on, leasehold or any portion thereof;

Provided further that, where the amount of the compensation payable in respect of any leasehold stands altered after the deposit referred to above has already been made, the Government may deposit the difference or withdraw the same from the deposit already made or otherwise adjust the same, in such manner and at such time or times as may be prescribed, and the provisions of sections 27, 28, 30, 32 and 33 shall apply to the amount finally under deposit, and to this extent the Tribunal or the Special Appellate Tribunal, as the case may be, shall be competent to revise its orders, if any, already passed.

(2) On the making of such deposit, the Government shall be deemed to have been completely discharged in respect of all claims to, or enforceable against, the compensation aforesaid.

27. *Claims to be made within three months.*—(1) Every person making claim to, or enforceable against, the compensation deposited under any of the provisions of this Act or any portion thereof shall apply to the Tribunal within three months from the date on which the amount was deposited or within such further time not exceeding three months, as the Tribunal may, in its discretion, allow.

(2) Every claim to, or enforceable against, the compensation or any portion thereof which is not made to the Tribunal within the time aforesaid shall,—

(i) in so far as it relates to the amount paid by the Tribunal under section 35; or

(ii) subject to the provisions of section 36, in so far as it relates to the amount in respect of which an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in favour of any person, cease to be enforceable.

28. *Duty of Tribunal.*—The Tribunal shall, after giving notice to all persons who have applied under section 27 and to any others whom it considers to be interested, make inquiry into the validity of the claims received by it, and determine the persons who, in its opinion, are entitled to the compensation deposited and the amount to which each of them is entitled.

29. *Compensation to be apportioned by the Tribunal.*—(1) As a preliminary to such determination, the Tribunal shall apportion the compensation among the lessee and any other persons whose

[20th August 1963]

rights or interests in the leasehold stand transferred to the Government under clause (b) of section 4, or cease and determine under clause (c) of section 4, as far as possible in accordance with the value of their respective interests in the leasehold.

(2) The value of those interests shall be ascertained in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

(3) After the compensation has been apportioned among the persons referred to in sub-section (1) or, where it is more convenient so to do pending such apportionment, the Tribunal shall take into consideration the application of creditors and decide the amount to which each of such creditors is entitled and the person or persons out of whose share or shares of the compensation such amount should be paid.

30. *Devolution of interest in compensation.*—Where it is alleged that the interest of any person entitled to receive payment of any portion of the compensation has devolved on any other person or persons, whether by act of parties or by operation of law, the Tribunal shall determine whether there has been any devolution of the interest, and if so, on whom it has devolved.

31. *Interim payments.*—(1) If the compensation payable in respect of a leasehold is not determined and deposited in pursuance of this Act before the close of the fasli year in which the appointed day falls, interim payments in respect of the leasehold shall be deposited by the Government in the office of the Tribunal every fasli year prior to the fasli year in which the said deposit is made.

(2) In respect of the fasli year in which the appointed day falls, the interim payment to be deposited shall be the basic annual sum as roughly estimated by the Government after deducting therefrom the income from the leasehold actually derived by the lessee before the appointed day in respect of that fasli year.

(3) In respect of each of the subsequent fasli years, the interim payment to be deposited shall be the basic annual sum roughly estimated as aforesaid.

(4) The Government shall deposit all such amounts in the office of the Tribunal and the Tribunal shall after such inquiry, if any, as it thinks fit, apportion the amounts among the persons entitled to any portion thereof, as far as possible in accordance with the value of their respective interests.

(5) On the making of such a deposit, the Government shall be deemed to have been completely discharged in respect of all claims to, or enforceable against, the amounts so deposited.

(6) After the compensation has been finally determined, the Government shall ascertain the aggregate interim payment which would have been due in respect of the leasehold under sub-sections (2) and (3) for the fasli years concerned, if the basic annual sum as finally determined had been adopted instead of the basic annual sum as roughly estimated.

[20th August 1968]

(7) If the aggregate interim payment determined under sub-section (6) exceeds the aggregate interim payment already deposited, the balance with interest thereon at three per cent per annum shall be deposited by the Government with the Tribunal along with the compensation as finally determined.

(8) If the aggregate interim payment determined under sub-section (6) is less than the aggregate amount already deposited, the excess amount deposited shall be deducted by the Government from the amount of the compensation finally determined and the balance shall be deposited in the office of the Tribunal.

(9) No interim payment made under this section shall be deemed to constitute any part of the compensation which the Government are liable to deposit under sub-section (1) of section 26, or to any extent to be in lieu of such compensation.

(10) The Tribunal shall revise its apportionment of the interim payments with reference to the aggregate interim payment as finally determined by the Government and make the necessary adjustments when apportioning the compensation as finally determined.

32. *Appeals*.—(1) Against any decision of the Tribunal under sub-section (4) of section 9, the Government may, within six months from the date of the decision, and any person aggrieved by any decision of the Tribunal under sub-section (4) of section 9, section 28, section 29, section 30, or section 31 may within three months from the date of the decision, appeal to the Special Appellate Tribunal consisting of two Judges of the High Court nominated from time to time by the Chief Justice in this behalf:

Provided that the Special Appellate Tribunal may, in its discretion allow further time not exceeding three months for the filing of such appeal.

(2) The members of the Special Appellate Tribunal shall hear the appeal on all points, whether of law or of fact. Where on any such point or points the members are divided in their opinion, they shall state the point or points on which they are so divided, and such points or points together with their opinions thereon shall then be laid before one or more Judges nominated for the purpose by the Chief Justice and such Judge or Judges shall hear the appeal in so far as it relates to such point or points and on each such point, the decision of the majority of the Judges who have heard the appeal including those who first heard it shall be deemed to be the decision of the Special Appellate Tribunal.

(3) The Special Appellate Tribunal shall have the same powers as are vested in a civil court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when hearing an appeal.

(4) Every decision of the Special Appellate Tribunal and subject to such decision every decision of the Tribunal shall be binding on all persons claiming an interest in any leasehold, notwithstanding that any such person has not preferred any application

[20th August 1968]

or filed any statement or adduced any evidence or appeared or participated in any proceeding before the Tribunal or the Special Appellate Tribunal, as the case may be.

33. *Restriction on the jurisdiction of Tribunal and Special Appellate Tribunal*.—In respect of compensation finally determined under section 24, and the interim payments made under section 31, the jurisdiction of the Tribunal and the Special Appellate Tribunal shall be limited to the apportionment thereof among the persons referred to in section 28, or sub-section (4) of section 31, as the case may be, and neither the Tribunal nor the Special Appellate Tribunal shall have jurisdiction to go into the question of the correctness of the determination or the adequacy of the compensation.

34. *Disbursement of compensation*.—All payments made out of the compensation deposited in the office of the Tribunal under section 26 shall be made by it in accordance with its orders and decisions subject to the modifications, if any, made on appeal under section 32.

35. *Limitation for claims by persons entitled to payment*.—Every person in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal, shall make an application for payment within three months from the date of the order:

Provided that the Tribunal may, within such further time not exceeding six months, as it may, in its discretion allow, admit a claim preferred after the period of three months aforesaid, if it is satisfied that the claimant had sufficient cause for not preferring the claim within that period:

Provided further that, where an appeal has been filed before the Special Appellate Tribunal against the said order for payment the aforesaid period of three months shall be reckoned from the date of the decision of the Special Appellate Tribunal on the appeal.

36. *Unclaimed and undischursed amounts how dealt with*.—

(1) (a) All amounts deposited in the office of the Tribunal under sub-section (1) of section 26 and sub-sections (4) and (7) of section 31, and remaining unpaid and with reference to which no claim has been made within the time specified in sub-section (1) of section 27, or no application for payment has been made within the time specified in section 35; and

(b) all amounts deposited as aforesaid and remaining unpaid after the expiry of a period of six months from the date of the disposal of the application under section 35,

shall be withdrawn by the Tribunal and deposited in the District Court having jurisdiction over the leasehold concerned in the name of the leasehold or, as the case may be, in the name of the person or persons in whose favour an order for payment has been made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal.

[20th August 1963]

(2) All amounts deposited by the Tribunal in the District Court under sub-section (1) shall be dealt with by the District Court in accordance with such rules as may be made by the Government in this behalf.

(3) Every person making a claim to or enforceable against, any amount held in deposit under sub-section (1) shall apply to the District Court in the prescribed form setting forth his claim.

(4) The District Court shall, after giving notice to all persons who have applied under sub-section (3) and to any others whom it considers to be interested, make enquiry into the validity of the claims received by it and subject to the provisions of sub-section (5) determine the persons who are entitled to the amount held in deposit and the amount to which each of them is entitled.

(5) Every order for payment made by the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in favour of any person shall be binding on the District Court.

37. *Wrong and excess payments to be recoverable as land revenue.*—Where any payment made to any person is subsequently found to be not due to him or to be in excess of the amounts due to him, the amount which is found to be not due or which is in excess, as the case may be, with interest thereon at three per cent per annum, or any portion thereof which cannot be otherwise adjusted by deduction from any amount due to such person, shall be recoverable as if it were an arrear of land revenue.

CHAPTER VII.

MISCELLANEOUS.

38. *Lease amount to cease to accrue.*—Any amount which the lessee was liable, under the lease, to pay every year to the Government before the appointed day shall cease to accrue with effect from the end of the fasli year immediately preceding the appointed day.

39. *Stay of execution proceedings.*—(1) No court shall before the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal, order or continue execution in respect of any decree or order passed against the lessee against his interests in the leasehold or against his other immovable property or against him personally by arrest and detention; and with effect on and from such date, execution in the cases aforesaid may be ordered or continued as specified in, and in accordance with the provisions of section 40.

(2) All proceedings for the execution of any decree or order by the arrest and detention in prison of the lessee pending on the appointed day shall stand dismissed and if on such day the lessee is detained in prison in execution of any such decree or order, he shall be released forthwith.

[20th August 1963]

(3) Notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, no lessee shall, on or after the appointed day and before the date on which the earliest deposit as aforesaid is made, sell, mortgage, lease or otherwise assign or alienate any of his immovable property, and any transaction of the nature hereby prohibited shall be void and inoperative and shall not confer or take away any right whatever on or from any party to the transaction.

40. *Transitional provision in regard to liabilities of lessee, etc.*—

(1) No claim or liability enforceable immediately before the appointed day against the lessee or against any other person whose rights in the leasehold stand transferred to the Government in pursuance of clause (b) of section 4, shall on or after that day, be enforceable against the interest he had in the leasehold; and all such claims and liabilities shall after the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal, be enforceable—

(a) against the interim payments or the compensation or other sum or sums paid or payable to him under this Act, to the same extent to which claims and liabilities were enforceable against his interest in the leasehold immediately before the appointed day; and

(b) against his other property, if any, to the same extent to which such claims and liabilities were enforceable against such property immediately before the appointed day.

(2) No court shall, on or after the appointed day, order or continue execution in respect of any decree or order passed against the lessee, or any other person aforesaid, against the interest he had in the leasehold; and execution shall be ordered or continued in such cases in conformity with the provisions of sub-section (1) only as against the interim payments or against the compensation or other sum or sums paid or payable to him as aforesaid, or against his other property, if any.

(3) No court shall, in enforcing any claim or liability against the lessee or any other person aforesaid, allow interest at a rate exceeding six per cent per annum simple interest for the period commencing on the appointed day and ending with the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal.

41. *Liability of person unauthorisedly occupying land to forfeiture of crops, etc.*—When under this Act, any person is dispossessed of any land, any crop or other product raised on the land, and any building or other construction erected or anything deposited thereon, shall, if not removed by him after such written notice as the officer who issued the order for dispossession may deem reasonable, be liable to forfeiture. Forfeiture under this section shall be adjudged by the said officer and any property so forfeited shall be disposed of in such manner as that officer may direct.

[20th August 1963]

42. *Decision of questions regarding forests.*—If any question arises whether any land is a forest or is situated in a forest, or as to the limits of the forest, it shall be determined by the Assistant Settlement Officer subject to an appeal to the Settlement Officer within such time as may be prescribed and also to revision by the Board of Revenue.

43. "*Lessee's right to collect arrears of rent.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, all arrears of rent payable by a ryot to a lessee in respect of any land and outstanding on the appointed day shall, to the extent to which such arrears are in excess of the rent due for three fasli years in respect of that land, be deemed to be discharged whether or not a decree has been obtained therefor, if the ryot pays to the lessee the arrears of rent due for a period of any three fasli years.

(2) In any suit or proceeding for the recovery of any arrears of rent referred to in sub-section (1), the court or authority concerned shall, upon deposit in the court or before the authority, or upon proof by the ryot of the payment, of arrears of such rent for any three fasli years, dismiss the suit or proceeding.

(3) If before the appointed day any decree or order has been passed in any suit or proceeding for the recovery of any arrears of rent due from a ryot, which is inconsistent with the provisions of this section, the court or authority concerned shall, upon deposit in the court or before the authority, or upon proof of the payment, of the arrears of rent due from the ryot for any three fasli years and on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, vacate the decree or order:

Provided that nothing contained in this section shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full, before the appointed day.

Explanation.—For the removal of doubts it is hereby declared that the payment or deposit, of arrears of rent for three fasli years referred to in this section shall be payment or deposit made after the appointed day."

44. *Rights of owner or occupier not to be affected by temporary discontinuance of possession or occupation.*—Where a person—

(a) is entitled to the ownership or to the possession or occupation of any land or building immediately before the appointed day, but has transferred his right to the possession or occupation thereof or has been temporarily dispossessed or deprived of his right to the occupation thereof; and

(b) has not on that day lost his right to recover the possession or occupation of such land or building;

he shall, for the purposes of this Act and subject to the provisions thereof be deemed to be the owner, or to be in possession or occupation of such land or building:

20th August 1963]

Provided that any lawful transferee of the right to the possession or occupation of such land or building shall, save as otherwise expressly provided in this Act, continue to have the same rights against his transferor, as he had immediately before the appointed day:

Provided further that any lawful transferee of the title to such land or building shall be entitled to all the rights under this Act of his transferor.

45. *Res judicata.*—(1) The decision of a Tribunal or the Special Appellate Tribunal in any proceeding under this Act, on any matter falling within its jurisdiction, shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them in any suit or proceeding in a civil court, in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such suit or proceeding.

(2) The decision of a civil court (not being the Court of a District Munsif or a Court of Small Causes) on any matter falling within its jurisdiction shall be binding on the parties thereto and persons claiming under them in any proceeding under this Act before a Tribunal or the Special Appellate Tribunal in so far as such matter is in issue between the parties or persons aforesaid in such proceeding.

46. *Saving of limitation.*—In computing the period of limitation for any suit or application filed in a civil court by a creditor in respect of any matter which was the subject of a proceeding under any of the following sections, namely, 27, 28, 29, 30, 31 and 32, the period commencing on the appointed day and ending with the date on which the earliest deposit in pursuance of this Act is made in the office of the Tribunal, and the time during which such proceedings were pending as well as the time taken for obtaining certified copies of the order passed in such proceeding shall be excluded.

47. *Limitation.*—(1) A copy of every decision or order in any proceeding against which an appeal or revision is provided for under this Act shall be communicated in such manner as may be prescribed.

(2) For the purposes of computing the period of limitation in respect of any appeal or application for revision against any decision or order, the date of communication of a copy of the decision or order to the appellant or applicant shall be deemed to be the date of the decision or order.

(3) The provisions of section 4 and sub-sections (1) and (2) of section 12 of the Indian Limitation Act, 1908 (Central Act IX of 1908), shall, so far as may be, apply to any appeal or application for revision under this Act.

[20th August 1963]

(4) Where, under this Act, an appeal or application for revision may be preferred to any authority or officer within a prescribed period or within such further time not exceeding a specified period as may be allowed by such authority or officer, the further time aforesaid shall be computed on and from the expiry of such prescribed period computed in accordance with the provisions of sub-sections (2) and (3).

48. *Finality of orders passed under this Act.*—(1) Any order passed by any officer or the Government or other authority under this Act or any decision of the Tribunal or the Special Appellate Tribunal in respect of matters to be determined for the purposes of this Act shall, subject only to any appeal, or revision provided under this Act, be final.

(2) No such order or decision shall be liable to be questioned in any court of law.

49. *Jurisdiction of courts barred in certain cases.*—(1) No suit or other proceeding shall lie against the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder.

(2) (a) No suit, prosecution or other proceeding shall lie against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder, without the previous sanction of the Government.

(b) No officer or servant of the Government shall be liable in respect of any such act in any civil or criminal proceeding if the act was done in good faith in the course of the execution of the duties, or the discharge of the functions, imposed by or under this Act.

(3) No suit, prosecution, or other proceeding shall be instituted against any officer or servant of the Government for any act done or purporting to be done under this Act or any rule made thereunder, after the expiry of six months from the date of the act complained of.

50. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular, and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the procedure to be followed by the Tribunals, Special Appellate Tribunal, authorities and officers appointed, or having jurisdiction, under this Act;

(c) the delegation of the powers conferred by this Act on the Government or any other authority, officer or person;

[20th August 1963]

(d) the time within which appeals and applications for revision may be presented under this Act, in cases for which no specific provision in that behalf has been made herein;

(e) the application of the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), to applications, appeals and revisions under this Act;

(f) the fees to be paid in respect of applications and appeals under this Act;

(g) the transfer of proceedings from one Tribunal, authority or officer, to another;

(h) the manner in which, and the officer by whom, fair rent shall be ascertained for the purposes of this Act.

(3) A rule made under clause (c) of sub-section (2) may provide for restrictions and conditions subject to which the power delegated may be exercised and also for control and revision by the delegating authority either *suo motu* or on application of the orders of the authority or person to whom the power is delegated.

(4) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette*, and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible, after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

51. *Act to override contract and other laws, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law for the time being in force or any custom, usage or contract or decree or order of a court or other authority.

52. *Special provision relating to fixation of ceiling area in respect of any land in a leasehold.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 46 of 1961), but subject to the

[20th August 1963]

provisions of sub-section (2), the authorised officer shall in the fixation of the ceiling area of any person under that Act, exclude any land in a leasehold.

(2) As soon as may be, after the ryotwari settlement is brought into force in any land referred to in sub-section (1) and after the grant of the ryotwari patta in respect of such land to any person in accordance with the provisions of this Act, the authorized officer shall calculate or recalculate the ceiling area of such person and in so calculating or recalculating, the authorized officer shall take into account the extent of the land in respect of which the ryotwari patta has been granted under this Act.

(3) For the purposes of the Madras Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961 (Madras Act 58 of 1961), any ryotwari patta granted under this Act shall be deemed to have taken effect on the 6th day of April 1960 and for the purposes of calculating the standard acre under that Act, "land revenue" shall in respect of the land referred to in sub-section (1) mean the ryotwari assessment payable in pursuance of the ryotwari settlement referred to in sub-section (2).

53. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require by order, do anything which appears to them to be necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) Every order issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after it is issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be issued, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

THE FIRST SCHEDULE.

[See section 1 (2).]

Serial number.	District.	Taluk.	Revenue number and name of village.	Extent of the leasehold.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1	Chingleput ..	Saidapet..	13. Grant Lyon ..	Whole village.
2	Do. ..	Do. ..	55. Muktapudupattu ..	Do.
3	Do. ..	Ponneri ..	146. Karadiputhur ..	Do.
4	Do. ..	Do. ..	147. Kannakottai ..	Do.
5	Do. ..	Do. ..	180. Thiruvoy ..	Do.

[20th August 1963]

Serial number.	District.	Taluk.	Revenue number and name of village.	Extent of the leasehold.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
6	Chingleput ..	Ponneri ..	151. Kandigai ..	Whole village.
7	Do. ..	Do. ..	180. Pappankuppam alias Alamelumangapuram.	Do.
8	Madras ..		121. Ikkattutungal ..	Do.
9	Salem ..	Harur ..	317. Hunisanahalli ..	Do.
10	Do. ..	Do. ..	318. Sillarahalli ..	Do.
11	Do. ..	Do. ..	321. Regadahalli ..	Do.
12	Do. ..	Do. ..	322. Mottankurichi ..	Do.

THE SECOND SCHEDULE.

[See section 19 (3).]

Provisions relating to the determination of fair rent.

1. For topes, orchards and lands used for non-agricultural purposes, the fair rent shall be the lease amount as determined by rules made by the Government in this behalf.

2. In respect of lands other than those specified in paragraph 1, the fair rent shall be the aggregate of—

(a) (i) in the case of wet land, 40 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(ii) in the case of wet land the irrigation of which is supplemented by lifting water, 35 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iii) in the case of land on which crops which do not give any yield within a period of one year from the time of cultivation are cultivated, 40 per cent of the normal gross produce or its value in money;

(iv) in the case of any other class of land, 33-1/3 per cent of the normal gross produce or its value in money;

Provided that, in the case of lands referred to in subparagraphs (ii) and (iv) for the cultivation of which water is lifted by pumpset installed at the cost of the person owning the land, the fair rent shall be increased to 40 per cent; and

(b) the value of one-fifth of the straw or stalk of all the crops cultivated on the land in an agricultural year.

[20th August 1963]

Explanation I.—In this paragraph “normal gross produce”—

(a) in respect of a land cultivated with any crop which does not give any yield within a period of one year from the time of cultivation, means the gross produce for one year if the land were cultivated with paddy;

(b) in respect of a land cultivated with any other crop means the produce which would be obtained for one year from a land of the same class as the land in question similarly situated and possessing similar advantages if the rainfall and the seasons were normal.

Explanation II.—In the case of land on which different crops are cultivated at different times on different portions of the land, the fair rent shall be calculated with reference to the actual crops ordinarily cultivated according to the ordinary rotation of crops in the area in which such land is situated.

Explanation III.—In this paragraph, “agricultural year” shall have the same meaning as in section 2 (1) (a) of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956).

3. In the case of land cultivated by the person owning the land the fair rent shall be the fair rent as calculated in a manner specified in paragraph 2 in respect of a land of the same class as the land in question, similarly situated and possessing similar advantages.

4. Notwithstanding anything in this Schedule, if the rent actually payable to the person owning the land in respect of the land during the fasli year immediately preceding the fasli year in which the appointed day falls is less than the fair rent ascertained as aforesaid, the said rent shall be deemed to be the fair rent in respect of the land.

APPENDIX IV.

[Vide Item II (4) on page 460 supra.]

L.A. Bill No. 21 of 1963.

(As passed by the Assembly).

A Bill to provide for the determination of questions whether any non-ryotwari area in the State of Madras is or is not an existing inam estate, a part village inam estate, a minor inam or a whole inam village in Pudukkottai.

Be it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Fourteenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, commencement and application.*—(1) This Act may be called the Madras Inams (Supplementary) Act, 1963.

20th August 1963]

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

(3) It applies to all non-ryotwari areas in the State of Madras except the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “existing inam estate” shall have the same meaning as in clause (4) of section 2 of the Inam Estates Abolition Act;

(b) “Inam Estates Abolition Act” means the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963;

(c) “minor inam” shall have the same meaning as in clause (9) of section 2 of the Minor Inams Abolition Act;

(d) “Minor Inams Abolition Act” means the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963;

(e) “part village inam estate” shall have the same meaning as in clause (11) of section 2 of the Inam Estates Abolition Act;

(f) “Settlement Officer” means a Settlement Officer appointed under section 3;

(g) “Tribunal” means a Tribunal having jurisdiction over the area and constituted under section 4;

(h) “whole inam village in Pudukkottai” means a whole inam village in the merged territory of Pudukkottai, but not including the whole inam villages specified in Schedule I to the Inam Estates Abolition Act.

3. *Appointment of Settlement Officers.*—(1) The State Government shall appoint as many Settlement Officers as may be necessary for the purpose of this Act.

(2) Each Settlement Officer shall have such jurisdiction and over such areas as the State Government may, by notification, from time to time, determine.

4. *Constitution of Tribunals.*—(1) The State Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Act.

(2) Each Tribunal shall consist of one person only who shall be a judicial officer not below the rank of Subordinate Judge.

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction and over such areas as the State Government may, by notification, from time to time, determine.

(4) Every Tribunal shall have the same powers as are vested in a civil court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when trying a suit or when hearing an appeal.

[20th August 1963]

5. *Determination of questions whether any non-ryotwari area is or is not an existing inam estate, etc.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908) or in any other law for the time being in force, any person interested may, within three months from the notified date as defined in clause (10) of section 2 of the Inam Estates Abolition Act or from the date of publication in the District Gazette, under sub-section (5) of section 1 of the Minor Inams Abolition Act, of a copy of the notification under sub-section (4) of the said section 1 make an application to the Settlement Officer for a declaration that the non-ryotwari area specified in the application is or is not—

- (i) an existing inam estate; or
- (ii) a part village inam estate; or
- (iii) a minor inam; or
- (iv) a whole inam village in Pudukkottai :

Provided that the Settlement Officer may, in his discretion, allow further time not exceeding 30 days for the making of any application under this section.

(2) On receipt of an application under sub-section (1), the Settlement Officer shall after giving notice in the prescribed manner to the applicant, to the State Government if the State Government is not the applicant, to the landholder or the inamdar as the case may be, and if the applicant is the landholder or the inamdar, as the case may be, to the person in occupation of the land in the area concerned, and after publishing the notice in the prescribed manner in the village and after giving the parties who appear before him an opportunity to be heard and to adduce their evidence, give his decision whether the non-ryotwari area concerned is an existing inam estate, or a part village inam estate or a minor inam or a whole inam village in Pudukkottai.

6. *Appeal.*—(1) Against the decision of the Settlement Officer under sub-section (2) of section 5 the State Government or any person aggrieved by such decision may within three months from the date of the decision appeal to the Tribunal :

Provided that the Tribunal may in its discretion allow further time not exceeding two months for the filing of any such appeal.

(2) In deciding an appeal under this section the Tribunal shall follow such procedure as may be prescribed.

7. *Revision by High Court.*—The Tribunal shall be deemed to be a court subordinate to the High Court for the purposes of section 115 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and its orders shall be liable to revision by the High Court under the provisions of that section.

8. *Decision under this Act to be binding.*—Every decision of the Settlement Officer, subject to any decision of the Tribunal or of the High Court, and every decision of the Tribunal subject to any

[20th August 1963]

decision of the High Court shall be binding on all persons claiming an interest in any land in the non-ryotwari area concerned notwithstanding that any such person has not preferred any application or filed any statement or adduced any evidence or appeared or participated in the proceedings before the Settlement Officer, the Tribunal or the High Court, as the case may be.

9. *Defect not to invalidate decision of Settlement Officer, Tribunal, etc.*—No decision of the Settlement Officer or of the Tribunal or of the High Court shall be invalid by reason of any defect in the form of any notice issued by him or it or in the manner of publication of such notice.

10. *Jurisdiction of Civil and Revenue Courts barred in certain matters.*—Save as otherwise expressly provided in this Act, no Civil or Revenue Court and no Tribunal constituted under any other law shall have jurisdiction—

(a) to adjudicate upon any question whether any non-ryotwari area is or is not an existing inam estate or a part village inam estate or a minor inam or a whole inam village in Pudukkottai; or

(b) in respect of any matter which the Settlement Officer or the Tribunal is empowered by or under this Act to determine.

11. *Settlement Officer to give decision in certain cases referred to him.*—(1) Where in any suit or appeal or other proceeding pending before any Court (other than the High Court) or other authority any question is in issue whether a particular area is or was an existing inam estate or a part village inam estate or a minor inam or a whole inam village in Pudukkottai, such question shall be referred to the Settlement Officer for determination.

(2) Notwithstanding any reference made to the Settlement Officer under sub-section (1), the court or other authority which made the reference may pass such interim orders in respect of the suit, appeal or other proceeding as are allowed by law.

(3) Any reference under sub-section (1) shall be deemed to be an application under sub-section (1) of section 5 and the provisions of this Act shall, as far as may be apply accordingly.

(4) The decision of the Settlement Officer or of the Tribunal or of the High Court, as the case may be, under this section shall be communicated to the court or other authority which made the reference and thereupon such court or other authority shall proceed to dispose of the case.

12. *Decision under Madras Act XXX of 1956 to be binding.*—In cases in which, before the notified date a Tribunal or the Special Appellate Tribunal constituted under the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956 (Madras Act XXX of 1956), has given a finding under that Act that a particular area is an inam village which became an estate by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936 (Madras Act XVIII of 1936), that finding shall be final and shall be binding for the purposes of this Act.

[20th August 1968]

13. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the procedure to be followed by the Settlement Officer and the Tribunal;

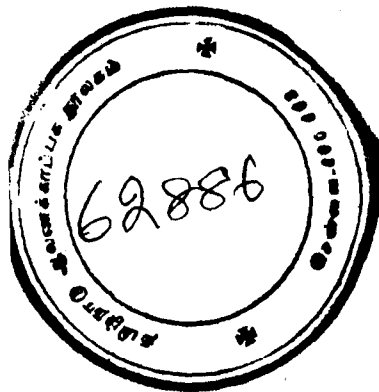
(c) the application of the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) to proceedings before the Settlement Officer;

(d) the fees to be paid in respect of applications and appeals under this Act;

(e) the transfer of proceedings from one Settlement Officer or Tribunal to another.

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

30
12.11.68 N63
12.11.68

1311